

INTRU SLAVĂ SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ
FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI.

MINEILB

LUNEI

DECEMBRIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PEA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU REGE

FERDINAND I

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI
AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

— EDITION 3-A —

1927

TIPOGRAFIA SFINTEI MÂNĂSTIRI CERNICA

INTRU SLAVĂ SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ ȘI DE VIAȚĂ
FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI.

MINEILB

LUNEI

DECEMBRIE

TIPĂRIT ÎN ZILELE PEA INĂLȚATULUI NOSTRU REGE

FERDINAND I

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI
AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

— EDITION 3-A —

1927

TIPOGRAFIA SFINTEI MĂNĂSTIRI CERNICA

MINEIUL LUNEI DECEMYRIE

ÎNAINTE CUVÂNTARE FĂCUTĂ DE STAREȚUL NEONIL AL MĂNĂSTIRII NEAMȚUL LA 1846.

CĂTRE CETITORI,

Iată cu ajutorul lui Dumnezeu, dată în lumina tălmăcirii și a tipăririi și luna lui DECEMVRIE, carea va să zică a zecea; numărul al zecelea este cinstit și săvârșitor tuturor numerilor, căci după ce ajungem la numărul al zecelea, iarăș începem dela unul. Întâiu Evreii și Romanii până la Numa al doilea împărat al Romei avea anul de zece luni și începând dela Martie, când a zidit Dumnezeu lumea, sfârșea anul la luna lui Decemvrie. Întru această lună ochiul Cerului, soarele cel văzut alergând cu iușime nespusă, ajunge asupra zodiei, ce se numește corn de capră. Asemenea și Soarele dreptății Hristos născându-se duple trup întru această lună, s'au culcat între două vite fără nici o podoabă.

Luna aceasta, întru care s'au întâmplat Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, au fost în miia a șasea dela facerea lumii, leat 5508. Acest veac este al creștinilor, și va ținea până la sfârșitul lumii. Această lună au fost la trei zeci și nouă de ani, anul cel de pre urmă al împărăției lui Irod, și la al patruzecilea an al împărăției lui August Chesarul. Întâiu istoricii numărau anii dela zidirea lumii, sau dela Avraam, sau dela Olimbiadele ellinilor, alții dela războiul ce au avut Alexandru împotriva Persilor, alții dela Dioclițian împăratul, numind acel veac, veac mucenicesc, pentru războiul ce au făcut acel tiran asupra mucenicilor. Iar din zilele lui Iustinian împărat, au început să se numere dela nașterea lui Hristos, ce se prăznuește întru această lună. Iar obiceiul ce numără anii dela Ianuarie, s'au așezat, fiindcă Ianuarie este și începerea anului duple obiceiul Romanilor, ce vom arăta la luna cea viitoare; și se arată în Istorie, că obiceiul de a se numără anii dela nașterea lui Hristos, întâiu povățuitor s'au arătat Dionisie cel mic. Acesta Tartar duple neam fiind, Monah duple cin, (hronolog) numărător de ani duple învățătură, în loc de a se numără anii dela Dioclițian, au așezat în Biserică anii dela întruparea Domnului.

Sunt din Istoricii anilor, cari cu adâncime cercetând, arată cum că Nașterea lui

Hristos s'au făcut cu patru ani mai nainte decât au socotit cel mai sus numit Dionisie; însă toată lumea cu deopște întocmire au primit așezarea acestui Dionisie, numindu-o Epocă a lui Dionisie, carea și așa va rămâne în veci, nepricinuindu-se nici o bănuială la dogomă, din bănuiala vremii. Și măcar că la numărul anilor Istoriciei nu se potrivesc la nașterea lui Hristos, dar pentru vremea și ziua lunii toți se întocmesc, toți cu un glas voesc, luna lui DECEMVRIE să fie, întru care s'au arătat lumii Nașterea Domnului, și mai vârtos cel întru Arhieriei dascăl al lumii Ioan Gură de aur cu nebiruite dovediri se ostenește a încredința Nașterea Mântuitorului a fi întru aseastă lună.

Pentru toate cele mai sus zise, această lună este o mare epocă a tuturor creștinilor, este un mijloc, din carele s'au întins în tot ținutul pământului cel necuprins Împăratul cerului; este o sferă, care a purtat pre Cer un înger ce se arată în chip de stea și povățuia pre Maghi. Întru această lună s'au arătat în lume lucruri minunate, și preste orânduiala firii întâmplare, nu numai cele ce au propoveduit trâmbițele proorocilor, nu numai cele ce bine vestesc Dumnezeuștile Evanghelii, ci și cele ce au scris mai nainte în Stihuri, Sibilele proorocițe, luând darul proorociei plată pentru curăția și fecioria întru care au petrecut, încă și cele ce dovedesc istoricii cei înaintea Evangheliei și neluminați de darul ei, cari zic, cum că un Prupie popă al capeștii Irei (Juna) ce s'au zidit de Chir Împăratul Perșilor, au văzut întru această capișle o vedere mare și la oameni înfricoșată, idoli cei fără suflet și nesimțitori dănțuind, și cei fără glas zicând cu glas: Veniți să ne bucurăm pentru Ira, că poartă în pânțele ca într'un noian, corabie de multe aducătoare; iară mai pe urmă au văzut sfărâmându-se acele capești ce dănțuiau. Tot întru această lună, fiindcă s'a născut Proorocul de carele zicea Moisi. Prooroc va ridica vouă Domnul, s'au conținut mandiile (oracolii) adevărat idoli, cei ce se credeau de închinătorii lor, cum să proorocesc la cei ce-i întrebau pentru cele viitoare

Acestea pricini eu crez că vor îndemna pre fieștecarele a primi cu dragoste cartea lunii lui Decemvrie. Acestea vor pricinui silință ca să cinstească slujbele ce se cuprind întru aceasta, fiind spre slava Stăpânului și Domnului nostru, pentru care s'au întâmplat întru această lună cele mai sus zise toate.

Afară de aceastea facem știul, pentru oare cari sfinți cuvioși Părinți, cari bine au plăcut Domnului în vremile ceste mai de pre urmă, în pământul nostru România, pentru cari pomenește Mitropolitul Moldaviei Khir Dositeiu, fiind om nu cu puțină știință de învățătură, în cartea cu viețile sfinților ce s'au tipărit în zilele sale, la anul dela Hristos 1682 în Iași, carea și Prologar se zice, zicând așa la fila 152: Mulți sfinți se fac și la Rusia „și până astăzi... Dar încă și din Români mulți sunt, a căroră am „și văzut viața și traiul lor, dară n'au fost căutați, fără numai Danil de Voroneț „și Rafail de Agapia, a căruia i-am sărutat și sfintele moaște. Am apucat în zilele „noastre Părinți înalți întru bunătăți și în petrecere și plecați la smerenie adâncă, „pre părintele Chiriac din Bisericiani gol (petrecând) și lăcășit în munte 60 de ani. „Și pre Chiriac din Tazlău, Epifanie de Voroneț, Partenie de Agapia, încă și pre Ioan „de Râșca, arhiepiscopul cel sfânt și minunat. Pre Inochentie de Pobrata și pre „Evstatie. S'au adăogat această înștiințare aicea, ca nu prin trecerea vremii, să se „facă cu totul neștiuți, acești cuvioși Părinți, neamului cestui mai de pre urmă,

„și ca să se arate că dintru toate neamurile, își alege Dumnezeu pre robii săi, cei „ce urmează voiei și poruncilor lui“.

Indreptările și aicea s'au făcut întocmai precum s'au vorbit în Procuvântările celorlalte acum tipărite Luni. Afară numai că s'au mai adaos și slujba sfintei Filotiei dela Argeș, la 7, și la 26 a sfântului Nicodim dela Tismana.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu, pentru mântuirea voastră și doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit și Stareț Sfintelor Monastiri : Neamțul și Secul,
împreună cu tot Soborul.

LUNA LVI DECEMBRIE

ARE ZILE TREIZECI ȘI UNA

ZIUA ARE CEASURI 9 ȘI NOAPTEA CEASURI 15.

In ziua dintâiu, sfântul prooroc Naum. Aliluia.

La Doamne strigat-am.. Stihirile sfântului glas 3. Podobie: Mare este puterea Crucii tale, Doamne..

Darul sfântului Duh, s'a sălășluit întru tine Prooroace al lui Dumnezeu, și cu strălucirea sa te-a făcut făclie prea luminată, și prin tine mai'nainte propoveduește cele ce vor să fie, Ninevei cei mari.

Nor luminos te-ai arătat, Naume prooroace al lui Dumnezeu, picând ploaia cunoștinței de Dumnezeu, și ai adăpat cu apa judecății lui Dumnezeu, cetatea Ninevitenilor, care iarăș a fost îngreuiată cu păgânătatea.

Făcându-te părtaș slavei cei nesfârșite, Naume prooroace al lui Dumnezeu, și nespusei bucurii și îndulcirii dumneze-ești; roagă-te pentru noi Stăpânului tuturor, de Dumnezeu însuflăte.

Slavă, Și aoum a Născătoarei:

Mare facere de bine dobândind prin tine Preacurată împreună cu proorocii cinstim pre Fiul tău, carele a priimit a se naște din pântecetele tău, pentru milostivirea cea desăvârșită, și a zidit din nou neamul omenească.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Văzând pre cel născut dintru tine spânzurat pre lemn fără suflare, ceea ce ești fără prihană, strigai cu amar: Fiul meu prea dorite, cum a apus frumusețea chipului tău, ascunzându-se de voia sa sub umbra morții?

STIHOAVNĂ din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Naum...

Slavă și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologii, Sedelnele Octoiului

Și Psalm 50.

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Proorocului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Cu tărie voi lauda bărbăția sufletului lui Naum.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 5-lea, Irmos :

Calul și pre călărașul în „marea Roșie, i-a scuturat Hristos cea ce a sfărâmat „răsboaiele cu braț înalt, și „pre Israil l-a mântuit, pre cel „ce cântă cântare de biruință.

Naume de Dumnezeu însuflate, bucurându-ne fericiim Darul cel dumnezeiesc al minții tale, cei ce dumnezeiește s'a cârmuit de dumnezeu, și s'a luminat cu Darul lui, de Dumnezeu priimitule.

Glăsuind în sufletul tău, Darul Duhului de sus Prooroace, duple vrednicie a suflat întru tine lucrarea proorocească, și ți-a pregătit limbă însuflată de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Slavă :

Organ te-ai arătat lovit de coarda Duhului, laudând pre Dumnezeu cel râvnitor, și spunând tuturor nefățarnică judecata lui, vrednicule, de laudă.

Și acum a Născătoarei :

Binecuvântată Fecioară prea

curată, păzește pre cei ce te laudă pre tine cu credință și cu dragoste, ca pre o cinstită Maică a lui Dumnezeu; alinând sălbătăcirea cea neimblânzită a supărărilor.

Peasna 3, Irmos :

Cela ce ai înfipt pe nimic...

Cu împărtășirea făcătorului de viață și dumnezeiescului Duh, te-ai făcut luminat văzător de Dumnezeu. Pentru aceasta cu voia cea dumnezeiască, cele de departe ca și cum ar fi de față tuturor mai'nainte le-ai spus, mai'nainte curățindu-te, de Dumnezeu însuflate.

Slavă :

Ca un văzător de cele dumnezeiești, ai prevăzut osânda răsplătirii împotriva vrăjmașilor păgâni, cari defăimau dumnezeiasca îndelungă răbdare, îngăduirea și bunătatea, pentru răutatea lor cea nevindecată.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce din nimic a făcut odată toate, iubitorul de oameni, iese din sfântul tău pân-tece Preacurată, și se face om, pentru milostivirea cea prea mare, ca să mântuească pre oameni.

Irmosul :

Cela ce ai înfipt pre nimic „pământul cu porunca ta, și

„ai ridicat neținut pre cel în-
„greuiat, întărește Biserica ta
„pre piatra cea neclătită a po-
„runcilor tale, Hristoase, unule
„Bune și iubitorule de oameni.

Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie : Cuvântul cel împreună...

F iindu-ți gândul neameste-
cat cu chipurile cele de jos,
mărite Naume, te-ai făcut pri-
mitor curat dumnezeescului
Duh, priimind luminat strălu-
cirile lui, și luminând pre toți.
Pentru aceea te rugăm, roagă-
te pentru pacea lumii.

Slavă, și acum, a Născătoarei

M inunea cea mare a zămi-
sirii, și chipul cel negrăit al
nașterii tale, întru tine s'a cu-
noscut Curată pururea Fecioa-
ră. Imi spăimântează gândul,
și-mi minunează cugetul slava
ta, Născătoare de Dumnezeu,
care a s'a tins către toți, spre
mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

P rin Crucea Fiului tău de
Dumnezeu dăruită, a încetat
toată rătăcirea idolilor, și pu-
terea dracilor s'a călcat. Pentru
aceea toți credincioșii, duple
datorie pururea te laudăm, bine
te cuvântăm, și mărturisindu-
te cu adevărat Născătoare de
Dumnezeu, pre tine te mărim.

Peasna 4, Irmos :

D umnezească economia
„ta, Hristoase, cunoscân-
„du-o Avaacum cu prevedere,
„cu frică a strigat către tine:
„Venit-ai spre mântuirea popo-
„rului tău, ca să mântuești pre
„unșii tăi.

F iind luminat cu raza Duhu-
lui, ai vestit mai 'nainte gro-
zava pustiire a Ninevitenilor,
arătându-le arătătorule de cele
dumnezești, că nu vor scăpa
de puterea lui Dumnezeu.

J udecata Ziditorului cea
dreaptă hotărăște cumplită
pierderea de tot a poporului
celui vrăjmaș; precum proo-
rocind ai grăit, Naume proo-
roace al lui Dumnezeu, prea
fericite.

Slavă :

F iind împodobit sufletul
Proorocului tău cu cugetare
smerită, s'a înălțat mai pre
sus de ființă către vederea
Dumnezeirii tale, Bunule, și
către luminarea dumnezees-
tei științe.

Și acum, a Născătoarei :

M arie Doamna făpturii, ca
ceeace singură ai născut pre
Impăratul tuturor, prea lău-
dată, arată-mă izbăvit de tiră-
nia patimilor cu rugăciunile
tale.

Peasna 5, Irmos :

Cela ce te îmbraci cu lumina
„ca cu o haină, la tine
„mânec, și către tine strig: Lu-
„minează sufletul meu cel în-
„tunecat, Hristoase, ca un mi-
„lostiv.

Ăvând viață fără prihană,
și curată, te-ai învrednicit de
lucrarea și de luminarea sfân-
tului Duh, prooroace Naume
prea cinstite.

Trupul l-ai supus cu osârdie
gândului celui singur stăpâni-
tor, puind suișuri în inima ta.
Pentru aceea ai dobândit ară-
tarea cea cuvioasă lui Dum-
nezeu.

Slavă :

Darurile cele alese ale celor
ce s'au cinstit cu proorocia,
sunt mai pre sus decât cele
ce să văd; că printr'insele gră-
ește Duhul Sfânt, prea bunul
Domnul.

Și acum, a Născătoarei :

Nici gând ceresc nu va pu-
tea cu adevărat să te laude pre
tine, Născătoare de Dumnezeu,
precum se cade; că ai născut
pre Ziditorul, carele este lău-
dat de puterile cerești.

Peasna 6, Irmos :

Marea patimilor....

Să laudăm credincioșii pre
cel ce a fost casă dumne-

zeescului Dar, și carele s'a făcut
lăcaș curat arătării lui Dumne-
zeu, celei mai pre sus de gând.

Slavă :

Cel ce a priimit lumina cea
neapusăa dumnezeescului Duh,
și a câștigat gând îndumnezeit,
îndeamnă pre credincioși către
laudă.

Și acum, a Născătoarei :

Puterile cele de gând, și
toate neamurile oamenilor te
slăvesc pre tine, ca pre ceea
ce ai născut pre Dumnezeu,
cea pururea binecuvântată și
cu totul fără prihană.

Irmosul :

Marea patimilor cea sălbătă-
„cită, cu viforul cel stricător
„de suflet, alinează-o Stăpâne
„Hristoase, și mă scoate din
„stricăciune ca un milostiv.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie; Arătat-te ai aslăzi....

Luminându-se cu Duhul cu-
rată inima ta, s'a făcut lăcaș
prea luminat de proorocie, că
cele de departe le vezi ca și
cum ar fi de față. Pentru acea-
sta te cinstim, prooroace feri-
cite, Naume prea laudate.

Luna lui Decemvrie are zile 31; ziua are 9
ceasuri, și noaptea, ceasuri 15. În întâia zi,
amintirea Sfântului prooroc Naum.

Stih: Pre Naum Elcheseul ce ș'a dat duhul.
Al smirnei cu smirna cuvântului mă trage do-
rul.

La întâia zi a lui Decemvrie s'a dus,
Naum din viața aceasta la cele de sus.

Acesta a fost din Elchesem, cel de ceea parte de Batarim, trăgându-se din neamul lui Simeon, și a apucat mai 'nainte de Hristos cu patru sute șazeci de ani. Acesta după proorocul Ionă a proorocit și a dat semn Ninevei cetății, că va să piară de ape dulci și de foc ce ieșea din pământ. Această proorocie s'a și plinit cu lucru. De vreme ce Iezerul ce eră împrejurul ei, umflându-se de cutremur o a cufundat; apoi venind foc despre pustie, a ars cea mai înaltă parte a ei. Acestea proorocind asupra Ninevei, și scriind cartea sa pre care o a împărțitu-o în trei capete, a murit cu pace și s'a îngropat la pământul său. Să se știe ca Nam, înseamnă *odihnă*; sau *mângâiere tuturor*; sau *mintre*; sau *pricepere*.

Intru această zi, prea cuviosul Filaret milostivul

Stih: Mori tu cel ce toată fapta bună dupre numire.

Părinte o ai iubit, însă mai mult pre milostivire.

Acestea eră pre vremea împăraților Constantin și Irina, la anii șapte sute optzeci, trăgându-se din laturea Paflagonilor, fiu oarecăriu Gheorghie și Annei. Luându-și femeie legiuită, prin nuntă, se îndeletnicia cu lucrarea pământului; și din aceea agonisindu-și cele de nevoie spre viețuire, multă milostenie împărația la săraci. Dar din pizma diavolului, la atâta de mare sărăcie a ajuns pururea pomenitul, ca oarecând lov, în cât eră lipsit și de hrana cea de nevoie. Însă Dumnezeu nu l-a trecut pre el cu vederea până în sfârșit; căci a lucrat prin a sa pronie, ca Constantin fiul împărătesei Irinei, să-și ia luiși femeie pe nepoata acestui sfânt Filaret cu numele Maria plină fiind ea de frumusețe și sufletească și trupească și dar s'a întâmplat ca și sfântul Filaret, să se cinstească cu vrednicia de Ipat. Dela care multă bogăție agonisind, o împărțea pre ea cu îmbelșugare la săraci.

Deci fiindică de trei ori fericitul a cunoscut mai 'nainte, moartea sa și mutarea cea către Hristos, a chemat toate rudele sale, și le-a spus mai 'nainte, ce eră să se întâmple fiecăriu; adaogând încă și aceste vrednice de pomenire: Nu uitați fiii mei și rudele mele, iubirea de streini; nu poftiți lucruri

streine. Nu lipsiți dela slujbele Bisericii; și ca să zic în scurt, precum mă vedeți pre mine că viețuesc, așa petreceți și voi. Acestea zicându-le, și rugându-se pentru dâșii, s'a odihnit cu pace.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Anania Persul

Stih:

Anania cu trupul către a trupului strujire.
In al său trup nu ia nici o mică simțire.

Acestea a fost dela Arvil cetatea Persei; și fiind prins pentru credința lui Hristos, multe și nesuferite munci a răbdat fericitul. Iară când era aproape să-și dea sufletul la Dumnezeu, a zis aceste cuvinte: Văz o scară care ajunge până la Cer; văz încă și niște tineri cu chip lăminat, care mă chiamă zicându-mi: Vino împreună cu noi, vino, și te vom duce înlăuntru cetății cei plină de lămină și de veselle; și aceste zicând ș'a dat duhul.

Intru această zi, pomenirea sfântului Antonie cel nou.

Stih: Acesta către Antonie cel mare privind.

Și cu faptele prin pustnicie s'a arătat asemenea fiind.

Intru această zi, sfântul Onisim Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Trupul lui Onisim de și a intrat în pământ.

Izvorăște tuturor celor ce au trebuință folositor Dar nedeșertat.

Intru această zi pomenirea celor dintru sfinți părinții noștri. Anania și Solohon Arhiepiscopii Efesului.

Stih: Doi păstori ai unei turme s'au săvârșit.

Și către un loc amândoi au trecut.

Cu ale lor sfințe rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

Domnul părinților cel prea
„înălțat, văpaia o a stins,
„și pre tineri i-a rourat: pre cei
„ce cântau cu un glas: Dumne-
„zeule bine ești cuvântat.

Ca cei ce avem mai mare cetelor pre Proorocul cel prea văzător de Dumnezeu, cu cinste să prăznuim dumnezeeste, cu

cântare cântând: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Cunoscându-te pre tine că ești organ mișcat de Duhul și trâmbiță insuflată de Dumnezeu, te chemăm în ajutor, cântând laude: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Slavă:

Incununatu-te-a Domnul dumnezeescale Prooroace, și Dar ți-a dat a spune mai 'nainte cele viitoare; căruia totî cântăm: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Și acum a Născătoarei:

Ușă neumblată, te-a văzut Proorocul, Fecioară prea curată, prin carea a trecut numai acela, căruia toți cântăm: Dumnezeu bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Ție Făcătorului tuturor...

Indumnezeindu-te cu lumina cea fără de materie a stăpânitoarei Treimi, Prooroace, cânti veselindu-te: Toate lucrurile laudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh Domnul.

Cu sfințită cuviință cinstind sfințită pomenirea ta, dumnezeescale Prooroace, cântăm: Toate lucrurile Domnului laudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Întărește Curată sufletul meu cel slăbănogit cu patimile greșelilor, ca să laud nașterea ta Fecioară, cea prea proslăvită întru tot vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălțându-l întru toți vecii

Ție făcătorului a toate, ti-„nerii în cuptor împreunând „danț a toată lumea, cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „laudați-l, și-l prea înălțați în-„tru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dăntuește...

Pre pământ ai avut vie-țuire adevărat întocmai cu a îngerilor, și acum te-ai sălășluit în ceruri, împreună cu cetele îngerești, apropiindu-te de raza cea cu trei lumini: din carea umplându-te, caută spre cei ce te laudă pre tine.

Slavă;

Pre tine fericite te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume; roagă-te dar Prooroace, ca cel ce ai îndrăsneală, să se dea credincioșilor izbăvire, și mântuire și iertare de greșeli.

Și acum a Născătoarei:

Ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu, te numim credin-

cioșii, duple cuviință și duple potrivire, dumnezească Născătoare de Dumnezeu Curată și odată cu numirea cinstim nașterea ta cea slăvită, prea sfântă Maică Fecioară.

Irmosul :

Isaie dăntuește, Fecioara a „avut în pânțe, și a născut fiu „pre Emmanuil, pre Dumnezeu „și omul; răsărit este numele „lui, pre carele slăvindul-l, pre „Fecioara o fericim.

SVETILNA.

Podobie : Femei auziți,,

Mintea ta fericite, o ai făcut oglindă neîntinată a dumnezeștilor străluciri, de Dumnezeu grăitorule Prooroace, și organ răsunător al Preasfântului Duh, mai 'nainte vestind nașterea lui Hristos din Fecioară. Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 2 ZILE.

Sfântul prooroc Avvacum. Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie : Ca pre un viteaz...

Avvacum cel minunat, priimind raza Duhului, s'a făcut cu totul dumnezeesc. Și văzând păgânătatea judecătorilor, și judecata cea fără dreptate, se necăjea, arătându-și

dreptatea gândului către Hristos și Stăpânul; și cu cuget ferbinte și de Dumnezeu iubitor se aprindea ca un râvnitor.

Stând la dumnezească streajă cinstitul Avvacum, a auzit taina cea nespusă a venirii tale către noi, Hristoase, și arătat proorocește propoveduirea ta, mai 'nainte văzând pre înțelepții Apostoli, ca pre niște cai, turburând marea limbilor celor de multe neamuri.

Bucurându-te întru Domnul Dumnezeu Mântuitorul tău te veselești mărite grăitorule de Dumnezeu, și priimind raza strălucirii cei de acolo, te-ai luminat cu gândul de lumina cea de Dumnezeu dată; ci cu rugăciunile tale, izbăvește din supărări și din primejdii, pre cei ce săvârșesc cu credință prea sfințită pomenirea ta.

Slavă. Și acum a Născătoarei :

Ceeace ai încăput în pânțele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, și a luat din tine frământătura noastră, și arătat o a îndumnezeit nu mă trece pre mine acum Preacurată, fiind scârbit; ci mi-lostivește-te îngrab, și mă mântuește de toată mânia și răutatea viclenilor.

A Crucii a Născătoarei :

Dacă te-a văzut Fecioara și Maica ta Doamne spânzurat pre Cruce, se miră și cu tânguie zicea ție: O ce minune de răbdarea cea nemărginită, Ziditorul meu! Cum de bună voie ca un osândit cu judecată nedreaptă te osândești la moarte, de norodul cel vrednic de osândă, și suferi patimi înfricoșate?

STIHOAVNA din Octoih.
Tropar, glasul al 2-lea.

A proorocului tău Doamne Avvacum...
Slavă, Și acum, a Născătoarei.
Caută-le la sfârșitul cărții

LA UTRENIE CANOANELE.

Amândouă din Octoih; și al Proorocului pe 4. Al cărui acrostih, la Greci este acesta:

Te cânt pre tine prooroace Avvacume fericite
Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos: ,

Cânta-voiu ție Doamne
Dumnezeul meu, că ai
„scos pre popor din robia E-
„ghipetului, și ai acoperit pre
„Faraon, cu căruțele lui și pu-
„terea lui.

Înțelepțește-mă Doamne
Dumnezeul meu, să laud pre
dumnezeescul tău prooroc
Avvacum, și cu Darul tău lu-
minează inima mea, Bunule.

Până când, zice Proorocul,
voiu strigă către tine, Doamne,

și nu mă vei auzi? Și pentru-
ce mi-ai arătat păgânătatea ju-
decătorilor?

Slavă:

Izbăvește de primejdii Pro-
oroace și de nevoi cumplite cu
rugăciunile tale, pre cei ce cu
umilință săvârșesc cinstită po-
menirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu cel sfânt s'a ară-
tat, când s'a apropiat vremea,
făcându-se om din tine Născă-
toare de Dumnezeu, ca să mân-
tuească pre om.

Prasna 3-a, Irmos.

Arcul celor puternici...

Înălțându-ne către vederea
de Dumnezeu și luminân-
du-te cu darea de lumină dela
dânsul, ai văzut mai 'nainte în-
semnarea celor viitoare, ară-
tătorule de cele dumnezești.

Spre toată bunătatea te-ai
nevoit, și toată răutatea din
cuget ai urît, și cu dreptate ai
urît pre cei ce făceau fărăde-
lege prea fericite.

Slavă

Ție ca unui curat ți s'a în-
credințat graiurile Duhului
sfânt, proorocind mai de 'na-
inte arătat plinirile celor ce
erau să fie, vrednicule de mi-
nune.

Și acum a Născătoarei:

Munte umbrît cu bunătăţile te-ai arătat Preacurată, dintru care în chip de rob a venit Stăpânul, ca să izbăvească pre oameni de robie.

Irmosul.

Ârcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi s'au încins cu putere; pentru aceasta s'a întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat pre cruce.

Stătut-ai la dumnezeiasca streajă fericite, şi ai cunoscut venirea lui Dumnezeu, cu ochi prooroceşti de Dumnezeu însuflate Avvacume, drept aceea ai şi strigat cu frică: Auzit-am, Doamne, înfricoşată venirea ta, şi te laud pre tine, că ai voit să porţi trup pământesc din Fecioară.

Slavă, şi acum a Născătoarei.

Ceeace eşti scăparea celor ce sunt în nevoi, împăcarea cu Dumnezeu a celor ce greşesc, prea sfântă Stăpână, păzeşte-ne pre noi de toată primejdia şi de răutatea oamenilor, de iadul cel înfricoşat şi de patimile necinstei, pre cei ce cu credinţă te chemăm pre tine pururea, Fecioară cu totul laudată.

A Crucii a Născătoarei:

Văzându-te pre Cruce Hris-

toase al meu, ceeace fără ispită de bărbat te-a născut, sfărâmându-se la cele din lăuntru, ca o Maică strigă: Vai mie prea iubite! Nu pot suferi patima ta; mă aprind la cele din lăuntru, şi sabie cumplită a rănit inima mea; însă laud milostivirea ta, Doamne.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Dumnezeu auzul tău şi m'am temut, înţeles-am lucrurile tale, şi m'am spăimântat Doamne: că de lauda ta este plin pământul.

Cu chip de lumină prin bunătate te-ai arătat, de Dumnezeu însuflate, şi ai vestit lumina cea neînserată, căreia cu credinţă strigăm acum: Slavă puterii tale, Doamne.

Darul Duhului cel luminător, cu îndestulare sălăşluindu-se întru tine înţelepte, te-a săvârşit Prooroc; ca să vesteşti tuturor pre Mântuitorul.

Slavă:

Âuzind auzul Atotîitorului, cu cucerire te-ai înfricoşat minunate, şi pricepând lucrurile lui, te-ai cuprins de spaimă.

Şi acum, a Născătoarei:

Sicriul mărturiei te însemnează pre tine Preacurată, care ai priimit pâinea vieţii cei a-

devărate, pre Cuvântul cel împreună veșnic cu Tatăl.

Peasna 5. Irmos :

Răsare-mi mie Doamne, lumina poruncilor tale, că „la tine mănecă duhul meu, și te „laudă pre tine; că tu ești Dumnezeu nostru, și la tine e scap, „Impăratul păcii.

Acum vede cinstita Biserica Soarele ridicat pre Cruce, precum ai proorocit mai 'nainte Avvacume prea sfințite.

Înălțându-ți gândul la paza ta prea fericite, ai stătut și ai socotit venirea Domnului.

Slavă : 91

Cu glas mare strigai înțelepte: Mă voi bucura și mă voi veseli de Dumnezeu Mântuitorul; Avvacume prea fericite.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind îngreuiat de lanțurile greșelilor celor multe, către tine alerg, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; mântuește-mă, ceea ce ești lauda credincioșilor.

Peasna 6, Irmos :

Strigat-a mai 'nainte...

Dela amiază-zi a venit Dumnezeu întrupându-se, precum mai 'nainte ai grăit, fiind cu strălucire luminat dela

dânsul, Avvacume de trei ori fericite.

Juminează Dumnezeule sufletele celor ce te laudă pre tine, cu rugăciunile cinstitului și de Dumnezeu înțeleptului Avvacum, cela ce cu dumnezeasca însuflare i-ai luminat cugetul.

Slavă :

Graiul tău și puterea cuvintelor celor dumnezești, de Dumnezeu grăitorule, au străbătut marginile pământului, proorocindu-ne nouă mai 'nainte venirea cea dumnezească a Cuvântului.

Și acum a Născătoarei :

Pre Fiul, carele este de o ființă cu Tatăl, și fără început cu cel ce l-a născut, arătat și mai pre urmă făcându-se trup, l-ai născut Fecioară.

Irmos :

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă în „chit rugându-se: Din stricăciune izbăvește-mă Iisuse împărate al puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Avvacume de Dumnezeu grăitorule, cela ce ca pre niște cai ai văzut pre sfinții ucenici, turburând cu adevărat marea

cunoștinței, și cu dogmele drepte credințe înecând înșelăciunea. Pentru aceasta ca pre un Prooroc adevărat te lăudăm, cerând a te ruga Domnului să ne miluească pre noi.

Alt Condac, glasul al 8-lea.

Podoble: Apărătoarei Doamnei....

Vestind lumii cea dela amiazăzi venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avvacume de Dumnezeu grăitorule, și auzirea dela starea străjei cei Dumnezești, dela ingerul cel purtător de lumină, ai vestit lumii Invierea lui Hristos. Pentru aceasta cu veselie strigăm ție: Bucură-te frumsețea cea luminată a proorocilor.

Intru această lună, în 2 zile pomenirea sfântului prooroc Avvacum.

Stih: Dumnezeu pune după moarte ale tale picioare.

Avvacume cum ai zis spre săvârșire.

In a doua zi Avvacum s'a suit.

La cetatea lui Dumnezeu, și s'a odihnit.

Acesta eră din neamul Patriarhului Siameon, fiu lui Safat, fiind mai 'nainte de Hristos cu șase sute de ani. Și a văzut vedenie pentru prada, pentru luarea și dărâmarea Bisericii și a Ierusalimului, și a plâns foarte. Și când a venit Navuhodonosor la Ierusalim, el a fugit la Ostrachin, și a fost strein în țara lui Ismail. Iară după ce s'au întors Haldeii la Vavilon, luând cu sine pre robii Israiliteni ce i-au aflat în Ierusalim și în Eghipt, atuncea Proorocul acesta, s'a întors în pământul său; și slujind odată secerătorilor țarinei sale, a luat bucatele și a zis către ai săi: Iată voi merge la loc departe, și preste puțin mă voi întoarce. Iară de mă voi întârzia, voi duceți prânz secerătorilor. Și acestea zi-

când, s'a răpit de ingerul Domnului și s'a dus la Vavilon, și a dat bucatele proorocului Daniil, carele se află închis în groapa leilor; după acestea iară răpindu-se de acelaș inger, a ajuns în Iudea și a adus bucatele secerătorilor, fără să spuie cuiva despre minunea ce se făcuse cu el. Acesta mai 'nainte a priceput, că preste puțină vreme va să se întoarcă poporul robit dela Vavilon, și mai 'nainte cu doi ani de întoarcerea lor a murit, și s'a îngropat la țarina lui.

Acesta a dat semn în Iudeea, adică când vor vedeă oamenii lumină în Biserică, atuncea vor vedeă slava lui Dumnezeu, și a prezis și pentru sfârșitul Bisericii, că aceasta va să se facă de către un neam dela apus. Și Catapeteasma sfintei sfintelor se va spinteca în mici bucăți, și se va lua acoperișul acelor doi sfâlpi, și nimenea nu va ști unde sunt. Acestea se vor duce de ingeri la pustiul Sinai unde s'a încheiat din început cortul mărturie, și într'însele se va cunoaște la sfârșit Domnul, și va lumina pre cei ce din început (se gonește de vicleanul șarpe diavolului) și va izgoni pe vicleanul șarpe diavolului.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioșilor părinților noștri poșnici, Ioan, Iraclimon, Andrei, și Teofil.

Stih: Pătrimea bărbatilor la loc vesel a venit. Dela loc plin de scârbe și s'a odihnit.

Acești sfinți erau din cetatea ce se numește Oxirinh, care se află în Eghipt aproape de râul Nilului, născuți din părinți creștini, și fiindcă se îndeletniciau întru cetirea dumnezeieștelor Scripturi, pentru aceasta au venit întru umilință și lăsând lumea, s'au dus în pustiul cel mai adânc, povățuiți fiind la aceasta de Dumnezeu. Deci aflând acolo un sfânt om foarte bătrân, au rămas lângă el un an întreg. Carele bătrân murind, au rămas ei acolo șasezeci de ani, necăjindu-se pururea cu postirea și cu aspra viață. Căci hrana lor eră numai poame; și băutura lor numai apă, și aceea încă numai de două ori pe săptămână. Deci în toate celelalte zile ale săptămânii, se despărțiau între ei, și umblă fiecare prin feluri de munți și de peșteri, și îndeosebi se rugau lui Dumnezeu; iară Sâmbăta și Dumineca

se întâlneau, și aducând lui Dumnezeu cuviincioasa mulțumire, se împărțeau cu dumnezeieștile taine dela sfântul Înger. Acestea le-a povestit marele Sihastru Pafnutie, carele cu însuși ochii săi, a văzut pre mai sus pomeniții pustnici, și a scris viața lor.

Intru această zi, pomenirea sfinței mucenice Miropi.

Stih: Mir Miropi Stăpânului te-ai adus,
Carele te-a mirosit pre tine cu al său miros.

Această sfântă Miropi s'a născut în orașul Efesului. Murind tatăl său a fost crescută de maică-sa: Și fiind renăscută prin apa sfântului Botez, petrecea tânără, lângă mormântul sfinței Ermionei, care eră una din cele patru fiice ale sfântului Apostol Filip, primind ea din mormântul sfinței, mir și tuturor pre acesta cu îmbelșugare dându-l! Pentru care de acolo a câștigat ea și numele acesta Miropi. Deci împărătind pre acea vreme împăratul Dechie, și pornind goană asupra creștinilor, atuncea maica ei luând pre Miropi, s'a dus la insula Hiului; căci avea acolo părintească moștenire și averi, ca ceea ce eră de acolo de loc; pentru care au și rămas amândouă în casa lor, îndeosebi rugându-se lui Dumnezeu. Și venind oarecând acolo, un boier împărătesc, cu numele Numerie, prin acesta, a fost prins ca creștin fericitul Isidor, ce eră din ceata ostășească, de subț stăpânirea pomenitului boier; ~~care~~ Isidor eră om bătrân cu vârsta și cucernic, și minunat, deci pre acesta cerca acel boier, ca să-l despartă de credința lui Hristos, și fiindcă nevoitorul lui Hristos, nu se înduplecă, mai întâiu l-a ~~scuturit~~ cu feluri de ~~chinuri~~, apoi i-a tăiat sfântul lui cap, și cinstitele lui moaște le-a aruncat într'o rîpă ca să le mănânce fiarele și pasărele cerului; a pus încă și păzitori lângă moaște, ca să nu le fure creștinii.

Atuncea sfânta Miropi, rănindu-se la suflet de dumnezeiasca răvnă, s'a dus noaptea împreună cu slugile sale, și a luat moaștele sfântului, și ungându-le cu mir le-a îngropat cu cinste la un loc însemnat. Deci aflând boierul că s'au furat moaștele, a legat pe păzitori cu lanțuri de fier, și a poruncit ca să umble prin tot orașul și să cer-

ceteze pentru sfințele moaște, zicându-le și aceasta: Că de nu vor afla moaștele cele furate până la vremea de el hotărîtă, are să-i pedepsească cu tăierea capetelor. Atuncea sfânta Miropi, văzând în toate zilele pre sârmanii ostași rău pătimind, atâta de greutatea lanțurilor ce purtau, cât și de moartea ce zăcea asupra lor, o a durut sufletul, și îndată s'a dus la ostași, și le-a zis: O prietenilor! Moaștele ce le-ați pierdut, eu le-am luat, când dormiați voi. Indată o au apucat pre ea ostașii, și o au dus față la boierul, zicând: Aceasta, domnul nostru, este aceea ce a furat pre bătrânul acela. Iară boierul zise către sfânta: Adevărate sunt arătările acestora pentru tine? Răspunse sfânta: Așa, sunt adevărate. Și cum ai îndrăznit, zise boierul, să faci aceasta, femeie blestemată? Mucenița răspunse: Pentru că am defăimat și am socotit lucru greșos, ticăloșia ta și depărtarea de Dumnezeu. Aceste cuvinte nu puțin au pornit spre mânie pre trufașul și mândrul acela boier. Deci îndată a poruncit, fără milostivire să bată pre sfânta cu toiage: Și aceasta făcând ostașii, o au luat cu puțin suflet și o au închis în temniță. Iară pe la miezul nopții prin rugăciunea sfinței a strălucit lumină mare împrejurul temniței. Și a venit ceata de îngeri, cari cântau Trei sfințita cântare; și între ei stă și sfântul Isidor, carele căutând la sfânta Miropi, i-a zis: Pace ție! Căci a ajuns rugăciunea ta la Dumnezeu, și iată acum vii împreună cu noi, ca să iei cununa cea gătită ție. Și îndată împreună cu cuvântul acesta, s'a dat sfânta sufletul la Dumnezeu. Și s'a umplut toată închisoarea de un miros negrait; în cât și însuși păzitorii s'au înspăimântat și s'au uimit oarecum. Acestea ne-a povestit nouă un ostaș carele priveghia întru paza sfinței, și carele cu ochii săi a văzut, și cu urechile sale a auzit toate. Și carele viind la credința lui Hristos, și botezându-se, și mărturisind pre Hristos, a luat și acesta cununa muceniei. Iară moaștele sfinței Miropi luându-le creștinii cu vocea boierului, le-au așezat la loc însemnat.

Intru această zi, cel întru sfinți părintele nostru Solomon, Arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Moare Solomon, nu fiul lui David

Ci Solomon Arhipăstorul păstorilor fiind.
Întru această zi, sfântul Aviv cel tânăr, prin foc
s'a săvârșit.

Stih: Către foc Aviv nu pot avea durere zicând.

Împreună cu mine pe Stăpânul focului având.

Întru această zi, pomenirea cuviosului părinte-
lui nostru Chiril Fileotul carele a pustnicit în anii
o mie șasezeci.

Stih: Îndoita materie prea fericite covârșind,
Acum la nematerialnica Treime de față ești
stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-
ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui
Avraam, cu pofta bunei
„credințe, mai vărtos decât cu
„văpaia focului fiind aprinși,
„au strigat: Binecuvântat ești
„în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind învățat înțelepte cu-
noștința cea mai pre sus de
cuvânt, și proorocind lumina
cea prea luminată, strigi acum:
Dumnezeul părinților noștrii,
bine ești cuvântat.

Slavă.

Impărtășirea razei cei cu trei
lumini, și a slavei cei negrăite,
ți-a dăruit ție Dumnezeu; pre
carele l-ai prea mărit, grăind:
Dumnezeul părinților noștrii,
bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Intru neamurile neamurilor
te-ai arătat Maică Fecioară, bine-
cuvântată, născând mai pre sus
de cuget pre cuvântul întrupat:
pentru aceasta te laudăm Curată.

Peasna 8, Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Fiind strălucit cu lumina cea
întreit luminătoare, te-ai
învrednicit prea fericite de ve-
denii dumnezeiești și mai pre
sus de fire, strigând: Lăudați
și prea înălțați pre Dumnezeu
întru toți vecii.

Bând din izvorul cel dulce
și plin de științele cele fără
materie, și împărtășindu-te de
slavă și cinste proorocească,
bucurându-te, cânti pre Hristos
în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O ce frumusețe dumnezeea-
scă, și cinstită a proorocului
Avvacum! Că acesta dănuind
cu puterile îngerești, bucurân-
du-se laudă pre Dumnezeu în
veci.

Și acum, a Născătoarei:

Maică te-ai arătat cu ade-
vărat, celui ce a răsărit din
Tatăl mai înainte de veci; că
numai tu te-ai arătat mai în-
cuvinișată decât toți. Pentru
aceasta te laudăm Curată în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Toate lucrurile lui Dumnezeu
„și toată zidirea, binecuvântați
„pre Domnul; cei cuvioși, și
„popoarele cele smerite cu ini-
„ma, lăudați și-l prea înălțați
„întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos :

Nașterea ta nestricată...

Strălucește pomenirea ta Prooroace, reflectând raza cea luminoasă a grăirii tale de Dumnezeu, și a învățaturii tale cei de taină, și a strălucirii, celor ce te cinstesc Avvacume prea fericite.

Propoveduind pre Domnul slavei, și spuind mai 'nainte venirea lui din sfânta Fecioară, și văzându-o chiar săvârșită și arătată, bucură-te Avvacume prea fericite.

Slavă :

Veselescu-se toți proorocii, de ziua ta cea veselitoare, de Dumnezeu înțelepțite, împărtaşindu-se bucuriei tale, și dumnezeștei slave; cu care împreună rugându-te, mântuește pre cei ce te laudă pre tine,

Și acum, a Născătoarei :

Cu picăturile îndurărilor tale Curată, spală, mă rog, întinăciunea sufletului meu, și fă să izvorască neîncetat din mine izvoare de lacrimi Fecioară, oprind izvoarele patimilor mele.

Irmosul :

Nașterea ta nestricată s'a arătat, Dumnezeu din coapse tale a ieșit; că s'a arătat purtător de trup pre pă-mânt, și cu oamenii a petre-

„cut. Pentru aceasta pre tine „de Dumnezeu Născătoare, toți „te mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulă și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfântul prooroc Sofonie. Aliluia.

La Doamne Strigat-am. Stihirile glasul al 4-lea

Podobie : Cei ce de sus ești chemat...

Pre proorocul tău Sofonie l-ai arătat nemuritorule, trimițându-l ca pre un nor însuflețit, izvorând din destul apa vieții veșnice cu adevărat, și dăruind Duhul Sfânt cel de o ființă cu tine, Părinte cel atotputernic, și cu Fiul tău, cel ce a strălucit din ființa ta. Prin carele a proorocit mântuitoare venirea lui Hristos Domnului nostru, și tuturor neamurilor a propoveduit mântuirea.

Cela ce ai luat raza luminii cei dumnezește stăpânitoare, prin curăția minții, și grăitor de dumnezeștele cuvinte te-ai făcut, și mai 'nainte arătător, și dumnezeesc Prooroc; gură de Dumnezeu mișcată a Duhului te-ai arătat, vestind cele descoperite ție de la dânsul, și arătând tuturor păgânilor mântuirea ceea ce s'a dat, și împărăția lui Hristos, prea cinstite. Pre carele roagă-l să

mântuească, și să lumineze sufletele noastre.

Cela ce te-ai luminat cu vrednică vedere de Dumnezeu, și cu proorocească privire la cele de sus, și cu Darul te-ai cinstit, de Dumnezeu însuflăte, și te-ai învrednicit dumnezeieștei fericiri; și acum ai câștigat îndrăzneală și milă către cel prea bun; nu încetă a te ruga, pentru cei ce te laudă pre tine cu credință, și te cinstesc ca pre un cinstit de Dumnezeu grăitor și de Dumnezeu primit, ca să ne scăpăm din primejdii, și să se izbăvească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Ca să descoperi tuturor multimea milei și noianul cel nehotărît al bunătății, Preacurată, șterge toate păcatele slugilor tale; căci ca o Maică a lui Dumnezeu preacurată, ai stăpânire preste lume, și cu puterea ta ocârmuești toate precum voești. Pentru că locuind întru tine Darul Duhului Sfânt, îți ajută întru toate neîncetat, prea fericită.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu te tângui Maică, văzându-mă pre lemn spânzurat, pre mine cel ce m'ai născut mai presus de fire, carele am spânzurat pre ape pământul fără ți-

nere, și am întins lățimea Cerului cu cuvântul; că mă voi scula, și mă voiu prea mări, voi sfărâma cu putere împărățiile iadului, voi pierde puterea lui și pre cei legați îi voi slobozi de robia lui, ca un milostiv, și la Părintele meu îi voi aduce ca un iubitor de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.

Troparul, glasul al 2-lea :

A proorocului tău Doamne Sofonie...

Slavă. Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih. Și al proorocului pe 4.

Acrostihul la Greci este acesta :

Mărirea lui Sofonie luminează.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 6-lea. Irmos :

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l în „necat, a strigat: Să cântăm „lui Dumnezeu, cântare de bi- „ruință.

Pre tine te rugăm Proorocule, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, să te rogi cu dea-dinsul, să ne dăruească lumina-re, nouă celor ce lăudăm cu credință cinstită pomenirea ta.

Slavă.

Organ dumnezeesc încăpă-

tor te-ai arătat, priimind întru tine luminările și Darurile dumnezeescului Duh, prea înțelepte; pentru aceasta bucurându-ne credincioșii pre tine te fericim Sofonie.

Și acum, a Născătoarei :

Cu raze prea luminoase tot pământul luminează, Soarele cel ce a strălucit din sfânt pântecul tău, Stăpână. Prin acesta luminându-ne, pre tine te cinstim Maica lui Dumnezeu.

Peasna 3. Irmos :

Nu este sfânt precum tu...

Celace toate le vede ca un Dumnezeu, cunoștința celor ce vor să fie, și știința celor făcute, ți-a descoperit înțelepte cu dumnezeiasca cuviință, și ți-a arătat fericite vrednicile de minune.

Slavă :

Întărindu-ți fericite mintea ta, cu cuvioasă îndrăzneală te-ai plecat pre tine însuși dumnezeescului Duh, și te-ai făcut încăpător dumnezeștilor însuflări celor de acolo.

Și acum, a Născătoarei :

Iată toate neamurile te fericesc cu credință, pre tine ceea ce ai născut cu trup sub ani, mai presus de fire, pre Cuvântul cel fără de ani, și iarăși ai rămas Fecioară.

Irmosul :

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi, Bunule, și ne-ai înțărît pre noi pre piatra mărturisirii tale.

CONDAC, glasul al 6-lea.

Podobie : Ușa milostivirii.

Curățindu-ți mintea de înținăciune, o ai făcut oglindă dumnezească, priimitoare de razele dumnezeescului Duh, și acum ai ajuns către izvorul strălucirilor bucurându-te, înțelepte prooroace Sofonie,

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Priimind dumnezească strălucire dela Domnul, luminat ai proorocit că va să vie Împăratul slavei din Sion, răsărind scăpare și luminând marginile lumii cu lumină pururea vecuitoare; pre carele neîncetat roagă-l, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al Cuvântului, însăși prea curată Născătoare de Dumnezeu, întrecând pre îngeri cu curăția; pentru aceea și pre mine, carele mai mult decât toți m'am spurcat cu patimile trupului, curățește-mă întru tot sfântă, cu apele cele dumne-

zeești ale rugăciunilor tale, dându-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea neîntinată, și Fecioara Maica Cuvântului cea nestricată, pre Cruce văzând spânzurat pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără durere, ca o Maică plângând, a strigat: Vai mie Fiul meu? Cum pătimești! vrând să izbăvești pre oameni de patimile necinstei.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu Dumnezească cuviință cântă, strigând; „din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Domnul tuturor s'a arătat nouă, duple proorocia ta Fericite, pre toți chemând la cunoștința lui, și din robie mântuindu-i.

Slavă:

Cu Darul fiind luminat, ai proorocit, zicând: că vor să fie sub un jug cei ce se vor închină, și vor primi credința, și Domnului vor sluji.

Și acum, a Născătoarei:

Marie prea curată, risipește turburarea patimilor gândului meu, și viforul ispitelor, ceea-

ce ai născut izvorul nepătimirii, Maică Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeeească strălucirea, Bunule, sufletele „celor ce, mănecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, „ca să te vadă Cuvinte al lui „Dumnezeu, pre tine adevăratul Dumnezeu, cela ce chemi „din negura greșelilor.

Din nedreptate la faptă bună, și din robia patimilor întoarce-mă Fericite, cu rugăciunile tale, mărite prooroace Sofonie, și la lumina evseviei mă îndreptează.

Slavă:

Impodobindu-ți sufletul tău cu podoabele faptelor bune, vrednic l-ai făcut strălucirii dumnezeescului Duh: de la carele și cu Darul proorociei te-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei:

Vestesc zicerile proorocești nașterea ta, Preacurată, cu prea multe chinuri, ale cărora văzând noi acum împlinirea, pre tine duple adevăr Născătoare de Dumnezeu te vestim.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Priimind minunate razele duhului ca o oglindă lu-

minoasă, ai arătat lumii, strălucirile dumnezeieștei proorocii; mai 'nainte aceste de acum, cari erau să fie.

Slavă:

Venit-a Impăratul tău, bucură-te Sioane și te veselește văzându-l și lumea a luminat cu strălucirile Dumnezeirii sale, și înșelăciunea drăcească a gonit.

Și acum a Născătoarei

Cu grosimea trupului împreunându-se în pântecul tău, unul născut din Tatăl, unul din amândoi a ieșit fără stricăciune, păzind cinstită fecioria ta fără vătămare, prea lăudată.

Imnosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din „stricăciune viața mea, mult „milostive.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai rază luminoasă prin dumnezeescul Duh, prooroace Sofonie, glăsuind prin dumnezească arătare: Bucură-te foarte fata Sionului, vestește fata Ierusalimului, iată Impăratul tău vine, cel ce mântuește!

Intru această lună, în 3 zile, pomenirea sfântului prooroc Sofonie.

Stih: Cel ce mai 'nainte a strigat Sionului, bucură-te foarte!

Se bucură Sofonie stând lui Dumnezeu înainte. Sofonie fiind prea luminat,

In a treia zi sufletul ș'a dat.

Acesta eră feciorul lui Husi, din neamul lui Simeon, fiul lui Iacov, din țarina ce se chemă Savarata, fiind mai 'nainte de Hristos cu șase sute de ani, carele a luat și Dar proorocesc și a proorocit pentru luarea și pustiirea Ierusalimului, și pentru surparea și stingerea Iudeilor. Și cum că poporul cel din limbi se va face popor câștigat lui Dumnezeu. Că va fi rușine și ocară necredincioșilor, și slavă dreptilor. Și cum că va fi Hristos Dumnezeu judecător și împărat a toată suflarea, și va răsplăti fiecăruia după faptele lui. După ce a prezis acestea toate, răposând la casa lui, s'a îngropat în țarina sa, așteptând cea a toată lumea învierea de apoi. Iară Sofonie se tâlcuește straja Domnului, sau cunoscătorul celor ascunse. Acesta se asemăna cu Ioan Teologul la chipul trupului fiindu-i barba puțin mai rotundă decât a aceluia.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului martir Teodor Arhiepiscopul Alexandriei

Stih: Intre patriarhi și Teodor fiind mare. Și între nevoitorii cei prin sabie este tare.

Oamenii cei ce locuiau în Alexandria Egiptului, și mai ales ellinii și rău credincioșii, au stătuț aspri și grei și cruzi către sfinți; pentru aceasta și pre mulți au făcut mucenici, dintre care unul este și acest sfânt Teodor. Căci aflând poporul Alexandrenilor că mărturisește pe Hristos, și că învață și pre ellini să crează lui, cu mânie au năvălit asupra lui, și prinzându-l, mai întâiu l-a muncit cumplit, apoi împletind cunună de spini l-a încununat ca și pre Domnul, și-l bătea preste ochi, și-și radea de el și-l batjocorea. După aceea a fost aruncat în mare, și ieșind din ea sănătos, din porunca boierului l s'a tăiat capul. Deci sfântul lui suflet, s'a suit la ceruri; iară cinstitele lui moaște s'au îngropat în cetatea sa Alexandria.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul, fost Eparh.

Stih: Eparhia pământescă cu eparhia Cerului arătat.

Teodul înțelepțește o a schimbat.

Acesta a fost pe vremea lui Teodosie cel mare, în anii trei sute șaptezeci și nouă, cu demnitatea patriciu, și eparh pretorilor. Carele de și avea femeie legiuită, petrecea însă viață neprihănită. Deci văzând răpirile și jefuirile ce făceau cei de pe lângă împăratul, s'a lepădat dragătoria ce avea, și murindu-l și femeiea, s'a împărțit la săraci toată averea sa, care era ca la cinci sute cincizeci de litre de aur; și sculându-se din Constantinopol, s'a dus la Edesa, unde făcându-se Monah, s'a suit pe un stâlp, pe carele a statut treizeci de ani; și de acolo s'a învrednicit dumnezeștilor daruri, căci mai mult nu se hrănea cu mâncare obișnuită, ci numai în fiecare Duminecă, se împărtășia cu trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, și mânca și din anafora, iară alt nimic. După acestea a fost supărat de gânduri, și se rugă lui, Dumnezeu să-l arate, cu cine este asemenea la fapta bună? Deci a auzit glas dumnezeesc zicându-i, că este asemenea cu Cornilie Măscăriciul, carele se numia și Pandur și locuia în Damasc. Această asemănare nu puțină turburare a pricinuit Cuviosului, din ispitirea cu adevărat a diavolului, vrăjmașul sufletelor noastre. Și sculându-se s'a dus la Damasc, și aflând pre pomenitul Cornilie, a căzut la picioarele lui, vrând să afle viețuirea lui. Iară Cornilie zicea, că este om păcătos, și nu are nici o faptă bună. Deci, fiindcă bătrânul cu stăruință îl ruga, Cornilie, silit fiind, i-a spus: Eu părinte, din tânăra mea vârstă, adunându-mă cu măscăricii și cu jucătorii, îmi câștigam cele de nevoie spre viețuire, prin defăimatul acesta meșteșug. Dar în sfârșit, viind în gândirea multelor mele păcate, și cugetând la răsplătirea judecății ce va să fie, m'am lăsat de obișnuitele mele răutăți, și mă îndeletnicesc duple puțință spre viață curată, și spre milostenie către săraci; și numai aceasta știu întru sine-mi.

Dară fiindcă stăruia iarăș bătrânul rugându-l și jurându-l să-l spue și pre cele-

lalte ale lui fapte bune, i-a răspuns Cornilie: Cu puțină vreme mai 'nainte, Părinte sfinte, o femeie de neam strălucit cu întreaga înțelepciune s'a însoțit cu un bărbat, carele fiind cu totul desfrânat, a cheltuit averea, nu numai a femeiei și a sa, ci și alți mulți bani s'a împrumutat și i-a pierdut; pentru carea fiind aruncat la închisoare, a pricinuit femeiei nemângălată scârbă; carea neavând ce face, cu rușine a început a cere; și nu numai aceasta, ci ca o cumpănă spânzură, și se apropiă să cază și în preacurvie, fiind ea foarte frumoasă. Deci pre aceasta eu întâmpinându-o, și aflând pricina pentru carea se poartă încaoce și încolo, m'am mâhnit din inimă, și lăcrămând, am zis către dânsa: Câtă datorie aveți o femeie? iară ia a răspuns: Patru sute de nomisme (un fel de bani), domnule al meu. Deci eu socotindu-mi lucrurile, am aflat că am două sute și treizeci de nomisme, și fiindcă aceștia nu ajungeau spre plata a toată datoria, am vândut și oarecare podoabe ce aveam și străile cele mai bune, și așa făcând suma de patru sute de nomisme, i-am dat în mâinele femeiei, zicându-i ei: la acești bani femeie, și ducându-te cu pace, slobozește pre bărbatul tău din închisoare; rugându-te din toată inima către iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să-mi fie mie milostiv în ziua judecății.

Acestea auzindu-le Teodul, și foarte mult minunându-se, mulțamind lui Dumnezeu, iarăș s'a întors de s'a suit pe stâlp. Și mai trăind puțină vreme după aceasta, cu bună nădejde s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ioan Sihastrul și Episcopul Coloniei.

Stih: Nu mă liniștesc, căci și mort incununez arătat,

Pre liniștitorul Ioan cu cuvintele prea adevărat.

În al patrulea an al împărăției lui Marchian, binecredinciosului împărat, adică în anii patru sute cincizeci și patru, s'a născut acest sfânt părintele nostru Ioan în Nicopolii Armeniei. Și învățând sfintele Scripturi, după ce au murit părinții săi, s'a împărțit averea la săraci, și zidind o biserică întru

numele prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, se liniștea acolo, împreună cu alți zece monahi. Deci fiindcă s'a făcut vestit pentru fapta bună, pentru aceasta s'a hirotonisit Episcop Coloniei; iară după ce în nouă ani s'a așezat lucrurile eparhiei sale, și a săvârșit cele ce avea în gândul său, a trecut îndelungata mare către Ierusalim, și ajungând la sfintele locuri și închinându-se, s'a dus în Lavra sfântului Sava.

Deci l-a priimit pre el sfântul Sava, fără a-l cunoaște cine este (fiindcă nu i-a descoperit Dumnezeu); și dar vrând să cerce ascultarea și răbdarea lui, l-a pus pre el mai întâiu la arhondaric, iară după aceea la bucătărie. Și fiindcă la amândouă aceste ascultări, s'a arătat vrednic, pentru aceasta i-a poruncit ca în celelalte cinci zile ale săptămânii, să se liniștească într-o chilie osebită, fără să-l vadă cineva, și fără să mănânce, sau să bea ceva; iară Sâmbăta și Dumineca, l-a orânduie să meargă la sfintele slujbe, să cânte și să mănânce împreună cu ceilalți frați.

Deci văzându-l marele Sava, că sporește duple Dumnezeu, s'a dus împreună cu el la prea sfântul Patriarh al Ierusalimului, Ilie, rugându-l ca să-l cinstească pre Ioan, cu vrednicia preoției. Iară Ioan a zis către Patriarhul: Lasă puțin o stăpâne; căci trebuie mai întâiu să cunoști faptele mele, și după aceea de voiu fi vrednic de preoție, fă ceea ce-ți se va părea. Deci mergând amândoi în deosebi, s'a aruncat cuviosul la picioarele Patriarhului, jurându-l să nu arate nimănui aceea ce, îl va spune; iară Patriarhul s'a plecat la aceasta, socotind că are să auză vre-o faptă necuvioasă. Iară după ce a auzit, că el a fost Episcop Coloniei, s'a spăimântat, și a zis către fericitul Sava: Nu-l mai supăra pentru preoție, că Ioan nu se face preot.

Acest Cuvios odată umblând pre cale și ostenindu-se a leșinat, după aceea făcând rugăciune, a fost răpit în văzduh sus, și s'a aflat la chilia sa, care era cinci mile departe de locul acela. Oarecând au venit Persii, și au surpat chiliile celorlalți Monahi, apoi mergând și la chilia Cuviosului acestuia ca să facă asemenea, s'a arătat de năprasna acolo un leu, carele a gonit pre barbari, și chilia o a păzit nevătămată. Un creștin drept slăvitor a mers oarecând la sfântul, luând im-

preună cu el și pre un altul rău credincios, adică pre un monofisit; și cerând creștinul, ca să dea Cuviosul blagoslovenia sa amândurora, iară cuviosul a zis: Ție ca unui drept slăvitor, îți dau blagoslovenia mea, iară cestuialt, blagoslovenie nu dau, până nu se va întoarce dela eresul lui Sevir. Acestea auzindu-le drept slăvitorul acela s'a spăimântat de Darul sfântului cel de prevedere și de mai înainte cunoștință. Iară monofisitul cel rău credincios s'a făcut ca un uimit și ieșit din sine; apoi târziu oarecând viindu-și întru sine, a căzut la picioarele Cuviosului, rugându-l ca să-l învețe ce să facă. Iară sfântul ridicându-l pre el în sus, și învățându-l cele cuvenite, l-a înduplecat ca să dea anatemei tot felul de eres, și pre acesta a lui Sevir, monofisitul de care era stăpânit, și să se apropie de soborniciasca Biserica, și înaintea tuturor să facă această anatematesire, și așa să rămâie nedespărțit de ea. Deci după ce a zis acestea, a blagoslovit pre amândoi și sărutându-i cusărutare sfântă, și făcând rugăciune pentru ei, l-a trimis pre amândoi la casele lor bucurându-se.

O femeie rudenie a acestui sfânt, aflând cele pentru el, a socotit să se prefacă pre sineși în chipul unei alte femei, ca cu chipul acesta necunoscut să vadă pre sfântul. Iară sfântul cunoscând cu darul lui cel înțelegător, cugetul ce a pus femeiea, o a înștiințat pre ea, zicând: De nu vei veni aicea, mă voiu arăta eu ție, și te voiu învăța acele ce mi-a descoperit Dumnezeu. Și după puțină vreme, i s'a arătat în vis, și a sfătuit-o cele cuvenite, acelea adecă, carea și singură doreă să afle. Mai întrebându-l pre el încă și pentru alte oarecare și învățându-se dela el bine și acestea, ea adecă mulțamea sfântului pentru această facere de bine, iară fericitul Ioan s'a făcut nevăzut dela gânditorii ei ochi.

Acest sfânt odată luând o smochină uscată, o a pus lângă o piatră neumedoasă, și a zis, către frații cei împreună cu dânsul: Dacă smochina aceasta uscată va odrăslî, să știți fraților, că Dumnezeu îmi va da mie loc de odihnă acolo în veacul viitor, și o minune! Smochina aceea uscată, îndatăși s'a sădit, îndată a făcut rădăcină, îndată s'a făcut smochin, și îndată a odrăslit, și a făcut roadă trei smochine, pe care sărutându-le

Cuviosul, și mulțumind Domnului, le-a mâncat împreună cu frații.

Acesta s'a făcut Episcop când era de douăzeci și opt de ani, pre scaunul său a strălucit zece ani; iară la pustiu Ruvă, a făcut șase ani. Și în Lavra sfântului Sava, patruzeci și opt de ani, Și așa a adormit în Domnul de trei ori fericitul.

Intru această zi, sfinții mucenici, Agapie, Seleuc și Mamas, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Trei bărbați Agapie, Seleuc și Mamas la tăiere au venit,

Pentru dragostea Ziditorului și sabia au iubit.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Teodul Chipriotul,

Stih: Viața Chiprului Chipriot pre Teodul la făcut.

Și strugur făcând, spre culegere a venit.

Acesta născându-se în Chipru pe vremea împărăției lui Maximian, din tânără vârstă lepădându-se de lume, și pentru prea multa nevoiță și smerenie, luminându-i-se sufletul, s'a învrednicit mai înainte a vedea deosebirile fiecăruia, din cei ce se apropiau către dânsul. Deci prefăcându-se nebun, pre mulți îi înfrunta și-i întorcea către pocăință. Și așa bine petrecându-și viața, și pre mulți mântuind prin pilda și învățătura sa, a adormit cu pace; dând și după moarte multe vindecări, celor ce cu credință aleargă la mormântul lui.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințit mucenic Gavriil, carele mai înainte a fost Episcop al Ganului; iară mai pe urmă în Prusa a mărturisit, la anul o mie șase sute cincizeci și nouă.

Stih: Gavriil cel tânăr îndoită cunună a luat, Ca un Arhiereu și nevoitor al Domnului adevărat.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Anghel, carele în Hiu a pățimit la anii o mie opt sute treisprezece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul
l-a făcut ingerul, cuvio-

„șilor tineri; ară pre Haldei
„arzându-i porunca lui Dum-
„nezeu, pre muncitorul l-a
„plecat a strigă; Binecuvântat
„ești Dumnezeul părinților noș-
„tri.

Răsărit-a lumii pomenirea
ta ca soarele, luminând cu Da-
rul proorociei tale, pre cei ce
cântă lui Hristos cu un glas:
Binecuvântat ești Dumnezeul
părinților noștri.

Slavă:

Nor plin de umezeală ară-
tându-te, ai revărsat nouă ploaia
cunoștinței de Dumnezeu, din
izvorul cel mântuitor, prin ca-
rele ne luminăm a strigă: Bi-
necuvântat ești Dumnezeul pă-
rinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel ce a dat de
demult ființă tuturor, cu dum-
nezească voie, voind iarăș să
cheme pre om, Curată, în pân-
tecele tău s'a sălășluit: Bine-
cuvântată ești ceeace ai năs-
cut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Fiind făgăduit cu totul lui
Dumnezeu Atotțiitorului,
obiceiurile rânduiei întrupării
te-a învățat pre tine, cel ce ai
învățat duple economie toate
neamurile. Pentru aceasta te lă-

udăm, Proorocule, de Dumnezeu grăitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cântare de rugăciune adu lui Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pre tine de Dumnezeu fericite, și strică turburarea ispitelor noastre; ca să te laudăm pre tine Prooroace de Dumnezeu grăitorule.

Și acum, a Născătoarei:

Pre dătătorul de viață Dumnezeu și Domnul născându-l tu Preacurată, ai oprit pornirea morții, ceea ce omorâ ne oprit pre toți; pentru aceasta pre tine te laudăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor roua „ai izvorît, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură voină; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

În pământul celor blânzi te-ai sălășluit, unde petrecând vezi strălucirile îngerești, Sofonie prea înțelepte, Proorocule al lui Dumnezeu, blând fiind, și strălucit cu Darul. Pentru aceasta veselindu-ne credincioșii, pre tine te fericim.

Slavă:

Văzând arătat împlinirea proorociilor tale prea fericite, ne mirăm de Darul cel dat ție, și de curăția gândului tău, și de frumusețea sufletului ne minunăm.

Și acum, a Născătoarei:

Dar ai luat, ca nici una din femeile cele de demult, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană. Că numai tu mai pre sus de toate ai avut sfințenie neasemănată și curăție. Pentru aceasta ai priimit pre Dumnezeu întru tine întrupat.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea „nu este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta cetele îngerești; iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat. Pre „carele mărindu-l cu oștile „cerești, pre tine te fericim.

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit...

Curățindu-se Sofonie de toată materia, prin fapte bune, s'a învrednicit a vesti mai'nainte cunoștința celor fiitoare; și acum ca și cum ar fi trăit nematerial, se unește cu cei nemateriali.
Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Sfânta marea muceniță Varvara. Și Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.

(De va voi cel mai mare poate să facă Polieleu).

După obișnuitul Psalm, cetim Fericit bărbatul Starea întâia.

La Doamne strigat-am. Stihirile Sfintei glasul al 2-lea. Podobie: Când de pre lemn...

Când a văzut în priveliștea cea înfricoșată Iuliana cea prea fericită, pre mărita muceniță Varvara, cu bătați chinându-se, și cu feluri de munci pre tot trupul tăindu-se, cu călduroase lacrimi a strigat: Cuvinte al lui Dumnezeu, acesteia a mă face părtaşă acum mă învrednicește, iubitorule de oameni.

Sfintele Varvara și Iuliani, având cu adevărat o voință spre creștinătate, s'au luptat cu vrăjmașul, și biruindu-l deplin, s'au învrednicit mării dela Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta pierzând vătămarea pierzătoarelor patimi, dau tuturor credincioșilor tămăduiri.

Când s'a hotărît asupra ta moartea cea dulce, muceniță prea cinstită Varvaro, alergarea ai săvârșit bucurându-te și sânguind. Și de mâinile cele fărădelege ale necredinciosului

tău părinte te-ai jertfit, și roadă lui Dumnezeu te-ai adus. Pentru aceasta cu fecioarele cele înțelepte împreună dănțuind cu adevărat, vezi strălucirea lui Hristos Mirelui tău.

Alte Sihiri ale Cuviosului, glasul al 8-lea.

Podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi pre tine sfinte? Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, sau David cel dulce cântător? Alăută de Duhul purtată, sau fluer păstoresc? Indulcind auzurile și gândurile, veselind adunările Bisericii; și cu cuvintele cele cu miere curgătoare, luminezi marginile. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi dumnezeescale Ioane dulce grăitorule? Stea prea luminoasă? Carele cu raza Treimii fiind strălucit la vedere, ai intrat în norul dumnezeescului Duh, învățându-te cele negrăite; ca și Moisi ai dat la lumină, buna podoabă cea de cântare. Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Ce te vom numi pururea pomenite? Luceafăr de lumină purtător, slăvit propoveduitor, slujitor, sau de taină văzător al lui Dumnezeu? Stea, carea cu razele luminezi Biserica? Sfeșnic, carele dai strălucire celor din întuneric; sau organ prea

bine răsunător, sau trâmbiță frumos glăsuitoare? Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Patria, neamul și avuția, lăsând, Varvaro; și pre necredinciosul tată urându-l ai iubit pre Dumnezeu, căruia te-ai făcut mireasă; și ai fost făcând neguțătorie de mari lucruri. Pre acela roagă-l, să mântuească sufletele noastre.

Și acum a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat..

Ochiul inimii mele ridicându-l către tine Stăpână, nu trece amară suspinarea mea; în ceasul când va judeca Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt și ajutătoare.

Iară de va fi Polleleu, Dogmatica : Cine nu te va ferici.. VOHOD, Prochimenul zilei și trei cetiri. Caută-le mai înainte în 5 zile, la sfântul Sava.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile sfintei, glas 1.

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Pre păgânul tată și maică urând Varvaro, ai iubit pre Dumnezeu și Ierusalimul cel de sus, întru care acum viețuind, roagă pre Stăpânul Hristos, să petrecem și noi împreună cu tine.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnézeul lui Israil.

Nici dezmierdările părinților, nici desfătarea, nici frumsețea

cea trupească, nici bogăția, nici muncile, nu te-a întors dela dragostea Ziditorului; pre carele fă-l nouă milostiv, mare Muceniță!

Stih: Sfinților cari sunt pe pământul lui minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

In Treime un Dumnezeu, cu îndrăznire mărturisind Varvaro, ți s'a tăiat capul, și ai luat cununa biruinței de sus dela Hristos; cu carele acum împărățind, cere pace tuturor.

Slavă a Cuviosului, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Ioane, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a cărora viață fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, Născătoarei :

Fecioară cu totul fără prihană roagă pre acela ce la-i născut, să mântuească tot neamul omenesc; ca pre tine cu inima și cu limba să te mărturisim Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea.

Pre sfânta Varvara să o cinstim; că cursele vrăjmașului a

sfărâmat și ca o pasăre s'a izbăvit dintr'însele, cu ajutorul Crucii, prea cinstită.

Sau acesta, glas acelaș.

Întru tot fericită mielușă Varvaro, luminându-te cu dumnezească lumină a sfintei Treimi cei cu trei străluciri, și cu sfântul Botez întărindu-te, spre biruirea înșelăciunii părintești, ai mărturisit pre Hristos cu credință. Pentru aceea întru tot cinstită, Dumnezeu ți-a dăruit Dar de sus, a tămădui toate neputințele și boalele. Pre carele rogă-l mare Mucenită, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Și acum, a Născătoarei :

Caută-le la sfârșitul cârții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Mucenitel, de două ori.

Slavă, al Cuviosului, Și acum, a Născătoarei.

După întâia Stiholghie. Sedealna sfintei, glasul al 5-lea.

Podobie : Pre Cuvântul cel împreună...

Pomenirile sfinților săvârșindu-le cu credință, pomenirea purtătoarei de chinuri să o prăznuim; că a omorât cu rugăciune pre vrășmașul, începătorul răutății, cel ce dedemult cu înșelăciune pre Eva o ai lipsit de nestrăciune, și Domnului

se roagă, să miluească sufletele noastre.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Înșelăciunea vieții lepădând, Crucea Domnului luând, pustnicește pre cel viclean la-i oborât, pustiei cetățean, luminător înțelegător lumii arătându-te, de Dumnezeu purtătorule, Ioane cuvioase; roagă-te Mântuitorului, să miluească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Bucură-te munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te rug însuflețit și nears. Bucură-te ceeace una ești lumii pod către Dumnezeu, carea treci pre cei morți la viață veșnică. Bucură-te nestrăcată Fecioară, carea fără ispită bărbătească ai născut mântuirea sufletelor noastre.

După a doua Stiholghie, Sedealna sfintei glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Pre Hristos Mirele tău l-ai iubit, făclia ta luminat o ai gătit, cu bunătățile ai strălucit întru tot lăudată. Pentru aceasta împreună cu dânsul ai intrat la nuntă, priimind dela dânsul cununa pătimirii. Scoate-ne din nevoi Varvaro, pre noi cei ce săvârșim pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, glasul 1-lu.

Podobie : Mormântul tău...

Boșca

Fluier cu dulce vers, trâmbiță mare glăsuitoare, alăută dulce zicătoare, dumnezească vioară răsunătoare, canon bine întocmit, organ frumos cântător, insuflat cu suflările Mângâitorului te-ai arătat Ioane, veselind mințile noastre.

Și acum a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te știm toți, care te-ai arătat Fecioară cu adevărat și după naștere: noi cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, ceeace singură ești fără prihană.

După Polleleu, Sedealna sfintei, glas al 6-lea.

Podobie: Chipul cel scris...

Dar de minuni priimind, dăruiești tămăduiri celor din nevoi, și ferești pre toți oamenii de moarte năpraznică, și de toate durerile cele aducătoare de moarte. Pentru aceasta alergând către Biserica ta, cântăm pomenirea ta, strigând: Scoate pre robii tăi, din neputințele cele spre moarte, fecioară mucenită Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Slavă, a Cuviosului, glas 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Cântăm cinstitele și sfintele chinuri, care ai răbdut cu ade-

vărat pentru Biserică, prăznuim cu cântări, cinstitele tale dulci versuri, care ai așezat spre lauda Domnului, vrednicule de minune, veselia credincioșilor, Ioane prea fericite.

Și acum a Născătoarei:

Marie ceeace ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumpnitei desnădăjduiri, a greșelilor și a necazurilor. Că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutoare și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

Apoi Antifonul întâi al glasului 4. Prochi-men glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Istrari. **Stih:**

In biserici binecuvântați pre Dumnezeu...
Toată sufrarea...

Evangelia dela Mateiu...

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănase-va împărăția cerurilor cu zece fecioare...

Psaln 50. Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfintei marei mucenită Varvarei, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta... **Și Stihira, glasul al 6-lea.**

Prăznuirea astăzi a purtătoarei de chinuri Varvarei, veniți popoare să o lăudăm, că pre aceasta nici sabia, nici focul, nici altă muncă, nici pânditurile cele mult împleticite ale lui Veliar, nu o au biruit.

Roagă pe Hristos, bună Muceniță prea slăvită, să ne dăruască nouă mare milă.

CANOANELE.

Din Octolh unul, cu irmosul pe 6. Iară de va fi Polieleu, Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6; caută înainte în 5 zile, la sfântul Sava. Și ale sfinților amândouă, pe 8.

CANONUL sfintei,

Facerea lui Ștefan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut..

Preime prea înaltă, Dumnezeu cinstită, dând robilor tăi Darul cel mai pre sus de gând, însuflă raza cea de lumină purtătoare în mintea mea cea întunecată, ca să laud pre mucenița ta Varvara, cea pururea fericită.

Toată așezarea de laude o a covârșit cu adevărat mărirea mucenicilor tăi, iubitorule de oameni. Deci primiind lauda cea din credință duple putere, trimite-ne nouă Stăpâne din destul răsplătire.

Din rădăcină de spini, crescând trandafir prea frumos, a umplut de mireasmă Biserica lui Hristos; roșindu-se prin sânge cu roșala pătimirii mărita Varvara; pre carea după vrednicie acum o ferim.

Alt CANON, al Cuvlosului.

Peasna 1. glas și Irmos acelaș.

Ale tale laude voind eu a le începe, ar trebui să-mi

fie de față Cuvioase, glasul tău cel cu miere curgătoare, prin carele ai luminat Părinte Ioane, cu cântări, Biserica ortodoxă, care prăznuește pomenirea ta.

Slavă:

Ca un iscusit cunoscător și chibzuitor, socotind prea bine firea celor ce sunt, ai ales cele veșnice mai mult decât pre cele nestatornice; că cele vremelnice le-ai schimbat cu cele mai bune Părinte Ioane. Pentru aceasta și Hristos acum te-a prea mărit.

Și acum, a Născătoarei:

Poftă puindu-mi șarpele cel prea viclean, a mă asemăna Ziditorului, ca pre un rob m'a răpit; iară prin tine Preacurată iarăș m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat; că tu Maica lui Dumnezeu ai născut, pre cel ce m'a îndumnezeit.

Catavase: Hristos se naște slăviți-l...

Peasna, 3 Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Rănită fiind cu săgeata cea prea dulce a dragostei tale, ca a unui mire Stăpâne, purtătoarea de chinuri Varvara, a urât toată nedumnezeirea părintească.

Nici podoaba desfătării, nici floarea frumuseții, nici bogăția, nici dulceața tinereților, nu te-a

amăgit pre tine mărită Varvaro; ci te-ai făcut mireasă lui Hristos, bună fecioară.

Spre luptele cele desăvârșit, întru nimica nu s'a arătat smin-teală neputinței femeiești; chiar și vârsta cea mai tânără Hristoase, cu puterea ta cea ne-văzută s'a întărit.

Al cuviosului.

Risipitu-ți-ai averea, dând împrumut lui Dumnezeu; pentru aceasta ți s'a gătit împărăția cerurilor. Ci și acum răsplătire ai luat Ioane, cu mult mai de prisosit.

Slavă:

Talantul înțelepciunii luând cu faptele împodobit, ai luminat Ioane Biserica lui Hristos; care mult îl îmulțești și după ce ai lăsat viața.

Și acum, a Născătoarei:

Cetele îngerești s'au minuat Preacurată, și inimile ome-nești s'au înfricoșat de naște-rea ta. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, cu credință te cinstim.

CONDACUL cuviosului, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Pre scriitorul de cântă-ri, și cinstitul de Dumnezeu grăitor, învățătorul Bisericii, dascălul și luptătorul impro-

tiva vrăjmașilor, pre Ioan să-l laudăm. Că luând crucea Dom-nului, toată înșelăciunea ere-surilor o a gonit; și ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tu-turor le dă iertare greșelilor.

icos.

Indreptătorului Bisericii, învățătorului și jertfitorului, ca unui tainic al celor negrăite, cu un glas să-i strigăm: Cu ru-găciunile tale cele către Dum-nezeu, deschide gura noastră, și ne învrednicește să spunem cuvintele învățăturilor tale; că te-ai arătat Treimii părtaș, și ca alt soare luminând în lume, ai strălucit cu minunile și cu învățăturile, ca și Moisi; și în legea Domnului învățându-te totdeauna, cu cuvântul și cu lucrul te-ai făcut luminător; ru-gându-te neîncetat, ca să dea tuturor iertare de greșeli.

Sedealna sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumuseța fecioriei...

Întru chinuirea ta, pre toți i-ai spăimântat; că ai răbdat bătai dela tirani, legături, munci, temniță, Varvaro prea ferici-tă. Pentru aceasta și cunu-nă ți-a dat ție Dumnezeu, pre carele l-ai iubit sufletește și ai alergat la dânsul; acela și tă-măduiri dă tuturor, celor ce aleargă la tine cu credință, Muceniță.

Slavă, a Cuviosului asemenea :

Trâmbiță sfântită bine glăsuitoare, te-ai arătat nouă sfințite, cântând marginilor cu închipuire învățăturile Domnului și Mântuitorului; și cu cuvintele tale lumea ai luminat Ioane cuvioase. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Și acum a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al cuvântului, ceea ce ești una prea curată Fecioară Maică, întrecând cu curăția pre îngeri. Deci pre mine, carele m'am spurcat cu păcate trupești mai mult decât toți, curățește-mă cu apele cele dumnezești ale rugăciunilor tale, preacurată, dându-mi mare milă.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Din Fecioară născându-te, ai dăruit tinerelor fecioare putere, să surpe întăriturile celui viclean. Pentru aceasta buna biruitoare Varvara, îndrăzneala aceluia o a călcat.

Cu Crucea ta puterea morții ai stricat; pentru aceasta Hristoase, trupului său fecioara nepărtinindu-și, a răbdat prea vitejește rane, Varvaro cea cu minte prea tare.

Strămoașa amăgindu-se de demult de meșteșugirile celui înșelător, s'a izgonit din desfătarea raiului; iară Varvara batjocorindu-l, în cămara cerească acum se sălășluște.

Al Cuviosului:

Poruncilor lui Hristos supundu-te, ai lăsat frumsețea lumii, bogăția, desfătarea, strălucirea; căruia luându-ți crucea ta Ioane, i-ai urmat.

Slavă:

Împreună sărăcind cu Hristos, cel ce a fost sărac pentru mântuirea omenească, împreună te-ai prea mărit, precum însuși a făgăduit, și împreună împărățești cu cel ce împărățește pururea, Ioane.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te știm liman de mântuire, și zid nestricat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, toți credincioșii. Că tu cu rugăciunile tale, mântuești din nevoi sufletele noastre.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor lui Dumnezeu...

Cu trei ferestre poruncind a se lumina baia, cu taină ai însemnat Botezul, Varvaro, carele prin lumina Treimii este curățire sufletelor de lumină purtătoare.

De nebunia cea cumplită a tatălui său ferindu-se Varvara, despicându-se muntele îndată o a priimit, ca și dedemult pre întâia muceniță Tecla, cea prea slăvită, Hristos făcând minune.

Cu rîvna adevăratului Dumnezeu aprinzându-se, fețele cele spurcate ale celor mincinoși numiți dumnezei, le-a scuipat Varvara cea prea lăudată, răzându-și fecioara adică de înșelătorul lumii.

Al Cuviosului.

Cu frica lui Hristos Părinte întemeindu-te spre dumnezeiasca viață, gândul trupesc tot l-ai supus Duhului, ale tale simțiri Ioane curățindu-le.

Slavă :

Curățindu-ți de toată spurcăciunea trupul, și sufletul și mintea, cu purtarea de grije, de Dumnezeu înțeleptite, ai luat Ioane, raza cea întreit luminătoare, care te îmbogățește pre tine cu daruri strălucite.

Și acum, a Născătoarei :

Roagă pre Fiul tău și Domnul Fecioară curată, să dăruiască celor robiți izbăvire pașnică de încunjurarea cea protivnică, și mântuire celor ce nădăjduesc spre tine.

Peasna 6, Irmos :

Intru adâncul greșelilor...

Prezumtând te-ai făgăduit a da Mântuitorule, înțelepciunea cea de Dumnezeu învățată, celor ce pentru tine pătimesc, înaintea divanului Judecătorului, de carea Varvara mucenița s'a umplut.

Înșelăciunea celor fără de Dumnezeu o ai muștrat cu cuvântul, de Dumnezeu înțeleptită, Varvaro slăvită; și cu răbdarea lucrurilor, mințile tiranilor le-ai spăimântat.

Cu bătaii fără milă a se struji, și cu târsini de păr vârtoase a se frecă, pentru Hristos ș'a dat trupul, purtătoarea de chinuri cea fără prihană.

Al Cuviosului.

Luminându-te cu Darul Duhului, și cu științele lucrurilor celor dumnezeiești, și omenești, luminat îmbogățindu-te, le-ai împărțit celor ce le trebuiau Ioane, fără pizmuire.

Slavă :

Ăsemenea cu cetele cerești înțelepte, Biserica cu dreapta credință o ai împodobit, cântând Treimii în cor, cântări de Dumnezeu spuse.

Și acum, a Născătoarei :

Mai presus de fire ai născut, și în veci ai rămas Fecioară arătând semnele adevăratei

Dumnezeiri ale Fiului și Dumnezeului tău.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Celui în Treime cu bună credință lăudat, lui Hristos urmând purtătoare de chinuri, capiştile idolilor le-ai stins, și în mijlocul priverii pătîmind Varvaro, de îngrozirile tiranilor nu te-ai temut, ceeace ai fost cu minte bărbătească; cu mare glas cîntînd pururea: Treimea cinstesc, Dumnezeire una.

ICOS.

Pre ceeace s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie, pre Varvara adunîndu-ne, să o cinstim după vrednicie; că prin rugăciunile ei de pierdere cea de suflet stricătoare izbăvindu-ne și de ciumă, și de cutremur, și de surpare, viața în pace să o petrecem, învrednicindu-ne cu toți sfinții, cei ce din veac bine au plăcut lui Dumnezeu; a umbla întru lumină, și a cînta cu vrednicie: Minunate ai făcut Mântuitorule milele tale tuturor credincioșilor celor ce cu credință mărturisesc Treimea și cinstesc Dumnezeire una.

Alt CONDAC al sfintei, glasul al 6-lea.

Podobie : Chipul cel scris de mână...

Darul minunilor luînd, dai vindecări celor în nevoi, și iz-

băvești pre tot omul de boala ciumii. Pentru aceasta în Biserica ta intrînd, cîntăm pomenirea ta, strigînd: Mîntuește pre robii tăi de boala ciumii, fecioară muceniță Varvaro, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

ICOS.

Avînd vindecare casa purtătoarei de nevoie, veniți să mergem întru aceasta cu osîrdie, iubitorilor de mucenici, ca să luăm toți Darul tămăduirilor, izbăvindu-ne de toată boala ciumii, și de scîrbă. Și vindecîndu-ne în sfîrșit să așteptăm, ca să vedem nașterea tinerei, patria și creșterea, și cum din părinte rău credincios, a ieșit odrasla sfîntă, prea frumoasa mireasă a lui Dumnezeu. Prin carele și fecioria a păzit-o ca o zestre însuși Mirelui. Acesteia să strigăm: Fecioară muceniță Varvaro, acopere-ne pre noi cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Intru această lună, în patru zile, pomenirea sfintei mare mucenițe Varvara.

Stih : Cu sabia tatăl tău muceniță Varvaro te-a jertfit.

Și alt Avraam al diavolului este cunoscut.

Varvara în a patra zi cu adevărat.

De mâinile tatălui său s'a tăiat.

Aceasta a fost pe vremea împăratului Maximian, fiică oarecărui Dioscor, ellin dela răsărit: ea se păzea de tatăl său într'un turn înalt, pentru frumusețea cea trupească, în care înfloreă. Această fecioară credeă în

Hristos, și nu s'a tănuț de tatăl său; căci a cunoscut acela cele pentru dânsa de aicea pentru că el zisese să facă două ferestre la baia care se zideă de către el; iară ea a poruncit să facă trei, și întrebându-o, ce este pricina de a poruncit să se facă trei ferestre? ea a zis, că le-a făcut în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Aceasta auzind el, îndată s'a pornit să o omoare cu sabia sa, iară ia fugind și intrând într'o pia-tră ce se despicase cu minune, o a primit de s'a ascuns. Iară tatăl său alergând după dânsa, o a găsit, și luându-o de coșite o a dus și o a dat pe seama domnului țării aceea. Înaintea căruia mărturisind pre Hristos, și ocărând idolii, a fost bătută cumplit, strujită la trup cu muncile, și arsă la coaste. După aceea o a bătut preste cap cu măciuci, și gonindu-o o a purtat așa prin cetate, bătându-o. În cea de apoi s'a primit sfârșitul prin sabie, omorându-o tatăl său cu mâini-le sale. Pentru carele se spune, că după tăerea ei, tatăl său pogorându-se din munte, a fost lovit de trăsnet; și și-a lepădat spurcatul său suflet.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioan Damaschin, Monahul și Preotul.

Stih: Ioan de dulcele cântări pământul umplând
Și în ceruri se suie să alcătuiască cântări voind.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Leon Isavrul și a lui Constantin Copronim fiul său, din cetatea Damascului, de neam nobil și strălucit prin dreapta credință, având tată iubitor de fapte bune, carele l-a pedepsit la carte, de a învățat tot meșteșugul cărții elinești, și a iscodit bine și adâncul Scripturii cei de Dumnezeu însoflăte, împreună cu prea fericitul Cosma, cu carele și crescuse împreună; carele apoi s'a făcut Episcop la Maiuma. Deci pedepsindu-se amândoi cu învățătura la un dascăl cu acelaș nume, adică Cosma, carele a fost cumpărat împreună cu alți robi de tatăl dumnezeescului Ioan. Și fiindcă s'a întâmplat a câștiga un dascăl înțelept ca acesta, pentru aceasta amândoi au ajuns la vârful înțelepciunii și s'au făcut prea înțelepți. După aceea s'au făcut amândoi monahi, îndeletnicindu-se numai în Dumnezeu și în cele ale

lui Dumnezeu. Căci Ioan s'a dat de către proistosul monastirii sfântului Sava, la un bătrân mare și înțelept spre cele dumneze-ești, și s'a învățat dela el fericita ascultare. Și pentru că i s'a poruncit de el să nu cânte nici odată, măcar cât de mică cântare, după meșteșugul muzichiei pre carele îl știă, pentru aceasta și Ioan a păzit neschimbata porunca bătrânului mulți ani. Se zice însă, că arătându-se în vis bătrânului prea sfânta de Dumnezeu Născătoarea, i-a zis, să poruncească ucenicului său Ioan, să alcătuiască laude spre slava lui Hristos, celui ce s'a născut dintr'însa fără sămânță, și spre lauda și veselie creștinilor cari sunt datori să o laude din inimă; aceasta a și făcut, puind acest temei scrierilor sale. Deci petrecând amândoi sihăstrește, fericitul Cosma lăsând multe scrieri bisericii, a răposat cu pace. Iară fericitul Ioan, făcând și el asemenea și mai multe, și întărind multe, și rușinând păgânul eres al iconomahilor, cu puterea cuvintelor sale, și cu înțelepte dovediri ale scripturilor; și lăsând multe scrieri de laudă Bisericii lui Dumnezeu, prin mijlocul cărora se află a ceea cunoștința fiecărui lucru ce se va cercă, s'a săvârșit viața întru adânci bătrânețe, trăind ani o sută și patru.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan Episcopul Polivotului, făcătorul de minuni.

Stih: Ioan pre episcopia pământească o părăsește.

Veselindu-se cu privirea la cel ce pre toate le episcopește.

Acest sfânt din tânăra sa vârstă, ură desfătările și trupestile îndulciri, și-si împodobeia viața mai mult cu postul și cu înfrânarea; pentru aceasta s'a și hirotonisit Episcop al Polivotului. Deci după ce i s'a încredințat păstoria poporului, a adaos nevointă preste cele dinainte nevoințe de trei ori fericitul, și ostenele preste ostenele. Ci fiindcă Leon Isavrul când s'a făcut împărat, la anii șapte sute, s'a apucat să hulească împotriva sfintelor icoane, și să se lepede de a lor închinăciune, pentru aceasta sfînșitul acesta Ioan a muștrat cu tărie păgânătatea aceluia. Și a învățat și cu amă-

runțime a deslușit turmei sale adevărata și drept măritoarea credință a Bisericii lui Hristos; și a adeverit că și el rămâne întru această credință, și viețuind și după moarte.

Atâta putere de minuni, a luat dela Dumnezeu pururea pomenitul, încât a certat cu o dumnezească pedeapsă pre Agarenii cari lăcuiau în preajma Amoreiei Frighiei; și așa i-a înduplecat, să-i dăruiască lui pe creștinii cei aveâ robii. Așa cu plăcere de Dumnezeu viețuind dumnezeescul Părinte, s'a mutat către Domnul. Iară cinstitele sale moaște s'au păzit după moarte nestricate și întregi până astăzi. Pre cari creștinii de acolo le ridică drept în ziua cincizecimii și îmbrăcându-le cu vestminte arhieresti, le, sprijinesc drept de sfânta masă înlauntrul sfântului Altar, apoi le sue în sfântul Tron; și în toată dumnezeasca Liturghie le sprijinesc doi preoți. Iară câte minuni sfântul acesta, după moarte pururea lucrează, nu este cu putință să le povestim.

Intru această zi, sfânta muceniță Iuliani, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pre Iuliani ca pre o porumbiță o primește pre ea.

Cuvinte carea oștează dacă nu degrab se tăia.

Intru această zi, sfinții mucenici Hristodul și Hristodula fecioara, de sabie s'au săvârșit.

Stih: De un nume cu tine fecioară Hristodulo fiind,

Hristodul împreună cu tine se nevoiește prin sabie murind.

Intru această zi sfântul noul sfințit mucenic Serafim, Episcopul Fanarului, carele a mărturisit la anul o mie șase sute unu, cu frigare pătruns s'a săvârșit.

Stih: Serafim răsărit ca o odraslă din pământul Tetalenilor.

Se apropie la Dumnezeu cuvântul prin revărsările sângiurilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Tiranul carele se sumeția
să cuprindă pământul și

să piarză marea ca o jucărie,
zace sub picioarele fecioarei
Varvarei; că pre acesta slăbindu-l
Hristos, l-a legat ca pre o
pasăre slabă.

Cu bătai nesuferite strujit
fiind tot trupul tău, și roșit cu
curgerile sângiurilor, și cu lumânări
fiind arsă la coaste, ai răbd
dat Muceniță pururea pomenită,
făcând spre plăcere lui Hristos,
mărită Varvaro.

O fără omenie, și nemilos-
tivă cruzimea tiranilor, și prea
multa nedumnezeire! Că țâțele
muceniței ca într'o măcelărie
cumplit cu sabia le-au tăiat,
ale aceleia ce ș'a lipit mintea de
Hristos, puitorul de nevoință.

Al Cuviosului.

Cu râvnă fiind aprins toată
înțelegerea cea rea a eresurilor
celor luptătoare de Dumnezeu,
o ai surpat prin scrierile cele
cu osârdie, limpezind tuturor
luminat, cele de demult risipite,
cu agerime scrise de cei înțelepți,
o Ioane!

Slavă:

Prin cuvinte și dogme drep-
te, pe care le-ai așezat, ai defăi-
mat cu căldură păgânătatea
cea cu hulă a ucenicilor lui
Manent, celor cu nume rău,
cari se ispiteau să răsvrătea-
scă Biserica lui Hristos, o Ioane!

Și acum a Născătoarei:

Sfânta sfinților te cunoaștem pre tine, ca pre ceea ce una ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită. Că tuturor credincioșilor ai izvorit nestrăciune, prin nașterea ta cea dumnezească.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel cu foc...

Arătat-u-s'a Hristos cu lumină neapropiată, ție celei închisă în temniță, o Varvaro! poruncindu-ți să îndrăznești, și vindecându-ți ranele. Pentru aceasta și bucurie dăruindu-ți, ca cu aripi te-ai ridicat, către dragostea Mirelui tău.

Înger luminat te-a îmbrăcat cu haină luminoasă, pre tine cea golită pentru Hristos, cinstită Varvaro, ca pre o mireasă ce ai purtat patimile; că de haină Muceniță desbrăcându-te, ai luat dumnezească schimbare.

Ărătat-u-s'a luminat plinită proorocia ta, Hristoase; că tată pre fiu la moarte a dat. Și însuși lucrător junghierii fiind ticălosul, părintele muceniței tale, degrab cu foc din Cer s'a mistuit.

Al Cuviosului.

Defămata-i arătat prin scri-

eri Ioane despărțirea lui Nestorie, și amestecarea lui Sevir; nebunia monotelitului, și credința cea într'o singură lucrare; și lumina drepte credințe tuturor marginilor ai strălucit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Semănat-a vrăjmașul duple obicei neghinile eresurilor în Biserica lui Hristos, și a se lepăda de închinarea lui întru cinstitele icoane; ci te-a aflat pre tine nedormitând, prea înțelepte Ioane, și toată sămânța cea rea zmulgând.

Și acum, a Născătoarei:

Tu pre cel nedespărțit de Tatăl, carele a petrecut în pân-tece, cu dumnezească bărbăție mai presus de fire l-ai zămislit, și negrăit l-ai născut Maica lui Dumnezeu prea curată. Pentru aceasta pre tine te știm mântuirea noastră a tuturor.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Vrând să iei slăvit sfârșit muceniei tale Varvaro prin sabie, împreună cu Iuliana, învrednicindu-te cununilor, ai auzit glas dumnezeesc, carele a plinit rugăciunile tale.

Plinind cererea ta, Varvaro de chinuri purtătoare, Hristos dă tămăduiri tuturor celor ce săvârșesc cu credință pomeni-

rea ta cea de preste ani. Că cu adevărat nisipul mării a covârșit, bine slăvito minunile tale.

Impreunându-te acum cu Impăratul tuturor Mirele tău Hristos, și strălucind cu slava dumnezeiești lumini Varvaro întru cereștile cămări, caută spre cântăreții tăi, mântuind-i din patimi și aducându-i la Dumnezeu cel viu.

Al Cuviosului.

Învățat-ai pre toți fiii Bisericii, să cânte cu evsevie Unimea cea cinstită în Treime, și dumnezeiasca întrupare a Cuvântului a o slăvi dumnezeiește, Ioane, luminând cele cu anevoie multora de cuprins, în sfintele tale scrieri.

Slavă :

Cetele sfinților cu cântări laudându-le Cuvioase, pre Curata Născătoare de Dumnezeu, pre Mergătorul înainte al lui Hristos, apoi pre apostoli, pre prooroci împreună cu sihaștrii, pre înțelepții învățători, pre drepti și pre mucenici; în locașurile lor acum te sălășluiește.

Și acum, a Născătoarei :

Ca niște lână, ceace ești cu totul fără prihană, luând în pântece ploaia cea cerească, ne-ai născut pre cea ce dă dulceață, celor ce-l laudă cu bună cre-

dință, și pre tine cea cu totul laudată, Născătoare de Dumnezeu te vestesc.

SVETILNA sfintei.

Podobie : Cu Duhul în biserică...

Darul tămăduirilor luând dela Dumnezeu, Vravaro pururea pomenită, roagă pre Stăpânul tuturor, pre Dumnezeu, a tămădui boalele celor ce aleargă la tine cu credință; și să izbăvească pre toți de nevoi și de neputința cea vătămătoare, și de boalele sufletești.

Slavă, a Cuviosului, asemenea :

Surpat-ai cu înțelepciunea ta eresurile, prea fericite Ioane prea înțelepte, și învățătura cea drept măritoare ai dat Bisericii; spre a dogmatisi drept, și a slăvi Treimea, Unimea în trei Ipostasuri și întru o ființă.

Și acum, a Născătoarei :

Născut-ai Prea curată pre Dumnezeu Cuvântul cel de mântuire lumii, carele a săvârșit cu înțelepciune această rânduială prea bună. Pentru aceasta pre tine toți te mărturisim duple vrednicie, ca pre ceea ce te rogi lui, să ne izbăvească de boale și de toate nevoile.

LA HVALITE

Stihirile pe 6, glasul 1-lu, singur glasul, a lui Anatolie :

Dulceața desfătării pământești trecându-o cu vederea, și

bogăția părintească, împreună și slava urând, pre cerescul Mire ai iubit, Varvaro pururea pomenită; că cu sabia capul tăindu-ți-se, cu fecioarele cele înțelepte împreună ai intrat la Mirele Hristos. Pentru aceasta și boala cea năprasnică gonind, tămăduiești pre credincioși cu lucrarea Duhului, și te rogi neîncetat, pentru sufletele noastre. Glasul al 2-lea, a lui Vizantie.

Rușinatu-s'a vrăjmașul cel pizmătareț de femeie fiind biruit; el carele pre strămoașa o a avut uneltă către păcat; că celce s'a întrupat din Fecioară, Cuvântul Tatălui neschimbat și neamestecat, precum știe însuși, blestemul Evei și al lui Adam l-a stricat; Hristos cel ce a încununat duple vrednicie pre mucenița Varvara și printr'însa dăruiește lumii curățire și mare milă.

Cea de Dumnezeu chemată muceniță Varvara, în priveliște pătimind, a zis: Cumplite sunt muncile cele de acum, o judecătorule, dară nu voi mai cinsti cele pământești, ci pre cele cerești! Pentru aceasta, tăiați, strujiți cărnurile, dați-mă focului; bucurându-mă, mă voi duce la Mirele meu Hristos. Pentru ale căreia rugăciuni Mântuitorule trimite nouă milele tale, și ne mântuește pre noi, cei

ce săvârșim cu credință pomenirea ei.

Alte Stihiri, ale Cuviosului glasul al 8-lea.
Podobie: O prea slăvită minune!

Părinte Ioane prea înțelepte, Biserica lui Hristos o ai luminat cu cântări, cântând dulce prea fericite, cele prea dumnezeiești; și lovind alăuta ta cu lucrarea Duhului, Părinte, ai urmat cei prea bine întocmite a lui David; cu carea glăsuind, cu dumnezeiești cântări, pre toți la tine i-ai tras.

Părinte Ioane slăvite, de valul lumesc cel turburător depărtându-te, la liniștea lui Hristos ai alergat, Preacuvioase; și cu privirile cele dumnezeiești, și cu strălucite fapte prea fericite, arătat te-ai îmbogățit cu adevărat, și credincioșilor ai dat; strălucind prin viața plăcută lui Dumnezeu, prea fericite.

Veniți pământenii să laudăm astăzi cu bună credință și cu cântări, sfințită și cinstită prăznuirea cuviosului Ioan; că acesta cu adevărat, s'a învrednicit a primi lumina dumnezeieștei străluciri. O! negrăită milostivirea ta, Doamne! prin carea noi am cunoscut a te slăvi pre tine cel prea bun.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ioan Monahul.

Pe calea chinurii călătorind,

de sfatul părintesc ai fugit, Varvaro prea cinstită; și ca o fecioară înțeleaptă făclie purtând, ai intrat în curțile Domnului tău: și ca o Muceniță vitează Dar ai luat, a vindecă neputința trupească cea stricată. Deci, și pre noi, cari te laudăm pre tine, mântuește-ne de durerile sufletești, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu l-am cunoscut pre celce s'a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Iară nefiind Slavoslovie mare, Troparul Născătoarei Crucii, Glas acelaș.

Podobie: A treie zi ai înviat...

Pironitu-m'am ca un om pe lemn, și am murit și în mormânt m'am pus ca un mort; iară ca un Dumnezeu, o Maică! pre cei morți voiu învia, și pre tine te voiu slăvi cu sculara mea.

STIHOAVNA din Octolh.
Slavă, a Cuviosului, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor te cinstim, pre tine îndreptătorul, Ioane Părintele nostru; că prin tine am cunoscut a umblă pe cărarea cea dreaptă cu adevărat. Fericit ești că lui Hristos ai slujit, și puterea vrăjmașului

ai biruit. Cea ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioșii împreună locuitori. Cu cari împreună roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: O preaslăvită minune...

Nu pot suferi Fiule să te văd pre tine pe lemn adormit, cea ce dai tuturor priveghere, ca să dai celor ce adormiseră de demult pentru neascultarea cea amară, cu somn pierzător, dumnezească și mântuitoare priveghere, Fecioara a grăit tânguindu-se; pre carea o slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, duple rânduală, și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Muceniții, Peasna 3, pe 4. Și din al Cuviosului, Peasna 6, pe 4. Prochimen, Apostol, către Galateni: *Fraților, mai nainte de venirea credinței...* Evanghelia dela Marcu: *In vreniea aceia, mergea duple Iisus norod mult și îl impresură...*

Iară a Cuviosului, Prochimen, Apostol, și Evanghelia, caută-le la Cuvioși.

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 5 ZILE.

Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Sava cel sfințit.

(De va voi cel mai mare, facem prlvighere)

LA VECERNIA CEA MICĂ.

La Doamne strigat-am, Stihirele pe 4, glas 1-*iu*.

Podobie : Prea lăudaților mucenici...

Văzător ai fost cu mintea, puterilor celor înțeleghătoare, și ca un lucrător al dumnezeешtilor cuvinte, puindu-le în inima ta, pe care întărind și suirea ca o scară, cuvioase Savo părintele nostru, te rogi, să dăruască nouă pace și mare milă.

De două ori.

Savo prea cuvioase, viața ta din pruncie o ai făgăduit lui Hristos Dumnezeuului nostru; dela carele fiind întărit, patimile trupului le-ai supus gândului, pre cel mai rău supuin-du-l celui mai bun. Pentru aceasta roagă-te să dăruască sufletelor noastre, pace și mare milă.

De Dumnezeu înțeleptite Părintele nostru, luminător mare te-ai arătat, luminând partea cea de sub soare, cu strălucirile minunilor, și ale dumnezeешtilor fapte; pentru că după adormire, lumina cea neapusă pre tine te-a priimit. Pentru aceasta roagă-te, să dăruască

sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cuvioase părinte, din pruncie deprinzându-te la fapta bună cu osârdie, te-ai făcut organ sfântului Duh: și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulcele. Și acum cu dumnezească lumină prea curat fiind strălucit, luminează și gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Și acum, a. Născătoarei :

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu; păzește-mă sub acoperemântul tău.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie : Casa Eufратului..

Ă rătătu-te-ai din scutecele maicei tale, vas sfințit, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru, și casă sfântului Duh.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Savo părintele nostru, purtând în mâinele tale Crucea Domnului, nălucirile dracilor până în sfârșit, le-ai pierdut.

Stih : Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui.

Înșelăciunile viclenilor draci, biruindu-le cu puterea Crucii

ai arătat slava lui Hristos, Savo, părintele nostru.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Stăpână bună, ridică sfintele tale mâini, către Fiul tău, iubitorul de suflete Ziditorul, să miluească pre robii tăi.

Troparul, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele ai făcut roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Savo părintele nostru cuvioase! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârșitul cărții.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuțul Psalm cetim: Fericit bărbatul

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihurile pe 8, glasul 5.

Podobie: Prea cuvioase Părinte...

Savo de Dumnezeu înțelep-
țite, întocmai cu îngerii
stătătorule, împreună cu cuvi-
oșii locuitorule, împreună vor-
bitorule cu proorocii, cu aposto-
lii și cu mucenicii împreună
moștenitorule; tu cela ce acum
locuești în lumina cea neînsera-
tă cu ale căruia dumnezeiești ra-

ze strălucești, cu cea prea înaltă
dorire. Căruia stându-i înaintea
strălucit cu îndrăzneală, îndul-
cindu-te de vederile lui și
desfătându-te de frumusețea lui
neîncetat; lui Hristos te roagă,
pre Hristos îmblânzește-l, Cuvi-
oase, să dăruească Bisericii un
cuget, pace și mare milă.

De trei ori.

Savo prea fericite, făclia în-
frânării cea nestinsă, luminăto-
rul călugărilor cel prea luminat,
cel strălucit cu razele dragostei,
stâlpul răbdărei cel neclătit,
întărirea și puterea celor ce te
cinstesc pre tine cu credință,
izvorul tămăduirilor, locuitorul
pustiei cu adevărat, carele ca
un raiu dumnezeesc o ai ară-
tat; aducând dumnezeiești ro-
duri pre cei ce se mântuiesc.
Lui Hristos te roagă, pre Hris-
tos îmblânzește-l Cuvioase, să
dăruească Bisericii un cuget
pace și mare milă.

De trei ori.

Savo de Dumnezeu înțelep-
țite, stâlpul cel de foc al fap-
telor bune, făclia care povătu-
ești din marea lumească pre po-
poare la dumnezeescul liman.
Cela ce duhurile înșelăciunii
le surpi; lăcașul Duhului sfânt
cel curat, îndreptătorul călugări-
lor, cumpăna înfrânării cea
dreaptă, înălțarea smereniei cea

prea luminată, izvorule carele izvorăști noianuri de tămăduiri; lui Hristos te roagă, pre Hristos împlânzește-l Cuvioase, să dăruiască Bisericii un cuget pace și mare milă.

De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel după chip păzindu-l nevătămat, mintea puindu-ți stăpân pustnicește preste patimile cele pierzătoare, spre cel duple asemănare cât este duple puțință te-ai suit. Că barbatește silindu-ți firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, și pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai aratat mai mare cetățean pustiei, povățuitor celor ce bine călătoresc, și canon defaptă bună prea adevărat. Și acum în ceruri, oglinzile deslegându-se Ferice, vezi curat pre sfânta Treime; și te rogi fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine Curată a ieșit, negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi.

Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și cetirile.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3. Vers 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dănsle muncă. Părut's-a în ochii celor nepri-cepuți a murl, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor și mergerea dela noi sfărmar: iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor luă și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dăru: că Dumnezeu i-a ispitit pre dânsii și i-a aflat luiși vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scân-teile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi și vor stăpâni noroade, și va împărăți într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, Versul 16.

Dreptii în veci vor fi vii, și întru Dom-nul plata lor, și purtarea de grije pentru dânsii dela cel Preaînalt Pentru aceasta vor luă împărăția podoabei și ste-ma frumseții din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, și cu bra-țul său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea lui, și va întrarma făptura spre iz-bânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în ziua dreptății, și-și va pune luiș coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfintenția, și va ascuți cumplită mânie întru sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Mer-ge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor

la țintă vor lovi. Și din mânia cea zvârlitoare plină de pietere se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării și riurile îi vor înneca de năprasna. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un vifor va vântura pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru noroadale neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, și puterea dela cel Preaînalt

**Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.
Cap. 4, Vers 7.**

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrâneților viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poștei schimbă gândul cel fără răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și noroadale văzând, și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar și milă este întru cuviosii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE

**Stihira hramului, și ale Cuviosului, glasul
al 2-lea. Singur glasul.**

Pustnicească învățătură ai adunat pe pământ, cuvioase Savo, și asuprelile patimilor în curgerea lacrimilor tale, toate le-ai înecat. Scară dumnezească și cinstită carea duce la ceruri tuturor s'a cunoscut viața ta cea de Dumnezeu priimită; că rodurile bune credințe într'însa

arătând, vindeci printr'însele neputințele patimilor, celor ce cu credință strigă către tine: Bucură-te steaua cea de dimineață, cea ca aurul strălucitoare sfeșnicul călugărilor, și păstorie! Bucură-te pururea pome-nite, creșterea cea prea bună a pustiei, și întărirea Bisericii cea neclătită! Bucură-te mare povățuitorule al celor ce serătăcesc! Bucură-te lauda noastră, și bucuria cea strălucită a lumii!

Pre ingerul cel de pre pământ, și în Cer omul lui Dumnezeu, bună frumusețea lumii, desfătarea bunătăților și lauda faptelor celor pustnicești, pre Sava să-l cinstim: că răsădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit duple dreptate; și ca un cedru în pustie, a înmulțit turma oilor celor cuvântătoare a lui Hristos, întru cuviință și dreptate.

Cuvioase Părinte, din pruncie deprinzându-te cu fapta bună, te-ai făcut organ sfântului Duh; și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulcele. Și acum prea curat fiind strălucit cu dumezească lumină, luminează și gândurile noastre, Savo părintele nostru.

Slavă, glas același.

Dorul cel mai presus de min-

te al bunătăților luând, toate cele din lume frumoase le-ai trecut cu vederea, de Dumnezeu priimate; că de aicea nu te-ai smintit cu rodul ca Adam și pre șarpele gonindu-l prin înfrânare, îngerească viață ai petrecut, și acum te sălășluiești în ceruri, îndulcindu-te de pomul vieții. Roagă pre Dumnezeu sfântă Savo, pentru noi cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei :

Ominune mai nouă decât toate minunile cele de demult! că cine a cunoscut să fii născut mai-că mai presus de fire, și să poarte în brațe, pre cel ce cuprinde toată zidirea? A lui Dumnezeu este voia, cel ce s'a născut! Pre carele ca pre un prunc Preacurata în brațele tale purtându-l și îndrăzneală ca o mai-că către dânsul câștigând, nu încetă a-l ruga, pentru cei ce te cinstesc, să miluească și să mântuească sufletele noastre.

LA STIHOVNĂ

Stihirile glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cămara cea cu bun miros, a pustniceștelor nevoițe cu adevărat; că Crucea pre ume-re luând, și Stăpânului Hristos pre tine însuși prea fericite făgăduindu-te, ai călcat măestria trupului cea râvnitoare de cele

de jos; și cu fapte bune sufletul ți-ai luminat, și spre dumnezeasca dragoste l-ai întrăripat. Pentru aceasta încunjurând prea sfântă racla moaștelor tale prea laudate Savo, dumnezeasca iubire de oameni cerem să dobândim, cu rugăciunile tale, și lumii să se dăruească mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui...

Cărbune de Dumnezeu strălucit, te-ai arătat în lume împreunându-te cu focul Duhului, de Dumnezeu purtătorule Savo, luminând de Dumnezeu înțelepțite, sufletele celor ce cu credință se apropie către tine, povățuindu-i la lumina cea neînserată, Cuvioase. Ai stins și cărbunii pustiei, fiind rourat cu dumnezeescul Dar de sus. Pentru aceasta și cununa biruinței prea arătat ți-a dăruit ție Părinte, Hristos împărțitorul dumnezeieștii dreptăți. Pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, intru poruncile lui va voi foarte.

Scară înaltă până la Cer arătată a fost viața ta, de Dumnezeu înțelepțite. Prin carea la înălțime te-ai suit, și cu Stăpânul Hristos a vorbi prea fericite te-ai învrednicit, luminându-ți mintea cu strălucirile cele de acolo; și cu razele lui fiind

luminat, ai luat îngereasca luminare. Căruia și acum înainte stându-i, roagă-te Cuvioase, ca cei ce săvârșesc dumnezeiască și cinstită pomenirea ta, să stea înainte împreună cu tine și să se dăruiască lumii mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor, te cinstim pre tine, îndreptătorul, Savo părintele nostru; că prin tine am cunoscut a umbla pe cărarea cea dreaptă cu adevărat. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit, și a vrăjmașului ai biruit puterea. Căla ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu drepții și cu cuvioșii împreună locuitor; cu cari împreună roagă-te Domnului, să miluească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară nenuntită, care pre Dumnezeu negrăit l-ai zămislit cu trup, Maica Dnmnezeului celui prea înalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceeace ești cu totul fără prihană; carea dăruiești tuturor curățire de greșeli, priimind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Tropar glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale...

Caută-l la Vecernia mică.

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfântului de două ori, Slavă, Și acum a Născătoarei

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul 1-lu. Podobie: Mormântul tău...

Viață cu bună credință pre pământ săvârșind, lăcaș curat Duhului te-ai arătat, luminând fericite pre cei ce vin la tine cu credință. Pentru aceasta roagă pre Stăpânul tău, să lumineze sufletele noastre, a celor ce te laudăm pre tine, Savo de Dumnezeu înțelepțite părintele nostru. **De două ori.**

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te știm toți, care Fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, noi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate; că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am câștigat în ispite mântuire; una cea cu totul fără prihană.

După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al 8-lea. Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Crucea Domnului ridicând înțelepte, și lui până în sfârșit urmându-i, gândul nu ți-ai întors spre lume, de Dumnezeu înțelepțite; cu înfrânarea și cu ostenelele patimile ai omorât, și Biserica te-ai gătit pre tine însuși Domnului tău. Pentru aceasta și răsplătire de daruri ai luat, a vindeca boalele și a

goni duhurile, purtătorule de Dumnezeu fericite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertate de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre înțelepciunea și Cuvântul în pânțele tale zămislind negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cea ce ține lumea, și în brațe ai avut pre cea ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor, făcătorul făpturii și Domnul. Pentru aceasta te rog prea curată Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă izbăvesc eu de greșeli, când voi vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruiești, că toate le poți, câte voești.

După Polileu, Sedelna glasul al 8-lea.

Podobie : Pre înțelepciunea și Cuvântul..

Din pânțele te-ai sfințit cu adevărat, prea sfințite Savo, și pre pământ ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorât, râvnind vieții lui Evtimie, și după vrednicie te-ai arătat slujitor Treimii, fericite. Pentru aceasta spre râvna dumneze-eștei tale vieți, cete de călugări a-i împreunat, pururea slăvite purtătorule de Dumnezeu

părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei :

Ca ceea ce ești Mireasă cu totul fără prihană a făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului carele nu știe de bărbat; ca ceea ce ești lăcaș Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine celace sunt lăcaș spurcat fărădelegii, și batjocură dracilor întru cunoștință m'am făcut, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă lăcaș luminat prin fapta bună, Curată, ceea ce ești priimitoare de lumină. Gonește-mi negura patimilor, și împărtășirei celei de sus mă învrednicește, și luminii cei neînserate, cu rugăciunile tale.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului al 4-lea.

Prochimen glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui

Stih :

Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Toată suflarea.

Evangelhia dela Luca :

În vremea aceea, stătut-a Iisus la loc șes, și mulțimea ucenicilor lui..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile Cuviosului tău Sava, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre...

Și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta.

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Indrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, și al Cuviosului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat, și din răutatea Eghiptului scăpând Israiliteanul, „strigă: Mântuitorului și Dumnezeuului nostru să-i cântăm.

Sufletul meu cel întunecat prin desfătărilor vieții, și turburat de grijile lumești, cu strălucirea ta luminează-l Maica lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, deschisu-s'au ușile cerești prin nașterea ta, în care dă și sufletului meu intrare ca o milostivă, și către acela mă povățuește.

Sufletul meu cel săgetat cu săgeata celui viclean, și rănit

prin vicleniile și meșteșugirile aceluia, cu mila ta vindecă-l, Fecioară.

Nădejdea celor desnădăjduiți, îndreptarea celor căzuți, ce-eace ai născut lumina cea dumnezească, luminează sufletul meu, cel ce este întru întuneric.

Alt CANON, al Cuviosului.

Al căruia acrostih este acesta la Greci:

Pre prea bunul între pustnici, pre Sava cu osebite, cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos.

Pre Faraon cel ce se purtă...

Cu raza luminii Sfântului Duh luminează, Savo, pre cei ce cu dragoste creștinească întru cântări te laudă, cela ce ești lauda pustnicilor, mărirea călugărilor, înfrumusețător pustiei, și de feciorie păzitor.

Tot dorul spre Dumnezeu tinzându-ți din tinerețe, și spre dânsul toată dragostea ta avându-o, zburdările trupului și asuprelele patimilor prin înfrînare le-ai omorât, Savo de Dumnezeu purtătorule prea lăudate.

Biruind pre șarpele cel ce se tănuia în rod, l-ai călcat, și cursele lui ușor le-ai trecut, cu aripile cinstirei de Dumnezeu ridicându-te părinte; și bucurându-te, ai cules viață din pomul cunoștinței.

Slavă:

Strălucit fiind cu lumina Darului, în foc ai intrat ca și cei trei tineri, rămânând nears, Dumnezeu păzindu-te; și arătând tututor vrednicia și strălucirea ta, ce eră să fie mai pe urmă Părinte.

Și acum a Născătoarei...

Ca un potop fără stavilă, se revărsase moartea asupra noastră, dar apropiindu-se de cel născut al tău, a pierit, și lovindu-se s'a surpat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că viața, ceea ce este deapururea cu adevărat întrupată, ai născut.

Catavasia: Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine, Doamne, tu ești lumina celor întunecați, și pre tine te laudă duhul meu.

Toată dorirea mea către tine o am tins, Stăpână Curată, și poftele mele cele trupești îngrab le schimbă.

Stăpână, ceeace ești ușa luminii, răsari-mi mie razele cele luminate ale pocăinței, și negura păcatelor mele o pierde.

Vna întru tot nevinovată scapă-mă de toată răutatea, de ispitele ce vin asupra mea, și de focul cel veșnic.

Preacurată grăbește, de mă

cercetează, și mă curățește de ranele cele cumplite și mă apără de toată supărarea, pre mine cel ce pățimesc.

Alt Canon Irmos:

Cela ce ai întărit.

Mintea puindu-ți stăpân preste patimi prea fericite, cârmuitor dreptății te-ai arătat; că celui mai bun arătat pre cel mai rău l-ai supus. Pentru aceasta Părinte ca un finic, în pustietăți ai înflorit.

Știind a urmă urmelor Stăpânului, ai fost înstreinat de patrie, și locuind în pustie, biruință ai ridicat asupra celor improprie luptători, cu dumnezească putere fiind întărit.

Cu tăria minții prea fericite fiind întărit, feluri de meșteșugiri ale vrăjmașului ai biruit înțelepte; tuturor l-ai arătat, și sprânceana lui cea înaltă o ai surpat.

Slavă:

Cu suflet prea blând și cu voință lină, cu faptele bune înfrumusețat văzându-te pre tine, Luminătorul cel prea luminat, Evtimie, te-a priimit luminat propoveduind strălucirea ta cea prea fericită.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitoarei rândueli a cu-

vântului pentru noi, luminată uşă, tu Maică Fecioară te-ai cunoscut cu adevărat; că tu ne-ai adus raza cea înţelegătoare a prea înaltei Dumnezeiri.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cele pământeşti toate lăsându-le, şi în lume fiind trupeşte cu Duhul ai fost părtaş ingerilor; pentru că patimile trupului ceste de acum omorându-le, Treimii te-ai arătat slujitor, fericite. Pentru aceasta şi patimile celor bolnavi le vindeci şi prin cuvânt goneşti durerile cu Darul, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Turburările vieţii lăsându-le, Crucea ta pe umere luând, cu totul te-ai dat pre sine-ţi Domnului tău; şi afară de trup şi de lume punându-te te-ai făcut sălaş Duhului Sfânt. Pentru aceasta şi spre râvnă ridicând popoarele, cetăţile ai deşertat, şi deşerturile în cetăţi ai prefăcut, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit, din pruncie întinându-mi cu cuvintele şi cu faptele netrebnice, pre mine însumi m'am stricat, şi nu am ce face sau unde să scap, şi altă nădejde nu am afară de tine Fecioară. Vai mie păcătosului! Pentru aceasta rugător sunt către tine Preacurată; şi acum alerg, şi mă rog, mărturisindu-mă ție, greşit-am! Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască: că întru tine Fecioară nădejile mi-am pus.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina i-
„conomiei tale, înţeles-
„am lucrurile tale, şi am prea
„mărit Dumnezeirea ta.

Sufletul meu cel întunecat cu păcate, străluceşte-l cu lumina ta pururea Fecioară, carele ai născut Soarele dreptăţii.

Scapă-mă de viforul ispitelor, şi al vieţii cei stricătoare de suflet, şi de focul cel veşnic mă mântueşte dumnezeiască Mireasă.

Sfinţitule vas al fecioriei, şi veselia celui neîncăput cu firea, sufletul meu cel întunecat de multe patimi, luminează-l.

Întru tot sfântă dumnezeiască Mireasă Stăpâna lumii,

mântuește-mă pre mine, de nevoi mă scapă, și-mi gonește mulțimea patimilor.

Alt Canon, Irmos.

Tu ești țăriă mea Doamne...

Ășezarea sufletului curățindu-ți, și lărgindu-o cu dumnezeești vederi, încăpătoare cu adevărat de Daruri dumneze-ești o ai făcut, de Dumnezeu fericite; și cu atingerea mâinilor tale pre cei neputincioși i-ai vindecat, următor Stăpânului făcându-te.

Celce cumplit se sălbătăceă asupra ta Părinte, s'a înghițit ca Datan și ca Aviron pierzându-se; căci pre tine te-a păzit nevăzut dumnezeescul Dar, de mulți grijindu-se, de cei ce s'au mântuit prin tine, și cari au urmat învățăturilor tale.

În legea lui Dumnezeu învățându-ți simțirele dumnezeescale, spre cunoștința celor fără de trupuri și înțelegătoare, ți-ai îndreptat gândul cuvios, trecând neîncetat din mărire, în mărire și din putere Părinte întru putere.

Slavă.

Ă face bine celor de o seminție puindu-ți în gând, în pustie cetăți de suflet folositoare, ai zidit lui Dumnezeu Cuvioase, și în pământ inse-

tat izvoare de ape ai scos, și ploi din Cer ai pogorât cu prea mărire, de Dumnezeu înțelepte preste țarine fără de apă.

Și acum a Născătoarei :

Nou înflorit rai al nemuririi și frumos cu adevărat te-ai arătat, pomul vieții cel întru tine sădit cu prea înaltă putere dumnezească, în pânțecă purtându-l și născându-l, carele izvorăște nădejde de viață purtătoare, tuturor celor ce cu credință te cunosc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos :

Mâncând strigăm ție Doamne; Mântuește-ne „pre noi; că tu ești Dumnezeu „zeul nostru, afară de tine pre „altul nu știm.

Pre tine Fecioară te laudăm întru tot laudată, carea ai încăput pre cuvântul lui Dumnezeu în pânțecăle tău cea cu totul fără prihană.

e focul cel nestins, și de viermi, scapă-mă Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai vindecări de milă.

Tu ești credincioșilor perete tare și biruință, întru tot sfântă, ceea ce mântuești din ispite, pre cei ce te laudă.

Sufletul meu cel neputin-

cios vindecă-l, prea curată Stăpână, ceea ce ai născut mântuirea tuturor, pre cel ce ridică neputințele noastre

Alt canon, Irmos:
Pentru ce mai lepădat...

Cu gând neabătut către cel dorit al tău tinzându-te, de la dânsul ai luat Părinte Dar de prisosit de minuni prea mari, și pre cei ce veneau la tine cu credință milostivindu-te, i-ai vindecat, Cuvioase.

Șarcină greutăților trupești lepădând, vas de Dumnezeu insuflat al înțelegerii sfântului Duh te-ai făcut dumnezeescule; cu înfrânarea de bucate, cu rugăciunea, cu răbdarea, și cu gândul smerit înavuțin-du-te.

Propoveduitor dumnezees-tilor dogme, de lucruri prea mari glăsuitor te-ai hirotonit; cu adunările sfinților părinți, împreună vorbitor ai fost, și pre împărați ai înțeleptit; că-rora te-ai arătat de față, fiind înconjurat de Dumnezeescul Dar, fericite.

Slavă.

Darul cel dat ție dela Dumne-zeu, de Dumnezeu insuflate s'a vestit și s'a dat tuturor până la marginile lumii; vederoase făcând cu dumnezească cuvi-

ință arătările, și lucrarea mi-nunilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești folositoare cre-dincioșilor, zid nestricat celor ce te laudă pre tine; tot nea-mului omenesc pricinuitoare de mântuire te-ai arătat; ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel ce s'a arătat trupește, mântuește sufletul meu, Preacurată.

Peasna 6, Irmos:

Curățești-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegi-le mele, și mă ridică dintru „adâncul răutăților, rogu-mă. „Căci către tine am strigat și „mă auzi Dumnezeul mântui-rii mele.

Marie lacaș curat și întru tot cinstit, al Făcătorului tutu-ror, dă sufletului meu lacrimi curățitoare, și scoate-mă de la judecata ce va să fie, și din munci.

Ceeace ești ușă dumneze-ească, arată intrări dumneze-ești smeritului meu suflet, întru care intrând, să se mărturisea-scă și să ia deslegare de răutăți, Născătoare de Dumnezeu.

Adâncul păcatelor și valu-rile desnădăjduirii, viscolesc mintea mea; milostivește-te Stăpână, și-mi tinde mâna, și

mă mântuește, ceea ce ai născut pre Mântuitorul.

Pre tine te avem folositoare și zid toți credincioșii cari pururea suntem necăjiți întru adâncul răutăților, al turburărilor și al scârbelor, Născătoare de Dumnezeu, singură scăparea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:
Rugăciune vărs către Domnul...

Dragoste către Dumnezeu și către aproapele agonisind, înțelegere pe scurt a legii și a proorocilor ai plinit; că toată fapta bună, care întrece toate fără asemănare Părinte ai săvârșit.

Ăsemenea cu viața îngerească pe pământ viața ți-ai câștigat; asemenea cu îngerii cinste Hristos ți-a dăruit, dându-ți cetele sfinților ajutoare sufletului tău.

Slavă.

Rod al înțelepciunii arătându-te, începerea înțelepciunii ai iubit, frica lui Dumnezeu, cu carea îndreptându-te la săvârșirea aceea ai ajunsu-o cât se poate cuprinde de oameni, Părinte.

Și acum a Născătoarei:

Ceeace ai născut cu trup pre Mântuitorul și Răscumpă-

rătorul Dumnezeuul tuturor și Domnul, cel ce a petrecut împreună cu noi, mântuește Preacurată din nevoi, pre cei ce te chiamă pre tine, Stăpână.

CONDAC, glasul al 8-lea.
Podobie: Apărătoarei Doamne...

Ca cea ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără prihană prin faptă bună, Savo fericite, săditor creștinătății ai fost; de unde te-ai făcut podoaba cuvioșilor, și cetățean pustiei lăudat duple vrednicie. Pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Savo, de trei ori fericite.

ICOS.

O! mai marele părinților, și podoaba cuvioșilor, îndrăzneala pustnicilor către Hristos, cetățeanul pustiei, și săditorul; cum voiu lăuda viața ta, Cuvioase? Că strălucești marginilor ca soarele. Pentru aceasta strig către tine acestea: Bucură-te Cuvioase lauda Capadochilor! Bucură-te cinstita podoaba lumii! Bucură-te odrasla pustiei cea prea frumoasă! Bucură-te dumnezească desfătarea părinților! Bucurate că în ceruri cu îngerii locuești! Bucură-te că cele de pre pământ din Cer le îndreptezi! Bucură-te îndreptarea călugărilor și canonul! Bucură-te mijlocitorul celor

leneși către Dumnezeu! Bucură-te izvorul minunilor cel de Dumnezeu izvorât! Bucură-te cuviosul organ al Duhului! Bucură-te prin carele s'a împodobit răsăritul! Bucură-te prin carele cele despre apus strălucesc! Bucură-te Savo de trei ori fericite.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sava Sfințitul.

Stih : De Dumnezeu de demult sufletul tău lipind.
Înainte lui acum Savo te găsești stând.
Dumnezeescale Savo în a cincea zi ai intrat.
În Cerul cel prea dorit cu adevărat.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Teodosie cel mic, din Capadochia, dintr'un sat ce se chiamă Muntalasc, din părinți anume Ioan și Sofia. Deci dintru începutul vieții sale alergând la petrecereă călugărească, și intrând la Monastirea ce se numia Flavian, atâta s'a făcut de răbdător la poște, în cât văzând un măr în grădină, și făcându-i-se poftă de dânsul, a zis: *Frumos era la vedere și bun la mâncare rodul ce m'a omorât.* Și așa a luat mărul în mână, dar nu l-a mâncat, ci l-a călcat cu picioarele, și s'a pus hotar să nu mai mănânce măr în toată viața sa. Și în cuptor cu foc aprins a intrat, și a ieșit sănătos, neatingându-se focul nici de hainele lui. Când era de opt sprezece ani, a mers la marele Evtimie, și a fost trimis de dânsul la cuviosul Teoctist, la chinovie, unde a adunat, și a aflat obiceiurile și bunătățile tuturor, celor ce locuia acolo. Pre acesta văzându-l marele Evtimie, pentru sporul sufleteștelor lui bunătăți, l-a numit copil bătrân. Și pre cât îi creștea vârsta, îi creștea fapta bună. Pentru care a și luat dela Domnul Darul minunilor, și a făcut multe minuni de trei ori fericitul. La locuri seci prin rugăciunea sa, a izvorât ape și s'a făcut povățuitor și învățator multor călugări. Mers-a și cu solii la Constantinopol de două ori, rugat fiind de Patriarhii ce erau pe acelea vremi la Ierusalim, către împărații Anastasie și Iustinian. Și fiind de nouăzeci și patru de ani, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, sfântul mucenic Anastasie.

Stih : Pre Anastasie cinstesc, ca cel ce cinstesc-te arătat.

Invierea Hristosului și Dumnezeului meu adevărat.

Acest sfânt Anastasie, văzând odinioară pre sfinții mucenicii lui Hristos, că se muncesc și li se taie toate membrele trupului, pentru credința și mărturisirea lui Hristos, a luat dumnezească râvnă în inima sa; și pentru-că eră creștin, și socotea negrăitele acelea bunătăți ce sunt gătite mucenicilor, a dorit să se lupte și el ca un mucenic, ca și de cununile muceniei să se învrednicească. Și dar într'o zi, s'a înfierbântat în inima sa de dragostea mărturisirii, și însemnându-și tot trupul cu semnul cinstitei Cruci, s'a dus de sineși chemat la mucenie; și stând în mijlocul judecății, a strigat cu mare glas zicerea Isaiei: *Arătat m'am făcut celor ce nu mă întreabă, aflatu-m'am între cei ce nu mă caută.* Și fiindcă toți s'au uitat la el, a zis mucenicul: Auziți voi toți slujitorii diavolului eu sunt creștin, și crez în Domnul nostru Iisus Hristos: iară pre idolii voștri, și pre cei ce se închină acestora, îi dau anatemei. Așa văzând păgânii îndrăzneala lui, s'au înspăimântat, și îndată dezbrăcându-l, l-au bătut cumplit, zicându-i: Această pedeapsă ți-am dat pentru nerușinarea și obrăznicia ta; iară pentru-că crezi în Hristos, ți se va tăia capul, și se va arunca trupul tău, la pești și la cele tărătoare, ca să-l mănânce. Deci îndată apucând sălbătăciții pre sfântul, i-au tăiat capul, și ducându-l cu o corăbioară puțin departe de pământ, au aruncat trupul lui în mare.

Intru această zi, sfântul mucenic Dioghen de pietre ucis, s'a săvârșit.

Stih : Dioghen mucenicul cu haină de pietre bucurându-se.

De către bărbați înșelători este imbrăcându-se.

Intru această zi, sfântul mucenic Averchie de sabie s'a săvârșit.

Stih : Urmează lui Averchie pentru tăere cunună mare.

Căci nu flori ci Cerul îi este incununarea.

Intru această zi, prea cuviosul Non, în pace s'a săvârșit.

Stih : Non de legăturile protivnicului fugind. Îl leagă cu legăturile de îngropare mort zăcând.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Grat viețuind se nădăjduia inger a fi,
Ci după moarte om se vâdl.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nectarie, cel din chilia lui lazar care se află la Car-tea Atonului pustnicind la anii o mie patru sute șaptezeci, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nectarie bând amărăciunea vieții cei de jos,

Acum bea Nectarul, dumnezească băutură cea de sus.

Intru această zi, cuviosul Filofteiu Careotul, du-hovnicescul părinte mai sus zisului Nectarie, și s'a învrednicit de Darul mai'nainte vederei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Pre Dumnezeu tu Filoftee, de trei ori fericite iubind,

Acum sus față înaintea feței lui Dumnezeuști stând.

Intru această zi, sfinții cuvioși mucenici cari au locuit în chiliile Atonului, și au înfruntat pre latino-cugetători, pre împăratul Mihail, și pre Patriarhul Bec, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Una socoteală mulțimei cuvioșilor fiind,
A muri pentru părințeștiile dogme voinđ.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, mi-miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu îndră-znelă, și focul în rouă l-au „schimbat, strigând: Binecu-„vântat ești, Doamne Dum-nezeule în veci.

Mă rog ție Preacurată, omoa-ră păcatul cel ce locuește în-tru mine, și mă învrednicește Fecioară a câștiga viață, și mă ferește de partea celor ce se muncesc acolo.

Multe feluri de patimi mă viscolesc Curată, ceeace ai năs-

cut izvorul nepătimirii; de bi-ruința acelora, și de focul cel veșnic scapă-mă, Născătoare de Dumnezeu cu rugăciunile tale.

Cel ce cu năravul cel slo-bod greșesc, și de obiceiul cel nebunesc mă robesc, alerg că-tre obișnuita tamilostivire; mântuește-mă întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, pre mi-ne cel deznădăjduit.

Stinge văpaia patimilor me-le, și-mi alinează turburarea ini-mii, curată Maica lui Dumne-zeu; și mă scapă fecioară de tirania dracilor, și de focul cel veșnic.

Alt Canon, Irmos:

De pogorirea lui Dumnezeu...

Lepădat-ai cele vremelnice schimbându-le cu cele veșnice, și cu îngerii dăntuești, ca cea ce ai petrecut viață îngerea-scă; cu cari împreună ai și cân-tat: Bine este cuvântat Dum-nezeul părinților noștri.

Strigă cu mulțumire lavra ta cea mare și prea cinstită, locuitor și ziditor, și cetățean avându-te înțelepte; și lăudân-du-se strigă către Domnul; Bi-ne este cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă:

Neîncetat te roagă, Savo de

Dumnezeu înțelepțite, pentru turma ta, și cere cu osârdie ca următorii tăi, să fie veșnici totdeauna, roadă aducând și cu dragoste strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cămară Preacurată mai pre sus de cuvânt a întrupării Cuvântului, pat și scaun te numim cei ce înțelegem cele drepte. Și bucurându-ne, cântăm Fiului tău: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre carele îl laudă oștile în- „gerești, laudați-l, și-l prea în- „nălțați întru toți vecii.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ușurează-mi păcatele și sarcina greșelilor mele, ca să te măresc pre tine.

Ca ceeace ai născut pre Judecătorul și Dumnezeu, arată-l Curată cu blândeale tale rugăciuni, mie milostiv; ca să mă mântuesc de focul cel veșnic.

Biruitu-m'au păcatele mele cele multe, Născătoare de Dumnezeu: dă-mi acum mână de ajutor, și scapă-mă din focul cel nestins, pre mine nevrednicul.

Rogu-mă, Preacurată lumi-

nează ochii inimii mele, cei orbiți de negrul păcat, și mă arată priimitor de Dumnezeasca strălucire: ca prin tine să mă fac curat Fiului tău.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu veselie cuvioasă, au mers cetele sfinților înaintea prea curatului tău suflet, în locul odihnei, în lăcașurile cele luminate, unde se sălășluiesc. Cu cari împreună acum cânti: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Streine sunt minunile tale: că fiarele ai îmblânzit, valurile patimilor ai potolit, mai 'nainte spui cele ce vor să fie; cu proorocescul Dar cetele dracilor scoțându-le le gonești cu privigherile cele întinse, cu rugăciunile și cu postirele, și cu puterea Crucii cea nebiruită, de Dumnezeu purtătorule.

Cela ce cu Moisi mai 'nainte din stâlp a vorbit, stâlp prea luminat, tins de pe pământ până la Cer, ți-a arătat, unde și acum zace răbdătorul și mult pătimitorul trupul tău; căruia cu credință stându-i înainte, cu dreapta credință cântăm: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu bucurie se săvârșește

prăznuirea ta prea lăudate; că în fapta bună cea de bucurie purtătoare te-ai îmbrăcat cu adevărat, în haina mântuirii și în îmbrăcămintea cea curată și miloasă a veseliei; în care acum împodobit fiind, cânti neîncetat: Noroadе prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum a Născătoarei:

Neispită de nuntă ai născut, și Fecioară ai rămas, și cu streină nașterea ta ai adunat toate; încetând războiul cel de preste ani și osebirea cea depărtată, ceea ce ai purtat în sânurile tale pre Hristos dătătorul de pace; pre carele cu credință binecuvântându-l cu dragoste te lăudăm pre tine, una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine, Fecioară curată, cei „mântuiți prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri mărindu-te pre tine.

Miluește Preacurată ticălosul meu suflet, și-mi omoară pierzătoarele patimi; gonește muncitoarea nepricepere, și izvoare de lacrimi sfinte pururea în viață dăruiește-mi, prin care să scap de osânda cea cumplită ce mă așteaptă.

Fecioară prea curată, tu

ești zid creștinilor și scăpare lumii, întru carea ne mântuim; că din tine Dumnezeu întrupându-se, pre tine te-a dat tuturor acoperământ mântuitor, dumnezească Mireasă. Pentru aceasta Curată mântuește-mă pre mine nevrednicul.

Cu tărie și putere duhovnicească, cu armă de biruință încinge smeritul meu suflet, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu; îmbracă-l în arma Crucii, și curățește ranele păcatului meu cu roua iubirii tale de oameni și cu mare mila ta.

Curată, fii-mi stâlp de mântuire, taberile dracilor să le faci de nimic; și mulțimea ispitelor și necazurile să le gonești, și întâmplările rele departe să le isgonești, și mântuire să-mi dăruiești, Curată.

Alt Canon Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

Miros slobozește racla ta cu bună mireasmă duhovnicească, din destul veselind pre fiii tăi, cei ce te înconjoară pre tine cu dragoste, care laudă viața ta cea îngerească, strălucirea cea dată ție, mărirea și frumusețea cea deapururea.

Izvorât-a în pustie apă, și în pământul cel însetat baltă s'a făcut, schimbându-se cu ru-

găciunile tale Părinte; că ce-tele pustnicești întru aceasta s'au sălășluit ca lângă niște riuri; laturea Iordanului a înflorit ca crinul, udată fiind cu lacrimile tale.

S strălucirea sfinților ți-a strălucit în ceruri, ca celui drept Părinte; că pre Hristos dreapta cea adevărată, prea arătat l-ai iubit; și viața lui cercând, ai urmat prea fericite, pre cât ți-a fost cu puțință, sfințeniei lui cei de viață purtătoare.

Slavă :

Cu multă lumină strălucind de Dumnezeu purtătorule, și cetele îngerilor cele luminate văzându-le umblând împrejurul luminii Treimii, și luând cu Darul razele vederii de Dumnezeu, nu încetă a te ruga, să se învrednicească iertării de greșeli, cei ce te laudă pre tine.

Și acum, a Născătoarei :

Văzută ai fost, o Fecioară Maică a lui Dumnezeu, născând cu trup mai pre sus de fire, pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a răspuns, mai 'nainte de toți vecii. Pre carele acum îl cunoaștem mai pre sus de trupuri, măcar că și în trup s'a îmbrăcat.

SVETILNA.

Podobie : Cu duhul stând bătrânul....

Deșertul cetate l-ai făcut, cu obiceiurile cele iubitoare de înțelepciune, strălucirea părinților, Savo părinte de Dumnezeu înțeleptite; și pre acesta l-ai săvârșit rai înțelegător, împodobit cu flori dumnezeesti, cu mulțimile celor de un obicei, cari săvârșesc după vrednicie cinstită pomenirea ta.

Slavă :

Deșertul să se veselească, și să înflorească ca crinul, că l-ai umplut de fii, Savo de Dumnezeu înțeleptite; laturea Iordanului să se bucure acum cu veselie, întru dumnezească pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei :

Stâlpul cel cu aur înfășurat, cetate cu douăsprezece ziduri, scaun cu picături de soare, sederea Impăratului, minune necuprinsă de minte; cum cu lapte ai hrănit pre Stăpânul?

LA HAVALITE

Stihirile pe 4. Glasul al 1-lu.

Podobie : Ceeace ești bucuria...

Defăimătorul celor de jos și înstreinatul, iubitorul celor de sus, și cetățeanul pustiei, Sava cel de Dumnezeu înțeleptit, pre noi pre toți ne îndeamnă, a prăznui ziua cin-

stitei mergerii lui 'cu credință la Dumnezeu. De două ori.

Ăfară de trup și de lume prin fapte bune fiind, și printr'insele prea măbind pre pământ cu viața pre Domnul slavei, Părinte înțelepte, du-pre vrednicie te-ai prea mărit, și te-ai arătat de dânsul dumnezeesc izvor de tămăduiri, Savo de Dumnezeu priimate.

Smerit, fără răutate, blând, fără viclenie, lin fiind Părinte, mai pre sus de om, și fără materie, în materie; casă a lui Dumnezeu te-ai arătat prea vrednică, cu milostivire dându-ne nouă darurile, cele ce ți-au venit ție dela dânsul.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase părinte Savo, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale; taberele drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăzlit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfințitul Sava, să miluească sufletele noastre.

SAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâiu și cel de săvârșit otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Cuviosului, Peasna 3 și 6, pe 8. Prochimen, glas 7: *Scumpă este înaintea Domnului moartea...* Stih: *Ce voi răsplăti Domnului...* Apostol către Galateni: *Fraților; roada Duhului...* Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate imi sunt date mie dela Tatăl meu...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Nicolae Arhiepiscopul dela Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

(De va voi cel mai mare, facem priveghere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glasul al 4-lea. Podoblë: Ca pre un viteaz...

Cu mir dumnezeesc pre tine te-a uns, dumnezeescul Dar al Duhului, celor din Mira mai întâiu șezător; și de mireazma faptelor umplând prea sfințite, marginile lumii, și cu rugăciunile cele dulci mirositoare, gonind totdeauna, patimile cele rău mirositoare, pentru aceasta cu credință te lăudăm, și săvârșim prea sfântă pomenirea ta. De două ori.

Ca pre un strălucitor neapus,

ca pre un luminător a toată lumea, carele ai strălucit întru tăria Bisericii, Nicolae; carele lumea luminezi și negura în-tâmplărilor celor cumplitे o gonești; carele scoți din iarna nedumnezeirii, și faci liniște adâncă; pre tine duple datorie te fericim.

Și de față fiind, și arătându-te prin visuri, Nicolae, pre cei ce cu nedreptate erau să moară, i-ai mântuit ca un milosârd, ca un iubitor de bine, ca un apărător prea cald, ca un folositor adevărat, al celor ce cu credință cer a ta sprijineală, prea sfinite Părinte; cu îngerii împreună cetățeanule, cu apostolii și cu proorocii întocmai, stă-tătorule.

Slavă, glasul al 6-lea.

Moștenitorule al lui Dumnezeu, și părtașule împreună cu Hristos, slujitorule al Domnului, sfinte Nicolae; duple numele tău, așa și viața ta; că împreună ți-a strălucit din tinerețe mintea; mărturisit-a lumina feții tale nerăutatea sufletului; adevărit-a blândețele liniștea cuvântului; viața ta este mărită și adormirea ta cu sfinții; roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, care ai

odraslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu Ierarhul Nicolae, să miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glasul al 6-lea.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Nicolae fericite, milostivește-te spre mine cel ce caz, rogu-mă ție, și luminează înțelepte ochii sufletului meu, ca curat să văd pre dătătorul de lumină și înduratul.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Dela vrăjmașii cei ce mă caută să-mi facă rău, scoate-mă sfinte, ca cela ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhie Nicolae prea fericite și de bărbații sângiurilor mă mântuește.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Liman neînviforât și zid nebiruit, Ierarhe, pre tine te-am câștigat credincioșii; turn de întărire, și ușă de pocăință, îndreptător sufletelor, și apărător.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Răvnind pârâșul improtiva turnei tale, Preacurată, în toate zilele caută vicleanul să o facă mâncare; dar tu de Dumnezeu Născătoare, scoate-ne din vătămarea aceluia.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândetelor, învățător înfrânării te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărții
Ectenia mică, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul,
Starea întâia

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al
2-lea. Podobie: Când de pre lemn...

✓ În Mira locuind duple simțire, mir cu adevărat te-ai arătat, cu mir înțelegător fiind uns, sfinte Nicolae Arhiepiscopul Hristos, și umpli de mireasmă fețele, celor ce cu credință și cu dragoste, săvârșesc prea slăvită pomenirea ta pururea. Dezlegându-i din primejdii și din nevoi, și din necazuri pre aceștia, Părinte, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

✓ Cu nume de biruință fiind numit adevărat, credinciosului popor te-ai arătat întru ispite tare, sfinte Nicolae slujitorul lui Hristos. Că pretutindenea fiind chemat, degrab ajuți pre cei

ce cu dragoste aleargă sub acopărământul tău. Că tu ziua și noaptea cu credință arătându-te, mântuești de ispite și de primejdii.

Arătat-te-ai împăratului Constantin, împreună și lui Avlavie în vis, și pre aceștia cu frică amenințându-i, așa le-ai zis: Dezlegați degrab pre cei ținuți la închisoare legați în temniță, că nu sunt vinovați de junghiere fărădelege; iar de nu mă veți ascultă pre mine, pără voi face împărate asupra ta, către Domnul rugându-mă.

Mare și cald folositor, celor ce se află întru primejdii, ești mărite sfinte Nicolae, sfințite propoveduitorule al lui Hristos; celor de pre pământ și celor ce umblă cu corăbiile; celor ce sunt departe, și celor de aproape, ca un milostiv și tare rugător. Pentru aceasta adunându-ne, strigăm: Roagă-te către Domnul, să ne ferim de toată primejdia.

Alte Stihiri glas același.

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă, vom încununa pre Ierarhul? Cela ce a fost cu trupul în Mira, și duhovnicește la toți a ajuns, la cei ce cuat îl iubesc pre dânsul. Pre mângâitorul tuturor celor necăjiți, și tuturor celor din pri-

mejdii scăpare, turnul creștinătății, apărătorul credincioșilor; prin carele mândria vrăjmașilor, Hristos o a surpat, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări de laudă vom laudă pre Ierarhul? Pre luptătorul împotriva păgânătății, și ajutorul creștinătății, pre folositorul Bisericii, marele sprijinitor și învățătorul; carele pre toți cei rău măritori i-a rușinat; pierzătorul Arianismului, și apărătorul cel cald; prin carele a surpat, a lui mândrie Hristos, cel ce are mare milă.

Cu ce cântări proorocești vom laudă pre Ierarhul? Carele cele ce sunt departe mai 'nainte le vede, și cele ce nu sunt de față, ca și cum ar fi de față, mai 'nainte le spune. Cea ce toată lumea încunjură, și pre toți cei ce li se face strâmbătate, îi scapă. Cea ce în visuri s'a arătat împăratului, celui de Dumnezeu înțeleptit, și pre cei mai 'nainte legați, i-a mântuit de junghierea cea nedreaptă, carele din destul dăruște mare milă.

Cu ce cântări duhovnicești vom laudă pre Ierarhul? Pre carele Tatăl l-a ales, iară Fiul arătat l-a binecuvântat, și dumnezeescul Duh l-a sfințit: ca cel ce este prea cinstit vas al

alegerii, stâlpul Bisericii și întărire; lumină arătată lumii și luminător dumnezeesc; prin carele negura înșelăciunii, cu totul s'a pierdut, și credința s'a întărit.

Slavă, glasul al 6-lea :

Pre cea ce este podoaba Ierarhilor și lauda părinților, izvor de minuni și credincioșilor mare folositor, adunându-ne, o iubitorilor de praznuire, cu laude de cântări să-l laudăm, zicând: Bucură-te pázitorul celor din Mira, proestosule cinstite și stâlpul cel neclătit! Bucură-te luminătorule prea luminate, carele luminzi marginile lumii cu minunile! Bucură-te dumnezeeeasca bucurie a celor necăjiți, și folositorul cel prea cald al celor ce li se face strâmbătate! Și acum prea fericite Nicolae, nu încetă rugându-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste cinstesc, pururea cea de bucurie și întru tot laudată pomenirea ta.

Și acum, a înainte práznuirei, glas același.

✓ Peșteră bine te împodobește; că Mielușaua vine, purtând în pânțece prunc pre Hristos; și iesle primește, pre cea ce cu cuvântul ne-a dezlegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pământenii. Păstori flue-

rând, mărturisiți minunea cea înfricoșată; și Maghi dela Persida, aur și tămâie și smirnă, Impăratului aduceți. Că s'a arătat Domnul din Fecioara Maică; căruia și plecându-se, ca o slugă Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine, sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu și Dumnezeu.

Vohod: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și cetirile

Dela Pilde cetire.

Cap. 10, Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude, și binecuvântarea Domnului preste capul lui. Fericit este omul carele a aflat înțelepciunea, și muritorul care știe priceperea. Că mai bună este neguțătoria acesteea, decât a aurului și a argintului visteria. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentru că lungimea zilelor, și anii vieții sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pre limba le poartă. Deci ascultați-mă pre mine, o fiilor! că lucruri de cinste voiu să zic; și fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi și pun înaintea glasul meu fiilor omenești. Că eu înțelepciunea am tocmit, sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu pre cei ce mă iubesc pre mine, îi iubesc: și cei ce mă caută vor afla. Dar înțelege-ți dar cei fără de răutate chibzuială, și cei neînvățați lipiți-vă inima. Ascultați-mă pre mine iarăși: Că lucruri de cinste voiu să zic. Și voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învăța grumazul meu. Și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate

sunt toate graiurile gurii mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răsvrătit. Toate sunt drepte celor ce înțeleg, și netede celor ce află cunoștința. Că vă învăț pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră, și să vă umpleți de Duh.

Dela Pilde cetire.

Cap. 10, Vers 32.

Gura dreptului izvorăște înțelepciune, iară limba nedreptului va pieri. Buzele oamenilor drepti se învață daruri, iară gura celor necurați se răsvrătește. Cum-penele viclene uriciune sunt înaintea Domnului, iară cumpăna dreaptă priimită este Lui. Ori unde intra strâmbătatea, acolo și ocară, iară gura înțelepților se învață înțelepciune. Săvârșirea dreptilor va îndreptă pre dânșii, și împedizarea nepriimitorilor va prădă pre ei. Nu vor folosi averile în ziua mănii; iară dreptatea va mântui dela moarte. Murind dreptul a lăsat grija, iară pierirea necuraților este grabnică și de răs. Dreptatea celui fără prihană îndreptează căile, iară cel fără de lege întru necredință cade. Dreptatea oamenilor drepti va mântui pre ei; și întru păgânătatea sa se prind cei fărădelege. Sfârșindu-se omul drept nu-i va pieri nădejdea; iară lauda necuraților va pieri. Dreptul din cursă va scăpa, și în locul lui se va da cel necredincios. În gura celor fărădelege lațul cetățenilor, iară chibzuirea dreptilor cu bună sporire. Întru bunătățile dreptilor se va îndreptă cetatea, și întru pierirea necuraților bucurie. Întru binecuvântarea dreptilor se va înălța cetatea, iară cu gura necredincioșilor se va săpa. Batjocorește pre cetățeni cel lipsit de minte, iară omul înțelept liniște aduce.

Dela înțelepciunea lui Solomn cetire.

Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și cărunțele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelă-

ciunea să înșale sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se peste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutății. Și popoarele văzând și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta; că Dar și milă este întru cuviosii lui și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

Stihirile glasul 1-lu, singur glasul.

Vitându-te cu râvnă la înălțimea științei, și privind în taină la adâncul înțelepciunii, ai îmbogățit lumea cu învățăturile tale Părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos, Ierarhe Nicolae.

O mule al lui Dumnezeu, și credincioasă slugă, ispravnice al tainelor lui și bărbatul doririlor Duhului, stâlpile însuflețite și icoană de Duhul însuflată; căci ca pe o visterie dumnezească, te-a priimit mirându-se Biserica celor din Mira, și ca pre un rugător al sufletelor noastre.

Glasul 2, a lui Vizantie.

În dreptător credinței și chip blândetelor te-a arătat pre tine turmei tale Hristos Dumnezeu, Ierarhe Nicolae, că în Mira mireasmă dând, strălucești luminat cu dumnezeștele tale isprăvi, folositorule! al săracilor și al văduvelor. Pentru aceasta nu încetă rugându-te, să mântuească sufletele noastre.

Părinte Nicolae, vistieria cea de mir a moaștelor tale, apără cetatea Mirelor. Prin aceasta pre cei legați și osândiți fără judecată, i-ai slobozit din moarte, din legături și din temniță, arătându-te în vis împăratului prin vedenia ta. Ci și acum, ca și atuncea și pururea, prin vedenia ta arată-te, rugându-te pentru sufletele noastre.

Părinte Nicolae, măcar de și laturea cea din Mira tace, dar lumea toată, cea luminată de tine cu bună mireasmă a mirului, și cu mulțimile minunilor, strigă cu cântări de laude; strigă și cei mântuiți prin tine, cari fuseseră osândiți spre pierzare. Cu aceștia și noi strigăm cântând: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea.

Părinte Nicolae, fiind vistierie de mir a prea sfântului Duh, ca o primăvară veselitoare, umpli de mirosul dumnezeștilor mirezme a lui Hristos. Că apostolilor fiind următor, lumea încunjuri prin cuvintele minunilor tale. Pentru că și celor de departe ca și celor de aproape, prin visuri arătându-te, izbăvești din moarte pre cei ce cu nedreaptă judecată erau să moară; mântuind cu prea slăvire de multe nevoi, pre cari

te-a chemat pre tine. Pentru aceasta și pre noi scapă-ne de cele cumplite ce ne vin asupra, cu rugăciunile tale, cari pururea te laudăm pre tine.

Glasul al 6-lea.

✓ Bine slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos! Tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit, și celor ce au venit după tine nu le-ai pismuit. Pentru aceasta porțile cerești ție s'au deschis. Intră întru bucuria Domnului tău, și te roagă pentru noi, sfinte Nicolae.

Glasul al 8-lea.

Spre lauda Domnului ai alergat Nicolae în viața această vremelnică, și El te-a prea slăvit pre tine în viața cerească și adevărată. Pentru aceasta îndrăznire dobândind către dânsul roagă-te să mântuească sufletele noastre.

Slavă glasul al 8-lea.

Rodul bărbățiilor tale, Cuvioase părinte, a luminat inimile credincioșilor. Că cine a auzit și nu se va minuna de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta, de blândețele cele către săraci, de milostivirea spre cei necăjiți? Pre toți cu dumnezească cuviință i-ai învățat Ierarhe Nicolae. Și acum cu cunună neveștejită fiind încununat,

roagă-te pentru sufletele noastre.

✓ Și acum, a înainte prăznuirii asemenea.

Vitleeme gătește-te, împodobește-te iesle, peșteră priimește; adevărul a venit, umbra a trecut, și Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, și a îndumnezeit luarea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pămant buna voință s'a arătat, să mântuească neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ

Stihirele, glasul al 5-lea.

✓ Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cap sfințit, lăcaș curat al faptelor bune, dumnezeescale îndreptător al prea îndumnezeitei sfințenii, mare păstorule, prealuminat luminătorule; carele porți nume de biruință, cela ce către cei ce se roagă cu umilință te pleci, uitându-te la rugăciunile celor neputincioși. Mântuitorule prea gata, păzitorul mântuirii tuturor celor ce săvârșesc cu credință prea mărită pomenirea ta. Pre Hristos roagă-l prea fericite, ca să trimită nouă mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

✓ Bucură-te prea sfințită min-te, a Treimii curat lăcaș, stâlpul Bisericii, întărirea credin-

cioșilor; ajutorul celor slabi; steaua carea cu străluciri ale rugăciunilor celor bine primite, risipești totdeauna întunerecul ispitelor, și al necazurilor, Ierarhe Nicolae; limanul cel prea lin, la carele scăpând să mântuesc cei cuprinși de valurile vieții. Pre Hristos roagă-l, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih : Preoții tăi, Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Bucură-te cea ce te-ai umplut de râvnă dumnezească, și de răspunsul cel rău ai scăpat pre cei ce erau să moară cu nedreptate, prin starea ta de față cea înfricoșată, și cu venirea prin visuri; izvorule carele ai izvorât în Mira, Nicolae, miruri de prisosit; care și sufletele adapă, și întinărirea patimilor gonesc; sabie care tai neghinele înșelăciunii; lopată carea vânturi învățăturile lui Arie cele ca plevele; pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 6-lea:
A lui Ioan Monahul.

Omule al lui Dumnezeu, și credincioasă slugă, slujitorule al Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerei; stâlpul și întărirea Bisericii, moștenitorule al împărăției; nu tăceai a striga pentru noi către Domnul.

✓ **Și acum, a înainte prăznuirei.**
Glas același. A lui Vizantie.

Ceeace nu știi de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cea ce te-a născut pre tine? Cine este și Maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în brațe? Cum nu ți s'a ars pânțele? Mari și prea slăvite lucruri întru tine, și înfricoșate taine săvârșite pe pământ vedem prea sfântă. De aceea mai înainte gătim ție vrednică datorie, pre pământ peștera, din Cer cerem steaua, și Maghii vin dela răsăriturile pământului la apusuri, să vadă mântuirea oamenilor, ca un prunc cu lapte hrănindu-se.

La binecuvântarea pâinelor...
Troparul, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței... De două ori.
Caută-l la Vecernia cea mică.

Și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...
odată. Apoi cetirea cuvântului.

LA UTRENIE

Dumnezeu este Domnul. **Troparul sfântului de două ori, Slavă, Și acum a Născătoarei.** După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea. **Podobie :** Pre înțelepciunea și cuvântul...

Suindu-te la înălțimea faptelor bune, și cu dumnezească strălucirea cea de acolo luminându-te Părinte, de minunile Duhului cu adevărat te-ai arătat strălucit luminător, întru ispite fiind folositor nebi-

ruit. Pentru aceasta cu prea slăvire pre vrăjmașul biruind, minciuna ai gonit, și pre oameni i-ai mântuit din moarte Nicolae. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celorce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Strălucești pe pământ cu razele minunilor, Nicolae înțelepte, și miști toată limba spre slava și lauda celui ce te-a prea mărit pre tine pe pământ; pre carele roagă-l, să scape de toată primejdia pre cei ce cinstesc pomenirea ta, cu credință și cu dragoste, alegerea părinților.

Și acum, a Născătoarei;

Marie ceea ce ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în adâncul cumpelitei desnădăjduiri, al greșelilor și al necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutoare, și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al

4-lea. Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Celor credincioși le folosești, acoperindu-i și păzindu-i pre ei fericite, și de tot necazul mântuindu-i arătat, ceta ce ești prea frumoasă lauda Ierahilor și mărirea, Nicolae cuvioase.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești folositoare nebiruită celor din nevoi, și rugătoare gata celor ce nădăjduesc spre tine, izbăvește-mă de primejdii pre mine, și să nu mă treci cu vederea, ajutoare a tuturor.

După polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Folositor prea cald te-ai arătat Bisericii lui Hristos, Nicolae și învățăturile eresurilor cele fără de Dumnezeire, le-ai stricat cu îndrăsneală, și îndreptător ortodoxiei te-ai arătat tuturor. Roagă-te pentru toți cei ce urmează dumnezeestelor tale învățături, și îndemnuri.

De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Degrab primește, Stăpână, rugăciunile noastre, și acestea le du Fiului tău și Dumnezeu, Doamnă cu totul fără prihană. Desleagă de asuprele pre cei ce aleargă la tine; sfăramă meșteșugirile, și surpă îndrăsneala celor fără de Dumnezeu, Preacurată, cari se întrarmează asupra robilor tăi.

Deci Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Ioan :

Zis-a Domnul, eu sunt ușa: Prin mine de va intra cineva, se va mântui...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Nicolae, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih : Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta... **Și Stihira glasul al 6-lea :**

Bine slugă bună și credincioasă; bine lucrătorule...

Vezi la Litie

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și ale Sfântului, două pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu

Peasna 1, glas 1, Irmos :

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celuice a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit pre Israil, că s'a prea-mărit.

Ceece ai născut adâncul înțelepciunii, trimite-mi picături de înțelepciune, izvorule cel ce cu Darul izvorăști, Curată; ca cu cântări să măresc noianul darurilor tale.

Pre tine te laud cu totul laudată, pre ceea ce te laudă cetele îngerilor, ca pre ceea ce ai născut pre Dumnezeu cel

prea laudat pre carele toată făptura îl laudă, că s'a prea slăvit.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este aceasta.

Tie Nicolae cânt dumnezească cântare...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos :

Intru adânc a așternut...

Cunună purtând și înaintea scaunului lui Hristos, prea înțelepte Nicolae stând cu oștile îngeresti, dăruiește-mi luminare, care luminează întunecarea sufletului meu, ca să laud bucurându-mă prea fericite, pomenirea ta.

Domnul cel ce mărește pre toți cei ce-l slăvesc, te-a dat pre tine scăpare credincioșilor, carele ferești de ispite pre cei ce aleargă la acoperământul tău Nicolae, și te chiamă cu credință și cu dragoste, prea fericite.

A Născătoarei :

Ămă asemănă Ziditorului, puindu-mi poftă șarpele cel prea viclean, ca pre un rob m'a răpit; iară prin tine Preacurată iarăși m'am chemat înapoi, îndumnezeindu-mă cu adevărat; că tu Maica lui Dumnezeu, ai născut pre cel ce m'a îndumnezeit pre mine.

Alt CANON al sfântului.

Al căruia acrostih la Greci este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l...

Cu nepricepută limbă și buze, am venit să aduc laudă scurtă, și rugăciune în-nălțarei tale cei următoare lui Dumnezeu, Nicolae; ci ca un bogat dătător, pre Mântuitorul și Dumnezeu, fă-l mie milostiv.

Om ceresc fiind, întocmai cu îngerii, pe pământ te-ai arătat văduvelor folositor prea mare, celor apăsați apărător, și tuturor celor necăjiți ajutător în nevoi, Părinte Nicolae.

Arătat te face toată partea cea de sub soare, Nicolae de trei ori fericite, minunile și noianul faptelor tale celor bune: Lipsiții pre folositorul, săracii și văduvele pre hrănitorul, orbii pre povățuitorul, și toți pre apărătorul.

Slavă, a Treimii.

Treimea cea nezidită cinstesc, pre Tatăl, și pre Fiul, împreună cu Duhul; o ființă singură, o Dumnezeire, o fire netăiată duple ființă; trei Ipostasuri despărțind duple fețe, și duple Ipostas.

Și acum, a Născătoarei:

Fără sămânță pre Cuvântul ai zămislit, pre unul din Treime Preacurată, și pre acesta cu trup l-ai născut, rămânând după

naștere întreagă ca și mai 'nainte de naștere. Pre acesta ca pre Fiul tău și Dumnezeu, roagă-l pururea pentru noi.

Catavasele:

Hristos se naște, slăviți-l; „Hristos din ceruri, întâmpinați-l; Hristos pe pământ, înălțați-vă; cântați Domnului tot „pământul, și cu veselie laudați-l popoare, că s'a preamărit.

Peasna 3, Irmos:

Să se întărească inima mea întru voia ta, Hristoase „Dumnezeule, carele ai întărit „Cerul și ai întemeiat pământul preste ape, Atotputernice.

Cerul cel prea curat, lăcașul împăratului, raiul cel cu Darul însoțit cu adevărat și mirositor, nădejdea creștinilor, Născătoarea de Dumnezeu să se laude.

Cu cuvântul pre Cuvântul ai născut, cel ce cu cuvântul a adus întru ființă toată firea cea cuvântătoare, și pre cea necuvântătoare, carele a dezlegat de necuvântare pre oameni, ceea ce ești prea binecuvântată.

Alt Canon, Irmos:

Inflorit-a pustiul ca crinul...

Nicolae fericite, al Stăpânului de aproape ucenic fiind, mântuești pre cei ce aleargă

la tine, de cumplite nevoi, și de moartea cea amară.

Curățește pre robii tăi, dându-le iertare de greșeli ca un bun, pentru mijlocirile cele către tine ale lui Nicolae, mult milostive.

A Născătoarei:

Ălinează turburarea patimilor mele, Stăpână, și îndreptează-mi viața Preasfântă, ce-eace ai născut pre Dumnezeu, întru carele s'a întărit inima mea.

Alt Canon, Irmos:
Fiului celui mai 'nainte...

Carte în inimă dobândind, de Dumnezeu înțeleptite, de multe fapte bune, scrisă cu degetul cel nemuritor și prea curat al lui Hristos Dumnezeu, mai vârtos decât fagurul și miera, dulceată izvărăsc cuvintele tale, Nicolae.

Ărătat-a Darul întru tine minuni cu prea mărire; că luminată viața ta, o Nicolae! cea cu adevărat mai strălucită decât aurul, luminează și strălucește sufletele cele întunecate cu raza dumnezeescului Duh.

Viezi și după moarte, în visuri de față arătându-te, și pre tineri din moarte cu preaslăvire, i-ai izbăvit, strigând arătat către împăratul: nu face

strâmbătate bărbaților celor din pizmă pârâți.

Slavă a Treimeii.

Milostivă fii mie prea sfântă Treime Dumnezeu nostru, celui ce cu greșeli nemăsurate mi-am întinat viața, Părinte și Fiule și Duhule cel viu; păzindu-mă pretutindenea și pururea, nevătămat de tot necazul.

Și acum, a Născătoarei:

Dai nădejde de mântuire, Născătoare de Dumnezeu robilor tăi, în nevoi și primejdii, și cu rugăciunile tale cele grabnic folositoare, îi păzești și-i ajuți stând de față. Că tu dumnezească Mireasă ești lauda noastră a credincioșilor.

Catavasie:

Fiului celui născut fără strică, care din Tatăl, mai 'nainte „de veci, și mai pe urmă din „Fecioară întrupat fără de sămânță, lui Hristos Dumnezeu „să-i strigăm: Căla ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești „Doamne.

Sedela Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Râu de tămăduiri pe deasupra vărsându-se, și izvor de minuni neînpuținat, te-a arătat pre tine Nicolae, Căla ce este adâncul milei; că cei ce cu grele

boale amar se chinuesc, și cu necazurile vieții cumplit se muncesc, de toată mâhnirea află doftorie tămăduitoare cu adevărat a ta caldă folosință. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă. Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul în pântecul tău zămislind, negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre cea ce ține lumea, și în brațe ai avut pre cea ce cuprinde toate, pre dăătorul de hrană al tuturor, făcătorul făpturei și Domnul. Pentru aceasta te rog prea sfântă Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă mântuesc eu de păcate, când voi vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu: Stăpână Fecioară curată, dăruiește-mi atunci al tău ajutor; că toate le poți, câte le voești.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai înainte proorocule Avvacu- „me întruparea Cuvântului, ai „propoveduit, strigând: Când „se vor apropia anii te vei „cunoaște, când va veni vremea te vei arăta; slavă puterii tale, Doamne.

Pricina morții oamenilor Eva a fost, prin sfatul șarpelui; iară tu fecioară curată, născând prin cuvânt pre Cuvântul, te-ai arătat solitoare nemuririi și vieții. Pentru aceasta după vrednicie te laudăm.

Cu Duhul proorociei mai înainte te-au văzut Curată, munte, ușă, masă, sicriu sfânt, sfeșnic, scaun vieții, năstrapă și pat, întru închipuiri ale căror noi vedem plinirea, arătându-te Maică a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Venit-ai din Fecioară...

Ăpropiindu-te curat de razele Duhului, te-ai făcut purtător de lumină, luminând marginile lumii; tuturor de față stând și pre toți mântuind, cei ce cu credință aleargă la tine.

Scăpând de moarte pre tineri, precum te-ai arătat atunci, Cuvioase, așa și acum pre mine mă scapă de toată primejdia, de ispite și de nevoi, prea fericite.

Strălucit-ai cu strălucirile faptelor bune prea fericite, făcându-te următor prea ales Stăpânului tău, și mântuești fiind chemat, pre cei ce cu bună cucernicie și cu dragoste te măresc.

A Născătoarei:

Venit-a la tine Stăpânul și Domnul întrupându-se și mântuindu-mă ca un milostiv, pre mine tot omul; pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Ieseiu...

Numai numele tău cu adevărat fiind chemat, de toate sfaturile vrăjmașilor, degrab se mântuesc cei ce strigă către tine cu căldură, sfinte Nicolae: Precum mai 'nainte pre voievozi ai scăpat, scapă-ne și pre noi de toată cumplita nevoie.

Stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, nu încetă a te ruga cu deadinsul înțelepte, pentru noi toți credincioșii robii tăi, minunate Nicolae, ca să ne ferim de focul cel veșnic și de vrăjmași, de limba cea vicleană și de răutate.

Tămăduiri izvorăști pretutindenea, celor ce cu credință aleargă la tine, și izbăvești din legături pre toți. Pentru aceasta întristarea noastră întru bucurie o schimbă, cu rugăciunile tale cele bine primite, Nicolae luminate; sfărâmând mândria vrăjmașilor noștri.

Slavă, a Treimii:

Stăpânia Dumnezeirei cei

fără de început, pre Tatăl și pre Fiul cinstesc, și prea sfântului Duh slujesc, Împărăției, cei atotfăcătoare, osebite, nețaiate, în trei chipuri și fețe, despărțite pururea, Unimei nedespărțite.

Și acum, a Născătoarei:

Tu cu adevărat mai cinstită, mai pre sus decât oamenii și de cât îngerii, Născătoare de Dumnezeu Fecioară te-ai arătat. Că pre Făcătorul tuturor în pânțe l-ai zămislit, îmbrăcat cu trup material, născându-l mai pre sus de fire, o! nouă cuvioasă vedere!

Catavasele:

Toiag din rădăcina lui Iesei, și floare dintr'însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit „cel laudat, din muntele cel cu „umbra deasă; venit-ai întrupându-te din cea neispită „de bărbat, cel fără de trup „și Dumnezeu; slavă puterii „tale, Doamne.

Peasna 5, Irmos :

Răsari luminată lumina cea pururea fiitoare, nouă celor ce mănecăm către judecățile poruncilor tale, Stăpâne iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ca un sicriu cinstit al sfințeniei, ca un scaun sfânt în

chipul focului, și ca un palat sfințit, Stăpână, ai încăput pre Dumnezeu Atotțiitorul.

Maică care nu știi de bărbat, între fecioare, și Fecioară între maice, una Preacurată, negrăit te-ai arătat; că pre Dumnezeu l-ai născut, cel ce a dat firei acest Dar.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi..

Cu viață lui Dumnezeu plăcută, fiind strălucit, de trei ori fericite, pre cei osândiți cu nedreaptă judecată ca să moară, de față stând i-ai scăpat, pre cei ce Stăpânului Hristos strigau: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Cela ce vezi acum în ceruri slava cea pururea veșnică, și te desfătezi cu luminate străluciri ale razei cei negrăite și dumnezeiești, acopere-mă pre mine cu folosința ta, Cuvioase, sluga lui Hristos prea fericite.

A Născătoarei:

Ca să cauți chipul tău cel îngropat prin patimi Mântuitorule, de puterile cele cerești tăinuindu-te, și întrupându-te din Fecioară, te-ai arătat celor ce strigă: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Alt Canon Irmos:

Dumnezeu fiind păcii..

Propoveduește și acum mi-

nunile tale, Părinte, mitropolia cea mare a celor din Mira, și eparhia Lichiei, și toată mulțimea minunatelor tale fapte, cu care ai mântuit pre toți din dureri și din necazuri, vrednicule de laudă, Nicolae.

Liman văduvelor și părinte săracilor, ajutător prea ales al celor din necaz; celor ce plâng mângâere, păstor și povătuitor tuturor celor ce rătăcesc fiind Nicolae, scapă-ne și pre noi din nevoi cu rugăciunile tale.

Mutatu-te-ai de pre pământ la lăcașurile cele fără materie, unde vezi frumusețea lui Hristos cea negrăită, și împreună vorbitor cu oștile îngerești te-ai arătat. Pentru aceasta cu apostolii și cu mucenicii dănuind, cu deadinsul roagă-te Mântuitorului, părinte Nicolae.

Slavă, a Treimii.

Trei fețe slăvesc fără de început, cele de un scaun, singure stăpânitoare, ale unei Dumnezeiri nedespărțite, prin carea din ce n'a fost, m'am adus întru a fi, împreună cu îngerii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum a Născătoarei:

Ceeace ești acoperemânt de mântuire și bucurie tuturor, care apuci înainte degrab și

mântuești, milostivește-te și acum spre noi, cei ce strigăm către tine Curată, și te chemăm pururea în nevoi; că altă folositoare după Dumnezeu nu avem.

✓ **Catavasie :**

Dumnezeu fiind păcii, tată „îndurărilor, pre îngerul sfatului tău celui mare, dăruindu-ne pace l-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina „cunoștinței de Dumnezeu, de „noapte mânecând, te slăvim, „iubitorule de oameni.

Peasna 6, Irmos.

Proorocului Ionă urmând, strig: Slobozește viața mea „din stricăciune, Bunule, și mă „mântuește Mântuitorul lumii, „pre cela ce strig: Slavă ție.

Folositoarea credincioșilor, celor întristați, veselia cea de bucurie, umple de bucurie duhovnicească pre robii tăi, cei ce doresc de folosința ta.

Cerul cel cuvântător, Biserica cea curată, sicriul cel sfânt, raiul cel prea frumos al lui Dumnezeu, întru carele este pomul vieții, să se laude de mine.

Alt Canon, Irmos:

Intru adâncul greșelilor...

Cunună de biruință pre creștetul tău duple vrednicie ți s'a

pus Nicolae. Deci ca un biruitor prea ales, pre cei ce te chiamă pre tine, mântuește-i.

Pre mine cel omorît cu greșalele, fericite, și cu întreite valurile patimilor înneecat, arătându-te, mă mântuește la limanul dumnezezești voiri.

A Născătoarei :

Spre tine mi-am pus nădej-dile, Maică pururea Fecioară, mântuirii mele, și pre tine te pun folositoare vieții, tare și neclătită.

Alt Canon, Irmos :

Din pân-tece pre Ionă...

Nou Avraam te-ai arătat Nicolae; căci ca pre un fiu unul născut ți-ai adus mintea ta Stăpânului tău, jertfă fără de sânge aducând pururea. Pentru aceea te-a binecuvântat ca un iubitor de streini Părinte, și al Treimii lăcaș dumnezeesc te-ai făcut, și fără prihană.

Streine și înfricoșate minuni lucrezi în tot pământul, și pre mare departe celor din primejdii cu rugăciunile tale cele sârguitoare stându-le de față, celor neputincioși doftor, și săracilor hrănitor, purtând nume de biruință asupra vrăjmașilor, te-ai arătat apărător poporului celui credincios.

Cu ochiul minții mai înainte văzând cele ce vor să fie, de învățături drepte pre toți i-ai umplut, de o ființă cu Tatăl pre Fiul vestindu-ne nouă. Și nebunia lui Arie o ai pierdut; puind înaintea cinstitei tale isprăvi, stâlp drept măritoarei credințe.

Slavă, a Treimii :

Laud și cinstesc Treimea cea nedespărțită, cea în trei fețe despartită pururea și unită în ființă și în fire, ca pre o Stăpânie una; pre Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh; carea pre toți cu putere îi stăpânește, și toate le păzește precum voește.

Și acum, a Născătoarei :

Plecând cerurile, Hristos vind s'a sălășluit în pânțele tale, Preacurată; că nesuferind să vadă zidirea mâinilor sale tirânindu-se de cel înșelător, a venit în chip de rob, să mântuească neamul omenesc.

Catavasie :

Din pânțele pre Ionă ca „pre un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a priimit, „și în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul, și trup luând, a ieșit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce nu a pățimit stricăciune, „pre ceeace l-a născut, o a „păzit nevătămată.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie : Fecioara astăzi...

În Mira sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinindu-o, Cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru norodul tău; mântuit-ai pre cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare tănuitor al Darului lui Dumnezeu.

ICOS.

Să laudăm acum cu cântări pre Ierarhul, pre păstorul popului celui din Mira și învățătorul, ca prin rugăciunile lui să ne luminăm; că iată s'a arătat tot curat și nestricat cu Duhul, aducând lui Hristos jertfă fără prihană, curată și lui Dumnezeu bine priimită, ca un Ierarh curățit în suflet și în trup. Pentru aceasta este adevărat folositor și ajutător Bisericii; ca un mare tănuitor al Darului lui Dumnezeu.

Întru această Lună în 6 zile, pomenirea celui dintru sfinți Părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni.

Stih : Nicolae mare solitor, pe pământ fiind.

Chiar în depărtare dela pământ este spre bine alergând.

Întru a șasea a lunii s'a arătat,

Sfârșitul vieții lui Nicolae cel laudat.

Acesta a fost pe vremea lui Dioclițian și Maximian, strălucind mai înainte în viața călugărească, și pentru nespusa lui bunătate s'a făcut Arhiereu, și fiind cu frica lui Dumnezeu, cinstind creștinăta-

tea, și propoveduind cu îndrăzneală buna credință, s'a prins de mai marii cetății Lichiei, și dându-l la munci și la rane, l-a băgat în temniță împreună cu alți creștini. Și de oarece marele și bine cinstitorul Constantin, din voia lui Dumnezeu a statut împărat Romanilor, atunci cei ce erau închiși s'au slobozit din legături, cu cari împreună și marele Nicolae; și mergând la Mira, n'a trecut mult, și s'a adunat de marele Constantin întâiul sinod dela Nicheia, căruia a fost părtaș și minunatul Nicolae. Acesta a făcut minunate minuni, precum arată istoria lui. Scos-a pre trei oameni ce se napăstuiseră, de eră să moară prin strâmbătate, că prinzând ei de veste că vor să piară, aflându-se în temniță, a chemat pre sfântul în ajutor, pomenindu-i și alte bune fapte ce a făcut și precum a scăpat pre alți trei tineri ce erau să piară la Lichia, așa și pre dâșii să-i scape. Pentru aceasta sfântul Nicolae, carele a fost grabnic și ferbinte spre ajutor, s'a arătat în vis împăratului Constantin, și eparhului Avlavie, muștrându-l pentru pâra ce făcuse oamenilor la împăratul. Iară pre împăratul l-a învățat cu amăruntul, și i-a spus că erau nevinovați, și cum că din răutate au fost pârșiți. Pentru aceea prin vedenia aceasta i-a scapat din nevoia aceea. Deci făcând și alte multe minuni, și păstorind dumnezeeste poporul și ajungând la adânci bătrânețe, s'a mutat către Domnul, ne uitând nici după moarte turma sa, ci în toate zilele dând cu îndestulare ale sale faceri de bine la cei lipsiți și apărându-i de tot felul de primejdii și de nevoi. Încă și până astăzi acelaș Dumnezeu, prin mijlocirea lui lucrează multe minuni, și cei ce-l roagă cu adevărată și neîndoită credință, nu numai aceste, ci și mai mari decât aceste minuni dobândesc. Precum una ca aceasta s'a făcut și acum de prea fericitul acesta Părintele nostru:

Un om oarecarele cu frica lui Dumnezeu și credincios în Hristos, se află în Constantinopol, carele iubea pe prea cuviosul acesta părinte, și se iubea și el de dânsul. Acesta oarecând vrând a face cale într-o altă țară, grăbindu-l treaba ce avea, se duse la Biserica sfântului de-și făcu rugăciunea după obicei, și luându-și ziua bună dela rude și dela prieteni, intră în corabie. Iară când a fost la nouă ceasuri din noapte, se scula-

ră corăbierii să întoarcă, și să-și întindă vetrelele, începând alt vânt. Deci într-o vreme se sculă și smeritul acesta om, să meargă pentru nevoia sa, și fiind toți ocupați pentru întinsul vetrelelor, se întâmplă de se împiedică, și căzu în mare. Și fiind întuneric, și vântul pornind corabia înainte, nu putură corăbierii să-i folosească nimic, ci plângeau de amară moartea acelui om. Iară el căzând în mare precum eră îmbrăcat, și afundându-se întru adâncimea luciului, zise: Sfinte Nicolae ajută-mi! Și strigând acest glas, o mare minune! Cât sunt de necuprinse minunile tale, Doamne! Se află în mijlocul casei lui pârându-i că este în adâncul mării. Iară vecinii auzindu-i glasul se sculară, așîșdere și cei din casă aprinseră lumina, și strângându-se și vecinii de afară, îl văzură stând în mijlocul casei și strigând, și curgea apă din mare de pe hainele lui. Deci încremînd statură muți de groază; iară el zise: O fraților! Ce este aceasta ce văz? Că știu bine că eri la nouă ceasuri eu mi-am luat ziua bună dela toți, și intrând în corabie am purces, și având vânt bun am mers câțva, iar când a fost la a doua și a treia streajă de noapte, adică la nouă ceasuri m'am dus pentru nevoie și m'am împedecat de corăbieri, și am căzut în mare. Și chemam pe sfântul Nicolae întru ajutor, iară acum nu știu unde mă aflu, spuneți-mi voi, că eu mi-am ieșit din fire și m'am uimit. Deci aceia luând seama cuvintelor lui, văzând și apa mării, unde curgea depe dânsul, se spăimântară cugetând în inimile lor de prea mărita minune, și bucurându-se toți, și lacrimând cu dânsul, strigau: Doamne miluește! După aceea desbrăcându-se, și luându-și alte haine se duse la Biserica sfântului Nicolae, și acolo petrecu cealaltă parte de noapte, căzând cu lacrimi și cu rugăciuni, la icoana sfântului, și da mulțumită cu mirare multă de minune. Apoi viind vremea Utreniei, și strângându-se poporul după obicei, se cunoscu la toți minunea, și umplându-se toți de acele dulci arome, ce le adusesese acel om spre mulțumita sfântului Nicolae, văzând și biserica plină de lumânări aprinse, întrebă unul pre altul ca să știe de pricina lucrului, și aflând, se minunară, mărinind pre Dumnezeu, și laudând pre sfântul. Această mare și preste fire minune vestindu-se prin tot

Constantinopolul, ajunse până și la urechile împăratului de atunci și a Patriarhului; cari adunați în sfat, ziseră, să cheme pre acel om. Acesta mergând și povestind înaintea celor adunați, cum și în ce chip s'a făcut cu dânsul acea mare și cu adevărat necuprinsă de gând minune, toți strigară: *Mare ești Doamne, și minunate sunt lucrurile tale, și nici un cuvânt nu ajunge spre lauda minunilor tale!* Și făcând Litii și Privegheri, strângându-se mulțimea, mergea la Biserica sfântului slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu, și mulțumind marelui Ierarh.

Intru această zi, pomenirea înfricoșatei grozavii a cutremurului.

Stih: Deși privirea dumnezească de urgie plină fiind.

Face pământul să tremure însă de grab cu milostivire este privind.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nicolae Caraman, care a mărturisit în Smirna la o mie șase sute cincizeci și șapte.

Stih: Ai mărturisit precum ai tăgăduit oarecând
Drept aceea cunună Nicolae acum ești primind
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cuptorul, Mântuitorule, se răcorea; iară tinerii dăntu-
„ind, cântau: Dumnezeuul părin-
„ților noștri bine ești cuvântat.

Cel prea înalt, Cer pre tine
însuflețit te-a arătat și cămară
curată cu daruri încunjurată,
porfiră în chipul aurului, și raiu
desfătat.

Întărește mintea mea cea
răzvrătită, și gândul meu cel
clătit îl așază pe piatra neclă-
tită, cu acoperământul tău Mai-
că Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Chipul cel de aur...

Intru ascuțită ispită am că-
zut rău îmboldindu-mă, și de
porțile iadului m'am apropiat,
și de necazuri fiind impresu-
rat, mântuește-mă cu rugăciu-
nile tale, fericite, și mă ridică
pre mine cel ce cântă; Binecu-
vântat ești Dumnezeuul părin-
ților noștri.

Cu strălucirile cele fără ma-
terie ale luminii celei neapuse
fiind strălucit, pre cei dosădiți
întru întunerecul necazurilor
trage-i, și la lumina veseliei
povățuește-i, pre cei ce cântă:
Binecuvântat ești Dumnezeuul
părinților noștri.

A Născătoare:

Roagă pre Fiul tău și Dum-
nezeu, Născătoare de Dumne-
zeu, ca pre cei vânduți cum-
plitelor greșeli, și înșelăciunii
șarpelui, cu cinstit sângele său
să-i mântuiască, cari cântă:
Binecuvântat ești Dumnezeuul
părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credință...

Tuturor cumplitelor boale
doftor prea ales, arătându-te
Părinte Nicolae, vindecă ne-
putința sufletului meu; dă-mi
bună sănătate, ca să strig:
Dumnezeuul părinților, bine ești
cuvântat.

Scăpând de moarte pre voie-

vozii cei de demult, sfinte, i-ai îndemnat să cânte și să slăvească pre Hristos Mântuitorul, cu credință caldă; cari au și strigat: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

De paharul înțelepciunii apropiindu-ți în taină buzele tale, părinte Nicolae, curgeri de băutură mai dulce de cât mierea și fagurul de acolo ai scos, strigând popoarelor: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Slavă, a Treimii:

Treime pre tine te laudăm, Unime întreit strălucitoare, ceea ce ești de o ființă, Părinte și Fiule și Duhule sfinte; întru care toți botezându-ne, cântăm: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Dela toți priimind rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să scape de muncă pre cei ce te cinstesc pre tine cu adevărat, și strigă: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Catavasie:

Coconii în buna credință „fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, „de groaza focului nu s'au spăimântat, ci în mijlocul văpăei

„stând, au cântat: Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca „de Făcătorul și Domnul, laudă-ți-l preoți, prea măriți-l tineri, „bine-l cuvântați popoare, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Ca o cămară însuflețită, ca o hlamidă aurită, ca o haină cu roșu văpsită a Impăratului tuturor, te-ai arătat Fecioară, și ca o porfiră, din carea s'a arătat trupul Cuvântului Dumnezeu omul.

Zămislit-ai Preacurată, pre cel ce ține toată făptura cu mâna, ca pre Ziditorul și Dumnezeu; carele negrait și nespus pentru noi, precum suntem noi, om s'a făcut, și dela ceea ce eră nu s'a despărțit.

Alt Canon, Irmos:

În cuptorul cel cu foc...

Ca un blând și milos slobozește pre cei ținuti întru adâncul ispitelor fericite, din nevoile ce-i țin, dându-le deslegare cu rugăciunile cele către Mântuitorul Hristos, de sfințenie tăinuitorule.

Al tainelor celor mai presus de minte învățător, slujitor celor sfinte și cerești fiind de Dumnezeu înțeleptite, și Arhiereu

credincios iertare de greșeli cere dela Mântuitorul nostru, de sfințenie arătătorule.

A Născătoarei:

Slăbește-mi acum mintea mea căzând întru adâncul ocării, în cât de acolo cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu Fecioară mă vindecă, cu lumina nepătimirii îmbrăcându-mă.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cetele patriarhilor și ale apostolilor, adunările sfințiților mucenici, adunările proorocilor, și tot sinodul pustnicilor, fericesc dumnezeiească viața ta; cu cari împreună și noi te chemăm pre tine; nu încetă rugându-te către Domnul, să ne păzească pre noi de toată vămarea.

Prea înalte a tot Impărate, mare Stăpânitorule, cu rugăciunile Cuviosului păstor, împacă viața tuturor creștinilor, Cuvinte, dând binecredincioșilor împărați biruință asupra barbarilor și tărie, rugămu-ne, ca toți pururea să laudăm puterea ta, și să te înălțăm întru toți veci.

Cu lumina cea neapropiată luminat fiind Părinte, sufletele celor din necaz le luminezi, și risipind tot întunericul ispitelor strălucești cu veselie inimile

noastre; prin care luminat străluciți fiind, strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Viața și viețile, una și trei lumini, Treimea cu credință să o laudăm, pre Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh, urmând părinteștilor învățături cu adevărat; cu cari împreună bine laudând, să cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Rugul chip de lucru strein mai 'nainte a închipuit, prea curată Fecioară, arzând fără ardere de demult în muntele Sinai, mai 'nainte însemnând taina nașterii tale. Că focul Dumnezeirii, cel ce s'a sălășluit întru tine, nevătămată te-a păzit. Pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Catavasie:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire; că nu a ars „pre tinerii pre cari i-a prămit, „precum nici focul Dumnezeirii „pântecele Fecioarei în care a „intrat. Pentru aceasta cântând, „să strigăm: Bine să cuvinte-

„ze toată făptura pre Domnul,
„și să-l prea înalțe întru toți
„vecii.

Peasna a 9, Irmos:

Izvorul cel priimitor de vi-
ață, și pururea curgător,
„sfeșnicul Darului cel de lu-
„mină purtător, Biserica cea
„însuflețită, cortul cel prea cu-
„rat, care este mai desfătă-
„decât cerurile, și decât pămân-
„tul, pre Născătoarea de Dum-
„nezeu, credincioșii, o mărim.

Cu curgerea Darului tău
adapă-mă pre mine cel ars cu
văpaia necazurilor, și rău to-
pit, izvorule cel ce cu Darul
izvorăști, care ai născut izvo-
rul darurilor; din carele cel ce
va bea, nu va înseta nici odată.

Ca pre o cămară împodo-
bită a Mirelui, ca pre un palat
însuflețit al Stăpânului, ca o
porfiră cu totul de aur, ca pre
un lăcaș frumos al lui Hristos,
Stăpâna tuturor, pre tine te
rog, mântuește-mă.

Alt canon, Irmos:
Fiul Părintelui...

Cu strălucirile Darului fiind
luminat de Dumnezeu înțelep-
țite, și luminător creștinătății
arătat fiind, pre cei din ispite
mântuești, și pre cei din adân-
cul mării îi izbăvești, și hrăne-
ști pre cei flămânzi cu prea
mărire, prea fericite.

Cela ce în raiul desfătării
acum te sălășluești, și mărirea
cea negrăită limpede o vezi,
din crugurile cerești vezi, pre
cântăreții tăi, scăpându-i din
nevoi, purtătorule de Dumne-
zeu prea fericite.

A Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și pute-
rea, și Cuvântul cel Ipostatic
al Tatălui, Maica lui Dumnezeu
curată, l-ai născut din prea cu-
rat sângele tău, care Biserica sa
ș'a priimit, și cu dânsa dupre
unire s'a împreunat nedespărțit.

Alt Canon, Irmos:
Taină streină văz...

Dănuțiți cu duhul toți iubi-
torii de praznic, ceruri veseli-
ți-vă, munți și dealuri, Biseri-
ca și cetele fecioarelor și ale pu-
stnicilor, întru pomenirea prea
fericitului; întru carea adunân-
du-ne, să slăvim pre Mântuitorul.

Să cânte cu laude toate mar-
ginile, împodobind toți cu cu-
nuni de laudă creștetul dum-
nezeescului Nicolae, al slugii
lui Hristos Dumnezeu; prin ca-
rele din patimi și din primejdii
ne mântuim.

Priimește ca vrednică cân-
tarea, Nicolae, a acestei mici
ostenele, precum Hristos a prii-
mit cei doi fileri ai văduvei. Nu
te întristă de mine ticălosul,

că nu fălindu-mă am îndrăznit, de trei ori fericite.

Slavă, a Treimii...

Unește-se cu voia cea de o ființă Treimea, și se desparte în fețe, fără despărțire păzindu-și puterea pururea, Tatăl, Fiul și Duhul cel viu, carele este un Dumnezeu în trei fețe; pre carele îl slăvim.

Și acum, a Născătoarei:

Ștersu-s'a toată întristarea cu nașterea ta, și a ridicat Domnul tânguirea și plângerea, și toată lacrima dela toată fața, curată Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană; întru tine și noi plinim datoriile.

Catavasie:

Taină streină văz și prea-„slăvită, Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „eslea sălășluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre marele Arhipăstor și Ierarhul, mai întâiu șezător celor din Mira, pre Nicolae toți să-l lăudăm; că pre cei trei bărbați a mântuit, cari cu nedreptate erau să moară, și împăratului s'a arătat și lui Avlavie prin vis, stricând judecata cea nedreaptă.

Slavă, asemenea.

Foarte te-a prea mărit întru minuni Domnul, și viu fiind și după sfârșit Nicolae Ierarhe. Că cine din toți credincioșii numai va chema sfânt numele tău, și să nu fie auzit îndatăși? cald folositor aflându-te pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ceeace ai născut pre Înțelepciunea cea lpostatică, pre Cuvântul cel mai pre sus de ființă, doftorul tuturor, pre Hristos; boalele și ranele sufletului meu cele cumplite vindecă-le, și potolește gândurile cele necuvioase ale inimii mele.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Prin florile Bisericii împrejur zburând, ca un pui din cuibul cel de sus al îngerilor, Nicolae de trei ori fericite, strigi pururea către Dumnezeu pentru noi toți, cei ce suntem întru nevoile primejdiilor și ale ispitelor, și ne mântuești cu rugăciunile tale.

Podoba hainei cei sfințite, cu faptele bune cele lucrătoare mai strălucită o ai făcut, Părinte purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta ne lucrezi cu sfințenie cele minunate ale pururea lăudatelor minuni, sfinți-

torule, ferindu-ne de cele cumplite.

Frumsețile celor nevăzute încunjurându-le, ai cunoscut înfricoșata aceea slavă a sfinților, Sfinte. Pentru aceasta cereștile cuvinte ale vedeniilor acestora, celor pururea vii, ni le arăți Prea sfințite.

Precum prin vis ai stătut înaintea binecredinciosului împărat, și pre cei legați Părinte din moarte i-ai scăpat, roagă-te neîncetat, ca și acum cu rugăciunile tale să ne ferim de ispite, de primejdii și de dureri, cei ce duple vrednicie te laudăm pre tine.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, să sălțăm în cele de prăznuire, și să dănuim bucurându-ne, întru prăznuirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. ~~Impărații~~ să alerge împreună, și pre cel ce prin arătarea cea înfricoșată prin vis, pre împăratul l-a plecat, să sloboază pre acei trei voievozi, ce erau fără vină ținuti, să-l laude. Păstorii și învățătorii, pre păstorul cel întocma rîvnitor Păstorului celui bun, adunându-ne să-l laudăm. Cei din boale pre doftorul, și cei din primejdii pre izbăvitorul; păcătoșii pre

folositorul, săracii vistieria, cei din necazuri pre mângâitorul; călătorii pre cel împreună călător, cei ce sunt pe mare pre cârmuitorul; toți pre cel ce pretutindenea întâmpină cu căldură, pre marele Ierarh laudându-l, așa să zicem: Prea sfinte Nicolae grăbește și ne scoate pre noi din nevoile noastre aceste de acum; și mântuește turma ta cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei, glas acelaș;
a Patriarhului Ghermanò.

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, că privind de sus Impărăteasa a toate, Maica Fecioară, cu binecuvântări încununează pre cei ce o laudă. Impărații și Domnii să alerge împreună, și pre Impărăteasa să o laude întru cântări; pre ce-eace a născut pre Impăratul, cel ce pre cei stăpâniți de moarte mai întâiu, a-i slobozi cu iubire de oameni bine a voit. Păstorii și învățătorii pre prea curata Maica Păstorului celui bun, adunându-ne să o laudăm. Pre sfeșnicul cel cu raze de aur, norul cel purtător de lumină; pre cea mai desfătată decât cerurile, sicriul cel însuflețit, scaunul Stăpânului cel în chipul focului, năstrapa cea de aur priimitoare de mană, ușa Cuvântului cea încuiată, mântuirea tuturor creștinilor, cu cân-

tări de Dumnezeu cuvântătoare laudându-o, așa să zicem: Palatul al Cuvântului, învrednicește-ne pre noi cei smeriți împărăției cerurilor, că nimica nu este cu neputință mijlocirii tale.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Și se face ungere dela preot, cu sfânt untdelemn, din candela sfântului.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâiu al Ierarhului, Peasna 3 pe 4, și din al doilea Peasna 6, pe 4. Prochimen glas 7: Veselise-va dreptul de Domnul... Apostolul, către Evrei: *Fraților, ascultați pre învățătorii voștri...* Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea, stătut-a Iisus la loc șes...*

CHINONICUL.

Întru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Cel dintre sfinți părintele nostru Amvrosie
Episcopul Mediolanului.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 1-iu.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Cu bunătățile împodobind scaunul Stăpânirii, cu cuviință ai luat ierarhia, din suflarea dumnezească; pentru aceasta econom credincios al Darului întru amândouă făcându-te Amvrosie, îndoită cunună ai moștenit.

Cu postirea, cu ostenelele

și cu multe privegheri, și cu rugăciuni neîncetate, ți-ai curățit sufletul și trupul, de Dumnezeu înțeleptite; vas ales arătându-te lui Hristos, priimind daruri întocmai ca apostolii.

Pre împăratul cel binecredincios, ce greșise odinioară, certându-l cu îndrăzneală, ca Natan pre David, Amvrosie prea fericite, arătat l-ai supus despărțirii; și învățându-l cu cuviință dumnezeiască, prin pocăință l-ai adus la rânduiala turmei tale.

Alte Stihiri, gasul al 5-lea.

Podobie: Prea Cuvioase Părinte...

Cuvioase părinte prea sfințite Amvrosie, alăută carea ne glăsuește nouă tuturor cântare mântuitoare, de dogme ortodoxe; vioara cea cu bun glas a dumnezeescului mângâitor, care îndulcește sufletele credincioșilor, organul cel mare a lui Dumnezeu, trâmbița cea vrednică de laudă a Bisericii, fântâna cea prea limpede a darurilor, care spală întinăciunea patimilor, lui Hristos te roagă, pre Hristos împlânzește-l prea cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte prea fericite Amvrosie, arătându-te în mijlocul soborului purtătorilor de Dumnezeu părinți, luminat

ai propoveduit pre un Fiu, că s'a făcut trup, arătându-se nouă în două firi, din cea neispitită de nuntă; pre cel de o ființă cu Tatăl, și întocmai vecuitor și de o fire cu El. Pentru aceasta cu puterea Duhului, ai tâmpit limba cea hulitoare a lui Arie. Pre Hristos roagă-l, pre Hristos îmblânzește-l Prea Cuvioase, să dăruiască Bisericii o unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte, vrednicule de laudă, Amvrosie, aflând prea curatul tău suflet duple cum pofteste, Darul sfântului Duh întru tine s'a sălășluit, ca o lumină neapasă; cu a căruia lucrare, totdeauna gonești duhurile înșelăciunii și tămăduiești boalele și neputințele celor ce vin către tine cu curăția inimii, și săvârșesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină. Lui Hristos te roagă, dela Hristos cere gânditorule de Dumnezeu, să dăruiască Bisericii un cuget, pace și mare milă.

Slavă, glasul al 2-lea.

Cu râvna credinței înfierbântându-te ierarhe Amvrosie, și înarmându-te cu păstoreasca îndrăzneală, precum Natan oarecând lui David, te-ai împotrivit bine cinstitorului împărat ce greșise; pentru aceasta și oprindu-i intrarea în dum-

nezeștile lăcașuri, l-ai înduplicat să ceară dumnezească milă, prin lacrimile pocăinții; iară credincioșilor ai dat semn de adevărată pocăință, vădindu-le arătat iubirea de oameni a lui Dumnezeu, prin această înțeleaptă chibzuire. Și acum stând față înaintea lui Hristos Dumnezeu, cere curățire de păcate celor ce cu credință săvârșesc, sfințită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Spre tine ne-am pus nădejdea Născătoare de Dumnezeu; să nu cădem dela așteptare; mântuește-ne pre noi din nevoi, ajutătoarea celor nepricepuți! Și surpă sfaturile protivnicilor. Că tu ești mântuirea noastră, ceea ce ești binecuvântată.

A Crucii, a Născătoarei.

Strugurul cel întru tot copt Preacurată, pre carele nelucrat l-ai purtat în pân-tece, dacă l-ai văzut spânzurat pre lemn, tânguindu-te ai strigat, zicând: Fiule, izvorăște must, prin care se va lepăda toată beția patimilor, Făcătorule de bine, milostivindu-te pentru mine care te-am născut, prin îndurarea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă a sfântului, glasul al 4-lea.

Plin de înțelepciune și de

Dar arătându-te sfințit, tainicule Amvrosie, ca un rîu ai revărsat pâraele sfințitelor tale dogme, ca să adape după Scriptură, toată fața pământului, și să crească spicul evseviei cel mult rodit, în cugetele dreptmăriturilor; iară neghinele ereticilor cele defăimătoare să le înnece. De aicea și apărător arătându-te dreptei credințe, și al Bisericii prea adevărat păstor te-ai făcut, de o potrivă numărat cu sfinții părinți; cu cari împreună nu conteni a rugă pre Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne pre noi de nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceeace ai născut pre Făcătorul tuturor; ca toți să-ți strigăm ție: Bucură-te ceeace ești una folositoare sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine, Doamne, spânzurat pre Cruce Fecioara și Maica ta, se minună! Și privind, zicea: Ce ți-au răsplătit ție, Stăpâne, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe! Însă mă rog, nu mă lăsa pre mine singură în lume, și grăbește de înviează, ca să scoli dimpreună pre strămoși.

Tropar, glasul al 4-lea.

Indreptător credinței.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al Ierarhului pe 4:
Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre marele Amvrosie.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

A dâncul mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „măinile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „pustie a biruit.

Cu dumnezeieștile vărsări de lumină strălucindu-te, Cuvioase, luminează cu rugăciunile tale, pre cei ce cu bună credință cinstesc această purtătoare de lumină, și strălucită și sfântă adormire a ta.

Cuvântul lui Dumnezeu ți-a dăruit ție cuvânt de înțelepciune, împodobit cu știință adevărată Ierarhe Amvrosie, care tâmpește cugetarea cea cu rea cuvântare a ereticilor.

Slavă...

Curățindu-ți mai 'nainte puterea gândului, întru tot fericite, de negura patimilor, l-ai făcut priimitor strălucirilor celor cu-

rate ale prea sfântului Duh, prea fericite,

Şi acum, a Născătoarei:

Fără sămânţă, cu voia Tatălui, din dumnezeescul Duh ai zămislit în pântece pre Fiul lui Dumnezeu, şi ai născut cu trup pre cel din Tatăl fără de maică, şi pentru noi din tine fără tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Fiind învăţat Cuvioase ca un Ierarh îndumnezeit toată înţelegerea Scripturii, ai descoperit luminat cele nepricepute, celor ce nu înţeleg, părinte Amvrosie.

Luând dela Dumnezeu mare Dar şi putere, cu atingerea de haina ta, feluri de boale ai tămăduit, ale celor ce au venit către tine, părinte Amvrosie.

Slavă...

Pre spurcata, care fără de minte cu obraznicie a năvălit să se apropie de tine cel împodobit cu înţelepciune, degrab o ai omorît cu certare dumnezească.

Şi acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc l-ai înnoit numai tu, născând pre Ziditorul firii noastre şi Domnul. Pentru aceea te slăvim, pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi în „putere şi în bogăţie ne lăudăm, „ci întru tine Înţelepciunea „Tatălui cea ipostatică, Hristoa-se; că nu este sfânt afară de „tine, iubitorule de omeni.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălţat...

Având cuvinte de viaţă, Părinte înţelepte, adăpi cugetele credincioşilor, şi cu Darul le arăţi totdeauna roditoare; iară minţile ereticilor le îneci, şi izvorând Dar de tămăduiri, speli tot felul de întinăciuni ale patimilor, sfinţite tănuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, Amvrosie.

Slavă, altă Sedealnă glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Răvnind proorocului Ilie, asemenea şi lui Ioan Botezătorul, cu bărbăţie ai înfruntat pre împăratul carele a făcut fărădelege; scaunul ierarhiei dumnezeeste l-ai împodobit, şi cu mulţimea minunilor ai îmbogăţit lumea. Pentru aceasta învăţându-te cu dumnezeestile Scripturi, pre credincioşi i-ai întărit, şi pre necredincioşi i-ai întors, Ierarhe Amvrosie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este ușă cerească și sicriu, munte, cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei și viștierie mare a toată lumea; că într'însa s'a lucrat mântuirea lumii și iertarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință prea sfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei:

Stând la patima Fiului tău, apropiindu-te de cruce, ca o maică udându-te cu vărsările lacrimilor, strigai: Vai mie dumnezeescale Cuvinte! Cum suferi lovire cu palme, scui-piri și bățai, Cruce și moarte, înfruntări și batjocuri, și ocară cea fără dreptate? Dar acestea le suferi de bună voie, pentru mântuirea neamului omenesc, strigă Născătoarea de Dumnezeu; pe care o punem rugătoare, chemându-te spre milostivire, pre tine dătătorule de viață, iubitorule de oameni; ca să ne mântuești pre noi Stăpâne, de patimile noastre.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău, Milostive ai statut pre „Crucea ta, și s'au topit nea-

„murile; că tu ești iubitorule „de oameni, tăria mea și „lauda.

Ărătat-te-ai Ierarh, ungându-te cu mirul Preoției, săvârșind preoți, și dăruind tuturor curăția cea mântuitoare.

Păzit-ai turma de toată vătămarea protivnicilor prea fericite, și toată rătăcirea lui Arie o ai întunecat cu lumina cuvintelor tale.

Slavă...

Fiind îngrădit cu puterea Duhului, gonești duhurile cele viclene ale răutății, prea fericite, neputând suferi certarea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce a zidit toate cu voința, se zidește voință, din prea curate sângiuirile tale; mântuind pre cei ce te cunosc pre tine curată, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci din întunericul necunoștinții, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință.

Căștigând minte luminată din lumina cea fără materie, ai strălucit raze de tămăduiri

și de minuni, fericite Amvrosie.

Ridicatu-te-ai pre sine-ți lăcaș sfințit al Duhului, sfărâ-mând capiștile idolilor, de Dumnezeu insuflate Amvrosie.

Slavă...

Ștrălucind cu strălucirile cele prea mari ale bunătăților, s'au rușinat de tine împărații, și hotarul limbii tale nu l-au mișcat.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce prin înțelepciune a făcut toate cu voirea, vrând să înnoiască pre oameni, s'a sălășluit în pânțele tale Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Roma laudă cinstitele tale bunătăți, căci ca o stea luminoasă pretutindenea ai împrăștiat razele minunilor Ierarhe, cu credință minunându-te.

Mânecând către Hristos, te-ai luminat din destul cu strălucirile cele de acolo, și te-ai umplut de lumina cea prea îndumnezeită, și luminezi totdeauna pre cei ce te cinstesc cu credință.

Slavă...

Trupul și sufletul tău le-ai sfințit lui Dumnezeu, și inima ta o ai făcut priimitoare de daruri, Părinte, luând aminte neîncetat către dorirea cea dulce.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecă ranele sufletului meu Fecioară, cu umbrirea ta cea dumnezească, și luminează gândul meu cel întunecat de trândăvire și de răutatea vrăjmașului luptător.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă, Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu dumnezești învățături strălucind, ai întunecat înșelăciunea lui Arie, de sfîntenie tănuitorule și păstorule Amvrosie, și minuni făcând cu puterea Duhului, feluri de patimi arătat ai vindecat, părinte Cuvioase; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Amvrosie episcopul Mediolanului.

Stih: Amvrosie trupul cel muritor desbrăcând, De dumnezeasca băutură după vrednicie s'a împărtășit.

Și în a șaptea zi către nestricăciosul loc a călătorit.

Acesta a fost din vestita cetate a Romei, unul din sfinți, tare la cuvinte, și ca o cumpănă și canon la dreptate, întreagă și dreaptă judecată făcea, neabătându-se nici spre o parte. De aceea se făcu și domn toată Italia, de binecredincioșii împărați Constantin și Consta, fiul marelui Constantin, neavând încă dumnezeescul Botez, ci se află între catihumeni. Cu toate acestea, cât despre partea bunătăților și curăția vieții, nu avea mai puțin decât cei ce erau părtași tainelor. Drept aceea cu alegerea, și cu sfatul împăratului Valentinian, se puse Arhieru bisericii din Mediolan, primind mai întâiu Botezul, și trecând după rânduiala treptele bisericesti, sosit și la cea mai de pe urmă. Acesta învățând bine și drept credința cea bună, și păzind Biserica neatinsă de tot eresul, și fiind ajutor celor ce se nevoiau în protruirea eresului lui Arie, Savelie și Evnomie, scriind multe cărți pentru buna credință, și oprind pre împăratul Teodosie dela intrarea Bisericii, când s'a întors la Mediolan, după ce făcuse atâtea ucideri la Tesalonic; aducându-i aminte de câte a îndrăznit să facă, și învățându-l câtă osebite este între preot, între mirean și între împărat, și dojenindu-l să nu fie atâtea de îndrăzneț în lucrurile dumnezeiești, și puindu-i canon, l-a oprit și de sfânta împărtășire până ce s'a pocăit. Mai apoi își săvârși viața în bune bătrânețe.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Atinodor.

Stih: Bucurându-se de tăierea săbiei mucenicul Atinodor;

Și-a dat duhul Domnului, cu același dor.

Acesta a fost pe vremea împăratului Dioclițian, născut în Mesopotamia Siriei, primind din început viața călugărească, iară pârît fiind a stăut față la Domnitorul Elevsim, și pre Hristos mărturisind, fost-a întins în mijlocul a doi stâlpi, și cu făclii aprinse i s'a ars trupul despre toate părțile, și cu ghiulele de fier înfocate s'au ars subțioarele lui, și pe așternut de aramă înfocat a fost întins, pe care cu minune l-a prefăcut în rece; și în bou de aramă fu băgat și de

multe alte munci prin starea de față a îngerilor, s'a mântuit. Și fiindcă prin sabie i s'a dat hotărîrea sfârșitului, cel ce eră să-l taie a slăbănogit, și ca un mort a căzut jos împreună cu sabia; iară altul nici cum a îndrăznit a se apropia de dânsul, însuși sfântul rugându-se ș'a dat duhul Domnului.

Intru această zi, sfântul Neofit aruncat în Mare s'a săvârșit.

Stih: În mijlocul apelor Neofit murind,

Lângă izvorul tainicilor ape se află viețuind.

Intru această zi, sfântul Dometie, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Dă lui Hristos, Dometie, a ta mucenicească pătimire,

Prin tăierea capului, primește cerească cunună spre răsplătire.

Intru această zi, sfântul Isidor, Achepsimă și Leon, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Isidor se arde împreună cu alți doi nevoitori,

Privind dumnezeieștile daruri, viindu-i în ajutor.

Intru aceasta zi, sfântul Ammun Episcopul Nitriei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Nitria trei întâmplări a părintelui Ammun a văzut,

Prin care depărtarea de lume, nevoința și moartea a socotit.

Intru această zi, sfinții mucenici Gaiean și Gaie arși în foc s'au săvârșit.

Stih: De vei fi și aruncat Gaie, în mijlocul înfocăturii cuptor.

De tine nu mă voiu despărți, zice Gaiean fiindu-mi Hristos mie ajutor.

Intru această zi, sfinții trei sute de Mucenici, în Africa, de sabie s'au săvârșit.

Stih: O Treime, primește cinzecimea îndoit întreită,

Și prin tăierea ei, tu să fii slăvită.

Acești sfinți mucenici, au fost pe vremea împăratului Zinon, iară domnitor și stăpânitor Africei, arianul Onorih, carele a stăut diadoh tatălui său Ghizerih. Deci pre acest Onorih, l-au înduplecat amândoi arienii episcopi Chiril și Vilinard ca să pornească mare goană împotriva drept slăvitorilor creștini; și dar o a pornit, ci atâtea de înfricoșată și mare, încât goana acestuia, a covârșit și pre însăși goanele acelea, ce s'au pornit în anii lui Dioclițian și Maximian; căci a poruncit sălbaticul acela tiran, să se izgonească toți preoții, celor cinsprezece orașe din Africa, după ce

mai întâiu s'au luat de la bisericile pravoslavnicilor toate sfintele veșminte și odoarele. Apoi apucând pravoslavnicii o singură numai biserică, se adunau acolo și săvârșau dumnezeieștile slujbe, care aceasta aflându-o barbarii Arieni, o au înconjurat pe ea, și aducând lemne și alte materii uscate, o au aprins, și așa au ars biserica împreună cu toți creștinii ce se aflau într'însa la rugăciune. Iară Onorih lăudând cutezarea barbarilor, a dat poruncă, ca, câți creștini nu se vor boteza de al doilea, întru rău cinstitul arienesc botez, îndată să se dea morții. Deci câți drepti slăvitori, nu puteau suferi îngrozitoare organele muncilor, fugeau și-și scăpau viața, lăsându-și pământurile și casele lor. Iară câți erau întăriți în drept slăvitoarea credință, cu osârdie se da pre sine-și la mucenie. Pentru aceasta trei sute drept slăvitori în Carhidona, fiind părți că nu se unesc cu Arieni, au luat pedeapsă prin tăierea capetelor; iară preoților mai multe munci le făceau rău credincioșii, că pre doi dintre ei, i-au tăiat cu herăstrăul; iară la șasezeci din cei mai învățați, le-au tăiat limbile chiar din rădăcină, cari împărțindu-se prin tot pământul Romanilor, propovăduiau fără de limbi pre marea facere de minuni, ce lucră Dumnezeu întru ei, căci deschizând gura și arătându-se lipsiți de limbi, fără de greșală, și curat rosteau cuvintele, întru cât se spăimântau cei ce-i vedeau și-i auzeau. Ci unul dintre ei căzând în păcat trupesc, a făcut să se depărteze dumnezeescul Dar dela el, și mai mult nu putea să vorbească lămurit precum mai nainte, precum mulți scriitori pomenesc despre istoria aceasta. Și acestea s'au îndrăznit în Africa de către Vandali, împotriva drept slăvitorilor cari mărturiseau de o ființă cu Tatăl pre Fiul și Cuvântul său. Iară în Roma cea veche, întru această vreme, multe rele s'au făcut de către aceștiași arienesci împotriva drept slăvitorilor, căci femeia Rigăi din Roma Odoacru, Sunilda numită, fiindcă cugetă erezul lui Arie, pentru aceasta a silit o femeie romană, drept slăvitoare ca să se boteze de al doilea cu rău botezul arienesc, și fiindcă n'au putut să o înduplece, a poruncit și fără de voia ei, să se boteze de episcopul Mediolanilor, arian și acesta fiind. Iară drept

slăvitoarea femeie ieșind din colimvitră, a cerut două parale la sluga sa, și le-a dat episcopului, zicându-i: Priimește plata pentru obșteasca scaldătoare ce m'ai scaldat, defăimând adică cu cuvântul botezul arienesc, care aceasta aflându-o Sunilda, în dată a poruncit și a ars pre fericita. Deci bărbatul ei temându-se de munca foculul, s'a dus de sineși și s'a botezat de al doilea cu botezul lui Arie, apoi în urmă încălecând pe cal, și mergând la o casă de rugăciune, ce se află înaintea cetății, acolo a fost arsităolosul de un fulger ce a căzut din Cer. Și dar prin cercare s'a învățat, că urgia și osânda lui Dumnezeu, s'a făcut la el mai tare decât vremelnicul foc, cu care s'a ars femeia sa.

Intru această zi, drept slăvitorii cari lăudau, pre Dumnezeu în Biserică, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Cu adevărat Biserică s'au făcut acești drepti slăvitori,

Arzându-se cu foc această sumă de nevoitori. Intru această zi, sfinții doi preoți arși, s'au săvârșit.

Stih: Și doi preoți cu osârdie au ales a fi arși mai bine,

Decât a lăsa dreapta lor cinstire.

Intru această zi, sfinții șasezeci de preoți cărora li s'au tăiat limbile și iarăși vorbeau.

Stih: Șasezecimea fără de limbi iarăși vorbește. Și tuturor cu străin graiu, adevărul propovăduiește.

Intru această zi, pravoslavnica femeie cea din Roma, prin foc s'a săvârșit.

Stih: Femea urând dogma rău cugetătorilor Cu mare bărbăție a suferit arderea mădulărilor Intru această zi, pomenirea preacuviosului părintelui nostru Pavel monahul și ascultătorul.

Stih: Pavel năzuind a fi neștiut de loți. A strălucit mai mult prin pustietăți.

Acest întru sfinți cuviosul părintele nostru Pavel, nu era nici slăvit sau bogat întru lucrurile lumești, nici iarăși sărac; ci părinții săi viețuiau cu îndestulare despre bunătățile vieții, drept aceia l-au și învățat pe el sfintele Scripturi. Iară după ce a ajuns în vârstă, a cunoscut că este de folos să lase lumea și să se ducă la o mănăstire din cele ce se afla în patria sa, și deci îmbrăcându-se cu îngereasca schimă monahicească, se nevoia ca să isprăvească pre toate bunătățile, și atât a covârșit pre toți monahii de acolo, vas făcân-

du-se sfântului Duh, în cât a făcut un lucru prea slăvit, și prin acela s'a arătat celorlalți frați, că are ascunsă în sufletele său, o mare și înaltă lucrare, căci s'a întâmplat lui odată împreună cu ceilalți frați, să topească păcură într'un vas de aramă, și fiindcă a văzut pre ea că se umflă când ferbea, și se vărsa afară, neîntâmplându-se vre un lemn sau altceva îndemânatic ca s'o mestice, și să o potolească, atunci nesuferind sfântul împrăștierea păcurii, și-a golit mâna sa, și o a băgat înăuntru vasului, și amestecând păcura ce fierbea, o a domolit, și iarăși s'a scos mâna întreagă și nevătămată, fără să se prefacă sau să se înegrească, nici măcar pelița ei cea pe dinafară. Această minune văzându-o frații ce erau împreună cu dânsul s'au înspăimântat, și unii dintre ei îl socoteau pre el ca pre un părinte din cei purtători de Dumnezeu și îl cinsteau, iară alții cu totul nu credeau că este el de asemenea. El însă de trei ori fericitul se numea pre sine pământ, și cenușă, și câine împuțit.

Odinioară a fost trimis Cuviosul acesta la o ascultare, la care zăbovind-se el și stăruind, Proistosul a adunat pe frații cei mai evlavioși, și se rugă împreună cu ei cu multă asprime și dosedire în atâtea zile rânduite. Deci ziceau aceștia către Dumnezeu: Doamne, de și suntem nevrednici, ci arată-ne nouă pre cât este cu putință, la care măsură a ajuns fratele nostru Pavel? Și la care treaptă de bunătate s'a așezat? Iară Domnul cel ce face voia celor ce se tem de el, a iconomisit într-o noapte dormind ei, și s'a răpit într-o grădină mult felurită și prea veselitoare, și acolo în grădină aflându-se ei s'au umplut de atâtea mireasmă și veselie, cât nu poate cineva să povestească, deci mirându-se ei de prea slăvită această vedenie, li s'au părut că au văzut pre monahul Pavel, carele plecându-se îi heritisea, iară aceea voind ca să afle, și întrebându-l pre el, ce este grădina care văd? l-au auzit pre el zicându-le cu multă smerenie: Grădina aceasta fraților, este a lui Dumnezeu, și pentru noi s'a făcut aceasta, deci fiindcă pentru mine ați voit să veniți până aicea, prin rugăciunea voastră către Dumnezeu, iată că am venit și eu, ci luați din grădina aceasta orice lucru se pare fieștecăruiă mai bun și mai osebit, și mergeți cu pace. Să trime-

teți însă alt frate la ascultarea ce m'ați fost trimis pre mine, pentru că pre mine altădată nu mă veți vedea. Deci luându-și ziua bună dela Pavel, a luat unul floare, altul ramură, altul frunze prea mirositoare, și altul ierburi prea veselitoare, și așa au eșit din grădină.

Deci deșteptându-se toți și adunându-se la un loc, povesteau unul către altul acele ce au văzut în grădină. Și unul adevărat arăta floarea ce a luat de acolo, iară altul ramura, iară altul zicea că a luat un ce din grădină, însă nu avea ca să arate, iară altul adevărat, că în multă vreme avea în mirosul său, mireasma florii ce cu mâinile sale a luat din grădină, și frații adică se veseleau și slăveau pre Dumnezeu pentru Darul ce a dăruit robului său Pavel, iară Pavel, ducându-se dela ascultarea aceea într-o care a fost trimis, a mers la Ierusalim, și înconjurând sfintele locuri toate și închinându-li-se, s'a dus la Chipru și acolo a petrecut câțiva ani, deasupra unui munte înalt, dar fiindcă și acolo năzuiau mulți către el, pentru că vestea lui pretutindenea se împrăștiase, s'a dus și de acolo în laturile meșterite Constantinopolului. Deci rămânând acolo și mulțumind lui Dumnezeu, a auzit de sus un glas (ca văzătorul de Dumnezeu Moisi) zicându-i: Suete în munte și sfârșește-te. Deci suindu-se într'un munte înalt ce-i zic acei de loc Parigoria, s'a închinat lui Dumnezeu, și viețuind în acel munte puțină vreme, a adormit într-o Domnul.

Întru această zi, sfinții mucenici Prisc, Martin și Nicolae, dintre cari unul prin foame, iar altul tăiat bucăți cu bardele, și al treilea prin foc arzându-se, s'au săvârșit. Însă se face soborul lor lângă zidul Vlahernelor.

Stih: Prisc cel ce a murit de foamea pâinei, pământești.

Hristos îl hrănește cu cereasca pâine prin mâini îngerești.

Cărnurile lui Martin, cu securi fiind tăiate.

Rău credincioșii căsapi, de Hristos nu-l pot desparte.

A ieșit poruncă demonilor înșelători a jertfi Căroră Nicolae, neiertind, prin foc a voit a se săvârși.

Întru această zi, tărnosirile Născătoarei de Dumnezeu la cele de în Curator.

Stih: Se cinstește și acum Maica Cuvântului lui Dumnezeu.

Înnoind firea oamenilor din obiceiul cel rău.

Întru această zi, cuviosul și liniștitorul Grigorie,

ctitorul sfințitei monastiri a sfântului Nicolae din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Monastirii sfântului Nicolae ctitor te-ai arătat,

Pentru care în cereștile lăcașuri viețuești cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credințe mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinși, „au strigat: Binecuvântat ești în „Biserica slavei tale, Doamne.

Dumnezeescul graiu al dogmelor tale Părinte prea înțelepte, ca fulgerul a străbătut tot pământul, și cu arătările minunilor ca lumina a strălucit, luminând inimile cele dintru întuneric.

Urmând tu Părinte cuvintelor Mântuitorului, talantul cel dat ție, ca o prea bună slugă cu osârdie l-ai înmulțit, învrednicindu-te bucuriei cei stăpânești.

Slavă...

Lărgind izvorul gândului tău celui de Dumnezeu cuvântător, ai revărsat pârae de dogme, adăpând plinirile credincioșilor, sfințite tănuitorule, părinte Amvrosie.

Și acum, a Născătoarei:

Iată Fecioară ai zămislit în pântecele tău pre Cuvântul cel

fără început cu Tatăl, și l-ai născut cu trup, dăruind chemare tuturor celor căzuți din Adam, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 8 Irmos :

Măinele întinzându-și Daniil...

O morându-ți mădulele, și făcându-ți gândul trupului mort, ți-ai înviat sufletul, Cuvioase, și ai izvorit minuni care dau viață celor omorâți de patimi, cari strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Cunoscut-ai mutarea ta din trup, prin dumnezeescul Duh, înțelepte, și o ai spus proorocind celor ce erau cu tine, și cu bucurie ai alergat către Cer, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curățindu-ți mai 'nainte trupul, inima și gândul de turburarea patimilor, ai luat de sus strălucire purtătoare de focul Duhului, ca și dumnezeescii ucenici Amvrosie, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai mai 'naltă de cât cerurile, Preacurată, născând pre Dumnezeu cel curesc, carele a unit cele de pe

pământ cu cele cerești, și a dat cunoștința sa tuturor celor ce strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Irmosul :

· Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat; și puterea „focului a stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

Peasna 9, Irmos :

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind întru uimire Părinte, ai văzut darurile cele păstrate sfinților din veci; către carele te-ai mutat, ca să iei răsplătirile ostenelelor tale, bucurându-te mărite.

Ca un strugur copt te-ai strâns în linurile cele de sus, duple vrednicie, de Dumnezeu înțelepțite Amvrosie; izvorând vinul cel nemuritor și daruri de tămăduiri, celor ce cu bună credință se apropie de tine.

Strălucind cu înțelepciune și cu Darul, sfințite tănuitorule, strălucești în mijlocul păstorilor cu ortodoxia dogmelor, părinte Amvrosie; pentru aceasta cu credință și cu dragoste, duple vrednicie cu laude te ferim.

Slavă...

Câștigându-te Biserica pre tine stea de zi luminoasă scapă de întunerecul a toată rățacirea prea fericite, și cu luminările sfințitelor tale dogme strălucindu-se, te ferește.

Și acum, a Născătoarei :

Glasul Arhanghelului cu bucurie strigăm ție Fecioară: Bucură-te pierzarea blestemului! Bucură-te scăpare de tot felul de nevoi, ceea ce ai îndumnezeit pre oameni cu nașterea ta, cea mai presus de gând.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

SVETILNA.

Podoble : Cu ucenicii să ne suim...

Sprîjinator ortodoxiei, temelie Bisericii, întărirea Arhierilor și înțelept, mai mare păstor te-ai arătat Amvrosie, îndreptând turma către pășunile drepte credințe; gonești ceata celor rău credincioși, ca pre niște fiare neîmblânzite, arătând de față o ființă a sfintei Treimi.

A Născătoarei :

Minune ești înfricoșată ceea ce ești fără prihană; că negrăit ai născut pre Cuvântul cel de o ființă, carele a strălucit din Tatăl mai 'nainte de veci. Drept aceea Stăpână, te mărturisim pre tine adevărată Născătoare de Dumnezeu, ca pre o adevărată Maică a lui Dumnezeu; pre carele roagă-l fericită de Dumnezeu, pentru neamul omenesc.

STIHOAVNA din octoih.

Slavă, a sfântului, glasul al 8-lea.

Cu podoaba ierarhiei îmbrăcându-te părinte Amvrosie, și ca un credincios dregător al Darului, talantul cel dat ție l-ai înmulțit. Biserica lui Hristos, duple Evanghelie o ai păstorit întru cuvioșie și dreptate. Și așa cu faptele și cu cuvintele împodobindu-o, și întărind-o cu înțelepte arătările dogmelor tale, te-ai făcut pildă adevăratei păstorii; și priimind în ceruri cununa dreptății, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

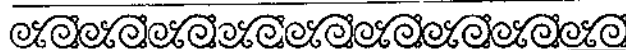
Și acum, a Născătoarei:

Ăcoperământul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, este doftorie sufletească; că întru dânsul scăpând, ne mântuim de neputințele sufletești.

Și acum, a Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua și Fecioara, când

te-a văzut pre tine Mielul dându-te la junghiere, cu lacrimi urmă și strigă: Unde te grăbești Fiul meu? După tine vin prea dulcele meu; că nu pot răbdă a nu te vedea pre tine lisuse al meu mult milostive. Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduiala și sfârșitul.

INTRU ACEASTĂ ZI

Prăznuim pomenirea sfintei **FILOTEEI** fecioara:

Ale cărei sfinte moaște se află întregi, în Țara Românească, în Biserica Domnească, din Curtea de Argeș.

VEZI: Slujba sfintei Filoteei n'a fost în Mineile bisericești, fără numai în osebită broșură; iară cu binecuvântarea Înalt prea Sfințitului Arhiepiscop și Mitropolit al Moldaviei D. D. Meletie, (1846), s'a pus după slujba sfântului Amvrosie; ca cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba duple cum este de față.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 4**, glasul al 4-lea. **Podobie:** Ca pre un viteaz...

Și cu lemne fiind bătută, și de sfântul păr trasă și în tot felul chinuită, n'ai slăbit despre alergarea cea prea bună, până ce prin sfârșit mucenicesc, ai intrat în lăcașurile cerești; și acum cu mucenițele fecioare împreună dănțuind, roagă-te să ne mântuim și noi, cei ce săvârșim cu dragoste sfântă pomenirea ta. **De două ori.**

Nici asuprelele dracilor, nici urâciunea maicii tale vitrege, nici bătăile celui ce te-a năs-

cut, n'au putut să te împiedece dela fapta bună; ci toate ispitele cu bărbăție le-ai răbdut, până ce cu cunună de biruință te-ai încununat. Pentru aceasta în camera cea de nuntă te-ai sălășluit cu Fecioarele cele înțelepte, ca o fecioară prea cuminte.

Cu platoșa credinței îmbrăcându-te, fericită Filoteio, cu arma Crucii întrarmându-te și cu bărbăție întărindu-te, ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașilor, și desăvârșit biruindu-i, cu cunună mucenicească te-ai încununat din dreapta lui Hristos Dumnezeu, ca o adevărată muceniță; și acum stând înaintea lui, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea:

De Dumnezeu iubitoare Filoteio, tu sălășluind pre doriul tău mire Hristos în inimă, și către dânsul neslăbit dor având, plată dela dânsul ai luat ca să te săvârșești prin sânge, de mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta ușile împărăției cerești deschizându-ți-se, te sălășluești împreună cu cetele mucenicilor; cu care acum desfătându-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână primește rugăciu-

nile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi, din toată nevoia și necazul

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas al 2-lea.

Podobie : Casa Eufратului...

Când pre cei săracii îi milui ai, și cu bucate pre cei flămânzi îi hrăneai, atuncea cu sfârșit mucenicesc, îndată te-ai sfârșit prin mâinile celui ce te-a născut.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Dacă te-a văzut tatăl tău, tinsă pe pământ moartă fără de suflare, de spaimă cuprinzându-se, de multă jale s'a umplut.

Stih : Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu...

Dacă au auzit cei din cetate, minune preaslăvită, că trupul tău cu lumină cerească este strălucit, toți cu evlavie la dânsul au alergat.

Slavă, glasul al 8-lea:

Din pruncie făcându-te iubitoare de fapte bune, și întru dânsle bine sporind, te-ai făcut neguțătoare de lucruri mari, cumpărând cu cele pământești cele cerești; cu cele vremelnice pe cele veșnice; cu viața cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă. În carea acum desfătându-te, împreună cu fecioarele cele înțelepte, roagă-te lui Hris-

tos Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Eu Fecioară de Dnmnezeu Născătoare, alerg subț acoperământul tău; că știu că voi dobândi prin tine mântuire, că poți Curată ca să-mi ajuti.

Troparul sfântei, glas al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericită Filoteio, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătaii suferind, întru ne-cazuri binevoind, pre săraci miluindu-i, și pre flămânzi săturând; roagă-te lui Hristos Dumnezeu bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:
Cela ce pentru noi te-ai născut.

Caută la sfârșitul Cărții.
Ectenia mică, și otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul
Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul
al 8-lea. Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! sprânceană cea înaltă, a celui ce se laudă să piardă pământul și marea, la pământ o a smerit, o fecioară tânără și cu totul fără prihană, și măestrile lui le-a biruit. O putere a Crucii și a Darului tău, Hris-

toase! care neputința omenească, arătat o a întărit.

De două ori.

O prea slăvită minune! că prea mărita Filoteea, în lăcașurile cerești după vrednicie sălășluindu-se, împreună cu cele fecioarelor, și cu oștile mucenicilor, pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea, și cu dragoste se apropie la acoperământul ei, îi mântuește cu rugăciunile sale; și iertare de greșeli dela Dumnezeu le cere, mântuire și mare milă. De două ori.

O prea slăvită minune! pre Filoteea prea laudată, nici bătaile vitregei sale, nici barda cea plugărească a tată-său, nici desfătărilor lumești, nici zburdările tinereților, nu o au despărțit dela dragostea faptei bune ce lei pentru Hristos. Că ea a dorit să dobândească frumsețea Mirelui său cea mai presus de minte; căreia s'a învrednicit de Dumnezeu fericita. De două ori.

O prea slăvită minune! În Cer și pe pământ, bucurie astăzi a strălucit, întru pomenirea fericitei Filoteei, care dela îngeri cu laude se încununază, și dela oameni primește cântări. O! cum a viețuit! cum de bine s'a nevoit! Și lui Dumnezeu bine i-a plăcut! Prin care

vrăjmașul cel viclean a căzut, biruindu-l Hristos. De două ori.

Slavă, glasul al 8-lea.

Risipit-a, dat-a săracilor, a zis David; dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Acest lucru l-a împlinit Filoteea, că ea ferici- ta cu podoabele sale cele feciorești, a încălzit spatele săracilor, și cu bucate a săturat pântecul flămânzilor. Pentru care și prin sfârșit mucenicesc, a trecut la Hristos mirele ei cel dorit, și în camera cea de taină în veci se veselește, cu fecioarele cele înțelepte. Cu care se și roagă să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș.

Vitleeme gătește-te, bine te împodobeste iesle, peșteră primește, adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor, din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se în firea noastră, și îndumnezeind luarea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bună voirea lui Dumnezeu s'a arătat, ca să mântuească neamul nostru.

VOHOD : Lumină lină...
Prochimenul zilei și cetirile.
Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 43, Vers. 16.

Acestea zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună, și se vor adu-

nă boerii dintre ei. Cine le va vesti acestea întru dânsii? Sau cele din început, cine auzite le va face vouă? Aduca-și mărturiile sale și să se îndrepteze, și să asculte și să spue adevărul. Fiți mie mărturii, și eu sunt martor, grăește Domnul Dumnezeu, și pruncul pre carele am ales; că să știți și să credeți, și să cunoașteți că eu sunt. Mai 'nainte de mine n'a fost alt Dumnezeu, și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine Mântuitor; eu am vestit și am mântuit, și am defăimat, și n'a fost întru voi Dumnezeu strein; voi mie mărturii, și eu martor Domnul Dumnezeu. Încă din început eu sunt, și nu este cine să scoată din mâinele mele; face-voiu, și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu cel ce ne mântuiește pre noi, sfântul lui Israil.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3, Vers. 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dânsule muncă. Păruțu-s'a în ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea dela noi sfărâmare; iară ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire; și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dăru; că Dumnezeu i-a ispitit pre dânsii și i-a aflat lăis vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pre ei, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Și în vremea cercetării sale vor străluci, și ca scânteile pe pae vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni popoare, și va împărăși într'înșii Domnul în veci. Cei ce nădăduesc spre dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar și milă este întru cuviosii lui și cercetare întru aleșii lui.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, Vers. 16.

Drepti în veci vor fi vii, și întru Domnul plata lor, și purtarea de grije, pentru dânsii de la cel prea înalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei, și stema frumseței din mâna Domnului; că cu dreapta sa va acoperi pre ei, și cu brațul său îi

va apăra. Lua-va toată arma dragostea lui, și va înarma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăca-se-va în zăua dreptății, și-și va pune luiș coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfințenia, și va ascuți cumplită mână într-o sabie, și va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din praștia mâinii cea svârlițoară de pietre, se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor îneca de naprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, și ca un vifor va vântura pre ei, și va pustii tot pământul fărădelegea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziți dar împărați și înțelegeți, învățați-vă judecătorii marginilor pământului. Luați în urechi cei ce stăpâniți mulțimi, și cei ce vă trufiți întru popoarele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea și puterea dela cel prea înalt

LA LITIE.

Stihirile, glasul 1-ii:

Bucură-te Românie întru Domnul, având întru sine-ți ca o comoară de mult preț, trupul cel fără prihană și fecioresc al Filoteei nestrucă, izvorând tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsa cu credință; că această fericită defăimând dezmiardarea trupeză și desfătarea tinerețelor, și cu moarte mucenicească săvârșindu-se, a luat dela Dumnezeu însutite pentru oștenelele sale; veselindu-se în camera cea cerească, împreună cu fecioarele cele înțelepte; și acum se roagă lui Hristos mirelui său, pentru sufletele noastre.

Veniți toți iubitorii de praz-

nic, să lăudăm pre Filoteea fecioara și mucenița; că ea fericită, din pruncie la fapta bună a milosteniei deprinzându-se, cu hainele sale pre cei goli i-a îmbrăcat, și pânțelele flămânde ale săracilor le-a săturat; pentru care acum cu fecioarele cele înțelepte în sânurile lui Avraam se veselește; cu care se roagă lui Hristos mirelui său, să mântuiască sufletele celor ce cu dragoste săvârșesc pomenirea ei.

Glasul al 2-lea:

In lăcașurile cele mai presus de lume, prea cinstită Filoteio, a pus mirele tău Hristos Dumnezeuul nostru, sufletul tău cel fără prihană. Că tu bună fecioară, pentru dragostea lui, toate le-ai trecut cu vederea; dezmiardarea tinerețelor, înfrumșetarea trupului, dulcele lumești, le-ai urât ca pre niște vătămătoare de suflet. Pentru aceasta prin mâinile părintești ai trecut la cortul lui Dumnezeu, celui ce veselește acum tinerețele tale.

Glasul al 7-lea:

Veniți credincioșilor, să lăudăm astăzi pre purtătoarea de biruință Filoteea; că pre aceasta nici barda plugărească, nici bătăile vitregei sale, nici ocările cele ce le-a răbdat

pentru fapta bună, nici pândirile mult măestrului Veliar, nu o au biruit, ci pre toate cu bucurie le-a răbdat, ca pre Hristos să-l dobândească; pre carele acum și dobândindu-l, se roagă să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Glas acelaș.

De adreapta Mântuitorului a stătut fecioara Filoteea, îmbrăcată și înfrumsețată cu podobeale fecioriei, și cu untul de lemn al milostivirei, strigând către dânsul cu bucurie, având candela luminoasă: La mireazma mirului tău, Hristoase, am alergat, că rănită sunt eu cu dragostea ta; să nu mă desparți de cămara ta, Mire ceresc! Pentru rugăciunile ei Dumnezeuule, trimite nouă mare milă.

Și acum, glas acelaș.

Te apropie Hristos, Vitleeme mai 'nainte gătește-te, că iată mântuirea neamurilor va să strălucească din Fecioară: peșteră împodobește ieslea, adună pre păstori, chiamă pre Magi dela Persida, și voi oștile minților celor fără de trupuri strigați: Împăratul cerurilor Hristos vine!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Când sufletul tău cel fără

prihană cu dumnezeescul dor s'a aprins, al lui Hristos mirelui celui fără de moarte, atuncea toate cu bucurie le-ai răbdat, necazurile, ispitele, și bătăile cele pentru faptele bune; pentru aceasta candela ta înfrumsețându-ți, ai intrat la nunta cea veșnică și nestricăcioasă; de unde acum roagă-te Mirelui tău, să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Când tu bună fecioară prin faptele bune ale fecioriei și ale milosteniei, îți agonisiai untdelemn în vasele sufletului tău, și prin hrănirea flămânzilor, îți câștigai desfătarea raiului, iară prin îmbrăcarea golilor îți neșugătoriai slava cea cerească, atuncea și moarte mucenicească ai răbdat, din mâinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta acum te desfătezi întru veselie cea cerească, îndulcindu-te de rodul ostenelelor tale; roagă-te pentru cei ce săvârșesc prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Sfinților cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Când Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit în inima ta, Filoteio cu adevărat, atuncea mireasă lui Hristos te-ai arătat, strălucind cu frumsețea dum-

nezeștelor fapte; și cu Darul veștejindu-ți patimile cele tinerești, și zburdările cu înfrânarea potolindu-le; pentru aceea te cinstim pre tine, și prea sfințită pomenirea ta cu dragoste o săvârșim, și sicriul moaștelor tale acum îmbrățișându-l și sărutându-l, Dar de tămăduiri dela dânsul luăm.

Slavă, glasul al 5-lea.

Strălucit-a ca un soare marginilor prea luminat praznicul Filoteei, și neîncetat luminează pre cei credincioși, dăruind tămăduiri și boalele gonind, și patimile vindecând ale celor ce aleargă la dânsa cu credință; și se roagă deapururea lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Și acum, glasul acelaș.

Nu te mâhni, o Iosife! văzând pânțelele meu; că vei vedea pre cel ce se va naște din mine și te vei bucura, și ca unui Dumnezeu te vei închină; Născătoarea de Dumnezeu grăia către logodnicul său când ea era să nască pre Hristos. Pre aceasta să o lăudăm zicând: Bucură-te cea plină de daruri, Dōmnul este cu tine și prin tine cu noi.

Tropar, glasul al 8-lea :

Intru răbdarea ta ți-ai agonisit...

Caută la Vecernia mică.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul sfintei de două ori. Slavă, Și acum, a Născătoarei. După întâia Stihologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Semănând cu lacrimi semințele milosteniei, și pe calea cea strâmtă cu necurmăte ne-cazuri umblând, ai pus în mâinile săracilor podoabele tale cele feciorești, și cu bucate pânțelele flămânzilor ai săturat; pentru aceasta la lățimea raiului cea desfătă, și la bogăția cea veșnică ai ajuns, unde te îndulcești de frumsețea Mirelui tău cea negrăită; caruia roagă-te prea fericită, să mântiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Spăimântatu-s'a Iosif, cea mai pre sus de fire văzând, și în minte a luat, ploaia cea de pre lână, întru zămislireă ta mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu; rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat: Fecioara naște, și după naștere iarăș rămâne Fecioară.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioarei...

Cu fecioria înfrumsețându-

te, și cu milostenia îmbogățindu-te, o prea fericită Filoteio! ai intrat în cămara nunței cei cerești la fecioarele cele înțelepte, că o înțeleaptă fecioară, cu care stând înaintea lui Hristos, roagă-te Mirelui tău, să ne mântuiască pre noi.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De frumsețea fecioriei tale și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep, și mă minunez. Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ție: Bucură-te cea ce ești plină de Dar.

Polieleul și Mărimurile.

Mărimu-te pre tine sfântă fecioară Filoteio, și cinstim chinurile tale, și durerile, care pentru Hristos mirele tău le-ai răbdat.

Și aceasta:

Veniți toți iubitorii de mucenici să laudăm, pre sfânta fecioară Filoteea, și să-i cinstim luptele și pătimirile ei, cele ce pentru fapta bună le-a răbdat.

Caută Stihurile la mucenici.

După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Prp înțelepciunia...

Vrând pre toate cele pă-mântești, și de cele cerești cu

toată silința grijindu-te, ai suferit cu bărbăție toate ispitele cele grele care ți-a venit asupra dela maica ta cea vitregă; și n'ai băgat seamă de bătăile tatălui tău, aprinsă fiind cu dragostea mirelui tău Hristos. Pentru aceasta și mucenicește te-ai săvârșit, și prin mâinile cele părintești la cel dorit te-ai trimis. Pre carele roagă-l cu totul fericită, să lumineze și să mântuiască sufletele, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Pre ușa cea cerească, sicriul cel sfânt, muntele cel cu totul sfânt, pre norul cel prea luminos să-l laudăm; scara cea cerească, Chivotul cel cuvântător, mântuirea Evei, odorul cel mare a toată lumea; că întru dânsa s'a lucrat mântuirea lumii, și lăsarea greșelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu credință se închină prea sfintei nașterii tale.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Stih:

În biserici bine cuvântați pre Dumnezeu. Toată suflarea...

Evangelia dela Mateiu :

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemăna-se-va împărăția cerurilor cu zece fecioare..

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile sfintei fecioarei și muceniței Filoteei, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih : Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta și dupre mulțimea...

Și Stihira glasul al 5-lea :

Lucrat-a vrăjmașul cel prea viclean prin părinții tăi, și a adus printr'înșii asupra ta ispite și necazuri de multe feluri, ca să te oprească dela fapta bună; dar tu bună fecioară pre toate cu bărbăție le-ai suferit; pentru aceasta și cu sfârșit mucnicesc te-ai sfârșit, și cu cunună de biruință te-ai încununat, din dreapta lui Hristos mirelui tău. Căruia cu deadinsul roagă-te, să mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE.

Al Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului, cu Irmosul pe 6. Și al sfintei, pe 8.
Peasna 1, glasul al 8-lea.

Irmos : Pre Faraon cel ce se purta...

Mie celui ce voesc a lăuda nevoințele tale, cele de biruință purtătoare, cere la Hristos mirele tău, să-mi dea Darul cuvântului și luminare, și lățime minții, și iertare de greșeli; ca să laud vitejiile tale, Filoteio deapururea pomenită,

cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Din pruncie la fapta bună urmând, și cu nevoinți plăcute lui Dumnezeu deprinzându-te, prin care te-ai îmbogățit fericită fecioară, cu untuldelemn al facerii de bine, și cu curăția te-ai strălucit; pentru aceasta ai intrat în câmara nunții cei veșnice și cu fecioarele cele înțelepte te veselești.

Slavă...

Socotind vrăjmașul cel prea maestru că va slăbi tăria răbdării tale, a adus asupra ta, riuri de necazuri și de ispite de multe feluri; dar lovindu-se de turnul răbdării tale cel întemeiat pre Piatra cea din capul unghiului, în spume s'a risipit valurile sale.

Și acum, a Născătoarei :

Dă-mi biruință Preasfântă ceea ce ești cu totul neîntinată, mie celui ce alerg sub acoperământul tău, scoțându-mă deapururea din ispite și din primejdii cu rugăciunile tale; că tu ne-ai născut nouă, pre Cuvântul cel ce este de o ființă cu Tatăl, și cu Duhul, și împreună deapururea vecuitor și de un scaun.

Catavasie :

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3, Irmos :

Doamne cea ce ai făcut...

Cu fapta și cu viața ta cea fără prihană, numirea ta de Dumnezeu iubitoare îndreptându-o, daruri împărțești celor ce au trebuință; că tu primind dela Mirele tău Darul cel desăvârșit, care de sus se pogoară, îmbogățești pre toți cei ce te cinstesc.

Cela ce prin tiranii cei de demult a adus asupra sfinților mucenici, munci și chinuri de multe feluri, acela nesuferind să vadă viața ta cea plăcută lui Dumnezeu, a pornit pre părinții tăi să aducă asupra ta ispite, necazuri și bătăi; mai apoi și moarte mucenicească, prin care ai zburat la cămara cea cerească.

Slavă...

Cu tărie dela Dumnezeu din pruncie încingându-te, și cu priceperea îmbogățindu-te, pre toate plăcerile trupului mai întâi cu bărbăție le-ai supus; iară mai pe urmă și pre semeția vrăjmașilor draci, fericită fecioară o ai surpat, și nebiruită ai rămas, cu ajutorul sfântului Duh.

Și acum, a Născătoarei :

Carte nouă mai 'nainte te-a văzut proorocul, având scris în sine-ți pre Cuvântul lui Dum-

nezeu, fără condei omenesc; carele a rupt înscrisul păcatului strămoșilor, și a izbăvit din blestemul cel de demult tot neamul omenesc.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podoble : De frumsețea fecioriei tale...

Cu faptele bune ale milos-tivirii te-ai îmbogățit, și cu fecioria ai strălucit; patimile trupului le-ai biruit, ca o pătimitoare a lui Hristos, și pâcul dracilor l-ai rușinat, purtătoare de biruință făcându-te, Filoteio prea slăvită, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă. De două ori.

Slavă, Și acum a Născătoarei :

Minune prea mare! cum în brațe ai purtat Maică Fecioară, pre cea ce ține toate în palma sa, și din țitele tale ai hrănit pre hrănitorul și Ziditorul a toată făptura, Fecioară prea curată; aceuia cu dea-dinsul roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă.

Peasna 4, Irmos :

Tu ești tăria mea Doamne...

Tu ești odrasla Târnovului cea prea frumoasă, lauda României, și ocrotirea cea tare despre toate primejdiile și către Dumnezeu caldă mijlocitoare; tu părtinitoarea cea grabnică, a celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceea

toți te fericiți, ca pre o mireasă prea de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Filoteio, de Dumnezeu priimită.

Înjugând fecioria cu milostenia, cu aceste două fapte bune, ca cu două aripi prea ușoare, ai zburat la înălțimea faptelor bune, și ai ajuns la săvârșirea vârstei lui Hristos, pre cât este cu puțința firei omenești. Pentru aceea și ușile camărei celei de nuntă, ca unei fecioare înțelepte, ție s'au deschis; și la nunta cea nestricăcioasă și veșnică, bucurându-te ai intrat.

Slavă...

O cârmuitoare a vieții mele, te pun pre tine mireasa lui Hristos, Filoteio prea lăudată; ocârmuește-mă, cu vetreala rugăciunilor tale, și îndreptează-mă la limanul mântuirii, și cu dumnezeieștile suflări ale vânturilor celor suptiri ale rugăciunilor tale, prea fericită, scapă-mă din învăluirile patimilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu cel ce s'a întrupat din tine Curată, fără schimbare, rămânând ceea ce eră duple fire întocmai cu Tatăl, și cu tine ceea ce mai presus de fire l-ai născut, făcându-se de o ființă, roagă-l să

dăruească iertare de greșeli și mântuire sufletelor, celor ce cu credință te laudă pre tine.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

Cu arma Crucii întrarmându-te, ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașului, și tot pâlcul dracilor l-ai înfrânt, cu totul l-ai biruit, și din cursele lor ai scăpat; și acum stai înaintea lui Hristos mirelui tău, împreună cu mucenițele ca o muceniță purtătoare de biruință; cu care roagă-te să mântuiască pre cei ce săvârșesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Ârzând cu dragoste fierbinte duple Dumnezeu, ai urât lumea și pre toate ale ei cele frumoase, și pre toate cele pământești gunoaie le-ai socotit, ca să dobândești bunătățile cele din ceruri; pentru aceasta și lovitura bardei părintești o ai suferit, și moarte ai priimit bucurându-te, din mâinile celui ce te-a născut.

Slavă...

Sfântă muceniță Filoteio, ai biruit, dar nu te-ai biruit; că ai biruit pre dracii cei ce se sârguiau a te depărta despre fapta bună. Tu însă fericită fecioară, întărită fiind cu puterea lui Hristos, departe dela

picioarele tale i-ai gonit, și după Mirele tău ai alergat ca să-l ajungi; de a căruia dragoste te-ai și aprins, și acum cu dânsul împărătești.

Și acum, a Născătoarei :

Noi cei ce te-am câștigat pre tine zid, și cu părtinirea ta suntem păziți, și cu mărirea ta cea dumnezească ne lăudăm, cu credință te ferim pre tine; că tu prea sfântă Fecioară, ai născut cu trup pre Ziditorul tuturor fapturilor, carele ne-a dăruit nouă pace, veselie și veșnică mântuire.

Peasna 6, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Nici năvălirile dracilor, nici bătăile maicii tale vitrege, nici chinurile ce le-ai răbdat dela tatăl tău, nu te-au putut opri despre lucrarea faptei bune, până ce cu sfârșit mucenicesc, pentru dânsa te-ai săvârșit, și la Mirele tău te-ai dus; înaintea căruia stând, fă pomenire sfântă de cei ce te laudă pre tine.

De dulceata mirosului mirurilor lui Hristos mirelui tău uimindu-te, ai uitat toate cele frumoase ale lumii, desfătarea tinerețelor, săltările trupului, și pre sine-ți toată lui Hristos te-ai afierosit, și împărăției Cerului moștenitoare

te-ai făcut. Intru carea acum desfătându-te, roagă-te pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta, și laudă nevoințele tale.

Slavă...

Porumbiță curată, cu aripi aurite te-ai arătat, ale fecioriei și ale milosteniei, cu care în cămara cea de nuntă prea ușor ai zburat, și mireasă de aproape împăratului ceresc te-ai făcut; căruia acum stându-i înaintea, și de vederea feței lui indulcindu-te, roagă-te să împace lumea în războaie.

Și acum, a Născătoarei :

Sălășluindu-te în Fecioară trupește, Doamne, te-ai arătat oamenilor, pre cât puteau ei să te vază; pre carea și Născătoarea de Dumnezeu și Maică Fecioară cu adevărat o ai arătat, și ajutătoare credincioșilor, și sprijinitoare în primejdii, unule iubitorule de oameni.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podoble : Apărătoarei Doamnei...

Ca ceeace din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu prin fapta bună, Filoteio prea fericită, celui ce mai 'nainte de a te naște te știa pre tine; ceeace te-ai făcut podoabă fecioarelor și locuitoare cămărei cei de nuntă, vrednico de laudă. Pentru aceea

strigăm ție: Bucură-te fecioară, pururea pomenită.

ICOS.

Iată a strălucit purtătoarea de lumină și dumnezeiască pomenirea prea lăudatei fecioarei Filoteei, care luminează fețele și lucește inimile tuturor credincioșilor, cu lumină neînserată, și bolnavilor celor ce aleargă la dânsa cu credință, sănătate le dăruiește. Veniți dar, o iubitorilor de praznice, cu bucurie să săvârșim dumnezeescul ei praznic cel de preste an, și cu cuvinte de cântări să încununăm creștetul ei, și către dânsa să strigăm: Bucură-te fecioară, pururea lăudată.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Filoteei fecioarei, ale căreia sfinte moaște se află în biserica domnească din orașul Curtea de Argeș, în România.

Stih: Filoteio, tu milostenia foarte o ai iubit. Pentru care cu mucenicească moarte te-ai sfârșit.

Această frumoasă stălpăre aducătoare de roduri vrednice de împărăția cerurilor, sfânta Filotea fecioara, s'a născut în marea cetate Târnovul, din părinți creștini, bulgari cu neamul, lucrători de pământ cu meșteșugul și simpli cu cunoștința. Maică-sa după ce a venit copila în vârstă cea priimitoare de învățăturile faptei bune, semănând în inima și sufletul ei cel bun, semințele faptelor bune ale fecioriei și ale milosteniei, că din rod se cunoaște pomul, s'a mutat către Domnul. Iară copila rămânând sârmană de maică-sa cea firească, și având în inima sa întipărite învățăturile ei, a început cu osârdie a lucra faptele bune cele începătoare, înțelepțindu-o Duhul Sfânt. Adică a merge la biserică, a ascultă dumnezeieștile

Scripturi cu luare aminte, a se posti, păzindu-și neîntinată fecioria cea trupească și cea sufletească; miluind pre cei săraci, săturând pre cei flămânzi, adăpând pre cei însetați, și îmbrăcând pre cei goli; împodobindu-și prin aceasta candela sufletului său, agonisindu-și untdelemn în vasele sale, și gătindu-se către intrarea în cămara de Mire cea cerească, ca fecioarele cele înțelepte. Toate faptele bune le săvârșea copila, cu mare statornicie și răbdare, neabgând în seamă ispitele și necazurile cele dela urătorii binelui; duple celace zice: *Gătitu-m'am, și nu m'am turburat a păzi poruncile tale.*

Deci rămânând copila sârmană de maică-sa, a început a se îndeletnici la lucrarea faptelor bune, urmând povățuirilor celor bune care îi dăduse maică-sa întru creștere. Și fiindcă fapta bună totdeauna este pismuită de cei răi, n'a fost cu puțință a nu pătimi și sfânta mii de ispite, până și moarte mucenicească. Iată cum: După ce a murit muma sfintei, tatăl ei s'a luat altă soție, și fiindcă mai totdeauna se întâmplă, că mumele vitrege nu iubesc pe fiastre, aceasta s'a întâmplat și fericitei; că vitrega văzându-i milostivirea și alte fapte bune ale ei, îndemnată fiind de urătorul binelui diavol, îi făcea necazuri neîncetate, bătându-o și pârându-o tatălui ei, și pornindu-l spre mânie. De multe ori văzând fericita pre săraci și flămânzi, își da însăși hainele sale, biruită fiind de milostivire; și le împărțea din bucatele care vitrega i le da să le ducă la țarină la tatăl ei; pentru care de multe ori o bătea cu nemilostivire, până în cea de pe urmă și moarte a pățimit din mâinile lui.

Mergând ea după obicei, în toate zilele să ducă bucate tatălui său, fiind el cu plugul la țarină, și ieșindu-i înainte săracii și flămânzii, că știindu-i milostivirea și așezarea sufletului cea iubitoare de săraci, deapănarea îi ieșau înainte cerându-i milostenie; și ea neavând altceva să le dea, le împărțea din bucatele ce le ducea tatălui său, și îi hrănea. Aceasta făcându-o de multe ori, și tatăl său rămânând flămând și femeii sale cărtindu-i, femeia încredințându-l că totdeauna îi trimete bucate de ajuns, încă și de prisos, diavolul a pus în mintea lui ca să pândască pre fericita ce face cu bucatele? Deci mergând în vremea întru care

știa că vine fericita cu bucatele, la un loc îndemânatic de a o pândi, și văzând cele ce făcea fiica sa, și de mânie biruindu-se uitând dragostea părintească, s'a pornit asupra ei, ca totdeauna, ca să o apuce de coșite, și să o bată până când își va stămpăra fierberea mâniei sale cel dobitocești; și fiind în mare aprindere a asvârlit într'însa cu barda cea plugărească care o avea la brâu și lovindu-o o a rănit la un picior, și îndată, o minune! s'a dat sfântul și fericitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Iară sfântul și feciorescul ei trup, rămânând pre pământ, și încă sânge din piciorul cel tăiat curgând, cu mărire cerească s'a strălucit cât se lumina și locul cel dimprejur. Iară ticălosul tată văzând întâmplarea, s'a cuprins de spaimă și de cutremur, una adică căci s'a făcut ucigaș fiicei sale, iară alta pentru strălucirea mărirei cele dumnezeiești, care se vărșase în jurul sfintelor ei moaște; și vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă, și nici să se apropie de dânsul.

Deci a alergat în cetate și a spus Arhiepiscopului, și celor mai mari ai cetății, toate pre rând precum s'au întâmplat, și cum acum trupul fericitei zace pre pământ, și că este glorificat dela Dumnezeu cu mărire cerească. Aceasta auzindu-o Arhiepiscopul, împreună cu cei mai mari dintre cetățeni și din popor, au alergat cu făclii și cu tămâie, și cu rugăciuni, și văzând sfântul trup strălucind cu acea dumnezească lumină, s'au minunat cu toții, și au laudat pre Dumnezeu minunilor, carele și acum în vremele noastre cele mai de pre urmă proslăvește pre robii săi, cari împlinesc cu fapta sfintele lui porunci. Apoi vrând să ridice sfântul ei trup, duple porunca Arhiepiscopului, și să-l ducă în cetate, nicidecum n'au putut, încă nici să-l miște din loc; mai mult s'au spăimântat, și cu mai multă evlavie au început a se ruga lui Dumnezeu și sfintei Filoteei, și nici așa nu s'a dat pre sine; că Dumnezeu vrând să preamărească cu minune pre roaba sa, a îngreuiat ca o piatră trupul ei. Apoi cunoscând că aiurea voește a se duce, au început a pomeni ca către o vie, polițiile, monăstirile, bisericile cele de preste Dunăre, și cele de ceastă parte de Dunăre, și nicăeri aiurea n'a voit; iară cum a pomenit de biserica domnească

cea din târgul Argeșului, îndată s'a ușurat mai mult decât greutatea cea firească, și înțelegând toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a sfintei a merge, îndată au înștiințat cu scrisoare pre Radu Vodă, cel poreclit Negru (de carele și biserica este zidită) toate cele pentru sfânta; carele cum s'a înștiințat, fiind bine credincios și râvnitor, a-și impodobi țara și pre poporul său cu niște odoare de mult preț ca acestea, îndată cu mult alai, cu făclii și cu tămâieri, cu multă evlavie mergând la Dunăre, au adus sfintele ei moaște în Țara Românească, și le-a așezat în bisrica cea zidită de dânsul în orașul Argeșului, unde și până în ziua de astăzi se află nestrămutate, prin atâtea schimbări de vremi, de robii și de turburări. Dând tămăduiri de tot felul de boale, celor ce aleargă cu credință la sfintele ei moaște. Cu ale căreia sfinte rugăciuni, Dumnezeu să ne miluiască și să ne mântuiască pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Impreună cu cetele cele fără de trupuri, și cu oștile mucenicilor, stând înaintea scaunului lui Dumnezeu prea lăudată, și de slavă și Dar, și de luminare plină fiind, desleagă-mi în tunicul greșelilor mele cu rugăciunile tale, ca să cânt: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Lumină neapropiată și dumnezească, a luminat Filoteio duple vrednicie sufletul tău, și negreit te-a strălucit pre tine Mirele tău, și către viața plăcută lui Dumnezeu te-a povățuit, și a cântă te-a învățat: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Ridicatu-te-ai la înălțimea cea cu adevărat dumnezeiască, că înalt ți-ai avut gândul prea fericită; pentru aceasta și în camera de nuntă cea strălucită, împreună cu fecioarele cele înțelepte te-ai sălășluit, strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Mireasă adevărată a Stăpânului te-ai arătat, Filoteio de Dumnezeu purtătoare, și moarte din mâinile celui ce te-a născut ai suferit, bucurându-te ca o muceniță nebiruită. Pentru aceea împreună cu mucenițele, strigi: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum Domn din Iuda a lipsit, și stăpânitor din coapsele lui; că din tine cea Curată a răsărit Stăpânul a toate, cea ce este așteptarea neamurilor, duple proorocul; pre carele bine-l cuvintează toate neamurile, semințiile și limbile în veci.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu fecioria luminându-te și cu milostenia îmbogățindu-te, și cu mucenia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de

aproape lui Hristos Impăratului tuturor, celui ce a iubit frumsețea curăției tale; pentru aceasta te-a băgat pre tine în camera sa, și împreună cu fecioarele și cu mucenițele te-a sălășluit, pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Văzând popoarele dumnezeasca strălucire cea vărsată în jurul trupului tău, și îngreuiarea cea mai pre sus de fire, au cunoscut că în streinătate voești a te sălășlui, pentru Hristos mirele tău, cela ce s'a înstreinat pentru mântuirea noastră; și au prea mărit pre Dumnezeu cântând: Tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l în veci.

Necunoscând tatăl tău cel prost la minte, fapta bună a ta cea plăcută lui Dumnezeu mai 'nainte a chinuit cu bătaie trupul tău cel fecioresc, și cu ocări și cu dosădiria necăjit sufletul tău; iară mai pe urmă și prin sfârșit mucenicesc, te-a trimis la Hristos mirele tău cel nestricăcios; pre tine ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Dacă s'a înștiințat Stăpânitorul României că voești a te

sălășlui împreună cu dâșii, cu făclii, și cu tămâe, și cu alaiu dumnezeesc te-a întâmpinat, și cu vrednică cinste și evlavie, precum ți se cădeă, ca un binecredicios te-a priimit, și întru ale sale, ca pre o adevărată muceniță, spre folosul poporului său celui drept credincios te-a așezat, cântând: Tineri bine-l cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l pre Hristos în veci.

Si acum, a Născătoarei:

Scară gândită, ajungând până la Cer, te cunoaștem pre tine Fecioară; prin care cel prea înalt pogorându-se prin trup, cu oamenii împreună a petrecut, și pre cei smeriți i-a înălțat, și către înalta petrecere a cerurilor i-a povățuit. Pentru aceea ca pre cea mai înaltă decât cerurile, mai mărită decât îngerii și mai cinstită decât toată făptura, te laudăm prea sfântă Fecioară întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Mintea și cuvântul omenească nesc nu pot povesti, onorurile cele mai pre sus de fire, și mărirea cerească, Muceniță, pre care acum le-ai luat dela Hristos mirele tău; împreună cu dâșul împărățind, și de vederea feței lui ne-

grăit îndulcindu-te. Pentru aceasta îndrăzneală multă către dâșul câștigând, roagă-l pentru cei ce săvârșesc sfântă pomenirea ta, să dobândească milă în ziua judecății.

Scoală! vino cea de aproape a mea, a zis către tine Hristos Mirele tău, frumoasa mea, porumbița mea, că iată iarna a trecut, ploaia s'a dus, scârbele, ispitele, bătăile cele pentru fapta bună. Acum florile s'au arătat, glas de turturică s'a auzit în pământul nostru, via s'a copt și a dat mirosul său. Deci scoală, vino cea de aproape a mea, sălășluește-te întru odihna și bucuria, care le-am gătit ție.

Ca o pătimitoare prea frumoasă, ca o fecioară prea vitează, cununa dreptății duple lege ți-ai împletit, călcând cu trupul pre cel fără de trup; și purtătoare de biruință făcându-te, roagă-te Mirelui tău să ne mântuiască de ispite și de nevoi, pre noi cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim cinstită și sfântă, și întru tot laudată pomenirea ta.

Slavă...

Pentru rugăciunile fericitei Filoteei fecioarei și muceniței tale Doamne, împacă lumea întru războaie, și binecredin-

cioșilor împărați și domni, dă-le biruință; năvălirile varvarilor oprește-le, pre norodul tău cel drept credincios apără-l, păzește credința nevătămată de eretici; și mântuiește sufletele noastre ca un bun și de oameni iubitor.

Și acum, a Născătoarei :

Cântările și rugăciunile noastre cele proaste primește-le Stăpână, și risipește norul primejdiilor celor amare care năvălește asupra noastră; viforul Bisericii potolește-l Preacurată, taberile vrăjmașilor risipește-le, și din munca ceea ce va să fie, scapă pre robii tăi, cei ce cu dragoste te slăvim pre tine.

SVETILNA

Podoble : Cel ce ai împodobit...

Filoteio mucenița Domnului, mireasă și bună fecioară, apără pre norodul tău și cetatea de toată vătămarea, rugând pre Dumnezeu, ca să scăpăm toți din stricăciune, de urgie și de primejdii.

Slavă, asemenea.

De camera ta Cuvinte, fecioara Filoteea dorind, toată cercarea bătailor și a ispitelor tare o a răbdat cu ajutorul tău; pentru ale căreea rugăciuni, Dumnezeule miluește rogu-mă sufletul meu, și mă mântuiește.

Și acum, a Născătoarei :

Turnule cel cu aur împletit, și cetate cu douăsprezece ziduri, scaune cu picături de soare, jețul Impăratului, minune neînțeleasă, cum cu lapte apleci pre Stăpânul?

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1-lu.

Podoble : Ceea ce ești bucuria...

În curțile Domnului sălășluindu-te, prea cinstită Filoteio, împreună cu fecioarele cele înțelepte, ca o fecioară înțeleaptă; de acolo ai luat Dar ca să tămăduiești boalele, și să gonești duhurile cele necurate, dela cei ce cu credință te laudă pre tine. De două ori.

Cu razele cele cerești strălucindu-te, și de Dar dumnezeesc umplându-te, tămăduiri dai tuturor cu puterea lui Hristos, sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință săvârșim pomenirea ta, de Dumnezeu fericită fecioară; nu înceta a te ruga pentru noi.

Fericita Filoteea, astăzi întru sfântă pomenirea ei cea de preste an, pre noi pre toți ne-a adunat; să lăudăm luptele și nevointele ei, care pentru dragostea lui Hristos le-a răbdat; că se roagă Domnului să ne mântuim noi.

Slavă, glasul al 5-lea :

Veniți iubitorilor de praznic să fericiim pre sfânta fecioara Filoteea, și să-i mărim nevointele ei cele pentru fapta bună. Că ea, fericita, nu și-a miluit vasul său cel de lut, ci cu multe feluri de bătai l-a chinuit; pâlmuirile și scuipirile a răbdat; pândirile și moartea mucenicească, dela cel ce o a născut a suferit. Pentru aceasta acum în ceruri cu mucenițele sălășluindu-se, împreună se roagă Domnului, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas același.

Nu te mâhni asupra mea, o logodnicul meu, a zis Fecioara către Iosif, nici mă osândi ca pre o fără de rânduială, văzând îngroșarea pântecelui meu; laudă femeilor m'am făcut, de rușinea cea de demult le-am scăpat, pre Eva o am rechemat; am împrumutat pântecelul, dar nu am întinat fecioria; când voi naște pre Făcătorul tuturor, atuncea vei cunoaște cine sunt. Căruia cu credință închinându-te, mă vei socoti fericită.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul sfintei. Peasna 3 și a 6 pe 8. Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul, caută-le la sfânta Varvara.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Patapie.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6, Glas 1-lu.

Podobe : Prea lăudaților mucenici...

Părinte Patapie, aprinde-rea pornirilor trupului o ai vestejit cu înfrânările sihăstriei; în pustie te-ai sălășluit ca odinioară Ilie, curățindu-ți gândul cu rugăciunile cele neîncetate către Dumnezeu. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Patapie, în cetele sihastrilor te-ai numărat, împodobindu-te cu nepătimire, și te-ai sălășluit în lăcașurile cuviosilor unde este lumina cea neapusă, unde este lemnul vieții. Și acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Patapie, luminător din Eghipt ai răsărit, luminând lumea cea de sub soare, cu luminile minunilor; gonind întunerecul boalelor celor pierzătoare de suflet, și risipind negura dracilor. Și acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Prea lăudată Stăpână, nădejdea și întărirea credincioșilor, scăparea și ajutorul; pre tine te rugăm, păzește de toată nenorocirea pre robii tăi, cari cu credință se închină nașterii tale; rugându-te lui, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Mielușaua și Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pre Mielul său pre Cruce, neavând chip nici frumsețe, tânguindu-se zicea: Vai mie! Unde ți-a apus frumsețea prea dulcele meu? Unde este buna cuviință? Unde este Darul chipului tău cel ce strălucia, Fiul meu prea iubite.

Tropar, glas al 8-lea.

Intru tine Părinte cu osârdie...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cârții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih: și al Cuviosului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Hristos deschide nouă porțile bucuriei...

Peasna 1-ia, glasul al 2-lea, Irmos:

Intru adânc a așternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea întrarmată, iară întrupându-se Cuvântul, a pierdut păcatul cel „prea rău, Domnul cel prea

„slăvit, că cu slavă s'a prea „slăvit“.

Vrând să laud luminatele isprăvi ale vieții tale cei luminate, Cuvioase, te rog: Roagă-te să mi se dăruiască din Cer raze dătătoare de lumină, ca să risipească norul neștiinței mele, Patapie.

Cela ce mai 'nainte cu dumnezeasca voie a acoperit pre Eghipteni întru adânc, luându-te pre tine din turburarea lumească ca dintru adâncime, te-a luminat cu cunoștinți dumnezești, și te-a arătat stea cu totul luminoasă, Părinte cuvioase.

Slavă...

Supuind patimile trupului cu înfrânarea sihăstriei fericite, prin dragostea nepătimirii, te-ai arătat lăcaș prea curat lui Dumnezeu, prin credință, și celor înviforați liman de adăpostire, părinte Patapie.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitorul cel ce dă lumii scăpare de blestemul cel de demult, din tine se naște Fecioară, făcându-se om, ceea ce a făcut pre cuviosul Patapie izvor de vindecări, tuturor celor ce cu credință aleargă către dânsul.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Cu izvoarele lacrimilor prea alese adăpând brazda cea sufletească, ai adunat grâu de fapte dumnezeiești, păstrat în jîtnițele cele de sus.

Intrarmându-te cu dragoste ca cu o sabie Cuvioase, și acoperindu-te cu pavăză dumnezeieștii tale umilinți, ai pierdut taberile dracilor.

Slavă...

Inflorit-ai ca crinul în livada sihăstriei Cuvioase, bine mirosind inimile celor ce te laudă pre tine, și săvârșesc cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind purtat în brațele celeia ce te-a născut Doamne, cu tărie ai sfărâmat idolii Egiptului, din care a odrăslit mulțime de cuvioși.

Irmosul :

Inflorit-a pustiul ca crinul „Doamne, biserica păgânilor „cea stearpă, prin venirea ta, „întru carea s'a întărit inima „mea“.

Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobie : De frumsețea fecioriei tale...

Patimile trupului le-ai uscat cu curgerile lacrimilor fericite de Dumnezeu Părinte, și ai izvorât izvoare de tămăduiri, Patapie. Pentru aceasta viind la cinstitele tale moaște, luăm

Dar și milă, prăznuindu-ți pomenirea după vrednicie, cu credință fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Slavă, altă sedeală, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Luând asupra ta sărăcia Cuvântului, celui ce s'a născut pentru noi din Fecioară, ai socotit cele vremelnice ca o iarbă, fericite; că gustând din pomul cunoștinței Cuvioase, te-ai arătat dumnezeesc învățător călugărilor. Pentru aceasta pre toți i-ai îndemnat spre râvna viețuirii îngerești, cu dumnezeieștii tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule Patapie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznuirii zămislirii glasul al 4-lea.

Podobie : De grab ne întâmpină...

Ți-a cea neumblată acum mai 'nainte se vestește; cetatea cea întru tot luminată bine se luminează; ceea ce singură este cu totul curată, astăzi prin îngeri se arată dreptilor. Pentru aceea cu bucurie strigă către Ziditorul: Dăruiește nouă roadă pre izvorul nestricăciunii.

Peasna 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici inger, ci tu însuși Domnul te-ai întrupat și

„m'ai mântuit pre mine tot
„omul. Pentru aceasta strig ție:
„Slavă puterii tale, Doamne.

Izvorul lacrimilor tale celor fierbinți a înecat taberile dracilor și valul păcatului; și limanul minunilor tale s'a arătat celor dintru adâncul patimilor.

Ț milință, priveghere și rugăciune neîncetată, dragoste nefățarnică, credință și nădejde câștigând, te-ai făcut împreună vorbitor cu cereștii îngeri, Părinte cuvioase.

Slavă...

Ă dormit-ai Părinte valurile desfătărilor celor de multe feluri, cu dumnezeeștile suișuri, și cu curățiri neîncetate. Pentru aceasta după adormire ai mers către lumina cea neînserată.

Și acum, a Născătoarei:

Strălucit-ai din Fecioară ca și soarele din nori, arătând pre cuvioșii tăi stele luminoase; pre cei ce s'au răstignit lumii și patimilor, cu puterea ta îndurate.

Peasna 5-a, Irmos:

L uminarea celor ce zac întru întuneric, mântuirea „celor deznădăjduiți, Hristoa- „se Mântuitorul meu, către tine „mâne Impăratul păcii; lumi- „nează-mă cu strălucirea ta; că

„alt Dumnezeu afară de tine „nu știu.

Lumina celor ce zac întru întuneric, strălucește-mi lumină cu dumnezeeștile rugăciuni ale Cuviosului tău; risipește norii păcătoșului meu suflet, revarsă-mi izvoare de iertare; că alt Dumnezeu afară de tine nu știu.

Curățindu-ți ochii sufletului de stricăciunea patimilor, purtătorule de Dumnezeu Părinte, prin postire; cu rugăciunea dumnezească, ai deschis ochii celor orbi, și ai risipit negura cea cumplită, cu lumina vindecărilor.

Slavă...

Sănătate sufletului, sănătate trupului, tot Darul din destul, veniți să luăm ca dintr'un izvor, din dumnezeescul sicriu al înțeleptului Patapie; că izvorăște minuni ca niște ape, celor ce aleargă către dânsul cu credință neîndoită.

Și acum, a Născătoarei:

P re dătătorul vieții, pre cea ce ține toate, l-ai născut cu negrăită zămislire; pre cel ce se prea mărește întru sfinți, și se odihnește întru cuvioși. Pre carele roagă-l pentru noi Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșelilor.

Luminându-ți-se gândul cu
suișuri prea luminate, ai
viețuit fiind cu trup, ca și cum
ai fi fost fără de trup, neudându-te de păcate, părinte Patapie.

Ăsemănându-te lui Ilie Tesviteanul, și urmând lui Ioan Mergătorul înainte, ai locuit în tâu în pustie, curățindu-ți gândul cu liniștea.

Slavă...

Strălucit-ai din Eghipet luminător foarte luminat, luminând și Constantinopolul cu lumina strălucirii tămăduirilor, prea luminate părinte Patapie.

Și acum, a Născătoarei:

Pre nor ușor șezând Hristos, a venit odinioară la Eghipteni, și surpând idolii, a tras către sine-și cetele cuvioșilor.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor fi-
„ind încunjurat, chem adâncul
„milostivirii tale cel neurmat,
„scoate-mă din stricăciune,
„Dumnezeule.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi.

Biserica ta sfinte, aflându-o
duhovnicească doftorie popoarele,
cu osârdie la dânsa venind,
cer ca să ia vindecare

de boale, și deslegare de greșeli în viață; că te-ai arătat folositor tuturor celor din nevoi, Patapie cuvioase.

ICOS.

Sicriul tău înțelepte izvoarăște tămăduiri tuturor, din care luând credincioșii, se mântuesc de multe neputințe ale sufletelor și ale trupurilor; care și eu ticălosul le-am dobândit, scăpându-mă de cei ce mă necăjesc; și pentru aceasta laud acum folosința ta și vestesc luminat, cum întâmpini pre cei ce sunt în nevoi, și mântuești de ispite pre cei ce vin la tine cu căldură. Dă-mi dar putere ca să te laud pre tine; că tu tuturor celor din nevoi te-ai arătat folositor, Patapie cuvioase.

Intru această Lună în 8 zile pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Patapie.

Stih: În a opta zi Patapie merge către cereasca viață...

Lăsând stricăciosul pământ, calcă locul cel de verdeață...

Acesta era cu neamul dela Teba Eghiptului, și luând viața călugărească, a urmat lui Hristos, petrecând sihăstrește mulți ani în pustie. După aceea venind la Constantinopol, a făcut multe minuni, dând orbilor vedere, vindecând cu ungerea sfântului untdelemn pre idropicoși, gonind dracii și tămăduind boala ce se numește carcin; cu pace ș'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții apostoli din cei șaptezeci: **Sosten, Apolos, Chifa, Tihic, Epafrodit Kesar și Onihisfor.**

Stih: Măresc astăzi șapte apostoli ai Mântuitorului.

Ca pre niște viteji propoveduitori ai Cuvântului.

Dintre acești sfinți apostoli, Sosten de care amintește sfântul Pavel a statut episcop Colofonului. Iară Apolos, de carele asemenea vorbește acelaș Apostol, a statut al doilea episcop Colofonului, după Sosten. Epafrodit de carele amintește acelaș Apostol, a statut episcop Coloniei. Iară Onisifor a statut episcop Kesariei. Toți aceștia bine viețuind, și cu cuvioșie păstorind bisericile cele încredințate lor, și multe ispite suferind pentru Hristos, s'au săvârșit de către închinătorii de idoli, dându și sufletele lor Domnului.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sofronie, episcopul Chiprului.

Stih : Stingând Sofronei toată patima trupească, A zburat din trupul acest de lut către mărirea cerească.

Acesta eră născut și crescut în insula Chipru, fiu de părinți creștini drept măritori. Eră vestit pentru ascuțimea și deșteptăciunea minții sale. Căci citea și cugetă ziua și noaptea dumnezeieștile Scripturi, și cuvintele Domnului. Pentru care s'a făcut atâta de îmbunătățit cu faptele, în cât s'a învrednicit a lua dela Dumnezeu mari daruri și a face multe minuni. Pentru aceasta după moartea lui Damian prea sfântul episcop al Chiprului, cu unirea a tot poporului și a episcopilor, s'a așezat Arhiepiscop, prea sfinței biserici celei din Chipru. Și după aceasta s'a făcut îmbogățitor săracilor, apărător orfanilor, sprijinitor văduvilor, ajutor strâmbătăților, și acoperământul celor goli. Și după atâtea nevoi, așa viețuind, în pace s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deiră cinstindu-se, „cei trei tineri au defăimat porunca cea prea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se

„au cântat: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Cu focul cel gânditor aprinzând simțirile sufletului, focul păcatului l-ai întors în cenușă, cu lucrarea Duhului, și te-ai arătat luminat Patapie, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Ădâncime de minuni, rîu de vindecări, izvor pururea curgător, pârîu care nici cum nu se sfârșește, s'a arătat mormântul tău Părinte, celor ce se apropie cu credință și cu căldură strigă: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Mă îndumnezeeste pre mine Dumnezeu cel mai presus de Dumnezeire, priimind din tine Fecioară chip de rob, și înnoiește cărările cunoștinței, ca și legile firei, aducând mulțime de sihastri și cuvioși, cari cântă: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre Dumnezeuul carele s'a...

Curățindu-te pre tine însuți de noroiul patimilor, cu oșardie te-ai arătat lăcaș lui Dumnezeu prea luminat, Părinte strigând: Lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu rugăciunile cele către Domnul, curățește-ne pre noi de toată întinăciunea, prin mijlocirea ta cea fierbinte; scapă din întreitele valuri ale patimilor, de boale și de nevoi, pre cei ce te cinstesc pre tine cum se cade, Patapie.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre flul, și pre Sfântul Duh Domnul...

Ocârmuindu-ți viața cu cuviință dumnezeiască, cuvioase Părinte, te-ai arătat purtător de grijă, bine slujind la trebile sfinților Cuvioase; cu cari te-ai învrednicit moștenirii cei de sus.

Și acum, a Născătoarei:

Curata care a făcut cerească ființa noastră pământescă și peritoare, mărirea îngerilor și bucuria cuvioșilor, ceea singură este stăpână zidurilor, ca una ce a născut pre Domnul, să se mărească în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a pogorât în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreești, și văpaia „întu răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul laudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întu toți „vecii.

Peasna 9, Irmos:
Fiul Părintelui...

Zi de mântuire a strălucit prăznuirea ta, luminând inimile cele din întuneric, risipind negura patimilor, și arătând fii luminii, pre cei ce te cinstesc pre tine Părinte, omul lui Dumnezeu.

Roada Tiveilor, odrasla pustiei, mărirea și buna cuviință a călugărilor, pre luminătorul Vizantie, pre Patapie carele s'a arătat înger pre pământ, toți duple vrednicie să-l ferici-

Slavă...

Împreună vorbitor cu îngerii, întocmai la stare cu cuvioșii, cu proorocii, cu apostolii, cu mucenicii, cu ierarhii, fiind părtaș, Cuvioase; și slujind cinstitei Treimi în curăția gândului, roagă-te pentru noi toți.

Și acum, a Născătoarei:

Taina cea mare a zămislirii tale cei mai pre sus de gând, înfricoșează pre îngeri, ceea ești de Dumnezeu dăruită; îndulcește adunările cuvioșilor, Curată; veselește pre sfinții părinți, cari dumnezeeste te laudă pre tine Născătoare de Dumnezeu, neispită de nuntă.

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără început Dumnezeu și Domnul, „întupându-se din Fecioară s'a

„arătat nouă, ca să lumineze
„cele întunecate și să adune
„cele risipite. Pentru aceasta
„pre Născătoarea de Dumne-
„zeu cea prea lăudată o mărim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

De tot omorând cugetul cel
eghiptenesc și asirienesc al pa-
timilor, purtătorule de Dumne-
zeu Patapie, ai urmat lui Hristos,
cu bucurie purtându-ți Crucea
ta, și închipuind Carmilul lui
Ilie, sihăstrește ai locuit în pustie
Părinte, și luminându-te Trei-
mea, ai ajuns către înălțimea
nepătimirei.

A Născătoarei:

Maică a lui Dumnezeu Cu-
vântului, telăudăm cu dragoste,
prin cântări de Dumnezeu în-
suflăte, prea sfântă Fecioară,
noi cei ce ne-am mântuit prin
tine; dă dară Născătoare de
Dumnezeu robilor tăi celor ne-
vrednici iertare, pace, și lumii-
nare, că poți câte voești; ca
una ce ești Stăpâna tuturor,
prea mărită Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curata Marie, toiagul
cel prea cinstit, care a răsărit
floarea cea neveștejită, dacă
a văzut pre Fiul său pre Cru-
ce pironit, plângând a strigat:
Nu mă lăsa fără de fiu, Stăpâne.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rându-
ială și Otpusul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

**Zămislirea sfintei Annel, când a zămislit
pre prea sfânta Fecioara, Născătoarea de
Dumnezeu.**

**La La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, glasul
al 4-lea.**

Podobie: Cea ce de sus ești chemat...

Rod mai pre sus de nă-
dejde. zămislin d cea
stearpă, pre Fecioara ceea ce
eră să nască pre Dumnezeu
cu trup, cu veselie se luminea-
ză, dăntuește și se bucură, stri-
gând cu glas mare: Toate se-
mințiile lui Israil bucurați-vă
împreună cu mine! Iată în pân-
tece port, și defăimarea nenaș-
terii de fii acum o leapăd,
precum a voit Făcătorul de bine,
auzindu-mi rugăciunea; vin-
decând inima cea cu durere,
prin durerile nașterii, precum
s'a făgăduit.

De două ori.

Cela ce din piatră seacă a
izvorit apă, rod dăruște pân-
teceului tău Anno, pre pururea
Fecioara Stăpâna; din carea
va să iasă apa mântuirii; nu
vei mai rămânea pe pământ
ca un pământ neroditor; te-ai
înstreinat de defăimare. Că ai
să odrăslești pământul cel ce
va să rodească spicul vieții,
carele are să șteargă defăimă-
rile tuturor oamenilor; precum
bine a voit, pentru milostivi-

rea milei, a se închipui în cel strein. De două ori.

Zicerile mai de 'nainte ale proorocilor acum se împlinesc; că muntele cel sfânt în pântec se alcătuește, scara cea dumnezească se sădește, scaunul cel mare al Împăratului se gătește, locul cel de Dumnezeu umblat se înfrumsețază, rugul cel nears începe a odrăsli; iată izvorăște năstrapa cea cu mirul sfînteniei a de Dumnezeu înțelepțitei Anna, oprind rîurile sterpiciunei; pre aceasta cu credință o fericim. De două ori.

Slavă. Și acum, glasul I-lu a lui Ghermanò.

Cea negrăită de ingeri și de oameni, taina cea mare și din veac ascunsă, cea prea mărită, astăzi în pântecelul prea înțelepțitei Annei pruncă se poartă, Maria fiica lui Dumnezeu, cea gătită spre lăcașul împăratului veacurilor, și spre înnoirea neamului nostru; pre carea cu curată cunoștință să o rugăm, strigând către dânsa: Roagă-te Fiului și Dumnezeu-lui tău, ca ceea ce ești folositorea noastră a credincioșilor, să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Anna, Darul cel dumneze-

esc, oarecând rugându-se pentru fii, a strigat către Dumnezeu și Ziditorul a toate: Adonai Savaot, știi defăimarea nerodirei de fii; însuți dezleagă durerea inimii mele; deschide-mi porțile pântecelui, și pre cea stearpă arată-o aducătoare de roadă! Ca ce se va naște, dar să-ți aduc ție, binecuvântând, lăudând, și cu un gând mărimd milostivirea ta, prin carea se dă lumii mare milă.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David cu adeverință, și nu se va lepăda de dânsa.

De demult rugându-se cu credință Anna cea înțeleaptă, și dela Dumnezeu cerând, glas îngeresc a auzit adevărindu-i dumnezeasca plinire a celor ce a cerut; către carea cel fără de trup arătat a grăit: Rugăciunea ta către Domnuls'a apropiat, nu te mâhni, părăsește-te de lacrimi; că maslin bine roditor vei fi, odrăslind stâlpare frumoasă pre Fecioara, care va înflori floare pre Hristos duple trup; carele dăruiește lumei mare milă.

Stih: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău...

Însoțirea cea cinstită, rod zămislește pre dumnezeasca Mielușă, din care va să iasă Mielușelul cel hrănit cu cuvânt negrăit adevărat; cel ce eră să se junghie penturu toată lu-

mea. Pentru aceasta bucurându-se, aduc Domnului mărturisire neîncetată întru umilință, că au să aibă prefolositoarea a toate. Pre aceștia dar să-i fericiim, și cu credință să dănuim, dumnezeeste, întru zămislirea Maicei Dumnezeului nostru, care era să se nască dintr'înșii, prin care se dă din destul mare milă.

Slavă, și acum, glas al 2-lea :

Astăzi din rădăcina lui David răsărind împărăteasca porfiră, din Iesseu începe a odrăsli floarea cea de taină, întru carea a înflorit Hristos Dumnezeul nostru, mântuind sufletele noastre.

Troparul, glas al 4-lea.

Astăzi legăturile nerodirei de fii se dezleagă, că pre Ioachim și Anna auzindu-i Dumnezeu, mai pre sus de nădejde arătat le-a făgăduit a naște pre Fiica lui Dumnezeu, din care însuș s'a născut cel necuprins, om făcându-se; îngerului poruncindu-i să strige ei: Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul de 3 ori.

După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-iu.

Podobie : Ceata îngerească...

Cer nou se zidește acum în pântecel Annei, cu porunca lui Dumnezeu Atotfăcătorului, din carele eră să răsară Soarele cel mare și neînserat, luminând toată lumea cu razele Dumnezeirii, pentru prea multa milostivire, unul iubitorul de oameni

Slavă, și acum, iară aceasta.

După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Adame înnoește-te și Evo saltează, că pământul cel sterp și neroditor, a odrăslit roadă bine înverzită, carea înflorit lumii spicul nemurirei, și toată defăimarea nerodirii de fii a lepădat; cu cari împreună veselită-vă, bucurându-vă astăzi.

Slavă, și acum, glas aceleși.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide: Ce s'a jurat ție Dumnezeu? Cele ce mi s'a jurat zice, iată a și împlinit; dând din rodul pântecelui meu pre Fecioara, din carea s'a născut făcătorul Hristos, noul Adam Împărat preste scaunul meu, și astăzi împărătește cel ce are împărăție neclătită. Cea

stearpă naște pre Născătoarea de Dumnezeu, și hrănitoarea vieții noastre.

CANOANELE

Două ale sfintei Anne: cel dintâiu cu Irmosul pe 8, și al doilea, pe 6.

Facerea lui Andrei.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit „pre Israil, că s'a prea slăvit.

Zămislirea ta de Dumnezeu înțeleptită Anno astăzi o prăznuim; că ai zămizlit pre ceea ce a încăput pre cel neîncăput nicăirea, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii.

Rugăciunea dreptilor o ai auzit, cererile sfinților strămoșilor tăi le-ai plinit, Doamne, și acestora le-ai dat rod curat, pre ceea ce te-a născut.

Anna cea mărită acum zămislește pre cea Curată, care a zămislit pre Domnul cel fără de trup, cel prea bun, și are să nască pre ceea ce va să nască cu trup pre Hristos.

A Născătoarei:

Muntele cel sfânt, pre carele mai 'nainte l'a văzut proorocul cu duhul, din carele piatra s'a tăiat, sfărâmând capiștile idolești cu dumnezească putere, tu ești Fecioară curată.

Alt CANON, al căruia acrostih la Greci este după Alfa Vita.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l...

Pre prea curata Fecioară Fiica lui Dumnezeu, carea eră să fie Maica Ziditorului, în pânțece priimindu-o Anna, s'a bucurat strigând: Toate semințiile lui Israil bucurați-vă împreună cu mine, că iată și eu am zămislit.

Cartea de care a proorocit proorocul, cea pecetluită cu dumnezeiescul Duh, în pânțelele său cuprinzându-o Anna, tuturor a strigat: Pre ceea ce toate Scripturile mai 'nainte o a arătat, mă măresc eu odrăslindu-o astăzi.

În pânțece încape și se zidește, Biserica cea dumnezească și mântuitoare; în mitras de maică se sădește scara ceea ce duce pre toți oamenii la cele înalte. A căreia zămislire cu credință să o prăznuim.

Catavasie:

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților tale, Hristoase, ca neîncetat cu cântare de laudă să strig ție: Nu este sfânt afară „de tine, iubitorule de oameni.

Rod pântecelui de-mi vei

dărui, strigat-a Anna către Domnul, mă voiu mări, și-l voiu aduce ție. Pentru aceasta a zămislit pre Maica lui Dumnezeu cea prea curată.

În grădină rugându-te tu, glasul tău l-a auzit cel prea înalt, Anno de Dumnezeu înțeleptă, și rod dăruiește pântecelui tău, pre ceea ce a deschis ușa raiului cu Darul.

Cele dupre lege săvârșindu-le, și lui Dumnezeu fără prihană slujind, porți în pântec pre ceea ce eră să poarte în pântec cu adevărat pre Făcătorul legii, Anno cinstită. Pentru aceasta credincioșii te ferim.

Toată nerodirea gândului meu celui sterp gonește-o, și aducător de roadă prin fapte bune arată sufletul meu, prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea credincioșilor.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui ce mai 'nainte...

Priimește din înălțime Ioachim, rugându-se Domnului, vestirea cea dorită, stând înaintea lui îngerul, și zicându-i: Du-te dreptule, cererile tale le-a plinit Dumnezeuul tuturor.

Chemând pre Dumnezeuul tuturor Anna oarecând stând în grădină; a văzut înger stând înaintea ei și zicând: Să nu

te întristezi, că ai să fii maică Maicii lui Dumnezeu.

Răvnind Annei ceea ce a fost mai 'nainte de tine, rugăciuni lui Dumnezeu ai adus, și ai zămislit pre cea Curată, care a primit mai presus de fire în pântec pre Cuvântul cel neîncăput; umplându-ne pre toți de Dar, cu bună nașterea ta, Anno.

Sedealna, glas 1-lu.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata proorocească, mai 'nainte a propoveduit de demult pre cea fără prihană, curată Fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pre carea Anna a zămislit, stearpă fiind și neroditoare. Pre aceasta astăzi cu bucuria inimii să o ferim, cei ce ne-am mântuit printr'însa; ca pre ceea ce este una fără prihană.

Slavă, și acum, glas al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Ioachim prea sfințitul, și Anna, Dar aduceau preoților celor de demult, și nu erau primiți, sterpi fiind. Rugăciune au adus atunci Dătătorului a toate, și rugăciunea lor auzindu-o, le-a dăruit pre ceea ce este cu adevărat ușa vieții; a căreia să cinstim sfânta zămislire.

Peasna a 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte prooroace Avvacu-
„me, întruparea Cuvântului,

„ai proorocit strigând: Când „se vor apropiă anii, te vei „cunoaște, când va veni vre- „mea te vei arăta; slavă pu- „terii tale, Doamne.

○ dumnezească vestire! O străin graiu! De voiu zămislî și eu, a strigat Anna mărturisindu-se, către îngerul cel trimis la dânsa, slavă Domnului meu, celui ce face preaslăvite.

Bucurați-vă împreună cu mine toate semințiile lui Israil, că am zămislit în pântecul Cer nou, din care steaua mântuirii va răsări peste puțin, Iisus dătătorul de lumină; Anna bucurându-se a strigat.

Ăuzit-a Dumnezeu suspinurile Annei, și a luat aminte Domnul rugăciunea ei, și risipind norul nenașterii de fii, cu lumina nașterii o a luminat prea slăvit, căci a zămislit pre cea una Curată.

A Născătoarei:

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ești cort neîntinat, pre mine cel întinat cu greșeli, curățește-mă acum, cu prea curate picăturile îndurărilor tale; și-mi dă mână de ajutor, ca să strig: Slavă ție Curată de Dumnezeu încununată.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Deschisu-s'a pântecul tău

cel ce mai 'nainte eră neroditor, și a priimit Anno norul ceresc, din care răsărindu-ne Soarele cel luminos, pre toți i-a luminat cu lumina adevărului, și a gonit întunericul cel adânc al nedumnezeirii.

Scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pântecul tău s'a așezat, pre carele șezând s'a odihnit, și a șters osteneala tuturor celor binecredincioși; și curată cunoștință de Dumnezeu a întemeiat pre pământ, Anno fericită, de Dumnezeu priimită.

Iată Patul de carele mai 'nainte a proorocit Solomn, în pântecul l-ai luat, păstrat fiind adevăratului Împărat; spre dumnezească chemare a neamului omenesc. Pentru aceasta pre tine Anno credincioșii cu bucurie te ferim.

Peasna 5-a Irmos:

Răsări nouă luminată lumină cea pururea fiitoare, „celor ce mână către judecă- „țile poruncilor tale, Stăpâne „iubitorule de oameni, Hristoa- „se Dumnezeul nostru.

Ceeace a răsărit din rădăcina lui David și a lui Iesseiu, Anna acum începe a odrăsli toiagul cel dumnezeesc, care a odrăslit floarea cea tainică, pre Hristos Ziditorul tuturor.

Maică să fiu eu! Anna a strigat; mă vor vedea popoarele, și se vor mira; că iată voi să nasc, precum a binevoit, cel ce a dezlegat legăturile sterpiciunii mele.

Pre prunca carea am zămislit eu, glasurile proorocești de departe mai 'nainte o au văzut, munte și ușă neumblată; cu bucurie Anna a strigat, către cei ce erau față.

A Născătoarei :

Nor și rai, și ușă a luminii; masă și lână pre tine te știm, și năstrapă carea porți înăuntru mana, și dulceța lumii, curată Fecioară Maică.

Alt canon, Irmos :

Dumnezeu fiind păcii...

Pogorātu-s'a din munte Ioachim; nu tăblițele legii luând, ci pre ceea ce legea mai 'nainte o a însemnat, și toate zicerile proorocilor o au arătat, pre Maica lui Dumnezeu cea curată, și săltând a strigat: Măritu-s'a inima mea.

Dacă a simțit Anna oarecând pre vița cea cu bun rod sădită în pântecel său, din carea a înflorit strugurul cel copt, carele ne izvorăște nouă din destul vinul nemuririi; ce voi răsplăti ție îndurate Doamne? a grăit.

Nesuferind Ioachim să vadă făptura stearpă de buna credință, s'a rugat să înceteze sterpiciunea Annei, și să aibă fiică, pre aceea din carea Fiul s'a dat; carele pre toți i-a făcut fii Părintelui său.

Peasna 6-a, Irmos :

Proorocului Ionă, urmând strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție“.

Cum încape în pântecel ceea ce a încăput pre Dumnezeu? Cum se naște ceea ce a născut pre Hristos cu trup? Și cum se apleacă, ceea ce a hrănit cu lapte pre Domnul?

Rugăciunea voastră auzindu-o Dumnezeu, rod înmulțit vă dăruiește astăzi prea lăudaților, Ioachime și Anno.

Pre porumbița cea curată zămislindu-o în pântecel, de bucurie duhovnicească te-ai umplut cu adevărat Anno, aducând cântări de mulțămită lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Valurile gândurilor și asuprelele patimilor, și adâncul păcatelor, viforăsc ticălosul meu suflet; ajută-mi sfântă Stăpână.

Alt Canon, Imnos:

Din pân-tece pre Ionă...

Țmbrele legii au trecut, că iată raza dumnezeescului Dar Fecioara norul se arată; din care era să răsără cu adevărat Soarele Dumnezeirii cel luminat, Anna bucurându-se a strigat, slăvind pre Dumnezeul lui Israil.

Streină vedere de voiu zămisli și eu! cea mai 'nainte neroditoare și stearpă Anna a grăit, dacă a auzit pre ingerul vestindu-i, că pruncă se va naște, și a strigat: Bine este, de se vor împlini cuvintele acestei bine vestiri.

Munții și dealurile, câmpii și marea, mulțimea ingerilor și toată firea omenească, să se veselească; că dumnezească Biserica Stăpânului, începătura împăcării a luat; a grăit Anna când s'a simțit că a zămislit.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie:

Arătatu-te-ai astăzi...

Prăznuește astăzi lumea zămisirea Annei, care s'a făcut dela Dumnezeu; pentru că aceasta a născut, pre ceea ce mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

ICOS.

Tu cela ce ai dat Sarrei oarecând la bătrânețe prea a-

dânci, cu a ta purtare de grije și făgăduință, fiu pre marele Isaac; Tu cela ce ai deschis pân-tecele cel sterp al Annei maicii lui Samuil proorocului tău, Atotputernice; și acum căutând spre mine, primește rugăciunile mele, și-mi plinește cererile, strigat-a cu plângere înțeleapta Anna cea stearpă, și o a auzit pre ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a zămislit pre Fecioara, ceea ce mai pre sus de cuvânt a născut pre Cuvântul.

Întru această lună în 9 zile, zămisirea sfintei Annei maică prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Nu în dureri naști precum Eva mai 'nainte,

Căci rodul tău Anno, e împlinirea celor proorocite.

În pân-tece întru a noua lună cu bucurie porți, Pre care cu rodul ei va mântui pre ai lui Adam strănepoți.

Domnul nostru și Dumnezeu, vrând să-și gătească Biserica însuflețită și casă sfântă spre sălășluirea sa, trimițând pre ingerul său către dreptii Ioachim și Anna, din cari eră să se nască cea duple trup maică-sa, a arătat mai 'nainte zămisirea celei sterpe, care nu făcea copii, ca să adevereze nașterea Fecioarei Mariei; și s'a născut, nu precum zic unii fără bărbat, ci din făgăduință și prin sămânță bărbătească. Numai singur Domnul nostru Iisus Hristos s'a născut din sfânta Fecioara Maria mai pre sus de fire, precum ei însuși știe și fiind Dumnezeu desăvârșit, a luat toate cele trupesti desăvârșit, precum a zidit și omeneasca fire din început. Pentru aceasta prăznuim această zi, căci ne aduce aminte bunele vestiri ce s'au dat de ingerul, carele a binevestit sfânta zămislire a curatei Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei proorocițe Anna Maica lui Samuil, proorocul.

Stih: Anna proorocița stearpa, naște fiu curat,
Pre proorocul Samuil cel prin rugăciune luat.

Sfânta și fericita Anna proorocița, eră din cetatea Armatem, din muntele lui Efrem. Aceasta însoțindu-se cu bărbat din seminția lui Levi, Elcana cu numele, stearpa fiind nu naștea, și luând bărbatul ei pre Fenana carea o pizmuia pre ea, a născut fii cu ea și se bucura; iară Anna totdeauna se defăimă. Deci aceasta defăimată fiind de către toate rudeniile și prietenii, mult pentru aceasta se rugă lui Dumnezeu; căci așa sfinții uneori cererile lor le iau târziu, cu greu și cu încetul dela Dumnezeu.

Deci suindu-se odată Anna împreună cu bărbatul său în Silom, unde era sicriul legii și cortul lui Dumnezeu Atotțiitorul, ca să facă jertfe, și savârșindu-se jertfele și celelalte îndoite părțile priimind, ea numai una singură a luat, pentru că nu avea fii sau fiică; și pentru aceasta deși foarte s'a scârbit, însă nu s'a desnădăjduit, nici a scăzut fața ei. Dară ce face? Slobozind pre bărbatul său acasă, singură a rămas în casa Domnului; și aruncându-se la pământ se rugă întru acest chip: „Doamne Dumnezeul „părinților mei, dacă căutând vei căuta spre „mine roaba ta, și spre smerenia mea, și „mi vei da mie din pânțec rod, ție pre „dânsul îl dau să ți slujească în toate zile- „le vieții sale“.

Ce dară a făcut Dumnezeu? A trecut cu vederea rugăciunea ei? Ba nu, dară ce? Fiindcă Dumnezeu a văzut că Anna nu se dep rtează din cortul său, ci se roagă și îl supără, a făgăduit nu numai că-i va da rod din pânțec, ci mai 'nainte i-a spus și numirea celui ce se va naște. Și de acolea luând deplină încredințare, se pogoră săl-tând și bucurându-se, și luând în pânțec a născut pre proorocul Samuil; și după ce l-a înțarcat s'a suit în Silom, și a căzut la Domnul Dumnezeu, mulțamindu-i, și o a binecuvântat pre ea Ili preotul zicând: Dea-ți ție Dumnezeu alt rod din pânțec în lo-cul lui Samuil fiului tău. Și îndată luându-și fiul s'a pogorât pentru că eră el foarte mic. Iară după ce s'a făcut mai mare, luându-l de mână l-a suit în biserica Domnului Dum-

nezeu Atotțiitorului, și dând datornica mulțamită prin rugăciune Domnului, l-a dat pre el în mâinile lui Ili preotul. Și făcându-i ea efod, adică haină preotească, și stihar mic, copilul slujă Domnului Dumnezeu în-aintea lui Ili preotul. Și văzând Anna se ve-seleă, și adăogând, a născut trei fii și trei fiice, și suindu-se în biserică, a căzut la Domnul mărturisindu-se, și sculându-se s'a rugat, cântarea aceasta, zicând: *Intăritu-s'a inima mea intru Domnul; înaltatu-s'a cornul meu intru Dumnezeul meu, lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitu-m'am intru mântuirea ta.* Și celelalte cuvinte ale cântării acestea le-a cântat, ca o proorocița și maică de prooroc. Pentru aceasta a și zis: „Că cea stearpă a născut șapte și cea multă intru fii a slăbit“. Așa pururea pomenita Anna spre mulți ani îndelungând în viața aceasta, și mărturisindu-se Dom-nului pururea și proorocind, s'a mutat cât e veșnicile locașuri.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosu-lui părintelui nostru Ștefan cel nou stră-lucit, ce se află în biserica sfântului An-tipa.

Stih: Scos-a pre Ștefan din pământ și din viață,
Și cu cununa slavii cerești îl incununează.

Această din nou arătată stea, a fost pre vremea lui Teofil luptătorul de icoane, în anii opt sute douăzeci și nouă. Naștere și creștere a Constantinopolei, iară părinții săi se numiau Zaharia și Teofana, împodobiți cu tot felul de bunătăți și de în-țelepciune și locuind la locul ce se numește Zevgma nu departe de biserica dumnezeescului întâiului mucenic și arhidiaconului Ștefan. Pre acest sfânt avându-l în pânțec maică-sa, se fereă de a mânca bucate gra-se, îndest lându-se numai cu pâine, apă și verdețuri, până ce l-a născut pre el. Iară după ce s'a născut sfântul, o minune! s'a ară-tat pre pieptul lui o Cruce cu chip de lu-mină și prea frumoasă, însă aceasta era semn prea mare a răstignirii și a nepătimirii, ce urma să aibă sfântul la lucrurile lumești. Iară după ce s'a înfășat cu prunceștile scu-tece, eră nevoie să sugă și țâțe dupre legile firii; sfântul acesta însă, s'a arătat mai pre sus de legile firii, căci când maică-sa

mâncă mai multe bucate și se îndestulă, atuncea el nu voia nici să se apropie de țâța ei. Deci de multe ori rămânea nesugând două și trei zile, dacă ar fi urmat saț măică-sa, și dar eră de nevoe a se înfrână maica, ca să hrănească pre acest dăruit al ei fiu. Deci dela o asemenea pricină, spaimă împreună și scârbă cuprindea pre prietenii și rudele pruncului.

După aceea se botează pruncul, i se dezleagă prunceștile scutece, i se oprește laptele, și câte puțin crește și se trimite la pedagog ca să învețe sfințitele Scripturi, pre care cu osârdie le învăță și eră cu ascultare către părinți. Iară după ce a murit urătorul de Dumnezeu Teofil, îndată cu Dumnezeuasca alegere s'a suit sfântul Metodie pre patriarhescul scaun al Constantinoplei. Deci atuncea și cinstitul Zaharia, tatăl sfântului acestuia Ștefan, a fost hirotonit preot și s'a numărat în clirosul bisericii cei mari. Pe aceeaș vreme și fiul său acesta dumnezeescul Ștefan, tunzându-i-se periul capului, s'a făcut și el cleric bisericesc, adică Anagnost, și pe cât de adese ori tatăl său mergea la biserică, pe atâta îi urma și dumnezeescul Ștefan. Iară pre la al optsprezecelea an al sfântului, a murit tatăl său Zaharia, deci luând voie cucernicul Ștefan, s'a închis pre sine-și în casa de rugăciune a sfântului verhovnicului Petru și rămânând acolo pururea, făcea rugăciune, îndestulându-se numai cu hrana verdețurilor.

Deci în vremea ce cuviosul petrecea cu acest chip, s'a arătat lui într-o noapte Petru apostolul Domnului și i-a zis: Pace ție fiule, bun este acest început al osârdiei tale, Domnul să te întărească. Apoi după trei ani, s'a arătat lui și dumnezeescul sfințit mucenic Antipa și i-a zis: Pace ție fiule, cântă-mi mie și nu te voiu lăsa. Deci de atuncea se da pre sine sfântul la mai multă rugăciune și postire, mâncând odată sau de două ori în săptămână obișnuită mâncare care eră verdețuri nesărate. Cu acest chip curățindu-se pre sine pururea pomenitul, s'a învrednicit de hirotonie preotească, și multe minuni lucră.

Iară pre la anul al doisprezecelea al împărăției blagocestivului împărat Vasilie Machedon, pre la al patruzecilea an al vârstei sfântului, adică în anul opt sute șapte-

zeci și nouă, s'a făcut cutremur mare în Constantinopol, din care s'a desfăcut despre toate părțile biserica sfântului Antipa. Deci a ieșit de acolo cuviosul și a intrat într-o groapă asemenea cu mormântul, și acolo a rămas doisprezece ani, având sub sine scândura așternută cu sac de păr și preste aceea culcându-se. Deci din multă umezeala locului, au putrezit și au căzut periul capului și a barbii sale și dinții săi au slăbit și mai tot trupul i s'a slăbănogit. Deci silit fiind a ieșit din acea groapă abia fiind viu. Apoi îmbrăcându-se cu îngereașca shimă monahicească, a arătat mai mare și mai presus de om nevoință, căci când slujia numai la împărăteștile praznice după ieșirea dela Liturghie, priimea o smochină uscată și își clătea gura cu puțină apă, și cu aceasta numai se îndestula de trei ori fericitul. Cu asemenea ostenicioase și aspre lupte ale postniciei, a petrecut acest ceresc cetățean părintele nostru Ștefan, ani întregi, cincizeci și cinci, iară la anul al șaptezeci și trei al vieții sale, sau mai bine zicând al omorârii sale, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinții mucenici Sositeu, Narsi, și Isaac, ce s'au săvârșit prin sable.

Stih: Pre Sositeu întru cei mântuiți Cuvântul îl scrie.

Fiind tăiat pentru viața cea cu netrecută veșnicie.

Hristoase, Narsi persul îți aduce capul prin a sa muncire.

Ca un dar, mai mult spre a ta slăvire...

Isaac tânărul, prin junghiere a implinit,

A lui Isaac fiul Sarrei cel din patimă lipsit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cup-tor, Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat focul. „Atuncea acei trei ca cu o gură „cântau și binecuvântau, gră- „ind: Binecuvântat ești Dum- „nezeul Părinților noștri“.

De defăimarea nenașterii

de fii ca să scape Anna a rugat pre Stăpânul a toate, și glasul ei auzindu-l cel milostiv, i-a dat ei rod, pre ceea ce l-a născut, precum a binevoit.

Impărăteasca porfiră în pân-tecele tău Anno începe a se țese, care purtându-o Dumnezeu și Impăratul tuturor, se va arată oamenilor, și va smeri pre vrăjmașii, cei ce se luptă cu noi.

Mir cu bun miros în pân-tece ai zămislit Anno pre ceea ce a priimit mai pre sus de fire pre Stăpânul mirul vieții, pre ceta ce cu suflările Darului, a umplut de mireazmă gândurile noastre.

A Născătoarei:

Pre tine ca ceta ce unul ești din Treime Hristoase, te slăvim; că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cete omenești toate le-ai purtat, nedepărtându-te de firea părintească Iisuse, măcar de te-ai și unit cu noi.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii în bună credință...

Rugul cel de foc purtător, pre carele l-a văzut Moisi de demult în Sinai, Anna l-a zămislit în pân-tece, stingând focul nenașterii de fii, ca o necinste

oarecare, celor ce cântă: Dumnezeu părinților bine ești cuvântat.

Picătura a curs acum minunat în pân-tecele tău Anno, care toată apa vieții înlăuntru o a luat; ceeace rouează pre cei ce strigă cu credință către dânsul: Dumnezeu părinților, bine ești cuvântat.

Cuib de pasăre dacă ai văzut, ridicându-te în aripi cu duhul și cu rugăciunea, pre Porumbița cea nespurcată ai zămislit, care a purtat stâlpare de măslin pre Hristos, Anno, carele ne-a scăpat de potopul cel înțelegător.

Peasna 8-a, Irmos:

De carele se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca „de făcătorul și Domnul, lău-„dați-l preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântați noroad, și-l „prea înălțați întru toți vecii“.

Pre Impărăteasa, de carea a proorocit David, iată în pân-tece o priimesc, Anna a strigat, și voiu naște pre folositoarea tuturor credincioșilor, carea va să nască pre Hristos.

Pământul întru care s'a sălășluit Ziditorul pământului, șceptrul cel sfânt, sicriul cel nou, năstrapa cea cu mană,

incepe a răsări în pântecul maicii care o a născut.

Rugul cel nears, sfeșnicul cel de aur, cămara cea însuflețită a Domnului Dumnezeu, toiagul cel cinstit, începe a răsări în pântecul maicii celei ce o a născut.

A Născătoarei:

Ridică-mă pre mine cel ce zac întru adâncul răutăților, biruește pre vrăjmașii cei ce acum se luptă cu mine, și nu trece cu vederea sufletul meu cel rănit de desfătărilor netrebnice; ci te milostivește Curată și-l mântuește.

Alt Canon, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Pentru pântecul meu l-ai făcut neroditor de fii și țatele uscate? Precum mai 'nainte ai zis prin prooroci Stăpâne, strigat-a Anna oarecând, dezleagă defăimarea nerodirii mele și-mi dă rod, cu care să strig: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Intrat-a în pântecul tău Anno sfeșnicul, carele a încăput în taină făclia cea dumnezească, ceeace a luminat toată suflarea cu razele cele de taină ale dumnezeestii cunoștințe. Pentru aceasta bucurându-te ai

strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Poartă acum ca o însoțire prea frumoasă, măritul Ioachim și Anna, pre Mielușaua cea dumnezească, din carea a strălucit Mielușelul cel frumos, cel ce s'a junghiat pentru noi toți; cu cari împreună bucurându-ne să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului cel de lumină purtător, Biserica cea însuflețită, cortul cel prea curat „care este mai desfătăta decât „cerurile și decât pământul, „pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii o slăvim“.

Izvorul cel de viață priimitor zămislindu-l Anno de Dumnezeu înțeleptită, bucurie acum primește, luând în pântec Biserica cea sfântă; slăvind pre Domnul, tu care cu lumina dreptății ești strălucită.

Să se cinstească însoțirea cea cinstită și prea slăvită, strămoșii Fiului celui mai 'nainte de veci, cei ce au fost păzitori legii cu osârdie, Ioachim și Anna, cari au luat începătura bucuriei.

Pre ceeace Daniil munte o a văzut, și Ioil pământ sfânt și ușă neumblată; iară altul o a propoveduit izvor pecetluit, și dumnezeescă lână; pre Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o laudăm.

A Născătoarei:

Văpseala, care a văpsit lâna întrupării Cuvântului celei negrate, cădelnița cea de aur, masa pe care s'a pus pâinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să se mărească.

Alt Canon, Irmos:

Taină streină văd...

Dăntuiți toate sufletele și săltați, acum s'a zidit pământul carele a rodit nearat spicul cel purtător de viață, din carele mâncând nu flămânzesc nici odată, cei ce slăvesc bunătatea lui.

Ia Davide Psaltire cu alăută și cântă: Iată s'a arătat sîcriul lui Dumnezeu, de carele mai 'nainte ai proorocit arătat; cel ce eră să fie spre înnoire, prin carele ne-am sculat noi din căderea în păcat.

Ca niște două stele prea mari ați dat din voi raza cea prea luminoasă, care eră să răsără lumii pre Soarele cel mare. Pentru aceasta vă laudăm și vă mărim Ioachime și Anno,

ca pre niște înțelepți de Dumnezeu.

SVETILNA,

Podobie: Lumină neschimbată...

Pre ceeace a născut lumina, carea luminează toată făptura, astăzi începe a o înflori Anna din pantece neroditor; pentru aceasta să ne adunăm toți, căci a venit izbăvirea osândirii Evei.

Slavă, și acum, alta.

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Înțelepciunea lui Dumnezeu și-a zidit ei-și casă din pantece sterp, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria; pre carea toate neamurile o ferim duple vrednicie.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-iu.

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Firea oamenilor care eră mai 'nainte stearpă, odrăslește pre Fecioara începătura nădejdi bunei credințe cei cătră Dumnezeu; prin care bună rodirea bunătăților se propoveduește a se da prin venirea lui Hristos, întru zămislirea ei pre pământ.

De două ori.

Ușa cea neumblată a împăratului Hristos, cu sfatul lui Dumnezeu primește zămislire în pantece neroditor; care punându-se înainte pre pământ,

se vor ridica porțile cerurilor, și se va dăruî oamenilor intrare.

Celor mai 'nainte de veci, ce s'au vestit negrăit de la Dumnezeu oamenii, a tainelor dumnezești și înfricoșate, începătura prin credință s'a arătat zămislirea cei Curate și fiicei lui Dumnezeu; prin care se vestește mai 'nainte că vor înceta lucrurile întunerecului și ale patimilor.

Slavă, Și acum, glasul al 2-lea:

Ăstăzi odrăslind din rădăcina lui David, împărăteasca porfiră a lui Ioachim, începe a crește floarea cea de taină, dintru carea a răsărit Hristos Dumnezeu nostru, cel ce mântuiește sufletele noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare:
Ectenia și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul dintăiu, Peasna 3 pe 4, și din Canonul al doilea, Peasna 6, pe 4. Prochimen glasul al 4-lea: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi. Apostol, către Galateni: *Fraților, Avraam doi feciori a avut... Aliluia.* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul: Nimenea aprinzând lumina...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfinții mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf,

La Doamne strigat-am, Stihirile glas 1-ia.

Podoble: Prea lăudaților mucenici...

Mucenice prea lăudate Mină, pe pulpe fiind bătut, și scoțându-ți-se ochii, și tăindu-ți-se limba cea grăitoare de Dumnezeu, ai răbdat cu prea mare tărie, privind la răsplătirile cele dumnezești. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Măritul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile și răbdând lipsirea picioarelor, și uitându-se la foc, arată mai multă căldură a inimii, lipindu-se de Dumnezeu. Căruia acum se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Sdruncinându-vi-se mădulările, înțelepților, ați fost aruncați întru adâncurile mării, măriților; iară cu voia lui Dumnezeu v'ați îndreptat către limanul cel adăpostit al desfătării, înecând răutatea șarpelui. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Alte Stihiri, glasul al 4-lea.

Podoble: Ca pre un viteaz...

Ca niște stele mult luminoase înțelegătoare, răsărind spre întărirea Bisericii, toată zidirea o luminați, buni biruitorilor mucenici, cu lumina pătimirilor și cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta astăzi veselindu-ne să-vârșim pomenirea voastră cea sfântă și purtătoare de lumină, purtătorilor de cununi cei pururea pomeniți.

Ca o pasăre bine cântătoare carea ai glăsuț în dumbrava pătimirilor, mărite Mină, ai tras către tine pre Ermoghen și pre Evgraf, și dimpreună cu ei ai scăpat de vicleniile vrăjmașului cele cu multe împletituri, și ai zburat către locașurile dumnezești, și în cuiburile cerești. Pentru aceasta cu mari laude te cinstim.

Lipsindu-vă pururea pome-niților de mâini și de picioare, tăindu-vi-se și capetele, și muncindu-vă, și la alte multe chinuri supuindu-vă, nu v'ați lepădat de Hristos, nu ați jertfit idolilor; ci bucurându-vă v'ați mutat din viața aceasta trecătoare către cea veșnică și dumnezească.

Slavă, glasul al 6-lea :

Cu adevărat limba ta s'a arătat mai veselitoare decât condeiul scriitorului, cel grabnic scriitor, Mină cel cu glas

frumos, ritorisind arătat credința cea drept măritoare și mântuitoarele dogme, prin care Dumnezeu s'a prea slăvit. Și pre Ermoghen l-ai arătat bine înfrumsețat prea fericite carele prin tine a luat dumnezeescul Botez, și l-ai făcut împreună pătimitor, și părtaș nevointelor, dimpreună cu Evgraf, cari bine au urmat ție. Și acum stând cu îndrăzneală înaintea scaunului Mântuitorului, nu încetați a vă ruga pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce ești unul născut, și de o ființă cu Părintele tău, și cu Duhul, cela ce te-ai întrupat din Fecioară, fără amestecare precum însuți știi, păzește turma ta întru curăție, cărmuindu-o cu pace și întru o unire a gândului.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Fecioara curată și Maica ta, văzând pre poporul cel fără-delege, pironindu-te fără drep-tate pre lemn Mântuitorule, precum a zis mai 'nainte Si-meon, la cele dinlăuntru s'a rănit.

STIHOAVNA din Octolh.

Slavă, a sfinților, glasul al 6-lea :

Ceată mucenicească, apărători cu bună credință se arată

astăzi credincioșilor, surpând toată păgânătatea tiranilor, Mină, Evgraf și Ermoghen, înțelepții. Pentru aceea fiind întocmai la număr cu Treimea cea în trei lumini, luminându-se cu norul dumnezeieștii străluciri, se veselesc cu cetele cele fără de trup, rugând pre Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviaț.,

Brățele tale cele curate, întru care ai purtat pre Dumnezeu, întinzându-le acum Preasfântă, acopere-ne pre noi de toată mânia cea silnică, Născătoare de Dumnezeu curată, care ești nădejdea lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignindu-te îndelung răbdătorule, ai clătit tot pământul, iar inimile credincioșilor le-ai întărit. Pentru aceea lăudăm, și cu dragoste ne închinăm puterii tale, cei nepricepute.

Troparul, glasul al 8-lea:

Cu înfrânarea patimilor, chipurile cele ca focul arzătoare și pornirile omorându-le, mucenicii lui Hristos au luat Dar, a goni boalele celor neputincioși și a face minuni, viețuind și după sfârșit. Cu adevărat minune prea mărită! Că

oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă ție unuia înțeleptului și Ziditorului Dumnezeu.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și ale sfinților pe 4. Al căruia acrostih, la Greci este acesta:

Laud pre mucenicii cei tari, purtătorii de cunună.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-iu, Irmos:

✓ **H**ristos se naște slăviți-l; Hristos din ceruri, întâmpinați-l; Hristos pre pământ, „înălțați-vă, cântați Domnului „tot pământul, și cu veselie „lăudați-l popoare, că s'a prea „slăvit“.

Fiind împodobiți cu cununile slavii și stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, și umplându-vă de dumnezeiească lumină mucenicilor, izbăviți de negura patimilor, pre cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea voastră, cea purtătoare de lumină.

Poftind bună lauda cea dumnezeiească, dorind de frumsețea lui Dumnezeu, ați lepădat dulceața vieții și toată puternicia cea luminată, și prin moarte ați aflat viață nesfârșită, mucenicilor.

Slavă :

Infierbântându-se de râvnă dumnezească, au stins focul nedumnezeirii, și cu credință s'au arătat sfeșnice luminate, luminând tuturor lumina bunei credințe, Ermoghen și Mină, cei prea înțelepți.

Și acum, a Născătoarei :

Roagă-te Fecioară fără prihană neîncetat Domnului și Stăpânului, pre carele l-ai întrupat din sânziurile tale unindu-se cu noi, ca să se izbăviască robii tăi de stăpânirea patimilor, Preacurată.

Peasna 3-a, Irmos :

Fiului celui născut...

Cu rază cerească luminându-se sfinții mucenici, au risipit întunericul înșelăciunii idolilor, și ne-au strălucit nouă lumină de tămăduiri; cari cântăm Dumnezeului tuturor: Sfânt ești Doamne!

Urmând omorării Stăpânului celui ce este viu, minunate Mină, ți s'au sfărâmat gleznele picioarelor, și zdrobești capul tiranului vrăjmaș, întărindu-ți picioarele pe calea cea tare a muceniei, prea vi-teazule mucenice.

Slavă :

Lăudă pre Mântuitorul Ermoghen, tăindu-i-se mâinile,

făcând cu vâpselele sânziurilor arătat, podoabă preoției mai luminată, cu Darul arătându-se râvnitor celui ce a pățimit cu trupul.

Și acum, a Născătoarei :

Singură între femei aflându-te mai frumoasă Fecioară, Hristos a ieșit din pântecul tău, purtând trup, și luminând neamul nostru cu frumseți dumnezești. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim.

Irmosul :

✓ Fiului celui născut fără strică, care din Tatăl mai 'nainte de „veci, și mai pre urmă din Fecioară întrupat mai pre sus de „fire, lui Hristos Dumnezeu să-i „strigăm: Cea ce ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești Doamne“.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Lepădând slava lumească, s'au întrarmat cu puterea dumnezească, Mină, Ermoghen și laudatul Evgraf, și cu gând hotărât au răbdat greimea chinurilor celor cumplite, necruțându-și trupurile. Pentru aceasta, după sfârșit aruncându-se întru adâncul mării, s'au îndreptat către limanul cel ceresc; căroră cu credință să strigăm: Rugăți-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu

dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă, glasul 1-lu.

Podoble: Mormântul tău...

Minunatul Mină, prea lăudatul Ermoghen, doimea întru tot cinstită a sfintei Treimi, bărbătește au călcat trufia cea de mulți dumnezei, și săvârșind călătoria prea sfințit, au luat din Cer cununi, cu puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei:

Încăput-ai în pântecul tău prin dumnezeescul Duh, pre Făcătorul tuturor, Dumnezeu și Ziditorul tău, ceea ce ești fără prihană Curată, și l-ai născut fără stricăciune. Pre carele slăvindu-l, te laudăm pre tine Fecioară, ca pre un palat al Împăratului slavii, și ca pre o răscumpărătoare a lumii.

A Crucii, a Născătoarei:

Și prin inima ta Fecioară curată, și cu totul fără prihană, cu adevărat a trecut sabia, dacă ai văzut pre Fiul tău înălțându-se pre Cruce, ceea ce ești cu totul fără prihană; bine cuvântată Marie, scăparea păcătoșilor, zidul și întărirea lumii.

Peasna 4, Irmos:

U
Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare dintr'insul

„Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, cellăudat din muntele cel cu umbra deasă; venit-ai întrupându-te din cea neispitită de bărbat, cel fără de trup și Dumnezeu; slavă puterii tale Doamne“.

Vestind legile cele luminate, fărădelege scoțându-ți-se ochii, ai răbdat Mină, având ochii inimii tale căutând cu deadinsul către lumina cea neapusă, și cântând cu bucurie: Slavă puterii tale Doamne.

Ărătat-u-s'a limba ta prea înțeleaptă, când se tăia, fiind ascuțită cu focul Duhului, că vorbiă, cântând minunile lui Dumnezeu, și neglăsuirea judecătorului aevea prefăcându-o, spre lauda bunei credințe a Făcătorului.

Tare răbdând patima, se tae picioarele lui Ermoghen, călcând capul șarpelui, gătind calea mărturisirii cu gând neabătut, care duce către luminarea vieții cei cerești.

Slavă...

Păzindu-ți sufletul nerănit, ți se arată Hristos, vindecându-ți ranele Mină, și poruncindu-ți să rabzi cu bărbăție, ca prin tine voitorul milostivirilor să facă mântuire tuturor, celor ce priviau.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare ai odrăslit pre Făcătorul a toată lumea, carele a vestejit sadurile științii cei neroditoare, și nouă ne-a sădit credință adevărată, curată Fecioară prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pre Ingerul „sfatului tău celui mare, dăruindu-ne pace l-ai trimis nouă. „Deci povățuiți fiind la lumina cunoștinții de Dumnezeu, „de noapte mănecând, te slăvim iubitorule de oameni“.

Ce te turburi în deșert? strigau împreună mucenicii, către judecătorul cel fărădelege, pe lângă noi stă, dându-ne putere, cel ce singur este nebiruit întru tărie; pentru carele răbdăm chinurile cu vitejie.

Fost-a fără de veste trecerea lui Ermoghen cel minunat către Domnul; că cu baia se curăță, și cu alegere dumnezească primește lumina Arhieriei, luminând cu învățături pre cei ce sunt în noaptea cumplitii răutăți.

Slavă:

Părăsind gândul cel neiscusit al ritoriciei, v'ați vânat cu mrejele necărturarilor, în-

teleptindu-vă Duhul cu adevărat, mucenicilor; și prin credință, făcându-vă tari în răbdare, ați înfrânt tot viforul muceniei.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai întrecând pre sfinții ingeri Fecioară curată, născând pre Ingerul sfatului celui mare, pre Dumnezeuul Emmanuil, carele cu pogorârea sa a făcut pre oameni cerești, pentru milostivirea cea nespusă.

Peasna 6, Irmos:

Din pânțece pre Ionă...

Mântuești pre Ionă din hiară, care însemnă îngroparea ta cea de trei zile Atotputernice; iară trupurile mucenicilor, care s'au aruncat în mare, le îndreptezi către limanul adăpostit al îngropării; unde este dumnezească voința ta, spre paza noastră a credincioșilor.

Trupurile voastre nebiruiților mucenici, adâncimea mării le-a dat nevătămate pe pământ, mergând înainte ingeri cerești fericiților, și arătându-ne tuturor așezarea voastră, care este izvor de tămăduiri, și scăpare de patimile sufletești.

Slavă:

Cetele îngerești s'au mirat de răbdarea voastră; cum ați biruit cu trupul pre balaurul

cel fără de trup, mucenicilor, și v'ați încununat cu cununile biruinții, stând înaintea Scaunului lui Dumnezeu, și luminându-vă cu dumnezeștile străluciri.

Și acum, a Născătoarei:

Incet-at-a prin tine Fecioară moartea, că ai născut viața Hristos, carele dăruiește nemurire și dumnezească mântuire, celor ce bine cred întru el. Pre acesta roagă-l Preasfântă, să se apere robii tăi de toate greșelile.

Imnosul:

Din pânțele pre Ionă ca „pre un prunc l-a lepădat hiară mării, precum l-a priimit; „și în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul și trup luând, a ieșit păzindu-o nestricată. Că „cel ce n'a pătimit stricăciune, „pre ceeace l-a născut, o a „păzit nevătămată“.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca niște stele luminoase, noaptea mulțimii dumnezeilor de tot o ați imputinat, și inimile credincioșilor le-ați luminat cu lumina cunoștinții de Dumnezeu, și pre toți i-ați arătat vase cinstite ale dumnezeescului Duh. Pentru aceasta laudăm pomenirea voastră, măriților mucenici.

ICOS.

Ceata dumnezească a mucenicilor Mină, Ermoghen și Evgraf, împreună cu credință mărturisind mândriile tiranilor le-au surpat, și munci suferind cu trupurile, s'au bucurat cu Duhul; ca cei ce cu bună credință pentru Hristos au pătimit, și la Hristos cel ce i-a chemat, au alergat, ca niște măriți mucenici.

Intru această lună, în 10 zile, pomenirea sfinților mucenici: Mina Calicheladul adică cel cu vers frumos, Ermoghen și Evgraf.

Stih: Tăindu-se Mină, deși a cânta nu poate, Dar gura celor de rea credință o astupă foarte. Ermoghen reaua credință scuipând, A fost martor credincios, prin sabie pătîmind. Suferind Evgrafe, ale sabiei iuțitele tăeturi, Te-ai făcut condeiu bine scriitor, după sfințele Scripturi.

In a zecea zi ați luat sfârșit de avoastre chinuri.

Aceștia au fost pe vremea împărăției lui Maximian; la carele pornindu-se niște întrebări dela Alexandreni, a fost trimis Mină de împăratul ca să le dezlege; fiind el învățat cu toată înțelepciunea, și deprins la cuvinte ritorice, fiind învățat mai de multe ori la Atena, și dobândind cea de acolo buna grăire, ca cel ce eră cu neamul ateniean. Acesta viind la Alexandria, n'a făcut numai să cunoască Alexandrenii, întrebările care scornise, dezlegând toată îndoiala și întrebarea, care se aduceau de dânșii, ci a plecat și pre cei ce priimiseră cuvântul credinții lui Hristos, ca să-l ție mai adevărat, și a tămăduit și mulți bolnavi. Drept aceea împăratul aflând de acestea, trimise pre Ermoghen eparhul, poruncindu-i să plece pre Mină, să se lepede de credința creștinilor, și de nu ar vrea să se supue, chinuindu-l în tot chipul, să-l piarză. Acesta aducând pre sfântul la judecată, de vreme ce nu putea să l plece, ci vedeă că-i stă împotrivă, întâiu puse de l scoaseră tălpile picioarelor, apoi îi scoaseră ochii, și îi tăiară limba. Și văzând că minunat se tămăduiră acele părți vătămate ale trupului

său, și pre doi îngeri cari-i acopereau capul sfântului Mină, pentru aceasta s'a întors și a crezut în Hristos, luând Botezul dela sfântul Mină. Și nu numai aceasta, ci și vrednicia Arhieriei a luat-o dela Episcopii ce se adunaseră acolo. Acestea auzind împăratul, scrise din nou la Alexandria și trimise de-i aduse; și cercând să-i despartă de credința în Hristos, și văzând că nu poate, porunci să împungă pre sfântul Ermoghen în pantece cu o sulită, să-i taie mâinile și picioarele, și să-l pue pe un grătar de foc. Și ce va mai rămâne din trup, să-l arunce în rîu. Iară pre sfântul Mină a poruncit să-l spânzure într'un loc întunecat, și să-i lege de picioare o piatră foarte grea. Acestea făcându-se duple porunca împăratului, sfinții însă prin dumnezeiasca putere, de îngeri păzindu-se întregi și sănătoși, au statut înaintea împăratului, și iarăși ca pre un păgân l-au mutat. Atuncea sfântul Evgraf, ce era scriitor sfântului Mină, mărturisî cu îndrăzneală pre Hristos. Și a zis multe cuvinte împotriva împăratului, de față defăimându-l. Iară împăratul nesuferindu-se a fi biruit și înfruntat de cuvintele sfântului, pornindu-se spre multă mânie, scoase sabia și omorî cu mîna lui pre Evgraf; apoi împreună cu sfântul Evgraf s'au omorît și sfinții Mină și Ermoghen de cuțite, năvălind asupra lor slugile împăratului. Iară sfințele lor moaște s'au adus prin porunca dumnezeiască de s'au pus la Vizantia, unde se află și acum făcând multe minuni, și semne nepovestite.

Întru această zi, sfântul Gemell, pre Cruce s'a săvârșit.

Stih: Gemell pentru Dumnezeu sufere a se răstigni.

Și prin Cruce spre a sa cunună a călători.

Acesta a statut pe vremea împăratului Iulian Paravatul, trăgându-se din Anghira, din Eparhia ce se numește Climaxina. Deci trecând oarecând Iulian prin mijlocul cetății Anghirei, a statut sfântul acesta față înaintea lui, și l-a rănît cu cuvinte îndumnezeite ca cu săgeți. Iară împăratul aprinzându-se de mânie, a poruncit de s'a încins sfântul cu un brâu de fier roșit în foc, apoi a poruncit să urmeze păgânului pe cale. Iară după ce a ajuns Paravatul la mica cetate Edesa, sfântul a fost întins de patru părți ale tru-

pului, și rănît cu țepuși de lemn ascuțite. Apoi i s'a străpuns trupul cu frigări înfocate, și fiind spânzurat, s'a sfâșiat pretutindenea; a fost băgat apoi într'o tîgae ce clocotea pe foc, plină de untdelemn, de rășină și de grăsime. Și pe deasupra era bătut cu toiege de fier, ce aveau cîngi. Însă din dumnezeiasca putere a căzut de sus ploaie repede și a stins focul, și a rămas mucenicul nevătămat. Acestea văzându-le spurcatul împărat, s'a spăimântat, și a poruncit să-i bată cuie prin cap, până vor ajunge la creerii săi. Apoi a fost spânzurat sus, și cu cuțitele a fost despoiat ca o oale dela picioare până la umere. Iară duple dumnezeiasca economie întâmpinând sfântul un preot, s'a botezat de el, căci încă era nebotezat, și după ce s'a botezat, a ieșit din sfânta colimvitră cu totul sănătos, fără să aibă pe trup vre'o rană, sau semn de rană; atuncea a auzit din Cer dumnezeesc glas, zicându-i: «Fericit ești Gemelle, căci mult te-ai ostenit». Acestea aflându-le spurcatul împărat, a spânzurat pre sfântul pre Cruce, și i-a pironit cu cuie mâinile și picioarele. Deci așa spânzurat, făcând rugăciune de trei ori fericitul, s'a dat duhul în mâinile Domnului. Iară cinstitul său trup, pe taină oarecarii creștini pogorându-l de pe Cruce, l-au îngropat la loc însemnat.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Toma Defurchinu.

Stih: Toma puind pre Dumnezeu temelie prea nestărîmată,

Se arată demonilor spaimă prea înfricoșată.

Acest sfințit Toma, avea patrie pămîntul acela, ce se află la poalele muntelui numit Chimineu. Deci părinții lui erau oameni de rînd și cu îndestulare viețuind. Iară după ce a ajuns sfântul în floarea vârstei sale, a defăimat toate lucrurile lumești, și râvnind viața monahicească, s'a îmbrăcat cu îngereasca shimă și s'a făcut monah. Deci sporea întru nevoință fără de abatere, căci fericitul de mic copil hrănea în inima sa dorul acesta, pentru că obișnuia a se duce împreună cu tatăl său la monastiri, în vîrstă copilărească. Și văzând viața monahicească, îi era dragă și priimită; pentru aceasta s'a și dat pre sine la un dascăl din monastirile acelea, ca să învețe dela el și monahiceasca

viețuire și sfintele Scripturi, care le-a și învățat în puțină vreme: Psaltirea, Apostolul și toată cealaltă bisericască slujbă. Deci acesta precum am zis, câștigându-și duhovnicească dorință, ce din copilărie hrănea și vitejește nevoindu-se, cu pustniceștile nevoițe și-a închipuit în sufletul său gânditoarea frumsețe cu vâpselele bunătăților, încât se părea ca o icoană dumnezească, carea îndemna să o urmeze pre cei ce o vedeau. Atuncia și un boier slăvit din cei mai însemnați ai Constantinopolei, Galohict cu numele, a zidit o monastire lângă riul Saggaris. Deci sfătuindu-se cu episcopul ce se afla acolo, îl rugă pre el ca să-i aleagă pre unul din cei mai însemnați monahi, din monastirile cele supuse lui și să-l așeze pre acesta igumen la monastirea lui cea din nou zidită. Iară episcopul primindu-i cererea, a sfătuit pre boier, că fericitul Toma este vrednic să se facă igumen monastirii sale ca un bărbat vestit și canon amănunțit al nevoiților.

Deci așezându-se igumen dumnezeescul Toma, înțelepțește a ocârmuit monastirea aceea în destul ani. Dar cu cât el se ascundea de oameni cu smerenia sa, cu atâta se vesteă la toți, că este locaș a toata fapta bună, ci fiindcă se mănănea căci alergau mulți la monastire și-i turbura liniștea; ce a mesteșugit? Aflând din monahii monastirii pre cel mai înbunătățit și așezându-l igumen, el a luat rugăcinile tuturor fraților și intrând supt poalele unui munte ce eră potrivit spre liniște, a locuit acolo; dar fiindcă oile își căutau păstorul și nu conteneau frații monastirii de a-l cerceta pre el, prin munți și pre la poalele lor, pentru aceasta l'au aflat pre el la poalele acelea a muntelui, fără apărare, fără acoperământ și fără vreo altă mângâere. Deci socotind el iuțea zăpezii și a iernii și arsura verii, pre care le sufereă pururea pomenitul, îl rugă pre el zicând: Pentruce părinte cinstite, te necăjești pre sineți cu atâtea de multe aspre deprinderi? Au nu socotești neputința trupului, ce este zidit din pământ și are firească însușire să se strice cu grăbire, de vremurile vremurilor?

Deci abia și cu greu s'a înduplecat cuviosul la sfatul fraților, și dar a îndemnat pre ei ca să-i facă lui o mică chilie, care săvârșindu-se, s'a dus sfântul înlăuntrul bisericii

monastirii și plecându-și genunchile la pământ, zicea rugându-se: O Doamne! învrednicește să vie la noi nevrednicii, frații acei osârduitori ca să placă măririi tale, și dar atuncia a venit în monastire doi cucernici mireni, ca și când ar fi fost trimiși de Dumnezeu, cari se rugau să se tundă în monahi și să facă ascultare lui și tuturor celorlalți frați. Pre aceștia primindu-i cuviosul, ca pre niște trimiși de Dumnezeu, i-a înbrăcat pre ei cu îngereasca shimă și le-a pus numele celor mai întâi aleși ucenici ai Domnului, pre unul adică numindu-l Petru, iară pe celalalt Ioan, și împreună cu aceștia mai fierbinți făcea rugăciunile sale către Dumnezeu.

Ci tatăl răutății diavolul n'a suferit să vadă întru multă vreme vicleniile și mesteșugirile lui biruindu se de sfântul. Ci mai întâiu, i-a adus lui atâta mulțime de țăntari, în cât nu putea nici puțin să se odihnească, căci și când se plecă bătrânul să se culce i se făcea lui ca niște îmbolditori, și când se scula spre rugăciune, intrau prin gura sa până în gâtlee, iară dacă ar fi voit să-și mângâie neputința firii cu puțină hrană, se umplea și aceea de țăntari, și această mare rană, suferindu-o sfântul întreg trei ani, nu suspină cu înpuținare de suflet, ci mai vârtos mulțămind, cerea dela Domnul izbăvire răului. Iară când fugeau țăntarii duple economia lui Dumnezeu, veneau muște oarecare prea mari și supărau pre Cuviosul împungându-i ca săgețile pielea, care din multa înfrânare eră cu totul uscată, deci când iarăși fugeau muștele atuncia veniau furnici, și se împotriveau mulți ani, nevoitorului pustniciei, intrându-i fără de frică și în ochi și în nas.

Deci fiindcă cu toate acestea scârbelnice, vedeă diavolul pre sfântul că stă ca un stejar tare și neclătit, încât nouă ani, întru care a suferit mai sus zisele rane, s'au socotit la el ca o zi, pentru aceasta mai cu mare pornire a voit să deă războiu Cuviosului, și fiindcă știa că nu dă războiu unei femei slabe, precum de demult a dat războiu Evei cei luate din coasta lui Adam, ci că se luptă cu un bărbat puternic, carele este cap femeii, pentru aceasta nu întrebunțează, împotiva lui organ numai pe un șarpe, precum a întrebunțat atuncia când a dat războiu strămoșii, ci adunând nenumărată mulțime de

șerpi, prin ei dă războiu sfântului. Iară cuvântul este silit să spuie o povestire preaslăvită cu adevărat și înfricoșată, căci nu eră loc nici înlăuntru, nici afară, de chilla sfântului, întru care să nu se vază șarpe, pentru că ori în care loc stă, acolo și șarpe se află împleticindu-se la picioarele lui, și orice vas de trebuință apucă, înlăuntru lui află și șarpe, și de câte ori voiă a se culcă pre pat ca să se odihnească puțin de ostenelile, împreună cu el se culcau și șerpilor deși era nevătămat de ei, cu puterea dumnezeieștii Pronii. Și această mare rană, o suferea pururea pomenitul, nu odată sau de trei ori în zi cu noapte, ci pururea și în tot ceasul și nu numai într'un an sau doi, ci întregi unsprezece ani, se supăra de șerpi, și ceeace eră mai de minune, că cuviosul n'a obosit, n'a cârtit, nu s'a scârbit cât de puțin, ci a rămas mulțămind pururea lui Dumnezeu, și cu osârdie dând războiu diavolului celui ce-l războia.

Odinioară în vreme ce Cuviosul săvârșia dumnezeesca Liturghie și se află pre la sfârșitul ei, a eșit dela o parte un cumplit balaur, carele a încins tot colțul bisericii, și fiindcă fratele ce slujia împreună cu Cuviosul, a eșit afară din biserică ca să aducă obișnuita apă caldă, atuncea balaurul căzând jos din colț, s'a dus și a statut la pragul ușii bisericii, o vedere grozavă, ca un bou arătându-se și nu lăsă nici cum pre fratele să intre, și fiindcă a sfârșit sfântul rugăciunea și a zis Vosglasul; a înțeles însă că fratele împreună slujitorul a zăbovit, a fost silit și s'a întors către ușa ca să-l cheme, atuncea vede pre balaurul adică că zăcea preste prag, iară pre împreună slujitorul, că stă afară îngrozit și tremurând, deci umplându-se de credință și de Duhul sfânt, și ne mai cruțându-se: Intră! a strigat către împreună slujitorul, și acestea zicând, și iarăși liniștit întorcându-se săvârșia proscomidia Tainelor, iară împreună slujitorul înarmându-se de glasul duhovnicescului său Părinte, a trecut preste balaur, ca și când ar fi avut aripi și s'a dus către cel ce l-a chemat.

Iară după ce s'a săvârșit dumnezeiasca Liturghie, atuncea Cuviosul fără să se dezbrace de preoteasca podoabă, a eșit afară și mergând la balaur, i-a zis lui: Iată o fiară, acum are să vie sfârșitul și pierzarea

ta prin dumnezeiasca Pronie, urmează-mi mie, și îndată balaurul mușcând cu dinții săi poala felonului sfântului, se trăgea de ea și se târa. Deci mergând departe de biserică ca o aruncătură de săgeată, și ajungând la o prăpastie ce avea despre amândouă părțile doi mici munțișori, a statut acolo la rugăciune și pre lângă celelalte a zis și acest de pre urmă cuvîntel: „Doamne Dumnezeu, zeule, carele ai zis celor ce cred întru tine, „să calce preste șerpi și preste scorpii, însu-ți „binevoeste, ca și eu prea micul să calc „preste balaurul acesta, la locul acestei prăpastii“. Și o minune! îndată s'a sculat balaurul în sus și s'a surpat în acea deschidere de prăpastie, și preste el au căzut amândoi munțișorii aceia, și cu aceștia s'a umplut deșertul prăpastiei, încât s'a îndreptat locul și s'a făcut șes. Iară bătrânul mulțumind lui Dumnezeu, s'a dus la chilia sa. Și atuncea s'a făcut o minune streină, căci șerpilor ce-și aveau cuiburile sub chilia Cuviosului, și-l supărau pre el în atâția mulți ani, aceștia zic, văzând slăvită de dumnezeiasca lumină fața sfântului, n'au suferit, ci ca și când s'ar fi izgonit de pară de foc, așa îndată toți împreună au fugit, și ducându-se la locul unde s'a astupat balaurul, acolo și aceștia toți s'au omorît, mulțime nenumărată fiind. Apoi au venit despre o parte multe pasări, ca și când ar fi fost trimise de cineva și au mâncat împreună toți șerpilor.

Deci de atuncea izbăvinduse de supărări dumnezeescul Părinte, a luat de la Dumnezeu Darul vindecărilor și a spune mai înainte cele fiitoare, pentru aceasta și mai mult se dă pre sine la mai aspră nevointă. Și dar văzând că mulți năzuind la el, îi turbau liniștea, pentru aceasta a hotărât să se ducă la munții cei mai din pustie, și s'a și dus. Și pre ucenicul său Ioan, l-a lăsat igumen monahilor monastirii. Iară ucenicului său Petru, i-a arătat Cuviosul Darul vederii mai înainte care l-a luat dela Domnul, și dar n'a mințit mai înainte spunerea acestuia. Deci fiindcă am pomenit de mai înainte vederea și de proorocescul Dar al sfântului, vom povesti aicea numai o ispravă a acestuia și minune, și din această una, vom arăta toată mai înainte vederea lui, precum din marginea hainii, se arată care este toată țesătura ei, precum zice obșteasca Parimie.

Leon înțeleptul drept slăvitorul împăratul Romanilor, carele a împărătit în anii opt sute optzeci și șapte, acesta a scris pe hârtie un cuget, ce i-a venit întru inima sa, și pecetluind hârtia, o a trimis la Cuviosul, cerând ca să-i dezlege acel cuget. Iară Cuviosul mai 'nainte cunoscându-o aceasta, a scris dimpotrivă răspuns la cugetul împăratului, și îndată ce a simțit că a ajuns la pragul ușii chiliei aducătorul hârtiei împăratului, a eșit și Cuviosul, și întâmpinându-l, i-a dat lui răspunsul la împărăteasca hârtie, zicând și aceasta: Priimește pecetluita această scrisoare, frate și te întoarce către cel ce te-a trimis. Acestea auzindu-le trimisul s'a înspăimântat. Și ce Părinte? a zis, ce să spui celui ce m'a trimis, pentru dezlegarea cererii sale? Căci tu n'ai luat încă hârtia ce ți-a trimis? Părintele i-a răspuns: Destul îți este ție aceasta fiule, destulă, la Dumnezeu este îngrijirea și Pronia despre aceasta. Atuncea luând scrisoarea Cuviosului trimisul, s'a întors către împăratul și arătându-i lui cele ce au urmat, l-a făcut de s'a înspăimântat, și după ce a cetit împăratul răspunsul și a văzut și împlinirea răspunsului, a întrebuințat toate mijloacele ca să meargă să vadă pre Cuviosul. Iară nemândrul și cu adevărat smerit cugetătorul Toma, a întrebuințat un chip potrivit și n'a lăsat să meargă împăratul să-l vadă.

Deci acest cu Dar dăruit Toma, pentru că iubea liniștea, pentru aceasta după ce a așezat bine monastireștile lucruri, s'a dus de acolo, și mergând la un loc greu de umblat, a locuit acolo singuratec, ca o pasăre, și a petrecut acolo închis, toată sfânta Patruze-cime și așa viețuia cu liniște. Iară dacă s'ar fi întâmplat vre unui frate vreo întâmplare primejditoare de suflet, atuncea Cuviosul mergea la monastire și cercetă pre fratele acela și pre ceilalți, apoi iarăș se întorcea la locul acel neumblat, ca la o mângâere și însuflețire. Deci viețuind mulți ani pururea pomenitul și ajungând la bătrânețe unse și îndelungate, s'a bolnăvit puțin, și așa și-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu.

Întru această zi, sfântul sfințitul mucenic Teotechi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Teotechi, ca un fiu al lui Dumnezeu, Prin sabie merge către Părintele său.

Întru această zi, sfântul mucenic Marian, imbroșcat cu pietre s'a săvârșit

Stih: Lui Marian i se zdrobește capul de imbroșcături,

Și gânditor merge spre dumnezeieștile cununi.

Întru această zi, sfântul Evghenie de toege bătut s'a săvârșit.

Stih: Evghenie, bătut cu toege,

Spre cununa slavei, grăbindu-se merge.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

✓ **Ținerii în buna credință fiind crescuți, păgâneasca „poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul vă- „păii stând au cântat: Dum- „nezeul părinților noștri, bine „ești cuvântat“.**

Vnde se aude curat glasul celor ce prăznuesc cu bucuros suflet, acolo v'ați sălășluit pătimitorilor; și fiind plini de veselie cântați: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Dulce îmi este moartea, plăcut ca să mor, striga Ermoghen; a vieții îmi este Hristos, și a muri dobândă nespusă; să mi se taie dar mădulările, mie carele cânt: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu cuget întărit te-ai scris pre sine-ți în cartea celor vii, o înțelepte Evgrafe! Că tăindu-ți-se capul, ai șezut pe sângele tău ca pre o căruță și te-ai mutat către lumina cea neînserată.

Și acum, a Născătoarei:

Nearzându-ți pântecul, nemîșcându-ți semnele fecioriei, a ieșit din tine Cuvântul cel ce s'a întrupat, dându-ne nouă nestricăciune și viață, celor ce cântăm: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel răcorit...

Cade înaintea picioarelor tale cugetătorul deșertăciunii, călcându-se de tine Mină de Dumnezeu înțeleptite; că lipsindu-te de ochi și de limbă, nu ți-a mișcat gândul dela starea cea mai bună. Pentru aceea veselindu-te ai strigat: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Când cu pornire și cu voire crudă, te-a lipsit pre tine de mâini și de picioare judecătorul cel prea fărădelege, atuncia înțelepte Ermoghene, dorind a pătimi, cântai lui Hristos bucurându-te: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Laud Mină dumnezeestile tale patimi, cinstesc nevoițele lui Ermoghen, mă închin moaștelor, cânt chinurile, legăturile, gonirile și moartea, prin carea v'ați înălțat către viață, stri-

gând: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Năstrapă, carea ții mana Dumnezeirii, te cunoaștem pre tine Fecioară; sicriu, masă și sfeșnic, scaun al lui Dumnezeu, palat și pod, carele treci către dumnezeasca viață pre cei ce cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii cei mai „pre sus de fire, că n'a ars „pre tinerii pre cari i-a priimit, „precum nici focul Dumnezeirii pântecul Fecioarii în care „a intrat. Pentru aceasta cântând să strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Iată că a strălucit tuturor praznicul cel luminat al mucenicilor celor cu chip lumenos, luminând marginile lumii și împrăștiind orbirea sufletelor; să ne adunăm astăzi cu osârdie, ca să luăm sfințenie.

Cei ce ați câștigat slava bu-

nătății cerești, slavă de carea v'ați învrednicit, rugați-vă să o dobândească și cei ce cinstesc cu credință luminată pomenirea voastră; ca unii ce stați totdeauna înaintea lui Dumnezeu, marilor mucenici.

Trupul și sufletul le-ați adus Făcătorului tuturor jertfă fără prihană, arzându-vă de tot cu focul chinurilor, și v'ați numărat în tagmele mucenicilor, luminându-vă cu lumină prea curată, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă:

Înălțatu-s'au către locașurile cele luminoase, veselindu-se ceata cea dumnezească a mucenicilor, și acum stau înaintea Tatălui și Fiului și Duhului îndulcindu-se arătat de îndumnezeire, Mină împreună cu Ermoghen și cu Evgraf, de Dumnezeu înțelepțiți.

Și acum, a Născătoarei:

Ca o lumină de fulger a văzut firea noastră cea lepădată nașterea ta, ceea ce ești fără prihană, și s'a mântuit de noaptea necunoștinții, și de patimile turburării cei întunecoasă. Drept aceea, ca pre o pricină a mântuirii noastre te cinstim.

Irmosul:

Chipul nașterii tale cei cu-

„rate, l-a arătat rugul cel ce „ardea neaprins. Și acum te „rugăm ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbăticit asupra „noastră; ca neîncetat să te „slăvim pre tine Născătoare de „Dumnezeu“.

SVETILNA.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

Cu cuvintele tale cele ritoricești, și cu dumnezeștile minuni Mină, ai tras dimpreună-ți pătimitori pre sfântul Ermoghen, cum și pre Evgraf; iară noi cu bucurie vă laudăm.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pământenilor, folositoarea păcătoșilor, singură nădejdea creștinilor, mântuirea a toată lumea, scapă-mă de îngrozirea focului.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă ai văzut patima Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu jale strigai, lăcrămând neîncetat: Ce ți-a răsplătit Fiule poporul cel nemulțămitor; laud însă puterea ta.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a sfinților, glasul al 6-lea:

Iarăși ne-a strălucit nouă pomenirea cea de preste an a luminătorilor lumii: Mină, Ermoghen și Evgraf, luminând inimile credincioșilor, cu nevo-

ințele lor, cele prin Cruce pentru Hristos. Pentru aceasta să aducem laudă lui Hristos Dumnezeuului nostru, cea ce i-a încununat pre ei cu slavă și cu cinste.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am că Dumnezeu s'a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat..

Pironindu-te pre Cruce Hristoase, ceeace te-a născut s'a rănit la inimă, strigând cu jale: O Fiul meu! Scoală-te îngrab, ca să laud învierea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih pe 4, și din Canonul sfinților, Peasna 3-a pe 4. Prochimen, Apostolul, către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Aliluia. Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziți-vă...*

CHINONICUL:

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Danil stălpnicul.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 8-lea. Podobie: Ce vă vom numi pre voi...

Ce te vom numi Daniile? Sihastru, că ai supus patimile gândului? Mucenic, că ai suferit tot necazul? Stălp ridicat dela pământ la înălțime, întărit pe piatra adevărului? Nevoitor osârdios, și doftor iscusit? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom chema Daniile? Dezrădăcinător patimilor, și sădător bunătăților? Făcător de minuni adevărat, și rugător pentru păcătoși? Gonitor prea viteaz duhurilor, luminător strălucit al buneii credințe, locaș Duhului, Bisericii folositor? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi acum Daniile? Pildă călugărilor și învățător postirii? Podoabă credincioșilor, și însu-ți făcător de vindecări? Sfeșnic, care luminezi lumină celor dintru întuneric, împreună cetățean, și întocmai la cinste cu îngerii? Locuitor raiului și om ceresc? Roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Teodor Studitul.

Bine lucrând talantul, carele
ți s'a încredințat dela Hri-
stos, cuvioase Părinte, te-ai
arătat și după moarte înfrico-
șat dracilor, și doftor a multe
feluri de boale; stâlp și întărire
și munte sfânt al Bisericii lui
Hristos. Pentru aceasta te ru-
găm, Daniile făcătorule de mi-
nuni, cere sufletelor noastre
pace și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ești plină de Dar,
mijlocește cu rugăciunile tale, și
cere sufletelor noastre mulțime
de îndurări, și curățire greșeli-
lor celor multe, rugămu-ne.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Bucură-te cămara...

Patima ta cea cinstită, vă-
zându-o cinstita și prea cura-
tă Maica ta, îndelung răbdăto-
rule Impărate al tuturor, vâr-
sând lacrimi cu amar și bă-
tându-și pieptul, strigă: Prea
dulcele meu Iisuse, bucuria mea
cea mântuitoare, lumina a toată
lumea, dumnezeescule Soare
neapus, cum voi răbda, și cum
voi trăi? Văzându-te acum
spânzurat pe lemnul Crucii ca
un făcător de rele, și cu sulița ră-
nit la prea curată coasta ta!
Vai mie Fiule, și Dumnezeu
meu! de nu-mi va străluci lumi-
na Invierii tale.

Troparul, glasul 1-iu:

Al răbdării stâlp ai fost,
răvnind părinților celor mai
dinainte Cuvioase; lui Iov întru
patimi, lui Iosif întru ispite, și
vieții celor fără de trup, fiind în
trup, Daniile părintele nostru;
roagă-te lui Hristos Dumnezeu,
să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Amândouă din Octoih, și al Cuviosului pe
4. Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre Daniil stâlpnicul.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului celui
ce a povățuit pre norodul
„său prin marea Roșie, cântare
„de biruință, că s'a proslăvit“.

Vrând să laud cu cântări
pomenirea ta fericite Daniile,
trimite-mi din Cer rază purtă-
toare de lumină.

Cu adevărat mare soare ai
răsărit Părinte la marginile lu-
mii; luminând adunările cre-
dincioșilor cu mila bunătăților.

Slavă:

Supuindu-te Părinte, legilor
Stăpânului, ți-ai omorât trupul
cu înfrânarea, și l-ai supus du-
hului.

Și acum, a Născătoarei :

Cu totul s'a arătat om rămâ-
ind și după întrupare, ceea ce
a fost, Domnul cel ce s'a nă-
scut din tine neschimbat, Nă-
scătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmos :

Doamne cea ce ai făcut...

Cu toiagul postirii ai des-
picat marea patimilor
Părinte, ai trecut neînnecat, și
ai ajuns la muntele nepătimi-
rii celei adevărate, și te-ai unit
cu Dumnezeu prin curăția gân-
dului.

Suindu-te la înălțimea bună-
tăților, te-ai făcut cunoscut lu-
mii, stând înălțat pe stâlp, și
luminând cu strălucirea minuni-
lor celor minunate, pre cei ce a-
lergau la tine cu credință.

Slavă :

Fiind întărit pre piatra cu-
noștinții de Dumnezeu, te-ai a-
rătat nemișcat de toate măestri-
ile dracilor, și întărindu-ți pe
pământ trupul tău pre stâlp, ți-ai
ridicat sufletul către Cer.

Și acum, a Născătoarei :

Scapă-mă Stăpână de îm-
presurarea patimilor, biruește
pre vrăjmașii mei, cei ce acum
se luptă cu mine, și mă întă-
rește pre piatra voei lui Dum-
nezeu. Luminează-mi sufletul,
ceea ce ești ușa dumnezeestii
lumini.

Irmosul :

Doamne cea ce ai făcut cele
„deasupra crugului ceresc și
„ai zidit Biserica, tu pre mine
„mă întărește întru dragosteata;
„că tu ești marginea doririlor,
„și credincioșilor întărire, unu-
„le iubitorule de oameni“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Căutând cele de sus...

Dorind de cele de sus, de
la cele de jos te-ai mutat, și
alt Cer stâlpul ți-ai făcut; prin
care ai strălucit raza minunilor
cuvioase Daniile; roagă neînce-
tat, pre Hristos Dumnezeu, să
mântuiască sufletele noastre.

Sedealna, glasul al 8-lea :

Pododie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu postirea, cu ostenele,
și cu rugăciuni împodobindu-ți
sufletul cu cuviință dumne-
zeească, te-ai făcut părtaș cu
îngerii fericite, și cu adevărat
ai luat Dar de minuni, a vin-
decă boalele celor ce te cin-
stesc cu credință. Pentru a-
ceasta și gonești mulțimea dra-
cilor, și dai tămăduiri oame-
nilor, fericite Daniile, vredni-
cule de laudă. Roagă-te lui
Hristos Dumnezeu, iertare de
greșeli să dăruiască, celor ce
prăznuesc cu dragoste sfântă
pomenirea ta.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Veniți toți credincioșii, să

slăvim cu laude pre Impărăteasa Maica Ziditorului, și lăudându-o să strigăm: Fecioară cu totul slăvită, ceea ce ești pricina bucurii, mântuiește pre cei ce te cinstesc, și cu rugăciunile tale izbăvește-i de tot felul de supărări, de boale și de necazuri; căci ca o Maică a lui Dumnezeu ai îndrăzneală a te ruga, și a da tămăduire boalelor, și iertare de păcate. Pentru aceea strigăm ție: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând patima cea de Crucă a Fiului și Dumnezeului tău Curată, sfărâmându-te la cele dinlăuntru, cu amar strigai vătându-te, Preacurată: Cum de voie te-ai răstignit Stăpâne, cum ai priimit moarte trupească? Cu adevărat înfricoșată auzire! Pentru aceasta laud voirea ta Mântuitorule, cea tainică și negrăită; că ai venit să mântuești zidirea ta cea rătăcită. Ci scoală-te acum, umple inima mea de bucurie, și nu mă lăsa singură, să mă cufund de inimă rea, Cuvinte, cea ce ai umplut de bucurie toată lumea cea de sub soare.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, tu și puterea mea, tu „Dumnezeul meu, tu bucuria

„mea; cea ce n'ai lăsat sâ-nurile părintești, și a noastră „sărăcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avva-cum, strig către tine: Slavă „puterii tale iubitorule de „oameni“.

Ca pre un soare luminos, Părinte pururea pomenite, ai văzut strălucind pre stâlp, pre robul lui Dumnezeu Simeon, și cu dumnezeieștile luminări care izvorau dela el, dumnezeiește te-ai luminat Daniile, și ai urmat vieții lui.

Biruit-ai taberile drăcești cu arma credinții, și cu izvoarele rugăciunilor, ai înecat răutatea care o făceau celor ce înotau pre mare; și ai mântuit pre cei ce cântau cu credință lui Hristos: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Slavă:

Suindu-te pre stâlp prea fericite, ai stătut în picioare în toate nopțile, ca și cum ai fi fost fără de trup; având smerit ochiul sufletului, și ca o oglindă curată priimind lumina Duhului, și arătările cele dumnezeiești, cu curată cunoștință.

Și acum, a Născătoarei:

Legile firii s'au înnoit întru tine Preacurată, că ai născut pre Cuvântul dătătorul de lege,

cu adevărat mai pre sus de pricină și de cuvânt; carele a izbăvit din necuvântare neamul omenesc, cel ce cântă cu credință: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos :

Pentruce m'ai lepădat dela fața ta, cea ce ești lumină neapusă, și m'a acoperit întunericul cel strein pre mine ticălosul! Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă“.

Ca să dobândești cununa cea nemuritoare Părinte, ți-ai omorât poftele trupului și pornirile patimilor le-ai înfrânat cu ostenelele postirii, și te-ai arătat rîu de minuni și izvor de tămăduiri, pururea fericite.

Fiind întru uimire fericite, s'a înfățișat ție minunatul Simeon, împreună cu doi îngeri, arătându-ți ție Părinte calea pe care a umblat pre pământ, strigând: Vino și stăi lângă mine, înălțându-te către Dumnezeu cu Darul.

Slavă :

Luminându-te Părinte cu raza cea neîserată a dumnezeieștii străluciri, ai gonit întunericul dracilor și negura patimilor, și te-ai arătat stâlp lu-

minos și scară, care cu adevărat duce pre credincioși către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Născând pre Stăpânul, te-ai arătat mai înaltă decât puterile cele de sus, și firea oamenilor o ai îndumnezeit, Doamnă Mireasă dumnezeiască. Pentru aceasta cu sufletul și cu limba te laudăm Fecioară credincioșii, Născătoare de Dumnezeu prea adevărată.

Peasna 6, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Luminându-se gândul tău cu apropierea către Dumnezeu Părinte, a rămas necuprins de focul poftelor, și nears de patimi, și mai pre sus de dezmierdările trupului.

Slavă :

Împlându-ți-se sufletul de apele cele făcătoare de viață ale Darului Duhului, de Dumnezeu înțeleptite prea fericite ai izvorit izvoare de tămăduiri, care usucă pâraele patimilor.

Și acum, a Născătoarei :

Pre tine te avem sprijini-toare și zid, toți credincioșii, cari pururea ne învăluim întru adâncul răutăților, și în valurile nevoilor, Născătoare de Dumnezeu, ceeace singură ești scăparea oamenilor“.

Imnosul :

Curățește-mă Mântuitorule,
„că multe sunt fărădelegile
„mele, și mă ridică din adân-
„cul răutăților, rogu-mă. Căci
„cătore tine am strigat, și mă
„auzi, Dumnezeu mântuirii
„mele“.

CONDAC, glasul al 8-lea.

Podoble : Ca niște pârgă a firii...

Ca o stea mult luminoasă,
suindu-te fericite pre stâlp,
lumea ai luminat cu cuvioase
faptele tale, și ai gonit Părinte
întunericul înșelăciunii. Pentru
aceasta te rugăm pre tine, lumi-
nează și acum în inimile robi-
lor tăi, lumina cea neapusă a
cunoștinții.

ICOS.

Cântarea mea spre lauda
nevointelor tale, este întinată
Părinte, că nu am inima curată;
ci-mi dă mie cuvânt sfinte,
ca curat să laud viața ta, de
carea s'au mirat cu adevărat
și îngerii, că ai fost ca un fără
de trup, luând lumina cea ne-
apusă a cunoștinții.

**Intru această Lună, în 11 zile, pomenirea
prea cuviosului părintelui nostru Daniil
stâlpnicul.**

Stih: Pre stâlp Daniil locuia mai 'nainte, nu ca
acum Cerul,

Și în a unsprezecea zi, lăsând pământul a a-
flat Edemul.

Acesta a fost pe vremea lui Leon ma-
relui împărat Vessul, dela Mesopotamia, din
enoria Samosatelor, dintr'un sat ce se chiamă

Vitară, și s'a născut din părinți anume Ilie
și Marta; iară la al cincilea an al vârstei
lui, l-au dus părinții la o monastire, și se
făcu vestit în viața schimnicească, și spo-
rind cu nevoița, s'a dus la sfântul Simeon
stâlpnicul de a luat dela dânsul binecuvân-
tare. Iară după dumnezeiasca descoperire,
s'a dus spre părțile Traciei, aproape de Vi-
zantia, la locul ce se chiamă Anaplu, la care
loc s'a închis într'o capiște idolească, sufe-
rind multe bântueli de diavoli; apoi suindu-
se deasupra unui stâlp, a petrecut într'însul
cu mult chin și răbdare, topindu-se de ar-
șiță, de răceală, și de bătăile vânturilor, și
făcu multe minuni, atâta cât s'au vestit bu-
nele lui fapte și la împăratul Leon și la Ze-
non, și la Vasilisc tiranul, carii au mers de
s'au închinat sfântului; carele propoveduin-
du-le cele ce erau să li se întâmple, și a-
jutorind sfintei Biserici, ce avea luptă cu
ereticii, și săvârșindu-și viața sfântă și fără
prihană, s'a dus către Domnul, și i se face
pomenirea la Anaplu.

**Intru această zi, prea cuviosul părintele nos-
tru Luca stâlpnicul cel nou.**

Stih : Stâlpul a ridicat pre Luca la înălțime...
Iară Luca ș'a ridicat mintea spre săvârșire.

Acesta eră pe vremea împăratului Ro-
manò bătrânul, și a lui Constantin Porfiro-
genitul, și ginerile său fiul lui Leon înțelep-
tul, de loc din Anadol. Deci când s'a pornit
pe acea vreme războiu împotriva Bulgarilor,
atuncea porunca împăratului a silit și pre
Cuviosul acesta să meargă la războiu; și
când s'a încheștat războiul, și au căzut multe
zeci de mii de oameni, a scăpat acesta din
dumnezeiasca Pronie, și s'a făcut în urmă
monah, și sporind într'u nevoiță, s'a hiro-
tonisit preot, și purta lanțuri grele ca să-și
domolească trupul; postind cele șase zile
ale săptămânei, altă nu mănca decât numai
prescura ce-i aducea, și verdețuri crude. Apoi
s'a suit pe un stâlp, și acolo a petrecut trei
ani. Și fiindcă a auzit dumnezeesc glas ce-l
chemă, supuindu-se lui Dumnezeu s'a dus
la Olimp; de acolo s'a întors iarăși la Con-
stantinopol și la Halchidon, și s'a suit iarăși
pe alt stâlp, și mii de minuni lucră. Deci
așa petrecând pe stâlp ani patruzeci și cinci
s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Achepsai și Aitala.

Stih: Achepsai văzându-mă pre mine pătimind de sabie,

Aitală urmează-mi precum eu, parecând ție.

Acești sfinți se trăgeau din Persia din orașul numit Arvil, și Aitală era preot idollor, cunoștea însă credința lui Hristos, dintr-o pricină ca aceasta: adică căci și-a pus în minte numai să meargă la episcopul creștinilor, îndată s'a vindecat de o boală ce pătimea, care era curgere de sânge. Deci învățându-se și catehisindu-se de episcopul credința lui Hristos, s'a întors la orașul său, ca să se facă și celorlalți dascăl dreptei cinstiri, dar pârît fiind la Domnul orașului că este creștin, și mărturisind pre Hristos, pentru aceasta i-a tăiat o ureche și l-a aruncat la închisoare. Iară sfântul Achepsai era diacon, și fiind prins a mărturisit buna cinstire. Deci a fost bătut fără milostivire, și împreună cu Aitală a fost trimis la întâiul bucătar al împăratului (iară întâiul bucătar era mare cîn la Persi), carele înfățișându-i pre ei împăratului, și mărturisind ei înaintea lui pre Hristos, amândurora li s'au tăiat capetele, și așa au luat fericirii cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea oarecăruia mucenic Mirax, și povestire foarte de folos.

Stih: Fieștecarele slava lepădaților de Hristos văzând,

Nimic nebunește împotriva-le afle-se bîrfind.

Acest fericit mucenic al lui Hristos Mirax, era duple neam egiptean, născut din părinți creștini la cetatea ce se numește Tenesi. Și dupăce s'a botezat, se creștea și se învăța de părinții săi neprihăniți și curata credința lui Hristos, apoi mai în urmă, din slăbiciunea și ușurința minții sale, s'a înșelat de diavolul, și s'a dus la cel de acolo Amiran și s'a lepădat, vai, de credința lui Hristos. Și nu numai aceasta, ci și brăul și-a tăiat, și Crucea a călcat în picioare, a luat sabia în mâini, și strigă jalnicul cuvânt: Agarean sunt, și de astăzi mai mult nu mai sunt creștin. Deci era cinstit și slăvit câțiva ani lângă Amiran, și cei împreună cu el, fără să se îngrijească cât de puțin pentru mântuirea sa. Iară părinții săi înștiințându-se despre aceasta, nu conțineau rugând pre

Dumnezeu, ca să schimbe gândul lui. Deci văzând Dumnezeu buna lor voință, și stăruitoarea rugăciune, a schimbat inima fiului lor întru pocăință, pentru aceasta însuși Mirax, mergând la părinții săi, le-a zis: Iată domnii și dulcii mei părinți am venit, eu ticălosul m'am întunecat cu mintea, și am făcut aceea ce am făcut, deci acum mă rog să mă fac iarăș creștin, și să fiu împreună cu voi. Iară părinții i-au răspuns: Noi fiule dupăce ai făcut răul acesta, multe lacrimi am vărsat, și n'am conținut vreodată rugând pre Dumnezeu, ca să te lumineze, să cunoști adevărul, și să te întorci iarăși către Hristos Mântuitorul tău, pentru aceasta acum mulțămim bunătății sale, că n'a trecut cu vederea smerita noastră rugăciune, însă fiule, precum și tu știi, noi ne temem de Amiran să te avem împreună, nu cumva să ne primejduim pentru aceasta, pentru că dăm prepus, că noi te-am schimbat, ci de voești să se ridice această mare cădere a lepădării, și să afli pre Dumnezeu milostiv, pe lângă aceasta de voești să ne arăți și pre noi neprihăniți, și să te faci atât de apropiat și prieten al lui Hristos, în cât să stai și mijlocitor către el pentru tot neamul tău, aceasta fă: Du-te la Amiran, și precum în privești te-ai lepădat de Hristos, așa în privești mărturisește-l pre el iarăși, ca și când n'am știut nimic despre aceasta, și cu adevărat Dumnezeu, fiule, va bine îndrepta drumul tău acesta, precum voești. Iară Mirax luând sfătuirea părinților săi împreună și blagoslovenia, luând încă și în mîna sa un brău, s'a dus în adunarea Agarenilor. Deci încingându-se cu brăul acela, înaintea lui Amiran, a închipuit cinstita Cruce pre un lemn, și sărutându-l pre el, a început să strige cu toată puterea sa: Doamne miluește! Iară Amiran prinzându-l, i-a zis: Ce ai pățit? Iară Mirax i-a răspuns: Abea acum mi-am venit în sine-mi din întunecarea ce mi s'a întâmplat dela diavolul, și am căzut la Hristosul meu, și iarăși m'am făcut creștin precum am și fost; deci am venit ca să o fac cunoscută aceasta, și ție și toatei adunării tale, și să mărturisesc cu adevărat înaintea tuturor pre Hristos, iară legea voastră să o dau anatemei. Acestea auzindu-le Amiran, l-a pus la închisoare, poruncind ca să rămâie acolo trei zile fără de mâncare sau băutură. După acestea l-a scos

dela închisoare și l'a judecat iarăși, și fiindcă l-a aflat mărturisind pre Hristos, l-a bătut pre el măsuratic, și iarăși l-a pus la închisoare; și după alte trei zile iarăși l-a judecat, și aflându-l pre el cu sânguință mărturisind pre Hristos, l-a bătut cu vine de bou și iarăși l-a pus la închisoare; iară după trei zile iarăși aducându-l înaintea sa și văzându-l că cu tărie și neschimbat mărturisea pre Hristos, l-a bătut fără de milă preste cele mai de înainte rane ale trupului, și a dat asupra- cea mai de pre urmă hotărâre a morții. Deci luându-l slujitorii, au intrat în caic, precum le era poruncit, și plutind pre mare ca patru stadii, l-au lăsat de și-a făcut rugăciunea, apoi i-au tăiat capul și l-au aruncat pre el în adâncul mării. Și trupul lui adică de a eșit din mare sau de n'a ieșit, aceasta nu s'a arătat; iară cinstitul său cap, a ieșit cu adevărat din mare, pre carele cunoscându-l oarecari creștini, l-au luat ca un Dar de mult preț. Iară pârâți fiind pentru aceasta la Amiran, i-au dat lui o sută de galbeni, și așa au fost lăsați ca să-și aibă dorința lor cu slobozenie. Atuncea dar făcând cutie de argint, au pus într'însa mucenicescul cap cu cuvenita cinste și evlavie, și de atuncea până acum izvorește pururea mir mirositor, și săvârșește multe și dă multe feluri de vindecări, spre slava adică, a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, spre deplină încredințare însă a celor ce se smintesc și se îndoesc pentru slava lui din ceruri, și pentru a acelora asemenea lui.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Varsava.

Stih: Varsavă jertfind, trăiește izbăvit de sabie, Dar dorind a trăi sus, dă capul cu multă evlavie.

Acesta mărturisind de față pre Hristos adevărat Dumnezeu, i s'a tăiat capul de Domnul Persidei.

Intru această zi, sfinții mucenici Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

Stih: Tăindu-se se veselesc trei, și una, Pentru Treimea în trei fețe, iară în fire una.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milu-ește și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu în-

„drăzneală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești „cuvântat Doamne Dumne-zeule în veci“.

Cetele ingerilor s'au mirat de starea ta prea fericite, purtătorule de Dumnezeu, că în trup fiind, ai luat viețuirea acelora, strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cu înaltă viețuire fără materie și cu lumină prevăzătoare strălucind, ne-ai dat raze de tămăduiri, nouă celor ce te cinstim cu bună credință, Daniile purtătorule de Dumnezeu.

Slavă:

Risipește negura patimilor mele prea fericite, cu strălucirea rugăciunii tale, și mă îndreptează către cărările vieții pre mine carele strig: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Fii milostivă, Fecioară, mie celui ce sunt rănit cu arma păcatului, și mă tămăduiește cu doftoria rugăciunii tale, pre mine carele strig: Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Dorirea cea desăvârșită, vârful bunătăților ai ajuns cu adevărat, Părinte purtătoru-

le de Dumnezeu, ușurându-te cu aripile faptelor bune, și dimpreună cu cei fără de trup strigi Daniile: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Puterea lui Dumnezeu întărindu-te de față, te-a dispus a suferi greutatea gerului, arșița soarelui, putrejunile trupului, și înrăutățirea viermilor, strigând: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Iov nou te-ai arătat Daniile, vrednicule de minune, fiind cuprins de mulțimea supărărilor și a necazurilor; râvnit-ai blândeții lui David, simplității lui Iacov, și curății lui Iosif, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te cunoaștem pre tine prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, urmând cuvintelor tale prea lăudată, te ferim acum, că ne-ai născut nouă pre fericitul Dumnezeu; pre carele lăudându-l în două firi și într'un Ipostas, strigăm: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De șapte ori muncitorul „Haldeilor, a ars cuptorul nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pre „aceștia cu putere mai bună „mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri „binecuvântați, preoți lăudați-l, „popoare prea înălțați-l întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'ă Cerul...

Iată că ți s'au deschis ție Părinte ușile cerurilor, mutându-te și călătoria săvârșindu-o; cetele îngerilor te-au primit, și dătătorul de cununi Hristos te-a încununat pre tine cu mărirea dreptății. Pre carele lăudându-l credincioșii îl slăvim.

Ca crinul câmpului ai înflorit Părinte în livada înfrânării, ca Chiparisul te-ai ridicat la înălțimea desăvârșirii, ca măslinul te-ai arătat, ungând fețele și inimile noastre, cu untul de lemn al ostenelelor tale.

Stâlp întărit pre temeiul bunătăților te-a cunoscut lumea, turn nemișcat, izvor de minuni; liman de adăpostire, comoară de vindecări, locaș Duhului. Pentru aceasta astăzi săvârșește pomenirea ta Daniile.

Slavă:

Mai luminată decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, dumnezească pomenirea ta Cuvioase, luminând inimile credincioșilor cu lumina dreptății, și gonind întunericul patimilor celor pierzătoare de suflet; care săvârșindu-o cu bună credință te laudăm pre tine.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuitorule cela ce te-ai născut, și ai păzit pre ceea ce te-a născut nestricată după naștere, îndură-te spre mine când vei șede să judeci faptele mele, și treci cu vederea nelegiuirile și păcatele mele; ca un Dumnezeu fără de păcat, milostiv și iubitor de oameni.

Imnosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, și marginile pământului s'au minunat, că Dumnezeu s'a arătat oamenilor tru-pește, și pânțelele tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în-cepătoriile cetelor îngerești „și omenești, te slăvim“.

SVETILNA

Podobie: Cu duhul stând în biserică...

Fiind înălțat cu trupul, ai viețuit necăjindu-te cu gerul și cu arșița, neplecându-te întocmai ca diamantul, de nevoile firii, părinte Daniile prea

minunate. Pentru aceea te-ai învrednicit a dobândi și cunună nemuritoare.

Slavă:

Stâlpul nevoințelor tale strigă cu glasuri negrăite, că ai pățimit fără acoperemânt, de impresurările protivnice, de unde ca un purtător de lumină ai strălucit Părinte, luminând toată făptura.

Și acum, a Născătoarei:

Marie Preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit, și Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te Fecioară, te-a arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te înălțat pre Cruce, și cu sulița împuns, Maica ta ceea ce nu știe de Mire, din inimă strigă: Vai mie Fiule! Cel mai 'nainte fără început, cum suferi acestea acum fără dreptate, prea drepte? dela poporul cel nemulțămător, necunoscător de bine și făcător de rele.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulă, și Otpustul.

CADE-SE A ȘTI:

Că dintru această zi, din 11, se începe Duminica sfinților Strămoși, și se sue până în 17, ale acestei luni Decemvrie; și se face așa:

De se va întâmplă Nașterea lui Hristos în zi de Duminică, atuncea facem Duminica Strămoșilor în 11 zile, ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți, cea mai 'nainte de Nașterea lui Hristos, în 18 zile ale acestei Luni.

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Luni, facem Duminica Strămoșilor în 17 zile ale lui Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți, cea mai 'nainte de nașterea lui Hristos, în 24 Decemvrie.

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Marți, facem Duminica Strămoșilor în 16 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți cea mai 'nainte de Nașterea lui Hristos, în 23 Decemvrie,

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Miercuri, facem Duminica Strămoșilor în 15 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți în 22 Decemvrie.

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Joi, atunci facem Duminica Strămoșilor în 14 Decemvrie, și Duminica sfinților Părinți în 21 Decemvrie.

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Vineri, atunci facem Duminica Strămoșilor în 13 Decemvrie; iară Duminica sfinților Părinți în 20 Decemvrie.

Iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Sâmbătă, se face atunci Duminica Strămoșilor în 12 Decemvrie; iară Duminica cea mai 'nainte de Naștere, a sfinților Părinți, în 19 Decemvrie.

De aici păzește Duminica sfinților Strămoși, în ce număr se va întâmplă.

Iară deși este mai 'nainte Duminicii a 28, sau pe urmă, la Liturghie, se citește Evanghelia Duminicii a 28 dela Lucă: *Zis'a Domnul pilda această, un om a făcut cină mare...*

Iară în Duminica a 28, se citește a rândului, care se va întâmplă.

CADE-SE A ȘTI

De Duminica sfinților Strămoși:

Când se va întâmplă Duminica sfinților

Strămoși în ziua Duminicii, se lasă slujba sfântului ce se va întâmplă întru acea Duminică, și se cântă mai 'nainte Vineri la pavecernița. Sâmbătă seara la Vecernia cea mică, se cântă slujba după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am: Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3 și ale Strămoșilor 4; Slavă a Strămoșilor: Pre toți Părinți cei mai 'nainte de lege... Și acum, a Născătoarei, glasul ce se va întâmplă. La Litie, Stihirile hramului: Slavă, a sfinților Strămoși, glas 1: Cu razele grăirii de Dumnezeu... Și acum a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihovă, Stihirile Invierii, Slavă, a Strămoșilor, glas 3: Veniți iubitorilor de praznic... Și acum, a Născătoarei: Fără sămânță dela dumnezeescul Duh... La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară, de două ori, și al Strămoșilor odată: Intru credință pre strămoși...*

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierii de două ori. Slavă, Și acum, al Strămoșilor. După întâia și a doua Stihologie, Sedelnele Invierii. După acestea Polieleu, și troparele Invierii, *Soborul ingeresc...* Apoi Ipacol al glasului din Octoih, și Sedealna sfinților Strămoși: *Pre Avraam, pre Isaac, și pre Iacov...* și a Născătoarei: *Laudă de mulțămire...* Antifoanele glasului, și Prochiemenul. Toată suflarea, Evanghelia Invierii, Invierea lui Hristos, Psalm 50, și Stihira Invierii. Canonul Invierii cu Irmosul pe 4, al sfinților tineri pe 4, și al strămoșilor pe 6. Catavasia; *Hristos se naște...* După a 3-a Peasnă Ipacol al Strămoșilor: *Forul în rouă tinerilor s'a mutat...* După a 6-a Peasnă Condacul Strămoșilor: *Chipul cel scris de mână...* Și Icos. *Tinde-ți mâna ta...* După a 9-a Peasnă, Svetilna Invierii, Slavă, a Strămoșilor, *Pomenirea părinților astăzi...* Și acum, *Taina ta Curată...* La Hvalite Stihirile Invierii 4, și ale sfinților Strămoși pe 4. Slavă a sfinților Strămoși: *Veniți toți credincioșii...* Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovie cea mare, Ecteniile și Otpustul. Stihira Evangheliei. Ceasul 1-iu, și Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului, pe 6, și din Canonul Strămoșilor, Peasna 3, pe 4. După Eșire, Troparul Învierii, și al Strămoșilor. Siavă, Și acum, Condacul Strămoșilor. Prochimen: *Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri...* Apostolul Strămoșilor. Evanghelia dela Lucă.

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Altul :

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

DUMINICA

SFINȚILOR STRĂMOȘI

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 10; trei ale Învierii, trei ale lui Anatolie și patru ale sfinților Strămoși, glasul al 8-lea.

Podoble: Raiul cel din Edem.

Săvârșind astăzi, credincioșilor, pomenirile Strămoșilor, să lăudăm cu credință pre Hristos Mântuitorul și Domnul, cel ce i-a mărit pre dâșii întru toate neamurile; și a săvârșit minuni prea slăvite, ca un tare și puternic, și dintr'înșii ne-a dat nouă toiașul puterii, pre singura care nu știe de bărbat, pre dumnezeasca Fiică, curata Maria; din care a eșit floarea, Hristos, cel ce a odrăzlit viața tuturor, și hrană neînpuținată, și mântuire veșnică.

Cela ce pre sfinții tineri din foc i-ai mântuit Stăpâne, și din gura leilor pre Daniil; cela ce

ai binecuvântat pre Avraam, pre Isaac robul tău, și pre Iacov fiul acestuia, ai binevoit din sămânța lor a te face ca noi, ca să mântuești pre strămoșii noștri, cei ce alunecaseră mai 'nainte; ca răstignindu-te și îngropându-te și rumpând legăturile morții, împreună să înviezi pre toți cei ce erau din veac morți, care se închină Hristose împărății tale cei veșnice.

Ca într'o răcoreală în mijlocul văpăii, în roua Duhului, bucurându-se tinerii cei dumnezești, umblau cu taină într'însa, închipuind Treimea și întruparea lui Hristos; și ca niște înțelepți au stins prin credință puterea focului; și dreptul Daniil, s'a arătat încuind gurile leilor. Pentru ale căror rugăciuni milostivindu-te, iubitorule de oameni Mântuitorule, mântuește-ne și pre noi de focul cel nestins și veșnic, și ne învrednicește să dobândim cerească împărăția ta.

Ca într'o rouă fiind cinstiții și sfinții tinerii tăi, în cuptorul cel cu văpaie și cu foc, mai 'nainte au închipuit cu taină venirea ta din Fecioară, care fără ardere ne-a strălucit nouă; și Daniil cel drept și minunat între prooroci, arătând luminat dumnezească a doua

venirea ta; văzut-am a strigat, până ce scaunele s'au pus, zice; și Judecătorul a șazut, și riul cel de foc a curs. De carele să ne ferim Stăpâne Hristoase, cu rugăciunile lor.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Pre toți Părinții cei mai 'nainte de lege, să-i laudăm astăzi credincioșii; pre Avraam de Dumnezeu iubitorul, pre Isaac cel născut din făgăduință, și pre Iacov, și pre cei doisprezece Patriarhi; pre David cel prea blând și pre Daniil prorocul doririlor; împreună cu dânșii slăvind și pre cei trei tineri, care au mutat cuptorul în rouă, cerând ertare dela Hristos Dumnezeu, cel prea slăvit întru sfinții săi.

Și acum, Dogmatica glasului.

LA LITIE.

Stihirile hramului, Slavă a Strămoșilor glas 1-lu.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiți cu nume mare, pururea se fericesc; și graiurile Duhului rodind, nașterea cea nespūsă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit; și duple lege sfârșitul și-au luat, viețuind viață prea minunată.

Și acum, a Născătoarei:

Iată s'a plinit proorocia Isaiei, că Fecioară ai născut,

și după naștere, ai rămas ca și mai 'nainte de naștere; că Dumnezeu eră cel ce s'a născut; pentru aceasta și firile a înoit. Ci o a lui Dumnezeu Maică! rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în Biserica ta, nu le trece. Ci ca ceea ce ai purtat în brațele tale pre cel îndurat, milostivește-te spre robii tăi, și-l roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierii din Octoih.

Slavă, a Strămoșilor, glasul al 3-lea, a lui Ghermanò:

Veniți iubitorilor de prăznuire, să laudăm cu psalmi adunarea Strămoșilor; pre Adam strămoșul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, pre Iacov; și după lege pre Moisi și pre Aaron, pre Isus al lui Navi, pre Samuil și pre David; cu cari împreună pre Isaia, pre Ieremia, pre Iezechiil și pre Daniil, și pre cei doisprezece. Cu aceștia pre Ilie, pre Eliseiu, și pre toți; pre Zaharia și pre Botezătorul, și pre cei ce au propoveduit pre Hristos, viață și învierea neamului nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Mai pre 'sus de fire dela dumnezeescul Duh, și cu sfatul Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu cel ce este din

Tatăl fără mumă, mai 'nainte de veci, și pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup l-ai născut, și prunc cu lapte l-ai hrănit. Pentru aceasta nu încetă a-l ruga, să se mântuească din nevoi sufletele noastre.

Troparul Învierii, Slavă, Și acum, al Strămoșilor, glasul al 2-lea:

Intru credință pre strămoși i-ai îndreptat, printr'inșii mai 'nainte logodindu-ți Biserica cea din păgâni; laudă-se întru slavă sfintii, că din sămânța lor este rodul cel prea slăvit, ceea ce te-a născut mai pre sus de fire. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeu, mântu-ește sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă, Și acum, al Strămoșilor. După întâia și a doua Stihologie, Se-delnele Învierii, cu ale Născătoarei:

După Poleleu, Ipacoî al glasului, și Se-dealna Strămoșilor, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov, cu cântări toți să-i laudăm; pre David cel prea blând, și pre Isus, și pre cei doisprezece Patriarhi, împreună și pre cei trei tineri, cari au stins para focului cu puterea Duhului, și să strigăm către dânsii: Bucurați-vă cei ce vitejește ați defăimat înșelăcinea

împăratului celui nebun, și lui Hristos vă rugați, iertare de greșeli să dăruiească, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei

Laudă de mulțumită duple datorie, ca văduva aceea doi fileri, aduc ție Stăpână pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperământ și ajutoare, scoțându-mă pururea din ispite și din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu vâpae scăpându-mă de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu, rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință nașterii tale.

Antifoanele glasului, și celelalte ale Învierii, până la Canoane.

CANOANELE trei:

Al Învierii cu Imosul pe 4, al Sfinților trei tineri pe 4, și al sfinților Strămoși pe 6.

CANONUL Sfinților trei tineri.

Al cărula acrostih la Greci este acesta:

Cu cântare măresc pre cei trei tineri și pre marele Daniil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glasul al 8-lea, Imos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără început, cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de toți vecii, cu dumnezeiască cuviință, carele în cuptor cu închipuire s'a văzut de tineri, să-l proslăvim.

Cuvintele păgânului tiran scuiându-le tinerii cei de bun neam și răbdând, cu bucatele cele fărădelege ale Haldeilor n'a voit a se spurcă.

Hrănit-v'ați cu cuvântul sufletește, iară trupește hrănindu-vă cu mâncările care singure cresc, mai frumoși la fețe decât cei ce se hrăneau desfătat, v'ați adus Impăratului.

A Născătoarei :

Veninul șarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, l-a vindecat Fecioara ceea ce a răsărit din David, născând pre Mântuitorul.

Alt CANON al sfinților Strămoși.

Al cărui acrostih este acesta :

Părinților aduc laudă cu cuviință...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1-iu, Irmos :

Hristos se naște slăviți-l...

Laudă să aducem Părinților ce au strălucit mai 'nainte de lege și în lege; și cari au slujit bine Domnului și stăpânului celui ce a strălucit din Fecioară, și cari acum se desfătează întru lumina cea neapusă.

Pre Adam cel dintâiu să-l cinstim, pre cel cinstit cu mâna Ziditorului, carele ni s'a făcut strămoșul nostru al tuturor, și în locașurile cerești cu toți aleșii se odihnește.

Slavă...

Pre Avel cel ce a adus daruri cu suflet de bun neam, pre carele la priimit Dumnezeu și Domnul tuturor; acesta fiind omorât cu mână ucigașă de demult, la adus la lumină; ca pre un dumnezeesc mucenic.

Și acum, a Născătoarei :

Să auzim dumnezeestile cuvinte, care au strigat arătarea lui Hristos; că iată în peșteră se naște din Fecioara, care nu știe de bărbat, a căreia naștere înfricoșată mai 'nainte o a vestit cunoscătorilor de stele, steaua ce s'a arătat.

Catavasia :

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Cunoștință de Dumnezeu învățată, câștigând Stăpâne tinerii lui David, legile cele părintești, cu dumnezească înțelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor bine credincioși; că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Laudă a toată lumea și prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriți.

A Născătoarei :

Ca să ne arăți nouă Stăpâne

nașterea cea din trup fecioreșc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Alt Canon, Irmos :

Fiului celui mai 'nainte....

Laudă-se în lume dragostea lui Sit cea înfocată către Ziditorul; că cu viață fără prihană și cu dragoste din suflet, duple adevăr i-a slujit lui, și acum în laturea celor vii strigă: Sfânt ești Doamne.

Cu gura și cu limba, și cu inima Enos cel minunat, s'a nădăduit a chema cu dumnezească înțelepciune pre Dumnezeu Stăpânul tuturor, și cu bună plăcere viețuind pre pământ, mărire a luat.

Slavă :

Cu sfințite cântări să fericiim pre Enoh; că bine plăcând Domnului, s'a mutat întru slavă, arătându-se mai puternic decât moartea, precum scrie, ca cel ce a fost slugă prea dreaptă lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Acum așteptarea neamurilor cea din Fecioară mai 'nainte vine, și Vitleemul deschide cu cuviință Edemul cel încuiat, priimind pre Cuvântul întrupat, carele și în iesle cu trupul s'a culcat.

Ipacoî, glasul al 2-lea.

Focul în rouă tinerilor s'a mutat, plângerea întru bucurie femeilor s'a schimbat; că ingerul a slujit amânduror minunilor; aceloră adică spre odihnă, prefăcând cuptorul, iară acestora vestind învierea cea de a treia zi; începătorule al vieții noastre, Doamne slavă ție.

Peasna 4-a, Irmos :

Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea 'nțelept dumnezeeste fiind luminat la minte, visurile celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița tinerilor, că pre tiranul l-a vânat spre cunoștința ta, Atotputernice.

Organele cele cu glas tocmite, și versurile cele bine alcătuite ale muzicii, pre cei viteji nu i-au amăgit, și chipului celui de aur nu i-au plecat.

A Născătoarei :

Cu cântări, ceeace ești cu totul lăudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeu cel prea înalt, pre carele în cuptor l-au cunoscut.

Alt Canon, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Laudă să aducem lui Dum-

nezeu, cinstind pre Noe cu cântări cel ce a fost cu adevărat drept; că întru toate cu dumnezeieştile porunci fiind împodobit, s'a arătat bine plăcând lui Hristos; căruia cântăm cu credinţă: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Văzând Dumnezeu, bun neamul cel curat al minţii tale, şi cu totul desăvârşit, Noe, te-a arătat pricinuiitor de a doua lume, cu adevărat; care i-ai păzit sămânţă din tot neamul în potopul cel simţitor, precum însuşi ți-a poruncit.

Pre Noe, cel ce a păzit legea lui Dumnezeu nestricată, şi s'a aflat atuncea drept în neamul său, şi în corabie de lemn a mântuit multe feluri de animale din porunca Atotfăcătorului, întru cântări cu bună cinste să-l ferim.

Slavă:

Vin de umilinţă izvorăşte pomenirea ta, nouă celor ce te cinstim pre tine Noe fericite, carele totdeauna veseleşte sufletele şi inimile celor ce curat fericesc obiceiurile tale cele cinstite, şi viaţa cea dumnezească.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum mântuirea noastră în iesle se culcă, şi cu scutece se

înfaşă ca un prunc. Maghii astronomi vin dela răsărit să vază, ca pre un Dumnezeu şi Impărat, pre acesta ce s'a născut pre pământ, şi să i se închine credincios cu daruri.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Învăţaţi fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat robii tăi, marele Daniil împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înţelepţiţi; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejeşte i-a biruit.

Prin gând s'a învăţat Daniil iubitorule de oameni tainele tale, că te-a văzut cu curăţia minţii pe nor şezând ca un fiu omenesc, şi ca un Judecător şi Impărat al tuturor neamurilor.

Împodobitu-s'au o tineri, mai mult decât piatra safirului trupurile voastre, şi ca strălucirea aurului. Că râvna bunei credinţe aprinzându-vă, umblaţi în cuptor bucurându-vă, şi purtând danţul a toată lumea.

A Născătoarei:

Daniil cel dumnezeesc, mai nainte te-a însemnat munte Fecioară, şi cei trei tineri văzând văpaea răcorită, cu cântări au laudat pre cel dumnezeesc născut al tău, ca pre Mântuitorul, Ziditorul şi Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Dumnezeu fiind păcii...

Cu dumnezeeești laude să se cinstească Sim, cel ce și-a agonisit binecuvântarea părintească, și înaintea lui Dumnezeu bine plăcut s'a arătat, și cu cetele strămoșilor s'a împreunat, și se odihnește bucurându-se, în laturea celor vii.

Invrednicitu-s'a Avraam ca un prieten al lui Dumnezeu a vedea ziua Ziditorului său, și s'a umplut de bucurie duhovnicească. Pre acesta dară, cu dreptatea minții cinstindu-l, să-l ferim toți, ca pre un rob credincios al lui Dumnezeu.

Slavă :

Văzut-ai pre cât este cu putință omului a vedea Treimea, și pre aceea o ai ospătat ca un prieten prea de aproape, prea fericite Avraame. Pentru aceasta plata ospătării de streini ai luat, ca să fii prin credință tată a multe neamuri.

Și acum, a Născătoarei:

Cel deplin s'a deșertat cu trupul pentru noi, și început a luat, și a sărăcit cel bogat, Cuvântul lui Dumnezeu fiind, în ieslea dobitoacelor s'a culcat ca un prunc, rezidind toate cele din veac făcute.

Peasna 6-a, Irmos.

Adâncul păcatelor și viitorul...

Stăpânitori fiind preste patimile sufletești cu puterea Cuvântului, preste țările neamurilor haldeeești domni v'ați făcut. Că fapta bună știe dà cinste celor ce o câștigă, o înțelepți nepoți ai lui David!

In moarte purtătoare de viață îmbrăcându-se Daniil de demult, pre balaurul cel amar-nic ce se credeà la Haldei păgânește ca un dumnezeu, prin mâncare l-a ucis, și pre popii cei vrăjmași i-a omorât.

A Născătoarei.

Roagă pre Judecătorul și Fiul tău, să mă apere din nevoi în ziua judecării, de Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică. Că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Alt Canon, Irmos :

Din pân-tece pre Ionă...

Chip patimii lui Hristos te-ai arătat Isaace prea fericite, ridicat fiind să te jertfești prin bună voirea părintelui tău. Pentru aceasta fericit ești, și prieten lui Dumnezeu prea de aproape te-ai arătat cu adevărat, locuind împreună cu toți dreptii.

Ărătat-s'a Iacov prea credincios Dumnezeului tuturor; pentru aceasta s'a luptat cu

îngerul, şi s'a numit minte văzătoare de Dumnezeu; şi dormind, a văzut dumnezeiasca scară, pe carea se întăria Dumnezeu, cel ce s'a îmbrăcat cu trup, pentru bunătatea.

Slavă:

Iubind Iosif supunerea către tatăl său, în groapă aruncându-se, s'a vândut spre închipuirea lui Hristos, celui ce s'a junghiat şi în groapă s'a pus; şi dătător de grâu Egiptului s'a făcut, înţelept fiind şi drept, şi adevărat împărat preste patimi.

Şi acum, a Născătoarei:

Prunc tânăr pre pământ s'a cunoscut, cel ce este pururea împreună cu Tatăl şi cu Duhul; şi s'a înfăşat cu adevărat, cel ce înfăşură pământul cu negură, şi în ieslea dobitoacelor s'a pus. Acestuia acum mai 'nainte bucurându-ne să-i prăznuim naşterea cea mai presus de fire.

CONDAC, glas 6.

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu fiinţa cea nescrisă întrarmându-vă, de trei ori fericitilor, în lupta focului v'aţi prea slăvit, şi în mijlocul văpăiei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu aţi chemat: Grăbeşte o îndurate, şi aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poţi câte voeşti.

ICOS.

Tinde-ţi mâna ta dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oştiau, şi Jidovii cei biruiţi. Nu ne lăsa pre noi, nu îngădui să ne înghită moartea care însetează de noi, şi satana carele ne urăşte, ci te apropie de noi şi te milostiveşte spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te-au mărit pre tine, şi s'au aruncat pentru tine în cuptor, şi dintr'ânsul au strigat către tine: Grăbeşte o îndurate, şi aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poţi câte voeşti.

Intru această Duminică prăznuim pomenirea tuturor sfinţilor Strămoşi.

Stih: Cei de demult Strămoşi, priimiţi mare bucurie,

Văzând că se apropie Hristos Mesia către noi să vie.

Bucură-te Avraame că te-ai arătat,
Strămoş lui Mesia cel adevărat.

De ale fericitului Avraam câte scrie dumnezeescul Moisi la cartea Facerii le ştiu şi înţelepţii, şi cei ne învăţaţi, de vreme ce întru auzul tuturor le citim în zilele marelui post. De acesta se ştie, că a fost din pământul Haldeilor, şi de limbă păgână. Că neam mai 'nainte de jidovi sunt Haldeii; şi cum că a avut tată slujitor idolilor. Şi fiind dintr'un neam ca acesta, nu avea nici o piedică a cunoaşte pre Dumnezeu. Şi încă, de trebie să zicem şi ceva prea mărit, de alcea mai ales s'a povăţuit şi s'a pornit spre cunoştinţa adevăratului Dumnezeu; că cugetând în gândul său, că nici una din zidiri nu eră Dumnezeu; şi văzând bună rânduiala lucrurilor, din cele ce se vedea zidiri, a cunoscut pre Dumnezeu cel ce nu se vede, şi s'a în-

chinat lui ca Stăpânitorului a toate și pricinuitorul celei văzute bune alături, și rândulala celor ce sunt. Carele luând semn dela Dumnezeu, și poruncindu-l-se să-și lase casa a făcut așa; ne îndoindu-se nici decum în credință, și-a luat dar la bătrânețe pre Isaac, și a fi părinte multor neamuri; de vreme ce dintr'însul s'a născut Iacov, și din Iacov Iuda, din carele și Hristos, și a dobândit și alți strănepoți. Acestuia ca celui ce a fost strămoșul lui Hristos, socotind purtătorii de Dumnezeu părinții noștri și dascălii cei vrednici de pomenire, au lăsat să-i facem pomenire aproape de cea duple trup Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos; așezând și orânduind aceasta, nu așa fie cum, ci de Dumnezeescul Duh fiind înșuflați. Că de oare ce prea bunul și iubitorul de oameni Mântuitorul nostru, din iubirea de oameni pornindu-se, a învrednicit să-l aibă pre acesta începător de rudenie, și pre cei dintr'însul ales-a cu dreptate să-i facă zi de prasnici și de veselie, ca unui începător de rudenie și strămoși, cu puțin mai 'nainte de cea trupească Aratarea lui la noi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluște-ne, și ne mântuiește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat a tot Stăpânitorului; că Azaria pornind dumnezeesc danț, cântare a cântat, zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Ălăuta tinerilor, Dumnezeu a numit pre Dumnezeuul tuturor și Atotțiitorul, cel ce s'a văzut de dânșii arătat în cuptor, și cântare au cântat zicând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Pre cei trei ce au fost băgați

în cuptor știindu-i împăratul, dacă a văzut chipul celui al pătrulea, pre acela l-a arătat a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoare:

Ăvând mintea ta luminată cu dumnezească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, nașterea Fecioarii închipuită cu chipuri de taină, arătat mai 'nainte văzându-o, ai strigat: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în bună credință...

Să se laude Anania, Azaria, Misail, împreună cu Daniil, cei ce au stins cuptorul cel cu foc, și au înfrânat năvălirile leilor, și lui Hristos cu glas au cântat: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Dupre lege pătimind întru ispite, întru necurmăte necazuri Iov, omul lui Dumnezeu prea adevărat s'a numit, blând, fără de răutate, drept, desăvârșit, fără prihană, strigând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu credință să cinstim pre Moisi, și pre Aaron, și pre Or

lăudând pre Isus şi pre Levi cel prea sfinţit, pre Ghedeon şi pre Samson, şi să strigăm: Dumnezeuul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată precum mai 'nainte a zis proorocul în pân-tece a ză-mislit pre Dumnezeu, ceeace n'a ştiut de nuntă. Şi merge să-l nască adevărat în peştera Vitleemului. Căruia toţi cântăm: Dumnezeuul părinţilor bine eşti cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

De şapte [ori] cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, teme-iul cel prea osebit al credinţii lui şi al nădej-dii l-aţi câştigat Cuvioşilor, şi răbdarea şi suferirea ispitelor, strigând neîncetat: Preoţi bine cuvân-taţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Ca nişte luminători strălu-cind, şi pământul Cer făcându-l, şi cu lumina bune-i credinţe luminându-l tinerii, împreunând dănţuirea a toată lumea, au cântat ţie Făcătorului de bine şi Stăpânului a toate: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hri-stos întru toţi veci.

Vitejeşte stingând cuptorul cel ars, şi fălcile leilor legân-

du-le nepoţii lui David, acum bucurându-se cântă ţie Stăpâ-nului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cu taină învaţă Preacurată, Daniil cel prea înţelept, şi mai 'nainte a însemnat cei trei ti-neri de Dumnezeu înţelepţiţi, naşterea ta prin închipuiri, vă-zând pre cel ce a ieşit negrăit din pân-tecele tău. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preo-ţii îl laudă, noroadele îl prea înalţă întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

De minunea cea preste fire...

Ăstăzi dumnezeeeasca pome-nire săvârşind a dumnezeeeşti-lor părinţi celor din veac, a lui Adam, a lui Avel, a lui Sit, a lui Noe şi a lui Enos, a lui E-noh, a lui Avraam, a lui Mel-chisedec şi a lui Iov, a lui I-saac, împreună cu credinciosul Iacov, strigând: Bine să cuvinteze făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi ve-cii.

Ceata cea de Dumnezeu îm-podobită, a dumnezeeeştilor pă-rinţi să o lăudăm; pre Varac, pre Natan şi pre Eleazar, pre Iosie şi pre David, pre Ieftae,

pre Samuil cel ce a văzut cu cuviință cele ce erau să fie înainte, și a strigat: Toată făptura bine să cuvinteze pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Laudă cu cântare să aducem proorocilor lui Dumnezeu, lăudând pre Osie, pre Mihea, pre Sofonie și pre Avvacum, pre Zaharia, pre Ionă și pre Agheheu, pre Ammos, cu Avdie, pre Malahia și pre Naum, pre Isaia, pre Ieremia și pre Iezechiil, împreună și pre Daniil, pre Ilie și pre Eliseu.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Cu graiuri întreite să lăudăm credincioșii pre prea sfânta Treime, pre Tatăl cel fără început, și pre Fiul, și pre Duhul sfânt cel drept, Treimea cea de o ființă; pre carea toată suflarea o slăvește, strigând: Toată făptura pre Domnul să-l binecuvinteze, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Ărătat-te-ai Hristoase întrupat din sângele Fecioarii cu cuvânt negrăit, și ca un prunc desăvârșit, în peșteră născut, pentru înmulțirea milostivirii Iisuse; și steaua de departe te-a vestit Maghilor celor ce au strigat: Lăudați cu credință, și prea înălțați pre Hristos în veci.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Ajuns-ați la sfârșitul cel dorit, și stați înaintea celui ce este marginea doririlor, în cămarile cerești, tineri prea fericiți.

Bucurându-vă ați luat snopii bune arătării voastre cei cu lacrimi, rodind spicul neștricăciunii.

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire duple vrednicie și veselie inimii a înflorit, că v'ați sălăsluit acolo de unde a fugit întristarea.

A Născătoarei.

Pășunea morții o ai oprit Fecioară, născând pre dătătorul de viață și Domnul, cel ce face vii pre cei ce te măresc pre tine cu credință.

Alt Canon, Irmos,

Taină străină...

Cu tăria ta puteri au făcut de demult fiicele tale Doamne, Anna și Iudita, Devora, Olda și Iail, Estira, Sarra, Mariam a lui Moisi și Rahila, Reveca și Rut, cele mult înțelepte.

Pre sfinții tineri, ca pre cei ce au stins focul cuptorului, cu sfințenie să-i cinstim, împreună cu Daniil proorocul, și cu toți dreptii arătat, cari mai 'na-

inte de lege bine au strălucit, şi în lege Stăpânului au slujit.

Prea înțelepții dumnezeiești prooroci fiind nepoți lui Avraam, pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a născut din Avraam şi din Iuda, cu căldură mai 'nainte l-au vestit întru Duhul. Pentru rugăciunile lor Iisuse, mântueşte-ne pre toți.

Slavă :

Sfințitu-s'a toată făptura cu pomenirea voastră, şi prăznuind strigă cu cucernicie, zicând: Aduce-ți rugăciune Domnului pururea fericiților, ca să dobândească veşnicile bunătăți cei ce vă laudă pre voi.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce s'a îmbrăcat întru mine, din Fecioară a ieşit şi în peşteră s'a născut, Cuvântul Tatălui neamestecat; dănu-este făptura cu glasuri de mulțămită, mărink prea sfântă pogorârea lui, cea pentru milostivire.

SVETILNA Invierii, şi ale Strămoşilor.

Podobie : Femei auziți...

Săltând iubitorilor de părinți, şi adunându-ne duple datorie, să laudăm astăzi pomenirea Părinților, a lui Avraam, a lui Isaac, şi a lui Iacov; din cari Hristos Domnul, duple trup s'a arătat, pentru multă milostivire.

Slavă, asemenea :

Pre Adam să-l laudăm, pre Avel, pre Sit şi pre Enos, pre Enoh şi pre Noe, pre Avraam, pre Isaac, şi pre Iacov, pre Moisi, pre Iov şi pre Aaron, pre Eleazar, pre Isus, pre Varac, pre Samson şi pre Ieftae, pre David şi pre Solomon.

Şi acum, a Născătoarei :

Soarele cel mare şi Făcătorul, a ieşi din Fecioara cea neispită de nuntă, se sârgueşte spre Vitleem, ca să lumineze pre cei din Adam. Pentru aceasta vesteşte minunea, pomenirea Strămoşilor cea prea luminată.

LA HVALITE

Stihirile Invierii din Octoih 4, şi ale sfinților Strămoși 4. Glasul al 2-lea.

Podobie : Casa Eufratului...

Toți acum pomenirea cinstitilor Strămoși să o săvârşim, laudând viața lor, prin carea s'au slăvit. De două ori.

Apoi, Stih : Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri, şi laudat şi prea slăvit este numele tău în veci.

Stins-au puterea focului tinerii, dănuind în mijlocul cupătorului, şi laudând pre Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih : Că drept ești întru toate cele ce ai făcut nouă.

În groapă fiind împreună cu hiarele petrecând, Daniil proorocul, neîmpărtăşit răutății aceloră s'a arătat.

Slavă, glasul al 7-lea, a lui Ghermanò.

Veniți toți cu credință să prăznuim, pomenirea cea de preste ani a Părinților, celor mai 'nainte de lege, a lui Avraam și acelor împreună cu dânsul, seminția Iudei după vrednicie să o cinstim. Să laudăm pre tineri cei din Vavilon cari au stins văpaia în cuptor, ca pre cei ce sunt chipul Treimii; împreună să mărim și pre Daniil, și ținând tare proorociile proorocilor, să strigăm cu Isaia cu mare glas: Iată Fecioara în pânțece va lua, și va naște fiu pre Emmanuel, carele este, cu noi Dumnezeu.

Și acum:

Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că prin cel ce s'a întrupat din tine, iadul s'a robît, Adam s'a chemat, blestemul s'a pierdut, Eva s'a liberat, moartea s'a omorît, și noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat ești Hristoase Dumnezeule, cel ce bine ai voit așa, slavă ție.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

Slavă, și acum, Stihirile Evangheliei. Ceas întâi, și sfârșitul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Strămoșilor, Peasna 3-a, pe 4. După Eșire, Troparul Invierii, și al strămoșilor. Slavă. Și acum, Condacul Strămoșilor. Prochimen: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri... Apostolul Strămoșilor: *Fraților, când se va arăta Hristos viața noastră...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecarele a făcut cină mare... Iară a Duminicei rândului se lasă.*

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Altul:

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon, Episcopul Trinitundei. (De este hramul, sau de va voi cel mai mare facem privighere).

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Spiridoane fericite, noianul minunilor fiind, și izvor nedeșertat, pre Constantie împăratul cel cuprins de boală și de moarte amenințat, din acestea l-ai mântuit; și cu învățăturile l-ai plecat, a păzi pururea, ca pre toți preoții să-i cinstească, ca cei ce totdeauna slujesc lui Dumnezeu. De două ori.

Părinte Spiridoane minunate, cu faptele cele bune, înalt și văzut în împrejurări făcân-

du-te, Arhiereu ai fost fără răutate Cuvioase, bine păscând turma lui Hristos; și pre tot lupul departe l-ai gonit, și către staulul cel ceresc ai îndreptat pre credincioși, povățuitor acestora fiind, ca un prea bun păstor.

Părinte Spiridoane întru tot bogate, lui Dumnezeu celui în Treime închinându-te, și cinstindu-l, ai surpat despărțirea cea fără de Dumnezeu a lui Arie; și pre cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, și a zidit toată lumea din ce n'a fost, întocmai cu Tatăl l-ai arătat, și puterea lui cea de un Ipostas.

Slavă, glasul 1-lu.

Prea cuvioase părinte Spiridoane, prea înțelepte, pre cea moartă ca pre o vie o ai întrebat pentru dragostea lui Dumnezeu; și șarpe ai prefăcut în aur celui cuprins de sărăcie; curgerea rîului ai oprit, milostivindu-te spre norod, și împăratului i-ai stătit înainte, doitor rânduind de Dumnezeu; morți ai sculat ca un ucenic al lui, și credința o ai deslușit în mijlocul a multor părinți. Deci toate putându-le întru Hristos cel ce te-a întărit pre tine, pre acela roagă-l și acum să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș, a înainte prăznuirii.

Să prăznuim mai 'nainte popoarelor nașterea lui Hristos, și ridicându-ne gândul, la Vitleem să ne suim cu mintea, și să vedem taina cea mare din peșteră; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din prea curata Fecioară, el însuși desăvârșit fiind cu Dumnezeirea și cu omenirea. Drept aceea să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cel ce te-ai întrupat; Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ție!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea.

Podoble : Casa Eufratului...

Bucură-te părintele nostru Spiridoane, purtătorule de Dumnezeu, lauda Ierarhilor, și lumii către Dumnezeu fierbinte și bun mijlocitor.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Cu laude săvârșind, și duple vrednicie cinstind, de lumină purtătoare pomenirea ta, neîncetat lăudăm pre Hristos, cel ce te-a mărit pre tine.

Stih : Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate.

Tu părinte în mijlocul Sinodului, dovedind cinstita putere a dumnezeestii începătorii, pre filozoful cel mincinos l-ai rușinat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cunoscut-ai cu petrecerea ta pre Dumnezeu cel ce vede cele ascunse, și sufletul tău făcându-l locaș priimitor Treimii, pre aceasta cu curăție o ai primit Părinte cuvioase; și acum strălucești îmbrăcându-te cu dumnezeiasca lumină. Drept aceea având cinstitul și de Dumnezeu purtătorul trupul tău, ca pre un odor prea cinstit și ca un izvor a toate minunile cu adevărat, cu credință apropiindu-ne te mărim Ierarhe, luând sănătate trupului și sufletului; căci ca un următor al Stăpânului, dai credincioșilor cele de folos.

Și acum, glas acelaș, a înainte prăznurii

Vitleeme gătește-te, împodobește-te iesle, peșteră primește; adevărul a venit, umbra a trecut, și Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, cel ce a luat chip precum suntem noi, și a îndumnezei lumea. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pre pământ bunavoință s'a arătat, să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glas 1-iu:

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător, și de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane părintele nos-

tru. Pentru aceasta cu cea moartă în groapă tu ai vorbit, și șarpe în aur ai prefăcut; și când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind prea sfinte. Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine, slavă celui ce te-a încununat, slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Gavriil zicând ție Fecioară, bucură-te! împreună cu glasul s'a intrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătă de cât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine, slavă celui ce a ieșit din tine, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cântăm: Fericit bărbatul...

Starea întâia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8, glasul al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te îndreptătorul Arhierilor, razimul Bisericii cel neclătit, lauda Ortodoxilor, izvorul minunilor, curgerea dragostii cea nedeșerta-

tă; luminătorul cel mult luminos, organul Duhului, minte dumnezească, blândă și curată, cea împodobită cu adevăriciunea, și cu dreptatea Cerescule omule, pământescule ingere, al viei lucrătorule, al lui Hristos prietene de aproape. Pre acela roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă. De două ori.

Blând și moștenitor pământului celor blânzi, tu cu adevărat te-ai arătat Spiridoane, lauda părinților; carele cu vinele înțeleptelor și dreptelor tale cuvinte, prin dumnezeescul Dar, pre Arie vrăjmașul cel cu totul viclean și prea fără de minte l-ai sugrumat; și învățătura cea dumnezească și mântuitoare o ai înălțat întru Duhul, și pre toți drept măritorii i-ai luminat prea arătat, să slăvească pre unul Cuvântul cu adevărat, cel de o ființă cu Tatăl cel fără de început; carele dă lumii mare milă.

Patimile trupului omorându-ți, morți ai înviat cu Darul lui Dumnezeu, și șarpe în aur ai prefăcut; curgerile râului, cu rugăciunea ta Părinte le-ai oprit, și împăratului fiind în primejdie, noaptea arătându-te l-ai vindecat, cu apropierea prin vedenie, Domnul minunat mărindu-te pre tine.

Pentru aceasta cu mare glas laudăm pomenirea ta, și ne închinăm prea sfințitelor tale moaște; din care izvorăsc dumnezești râuri de tămăduiri, și mare milă.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! ingerii cântă dimpreună cu luceafărul cel luminos, și cea moartă ca o vie îi răspunde. Cel ce repejunile râului înapoi întorcându-le, le-a oprit cu cuvântul, și amuțirea diaconului, marele acesta odinioară o a tămăduit. Arșița soarelui ca și cuptorul tinerilor în rouă s'a prefăcut; și Trifilie se mântuește.

De două ori.

Veniți toată adunarea credincioșilor, cu vrednicie adunându-ne luminat, să laudăm pre Spiridon cel înțelept, cel blând și simplu, întreg și fără răutate; pre cel înainte între Ierarhi mare stătător; apărătorul Soborului din Nicea, cel ce cu strunele dreptelor dogme a surpat pre Arie cel fără de Dumnezeu, și a luminat toată lumea cu învățăturile sale.

Bucură-te cetatea Kerchirei cea luminată și bine vestită, adunarea cea slăvită, care ai moaștele celui de trei ori fericit, ale lui Spiridon celui înțe-

lept; din care izvorăsc vindecări credincioșilor, celor de departe și celor de aproape, grabnic fiind spre ajutorință; păzindu-te și pre tine cetatea Kerchirei, de tot necazul și de foamete, de moarte, de primejdii și de supărări.

Slavă, glasul 1-iu, Facerea lui Emmanuil
Hrisaf Duca.

Cu amenințarea dumnezeieștii începătorii, strângându-se din toate părțile adunările oamenilor, din ale lor case, și cuprinzând întru tot prea cinstită racla moaștelor tale, o sărută cu vrednicie. Iară prea înaltele vrednicii ale celor de pre pământ, dimpreună cu stăpânitorul împărat viind, laudă sălașul cel de Dumnezeu purtător și vrednic de cântare; ținându-se de rugăciune, mai pre sus laudă ți fac, și văzut cântă ție versul cântărilor: Iată se pune înaintea acum minunatul Spiridon; să înalțăm dar cântare, și duple putință să laudăm pre lauda cea mare a Arhierilor. Că prin mijlocirea acestuia tot neamul împărăteștii cetăți capătă mântuire; spre carele toate limbile a privi nu pot, nici laudă vrednică să-i dea. Că mulțimea minunilor acestuia covârșeste toată mintea. Pentru aceea întru tot înțelepte Ierarhe, pururea și dimpreună cu Maica lui Iisus și după moarte roagă-te

neîncetat, ca să păzească și să mântuiască poporul tău cel nou, de toată năvălirea cea improtivă. Că ajutorul tău am câștigat, și în veci luminat te ferim.

Și acum, Dogmatica:

Pre ceea ce este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit, și pre Stăpânul a născut, ușa cea cerească pre Maria Fecioara să o laudăm; cântarea celor fără de trupuri, și podoaba credincioșilor; că aceasta s'a arătat Cer, și Biserica Dumnezeirii. Aceasta păretele cel din mijloc al vrajbii l-a stricat, pace a adus, și împărăția o a deschis. Deci pre aceasta avându-o tărie credinții, apărător avem pre Domnul, ce s'a născut dintr'înșă. Indrăznească dară, îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că acesta va birui pre vrăjmași, ca un atotputernic.

VOHOD: Lumină lină...

Proclamenul zilei și ceterile.

Dela pilde, Cap. 10, Ves. 8.

Pomenirea dreptului cu laude...

Gura dreptului izvorăște înțelepciune...

Dreptul de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi...

Caută-le în apol, în 6 zile, la sfântul Nicolae.

LA LITIE.

Stihira hramului, și ale Ierarhului, glas 1-iu:

Duhovnicească prăznuire este astăzi fraților, să salte firea, să dăntuiască omenirea, că ne-a

chemat pre noi minunatul Spiridon, odorul cel dumnezeesc al Arhierilor, izvorul minunilor cel pururea crescător, locul sfântului Duh, marea tămăduirilor cea minunată și nedeșertată, turnul Bisericii cel tare și neclătit, întărirea cuvioșilor cea adevărată, și luceafărul lumii cel mult luminos. Cu rugăciunile acestuia Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

○ infricoșată minune! că pre moartă întrebându-o, cu glas viu a răspuns ție, și pornirea rîului înapoi s'a întors, prin cuvântul tău cel poruncitor; boala împăratului se gonește cu rugăciunea ta, șarpele în chip de aur s'a schimbat, morții s'au sculat. Că lucră întru tine Ierarhul tuturor, Hristos Dumnezeul nostru, Spiridoane Ierarhe înțeleptule; cel ce dogma Treimii cu slavă o ai propovedit.

Cine nu se va miră de noianul cel nedeșertat al minunilor tale Ierarhe Spiridoane, că ploaie din Cer ai pogorît cu rugăciunea ta, și brazdele cele însetate le-ai adăpat, și foametea o ai înlăturat; o minune! pre moartă o ai înviat cu graiul tău cel de viață făcător și pre șarpe în aur l'ai prefăcut; nenumarate sunt mi-

nunile tale cu adevărat; că așa știe Dumnezeu să mărească pre cei ce-l slăvesc pre El. Iară noi înconjurând cinstitele tale moaște, și sărutându-le cu nevrednice buze, luăm sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pre Domnul cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte Ierarhe pururea pomenite, de învățătura apostolească umplându-te, și locaș dumnezeescului Duh, prin viața cea cu fapte bune arătându-te, pre lupii Bisericii prin dogme i-ai gonit, și drept măritoarea credință de față susținându-o, te-ai recunoscut stâlp și apărător credinții. De acea o podoaba părinților, și cu bune învățături împreună vorbitorule! Roagă-te Mântuitorului să se mântuiască sufletele noastre.

Sărbătoare luminată, praznic cu totul sfințit, veniți credincioșii să luăm parte; că ne chiamă pre noi Spiridon, ospățator duhovnicesc fiind; a lui este masa dumnezească, minunile dulci și faptele nemuritoare; să urmăim blândității lui, nerăutății, bunătății, iubirii de oameni, și întru tot înțelepciunii, cu care el între Arhierii ca o lumină a strălucit.

Ca un lesne ertător și blând te-ai arătat în lume, și lui Hristos fiind iubit, Dar de minuni din destul dăruiești, întru cinstită și luminată adormirea ta Părinte, lauda Arhierilor, Spiridoane prea sfințite; pierzând cetele dracilor și boalele gonind totdeauna, întru tot cinstite făcătorule de minuni; luceafărul cel prea luminat al credincioșilor, întărirea Bisericii, locașul luminii, și mângâerea sufletelor noastre.

Cu dumnezească lumină luminându-ți inima, și mintea strălucindu-ți, tuturor celor de pre pământ ca un înger te-ai arătat Spiridoane; blând și întreg, cu totul strălucit de Darul lui Hristos; de unde nevăzut dăruiești trupurilor sfințită hrană, și mântuire sufletelor noastre.

Întru mare și cerească înălțime a bunelor fapte suindu-te purtătorule de Dumnezeu, toată lumea o luminezi cu fulgerile minunilor, strălucind cu daruri a nenumărate bunătăți, prea sfințite Spiridoane. Pentru aceasta toți adunându-ne cu credință și cu dragoste, și sărutând întru tot cinstit locașul tău, strigăm ție acestea: Bucură-te stâlpul cel ceresc, mângâerea scârbiților!

Bucură-te coloana faptelor bune! Bucură-te turnul cel neclătit al dogmelor credinții! Întru tine s'a arătat tot Darul Duhului Ierarhe folositor al credincioșilor, și al celor în neputințe gata tămăduitor! Bucură-te îndreptătorul Ierarhiei celei cerești.

Slavă, glasul al 6-lea :

Cuvioase Părinte, tu întru fapte bune strălucind, ai bine plăcut lui Hristos; că asupra patimilor mai întâiu îmbărbătându-te, sufletul și trupul ți-ai sfințit; iară apoi Biserica fiind turburată de Arie împrotivitorul lui Hristos, în Sobor l-ai înfruntat, și eresurile aceuia și pre filozoful cel de o minte cu dânsul bârfitor, vitejește l'ai surpat, și puterea cea în trei străluciri a dumnezeestii stăpâniri arătându-o, alt soare te-ai arătat în mijlocul sfințitei adunării aceleia. Pentru aceea adunându-ne, prea sfinte Spiridoane înțelepte, cu dorire înconjurăm dumnezească raclă ta; și trupul tău cel dumnezeesc și sfânt, cu bucurie sărutându-l, luăm sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pre Domnul, cel ce te-a mărit pre tine; pre carele cu îndrăzneală îl rogi pentru sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas acelaș.

Peșteră bine te împodobește,

că Mieluşaua vine, prunc în pân-tece purtând pre Hristos; şi iesle priimeşte, pre cea ce cu cuvântul de fapta cea ne-cuvântătoare, ne-a dezlegat pre noi pământeni; păstori fluerând, mărturisiţi minunea cea înfricoşată, şi maghii dela Persida, aur şi tămâie, şi smirnă, Impăratului aduce-ţi; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia şi plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, şi a zis către cel ce era în braţele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Izbăvitorul meu şi Dumnezeule.

LA ŞTIHOAVNĂ

Stihirile, glasul I-ii.

Podoble : Pre tine norul cel luminos...

Avem prăznuire luminată, ospăţ sfinţit; veniţi credincioşilor să luăm parte. Că Spiridon ne chiamă, ospătător fiind duhovnicesc; a căruia masa este dumnezească, minunile dulci, faptele nemuritoare; ale acestuia să urmăim blândeţelor, nerăutăţii, neviclesugului, iubirii de oameni şi înţelep-ciunii celei preste toate; prin care a strălucit între Arhierei ca o lumină.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

De prea mari bunătăţi şi minuni făcător te-ai arătat Spiridoane înţelepte; cu acelea

adică strălucindu-ţi viaţa mai pre sus decât lumina soarelui, iară cu acestea luminând lumea cea mare din jurul pământului, mai pre sus decât strălucirile Cerului; cu amândouă prea frumos arătându-te Cuvioase, celor ce aleargă cu credinţă la folosirile tale.

Stih : Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, şi Cuvioşii tăi...

O minune înfricoşată! moarta întrebându-se, răspuns viu ți-a dat; şi curgerile râului ai oprit prin cuvântul tău cel poruncitor; boala Impăratului ai alungat cu rugăciunea ta; şarpele în chip de aur s'a prefăcut, morţii s'au sculat. Că a lucrat întru tine Hristos Spiridoane sfinţitorule, cea ce dogma Treimii o ai propovedit luminat.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Ghermanò.

Dumnezeesc odor al Arhiereilor, arătat-te-ai întru bunele fapte cuvioase părinte Spiridoane prea înţelepte. Pentru aceea mai mare Bisericii făcându-te, pre începătorii eresurilor afară i-ai gonit, şi hula lui Arie soborniceşte la pământ o ai surpat; şi acum dară făcând minuni cu lucrul şi cu cuvântul, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glas acelaş.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre. Peșteră gătește-te, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei saltă și te bucură, că dintru tine a răsărit Domnul nostru. Auziți munți și dealuri, și cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

La binecuvântarea pâinilor.

Tropar, glasul 1-lu:

Soborului celui dintâiu te-ai arătat apărător... De două ori.

Caută la Vecernia cea mică.

și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

odată. Și cetirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul **Troparul** de două ori. Slavă. Și acum, a Născătoarei. După întâia Stihologhie, Sedealna, glasul al 3-lea

Podoble: De frumseșea fecioriei...

Șarpe ai prefăcut în aur sfinte, și cu vinele cuvintelor tale, ai sugrumat pre rău credinciosul și vicleanul Arie, de Dumnezeu cugetătorule. Iară împăratului te-ai făcut doftor prea mărite, morți ai înviat, și draci ai gonit. Pentru aceasta adunându-ne, lăudăm Ierarhe pomenirea ta cea prea cinstită.

De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznulrii.

De bucurie s'au umplut toate

marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se grăbește să nască, pre Impăratul a toate! O minune netâlcuită! Începe cel fără de început, și se întrupează cel fără de trup. Peștera înlăuntru priimește pre cel ce ține toate. Veselește-te Vitleeme, și făptură saltă, văzând ziua înainte prăznulrii.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 4-lea. Podobie: Degrab ne întâmpină.

Cu cuvintele ai împodobit biserica lui Hristos, cu faptele ai cinstit pre cea duple chipul lui Dumnezeu, fericite, Spiridoane. Strălucit-ai în lume, cu întreaga ta înțelepție, răspândind tuturor darurile vindecărilor. Pentru aceasta prăznuim cu credință pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a înainte prăznulrii:

Fecioare mai nainte începeți la bucuria Fecioarii, maici lăudați înainte mergerea Maicii lui Hristos Dumnezeului nostru; maghii împreună cu îngerii, păstorii împreună cu noi; căci vine să nască în cetatea Vitleem. Cu ale ei rugăciuni izbăvește-ne pre noi Dumnezeule.

După Polleleu, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podoble: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Impăraților și tainicilor, cu dumnezească cuviință în prea cinstitul Sobor înțelepțește arătat le-ai lămurit, a cinsti un

Dumnezeu în trei ipostasuri; de un scaun împreună șezător, și întru o fire arătat ai dogmatizat. Pentru aceasta mai pre sus de cuvânt, duple în-suflare dumnezească ai surpat pre bîrfitorul cu puterea Duhului, Ierarhe de Dumnezeu cinstite; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceata proorocilor prin umbra Scripturii mai înainte de demult te-a vestit, Născătoare de Dumnezeu, palat însuflețit și căruță în chipul focului, sicriu și năstrapă cu aur închipuită Fecioară, făclie luminoasă și munte umbrit, ușă închisă și carte, clește și pat aurit, cămară și nor cu totul luminat. Iară noi Stăpână totdeauna, cu buzele și cu inima te laudăm cu credință, ca pre o Născătoare de Dumnezeu întru tot curată.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea;

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugețul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Ioan:

Zis-a Domnul: Eu sunt ușa...

Psalm 50, Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului tău Spiridon, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta...

Și Stihira glasul al 6-lea.

Prea înțelepte Spiridoane, lumina și vârful părinților, cu lumina minunilor tale luminând marginile lumii, și surpător arătându-te turburării lui Arie; roagă pre Mântuitorul să se mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi, în 6 zile. Și ale sfântului două, pe 8.

CANONUL sfântului.

Peasna 1, glasul al 2-lea. Irmos:

Întru adânc a așternut...

În pământul blânzilor ajungând ca un prea blând Părinte, milostiv și curat făcându-te, viforul cel sculat asupra inimii mele îmblânzește-l, ca fiind întru dumnezească liniște să te laud.

Cu lucrările cele dumnezești Părinte curățindu-ți sufletul, te-ai făcut sfinte Spiridoane cu chip dumnezeesc, și cu raza cea strălucitoare a dumnezeescului Duh te-ai îmbogățit. Pentru aceea luminezi pre cei ce cu bucurie te fericesc pre tine.

Dela turme ca pre David

luându-te Ziditorul, păstor iscusit te-a pus turmii celei cuvântătoare; cu bunătatea și cu blândețele strălucind, și cu nerăutatea, prea cuvioase păstorule înfrumșetându-te.

A Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară curată, luminează, sfințește cugetul și sufletul meu rogu-mă, risipind norii nepriceperii mele, și din întunerecul păcatului scoțându-mă; ca după vrednicie să te cinstesc.

Alt CANON al sfântului.
Peasna 1, glasul 1-lu, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l...

Kristos te-a ales păstor prea cuvioase din pânțele maicii tale, blând, sfințit și curat, propoveduitor sfințitelor dogme, și vas prea cinstit al darurilor Duhului, de Dumnezeu purtătorule.

Omorând cugetul cel trupesc, și ochii sufletului mai înainte curățindu-i, cu totul te-ai făcut dumnezească biserică Duhului, prea cuvioase, lucrând cu sfințenie jertfe cuvântătoare în curăție, întru tot fericite.

Slavă:

Pământul Chiprului văzându-l însetat de apă, și lui Ilie asemănându-te, mulțime de ploi din Cer ai pogorât cu rugă-

ciunile tale, prea cuvioase; că Hristos ascultă rugăciunea slugilor sale.

Și acum, a Născătoarei:

Năstrapă de aur te cunoaștem și masă, și sfeșnic luminos, munte umbrit și izvor de Dumnezeu izvorit, scară și ușă a dumnezeestii vieți, ceea ce ești plină de Dar, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:
Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:
Pe piatra credinții...

Luminându-ți mintea ta cu nepătimirea și împodobindu-o cu dumnezeasca umilință, darurile Duhului ai luat, a goni duhurile și a dezlega boalele celor ce te cinstesc pre tine cu credință prea sfințite.

Pre șarpele începătorul răutății omorând, năravul iubirii de argint călcându-l, și miluind pre cel lipsit Ierarhe, șarpe ai prefăcut în podoabă de aur, cu sfințite rugăciunile tale, Părinte cuvioase.

Suitu-te-ai în muntele privirii, intrat-ai în norul nepătimirii, și în lespedeaa inimii tale ai luat legea cea mântuitoare ca un prea sfințit, și ca o slugă de aproape a Stăpânului tău.

A Născătoarei:

Vindecă ranele sufletului meu; luminează-mi mintea cea întunecată cu negrijire, dumnezeiască Mireasă, ca să cânt: Nu este fără de prihană precum tu, și nu este curat afară de tine Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui mai înainte...

Celui ce dela turmele oilor a luat pre marele Spiridon, ca să păstorească Biserica sa, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești Doamne.

Cela ce pre cea moartă în groapă, ca pre o vie o ai întregat Spiridoane prea înțelepte, și ai dat femeii odorul carea cerea, roagă-te să se trimiată nouă mare milă, cu rugăciunile tale cele sfinte.

Slavă:

Toți cu dumnezeiască cuviință laudăm prea cinstită și prea sfântă pomenirea ta fericite, cântând cu un glas lui Hristos Dumnezeu și zicând: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Fiului celui ce cu voe s'a intrupat mai presus de fire din Fecioară, și pre Născătoarea după naștere o a păzit Fecioară curată, cu dumnezeasca putere,

Dumnezeului a toate, să-i strigăm: Sfânt ești Doamne.

Sedealna glasul al 8-lea.

Podoble: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Dela păstoria oilor, rânduit fiind a fi econom Bisericii lui Hristos, ai strălucit păstor de Dumnezeu pus Spiridoane, și pre lupii cei de rea credință gonindu-i cu cuvintele, întru pășunea bune credințe ai hrănit turma ta. Pentru aceasta în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinți, credința ai întărit cu înțelepciunea Duhului, Ierarhe fericite. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeli, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, asemenea.

Ă lui Avraam iubirea de străini luând, și nerăutatea lui Iacov; nevinovăția lui Iov, bunătatea lui Moisi, și blândețile lui David, vas Duhului cu totul luminat duple vrednicie te-ai arătat Spiridoane. Pentru aceea ca și Ilie ai trimis pământului ploaie, și repejunile riurilor cu Darul ca Eliseu le-ai oprit Ierarhe. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiească iertare greșelilor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceeace ești Mireasă cu

totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat; ca ce-eace ești locaș Mângâitorului cu totul fără prihană, pre mine cel ce sunt locaș spurcat, fărădelege și batjocură dracilor întru cunoștință m'am făcut, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaș luminat prin fapte bune, ceea ce ești curată de lumină priimitoare. Gonește-mi negura patimilor, și împărtășirii celei de sus mă învrednicește, și luminii celei neînseerate, cu rugăcunile tale.

Peasna a 4-a, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Cu cărbunii cinstitului Duh aprinzându-te, materia patimilor cea lesne arzătoare Fericite o ai ars; și lumea ai luminat cu strălucirile cele ca de foc, ale bunătăților tale Spiridoane.

Întrebată fiind cea moartă, ți-a răspuns Părinte, și curgeri de riuri cu poruncile tale s'au oprit; că te-ai arătat Fericite făcător de minuni, luând dumnezeescul Dar.

Omorându-ți pornirile trupului, de Dumnezeu însuflate, morți ai sculat cu grăirea ta cea de viață făcătoare. Pentru aceasta te rog, înviază Părinte și sufletul meu cel omorât.

A Născătoarei:

Proorocii mai 'nainte au vestit adâncul tainii tale cel necuprins cu mintea; că numai tu însuși ai născut Preacurată pre cel necuprins, carele s'a întrupat pentru milostivirea cea nespusă.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag țiind în mână, și cu chip prea sfântit împodobit, în vis ivindu-se dumnezeescul înger, împăratului te-a arătat dumnezeesc tămăduitor patimii lui; carele strigă cu credință: Slavă puterii tale Doamne!

Asemănându-te lui Hristos Stăpânului tău, tămăduitorului tuturor, ai vindecat pre împăratul, Spiridoane făcătorule de minuni, și cu dumnezeeești porunci l-ai deșteptat cu bună credință, spre dumnezească râvnă cuvenită lui Dumnezeu, cu bună îndreptare Fericite.

Slavă:

Graiurile dumnezeeeștilor porunci păzindu-le întru tot Fericite, durerile cele mari ale împăratului le-ai risipit, și aur ai dat tuturor celor de pre pământ, Spiridoane fericite; că nimica nu ai câștigat pre pământ, strângându-ți la Cer bogăția cea nefurată.

Și acum, a Născătoarei:

Locaș Cuvântului cu ade-vărat, și făclie luminii celei neînserate te-ai arătat Fecioară; pentru aceea toți credincioșii cu căldură te rugăm: Roagă Doamnă pre fiul tău, să rumpă cursele lui Veliar celui ce rău cugetă asupra noastră.

Peasna 5-a, Irmos:
Luminarea celor ce zăceau...

Râul darurilor care sunt întru tine, adapă toată inima Cuvioase, dăruiește sănătate din destul, pre toți îi ridică spre slava lui Dumnezeu celui ce te-a preamărit, și cu tot felul de minuni te-a cinstit.

Pre tine fericite, împăratul pământesc te-a cunoscut ade-vărat dreaptă slugă a Impăratului ceresc, și plin de dumnezeescul Dar, când ai venit la dânsul tu marele doftor, cel arătat înaintea lui Dumnezeu.

Îrmat-ai Părinte obiceiului lui Avraam celui iubitor de streini, deschizând tuturor intrările casii tale, făcându-te tuturor toate, și purtând grijă de cei ce erau în primejdii, Spiridoane fericite.

A Născătoarei:

Punc nou ne-ai născut nouă Fecioară, pre cel mai 'nainte de veci născut din Tatăl cel fără început; pre carele roagă-l

ca pre fiul și Dumnezeuul tău, să miluească pre cei ce te mărturisesc din suflet, de Dumnezeu Născătoare prea curată.

Alt Canon, Irmos:
Dumnezeu fiind păcel..

Credința în mijlocul a mul-tor părinți o ai întărit Ierarhe Spiridoane, propoveduind uni-rea Dumnezeirii Treimii; pen-tru aceea și Biserica cinstește duple vrednicie, prea sfântă pomenirea sfintei adormirii tale.

Credincios fiind ucenic, al lui Hristos, Ierarhe Spiridoane, morți ai înviat, și i-ai pus de față vii cu rugăciunea ta, că toate a le putea ți-a dăruit, dintru a sa putere păzitorul vieții noastre.

Slavă:

Căstigând obiceiurile nă-dejdii, ale dragostii și ale cre-dinții Părinte, te-ai arătat să-racilor sprijinitor, bolnavilor doftor, liman celor din furtuni, purtător de liniște tuturor mar-ginilor, de Dumnezeu înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Ceece ești sfânta sfinților Fecioară prea curată, ai născut pre Sfântul sfinților, pre Hris-tos Mântuitorul, cel ce sfințește pre toți. Pentru aceea Impă-răteasă și Stăpână a tuturor,

ca pre o Maică a Ziditorului făpturilor te mărturisim.

Peasna 6-a, Irmos :

Intru adâncul greşelilor...

Aurul ca nişte tină s'a socotit înaintea ta, cela ce ai strălucit mai mult decât aurul prin lipsa de patimi, şi te-ai îmbogăţit Cuvioase, cu darurile cele cu totul de aur ale Duhului.

Curat slujind Stăpânului tău, mulţime de puteri ingereşti ai avut Cuvioase, slujind împreună cu tine cu glasuri nevăzute prea sfinţite.

Prea lăudată viaţa ta prea înțelepte, te-a făcut vestit lumii Părinte. Pentru aceasta săvârşim dumnezeiască pomenirea ta, şi bucurându-ne te lăudăm.

A Născătoarei.

Mai desfătat decât cerurile a fost pântecul tău, ceea ce nu ştii de bărbat, încapând pre Dumnezeu cel neîncăput nicăirea, prea curată Fecioară cu totul slăvită.

Alt Canon, Irmos :

Din pântec pre Ionă...

Ca pre alt Samuil te-a uns Darul, Spiridoane prea înțelepte, a sluji lui Dumnezeu cu sfinţenie; şi i-ai adus jertfă fără de sânge, întru tot Fericite,

crezând cu adevărat, că s'a priimit sus în locaşurile Dumnezeului nostru, înfricoşată şi nevinovată slujba ta.

Moisi în şarpe a prefăcut toiagul din porunca lui Dumnezeu odinioară, iară tu prea cuvioase Ierarhe în aur ai prefăcut şarpele cu rugăciunea ta, pentru prietenul tău; atâta de minunate minuni a lucrat Dumnezeu, prin tine.

Slavă :

Ca un îndreptător şi întărire Ierarhilor, luceafărul lumii cel prea luminos, turnul cel neclătit, temelul Bisericii cel nesurpat, izvorul minunilor cel nedeşertat; cu rugăciunile tale izbăveşte pururea de ispite, pre cei ce cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei :

Nedepărtându-se de sânurile Părintelui celui fără de început, în sinurile curatei Fecioarii se sălăşluşte; cel fără mamă, fără de tată intrupându-se, Hristos cel ce împărăţeşte dreptatea; al acestuia înfricoşatul neam este nepovestit şi neştiut.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Cele de sus căutând...

Cu dragostea lui Hristos fiind rănit prea sfinţite, mintea înălţându-ţi cu raza Duhului, cu privirea la cele de sus cea

lucrătoare, lucrare ai aflat de Dumnezeu priimate; jertfelnic dumnezeesc făcându-te, cere tuturor dumnezeiasca ertare.

COS.

Pre Ierarhul Domnului cel din pân-tece sfințit, să-l lăudăm acum, pre Spiridon cel ce a luat tablele Darului dumneze-eștii slave, și carele este mare întru minuni și la toți folositor cald, și însuși văzător de dum-nezească strălucire. Ca pre un folositor al săracilor, și ca pre un îndreptător al sufletelor păcătoșilor. Că acesta jertfind în altarul lui Hristos, Ierarh credincios s'a arătat, tuturor cerând dumnezească ertare.

Intru această Lună în 12 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Spiridon făcătorul de minuni.

Stih : Spiridon făcătorul de minuni, de a și murit, Dar a lucra multe minuni, încă n'a mai conte-nit.

In douăsprezece zile,
Spiridon lasă această viețuire...

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Constantin cel Mare și a fiului său Constantie, din Chipru de neam, modest la chip, și la inimă smerit. Și dintâiu a fost păstor de oi, apoi însurându-se și murindu-i femeia, s'a făcut episcop, și atâta l-s'a dat dela Dumnezeu, Darul tămăduirilor, cât s'a numit *de minuni făcător*. Căci fiind secetă a făcut de s'a pogorât ploae, și iarăși a oprit supărarea ploaei. Prin rugăciune a potolit încă și foametea; a întors șarpe în aur; și dacă a mântuit pre un sărac din nevoia lui, iară a adus aurul la cea dintâiu de l-a făcut șarpe. Oprit-a și curgeri de gârle. Și a întors pre o femeie desfrănată ce a cutezat a se atinge de dânsul. La Soborul ce s'a făcut la Nicheea, cu puterea sfântului Duh, a astupat gurile celor ce

foarte se sumețeau întru înțelepția științelor. O femeie oarecare cerându-și odorul, ce avusese dat pe mâna fiică-sa, care eră moartă, sfântul o a întrebat unde eră pus odorul acela de bani, și aflând dela fiică-sa cea moartă locul unde erau puși, i-au dat femeii ai căreia erau. Scăpat-a și pre împăratul Constantie de boala ce aveă. A întors spre viață pre un copil al unei femei, și a înfruntat și pre cel ce a vrut să ia capra de lăcomie ce avea, fugind ea spre turmă dela cel ce o trăgeă cu sila; apoi dacă i-a plătit prețul, a rămas cu cele cumpărate. A mai tămăduit și muția diaconului, căruia i-a poruncit, să facă puțină rugăciune pre vremea arșitei, și el lungindu-o mult de multa mărire deșartă ce aveă, îndată se făcu mut și fără glas. Acestui sfânt i se arată îngerii și-i slujiă la sfânta slujbă zicând: *Și cu Duhul tău*, când împărția poporului obișnuita binecuvântare în biserică; că aprinzând slujitorii puține făclii, și dojenindu-i sfântul pentru aceasta, ei răspundeau că nu trebuie mai multă lumină în biserică, de oarece nu eră nimenea în biserică; ci sfântul a luat mărturie dela Cer, că avea îngeri privitori, cari cântau împreună cu dânsul. Dară pe cine nu spăimântă minunea izvorării untului de lemn din candela când i se stingeă lumina sfârșindu-se untuldelemn. Acest sfânt a spus multora cele de pre urmă ce erau să le vie, cu dumnezească mai 'nainte cunoștință. A dojenit și pre episcopul Trifilie carele eră dat în petrecerile și în deslătările lumești, și l-a făcut a iubi mai mult bucuria cea viitoare. Acesta certând și înfruntând pre o femeie ce căzu-se în preacurvie, și nu vrea să se mărturisească, ci la facerea ei aducea dovadă pre bărbatul ei, zicând că copilul este făcut cu dânsul, și acela eră mort de douăzeci de luni. Acestui sfânt i se vedeă capul plin de rouă pe vremea secerei când ardeă soarele, arătând Dumnezeu cîntea în care vrea să fie. Acesta ocărmuind bine turma ce i s'a încredințat dela Dumnezeu, s'a mutat spre petrecerea îngerilor.

Intru această zi, pomenirea sfântului mu-cenic Sinetos.

Stih : Cu sabia omoară lipsiții de minte pe Sinetos,
Carele cinstește buna credință cea întru Hristos.

Acesta a fost pe vremea împăratului Aurelian, făcut Anagnost Bisericii Romane, de sfântul Papa Xist. Deci văzând pre Aurelian că aduce jertfă idolilor, s'a întrebat cu el, și bătându-și joc de el, s'a făgăduit că va jerfi și însuși. Dar nevoind să jertfească, și arătând că numai în batjocură și-a dat cuvântul, pentru aceasta a fost bătut cu vine de bou atâta de mult, în cât tot pământul de sub el s'a roșit de sânziuri. Apoi a fost aruncat în temniță, iară a doua zi a fost întins pe o scară de fier înfocată; atuncia a auzit de sus dumnezeesc glas ce-l întăria și-l îndemna la mucenie și împreună cu glasul, a căzut și o ploaie repede, care a stins focul; iar sfântul s'a păzit nevătămat. După acestea din porunca împăratului, s'a săpat o groapă adâncă ca de zece coți, și în fundul ei au fost așezate lemne ascuțite și drepte, iară preste ele a fost aruncat mucenicul lui Hristos; și i s'a zdrobit mai toate mădulările trupului; iarăși cu dumnezeasca pronie a rămas sănătos. În fine a fost închis în capîștea zisă *Panteon*, și de acolo ieșind, i s'a tălat capul, și așa a luat fericitul cununa muceniei.

Întru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Alexandru Arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Alexandru din jertfitori unul fiind...
Fără sânge unul mucenicesc danț plinind.

Când Dechie împărăteasă în Roma veche, mare goană s'a pornit asupra creștinilor; deci atuncia pre sfântul acesta Alexandru, Arhiepiscopul Ierusalimului a fost pârît la Domnitorul Palestinei, și adus fiind înaintea lui legat cu lanțuri de fier, a vorbit multe cu el, și pre Hristos cu mare glas înaintea tuturor l-a declarat Dumnezeu, Împărat și ziditor a toată lumea; iară pre idoli, i-a arătat că sunt draci, și vederată înșelăciune; și încă a dat anatemei cu glas lăminat și îndrăzneț, pre cei ce li se închină, și-i cinstesc. Aceste cuvinte ale sfântului au turburat pre Domnitorul și din porunca lui, a fost muncit Arhiepiscopul lui Hristos cu feluri de munci; apoi a fost osândit, ca viu să l mănânce fiarele. Și când a slobozit asupra-i feluri de fiare, sfântul se rugă zicând: Doamne!

De voești să mă sfârșesc acum, facă-se voia ta. Atuncia fiarele o minune! unele se închinau sfântului plecându-și în jos capetele, altele tăvălindu-se pre pământ, săru-tau picioarele sfântului, și altele iarăși lingeau cu limba lor rănitele lui mădulare. Iară marele Arhiepiscop, mulțumind lui Dumnezeu pentru aceasta, ș'a dat sfântul său suflet în mâinile lui, lăsând nevătămat trupul său pre pământ. Pre carele oarecare cucernici creștini, din multa cinstire ungându-l cu mirezme, și cu giulgiu înfășurându-l, l-au îngropat la loc ales.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Ammonata și Antu.

Stih: Urăsc cele pământești zicea Ammonata, Ingeri priimiți-mă lipsit de viață, singur își cântă.

Zicerea proorocului David cu punerea înainte zic,

Ca floarea câmpului dumnezeasca floare s'a vestejit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică...

Nerăutatea lui Moisi, blândețele lui David, viața cea fără de prihană a lui Iov celui din Avsitida câștigându-ți, locaș Duhului te-ai făcut, cântând prea sfințite: Cela ce ești binecuvântat și prea slăvit.

Rouă din Cer a picat pre capul tău în vremea secerișului, ceeace însemnă, că Dumnezeu a proslăvit precum a zis, dumnezească pomenirea ta Cuvioase, sfințind pre credincioși, prin mijlocirea ta.

In adunarea părinților te-a proslăvit Dumnezeu păzindu-ți Fericite cuvintele tale, care cu

credință le-ai adus ca o hotărâre nestrămutată, nebun arătând pre Arie cel necuvântător, și surpând împotrivirea lui.

A Născătoarei:

Strugurul ai odrăslit cu cuvânt negrăit Fecioară, ca o viță pre unul cel nelucrat, carele izvorăște vin veselind pe oameni, și scoate toată beția patimilor.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în buna credință...

David fu chemat dela turme la împărăție, precum este scris. Iară tu minunate din păstor credincios și cu totul împodobit, slujitor sfințit te-ai arătat, strigând Ziditorului tău: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Se spăimântau gloatele neputând să vază în Biserică, dumnezeieștile oști cele fără de trup ale lui Hristos, ci numai pre dreptul slujind dimpreună cu dânsule, și împreună cântând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Slavă:

Tu cela ce cu bună credință luminat arătând unirea Cuvântului împreună cu Tatăl, ai depărtat pre toți dela rătăcirea lui Arie, și ai învățat să cânte: Dumnezeuul Părinților bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul vas al Mirului, care aduce în sine Mirul cel bine mirositor, în peștera Vitleemului vine să-l verse, umplând de bună mireasma cea tăinuitoare, pre cei ce cântă: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc...

Stins-ai cuptorul patimilor cu dumnezeieștile ploi ale dumnezeescului Duh, și rouă ai izvorit, care alină arșița neputințelor Părinte, a celor ce aleargă cu credință la tine totdeauna, fericite Spiridoane prea cuvioase.

Fără răutate, drept, blând și milostiv, și neștiind în minte răul, ai fost doritor, iubitor de străini, Ierarh prea cinstit, cu evsevioasă înțelepciune împodobit Cuvioase. Pentru aceasta cu credință te cinstim.

De demult ți-a dat glas moarta, ca și cum ar fi fost vie, întrebându-o tu Părinte; o minune prea mare! O prea slăvită taină! O mare Dar care ai dobândit! Cu viață îngerească fiind împodobit, vrednicule de minuni.

A Născătoarei:

Patimile inimii mele vinde-

că-le cu milostivirea ta prea lăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l, și mă îndreptează ca să umblu bine pre cărările cele mântuitoare, ca pururea să te laud.

Alt Canon, Irmos :

Minune prea mare.

Cine va numără minunile tale Ierarhe Spiridoane de Dumnezeu înțelepțitule? Că ploi cerești ai pogorât cu a ta rugăciune, și fecioara răspunde ție prea înțelepte. Curgerea apelor o ai oprit, și pre prietenul tău Fericite degrab l-ai mântuit; pre împăratul l'ai vindecat, și străine lucruri ai săvârșit.

Mustrat-ai împotrivoarele cugete ale ereticilor, cu dogmele dreptelor tale cuvinte Ierarhe; că învățând pentru credința cea dreaptă și neclătită, ai întărit adevărul ei. Drept aceea cântând strigăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Minuni preste fire izvorăște Părinte, racla ta celor bolnavi, că dupre vrednicie te-ai arătat dumnezeesc vas al alegerii, și livește a nepătimirii prea mirositoare, care îndulcești pre credincioșii cei ce cu

vrednicie cinstesc sfântă și dumnezească, luminată și prea slăvită adormirea ta, Spiridoane de Dumnezeu purtătorule.

Și acum, a Născătoarei :

Ăuzire nouă este ceea ce s'a făcut întru tine Maică Fecioară, că singură ai născut mai presus de fire pre Domnul și Mântuitorul, carele a pecetluit minunat pântecul tău. Drept aceea bucurându-ne, strigăm ție: Bucură-te mântuirea tuturor credincioșilor.

Peasna 9, Irmos :

Fiul Părintelui...

Pre Fiul Părintelui celui fără de început, luminat l'ai propoveduit de o ființă cu Tatăl și împreună veșnic, deosebindu-te în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinți, și astupând gurile celor fără-delege, Ierarhe prea fericite.

Soare mult luminos, podoaba părinților, lauda preoților, împreună locuitorule cu îngerii! Pre cei ce acum săvârșesc cu bucurie pomenirea ta cea de lumină purtătoare, învrednicește-i luminii celei neînserate cu rugăciunile tale.

Dumnezeestile locașuri, ușa cea cerească, ceata cea frumoasă a celor ce prăznuesc, au priimit întru glas de bucurie sfințit sufletul tău, cel cu

bunătăți împodobit prea fericite.

A Născătoarei :

Mare taina nașterii tale celei mai pre sus de minte, minunează pre îngerii de Dumnezeu dăruită, mângâie adunarea cuvioșilor, veselește pre sfinții părinți, cari dumnezește te laudă pre tine nedejdea sufletelor noastre.

Alt Canon, Irmos

Taină, streină...

Să săltăm duhovnicește o iubitorilor de praznic! Să plesnim cu mâinile și să lăudăm cu cântări pre marele și dumnezeescul păstor. Al căruia prea sfânt locaș, dăruiește acum tuturor sănătate sufletului și trupului

Propoveduit-ai în mijlocul Soborului de Dumnezeu înțelepțite, pre Cuvântul tău cel împreună fără de început, și ai surpat slava cea mincinoasă a lui Arie, prea înțelepte, și ai convins sfânta adunare că tu cu adevărat te-ai arătat apărător credinții.

Slavă :

Lângă scaunul lui Dumnezeu stând întru tot Fericite, dimpreună cu dumnezeeștile cete ale tuturor îngerilor celor fără de trup, nu încetă a

rugă pre iubitorul de oameni și Domnul Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă cu credință.

Și acum, a Născătoarei :

Lăudămu-te binecuvântată întru tot fericită, pre carea te laudă toți îngerii, și purtătorii de Dumnezeu părinți, și făptura, ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cel preste sfinți; pre acesta roagă-l să miluească pre cei ce te laudă pre tine.

SVETILNA

Podobie : Cea ce ai împodobit Cerul...

Dela turmă necuvântătoare te-a adus Duhul sfânt la cea cuvântătoare purtătorule de Duh, ca și pre Moisi și pre David, ale căroră blândețe ai urmat Spiridoane lumina lumii.

Slavă, asemenea.

Proslăvit-te-a Dumnezeu întru minuni, și întru semne prea multe Fericite; că la dumnezeescul Sobor, Treimea ai mărturisit, și morți ai înviat, șarpe în aur ai prefăcut, și curgerea râului cu prea călduroasele tale rugăciuni o ai oprit, și l-ai trecut.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezească casa ta Fecioară bogat izvor de minuni s'a arătat, izvorând tuturor

noianuri de minuni și de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste, și te slăvim cu credință.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1-u.

Podobie: Ceeace ești bucuria...

Cu raza Duhului fiind strălucit înțeleptul Ierarh, a stricat nebunia cea întunecată și bârfitoare a lui Arie. Pentru aceasta drepte învățături dând cu credință pentru Treime, a fost lăudat de cei înțelepți și pricepuți și Soborul a întărit.

De două ori.

Strălucit fiind cu cerești raze cu puterea lui Hristos, dai tămăduiri sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință acum săvârșesc pomenirea ta, de Dumnezeu fericite Părinte făcătorule de minuni; pentru cari nu încetă a te ruga.

Lucrător în via poruncilor lui Hristos, prin credință te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule; pentru aceasta dinarul împărăției celei de sus ai luat. Neîncetat roagă-te pentru noi, cei ce te cinstim pre tine Spiridoane înțelepte.

Slavă, glasul al 4-lea:

Cuvioase Părinte Ierarhe prea slăvite, plin fiind de apostoleasca învățătură, și locaș dumnezeescului Duh prin

vieată îmbunătățită arătându-te, pre lupii Bisericii prin învățături i-ai gonit, și dreapta credință luminat o ai arătat; stâlp și apărător te-ai arătat creștinătății. Pentru aceasta și minuni făcând la toate marginile, șarpe în aur ai mutat, și pre cea moartă, prin întrebare o ai ridicat. Ci o vrednicule de minuni între părinți, și cu dascălii împreună vorbitorule, roagă-te Mântuitorului, să se mântuească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoare:

De toate nevoile păzește pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu; ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenliile și Otpustul.

Ceas întâi, și Otpust desăvârșit.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul cel întâi Peasna 3-a, pe 4, și din al doilea, Peasna 6-a, pe 4. Prochimen. Apostol, către Efeseni: *Fraților ca fiii luminei să umblați...* Evanghelia dela Lucă: *În vremea aceea stătu-a Iisus la loc șes...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 13 ZILE.

Sfinții mari mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest. Și sfânta muceniță Luchia fecloara.

Seara după obișnuitul Psalm, cântăm : Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Strălucește pomenirea pătimitorului tău Evstratie, Doamne, ca un soare luminos, carele cu strălucirea cuvintelor celor nebiruite, a înfruntat mulțimea dumnezeilor, ca pre un cort întunecat, deșert de credință, și a făcut patru mucenici părtași împreună cu dânsul. Prin mijlocirile lor, dăruiește-ne iertare, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Cu cuvinte, cu patimi, și cu multe feluri de lipsiri ale vieții, au arătat sfinții dragostea cea desăvârșită, către tine nemișcată, împreună cu înțeleptul Evstratie, Avxentie, Orest și Mardarie, împreună cu Evghenie, nevoindu-se prea lăudații. Cu rugăciunile lor, Doamne mântuește sufletele noastre.

Din turburarea celui fără minte, se taie capul lăudatului Avxentie, și Mardarie spânzurându-se de glezne, s'a încununat; iară Evghenie se împodobește cu tăierea mâinilor și a limbii; Orest se adoarme în

pat așternut cu foc, și Evstratie ca un miel al lui Hristos se pune în cuptor.

Alte Stihiri, glas acelaș.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca unul ce bine ai ostășit Impăratului puterilor, te-ai dat pre sine-ți Evstratie de voie la munci și la moarte silnică, aducând împreună cu tine ceață de mucenici fericite; cu cari împreună ai pățimit, și ai luat cununi de biruință; rugându-te dimpreună cu dâșii pentru noi pururea lăudate.

De Dumnezeu înțeleptite Evstratie, viteazule Avxentie, măriților Evghenie și Mardarie, împreună cu Orest, luptându-vă, pre vrăjmași i-ați biruit; și strălucind arătat ca niște stele mult luminoase, ați luminat inimile credincioșilor, și ați gonit întunerecul înșelăciunii, prin lumina cea strălucitoare a Duhului.

Bătându-te neîncetat, și cu focul topindu-te, cu încălțăminte de fier încălțându-te; pe căi gonindu-te, în temniță închizându-te, și ca o jertfă curată frigându-te în cuptor, te-ai adus la masa cea de sus, ca o jertfă curată cu bun miros, celui ce s'a jertfit, mucenice Evstratie.

Altă Stihiră a sfintei Luchiei, asemenea:

Nevoindu-te într'adins cu

feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te Făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc prea lăudată, te-ai logodit cu Hristos, și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenie, acum împarți darurile tămăduirilor, la cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă, gasul al 6-lea.

Veniți iubitorilor de mucenici, să cinstim cu laude pre pătimitorii lui Hristos, pre marele Evstratie cel nebiruit, pre Avxentie, și pre Evghenie, pre Mardarie, și pre Orest; ceata mucenicilor cea cu cinci lumini; cari bine nevoindu-se împotriva vrăjmașului celui nevăzut, și împodobindu-se cu cununile biruinții, se roagă lui Hristos, pentru cei ce cu credință, și cu dragoste săvârșesc pomenirea lor.

Și acum, Dogmatica.

Cine nu te va ferici pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda prea curată nașterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, același din tine Curată, a ieșit negrăind întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două fire fără de amestecare fiind cunoscut. Pre

acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și citirile.

Din proorocia Isaiei citire:

Acestea zice Domnul, toate neamurile s'au adunat împreună...

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepții în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor...

LA STIHOAVNA

Stihurile, glasul 1-ii.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Minunatul mucenic Evstratie, ne chiamă astăzi să săvârșim cinstită pomenirea lui, cea de preste an. Pentru aceea și noi adunându-ne să-l cinstim, ca pre un plăcut Domnului, și ca unul ce cu tărie a pătimit pentru credință.

Stih: Minunat este Dumnezeu intru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Ca și David întrarmându-te cu vitejia, ai omorât pre al doilea înșelător Goliat, cu credința Treimeii, Evstratie. Pentru aceasta pururea te veselești în ceruri împreună cu îngerii, rugând pre Mântuitorul să ne mântuim noi.

Stih: Sfinților celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

Ca Tesviteanul Ilie râvnind, ai râvnit proorocește către Domnul Atotțiitorul, mucenice Evstratie cugetătorule de Dumnezeu, și ai înfruntat semeția

cea deșartă a celor fărădelege
surpând urâciunile idolilor, ca
un puternic Fericite.

Slavă, glasul al 5-lea.

Ne îngrozindu-vă de săl-
bătăcirea tiranilor, ci încă mai
mult propoveduind luminat
credința lui Hristos, multe tăeri
și chinuri ați răbdat, Evstratie
și Avxentie, Evghenie și
Oreste, și mărite Mardarie:
Pentru aceasta rugați-vă Im-
păratului și Dumnezeu, pentru
noi cei ce săvârșim cu credință
pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de
Dumnezeu Născătoare Fe-
cioară, și te laudăm credin-
ciosii duple datorie; pre tine
cetatea cea neclătită, zidul cel
nesurpat, folositoarea cea
tare și scăparea sufletelor
noastre.

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne....

Slavă, Și acum, a Născătoarei învierii.

Taina cea din veac ascunsă...
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul sfinți-
lor de două ori. Slavă, Și acum, a Născă-
toarei învierii.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul
al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu bărbăția credinții ca
cu o platoșă îmbrăcându-te,
și cu înțelepciunea cea dum-
nezească întrarmându-te, Ev-
stratie mărite, toate taberile
drăcești ai biruit și ai defăimat
îndrăznirea cea neputincioasă
a celor fără de Dumnezeu.
Așa dar ca cel ce ai îndrăz-
neală către Stăpânul, roagă-te
să ne mântuim noi. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Cu multe păcate întune-
cându-mi mintea eu desfrâna-
tul, strig către sprijineala ta
cea tare: Luminează-mi ochii
sufletului Născătoare de Dum-
nezeu, strălucindu-mi raza cea
luminată a pocăinții; și mă
îmbracă în armele luminii
Preacurată.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul
al 4-lea, asemenea.

Cu puterea cuvintelor tale
pre muncitorul l-ai rănit, fiind
povățuitor mulțimii celei pur-
tătoare de Hristos, Evstratie
de Dumnezeu înțeleptite; și
ai luminat lumea cu razele
minunilor, și de sus ți s'a îm-
pletit cunună capului tău. Pen-

tru aceasta, și întru pomenirea ta lăudăm pre Hristos.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Cântându-te pre tine Mi-reasa lui Dumnezeu, lăudăm nașterea ta cea negrăită, prin carea ne-am izbăvit de înșelăciunea diavolului, și de toată nevoia Născătoare de Dumnezeu Stăpână; și strigăm cu credință: Miluește turma ta, una prea slăvită.

După Polieleu, Sedealna glasul al 8-lea

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul.

Cu credința Treimii întărindu-te, și cu praștia adevărului întrarmându-te, ai surpat semeția cea de alt neam a rătăcirii. Și răpind sabia cea limbută a vrăjmașului, cu aceea i-ai tăiat înprotivirea cea mincinoasă, și i-ai înfruntat viclesugul. Cu trupul ai murit, iară cu Duhul trăești Evstratie răbdătorule de chinuri; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele este înneecat în viforul ispitelor lumești, ca și cum ar fi fără de cârmuitor, și de sarcina păcatelor se arată

nedeșertat, și în fundul iadului a cădea este silit; întâmpină-l Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, și mântuește, dându-i limanul tău cel cu bună liniște; ca, cu credință să strig către tine: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi dăruiască mie, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Apoi Antifonul întâiu al glasului al 4-lea
Prochimen, glasul al 4-lea.

Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pre ei...

Stih:

Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va scăpa pre ei Domnul.

Toată suflarea...

Evangelhia dela Mateiu.

Zis-a Domnul ucenicilor săi: iată eu vă trimit...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfinților cinci mucenici, Milostive...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Apoi Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira glasului al 4-lea, a Casiei:

Sfinții mucenici mai de cinste au ales înțelepciunea Apostolilor, decât învățătura Ellinilor, părăsind cărțile ritorilor, și înfrumșetându-se cu ale pescarilor; că cu acelea învățau bună limbuție de graiuri, iară cu graiurile cele dumneze-ești ale necărturarilor, se învă-

țau teologia Treimii; căreia se și roagă, să se păzească în pace sufletele noastre.

CANOANE, trei:

Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Caută-l înapoi în 5 zile.

Și ale sfinților două pe 8.

CANONUL întâi al sfinților.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Puitorul de nevoințe Hristos, șezând în ceruri, dă cu atotputernică dreapta sa, pătimitorilor celor de pre pământ darurile, cununi întinzând celor ce au fost cu Evstratie.

Veniți să vedem ceată la număr de cinci mucenici, carea strălucește cu lumină prea luminoasă, având de căpetenie pre doritul Evstratie, încununat cu Dar dumnezeesc.

De brăul ostășirii celei de prepământ descingându-te, l-ai adus Impăratului celui adevărat, luând Avxentie dela Hristos semnul pătimirii, prin Evstratie.

A Născătoarei:

Loc încăpător te-ai făcut firii celei dumnezești, prea curată Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea dorind de tine Luchia, ca o fecioară s'a adus pre urma ta, Fiului tău.

Alt CANON, al sfinților.

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Hristos Impăratul crugurilor cerești stă înainte,

dătătorul de daruri, dăruind cununi de biruință celor ce au pățimit pre pământ împreună cu Evstratie.

Pre pătimitorii cei cinci la număr cari s'au adunat ceată de Dumnezeu încununată, cu doxologhii de cântare să-i lăudăm credincioșii, pre credinciosul întru Hristos și înțeleptul Evstratie, avându-l dumnezeesc începător.

Slavă:

De oștirea cea de sus dorind Evstratie, cinstea pământească o ai lepădat, aducând lui Dumnezeu înțelepte viața ta, cu sfințenie curățindu-te.

Și acum, a Născătoarei:

Ceata bunilor biruitori mucenici cari au priimit cununa biruinții, se bucură lăudându-te pre tine Preacurată; că prin tine Cerul s'a făcut oamenilor slobodă intrare; că ai născut mai pre sus de minte, pre făcătorul lumii.

Catavasiile:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Veselește-se de tine...

Cu nădejdea chinurilor, ca de o avuție nefurată, mai pre sus de fire, te-ai făcut plin de toată bucuria prea fericite Evstratie.

Cu înțelepciune duhovni-

cească, și cu răbdarea nevoilor, ai înfruntat nedumnezeirea cea tiranică, mucenice al lui Hristos, Avxentie.

Ca un odor prea luminat al Bisericii, credincioși v'ați făcut mucenicilor, fiind înfrumusețați cu ranele lui Hristos.

A Născătoarei.

Cu adevărat te cinstim noi credincioșii Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre Dumnezeu carele s'a făcut trup, tu ceeace ești fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

De rane fiind plin cu totul, toată nădejdea ta cu tăria minții, o ai pus Fericite către înaltul Dumnezeu, adevărata mângâiere.

Ăi înflorit prin dumnezeiasca înțelepciune, cu dragostea lui Hristos; iară prin răbdarea muncilor, ai vădit Avxentie nebunia muncitorilor, și cumplitimea lor zădarnică o ai arătat.

Slavă:

Ne imblânzita mânie a lui Lisie, înțelepte, și cumplita muncă a focului, asemenea somnului le-ai socotit; că înțărindu-te întru Hristos, le-ai trecut cu vederea, ca și cum ar fi pățimit altul.

Și acum, a Născătoarei:

Pricinuitorul tuturor, te-a dat solitoare pentru noi Fecioară. Pre acesta cu dumnezească cuviință laudându-l credincioșii, pre tine Maica lui Dumnezeu cu sfințite cântări te ferim.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre Născătoarea de Dumnezeu...

Luminător prea luminos te-ai arătat, celor ce ședeau întru întunericul necunoștinții, purtătorule de chinuri. Că cu credința ca cu o pavăză ocotindu-te, nu te-ai temut de semețiile vrăjmașilor Evstratie arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii.

Alt CONDAC, al sfintei Luchiei, glas și Podobie aceeași:

Nevoindu-te întradins cu feciorie nestricată, te-ai adus bucurându-te făcătorului tău; că lepădându-te de mirele cel lumesc, prea laudată, te-ai logodit cu Hristos; și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenie, acum dai Darurile tămăduirilor, celor ce te cinstesc pre tine.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Nici sabia, nici fiarele, nici focul, nici altceva din cele simțite care înfricoșează n'au putut nici cum înfricoșa tăria

ta. Că cu alergarea ai călcat puterea vrăjmașului, și ca un fără de patimă și fără de trup ai petrecut viața. Pentru aceasta dai tămăduiri celor credincioși, cari cu dragoste aleargă la pomenirea ta; sfinte răbdătorule de chinuri Evstratie, roagă pre Hristos Dumnezeu, lăsare păcatelor să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Când va veni să judece tot pământul, Stăpânul a toate și Făcătorul, cu oile cele de dreapta să mă unești pre mine osânditul, și din întunericul cel dinafară, și din toată munca, să mă răpești pre mine nețrebnicul robul tău. Ca cu bună mulțămire să măresc bogăția bunătății tale, de Dumnezeu Născătoare cu totul fără de prihană; ca să strig ție bucurându-mă: Roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare păcatelor să-mi dăruească, că pre tine te am nădejde eu robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău...

Dimpună cu ranele trupului tău ai lepădat și întinăciunile sufletului, sfărâmând săgețile vicleanului balaur, cu credință Evstratie.

Proslăvit-s'a prin ranele

tale pătimitorule, Impăratul slavii, și te-a umplut de mărire negrăită, cu puterea minunilor, Evstratie.

Urmând îndrăzneli pescarilor și vânând cu mreaja cea mucenicească pre înțeleptul Evghenie, l-ai adus Stăpânului, Evstratie.

A Născătoarei:

Pricepându-ți fecioria pecetluită după naștere Fecioară, cu credință ai lăudat pre Cuvântul cel ce s'a născut negrăit, din pantecele tău.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Ă totputernicul Dumnezeu aprinzând dumnezească dorire în sufletul tău, cu adevărat făcător de minuni te-a arătat, tămăduindu-te desăvârșit de rane.

Cu piroane întru tot înțelepte, pătrunzându-ți-se picioarele prin încălțămintele cele de fier, tot pre sine-ți te-ai roșit, asemănându-te patimii Impăratului Iisus.

Slavă:

Cu adevărat frumoase sunt picioarele purtătorilor de chinuri, călcând pre vrăjmașul, și lui Hristos cântând: Pe calea mărturisirii tale vom alerga Stăpâne!

Și acum, a Născătoarei:

Cu necuprindere de minte și neschimbat, întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, din tine cea cu totul fără prihană, prin iubirea de oameni, pre mine omul mă îndumnezește.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Ca o stea luminoasă, carea luminează departe, ai strălucit în ceata mucenicilor, nebiruite Evstratie fericite.

Văzându-te pre tine cugeătorul de Dumnezeu Mardarie, strălucind cu lumină înțeleghitoare, a alergat către tine ca un miel către păstor, Evstratie.

Toate cele veselitoare le-ai socotit prea fericite Mardarie, ca niște gunoae, biruind legile firii, cu dragostea pătimirii.

A Născătoarei.

Gând omenesc nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai pre sus de cuget, Maică Fecioară; că ai născut pre Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezească strălucirea...

Minunat ca o stea ai fost Bisericii, răsărind de departe în mijlocul mucenicilor, și cu muceniceștile raze lumea strălucind mai mult decât soarele, Evstratie.

Cei dimpreună cu Evstratie, ca niște stele ale credinții, ce deapururea se mișcă în Cer, luminează inimile credincioșilor, strălucind cu lumină; pre care dupre vrednicie să-i laudăm.

Slavă:

Mai pre sus de legătura firii iubitoare de bărbat femei, înțeleapta și de Hristos doritoare, mai 'nainte apucând, pre bărbat către pătimire îl unge.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpâna lumii prea bună, mântuește pre toți cei ce te mărturisesc din suflet, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare că pre tine folositoare te-am câștigat.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Hristos îmi este mie în loc de toate, strigă cu glas mare Mardarie, și moșie și cinste și nume, că dela tine Evstratie, s'a învățat aceasta.

Pătrunzându-ți se picioarele ai fost spânzurat cu capul în jos și cu frigări arse ți s'a ars spatele; iară Duhul ți l-ai dat Stăpânului, Mardarie.

Tăindu-ți-se limba nu încetezi a lauda, și mâinile tăindu-ți-se, se ridică către Dum-

nezeu Evghenie, cerând mântuire celor ce laudă pomenirea ta.

A Născătoarei.

Ăvându-te pre tine Fecioară putere și întărire, Mucenița, suferă cu tărie chinurile, și bucurându-se, se aduce după tine Stăpânului tuturor.

Alt Canon, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Insu-mi mie Hristos îmi este în locul tuturor celor părințești, ai strigat o Mardarie! cu înfocate țepuși pătrunzându-ți se picioarele, și umerii cu săgeți, așa bucurându-te te-ai săvârșit.

Ărzându-ți-se mădulările cu ieratic mucenicesc, prin răbdare ai stins nebunia înșelăciunii idolești, Evstratie.

Slavă:

O vrednicule de minune, viteazul tău suflet, prea de bun neam Evghenie! Că prin cumplitele sfărâmări ale fluerilor picioarelor, ți-ai dat duhul în mâinile Stăpânului tuturor, bucurându-te.

Și acum, a Născătoarei.

Prea curată Stăpână, care ai născut nouă pământenilor pre Cărmuitorul și Domnul, încetează cumplita și nestator-

nica turburare a patimilor mele și dă liniște inimii mele.

CONDAC, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Filozofând înaintea celor fărădelege cele dumnezești, băta ai răbdat cu bărbătească inimă; și strălucind prea minunat cu dumnezești semne ai stins înălțata văpaie a înșelăciunii. Pentru aceasta te cinstim, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

ICOS.

Biserica prăznuește cu taină astăzi sfințita ta prăznuire, vestind luminat vitejiile tale, durerile, ostenele și luptele cele mai pre sus de fire pentru Dumnezeu; răbdând rane preste tot, prin care ai surpat pre cel mult iscusit; tu slava cea mare și lauda pătimirilor, stâlp al bărbăției, luminător al celor ce te cinstesc cu bună credință, vistieria tămăduirilor, îmbogățitorul celor săraci, întâiule între biruitorii și cinstiții mucenici, prea fericite mucenice al lui Hristos, Evstratie.

Intru această lună în 13 zile pătimirea sfinților și slăviților ai lui Hristos mucenici: Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie, și Orest.

Stih: Pre Evstratie și pre cei câte de două ori câte doi care împreună s'au nevoit, Focul și sabia odată de viață i-au lipsit. Pre cei ce împreună cu Evstratie s'au aflat, In a treisprezecea, sabia i-au secerat.

Aceștia au fost în vremile lui Dioclițian și Maximian păgânilor împărați, și duxului Lisie, care era domn pre ceata Limitaneilor, și Agricolae, care obiăduia toată partea Anadolului. Acești sfinți dară din început încă dela strămoșii lor credeau în Hristos, și se ascundeau pentru frica tiranilor și a gonacilor, însă dintr'aceștia, sfântul Evstratie era din orașul Aravrachinilor, scriinar, la ceata duxiască, cărea era și căpitanie. Deci poftind a mărturisi de față buna credință și temându-se de neștiutul sfârșit al lui, porunci unuia din slugile sale, să-i pue brâul în biserică ce era în Aravraca, socotind întru sineși și ispitindu-și firea, că intrând preotul Avxentie, de va lua brâul îi va fi mărturisirea în Hristos, după voia lui Dumnezeu și îndrăznirea fără nici o frică, de cele ce gândea a răspunde; iară de-l va lua altcineva de ai bisericei, să mai fie încă credința lui Hristos pre ascuns, și să nu se vadească nici decum. Deci văzând că ispita i se făcu după gândul său, luându-i preotul Avxentie brâul, socotind că i se va izbândi bine mărturisirea pentru Hristos, și ieșind înaintea lui Lisie, mărturisi cu îndrăzneală buna credință, căci, când a stătut cei ce s'au chinuit mai 'nainte, a stătut și el înaintea lui Lisie, de vremece și mai mare era acelei cete, pentru aceea și el întâiu se mărturisi că este creștin. Deci luându-i tiranul brâul, porunci de-l dezbracă în pielea goală, și-l puseră jos de-l bătură. După aceea îl legară cu ștreanguri și-l ridicară sus, și-l pârjoliră cu foc, ce-i făcuse dedesupt. Apoi îi turnară preste arsurile trupului, apă de sare cu oțet amestecat, și-l frecară pre coaste cu hârburi, și prea slăvită minune făcu că ieși cu totul sănătos. Deci chemă și pre sfântul Evghenie spre credința în Hristos, și mărturisi și el cu îndrăzneală și slobod zicând: că și el la un gând cu sfântul Evstratie se află, și același cinste dă lui Dumnezeu carele se cinstea de dânsul. Atuncia pre sfântul Evstratie pironindu-l cu încălțăminte de fier, l-au purtat gonindu-l împreună cu Evghenie, din orașul Sevastianilor până la Nicopoli, și întru acea alergătură privind sfântul Mardarie, unde gonea pre sfântul Evstratie, și văzând pre un om vestit ca acela la nevoie ca aceia, îl

fericea pentru răbdarea lui, și, că pentru credința în Hristos, din neam vestit și luminat ce era, a ales a pătimi cele ce pătimesc făcătorii de rele, și luând sfat dela femeea sa, carea și ea îl îndemna spre chinuirea aceea și lăsându-și copilașii ce avea cu dânsa pe seama lui Dumnezeu, se duse de ajunse pre sfântul Evstratie unde-l gonea pre cale, și-l legă și pre el lângă dânsul. Deci șezând Lisie la întrebare, întâiu sfântului Avxentie i-a tăiat capul, căci a zis că este creștin. Iară sfântului Mardarie, pătrunzându-i gleznele, l-au spânzurat cu capul în jos, și l-au ars pre spinare cu țepi arse mult în foc, și și-a dat sufletul la Dumnezeu. Iară sfântului Evghenie i s'a tăiat limba, și-i frânseră fluierile picioarelor cu toege și murl întru acele munci. Iară sfântul Orest, vrând să loviască pre străjar, se vădi și el că este creștin, că Crucea ce purta la piept, când se întoarse să lovească cu sulița, se ivi din afară și se numi pre sine rob lui Hristos. și a fost legat împreună cu Evstratie, și s'au trimis amândoi la Agricolae, socotind Lisie, că aceasta va fi spre folos, nu numai pentru înțelepciunea și puterea cuvintelor lui Evstratie, cu care a rușinat și a batjocorit legea lui, ci și pentru ca să nu mai facă minuni și să tragă pre mulți la credința în Hristos. Deci stând sfântul Evstratie de față înaintea lui Agricolae, și rușinând toată înșelăciunea și desertarea rătăcirii ellinești, de cele ce zic ei, căci era mare și vârf întru înțelepciune, și povestind orânduiala ceea ce era pentru Hristos, și înfricoșind pe tiran și dând în mâna sfântului Vlasie episcopul diata lui ce făcuse în temniță, carele l-a și împărtășit cu sfintele Taine. Deci de vreme ce sfântul Orest fu mai înainte pus preste un pat de fier ars, întru același și-a luat și sfârșitul, pre acesta mai pre urmă băgându-l într'un cuptor aprins, a luat cununa muceniei. Iară soborul acestora se face în sfânta biserică a sfântului Apostol și Evanghelist Ioan Bogoslovul, carea este aproape de sfânta biserică cea mare.

Întru această zi, pomenirea sfintei mucenițe Luchiei fecioarei.

Stih : Luchia ca o fecioară, o cunună a luat, și iarăși ca o muceniță prin cea a doua s'a incununat...

Aceasta a fost din orașul Siracusa, aflându-se în Sicilia logodită cu bărbat, iară pentru boala ce supără pre mumă-sa se duse cu dânsa la Cătana, ca să roage pre sfânta muceniță Agati să o izbăvească de curgerea sângelui, și ducându-se văzû în vis pre sfânta Agati unde dă tămăduire mai-că-sa, și ei îi proorociă mucenia ce eră să ia pentru Hristos; deci dupăce se tămădui mai-că-sa, împărțindu-și averea la săraci, aveă bună poftă a mărturisi pre Hristos. Și fiind pârâta de logodnicul ei, a stătut înaintea boerului Pashasie, carele a poruncit de o a dus la curvăsărie ca să o rușineze, însă prin Darul lui Hristos a rămas curată, năvălind mulți și neputând să o mute din locul care stă întărită, și văzând că nu este nădejde a-și schimba gândul ei, nici putând să o arză cu focul ce aprinsese acolo unde stă sfânta, că eră păzită de Dumnezeu, l-a tăiat capul cu sabia.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arsenie cel din Latro.

Stih: Lui Arsenie părinte ai urmat,

Și cu el în ceruri dănțuind împreună te-ai aflat.

Acest cuvios părintele nostru și de minuni făcătorul Arsenie, eră din Constantinopol, fiu de părinți drept cinstitori, bogați, și cei mai întâiu duple neam. Deci pe lângă aceea, că Cuviosul acesta eră asemenea strălucit cu neamul, i s'a mai dat lui dela împăratul acei vremi și alt cin; a fi Feldmarșal și Patrichiu locului ce se zice a Chiviriotelor. Ci și când într'o vreme, a fost trimisă flotă împărătească, atuncea Cuviosul acesta a luat îngrijirea ei, dar fiindcă din furtuna mare a clocotit marea din adâncul ei, pentru aceasta corăbiile flotei s'au scufundat, el însă singur ieșind la uscat și-a scăpat viața. Deci atuncea aflând voie, a luat aceea ce de multă vreme doreă; adecă s'a îmbrăcat cu îngerească shima monahi-cească. Deci se ticăloșea cu trupul și-l supunea pre el la suflet, cu posturi, cu privigheri, cu culcări pe pământ și cu alte rele pătămiri, și pe lângă acestea își strămtoara trupul său cu grele lanțuri, cel cu adevărat decât fierul și diamantul mai puternic și mai tare. Iară râurile lacrimilor sale, și stările cele de toată noaptea, și războaiele vicle-

nilor duhuri și suferința ce arăta la răcelele iernei, și la arsurile secerișului, acestea toate zic, cine poate să le numere? Cu asemenea nevointă nevoindu-se fericitul, a fost trimis de Duhul sfânt la un loc ce se află de ceea parte de locul numit Ieros. Iară acolo ducându-se, cu pururelnică curgerea lacrimilor sale, a arătat fericitul acel loc valea plângerii, hainele sale erau de păr. Deci câte părți ale trupului nu le muncea lanțurile, le muncea asprimea hainelor, hrana sa (sau mai bine zicând nehrana sa), nu eră alt decât ierburi sălbatice, și pre acestea le mănca nu cu sațiu, ci numai cât le gusta. Setea sa o mângâia, numai apă foarte puțină, și aceasta de două sau trei zile scoasă. Apoi ducându-se de acolo, a mers la minunatul munte Latron, ce se află în Asia, și acolo petrecând minunat prea minunatul, a omorât cu rugăciunea sa și cu semnul Crucii, o aspidă, care se încuibase acolo, și otrăvea apele. Apoi ducându-se și de acolo, a mers duple dumnezeasca poruncă, la mănăstirea ce se numește a Chelivarilor, și făcându-se acolo Igumen pe o scurtă vreme, a îndemnat pre mulți spre faptă bună. Apoi ducându-se de la mănăstire s'a întors iarăși la dorita sa liniște, lipsit fiind, necăjindu-se, ticăloșindu-se și închizându-se într'o peșteră, întru carea erau cuiburi și locuinți a multor fiare. Deci acolo, a rămas liniștit, alt prooroc Daniil arătându-se, căci precum acela a rămas nevătămat în groapa leilor, asemenea și marele de suflet acesta Arsenie, a rămas în peștera aceea în locuința fiarelor, nevătămat și nesupărat, iară mai bine zicând, Cuviosul acesta prin rugăciunea sa a izgonit adecă fiarele ce locuiau acolo, iară peștera aceea o a făcut școală de suflete. Deci viind frații monastirii, îl rugau pre el ca să se ducă împreună, pentru aceasta s'a întors Cuviosul iarăși în mănăstire. Insa și acolo aflându-se, nu viețuia mai mult obștește împreună cu frații, ci închizându-se pre sine într'o chilie prea mică, singur, slujea Dumnezeului singur, și în cele șase zile a săptămânei, nici vorbea cu cineva, nici măn-care priimea, numai Duminica însă obișnuia sfântul, și a vorbi, și a mănca. Ce să vorbim mai mult? La atâta nepătimire a ajuns Cuviosul, în cât nici hrană trupească nu priimea mai mult pururea pomenitul, căci se hrănea

de dumnezeesc inger, ci și Darul minunilor a luat dela Domnul, căci ape amare turbându-le cu toiagul său, întru prea dulci pe acestea le prefăcea. Așa petrecând Cuviosul, cu înțelepciune și bărbăție, și cu înfrânare și dreptate a ajuns la sfârșitul vieții sale, și eră chemat la locașurile cele de sus. Pentru aceasta a chemat pre toți monahii ce locuiau acolo împrejur și i-a învățat pre ei pentru lepădarea de lume, și de ale lumii, pe lângă acestea încă și pentru răbdare, și iubire de frați, și pentru smerenie, și pentru rugăciuni. Apoi îngenunchind și umplându-i-se ochii de lacrimi, și-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu; multe și după moarte minuni lucrând, căci cu rugăciunea fraților, a vindecat sfântul un îndrăcit carele se apucase să bortilească mormântul sfântului, și apoi a rămas slăbănog pentru cutezare, mai în urmă însă a venit în simțire și s'a pocăit. Ci și un monah ce avea idropică, apropiindu-se de mormântul sfântului, l-a rugat pre el ca să-l vindece, și îndată o minune! a luat sănătatea sa mulțumind împreună și slăvind pre cel ce slăvește pre sfinții săi Hristos, singur adevăratul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Întru această zi, cuviosul Aris, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Aris, nu Aris cel mânios s'a aflat,

Ci mai vârtos blând, și pre pământul celor blânzi a călcat.

Întru această zi, pomenirea sfântului sfințit mucenic Gavriil arhiepiscopul Serbiei, carele în Prusa a mărturisit la anul o mie șase sute cincizeci și nouă.

Stih: La înălțime spânzurându-te Gavriile, celui pre lemn spânzurat ai urmat,

Și cu îndoită cunună te-ai încununat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluște-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul persesc...

Având cugetul mărturisirii nestrămutat, a cinsti un Dumnezeu în Treime, ai defăimat chinurile, strigând: Bine-

cuvântat ești Dumnezeuul meu și Domnul.

Ca un fericit ai umblat pe cale fără prihană, plecându-ți genunchile cu mulțamită Mântuitorului, iară sufletul ți l-ai dat în mâinile Stăpânului ca o jertfă cu bun miros, Avsentie.

Dumnezeul cel ce a dat hrană lui Ilie prin corb, acesta făcând minuni a descoperit cinstitul tău cap, celor ce-l poșteau ca, un ospăț mult dorit, Avxentie.

A Născătoarei.

Fecioară Maică, ca pre o curată și nestricată, te-a iubit pre tine Cuvântul cel curat; și întrupându-se din tine, a zidit iarăși pre om deplin, cela ce a prea mărit pre Luchia cu minunile.

Alt Canon, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul...

Purtătorule de biruință Avxentie, către cereasca împărăție te-ai suit; că după ispitirea muncilor celor de multe feluri, pre Hristos Dumnezeu mărturisindu-l, te-ai săvârșit pentru dânsul, tăindu-ți-se capul.

Prea minunată este, bună și cu totul înțeleaptă bărbăția ta Oreste; că în priveliște cu vitejie te-ai luptat, și pre su-

fletul lui Lisie cu Crucea l-ai pătruns, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri

Slavă :

Dimpreună ostaș, dimpreună călător, și legat de un gând, și dimpreună ostenind s'a arătat lui Evstratie Orest, și împreună moștean împărăției lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei.

Pre cei trei tineri cuptorul nu i-a ars, nașterea ta mai 'nainte închipuind. Că nu te-a ars nici pre tine dumnezeescul foc, cel ce s'a sălășluit întru tine, și pre toți i-a luminat a strigă: Bine cuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna B-a, Irmos.

Măinile întinzându-și...

Deschizându-ți buzele cele curate, ai tras dumnezeescul Duh, Evstratie, și slăbi-ciunea închinăciunilor celor pierzătoare de suflete o ai înfruntat, și ai strigat, să cinstescă pre Dumnezeu cel în Treime, zicând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu înțeleptele tale învățături mucenice Evstratie, întărindu-se cugetul lui Orest cel nebiruit, fost-a întins pe pat de fier, urmând tinerilor celor

ce au risipit văpaia, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Întinsu-ți-ai trupul cu răbdare mărite Oreste pe pat de foc, și te-ai numărat împreună cu mucenicii, veselindu-te întru Domnul, și te-ai odihnit în locașurile cele cerești, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Ărătat-te-ai mai înaltă de cât cerurile, născând pre Dumnezeuul cel ceresc Preacurată, carele toată făptura pământenilor o a făcut cerească, și cinstită pomenirea Luchiei o a luminat, căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Din văpaie Cuvioșilor...

O putere a Treimii celei mai pre sus de fire, cu îndrăzneală propoveduind ai teologhisit, și idoleasca slujire cea deșartă ai vădit, prea înțelepte Evstratie și de Dumnezeu înțelepțite.

Ne știind tiranul de răbdarea ta, socotea să spăimânteze cugetul tău cel nebiruit cu priveala focului; carea tu defăimându-o cu bucurie, strigai popoarelor: Binecuvântați

toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu dumnezeieștile tale sfătuiri învățându-se de Dumnezeu înțeleptul Orest, pre patul cel înfocat a sărit săltând, și ca un miel fără prihană cu totul arzând, lui Dumnezeu dătătorului de cununi strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Prea curată Fecioară, izbăvește-mă ajutând neputinții mele, și de multele supărări și rele mă scapă; că pre tine te măresc una de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind atras de dragostea dumnezească, spre mutarea de aicea, și tare înfruntând amăgirile tiranilor fericite Evstratie, te-ai sânguit către Darul chemării de sus, prin pătimire.

Foarte te bucurai veselindu-te Mucenice, de hotărârea osândirii, a nebuniei muncitorului, slăvind pre puitorul de pătimirea ta Evstratie, lăudând pre Hristos pierzătorul morții.

Veniți toți iubitorilor de

mucenici, să fericiți cu laude sfinte pre surpătorii înșelăciunii, pre înțeleptul Evghenie, pre Orest și pre Mardarie, și dimpreună cu ei pre Avxentie, și pre Evstratie.

A Născătoarei:

Lumină ne-a strălucit nouă din pântecul tău, Fecioară neispită de bărbat, cu ale căreia lumini dumnezeiești s'a luminat minunata Luchia, Născătoare de Dumnezeu Maică Fecioară.

Alt canon, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea...

Dorind a te împărtăși dumnezeieștilor taine, purtătorule de chinuri, te-ai învrednicit fericite Evstratie și arătării celei dumnezeiești și luminate; și te-ai apropiat către Hristos cel dorit, carele te chemă la Cer.

Întărindu-te cu puterea lui Hristos Evstratie, ai batjocorit momelile gonitorilor, slăvind pre Hristos cu cântări. Că în lăuntrul cuptorului intrând ca în frumosul raiu, ca și tinerii oarecând, te-ai bucurat Fericite.

Slavă:

Cu cântări și cu laude să lăudăm credincioșilor pre dumnezeieștii ostași, pre Avxentie și pre Evghenie, pre Mardarie,

pre lăudatul Orest, și pre începătorul cetii, împreună pătimitorul și prea înțeleptul învățător Evstratie.

Și acum, a Născătoarei:

Locaș al lui Hristos celui ce împărătește împreună cu Tatăl și cu Duhul te-ai făcut Fecioară; iară prin tine Preacurată și noi locașuri cu bun Dar făcându-ne, ne-am învrednicit a ne face și fii aceuia prin Botez.

SVETILNA.

Podoble: Femei auziți glas...

Pre ritorul Evstratie să-l lăudăm cu cântări, și cu el pre Avxentie, pre Mardarie, pre Orest, și pre înțeleptul Evghenie; cari s'au străduit pentru Hristos, și se roagă neîncetat pentru noi, cei ce lăudăm sfințită pomenirea lor.

Slavă, asemenea.

Săvârșit-ai luminata călătorie a pătimirii Evstratie ferice, și ai adus pre ceilalți, pre Evghenie prea cinstitul, pre înțeleptul Avxentie, pre Mardarie și Orest, de a căror credință și îndrăzneală s'au mirat oamenii și cetele îngerești.

Și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Marie, bună norocirea pămân-

tenilor, folositoarea păcătoșilor nădejdea creștinilor, singură mântuirea lumii, izbăvești-mă de îngrozirea focului.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul 1-lu, a lui Vizantie.

Ceata cea în număr de cinci a sfinților să o cinstim popoare, lăudând pre Mântuitorul Hristos, pre Evstratie cel cu suflet răbdător și tare purtător de chinuri, împreună cu dânsul pre Avxentie, pre Evghenie, pre Mardarie, și pre Orest; că aceștia nevoindu-se pentru buna credință, au călcat întreitele valuri ale vrăjmașilor; și se roagă Mântuitorului să dăruiască curățire și iertare de păcate, celor ce săvârșesc cu credință pomenirea lor.

Glasul 3, a lui Ghermanò.

Cu cuvintele ritoricești a uimit pre cei fărădelege, ostașul lui Hristos, și cu rane de luptător, bărbătește a biruit puterile vrăjmașilor, Evstratie măritul și tarele purtător de chinuri, umblând pre calea cea strâmtă și anevoiasă și ajungând la pământul vieții veșnice; unde se roagă lui Hristos, să ne dăruiască nouă mare milă.

Pre marele între mucenici Evstratie, carele întru dumne-

zeeasca înțelepciune era filozof, și prin frumusețea cuvintelor s'a arătat ritor, să-l lăudăm cu cântări mucenicești. Că acest ostaș al lui Hristos adunând cu bună credință luptători, și în vremea războaielor puind în rânduială darurile nevoițelor, răpind sabia vrăjmașului, cu aceea l'a rănit pre el; către carele să strigăm: Ale-sule întru mucenici, împreună cu cei ce s'au nevoit cu tine, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce să-vârșesc cu credință prea cinstită pomenirea voastră.

Glasul al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Să se încununeze de noi cu laude bunii biruitori, mărturisitorii adevărului, Evstratie înfruntătorul băsnuirii Ellinilor, și propoveduitorul dumnezeieștii înțelepciuni a creștinilor; Avxentie, cea ce cu înțelepciunea cuvintelor și cu răbdarea lucrurilor, a înfruntat nedumnezeirea cea tirănească; pre lângă aceștia Evghenie cel de bună trebuință lui Dumnezeu, și nesuferit tiranilor pentru mărturisirea cea mântuitoare, și Orest ostașul cel adevărat și minunat al Impăratului tuturor; împreună cu aceștia și Mardarie cel mai blând decât porumbul, carele a rușinat pre șarpele cel în-

telegător, prin darul lui Hristos Dumnezeu, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a Casiei.

Vioara cea cu cinci coarde, și sfeșnicul cel cu cinci lumini, al Bisericii lui Dumnezeu, pre purtătorii de Dumnezeu mucenici duple numele lor să-i cinstim cu cântări, și cu bună credință să-i lăudăm: Bucură-te cela ce bine te-ai ostășit pentru Dumnezeu, în armata cerească, și ai plăcut celui ce te-a ales ostaș; cela ce între ritorii ești ritor, de Dumnezeu înțeleptite Evstratie. Bucură-te fericite Avxentie, cela ce ai crescut întru mulțime talantul carele ți s'a încredințat dela Dumnezeu. Bucură-te purtătorule de Dumnezeu Evghenie, ramura cea prea frumoasă a dumnezeescului bun neam. Bucură-te Oreste prea fericite, cel cu chip frumos, și cu năravul prea bun, și în amândouă prea ales, carele petreci cu totul în munții cei dumnezeiești. Bucură-te Mardarie nebiruitule, mărgăritarul cel strălucit și limpede, cela ce rabzi cu bucurie chinurile cele amare. Bucură-te ceata cea întocmai la număr cu fecioarele cele înțelepte. Pre voi vă rugăm: Apărați-ne de toată mânia și scârba, și ne faceți părtași bucuriei voastre celei

negrăite, pre noi cari cinstim pomenirea voastră cea de preste ani.

Și acum, a Născătoarei :

Cunoscându-te că ai născut pre Judecătorul cel prea drept, mă rog Preacurată, solește pentru mine, carele am viețuit nestâmpărat, și care sunt osândit și ticălos, să nu mă osândească la înfricoșata judecată cea viitoare; ci să mă pue dimpreună cu cei aleși cari au să stea deadreapta sa, pentru mila și bunătatea lui.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenile și Otpustul.

Ceas întâi, și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul întâiu Peasna 3 pe 4; și din al doilea Peasna 6-a pe 4. Apostolul, din epistola către Efesenii: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul către ucenicii săi, păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfinții mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie, și Arian.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu pavăza bunei credințe înarmându-te Domnul, te-a făcut să ieși tare spre tabăra vrăjmașului, Tirse pururea pomenite; pre carele l'ai sfărâmat cu sulița răbdării tale, ai stins mulțimile de mii ale lui, și te-ai încununat cu cununi de biruință, mare Mucenice, mult pătimitorule.

Cu albiciunea sufletului, cu frumsețea trupului, și cu curăția mărturisirii, erai prea ales mucenice Levchie, pentru aceea te-a luminat Hristos pre pământ, cu nume purtător de numele albiciunii pre tine slăvite. Roagă-l darsă se ferească din stricăciune și primejdii, cei ce săvârșesc cu credință pomenirea ta cea pururea cinstită.

Cu bună biruință ai săvârșit nevoințele Calinice, fiind numit mai 'nainte, ceeace erai să fii cu faptele. Și râvnind lui Levchie, ți-ai albit sufletul cu podoabele patimilor și ale chinurilor, și ai arătat în priveliște socoteala cea fără de Dumnezeu a celor fărădelege, și în-tunericul înșelăciunii cu dum-

nezeasca putere l-ai împutinat.

Alte Stihiri, glasul acelaș.

Podoble: Dat-ai semn celor ce...

Tîrs cel minunat, și de Dumnezeu înțeleptul Calinic, și laudatul Levchie, mărturisind pre Treimea cea nezidită, au suferit foarte grele dureri, și munci neîncetate au răbdat bărbătește, și au luat cununile biruinții, ca niște purtători de biruință, făcându-se cetățeni dimpreună cu puterile cele fără materie.

Marele Filimon, Ariano prea fericitul, înțeleptul Apolonie, cu curgerile sângiurilor au stins văpaia mulțimii dumnezeilor, și tot pământul l-a adăpat cu dumnezeieștile curgeri ale cunoștinții de Dumnezeu, și cu ploile tămăduirilor usucă izvoarele patimilor, cu dumnezeescul Dar, bunii biruitori Mucenici.

Prea frumoase flori au înflorit în grădina Duhului, măriții Mucenici, dând dumnezeieștile bune mirezme, bine mirosind cugetele celor ce cu credință cinstesc pomenirile lor de preste an, pătimirile, luptele, și fericitul lor sfârșit; prin care locuesc veselindu-se în lumina cea neînserată.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Pre tine palatul cel prea curat al Impăratului, prea lăudată, te rog curățește-mi gândul celspurcat, și toate păcatele și-l fă locaș de veselie Treimii celei dumnezeiești; ca mântuindu-mă, să măresc bunătatea și puterea ta cea nemăsurată, eu netrebnicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei.

Preacurata, văzând pre iubitorul de oameni Hristos răstignindu-se, și rănindu-se în coastă cu sulita, plângea strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Cu ce-ți răsplătește poporul cel nemulțămitor, pentru bunătățile ce ai făcut lor? Și te sârguești să mă faci fără fiu prea iubite! Mă spăimântează Milostive de răstignirea ta cea de bună voie.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne întru...

Slavă, și acum, a Născătoarei.
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al sfinților pe 4.
Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pe uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciul Faraon văzându-l în-
„necat, a strigat: Lui Dumne-
„zeu cântare de biruință să-i
„cântăm“.

Cu străluciri mucenicești stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, și cu dumnezeieștile fulgeri luminându-vă pătimitorilor, luminați-ne pre noi, cari lăudăm pomenirea voastră.

Dorind de frumsețea cea dumnezească, întru nimic ați socotit cele veselitoare ale vieții, Mucenici ai lui Hristos, și murind cu trupul, v'ați învrednicit a afla viață fără de sfârșit.

În priveriște muștrând înșelăciunea nedumnezeirii, Mucenici purtători de patimi, cu cuviință dumnezească ați răbdat focul a multor dureri, și acum ați dobândit viața cea fără durere.

Slavă :

Luminându-te cu razele cele mai pre sus de lumină ale Duhului lucrătorul tuturor, ai stins întunericul cel adânc al nedumnezeirii, mucenice minunate fericite Tirse.

Și acum, a Născătoarei.

Pre Cuvântul cel nescris împrejur, cuprins făcându-se cu trup l-ai născut Curată; pre carele roagă-l să izbăvească de stricăciune și de împresurarea patimilor, pre cei ce te măresc pre tine.

Peasna 3-a, Irmos.

Nu este sfânt precum tu...

Trupul strujindu-ți cumplit mai marii întunerecului, tăria cugetului tău nu o a slăbit, fiind întărit Tirse cu dragostea cea dumnezească.

Minunată a fost credința ta Mucenice, cea cu adevărat întru Domnul fără veste, prin carea ai rușinat credința cea rea a vrăjmașilor, strigând: O Fili-moane! Robul lui Hristos sunt eu.

Cu îndrăzneală ai ieșit către lupta vrăjmașului Mucenice, nu cu pavăză sau cu sulită înarmându-te, ci cu credință nesmintită, dumnezește și bărbătește l-ai surpat pre el.

Slavă.

Fiind întărit din Cer de dorirea cea dumnezească, ai luat Dar a te face îndumnezeit prin apă tăinuit, Filimoane mucenice al lui Hristos, carele te-a întărit către nevoințe dumnezești.

Și acum, a Născătoarei:

Vnul din sfânta Treime întrupându-se din curatele tale sângiuri, cu cuviință dumnezească, a ieșit în două firi, ca să mântuiască pre cei din Adam, cu bunătatea sa Preacurată.

Irmosul :

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeu meu, carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi Bunule, și ne-ai întărit pre noi pe piatra mărturisirii tale“.

Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie : Spăimântatu-s'a Iosif...

Cu pavăza bunei credințe bine acoperindu-se, și cu arma Crucii îmbrăcându-se, cu tărie au surpat taberile tiranului, Mucenicii lui Hristos cei vrednici de minune, și încununându-se dela dânsul ca niște biruitori, dănțuiesc neîncetat cu puterile cele de sus; și Mântuitorului se roagă, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Sfințit chinuindu-se sfințiții Mucenici ai Domnului, sfărămările trupului și moartea cea silnică, bărbătește au răbdat, cu credință neîndoită, și semeția vrăjmașului de tot au surpat. Pentru aceasta luând Dar de tămăduiri, vindecă pre cei bolnavi, și izbăvesc de răutate pre cei ce totdeauna strigă: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste săvârșesc sfântă pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei :

Sufletul meu Fecioară cel smerit din pruncie întinându-mi eu cel spurcat, și cu cuvintele și cu faptele pre mine însu-mi m'am netrebnicit, și nu am ce face sau unde să scap; dar altă nădejde afară de tine Fecioară nu știu, vai mie eu netrebnicul. Pentru aceasta ca rugător către tine Preacurată, acum alerg și mă rog mărturisindu-mă ție: Greșit-am! Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșeli să-mi dăruiască, că întru tine Fecioară nădejtile mi-am pus eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei :

Pre tine Dumnezeule, Stăpâne și Mântuitorule, văzându-te Mielușaua spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se strigă ție: Vai mie Fiule! Cum pătimești și cum suferi îndelung răbdătorule dela cei nemulțămitori ocări și moarte? Ca să mântuești firea omenască cea căzută, și să o scapi din răutăți și de mulțimea greșelilor. Pentru aceasta strig ție: Scoală-te din morți, și apără turma ta de toată nevoia.

Peasna 4, Irmosul :

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, „cinstita Biserică cu Dumnezeu zeească cuviință cântă stri-

„gând: Din cuget curat întru „Domnul prăznuind.“

Poftind voi Mucenicilor a mărturisi pre însuși cel milos-tiv și însuși Domnul și Dum-nezeul tuturor, prin chinuri ați dobândit împărăția lui.

Sdruncinăturile trupurilor, năvălirile fiarelor, ale focului și ale mării, bărbătește ai suferit cu totul Fericite, și ai biruit toată tăria vrăjmașului, mucenice Tirse.

Cu ranele patimilor împo-dobindu-ți sufletul, l-ai făcut mai luminat decât lumina soa-relui, ca un purtător de chinuri ostașule al lui Hristos mucenice Levchie.

Slavă:

Scotându-ți-se vinele, ai slăbit pre vrăjmașul voitorul de rău, prea fericite, și pe calea muceniei bine împodobit ai umblat mucenice Apolonie, prin dumnezeescul Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Maică ești fără bărbat, tu Fecioară fără prihană. Fecioară nestricată, între femei numai pre tine te știm, bine cuvân-tată Marie ajutorul oamenilor.

Peasna 5-a, Irmos:

Cu dumnezească străluci-rea ta Bunule, sufletele

„celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea-„ză-le; ca să te vadă Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine „adevăratul Dumnezeu, cela ce „chemi din negura greșelilor“.

Fiind luminați cu luminile cele dumnezești ale făcătoru-lui, cu adevărat ați trecut luciul cel nesuferit al nedumnezeirii, și v'ați mutat către dumne-zeeasca liniște.

Târâți cumplit pe pământ prea lăudaților Mucenici, și cu chi-nurile fiind răniți, ați dobândit darurile cele cerești, făcându-vă cetățeni dimpreună cu îngerii.

Slavă:

Întinzându-te și cu multe rele fiind încunjurat Tirse, ai răbdat, arătându-te cu dumne-zeeștile ajutorinți, mai pre sus de tot ielul de munci.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cei ce te mărturisesc pre tine din suflet, Născătoare de Dumnezeu, Stăpâna cea bună a lumii, păzește-i că pre tine te avem folositoare nebi-ruită, ceeace ești cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Mișcându-vă cu suflările dumnezeescului Duh în-teleptilor, corabia sufletului

în limanul cel de gând cu bucurie o ați mântuit Mucenicilor, îndulcindu-vă de Dumnezeire.

Cu vâpselele cele din sân-giuri, făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, prin dezbrăcarea trupului Mucenicilor, v'ați împodobit cu dumnezească bună cuviință, înfrumșetându-vă cu slavă.

Slavă :

Filimon cu Levchie, și cu dânșii Apolonie și Tirs pururea fericitul, pătrimea cea dumnezească și luminată, s'a îmbogățit cu strălucirea Treimii, prin împărtășire fără materie.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce mai pre sus de făpturile cele văzute și cele de gând, ca un Dumnezeu se înțelege, întrupându-se a ieșit din pântecul tău, păzindu-te nestricată, precum ai fost mai 'nainte de naștere, Maică Fecioară.

Îrmosul :

Marea vieții văzându-o „înălțându-se de viforul ispite-lor, la limanul tău cel lin aler-gând, strig către tine: Scoate „din stricăciune viața mea, „mult milostive“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie : Pre propoveduitorii cei tari...

Fiind râvnitori bunei cre-

dințe, ați defăimat pre muncitorul cel rău credincios, ați muștrat sălbătăcirea lui cea vărsătoare de sânge, și ați biruit cumplita lui împotrivire; și așa fiind întăriți cu ajutorul lui Hristos, Tirse și Levchie, împreună cu cei ce ați pățimit, rugați-vă pentru noi.

ICOS.

Să se umple de laudă gura mea precum a zis proorocul David, pentru tine Doamne, și precum mai 'nainte ai întărit întru credința nevoițelor pre măritul mucenic, carele eră păzitor orașului, iară acum s'a arătat nevoitorul tău, îngrozind pre muncitori, și rugându-se pentru cei ce cu credință săvârșesc pomenirea lui.

Întru această lună în 14 zile, pomenirea sfinților lui Hristos mucenici : Tirs, Levchie și Calinic.

Stih: Cel ce tăia creangă de copaciu, pre tine Tirse nu te-a nemerit,

În cât lesne să te taie mai 'nainte de sfârșit.

Levchie cel luminat cu totul, de sabie se săvârșește,

Și trupul roșu prin sân-giuri își vâpșește.

Lui Calinic gâtul i s'a tăiat,

Și bun biruitor prin lucruri s'a aflat.

Prin herăstruire Tirse te-ai muncit.

Acestia au fost pre vremea împărăției lui Dechie și Cumvrchie domnul, cari goneau pre creștini spre părțile Nicomidiei, Nicheli și Chesariei cei din Vitinia, iară sfântul Levchie îndemnându-se și pornindu-se din sine-și, merse către dânsul mărturisind pre Hristos și ocărând deșertăciunea idolilor, deci spânzurându-se din porunca Ighemonului și strujindu-i carnea cumplit și rămânând întărit spre credința creștinilor, i-au tăiat capul. Apoi mergând Ighemonul la Elispont,

Îl întâmpină marele viteaz Tirs, mărturisind slobod cu toată îndrăzneala pre Hristos, că este Dumnezeu și muștrând pre tiran, că fără de cale cinstește pre cei ce nu sunt dumnezei, pentru aceea l-a bătut cu palmele preste obraz și-i sfărâmară gleznele, și legându-i mâinile și picioarele la un loc, i le sfărâmară, și-i băgară undițe în pleoapele ochilor, și-i împunseră ochii, și cu măciuci de aramă i-au frânt picioarele, și i-au turnat plumb topit pre spinare, care turnându-se au vătămat mai mult pre muncitori decât pre sfântul, de vreme ce prin Darul lui Hristos a rămas nevătămat de toate cumplitele munci ce-i dedese, apoi l-au legat cu lanțuri de mijloc și cu rugăciunea sfărâmă toate închinăciunile idolilor, după aceea l-au băgat într'un vas plin de apă cu capul în jos, și îndată se sparse vasul, și l-au dat de pre zid înalt jos, unde erau puse piroane și țepi de fier ascuțiți, și cu puterea lui Hristos a fost păzit, și de aceea nevătămat, după acestea dând și Cumvrichie și Silvan, rău sfârșit vieții lor, s'a pus domn în locul lor Vavdos, carele prinzând pre sfântul, căci ținea credința lui Hristos, l-au băgat într'un sac și l-au aruncat în mare, și spărgându-se sacul din venirea de îngeri, a fost scos sfântul la uscat și iarăși l-au luat de i-au dat munci grele, și iarăși sfântul cu rugăciunea a surpat idolii jos, și l-au dat ca să-l mănânce fiarele, și rămase nevătămat de ele, și iarăși l-au bătut atât cât pica carnea jos. Atuncea a tras și pre sfântul Calinic la credința lui Hristos, carele eră popă idolesc, socotind cu mintea sa că acela eră Dumnezeu mai mare decât toți. cu al cărui nume cad idolii jos, căci mergând sfântul Tirs la Apolonia, clăti și doborâ jos la pământ cu rugăciunea, idolii dumnezeilor celor deșerti, asemenea minuni făcând și sfântul Calinic, de a surpat idolul ce se cinstea acolo, i-a tăiat capul, iară pre sfântul Tirs băgându-l într'un sicriu ca să-l taie cu un ferăstrău, și neputând slugile mai muta fierăstrăul să-l tragă, a rămas nevătămat și și-a dat sufletul la Dumnezeu, făcându-se glas spre dânsul din Cer, care îi arată binele ce-l așteaptă. Și se face soborul lor la muceniceasca lor casă ce este aproape de Elean.

Întru această zi, sfinții mucenici: Filimon, Apolonie, Arian și cu tovarășii lui.

Stih: Filimon cel ce mai înainte pre prieteni, cu fluierile a veselit,

Acum tăiat fiind, streină veselie a dobândit.

Fii pierzării, morții cei de sabie au dat,

Pre Apolonie cel cu punere fiu celui prea înalt.

Pre Arian, cel ce de viclenie s'au ațâțat.

Nebunește în mare l-au aruncat.

Acești sfinți, erau în anii împăratului Dioclițian și Arian ighemonul Tibaidei din Egipt. Iară chipul muceniei lor a statut așa: Treizeci și șapte de creștini au fost prinși și s'au adus la ighemonul, însă unul dintre ei Apolonie cu numele, anagnost fiind bisericii de acolo, înfricoșându-se către amarele munci ale muceniei, a dat patru galbeni, împreună și hainele sale lui Filimon carele jucă jocul numit siravlion, ca el îmbrăcând hainele lui Apolonie și închipuindu-se în felul lui, să jertfească idolilor în locul lui. Iară Filimon luând hainele lui Apolonie și îmbrăcându-le, îndată se îmbracă gânditor, împreună și cu credința lui Hristos. Deci intrând în priveriște, sub închipuirea lui Apolonie, i-a fost poruncit ca să jertfească idolilor; iară el a mărturisit că crede în Hristos. Atuncea a poruncit ighemonul ca să vie Filimon să cânte jocul mai sus zis, ca prin dulceața cântării aceluia, să se îndemne cel ce mărturisea pre Hristos, sub chipul lui Apolonie, ca să cinstească mai mult bunătățile lumii și să se lepede de Hristos, adică să jertfească idolilor. Aceasta auzindu-o Filimon a arătat că el este Filimon cel ce se caută, carele s'a închipuit cu chipul lui Apolonie. Ci Elniil îl îndemnau pre el să se lepede de Hristos. Însă viteazul Filimon nu s'a înduplecat, pentru care pricină, ighemonul l-a muștrat pre el zicând: Că în zadar se ostenește zicându-se pre sine creștin, dacă mai întâiu nu se va boteza, căci este oprit, îi zice, a se număra cu creștinii, cel ce nu va lua Botezul; fiindcă îl muștră, zic pre Filimon. Pentru aceasta el a făcut rugăciune și a căzut ploae preste singur el numai, în cât toți cei ce stau de față s'au înspăimântat, iară sfântul s'a încredințat că ploaea aceea s'a făcut botezul său dela Dumnezeu, pentru că nici un creștin nu îndrăznește ca să-l boteze pentru frica ighemonului. Apoi a făcut rugăciune sfântul ca

să se piarză uneltele acelea a cântecului mai sus zise, pre carele le dedese lui Apolonie, când a primit dela el galbenii precum s'a arătat mai sus, și deoarece fiind foc din Cer, le-a ars pre ele în mâinile lui Apolonie. Deci fiindcă dumnezeescul Apolonie, a stăut pricină ca să crează Filimon în Hristos, pentru aceasta a fost adus înaintea ighemonului și a mărturisit credința lui Hristos, pentru care l-a tăiat vinele picioarelor și l-a târât pre el prin toată cetatea, iară Filimon spânzurat fiind de un măslin, a fost însăgetat, însă săgețile nu s'au atins de el, ci una dintre ele fiind la ighemonul, a împuns ochiul său și l-a orbit, pre carele sfântul Filimon iarăși l-a făcut sănătos, căci i-a spus lui mai 'nainte că după mărturisirea mea, de vei lua țărână dela mormântul meu și o vei pune pre ochiul tău, îl vei avea pre el sănătos. Deci după ce li s'au tăiat capetele amândorura și sfântului Filimon și sfântului Apolonie, atuncea s'a dus ighemonul Arian la mormântul mucenicului Filimon, și luând țărână de acolo s'a făcut sănătos, după mai 'nainte spunerea sfântului. Deci dintru o pricină ca aceasta a crezut în Hristos, el și cei împreună cu dânsul patru protectori și s'au botezat toți. Despre aceasta înștiințându-se Dioclițian, a trimis și a adus pre ighemonul Arian, și legându-l pre el cu lanțuri de fier și spânzurându-i o piatră de gât, l-a pogorât pre el într-o prăpastie și acolo cu țărână l-a astupat, și l-a acoperit. Și după ce a făcut aceasta rău credinciosul, și-a așezat scaunul său preste prăpastia aceea, și a poruncit oștenilor să joace zicând: Să vedem de va veni Dumnezeuul lui Arian și-l va scoate pre el din prăpastia aceasta. După aceea întorcându-se la palat a mers la patul său, și o minune! lanțurile și piatra ce le purta sfântul Arian, vedea că erau spânzurate deasupra patului său și pre însuși sfântul Arian, culcat pre patul său. Deci s'a temut socotindu-l că este vrăjitor, dar auzind pre sfântul că-i vorbia cu glas liniștit și-i zicea: Eu sunt Arian pre carele tu l-ai băgat în prăpastia aceea, zicând împreună și hulitoare cuvinte împotriva Hristosului meu. Acestea auzindu-le Dioclițian, s'a înspăimântat și a rămas fără de glas multă vreme, apoi abia viindu-și întru sine nebunul, pre lucrarea minunei o soco-

teă vrajă. Deci l-a aruncat pre el în mare împreună cu cei patru protectori ce crezuse. Pre câte cinci îi băgase în cinci saci cu nisip. Deci un prea mare delfin trăgând sacii câte cinci și luându-i pre spinarea sa, i-a scos pre ei la țărmurile mării Alexandriei, iară slugile sfântului Arian, așteptând acolo la țărmuri după porunca lui, și văzând moaștele sfinților aducându-se pre spinarea delfinului, s'au minunat; apoi luându-le pre ele cu evlavie și intrând în caic, prin înnotare pre râul Nilului, s'au apropiat de Mitropolia Andinoiților, unde prin glasul ce a venit de sus, înștiințându-se de locul unde se cuvine a se îngropa sfintele moaște, au înștiințat în cetate prea slăvita această minune, de unde au alergat toți, cu tot norodul cu făclii și cu cântări și așa le-au îngropat pre ele cu cinste la loc însemnat.

Intru această zi, pomenirea celor patru protectori ce au mărturisit împreună cu sfântul Arian.

Stih: Protectorilor streină afundare marea este, Imbrăcați cu saci, ca cu podoabe luminate.

Intru această zi, pomenirea celei cu iubire de oameni ce s'au făcut la noi înfricoșatei groaze a cutremurului dela care fără de toată nădejdea ne-a izbăvit pre noi iubitorul de oameni Dumnezeu.

Stih: Clătit-ai pământul Cuvinte, dar iarăși l-ai oprit,

Căci decât spre urgie mai mult spre îndurare ești pornit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut ingerul, cuviosilor „tineri; iară pre Haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, „pre muncitorul l-a plecat a „strigă: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților noștri.

Cu ploile cele dumnezeesti ați stins cuptorul mulțimii dumnezeilor, fiind aprinși de dumnezeasca dragoste, și acum cântați cu bucurie pătimitorilor:

Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pre cel ce vă goniă, prinzându-l în mreaja cea dumnezească, vrednicilor de laudă, l-ați scos din adâncimea rătăcirii, și l-ați adus lui Hrisios, cântând călduros: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă:

Cutremurat-ați temeliile înșelăciunii, arătând pătimitorilor minte bărbătească, și neplecată voire, și acum cântați cu bună credință: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul, carele izbăvește pre oameni din necuvântare, și le dă cuvânt a strigă: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Cu pavăza bunei credințe fiind acoperit, și Crucea ca o sulită luându-o, taberile vrăjmașilor celor nevăzuți le-ai tăiat Tirse, slava cea dumnezeiască a vitejilor mucenici.

Fiind aprins cu dragostea

Atotțiitorului, ai intrat bărbătește întru nevoințele mucenicilor, și cu tărie chinându-te, ai surpat pre balaurul cel mare, Filimoane pătimitorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătând puterea vrăjmașului cufundată întru adâncimea bărbăției și a răbdării tale o Ariane, te-ai învrednicit împărăției celei nemișcate întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei.

Ădevărat Născătoare de Dumnezeu mărturisindu-te strigăm ție cu credință, cuvântul îngerului: Bucură-te, că singură ai născut pre pământ bucuria, ceea ce ești plină de Dar, pururea binecuvântată.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioșilor roua „ai izvorât, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură voină; pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă...

Închipuind patima lui Hristos, ați răbdăat ispite de multe chinuri fericitorilor, și tăindu-vi-se capetele v-ați unit cu cetele cele cerești, luminându-vă cu slavă, și îndumnezeindu-vă cu razele cele frumoase.

Din sângiurile tale ți-ai vopsit porfiră, înțelepte Tirse, și împodobindu-te cu dânsa, și fiind ca un sceptu dumnezească Cruce, veselindu-te împreună cu toți pătimitorii, acum împărătești împreună cu Hristos, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

De nevoințele voastre fericirilor și de împotriviri, de moartea cea silnică, și de rane, s'au mirat puterile îngerilor; cu cari împreună petrecând, aduceți-vă aminte de cei ce săvârșesc pomenirea voastră prea lăudaților.

Și acum, a Născătoarei:

Întru asemănare de trup omenesc s'a văzut născut Cuvântul din pântecele tău, și a tras la sine mulțime de mucenici, răbdând patimă prea Bunul, prea curată Fecioară Marie, de Dumnezeu dăruită.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu puțință oamenilor, „spre carele nu cutează a că- „ută cetele îngerești; iară prin „tine Preacurată s'a arătat „oamenilor Cuvântul întrupat. „Pre carele mărindu-l cu oștile „cerești, pre tine te fericim“.

SVETILNA.

Podobie: Privind ucenicii te-ai înălțat...

Dorind nevoitorii a vedea

strălucirea Treimii, nu s'au arătat nicidecum îngroziți de munci, iară murind s'au sălășluit în ceruri, desfătându-se negrăit, întru dumnezească strălucire.

A Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încă-pere dumnezeirii celei neîncăpute, întru carea Tatăl a binevoit, Fiul s'a sălășluit, și Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE

Sfântul sfințit mucenic Elevterie, și prea cuviosul părintele nostru Pavel cel din Latro.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glasul al 4-lea.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Vas prea sfințit te-ai făcut dumnezeescului Duh, curățindu-ți sufletul de patimi, prea sfințite; pentru aceasta ai luat dumnezească sfântă ungere, făcându-te Arhiereu, și povățuitor poporului celui de Dumnezeu înțelepțit, ca un mucenic nebiruit al celui ce pentru noi a răbdat patimi, și a izvorât nepătimire, pătimitorule Elevterie.

N'ai băgat seamă de trup când se chinuia cu bătaii și se apropiă de foc; că ți-ai pironit mintea cu neasemănată dorire către podoaba cea prea frumoasă, a doritului celui dumnezeesc, cu a căruia dulce dorire te-ai rănit, lauda mucenicilor, frumsețea Arhiereilor, împreună vorbitorule cu îngerii; mucenice Elevterie, rugătorule pentru sufletele noastre.

Văzându-te ceeace te-a născut, că bine ai săvârșit nevoița, dorind să-și săvârșească și ea călătoria asemenea, îmbrățișându-te în mijlocul priverii, s'a junghiat ca o junice. Cu carea împreună ne rugăm ție, roagă-te pentru noi Mântuitorului și Domnului, prea fericite Elevterie.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Davele podoaba călugărilor, creșterea cea frumoasă a pustiei, lauda cuviosilor, cinstea Latriei, întărirea credincioșilor, pre cei ce săvârșesc cu dragoste prea cinstită pomenirea ta, și sărută sicriul moaștelor tale, păzește-i de toată încunjurarea și de osânda focului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Locaș Treimii însuți pre tine te-ai făcut, Părinte de

Dumnezeu fericite. Biserica întru numele acesteia ai ridicat, și în pustiiile cele neumblate ale Latriei intrând, te-ai sălășluit ca Moisi în muntele Sinai. Unde luând dumnezeiasca lege, înveți mulțimea celor ce sihăstresc, adevărul, prea minunate.

Având îndrăzneală către Domnul, roagă-te prea cuvioase, ca turma care o ai întemeiat cu multe sudori, să se păzească de ispitele vrăjmașului, de năpădirea dușmanilor, de foc și de sabie, și de toate meșteșugurile celui viclean. Că pre tine sprijinitor și apărător te avem, și pre tine nădejde după Dumnezeu te-am câștigat, Fericite.

Slavă, glasul al 6-lea.

Văzându-te pre tine Elevterie frumsețea Arhiereilor, și slava purtătorilor de nevoiță, adevărurile dogmelor, și apărător Bisericii, adunându-ne, duple datorie, te laudăm pre tine, zicând: Bucură-te păstorul uscatului, neapus luminărule și putere și întărire. Bucură-te că pre Hristos ai iubit și îngrozirile tiranilor, ca pre niște jucării le-ai scuipat. Bucură-te că nu ți-ai cruțat trupul, zdrobindu-se prin feluri de munci, ca și cum ar fi fost străin. Pentru aceasta strigăm

ție prea fericite: Ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, neîncetat apără pre cei ce cu credință săvârșesc, cinstită și prea slăvită pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Pizmuind vicleanul cel protivnic turmii tale Preacurată, pururea se luptă, vrând să o facă luiși mâncare. Ci tu de Dumnezeu Născătoare, apără-ne pre noi de vătămarea lui.

A Crucii, a Născătoarei.

Privindu-te Preacurata pironit pe lemn, strigă: O Fiul meu și Dumnezeule, ce este această a ta prea mărită și străină auzire, carea o suferi pentru mare mila ta.

STIHOAVNA din Octoih.
Sau acestea, glasul 1-iu.

Podoble: Ceeace ești bucuria...

Făcându-te Părinte apărător Bisericii, ca o odraslă adevărată a Evantiei celei de Dumnezeu cuvântătoare, și ca un tainic prea adevărat al Apostolilor, întorci către Dumnezeu popoare, care mai 'nainte nebunește dau cinste demonilor ca lui Dumnezeu.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvinoșii tăi cu bucurie se vor bucura.

Fându-ți milă Părinte de femeile cele ce vreau a naște, le-ai dat învoire a veni la loca-

sul tău; bună înnotare iarăși ai dat altora cari cu ferbințele o cereau, și bolnavilor dai sănătate, strălucind cu minunile.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori, și ca chedrul cel din Liban se va înmulți.

Nevointele muceniei cu tărie le-ai suferit, neîngrozindu-te de asprele munci ale lui Adrian, cu totul fiind aprins de dorința Ziditorului, Elevterie prea înțelepte; și pre aceea ce te-a născut, împreună nevoitoare luându-o, te-ai suit sus, bucurându-te.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podoaba Arhieriei tale cuvioase Părinte, o ai roșit cu curgerile sângiurilor tale; iară în mijlocul priverii, carea o ai săvârșit cu bărbăție, văzându-te pre tine ceeace te-a născut și te-a crescut, căzând, săruta pre dulcele ei fiu. Pentru aceasta și tăindu-se de sabie, a intrat în cămarile cerești împreună cu tine. O fericită maică! O sfințite țate! pre care le-ai supt fericite Elevterie, și ai cunoscut pe Ziditorul firei. Roagă-te dar împreună cu maica ta, să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne mântu-

este pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucii, a Născătoarei:

Podoble: O prea slăvită minune...

Răstignirea ta o Stăpâne, carea pentru noi oamenii cu îndelungă răbdare ai suferit, Fecioara văzându-o, cu plângere strigă ție: Fiul meu cum te-au răstignit pre Cruce, și te-au omorât fiii Evreilor? Ci scoală-te, ca să câștige slavă cei ce cu credință se închină cinstitelor tale patimi, Cuvinte.

Troparul, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor...

Slavă, al Cuviosului, asemenea:

Ca cel împreună locuitor cu cei fără de trup, și tuturor cuviosilor părtași, prea lăudate Pavele, pre tine te cântăm, și ne rugăm ție: Roagă-te totdeauna pentru noi, ca să aflăm milă.

Și acum, a Născătoarei:
Caută la sfârșitul cântii.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8.

CANONUL sfântului Elevterie:

Al căruia acrostih, la Greci este acesta;

De patimi slobod arată-mă pre mine prea fericite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-lu, Irmos:

Țântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minunate

„minuni, cu braț înalt, și a mântuit pre Israil, că s'a prea slăvit“.

Fiind robit de negurile patimilor, mântuește-mă acum pre mine, cu rugăciunile tale cele luminoase, mucenice Elevterie, ca să te laud cu cântări dumnezeesti, ca pre un rob al lui Hristos.

Strălucit-ai prea sfințite cu dumnezeestiile prea curatele lumini ale muceniei, văpsindu-ți cu sângele sfințita ta poadoabă, și te-ai făcut cu chip luminos prin Duhul.

Lipindu-te de Dumnezeu cu chip prea curat din tinerețe, ți-ai depărtat sufletul de cugețul trupesc, și te-ai îmbogățit cu Dar îndestulat al minunilor.

A Născătoarei:

Ca un scaun în chip de foc porți pre Ziditorul, ca o cămară însuflețită și ca un palat de veselie încapi pre Impăratul, făcându-se ceeace suntem noi, fără schimbare și stricăciune.

Alt CANON, al cuviosului.

Peasna 1-a, glas acelaș, Irmos:

Hristos se naște slăviți-l...

Țântare nouă de laudă mă nevoesc a aduce ție prin deschiderea gurei, Pavele de Dumnezeu purtătorule; dă-mi Dar a grăi, cu rugăciunile tale

prea cuvioase, ca să vestesc cinstitele tale nevoinți.

Din tinerețe prea cuvioase ai luat jugul Domnului, și în brazdele inimii tale ai sămănat grâul cel duhovnicesc, și ai secerat spicele, care întăresc sufletele, de Dumnezeu fericite.

Slavă :

Prin sudorile cele multe ai câștigat împărăția cea de sus, ca un fără de trup viețuind pe pământ; și acum întru cele mai pre deasupra stând înaintea Treimii, adu-ți aminte și de noi.

Și acum, a Născătoarei :

Trupul meu cel stricăcios luându-l cel fără de trup, din sânziurile tale Mireasă dumnezească, și în iesle culcându-se, trupul acesta pre care l-a luat, îl îndumnezește cel prea bun, prin unirea lui, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 8-a, Irmos :

Șă se întărească inima mea întru voia ta Hristo ase „Dumnezeule, carele preste ape „ai întărit Cerul al doilea și ai „intemeiat pământul preste ape „Atotputernice.

Voinde a pătimi pentru Hristos, rabzi rane pe trup, veselindu-te înțelepte întru dureri și întru nevoi. Pentru aceasta

acum ai dobândit viața cea fără durere.

Cu dragostea cea fierbinte a Făcătorului întărindu-te pătimitorule, de Dumnezeu înțeleptite, te arunci pre sine-ți în lucrul cel meșteșugit cu foc, răcorindu-te cu focul Duhului, Elevterie.

Ărătându-te între preoți prea sfințit, și între mucenici mucenic prea tare, ai luat cunună îndoită, Fericite, văzând totdeauna fața lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Toiag de putere ai odrăslit pre Hristos, întru carele ne întărim, că pre tine te-a însemnat odinioară toiagul lui Aaron, carele a odrăslit, pământule nelucrat, prea curată porumbiță, pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos :

Fiului celui născut...

O bărbăția ta prea lăudate! O vitejiile tale cele sufletești! Că dorind să sfărâmi fălcile leilor celor nevăzuți, ai purtat pe umere două pietre prea mari, în timpul nopții.

Cine poate să spună duple vrednicie nevoințele tale, că tu călătorind căi aspre prin pustietăți, ai mâncat erburi crude, deprinzându-te a îndulci gustarea ta cu durerile înfrânării.

Slavă :

De demult văzătorul de Dumnezeu Moisi s'a învrednicit vederii celei de taină în rug; iară prea cinstitul Pavel, arătându-se foc de sus, însuși s'a arătat arzând nears.

Și acum, a Născătoarei :

Eu firea fără de început ca un Dumnezeu Cuvinte, și Tatălui fiind întocmai la cinste, ai luat început sub ani, născându-te din Fecioară, cu trupul te-ai arătat om, petrecând ca un prunc înfășat cu scutece.

Imnosul :

Fiului celui născut fără strică, care din Tatăl mai 'nainte de veci, și mai pre urmă din Fecioară întrupat mai presus de fire, lui Hristos Dumnezeu să-i strigăm: Cea ce ai înălțat cornul nostru, sfânt ești „Doamne“.

CONDACUL Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Din tinerețe înțelepte, cele mai pre sus de minte dorindu-le bărbătește, valul lumii ai lăsat, și te-ai făcut prin dumnezeiasca ta viață locaș Treimii, și ai luminat pre cei ce au venit la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te Pavele prea fericite.

Sedealna Mucenicului, glas 1-iu.

Podobie : Mormântul tău...

Ăvându-ți gândul slobod de patimi, te-ai făcut slugă prea aleasă lui Dumnezeu, și ai scăpat din rătăcire pre cei ce bine te-au ascultat pre tine, și pătimind ca un preot și ca un mucenic Elevterie, ai luat cunună îndoită, rugându-te să ne mântuim noi.

Slavă, Sedealna Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Fiind cârmuit cu puterea Dătătorului a toate, și îndreptat cu vetreala Crucei, ușor ai trecut viforul vieții, și ai ajuns la limanul cel adevărat și dumnezeesc, câștigând multă neugușorie de bunătăți; carea le-ai adus Stăpânului tuturor, și ai auzit: Bine, slugă bună, și cele ce urmează acestora. Pentru aceasta fericite Pavele roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei.

Intru ispite de multe feluri, ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, am căzut, și de furtuna păcatelor mele celor fără de număr fiind ținut Preacurată, ca și către o caldă folositoare, acoperemânt și liman al meu, alerg la bunătatea ta. Pentru aceasta Preacurată, roagă pre cel ce s'a întrupat fără sămânță dintru tine, pentru toți robii tăi,

cei ce te laudăm neîncetat, de Dumnezeu Născătoare prea curată; mijlocind pururea, iertare de greșeli să daruiască, celor ce cântăm cu adevărat mărirea ta.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară și Maică, dacă ai văzut ridicat pe Cruce pre cel întrupat din tine, în mijlocul a doi tâlhari, plângând ai strigat: Vai mie prea dulce Fiule! Cum te-ai răstignit de bună voe, cel ce ridici păcatele lumii ca un milostiv, vrând ca un Dumnezeu, cântări omenеști de laudă să-ți aducem ție.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu duhul văzând mai 'nainte prooroace Avvacume întruparea Cuvântului, ai binevestit, strigând: Când se vor apropii anii te vei cunoaște, când va veni vremea te vei arăta; slavă puterii tale Doamne".

Nici căscările leilor, nici para focului, nici cumplita certare, n'au slăbit buna întărire a răbdării tale, sfințite tăinuitoarele; ci ca un diamant te desfătai întru chinuri, înfierbântându-te de dumnezeiască râvnă.

Umplându-ți-se gura de ape curgătoare de viață, ai izbuc-

nit râuri de învățături dumnezești, sfințite Mucenice, care innecau bârfelele celor fărădelege, și adăpau inimile celor ce au cunoscut pre Hristos Dumnezeu.

Tare mărindu-te Ziditorul tău, pentru carele ai voit a pătimi pătimitorule, ți-a trimis o porumbiță, ca să-ți aducă hrană îngerească ție, carele te-ai făcut întocmai cu îngerii, prin suferințele cele prea luminate ale nevoițelor.

A Născătoarei:

Spăimântatu-s'au oștile îngerilor, văzând că cel nevăzut s'a arătat din tine cu chipul nostru, Fecioară Născătoare de Dumnezeu; pre carele roagă-l să învrednicească mântuirii pre toți, cei ce te măresc pre tine cu credință.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseu...

Biruindu-te oarecând somnul în vremea tinereților, și slăbiciunea cea pentru privegherea cea de toată noaptea, văzându-o Petru, cinstitul tău învățator, te-a lovit preste obraz Părinte, și dându-ți lovitura îndatăși dă tămăduire.

Cu Dumnezeu deosebi vorbind, și de acesta apropiindu-se fără mijlocire, Pavel

părintele nostru, niciodată nu s'a biruit de somn, după certarea dascălului; ci ca un fără de trup fiind, deștept pururea a petrecut.

Slavă:

Vas prea sfântit te-ai arătat, și ai priimit pre Hristos mirul cel ceresc în inima ta, și aprinzându-ți făclia înfrânării tale celei răbdătoare, prin petrecerea cea îmbunătățită, ai alergat către Mirele cel dumnezeesc.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvinte, având scaun Cerul și pământul dedesuptul picioarelor, în pântecele Fecioarei intrupându-te ai intrat, și în peșteră sărăcească te-ai sălășluit, și dela maghi împărății Persilor, ca un Impărat, Dumnezeu și om, daruri ai priimit.

Peasna 5-a, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că fără „de tine alt Dumnezeu nu cunoaștem, numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor și al „mortilor ești“.

Mesteșugindu-se prea vicleanul vrăjmaș să te înșale cu cuvinte viclene Mucenice, s'a surpat de înțelepciunea ta, născocitorul răutății, și s'a făcut de rîs.

Ridicându-te în căruța dum-

nezeștilor bunătați mărite, ai ajuns la înălțimea muceniei și ai surpat semeția cea înaltă a viclenilor draci.

Dorind să vezi frumsețea lui Iisus, Cuvioase, înfrumsețându-te pre tine cu frumsețile muceniei, te-ai mutat către dânsul, încununându-te cu cunună luminată.

A Născătoarei:

Minunează tot cugetul minunea ta Curată, că naști pre Dumnezeu cu trup, și pre hrănitorul îl hrănești cu lapte neștiind ispită de bărbat, precum el singur știe.

Alt Canon, Irmos:

Dumnezeu fiind păcii...

De întinăciunea patimilor curățindu-ți mintea, te-ai făcut oglindă nespurcată priimind pururea strălucirea Duhului; pentru aceasta s'a rușinat și s'a rănit de tine ispititorul, carele a învățat sădirea răutății celei neputincioase.

Înțelept fiind, câștigat-ai lăcuior în inima ta pre Hristos Dumnezeu, și ai călcat răutatea măestrului vrăjmaș, carele se încercă să te amăgească cu multe feluri de viclenii, Pavele de Dumnezeu înțelepte.

Slavă:

Fiu zilei cu adevărat fă-

cându-te, vas luminii te-ai arătat, și pre începătorul întunecului l-ai înșelat, carele se porneă ca un leu asupra ta, cu cutremurarea pământului, cu sfărâmarea pietrelor, și cu nălciri înfricoșându-te Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Izgonindu-se din Edem Adam cel dintâi, s'a întrupat din tine Cuvântul cel fără de început, Mireasă dumnezeiască pururea Fecioară, și în ieslea animalelor culcându-se ca un prunc, a scăpat neamul nostru din robia celui strein.

Peasna 6, Irmos :

Proorocului Ionă urmând strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție!“

Berbecele cel ales al turmii lui Hristos, păstorul cel cuvântător, cel cu petrecerea în chinuri, se mărește, pentru că a slăvit pre Dumnezeu în mădulările sale.

Întărindu-te înțelepte cu privirile cele către Dumnezeu, ai slăbit tare pre vrăjmașul cel cu multe măestrii pururea pomenite, lauda mucenicilor, îndreptarea preoției.

Chinuri răbdând, către foc

însuți mergând, ai adormit pornirile fiarelor celor sălbatice, avându-ți neadormită dragostea către Ziditorul.

A Născătoarei :

Ceeace te-ai făcut cort de sfințenie Marie, sfințește ticălosul meu suflet, carele este spurcat cu dezmerdările, și mă fă părtaș dumnezeiești slave.

Alt Canon, Irmos.

Din pantece pre Ionă...

Dupre cum Mântuitorul Hristos Dumnezeuul nostru, cu puține pâini a săturat mulțime de popor, așa și Pavel tăinuitorul lui Hristos, cu un vas mic de lut cu puțină apă, mulțime a veselit până la săturare și indetulare.

Oprit-ai arsura soarelui cu rugăciunile tale minunate, și ai dezlegat foametea ce grea, cu apele ce s'au vărsat de sus adăpând pământul, carele a crescut și s'a îmbogățit cu Darul, și ai înmulțit rodurile lui.

Slavă :

Viața cea fără durere, întru dureri o ai câștigat, și oprești răutatea durerilor celor cumplete, ale celor ce cu credință cer să dobândească tămăduire, dela tine prea cinstite, podoaba părinților. Pentru aceasta, dezleagă durerile mele cele sufletești și trupești, rogu-mă.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvinte al Tatălui, Fiule al lui Dumnezeu, cel fără de ani și prea veșnic, carele te-ai născut din Maică curată Fecioară dumnezească, și prunc făcându-te, ai încăput în peșteră, cel ce ești neîncăput. Pentru aceasta toți minunându-ne, ne închinăm tainei celei prea mari.

Irmosul:

Din pântece pre Ionă ca pre „un prunc l-a lepădat fiara „mării precum l-a priimit; și „în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul, și trup luând a ieșit „păzindu-o nestricată. Că cel „ce n'a pățimit stricăciune, pre „ceace l-a născut, o a păzit „nevătămată“.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Ca pre o podoabă a preoților Cuvioase, și îndemnare a purtătorilor de chinuri, toți te lăudăm și te rugăm sfînte mucenice Elevterie, scapă pre cei ce prăznuesc cu dragoste pomenirea ta, din multe feluri de nevoi; rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Caută milostive Dătătorule de viață, ca cea ce însuși ești iubitor de oameni și îndurat Dumnezeu, spre întunecarea sufletului meu, și cu dreapta

ta cea atotputernică Cuvinte, mă slobozește de rușinea patimilor, ca să laud pre ierarhul tău Elevterie; că acesta din pântece s'a cunoscut de tine cu adevărat, s'a sfîntit și s'a făgăduit, ca Samuil de sfîntită maică-sa, ție ziditorului, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Intru această lună, în 15 zile pătîmirea sfîntului sfîntului mucenic Elevterie.

Stih: Elevterie ca cel firește cu mintea nerobit. Săbiile văzând, de înșelăciune nu s'a robît. Pre Elevterie cel ce dumnezeesc s'a aflat. În a cinsprezecea zi, sabia viața i-a luat

Acesta a fost din Roma, foarte tânăr rămîind orfan de tată, avînd numai maică ce se chemă Antia, care era învățată credința în Hristos de sfîntul Apostol Pavel. Deci s'a adus de dînsa sfîntul Elevterie la Anichit episcopul, de l-a dat să învețe sfînta carte, și s'a pus la rînduiala clericilor, iară la cinsprezece ani ai vârstei sale, s'a hirotonisit diacon; și la optsprezece ani preot, și ajungînd la douăzeci, s'a hirotonisit episcop Iliricului, făcînd mai 'nainte, pentru nespusele bunătăți, multe minuni; și de vreme ce pre mulți învăță, și-i întorcea la credința lui Hristos, trimise Adrian împăratul de-l aduse înaintea lui, și mărturisind luminat pre Hristos Dumnezeu tuturor, porunci să-l culce pe un pat de aramă, și să-i dea dedesupt foc. Apoi îl puse pre un gratar foarte ars, și iarăși întru o tigae plină de untură și seu, și smoală foarte fierbinte; și cu puterea și Darul lui Hristos, a fost păzit de toate nevătămat. Apoi au făcut un cuptor care avea de amîndouă părțile ostii întru care înfăi Coremon, care dăduse planul, a intrat luminându-se de Duhul sfînt, și pre Hristos Dumnezeu, a fi mărturisindu-l, și eșînd nevătămat i s'a tăiat capul. Iară sfîntul Elevterie s'a băgat într'o tigae, și stingîndu-se focul, a ieșit sănătos. A fost apoi legat de un car cu cai sălbatici, și slobozîndu-se de inger, s'a dus întru un munte înalt, unde locuia cu fiarele sălbatice, care se îmblânzeau, po-

vestindu-le el cuvinte dumnezeesti. După aceea botează pre slujitorii ce au fost trimiși ca să-l prinză, cu carii au botezat și pre alții ce au crezut în Hristos, ca la vreo cinci sute. Deci aducându-se la împăratul, și dându-l să-l mănânce fiarele, și ferindu-se nevătămat, l-au ucis doi slujitori, ce au mers asupra lui cu porunca ighemonului, iară maică-sa Antia îmbrățișind mort pre sfântul, și sărutându-l se ucise și ea de sabie.

Intru această zi, sfânta Antia, maica sfântului Elevterie, îmbrățișând trupul cel mort al fiului ei, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Podoabe de îngropare maica fiului hărăzește,

Pre sineși, fiindcă împreună de sabie se săvârșește.

Intru această zi, Sf. Coremon eparhul, crezând în Hristos și botezându-se, de sabie s'a săvârșit,

Stih: Coremon saț de nevoință n'a luat,
Pânăce grumazul de sabie i s'a tăiat.

Intru această zi, cei doi muncitori, ce au crezut în Hristos, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Alți muncitori cu săbiile pre cei doi muncitori, au tăiat,

Carii te-au cunoscut pre tine Mântuitorule Dumnezeu adevărat.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel cel tânăr, care s'a nevoit în zilele lui Porfiroghenit la muntele Latrului.

Stih: Deși nou cu viața Pavel s'a arătat.
Ci însă întocmai cu cei dinainte părinți s-au aflat.

Intru această zi, chinuirea sfintei mucenite Sosanei.

Stih: Sosana ceeace veche și nouă s'a aflat,
Acum de cursele mincinoșilor pârâși n'a scăpat.

Aceasta era în anii împăratului Maximian, de loc din Palestina, fiică din părinte ellin, iară din maică evreică; deci fugind de păgânătatea amândurora, a năzuit la credința lui Hristos și a primit sfântul Botez dela episcopul Silvan. Deci după ce au murit părinți ei, a împărțit fericita, toată averea ei la săraci și slobozindu-și robii și roabele, s'a îmbrăcat în haine bărbătești, apoi tunzându-și capul s'a dus la o monastire de bărbați, ce se afla în cetatea Ierusalimului, și s'a numit Ioan, care pentru multe bunătățile ei, s'a făcut arhimandrit

monastirei aceleia. Iară după ce a petrecut întregi douăzeci de ani, a căzut într'o cumplită năpaste, căci o pustnicică intrând în monastire și socotind că este bărbat o îndemna pre ea spre păcat, și fiindcă cuvioasa n'a priimit, a fost pârâtă de aceea ca și cum ar fi silit-o, iară sfânta a piimit cu mulțămită năpasta aceasta și a cerut pocăință pentru vina ce i s'a fost pus. Deci înștiințându-se despre aceasta, episcopul Elevterupolei, s'a dus la monastire și a dojenit pre ighemonul, pentru ce lasă să se facă în monastire niște asemenea nerândueli, iară ighemonul a socotit, să ia shima dela prihanitul Ioan. Atuncea fiind în nevole fericita Sosana, a cerut două fecioare și două femei servitoare, și ducându-se în deosebi, cu lucrul a încredințat pre ele că este femeie. Deci făcându-se această cunoscută episcopului, s'a spăimântat și o a hirotonisit pre ea diacon, și de atunci multe minuni făcea fericita întru numele Domnului. Deci fiindcă ighemonul Alexandru ducându-se la Elevterupoli a adus jertfă idolilor, pentru aceasta sfânta Sosana s'a dus de sine la el, și cu singură rugăciunea ei, a surpat idolii. Deci mergând față la ighemonul, a mărturisit pre Hristos, pentru care i s'a tăiat țetele, și fiindcă acestea iarăși s'au făcut întregi și sănătoase cu puterea lui Dumnezeu; pentru aceasta văzând minunea gelații ce le-au tăiat, și crezând în Hristos, li s'au tăiat capetele și au luat cununile muceniei. Ia în gura fericitei Sosanei, au turnat cu leica (pâlnia) plumb topit, carele a ajuns înăuntrul măruntaelor ei, s'a păzit însă cu Darul lui Dumnezeu nevătămată. Apoi a fost bătută și în foc fiind aruncată, acolo și-a dat sufletul la Dumnezeu, și așa s'a dus către cel ce-l doreă, Mirele său Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Elevterie Cubiculariul.

Stih: Elevterie slobozindu-se din lume.

A aflat slobozenia cea mai pre sus de lume.

Acest sfânt aveă patria Constantinopol, strălucind adecă cu buna credință, iară cu bogăția și slava, covârșind pre toți din acea vreme, slăviți boieri; căci de mic fiind crescut în palaturile împărătești, de acolo aveă și cele întâiu cinuri. Insa fiind ră-

nit de dragostea bunătăților celor nestricăcioase și veșnice, pre toate cele pămantești, întru nimic le-a socotit fericitul, și a ales mai mult a fi aruncat, adecă a avea cel mai de jos loc în sălașele Domnului, decât a avă cel mai întâiu loc în locașurile păcătoșilor, precum zice dumnezeescul David. Deci către Dumnezeu având întins ochiul sufletului său, se îndeletnicea pre toată ziua la laude și la slavoslovii dumnezești și întrebuință toată fapta bună. Ci stricatorul sufletelor noastre diavolul, n'a suferit să vază bunătățile acestea; deci a întrebuințat organ pre sluga sfântului (căci după socotința unui înțelept, slugile sunt pururea vrăjmașe stăpânilor lor), și printr'însul s'a apropiat, la cel atuncea rău credinciosul împărat, și a pârît pre Sfântul zicând: Stăpânul meu Elevterie, s'a botezat cu botezul creștinilor și a zidit biserică și cinstește adecă pre cel răstignit, iară poruncile împărătești le urăște și se întoarce despre ele, și având casă ascunsă sub pământ, aduce lui Hristos privegheri de toată noaptea, și-și ticăloșește trupul său cu posturi și cu lacrimi. Acestea povestindu-le sluga, s'a aprins împăratul de mânie, și trimițând a adus pre Sfântul, carele stând înaintea sa, l-a întrebat pre el cu cuvinte de rîs și de măgulire zicându-i: Cum ne-ai lăsat, o Elevterie, atîta vreme! și ai defăimat dragostea noastră cea prea mare către tine și împărăteștile noastre palaturi? Sfântul a răspuns, pentrucă am o împărate, trupul ticăloșit de multe boale, pentru aceasta am voit ca să petrec în aer și în loc curat, spre înnoirea sănătăței mele. Și pentrue singur tu, a zis împăratul, te desfătezi întru curatul aer și loc; au nu vom câștigă și noi bunătățile acestea, întâlnindu-ne cu tine? Iară Sfântul la acestea nici cum n'a răspuns. Deci împăratul către seară trecând râul Sagaris, s'a dus la casa Sfântului, căci acolo locuia, și văzând o ușe ascunsă, prin aceea află o groapă alcătuită în chip de puț, și prin acela pogorându-se, a aflat o biserică împodobită, și deși s'a îngreșat păgânul pentru aceea: „Căci urăciune este „păcătoșilor buna cinstire de Dumnezeu“. N'a îngrozit însă pre Sfântul, ci a început să-l măgulească, cu cuvinte îmbunătătoare, vrînd ca cu acestea să domoale gândul

Sfântului cel întărit, dar fiindcă cu toate acestea, se părea că bate văzduhul duple Parimie, apucându-se să înduplece înduplece pre cel neînduplecat. Pentru aceasta a poruncit să taie capul Sfântului și cinstitul său trup, să-l arunce la câini și la păsări ca să-l mănânce. Deci tăindu-i-se capul, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, iară cinstitul său trup lepădat aflându-se, un cucernic și iubitor de Dumnezeu creștin, împodobit ca vrednicia preoției l-a luat pre el, și cu miruri mirezmuindu-l, l-a îngropat la loc însemnat.

Intru această zi, sfântul Vach cel nou.

Stih: Pre Vach cel nou cine va să nu-l pue. Al doilea între nevoitorii cei prin sabie.

Acest sfânt Vach, ce trăgea din Palestina, fiind în anii lui Constantin și a Irinei, pravoslavnicilor împărați, iară părinții lui ereau creștini din strămoșii lor. Deci tatăl Sfântului acestuia avea femei creștină prea râvnitoare, însă amăgindu-se de deșarta slava lumii, s'a lepădat vail de adevărată și cea dela părinți predată credința creștinească, și s'a dus de sine la spurcată credința agarienească, după care în urmă, a născut șapte copii pe care-i creștea, după rău credincioasă înșelăciunea Turcilor. Deci fiindcă el a murit în păgânătate, au rămas fiii săi împreună cu maica lor din cari al treilea fiu cu numele Dahac (care va să zică Ghelasie) s'a păzit pre sine și nu s'a însurat, ci și mai nainte de a muri lepădatul de Hristos tatăl său, el cugeta să primească credința creștinească, iară după ce a murit acolo, atuncea și-a împlinit dorința sa. Căci descoperind maică-sa scopul său, o a aflat pre ea unită, și mai ales îndemnându-l spre aceasta, căci era credincioasă. Deci ieșind din patria sa, s'a dus la Ierusalim și acolo povățuit de un monah, s'a dus la lavra sfântului Sava, unde primind sfântul Botez în loc de Dahac s'a numit Vach, apoi rugându-se monahilor, a fost îmbrăcat în shima monahicească. Deci viețuind cu posturi și cu înfrânări și împodobindu-se pre sine cu celelalte bunătăți, din porunca ighemonului a ieșit din monastire, căci se temea igumenul, să nu se vadească pricina la agareni, care stăpâneau atuncea Ierusalimul. Deci dela întâmplare sau mai bine zicând duple dumnezească economie

mergând Vach la Ierusalim află pre maică-sa, și-i arată ei toate cele pentru el, adăogând și aceasta că foarte se mănnește pentru frații săi, că se află întru rea credință. Iară acest cuvânt auzindu-l dela maică-sa frații lui, s'au făcut și aceia creștini. Unul numai singur a rămas întru rătăcire, carele s'a dus la agareni, și a vândut pre fratele său acesta Vach, că s'a făcut creștin, iară agarenii înștiințându-se despre aceasta, și aflându-l l-a prins și l-a adus pre el la Amiran a sfintei cetăți. Iară Amiran l-a trimis pre el la cel mai însemnat lângă feldmareșal și la judecători. Deci înaintea acestora, sfântul Vach a mărturisit pre Hristos, Dumnezeu adevărat, iară credința agarenilor o a defăimat ca deșartă și mincinoasă, și-și bătea joc de ea. Pentru aceasta i s'a tăiat capul, și așa a luat nevestejită cununa muceniei.

Întru această zi sfântul părintele nostru Ioan Gură de Aur, s'a hirotonit patriarh Constantinopolei, întru care zi a început a se face de dânsul și Praznicul Nașterii lui Hristos până la douăzeci și cinci ale lunii, viind unit despre părțile apusului și spuindu-i, drept aceea s'a și grăit de dânsul cuvânt de răspuns foarte frumos și prea de folos.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi cei din cuptor
Mântuitorule, nu s'a atins,
„nici i-a supărat focul. Atuncea
„acei trei ca cu o gură cântau
„și binecuvântau, grăind: Bi-
„necuvântat este Dumnezeul
„părinților noștri“.

Mărească-se acum în trupul
meu Hristos, strigai înțelepte
chinuindu-te, nu mă tem de
înfierbântarea căldărilor, nu mă
îngrozesc de moarte, nici de
pornirile fiarelor, pentru viața
ceeace va să fie.

Numai frumsețea lui Dumnezeu caut, numai slava lui doresc să o dobândesc; muncească-mă arzându-mi-se tot trupul, strigai slăvite, scăparea de aicea caut, care mă face rob lui Hristos.

Vițându-te la viața cea statornică Fericite, cu adevărat lumii te-ai omorît, și ca aurul înfierbântându-te, ai strălucit prin lămurirea chinurilor, păzindu-te în comorile locașurilor cerești.

A Născătoarei.

Pre tine singură aflându-te foarte curată, Cuvântul lui Dumnezeu cel prea curat, ceea ce ești fără prihană, s'a născut din pântecele tău, a curățit pre credincioși de spurcăciunea carea ni se adaoge din neoprirea patimilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Ca un soare strălucind, ai luminat răsăritul îndatăși, și pre stâlp suindu-te, ca prin mijlocul cerurilor ai stătut, și toată lumea o ai veselit cu învățăturile tale, strigând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Depărtatu-te-ai fugind de turburările lumești, duple cum

zise Psalmistul, și în pustie sălășluindu-te Fericite de Dumnezeu, ai priimit pre acesta în inima ta, ferindu-te, prin păzirea ingerului.

Slavă :

Văzut-ai munca cea de acolo, cu ochii cei de gând, și cu sufletul tău cel iubitor de oameni; dorit-ai din inimă cu lacrimile udându-ți pururea așternutul, ca David în vremea nopții.

Și acum, a Născătoarei :

Cel fără trup se întrupează, și cel fără de ani se face sub ani, și cu scutece se înfașă pentru noi, Domnul cel ce înfașură pământul cu negură, însuși trup s'a arătat neschimbat, mai pre sus de cuprindere, din cea neispită de bărbat.

Peasna 8-a, Irmos :

De carele se înfricoșează ingerii și toate oștile, ca „de Făcătorul și Domnul, lău-„dați-l preoți, prea slăviți-l tineri, bine-l cuvântați popoare, „și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu lumina pătimirii ai înflorit, ca un pom frumos, po-doabă mucenicilor, și acum te-ai arătat floare raiului, trimițând dumnezească bună mirosire.

Maica ta amestecă sângele

ei cu curgerile sângiurilor tale celui născut dintr'însa, cu cinste îmbrățișind moaștele tale, să săvârșește de sabie, și viețuește în veci.

Șicriul tău înțelepte revar-să ape de vindecări și rîuri de minuni, celor ce au trebuință; care spală întinăciunea patimilor celor pierzătoare de suflete; pentru aceasta te laudăm mucenice Ierarhe întru toți vecii.

A Născătoarei :

Ca ploaia s'a pogorît în pân-tecele tău Hristos, și cu ade-vărat a adăpat lumea, uscând Fecioară, pâraele cele turburi ale nebuniei idolești, însuși Făcătorul de bine.

Alt Canon, Irmos :

Cuptorul cel răcorit...

Cântare bine alcătuită, și prea glăsuitoare dimpreună cu David ai cântat, zicând: Mângâerile tale Impărate a toate, au veselit sufletul meu cu cu-viință dumnezească, prin voia iubirii de oameni. Pentru acea-sta bucurându-te ai strigat: Bi-necuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe în-tru toți vecii.

Ziditorul cela ce ți-a dat ție cele ce sunt pricinuitoare dragostei, păzindu-te cu dreapta sa din tinerețe, și cu trei lăp-

tuci te-a hrănit cu cuviință dumnezească, și ca celui ce din pruncie ai călcat toate poftele, prin mâna îngerului ți se dau acestea, ca unuia ce ai râvnit viața îngerească, cântând celui prea slăvit de tine Pavele, de Dumnezeu purtătorule: Toată făptura să laude pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ău putut să scape de osândire cei trei bărbați legați spre pedeapsă, că fugând de la slujba cea deobște, din legături s'au dezlegat nevăzut, cu numele tău Părinte prea slăvite

și acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre Soarele dreptății, carele prin stea chiamă pre maghi, cu aur și cu smirnă și cu tămâe, cu nouă cuviință închinându-se fără întoarcere, celui ce s'a făcut prunc; pre carele păstorii l-au lăudat și mulțimea îngerilor cântându-l, l-a prea slăvit, ca pre cela ce este duple ființă Dumnezeu, și cu firea om.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii cei mai pre sus de fire, că nu a ars pre tinerii pre care ia priimit; precum nici focul Dumnezei-

„rei pântecel Fecioarei în carele a intrat. Pentru aceasta „cântând să strigăm: Binecuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii“.

Peasna 9-a Irmos:

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului cel de lumină purtător, Biserica cea în „suflețită, cortul cel preacurat, carea este mai desfătă „decât cerurile, și decât pământul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioșii o mărim“.

Facându-te gură lui Dumnezeu, răpind din gura celui strein pre poporul cel cu cuget deșert, l-ai arătat moștean Darului, și tare pătîmind, locu-ești împreună cu preoții, și cu pătîmătorii, Elevterie.

Vasul de mir cel curat al Duhului, locașul cel veselitor al bunătăților, mielul cel fără răutate, luminătorul cel neapus, temelia Ierarhilor și a mucenicilor, să se laude cu credință Elevterie.

Cu adevărat locu-ești în lumina cea neînserată, facându-te lumină mai luminată decât soarele; pentru aceea pre cei ce săvârșesc astăzi pome-

nirea ta cea purtătoare de lumină, scapă-i de negura patimilor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Elevterie.

A Născătoarei:

Păzește-ne pre noi robii tăi Doamne, cari laudăm nașterea ta cea negrăită din Fecioară, scăpându-ne din supărări, de patimi și de nevoi cu rugăciunile ei, ca un iubitor de oameni și făcător de bine.

Alt Canon, Irmos:

Taină streină...

Vestește îndrăzneala ta către Dumnezeu, și cele ce ai săvârșit după călătoria ce ai făcut către dânsul, lucrurile cele minunate; că pre mulți cu untuldelemn din candela ta de feluri de neputințe i-ai scăpat.

Avându-ți sufletul prea luminat Cuvioase, tot te-ai adăpat cu Darul ca cu niște mir; cu untuldelemn dracii gonești, leproșii curățești, și rana capului și durerea cea cumplită a râei o potolești.

Slavă...

Surpându-se ca de satana cel prea viclean, în chip de fiară prea sălbatecă, văzându-te pre tine întins, de frică fiind ținut a pierit, și untuldelemn al candelii tale ca niște mir, spre tămăduirea a feluri de boale s'a făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai nestricat în pân-tecele tău, întru anii cei mai de pre urmă, pre Fiul pre carele Tatăl l-a născut mai 'nainte de veci, Maică neispită de bărbat; pre acesta prin stea cerurile îl arată, și în peșteră pământul.

Irmosul:

Taină streină văz și prea „slăvită, Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „iesle sălășluirea, întru carea „s'a culcat cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pre carele „laudându-l îl slăvim“.

SVETILNA:

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Lui Hristos ai adus Părinte turme de credincioși, ca un păstor, și de tine vițelule apropiindu-se ca o junice ceea ce te-a născut, s'a omorât împreună cu tine; cu carea acum te laud pre tine Elevterie.

Slavă, a Cuviosului...

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Dupre cuvântul lui David, înflorit-ai în casa lui Dumnezeu ca un finic, Părinte prea cuvioase; rodurile ostenelelor tale însutit acum le-ai înmulțit; pentru aceasta înneacănd tabăra dracilor în izvoarele lacrimilor tale, Pavele fericite, ai luat dela Hristos cinste și cunună de biruință, și Dar de faceri de

minuni, din destul prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei:

Și pre tine prea sfântă Fecioară, te pui înainte mijloace către cel născut din tine, ca să mă izbăvesc de tot iadul, și de muncile cele veșnice, eu ticălosul.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podoble: A treia zi ai înviat...

Luând dela Hristos Dumnezeu Darul cinstiților mucenici Arhiereule, calea lui o ai săvârșit cu osârdie; pentru aceasta pre tine duple vrednicie te laudăm, Elevterie.

Minciuna prin cuvintele tale înfruntându-o, Elevterie, prin pătimire, ai omorât pre aflătorul minciunii; și pre acela puindu-l sub picioarele tale, ai ridicat împotriva lui semne de biruință.

Cu ploile sângiurilor tale, adapă-ne pre noi gânditor Arhiereule, cei ce te cinstim pre tine cu credință, și săvârșim dumnezească pomenirea ta cu dragoste, și laudăm pre Dumnezeuul nostru.

Slavă, glasul al 6-lea.

Preot prea sfânt, prea legiuit ai fost până la sfârșitul tău, fericite Elevterie. Căci

sfântit săvârșind dumnezeieștile și negrăitele Taine, sângele ți-ai vărsat pentru Hristos Dumnezeu, și jertfă bine priimită pre sineți te-ai adus. Pentru aceasta îndrăzneală având către dânsul, cu deadinsul roagă-te pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim pomenirea ta cea pururea cinstită; și ca cei ce o cinstesc pre ea, să se izbăvească de supărări, și de tot felul de primejdii și de întâmplări.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții apostoli, să miluească sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata, dacă te-a văzut pre tine pre cruce spânzurat strigă: Ce taină streină este aceasta ce văz Fiul meu? Cum mori spânzurat cu trupul pre lemn, dătătorule al vieții?

STIHOAVNA din Octoih, Slavă, a sfântului Elevterie, glasul al 2-lea:

Că unul ce ești cu numele dumnezeieștii sloboziri Părinte, te-ai învrednicit sfințirii preoții, și bărbătește învățând buna credință, ne-ai învățat faptele cele cuvioase, pentru aceea săvârșind lupta ta cea muc-

nicească, din amândouă ai luat laudă Elevterie. Nu încetă rugându-te lui Hristos, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Ca un maslin foarte roditor, te-a odrăslit Fecioara pre tine, pre rodul vieții, ca să rodești lumii mare și bogată milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Când te vedeă Mielușaua pre tine Mielul ei pre Cruce împungându-te cu sulița, cu lacrimi amare își udă obrazul, și suspinând zicea: Miru-mă de judecățile tale cele negrăite Stăpâne! cum pătimești dela oameni fărădelege, patimi de ocară? Vrând să spargi zapisul lui Adam, și să mântuești omenirea.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE

Sfântul prooroc Aggheu.

La Doamne strigat-am, Stihirile glas 8.

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Făcându-te locaș Dumnezeului tău slăvite, și Biserică însuflețită, cu strălucirea și cu traiul vieții ai ridicat Biserică neînsuflețită (carea căzuse de demult prea cinstite)

celui ce împărățește lumea; pre acela roagă-l, ca prin rugăciunile tale, să ne dăruiască tuturor mare milă.

Vas te-ai arătat Duhului, priimitor de luminări, priimind revărsările de lumină, care ți s'au dat din Cer; pentru aceea proorocești izbăvirea cea de mântuire a tuturor oamenilor; cu rugăciunile tale, cere dela dânsul să dea tuturor mare milă.

Fiind revărsată pre te tine raza cea purtătoare de Dumnezeu, te-ai învrednicit științii, și te-ai arătat plin de lumina cea prea curată și neînserată, Fericite; păzește pre cei ce te laudă, rugând pre însuși Domnul, să dea tuturor mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fecioară fără prihană de Dumnezeu dăruită, singură Stăpână, luminează-mi acum inima, cea întunecată cu patimi cumplite, ca să văz lumina cea neînserată, și dumnezească a Fiului tău cel prea dulce. Ca să te laud și să te măresc pre tine, singură nădejdea noastră și lauda.

A Crucii, a Născătoarei.

Nu sufer Fiule a te vedeă pre tine, cela ce ai dat priveghere tuturor să dormi pre

Cruce, ca să dai celor ce odinioară au adormit somnul pierzării, din călcarea poruncii, priveghere dumnezească, și mântuitoare; zicea Fecioara tânguindu-se; pre carea o mărim.

Tropar, glas al 2-lea:

A proorocului tău Aggheu pomenirea...

Slavă, Și acum, a Născătoarei;
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al proorocului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Să laudăm cuvintele lui Aggheu cele de Dumnezeu date.

Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glas al 7-lea, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce a
ajutat lui Moisi în Eghipt,
„de a scos pre Israil, acelaia
„unuia să-i cântăm, că s'a
„prea slăvit“.

Cela ce stai înaintea lui
Dumnezeu, cu chip dumneze-
esc, ca un prooroc adevărat,
adu-ți aminte Fericite de cei
ce laudă cinstită pomenirea ta.

Zidindu-te pre sineți pre
temelia cea tare a bunătăților,
te-ai făcut locaș însuflețit, de
Dumnezeu fericite.

Slavă.

Preacuratul tău gând văzând
pururea pre Dumnezeu, pre cât

se poate, strălucia luminat cu
darurile cele de acolo Fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Cuvinte al lui Dum-
nezeu, carele mai 'nainte ai
fost fără maică, zămislindu-te
în pânțele Fecioara trupește,
te-a născut fiu fără tată.

Peasna 3-a, Irmos:

Intăritu-s'au prin credință...

Cu putere dumnezească
dezlegându-ne de robia
cea cumplită a dracilor, ne-ia
făcut cinstite locașuri ție, Mân-
tuitoarele, strigând: Sfânt ești, cel
ce mântuești sufletele noastre.

Cela ce locuește întru înăl-
țime, și umple lumea, te-a ară-
tat pre tine locaș de sfîntenie
proorocule; carele cânti: Sfânt
ești, cel ce mântuești sufletele
noastre.

Slavă:

Dumnezeescul Duh, carele
împarte Darul la toți, locuind
în inima ta, te învață a strigă:
Sfânt ești Doamne, cel ce mân-
tuești sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Cela ce cu cuvântul a zidit
toată lumea cu înțelepciunea,
se zidește din tine Maica lui
Dumnezeu, făcându-se om ase-
menea nouă pentru îndurare
iubitorul de oameni.

Irmosul:

Întăritu-s'a prin credință Bi-
serica lui Hristos, pentru că
„neîncetat cu laude strigă cân-
tând: Sfânt ești Doamne, și
„pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glas al 3-lea.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Ărătându-te cu cugetul lu-
minat de dumnezeescul Duh,
prooroace, propoveduești Tai-
nele cele dumnezești, desco-
perind arătarea celor ce vor să
fie, și spuind împlinirea lucru-
rilor, Agghee prea fericite. Roa-
gă-te lui Hristos Dumnezeu,
să ne dăruiască nouă mare
milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Podobie: De frumsețea fecioriei...

Necuprinderea zămislirii, și
netâlcuirea nașterii văzându-o
Isaia, strigă cu grai dumneze-
esc, că prea sfântul Duh a
venit preste tine, Născătoare
de Dumnezeu, ca odinioară în
rug, păzindu-te nearsă. Drept
aceea împreună cu îngerul stri-
găm: Bucură-te locașul lui Dum-
nezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut cea neis-
pitiță de bărbat pironit pre
lemn Stăpâne, vărsând lacră-
mi și adese suspinând, strigă:
Vai mie! Soare al slavei, naș-
terea fecioriei mele, cum t-ea
spânzurat pre lemn poporul cel

fărădelege? Pre tine Făcătorul
tuturor și Stăpânul. Laud bu-
nătatea ta cea desăvârșită.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am auzul tău, și m'am
temut; înțeles-am lucru-
„rile tale, și m'am spăimântat
„Doamne“.

Ărătat-ai Hristoase prooro-
cului tău pre Fecioara locaș plă-
cut ție, însuflețit; cu carele îm-
preună strigăm: Slavă puterii
tale Doamne.

Ădunat-ai pre cei lepădați
Doamne, scăpându-ne din ro-
bia vrăjmașului, precum zice
proorocul cel priimator de
Dumnezeu.

Slavă:

Ărătat-ai proorocului tău
Hristoase mântuirea neamuri-
lor, ceea ce eră să fie mai pe
urmă; carele strigă: Slavă pu-
terii tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Schimbă-te spre binecuvân-
tare Stăpână blestemul lui
Adam, născându-ne nouă pre
Hristos, către carele strigăm:
Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5-a, Irmos:

Mânecă duhul meu către
tine Dumnezeule, pentru
„că luminezi ești, și poruncile

„tale s'au făcut vindecări robilor tăi, iubitorule de oameni“.

Invrednicește Fericite pre cei ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, să se facă locaș lui Dumnezeu celui viu; întărindu-i pre piatra dogmelor tale, cu rugăciunile tale.

Ca un făcător de bine dă-ne Doamne pacea ta, pacea care este pentru paza sufletului, care dumnezeescul Aggheu cu dumnezeescul Duh o a proorocit.

Slavă :

Mare va fi slava Bisericii, cu mult mai mare decât cea mai dinainte sinagoga lui Israil, întrupându-se Cuvântul, și unindu-se cu oamenii.

Și acum, a Născătoarei :

Binecuvântată prea slăvită Maică neispită de bărbat, înviază sufletul meu cel omorât de păcate, și îngropat în nestâmpărarea patimilor.

Peasna 6-a, Irmos :

Ionă din pântecel...

Bărbătește învățând buna credință Fericite, ai ridicat Biserică sfințită Stăpânului tuturor, făgăduind îndestulare de bunătăți.

Scos-ai Mântuitorule, din

robia cea îndelungată pre om, dintru adâncul cel mai de jos, și l-ai adus pre el la cetatea cea de sus, ca un iubitor de oameni.

Slavă :

Cu raza Duhului veselindu-te Proorocule, ai proorocit cuvintele celor ce erau să se facă, și ne-ai învățat pre noi îndreptările bune credințe.

Și acum, a Născătoarei :

Căzând Adam cu mintea lui, s'a scos din rai, iară Cuvântul întrupându-se din Fecioară, l-a rechemat și l-a mutat către desfătarea cea de sus.

Irmosul :

Ionă din pântecel iadului „a strigat: Scoate din stricăciune viața mea! Iară noi strigăm ție: Intru tot puternice Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

CONDAC, glasul 1-ii.

Podoble : Piatra fiind...

Cela ce ca un Dumnezeu toate le vede și le știe, luminându-ți ochiul cel curat al sufletului, prea lăudate Prooroace, te-ai arătat lumii povățuitor. Pentru aceasta săvârșind sfântă pomenirea ta, te aducem pre tine rugător către Dumnezeu, Agghee.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului și măritului prooroc Aggheu.

Stih : Aggheu vas plin de daruri s'a arătat.

Iară ca materialnic duple vreme s'a sfărâmat.
Intru a șasesprezece zi,
Pre Aggheu pământul priimi.

Acesta a fost din neamul lui Levi, și s'a născut la Vavilon, pe vremea robiei, și încă tânăr fiind de vârstă, a venit dela Vavilon la Ierusalim, și a proorocit cu Zaharia, treizeci și șase ani. Fost-au aceștia mai 'nainte de întruparea lui Hristos cu patru sute șaptezeci de ani; și a proorocit arătat, pentru întoarcerea poporului, și a apucat de a văzut și o parte de zidirea Bisericeii, și murind s'a îngropat alături cu preoții, cu mărirea ca și dâșil, de vreme ce și el eră de neam preoțesc, și era bătrân având barbă rotundă, cinstit la stat, vederos și luminat în bunătăți, era iubit și cinstit de toți, ca un mare prooroc. Numele i se tâlcuește sărbătoare sau sărbat.

Intru această zi, sfântul mucenic Marin.

Stih: Marin cu sabie capul își împodobește,
Căruia dela Domnul cununa bine i se gătește.

Acesta a fost pe vremea împăratului Carin, roman cu neamul, din tânără vârstă sa, împărtaşindu-se la sfatul și cinstea sfatului împărătesc. Deci pârît fiind, că este creștin, s'a înfățișat la cercetare, și fiindcă n'a voit să jertfească idolilor, a fost spânzurat și bătut cu toege: apoi a fost întins pe o scară de fier înfocată, după aceasta a fost pus pe o tigăie în foc roșită și a fost băgat într'un cazan plin de apă fiartă; s'a păzit însă de toate acestea nevătămat. Mai pe urmă, aruncat fiind spre mâncarea hiarilor, a rămas nevătămat de ele cu dumnezeescul Dar. După aceasta înșelând pe împăratul, că va merge la capiștea idolilor ca să le aducă jertfă, mergând acolo, prin rugăciunea sa a surpat idolii; deci pentru asemenea pricină i s'a tăiat capul, și a luat dela Domnul cununa muceniei. Iară talăl său și maica-sa, îl petreceau și-i urmau până la locul de osândă, fericiindu-l că s'a învrednicit să ia sfârșit fericit.

Intru această zi, sfinții Prov și Ilarion, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Zicând Prov că vâpaea este iarbă.

Așa prea iubite Proave Ilarie zicând adeverează,
Și târnosirea bisericeii sfântului mucenic Hristofor aproape de sfântul Polievct.

Intru această zi, pomenirea sfintei și de minuni făcătoarei Teofanei împărătesei, carea a fost femeia prea înțeleptului Leon împărat al Constantinopolului.

Stih: Teofana împărăteasa de Domnul apropiată.

Prin bunele fapte a stătut strălucită.

Aceasta a fost născută și crescută în Constantinopol, trăgându-se din sânge împărătesc din vestiții Martiniachi, fiică lui Constantin Ilustrie și maică-sa Annei; care se trăgeau dela Anadol. Deci aceștia neavând prunc, pe toată ziua se mănneau, și rugau pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu, pururea adevă zăbovind-se la prea cinstita ei biserică, carea se află la locul numit Vascu, fierbinti rugăciunile lor aducându-le. Dezlege-se Stăpână, zicând, Doamna lumii, dezlege-se nenașterea de prunci care ne mănnește, și ne usucă pre noi robii tăi. Drept aceea, fiindcă cereau cu credință, pentru aceasta au câștigat prunc parte femească, pre împărăteasa aceasta Teofana. Deci aceasta după ce s'a oprit dela țate și s'a făcut de șase ani, s'a învățat sfintele Scripturi, și s'a împodobit pre sine cu tot felul de bunătăți. Deci văzând părinții ei că era asemenea îmbunătățită, se bucurau și saltau, nădăduind că în curândă vreme vor câștiga rodul a acestui fel de bună pruncă. Deci în vreme ce aceasta cu daruri tânără, în vreme cu vârsta sporea la mai mari bunătăți și creștea la mai înalte bunuri, a fost căutare dela împăratul Vasilie Machedon o tânără frumoasă și îmbunătățită. Deci la Teofana aceasta aflând pomenitul împărat, toate bunătățile împreună adunate, o a însoțit pre ea prin legiuită cununie cu fiul său Leon înțeleptul și împăratul; și dar era plin tot Constantinopolul de bucurie și de veselie, pentru acest fel de împărătească și cinstită nuntă. N'a trecut multă vreme, și diavolul a semănat pre limba lui Santavarin, o neghină, și un viclean cuvânt; deci înștiințându-se despre aceasta tatăl său Vasilie, a pus la închisoare trei ani, atât pre fiul său Leon, cât și pre soția sa această Teofana. Dar când a ajuns înnoirea bisericeii proorocului Ilie, atunci iarăși s'a împăcat cu fiul, și împreună cu el a ieșit afară și a făcut obișnuita ceremonie. Dar îmbonlăvind-se

Împăratul, a propovedit de sineși stăpânitor și împărat, pre acestaș fiul său Leon. Deci de atunci, această cinstită împărăteasă petrecând în palaturile împărătești, se osârduia pentru mântuirea sufletului ei; iară slava împărăției ca o nimic o socotea, și pre toate cele de bucurie ale acestei vieți, le socotea ca țesăturile păiajânului. Pentru care nu contenea pururea pomenita, ziua și noaptea, a sluji lui Dumnezeu, cu psalmi și cu laude, cu milostenii și cu tot felul de înfrânare. Și după cele de afară și văzute, purta hlamidă împărătească. Iară duple cele din launtru și întru ascuns purta haine aspre de păr, și cu acesteă își chinuia trupul. Și mesele cele bogate le ura, hrană având fericita, proastă și ne felurită: Pâine adecă și buruene, și cu aceasta se mulțamea, ca cu cea mai mare desfătare, împărțea însă la săraci ori câți bani iar fi căzut în mâini, încă și podoabele și scumpele ei haine vânzându-le fericita, împărțea banii la săraci. Da văduvelor și orfanilor, cele spre trebuința și îndestularea lor. Imbogătea monastirile și lăcașurile pustnicilor cu bani și cu acareturi. Se silea pentru slugi, ca și când i-ar fi fost frați. Niciodată nu chema pre om cu singur numele ci adăgea pururea domnule, adică domnule *Gheorghe*. N'a vorbit niciodată jurământ prin gura sa. N'a grăit minciună cu buzele ei sau clewetire împotriva cuiva. N'a conținut vreodată de a jeli pe ascuns întru inima sa și de a uda așternutul său cu lacrimi. Și măcar că patul său erea așternut numai covoare țesute cu fir și cu podoabe împărătești, ea însă după ce înopă, lăsa patul și se odihnea pe fața pământului, așternută cu o singură rogojină sau cu țesături de păr, de pe care adese ori se scula și își înălța rugăciunile sale către Dumnezeu. Deci din multa ei aspră viață, și rea pătimire, o a stăpânit pre ea boala trupească, ci însă fericita întrebuinta boala pricină de înfrânare. Pentru aceasta, câte bucate se găteau pentru boala ei, ea le împărțea la cei flămânzi. Gura fericitei aceștia obișnuită la procitirea dumnezezeștilor cuvinte, nu contenea vreodată, de a rosti psalmii lui David. Nu se trecea cu vederea de ea lauda Domnului cea de șapte ori în zi, nici a dormit fără lacrimi fericita, pentru una adecă, căci împreună se mătineă la întâmplările celorlalți; iară pen-

tru alta, căci cu lacrimile îmblânzea pre Domnul și-l făcea milostiv, atât pentru sine cât și pentru ceilalți. Deci ca cea de acest fel, împreună pătimitoare și milostivă, ușura întâmplările celor învăluți. Ajuta pre cei fără ajutor, și mângăea pre cei ce pătimeau scârbe și supărări, și ca să zic pre scurt, împărăteasa aceasta pentru Domnul s'a lepădat de lume, și de cele pricinuitoare de bucurie în lume, și ridicând pre umere Crucea lui Hristos, și jugul lui cel ușor, urma lui cu osârdie, pentru care nu s'a lipsit ne nădăjduitele veșnice bunătați. Pentru aceasta viind către sfârșit, a cunoscut mai înainte ceasul morții sale și a chemat pre toți, ca să o sărute, pre cari și ea asemenea sărutându-i cu sărutarea cea mai de pre urmă, așa și-a dat cu pace fericitul ei suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Întru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Memnon arhiepiscopul Efesului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dumnezeescul Memnon, pre Dumnezeu pomenea.

Și celor de sub el aceștia a face porunca.

Întru această zi pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae patriarhul Constantinopolei.

Stih: Nicolae s'a arătat că mai mult el scaunul l-a cinstit.

Decât că dela acela însuș el s'ar fi cinstit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

In cuptorul cel cu foc, aruncați fiind cuvicioșii tineri, „focul în rouă l-au prefăcut „prin cântare, așa strigând: „Bine cuvântat ești Doamne „Dumnezeul părinților noștri“.

Curățindu-ți gândul, arătat ai priimit luminile Duhului Prooroace, arătat prespunând și strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Văzându-te Dumnezeu, că petreci viață prea sfântită, te rânduiește mai 'nainte prooroc, ca să vestești tuturor venirea lui; binecuvântat ești Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce în cuptorul cel cu foc a păzit pre cei trei tineri, Fecioară, acela sălășluindu-se în pântecel tău, mântuește pre cei ce nădăjduesc într'însul, cari strigă: Binecuvântat este Preacurată rodul pântecelui tău.

Peasna 8-a, Irmos:

Pre însuși Impăratul..

Cu cântări te slăvim pre tine Stăpânul tuturor, pre carele văzătorul de Dumnezeu proorocul Aggheu ne-a arătat să ne închinăm ție, și să cântăm: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De față ai vestit mai 'nainte, văzătorule de Dumnezeu prooroace, că se va arăta Cuvântul cel fără început, în vremile cele mai de pe urmă, strigând: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce mai 'nainte a fost nevăzut și neîncăput din fire,

încăpând în pântecel tău, s'a văzut, Preacurată; căruia cu credință strigăm: Preoți laudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre Impăratul slavii cel „unul fără de început, pre carele bine-l cuvintează puterile „cerurilor, de carele se cutremură cetele îngerilor, laudați-l preoți, popoare prea înălțați-l în veci“.

Peasna 9-a, Irmos:

Intru tot laudată...

Gustând din vederea de Dumnezeu cea mai presus de cuvânt prooroace, te-ai lepădat de grijile cele de pe pământ, și ai stătut duple vrednicie înaintea prea laudatului Dumnezeu. Pentru aceasta toți credincioșii te ferim.

Viața ta cea îndumnezeită și minunată, te-a arătat stătător înaintea lui Dumnezeu Fericite, de Dumnezeu înțeleptite, și împreună cu cetele cele fără de trup te veselești în veci. Pentru aceasta toți credincioșii te ferim.

Slavă.

Că unui învățător de bună credință, ți se cădea a fi cu Dumnezeu, și a te împărtăși de lumina lui cea Preacurată;

pre carele roagă-l acum prea fericite, să se ferească de su-părări sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Tu cu adevărat te-ai făcut locaș mai pre sus de fire Im-păratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu; sicriu în chip de aur, având întrupat pre puiorul legii Hristos.

Imnosul:

Intru tot lăudată, cea mai „înalță decât cerurile, carea ai „zămislit mai presus de fire pre „Juvântul cel fără de început, și „ai născut oamenilor pre Dum-nezeu întrupat; pentru aceea „pre tine toți te slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândui-ială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Sfântul prooroc Daniil, și sfinții trei tineri, Anania, Azaria și Misail.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele cel prea strălucit, proorocul cel prea mărit, să se laude astăzi cu dumnezești cântări, ale darurilor Duhului, dumnezeescul locaș, izvorul cel pururea curgător, oglinda Duhului, stâlpul dog-melor cel prea cinstit, și prea mărit, temeiul lumii, razimul cel neclătit.

Ca pre o stea prea luminoasă, ca pre un luceafăr prea mare, te cinstim pre tine bărbatul doririlor, cel ce ai strălucit luminos cu strălucirile bunătă-ților, și luminezi sufletele și trupurile credincioșilor; și strigăm către tine: Daniile prooro-cule, roagă pre Mântuitorul, să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine cu bună credință.

Limba ta s'a făcut ca o trestie a scriitorului ce scrie degrab, cele înțelepte grăind; că legea lui Dumnezeu înlăuntru întru tine a viețuit, și gura ta a grăi judecată dreaptă s'a arătat; prin care ai rușinat pre popii cei fărădelege, și pre Sosana din moarte o ai scăpat, cea ce ești strălucirea proorocilor.

Alte Stihiri, ale sfinților tineri, glas același.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

De legile cele date de Dum-nezeu ținându-vă prea fericitorilor, cu bucate spurcate nu v'ați spurcat, ci frumsețea sufletului nestricată ferindu-o ați păzit arătat și floarea trupului cea minunată, și nestricată și ne-veștejită podoaba cea frumoasă; Stăpânul prea mărimdu-vă, pre voi cei ce i-ați slujit cu credință.

Cu dumnezească văpaie fiind aprinși tinerii, de foc nu s'au grijit, întru care fiind rou-

rați cinstiții, o adunătură prea luminat închipuind, cântare cu multă laudă s'a văzut cântând; dorind măriții a face cu adevărat cale la împărăția cerească cea neîncetată.

De cuvântul înțelepciunii tale mirându-se tiranii, Daniile vrednicule de minune, și de priceperea tinerilor, v'a pus preste țara Haldeilor, a o cârmui și stăpâni, cinstiților. Că de fapta bună știe prea arătat a se minuna și luptătorul, și de strălucirea vieții; că despre patimi oprindu-vă, v'ați făcut stăpânitori.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatolie.

Duhovnicește ne-a adunat astăzi pre noi credincioșii proorocul Daniil, și masă de bunătăți din destul a pus înaintea, celor bogați și celor săraci, celor străini și celor de casă; și pahar înțelegător, carele varsă apele bune credințe, și veselește inimile credincioșilor, și dăruiește Darul Duhului Sfânt. Că acest prooroc prea luminat ca un sfeșnic strălucind în lume, toată idolatria Assirienilor a surpat, și guri de fiare neîmblânzite a astupat. Impreună cu acesta și cei trei tineri să se laude, nu de aur cu firea fiind, ci decât aurul mai lămurii arătându-se. Că nu i-a

topit focul cuptorului, ci i-a păzit nestricați; pre cari catranul și smoala și vițele i-a încununat; și Domnul carele ne-a adus pre noi la încunjurarea anului, să ne învrednicească a ajunge și la ziua cea domnească și cinstită a Nașterii lui, dându-ne nouă cu rugăciunile lor, curățire de păcate și mare milă.

Și acum, a înainte prăznului, glas același a lui Andrei Pirul:

Veniți toți să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și duhovnicească cântare, ca o stea puind înainte, slavoslovii ca magii cu păstorii să strigăm: Venit-a Mântuirea oamenilor din pântec fecioresc, și pre oameni i-a chemat.

STIHOAVNA din Octoih.

Sau acestea: glasul al 4-lea.

Podoble: Ca pre un viteaz...

Daniil cel minunat, agonisindu-și inima curat locaș Duhului, și dela dânsul fiind luminat, arătarea celor ce vor să fie luminat o a proorocit, fiind împodobit cu strălucirea proorociei, și luminat tâlcuind visurile cele ascunse, ale puternicilor împărați, celor fărădelege.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil.

Mai 'nainte întărindu-ți trupul tău cu post neîncetat, gurile leilor ai legat; că în mij-

locul lor stând prooroace minunate, și către bunul Dumnezeu privind, ai rămas nevătămat, cu puterea cea negrăită, a celui ce lucrează toate prea slăvit; a Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: În biserici binecuvântați pre Dumnezeu...

Pre cel ce șade pe scaun și de îngeri era înconjurat, ai văzut Daniile vrednicule de minune; pre cel necuprins, carele este Judecător drept, prooroace minunate; și spăimântându-te de acea înfricoșată și groaznică vedenie, ai însemnat tuturor cele ce erau să fie după aceea, scriind a doua venire a Dumnezeului nostru, celui ce s'a întrupat.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cu suflet umilit și cu Duh de smerenie, în mijlocul cuptorului celui înfocat ați cântat cântare a toată lumea, tineri de trei ori fericiți; și glasul vostru l-a auzit Domnul, cela ce este aproape de cei umiliți la inimă, și mântuește pre cei smeriți cu duhul; și păzindu-vă întregi, v'a primit pre voi ca o jertfă curată. Pentru aceasta fiind voi nepoți lui Avraam, fii lui Dumnezeu v'ați învrednicit a fi. Deci îndrăzneală având către dânsul, rugați-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Daniil bărbatul doririlor, piatră fără mână tăiată văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai pre sus de fire mai 'nainte, te-a numit pre tine Cuvântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu neschimbat, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Tropar, glasul al 2-lea.

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii ca într'o apă de odihnă sfinții trei tineri s'au bucurat, și proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Slavă, și acum, a Născătoarei
Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Octoiului.

Psalm 50.

CANOANELE

Unul din Octoih cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două pe 8.

CANONUL proorocului Daniil.

Al cărula acrostih la Greci este acesta:
Cu cântări incununez pe înțeleptul Daniil.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glasul al 8-lea, Irmos:

ântare să înălțăm popoare
minunatului Dumnezeu-
„lui nostru, celui ce a scos din
„robie pre Israil, carele-i cânta
„cântare de biruință și striga:
„Să cântăm ție unuia Stăpânului“.

Mântuitorule, Făcătorule de bine a toate, pricinuitorule al bunătăților, luminează cu raza ta cea purtătoare de lumină mintea mea, iubitorule de oameni, ca să laud slăvită pomenirea proorocului tău.

Ca un luceafăr de dimineață al curăției răsărind înțelepte, pre Sosana cea curată, carea mai 'nainte era în primejdie, o ai mântuit; că Dumnezeu te-a ridicat știutor celor ascunse, pentru a osândi pre bătrânii cei răi.

Pre frica lui Dumnezeu fiind întemeiați nepoții lui Avraam, mâncarea cea fără lege o a lepădat vitejește, și cu dumnezească dragostea bunei credințe hrănindu-se, spre mai mare slavă s'au înălțat.

A Născătoarei :

Munte înțelegător ai văzut Daniile prea sfințite, pre una prunca cea curată, pururea Fecioara, din carea s'a tăiat Piatra cea din marginea unghiului, și toată înșelăciunea a sdruncinat.

Al CANON, al sfinților trei tineri.
Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cânt pre cei trei tineri și pre Daniil.

Făcut de Teofan.

Peasna 1-a, glasul acelaș, Irmos :

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre Cuvântul cel fără de început, cel ce s'a născut

din Tatăl mai 'nainte de toți vecii, cu dumnezească cuviință, carele în cuptor de tineri cu închipuire s'a văzut, să-l prea slăvim.

Cuvintele păgânului tiran tinerii cei de bun neam scui-pându-le, și răbdând, n'au voit a se spurcă, cu bucatele cele fără lege ale Haldeilor.

Slavă :

Hrănit-v'ați cu Cuvântul sufletește, iară trupește cu mâncările care singure cresc, v'ați adus Impăratului făcându-vă mai frumoși la fețe, de cât cei ce se hrăneau desfătat.

Și acum, a Născătoarei :

Veninul șarpelui, cel ce s'a vărsat amar în urechile Evei, Fecioara, ceeace a răsărit din David, l-a vindecat născând pre Ziditorul.

Peasna 3-a, Irmos :

Tu ești întărirea celor ce...

Pricepere și înțelepciune de la Dumnezeu luând, ai tâlcuit luminat împăraților visurile cele întunecate.

Pre balaurul cel simțitor ai omorât, mâncare aruncându-i, pentru că mai întâi ai biruit dracii cei nevăzuți.

A Născătoarei :

Cu lumină fiind luminat ai

văzut slăvite, muntele lui Dumnezeu cel arătat, pre cea binecuvântată, podoaba oamenilor.

Alt Canon, Irmos același :

Cunoștință de Dumnezeu învățată, câștigând Stăpâne tinerii lui David, legile părințești cu dumnezească înțelepciune le-au păzit.

Focul n'a ars prea curatele trupuri ale celor binecredincioși, că s'au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Slavă :

Laudă a toată lumea, și prea slăvită au cântat cei trei tineri, în mijlocul cuptorului, minunat fiind răcoriți.

Și acum, a Născătoarei :

Ca să ne arăți nouă Stăpâne nașterea cea din trup fecioresc, ai mântuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu ești lumina celor întunecați, „și pre tine te laudă duhul „meu“.

CONDACUL proorocului, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Luminându-se cu Duhul curată inima ta, vas de proorocie te-ai făcut, că ai văzut cele ce erau departe, ca și

cum ar fi fost acum, și pre lei i-ai îmblânzit, fiind aruncat în groapă ; pentru aceasta pre tine te cinstim, prooroace fericite Daniile.

ICOS.

Pre Iisus Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru a căruia dumnezeasca venire, luminat mai 'nainte o ai vestit, roagă-l neîncetat, pentru cei ce fac cu veselie această dumnezească pomenire a ta, și te cinstesc cu credință, să se mântuească de toate ispitele, și de încunjurarea păcatelor ; ca cela ce ai îndrăzneală, prea înțelepte ; și întru deschiderea buzelor mele, dă-mi cuvânt să-ți cânt cântare bine priimită prooroace fericite Daniile.

Sedealna, glas 1-iu.

Podobie : Mormântul tău...

Prooroc arătând cunoștința celor ce erau să fie, te-ai arătat Daniile ; că nașterea cea din Fecioară tuturor mai 'nainte o ai însemnat, și venirea lui Hristos. Pentru aceasta prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, întru veselia inimii, cu credință te laudăm pre tine.

Alta, glas al 8-lea.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu Darul proorociei îmbogățindu-te, nașterea cea din Fecioară o ai însemnat, și ai

dezlegat visurile împăraților prea lăminat, și aruncat fiind în groapă, ca un mucenic, minunat ai învățat Ferice, prelei a se posti. Incă și slujirea celor fără de Dumnezeu ai stricat; pre balaurul l-ai omorît, biruindu-l arătat, Daniile vrednicule de minune. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă a sfinților tineri, aceeași Podobie :

Chipul Treimii proorocește din vâpseli fără materie, în vâpae tinerii au scris cu trestia credinții, și pogorârea Cuvântului cea mai de pre urmă pre pământ, cu taină o au văzut, și tuturor o au proorocit. Pentru aceasta și roua Duhului din Cer luând, izvorăsc credincioșilor daruri, și celor ce strigă cu un glas către tine: Dăruiește Hristoase Dumnezeule ertare de greșeli robilor tăi, celor ce prăznuesc cu dragoste, sfântă pomenirea lor.

Și acum, a Născătoarei :

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului! Bucură-te Fecioară locașul Împăratului, palatul cel așternut cu porfiră; cămara cea cu aur împestrită, hlamida cea cu roșu vâpsită! Biserica cea prea

cinstită, căruță purtătoare de fulger, sfeșnice mult luminos! Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, ușa cea cu aur ferecată și foișorul cel luminos, masa cea strălucită ca aurul, cortul cel împodobit lui Dumnezeu! Bucură-te frumoasă Mireasă, din carea a răsărit Soarele! Bucură-te ceea ce ești podoaba sufletului meu, Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușaua dacă te-a văzut pre Cruce, pre tine Mielușelul său și Păstorul, ca o Maică rumpându-și fața strigă și zicea: Cum pătimești fără dreptate Dumnezeule prea bune? Căci de voe ai priimit patimile cu trupul. Pentru aceea laudă, îndelung răbdătorule pre cea cu adevărat nespasă și dumnezească rânduiala ta, prin carea ai zidit din nou lumea cu răstignirea ta cea cinstită, și măresc toți mila ta cea nemărginită.

Peasna 4-a, Irmos :

Din munte umbros, din una Născătoare de Dumnezeu, cu dumnezească vedere, „mai 'nainte a cunoscut proorocul, Cuvinte, că vei să te întrupezi; și cutremurându-se „slăvea puterea ta“.

Legea cu bună credință păzindu-o, o Proorocule, cu adevărat pre Dătătorul înțelepciunii l-ai cunoscut, carele te-a învățat pre tine cele de taină și adânci, și întru întunec nrec te-a luminat.

Viață sfântă viețuind grăitorule de Dumnezeu, bărbat al doririlor te-ai numit, că bărbătește călcând patimile, la viața cea neîmbătrânitoare te-ai mutat.

Darul Mângâitorului celui ce s'a sălășluit întru tine Daniile, te-a arătat purtător de lumină, și biruitor tiranilor și împăraților, și locaș înțelepciunii.

A Născătoarei:

Piatră fără mână tăiată din muntele Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, Cuvinte mai înainte pre tine te-a văzut proorocul Daniil, strigând, și laudând Dumnezeirea ta.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...

Daniil cel prea înțelept, dumnezeeste la minte fiind luminat, visele celor singuri stăpânitori le-a dezlegat, cu dumnezeescul Dar.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița tinerilor; că pre tiranul l-a vânat spre cunoștința ta, Atotputernice.

Slavă:

Organele cele cu glas tocmite, și versurile muzichiei cele bine alcătuite, pre cei viteji nu i-au amăgit, și chipului celui de aur nu i-au plecat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cântări, ceea ce ești cu totul laudată, tinerii cei din Vavilon, au cinstit pre Fiul tău Dumnezeu cel prea înalt, pre carele în cuptor l-a cunoscut.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoștinții, zi a cunoștinții de Dumnezeu întru lumina feței tale „Hristoase, a strălucit de dimineață lauda ta în inimile „noastre“.

Luptele cele vitejești ale proorociei, luminându-le cu propoveduirea, strălucești prin amândouă, fiind plin de dumnezeesca însuflare.

Înțelept te-ai arătat Fericite, cu strălucirile înțelepciunii celei mai pre sus de minte, prea alesule de Dumnezeu grăitorule Daniile, și toate le-ai luminat.

A Născătoarei:

Cu taină a învățat de chipurile negrăitei întrupării celei din tine, a celui prea înalt Preacurată, Daniil proorocul cel mărit.

Alt Canon, Irmos :
Pentruce m'ai lepădat...

Învățați fiind în legea Mântuitorului, nu s'au lepădat slujitorii tăi, marele Daniil, împreună cu cei trei tineri de Dumnezeu înțelepțiți; ci tărie luând dela tine Făcătorul de bine, pre tirani vitejește i-au biruit.

Prin gând s'a învățat Daniil iubitorule de oameni tainele tale, că pre nor ca pre un fiu omenesc venind, și ca pre un Judecător și Impărat al tuturor neamurilor, pre tine te-a văzut, cu curăția minții.

Slavă :

Impodobitu-s'au o tineri mai mult decât piatra safirului trupurile voastre, întocmai ca strălucirea aurului, cu râvna buneii credințe v'ați aprins, umblând în cuptor bucurându-vă, aducând dănuirea a toată lumea.

Și acum, a Născătoarei :

Daniil cel dumnezeesc, munte Fecioară mai 'nainte te-a însemnat arătat, și cei trei tineri văzând văpaia răcorită, pre cel dumnezeesc născut al tău, cu cântări l-a laudat, ca pre Mântuitorul și Ziditorul și Domnul.

Peasna 6-a, Irmos :

Precum ai scăpat pre Proorocul dintru adâncul cel

„mai de desupt Hristoase
„Dumnezeule, și pre mine mă
„dezleagă de păcatele mele,
„ca un iubitor de oameni, și
„îndreptează viața mea ro-
„gu-mă“.

Văzând cetele îngerești într lumină prea strălucită, următor prea ales acestora ai fost, desfătându-te într strălucirile Impăratului a toate.

Venirea Cuvântului cea mântuitoare vestind, mai 'nainte ai spus dărâmarea bisericii, plinirea legii, și darurile legii Harului, cele mai pre sus de minte.

A Născătoarei.

Iată Fecioara în pântece arătat a zămislit pre Hristos Dumnezeu, strălucită fiind cu Duhul; a căreia mai 'nainte închipuire o a văzut mai de 'nainte Daniil măritul.

Alt Canon, Irmos :
Adâncul păcatelor...

Ștăpânitori fiind preste patimile sufletești cu puterea Cuvântului, preste țările neamurilor haldeești oblăduitori v'ați făcut; că știe fapta bună a da cinste celor ce o câștigă, o înțelepților nepoți ai lui David.

Slavă :

În moarte purtătoare de viață îmbrăcându-se Daniil de

demult, pre balaurul cel prea rău ce se socotea păgânește ca un Dumnezeu la Haldei, prin mâncare l-a ucis, și pre popii cei vrăjmași i-a omorât.

Și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu Născătoare Fecioară Maică, roagă cu rugăciunile tale pre Judecătorul și Fiul tău, ca să-mi fie milostiv în ziua judecății; că numai spre tine mi-am pus nădejdea.

Irmosul:

„Adâncul păcatelor și viforul greșelilor mă turbură, și „întru adâncul asprei desnădăjduiri mă surpă; ci întinde-mi și mie mâna ta cea tare „ca lui Petru, o îndreptătorule! „și mă mântuește“.

CONDAC, glas al 6-lea.

Chipul cel scris de mână necinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea mărit; și în mijlocul văpăei celei nesuferite stând, pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate și sânguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

icos

Tinde-ți mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oșteau, și ji-

dovii cei biruiți. Nu ne lăsa pre noi, ca să nu ne înghiță moartea ceea ce însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau, și cari pentru tine s'au băgat în cuptor, și dintr'însul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și sânguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

Întru această lună în 17 zile, pomenirea sfântului prooroc Daniil, și sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.

Stih: Pre tine Dumnezeule, acum aevea pre scaun te vede șezând,

Daniil tăindu-se, iară nu în vis precum oarecând.

De nu alegea cei trei coconi cu deadinsul a muri,

Precum mai 'nainte focul și sabia o ar fi putut stăpâni.

Întru a șaptesprezecea zi sabia pre Daniil tăia, Carele pre cele viitoare vede.

Acest fericit Daniil proorocul a fost din neamul ludei, ruda lui din cei mai de frunte ai slujbei împărătești, și s'a născut în cea mai de sus Vitară, și încă prunc s'a adus din Iudea rob în țara Haldeilor, și a proorocit șaptezeci de ani, și a apucat înaintea întrupării lui Hristos cu patru sute șasezeci de ani; era om cu mintea întreagă și stăpânitor poftelor, cât socoteau jidovii că era scopit, însă a plâns mult pentru țară, și a făcut mare nevoie în posturi, de tot felul de hrană ce vrea pofti, și era uscățiv la față, iară foarte frumos prin Darul lui Dumnezeu cel înalt. Iară cei trei tineri precum spune istoria, erau din sfânta cetate a Ierusalimului, părinții lor au fost Ezechia și Caligoni, carele Ezechia a cutezat a zice lui Dumnezeu: Că a păzit cele plăcute înaintea lui, și a luat adaosul vieții lui cincispre-

zece ani. Deci încunjurându-se Ierusalimul cu războiul de Navuhodonosor împăratul Asirienilor, s'au adus și acești trei tineri robi la Vavilon cu Daniil proorocul, și s'au făcut ocârmuitori preste trebile împăratului pentru faptele cele bune. De aceea defăimând chipul ce făcuse și ridicase, și neînchinându-se la dânsul, i-au băgat în cuptorul cel cu șapte părți mai ars, întru carele cu dumnezească pogorâre ce au făcut îngerii la dânsii cântau, cât văzând împăratul minunea, a mărturisit că este mare Dumnezeu cel ce se proslăvește de dânsii, căci cuptorul se premenise în rouă și au rămas nevătămați; iară Daniil măcar că trăea cu dânsii, și dimpreună locuia și petrecea, și să le fi fost el pricina cinstei, însă nu s'a băgat cu dânsii în cuptor, de vreme ce nu putem aceasta să o aflăm din sfânta Scriptură, ca și cum s'a tăcut de dânsa și nu s'a arătat, poate fi, precum este părerea mea și adevărului, nu afară din socoteală, pentru numele ce i se puse Valtasar, ca o cunoștință ce este preste seamă cinste, căci ca să se mai întemeieze gândul celor ce stau acolo, să nu se arate la cei ce credeau în foc, că proslăvirea minunilor o a făcut Valtasar pentru că se chemă Dumnezeu, a rânduit Dumnezeu să ia Daniil numele lui Dumnezeu, și așa să nu intre într'acel foc, și să scape de dânsul, și nici să scrie la povestea cuptorului. Iară sfinții trei tineri, după acea minunăție și preste fire izbăvire, ce s'au izbăvit din foc, iară întorcându-se la cele ce se aflau întâiu și petrecând toată viața lor cinstită și slăvită, și-au luat și ei sfârșitul vieții lor cu pace, împreună cu Daniil, însă zic unii, că după moartea lui Navuhodonosor și celorlalți împărați, cari cinsteau pe Daniil și pre cei trei tineri, s'a ridicat alt împărat, anume Atticos, carele făcând cercetare sfinților, și înfruntându-se de dânsii, a poruncit de a tăiat capul lui Misail și-l sprijini Azaria, întinzându-și haina cea persească, așijderea și Anania sprijini în brațele sale capul Azariei tăiat, iară Daniil tinzându-și haina sprijini capul Ananiei, apoi i-au tăiat și capul lui. Zice-se și aceasta, că după tăiere li s'au lipit capetele de trupuri, și cum îngerul Domnului le-a ridicat, de le-a dus în muntele Gheval, în care munte fiind băgați sub o piatră, de au statut patru sute de ani, până când s'au sculat și ei îm-

preună la învierea Domnului nostru Iisus Hristos, și iarăși a adormit. Și se face soborul lor în biserica cea mare, a căroră pomenire am luat dela părinți să o facem cu șapte zile mai 'nainte stăpâneștei arătări, și cel prin trup venirea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; ca să fie și ei precum socotesc, din neamul Iudei, din care se trage și neamul Mântuitorului tuturor Hristos.

Întru această zi, pomenirea sfinților mucenici: Paternutie, Copri și Alexandru, cari au mărturisit în zilele lui Iulian paravatul

Stih: Părtaș cu tine și vieții și sabiei mi'am arătat.

Părinte Paternutie, Copri a strigat.

Alexandre pentru a nevoinței și a pustniciei lupte îndoită,

Prin tăiere primești și cunună îndoită.

Acești sfinți s'au nevoit pe vremea lui Iulian paravatul, mai 'nainte petrecându-și viața cu liniște, în pustiu ce se află în Eghiptet. Deci ducându-se paravatul ca să dea războiul Perșilor, a aflat pentru Cuvioșii aceștia, și dar aducându-i înaintea sa, a întrebat mai întâiu pe Paternutie de cât ani este? Și după ce a răspuns: De patru zeci și cinci, l-a scos pre el afară. Apoi apucând pre cuviosul Copri, și feluri de meșteșugiri și de măgulituri întrebându-l prea vicleanul l-a înduplecat pre el să se lepede de Hristos; mai în urmă însă Paternutie, aducându-i aminte de posturile, și de rugăciunile, și de celelalte lupte ce a cercat în sihăstrie, l-a întors iarăși la credința lui Hristos, despre care înștiințându-se paravatul, a poruncit de i-a tăiat limba sfântului Copri, hotărând ca să-l pue pre el pe o scară înfocată. Deci adus fiind la scară și văzându-o pre ea scânteind s'a înfricoșat, dar întărindu-se iarăși de sfântul Paternutie a fost pus împreună cu el pe scară, și cu Darul lui Dumnezeu au rămas amândoi nevătămați. Apoi au fost aruncați amândoi în cuptor ars, și împreună cu acești doi a intrat încă și monahul Alexandru, mărturisind în priveliște pre Hristos. Și fiindcă câte trei au ieșit din cuptor nevătămați, pentru aceasta după porunca tiranului li s'au tăiat capetele, și așa au luat fericirii cununile muceniei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului și pururea pomenitului mărturisitorului Dunale, ce și-a pus numele Ștefan.

Stih: Ștefan cu podoabele faptelor bune încununat,

Spre cununile cele de sus luminat a alergat.

Acesta eră stăpânitor locului său, oarecărui ostrov carele de alții se zice Nivertis, iară de alții Veron, aproape fiind de Gadera, și de râurile Ochianului încunjurându-se; bogăție având el foarte multă și crescut fiind cu totul în dogme creștinești, viețuea mai mult cu Dumnezeu decât cu oamenii. Pentru aceasta pre toate ale lumii gunoale socotindu-le, a lăsat stăpânirea fiilor săi, și ducându-se la Roma, s'a îmbrăcat cu îngerescul chip; apoi s'a dus la vestita cetate Constantinopol și a vorbit împreună cu Constantin și Romanò porfirogheniții împărați, de care a fost trimis la Ierusalim (căci aceasta le-a cerut). Deci ducându-se acolo, a luat marea și îngereasca shimă, dela cel de atunci patriarh al Ierusalimului, Hristodul cu numele, și din Dunale s'a numit Ștefan. Deci multe batjocuri și bătăi a luat fericitul dela Saracini, căci își avea împrejur tăeată barba. Iară dela Ierusalim s'a dus la Misir și acolo fiind prins, s'a pus la închisoare împreună cu doi preoți ce-i urma, și rămânând acolo șase luni, necăjindu-se cu foame și cu sete și cu alte rele pătămiri a închisorii, a fost trimis la Amiran al Misirului, de care fiind legat cu grele lanțuri, eră silnicit să se lepede de Hristos. Deci fiindcă se împotrivea cu cuvântul tare și nu se biruia, ci mărturisea în priveliște pre Domnul nostru Iisus Hristos, pentru aceasta a fost muncit, mai cu multe rane și munci decât înainte, din care rău pătîmind a căzut de trei ori fericitul în boală, prin care a lăsat această vremelnică viață, și s'a dus la cea de sus și veșnică, după ce mai întâiu i s'a înștiințat lui dela Dumnezeu adormirea sa.

Intru această zi, sfântul mucenic Iachu.

Stih: Iache întărește-te și tăindu-ți-se capul. Scrie-te între cei tăeați și încununează-ți capul

Intru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Dionisie cel nou, cel ce era din Zachinti, și a stătut arhiepiscop la Eghina, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lăsând cele pământești, acum în Cer a locuit.

Noul Dionisie cel ce Zachintul a slăvit.

Intru această zi, pomenirea sfântului noului mucenic Nichita:

Stih: Deși nou nevoitor dupre ani Nichita s'a arătat,

De opotrivă însă cu nevoitorii cei vechi s'au aflat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a. Irmos:

Tinerii evreești, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au schimbat strigând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Cu legea fiind îngrădit Proorocule, n'ai priimit a te spurcă fărădelege, ci dumnezeeește la minte fiind strălucit, ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Pre toți îi spăimântează minunea ta, căci ca unui prooroc, Proorocul a stătut înaintea ta, fiind răpit, mâncare ție aducându-ți, și cântând: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Înlauntrul groapei fiind încuiat, și leilor spre mâncare fiind pus, te-ai mântuit, Dumnezeu acoperindu-te Fericite, pre tine cel ce ai strigat: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoare:

Izvoare de tămăduiri din de-

stul izvorăști Fecioară de Dumnezeu Născătoare; că Daniil luminat te-a văzut pre tine munte, din carea Mântuitorul a răsărit, Dumnezeul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei cinstitori...

Glas de Dumnezeu cinstitor din mijlocul focului s'a cântat Atotstăpânitorului; că Azaria dumnezeesc danțadunând, cântare a cântat împreună cu aceia zicând: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri

Ălăuta tinerilor a numit Dumnezeu pre Dumnezeul tuturor și Atotștiitorul, cel ce s'a văzut de dâșii arătat în cuptor, și cântare a cântat zicând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Pre cei trei ce au fost băgați în cuptor văzându-i împăratul, dacă a văzut chipul celui de al patrulea, pre acela l-a arătat tuturor a fi Fiul lui Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, zicând: Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Și acum a Născătoarei:

Ăvând mintea ta luminată, cu Dumnezească rază, Daniile de Dumnezeu fericite, nașterea Fecioarei închipuită tainic, arătat mai 'nainte văzându-o, ai

strigat: Binecuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Peasna 8-a, Irmos:

Tinerii cei de Dumnezeu cuvântători în cuptor, împreună cu focul și văpaea, călcându-o au săltat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

De cele sfinte grăitor te-ai arătat o Proorocule, și cu privirea la cele de sus cea lucrătoare, cu cei fără de trup împreună ai cântat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine cu totul fericite toți te laudăm, și întru cinstită prăznuirea ta bucurându-ne, strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Pre Fecioara cea prea minunată văzându-o de Dumnezeu grăitorule, prin chipuri mai 'nainte însemnătoare, ai strigat: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Bun neamul lui Avraam nevoindu-vă a-l păzi, temeiul cel prea osebit al credinții lui și al nădejdei l-ați câștigat Cuvioșilor, precum și răbdarea ispitelor, strigând neîncetat:

Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Ca niște luminători strălucind, și pământul Cer făcându-l, și cu lumina buneii credințe luminându-l, dănuire a toată lumea au cântat ție Făcătorului de bine și Stăpânului a toate: Tineri binecuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Binecuvântăm...

Vitejește stingând cuptorul cel ars, și fălcile leilor legându-le nepoții lui David, acum bucurându-se cântă ție Stăpânului, celui ce i-ai scăpat din ispite: Tineri binecuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu taină învață Preacurată Daniil cel prea înțelept, și mai 'nainte au însemnat cei trei tineri de Dumnezeu înțelepți nașterea ta prin închipuiri, văzând pre cel ce a ieșit negrăit din pânțele tale. Pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, popoarele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul muncitorul Haldeilor l-a ars ne-bunește, cinstitorilor de Dum-

„nezeu; iară văzându-i pre ace-„știa cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri bine-l „cuvântați, preoți laudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare..!

Secerat-ai rodurile ostenelelor tale, dănuind pururea în Ceruri cu proorocii, în jurul scaunului celui prea înalt al Stăpânitorului a toate.

Întru lumina cea întreit luminătoare, stai acum purtător de cunună, 'nainte celui ce este marginea doririlor, bucurându-te împreună cu cetele celor fără de trup.

A Născătoarei:

Frumoasă este podoaba ta, cu carea acum te desfătezi, că pre Fecioara cea cu totul laudată, Prooroace înțelepte, te-ai învrednicit prin închipuiri a o vesti tuturor.

Alt Canon, Irmos același

Ăjuns-ați la sfârșitul cel dorit, și stați înaintea celui ce este marginea doririlor, în cămarile cerești, tineri prea fericiți.

Bucurându-vă ați luat sno-pii buneii arăturii voastre celei cu lacrimi, rodind spicul ne-stricăciunii.

Slavă:

Răsăritu-v'a vouă acum strălucire duple vrednicie, și veselie inimii a înflorit, că v'ați sălășluit acolo de unde a fugit întristarea.

Și acum, a Născătoarei:

Pășunea morții o ai oprit Fecioară, născând pre Dătătorul de viață și Domnul, cel ce face vii pre cei ce te slăvesc pre tine cu credință.

Imosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim Fecioară curată, noi cei mântuiți prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, slăvindu-te.

SVETILNA.

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi...

Decât dumnezeiasca credință nimic este mai tare; căci cuviosii tineri au stins puterea focului, și a astupat gurile leilor Daniil, pre carele acum să-l laudăm.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Privindu-te Ucencii.

Să se cinstească acum cel între prooroci marele Daniil; că pre Hristos Dumnezeuul nostru, l-a văzut piatră tăiată fără mâni, din muntele curata Născătoare de Dumnezeu; cu carele împreună să se laude și cei trei tineri, pre cari i-a mân-

tuit nevătămați din cuptorul focului, chipul Fecioarei cel dumnezeesc și negrăit, prin carea s'a mântuit lumea.

Și acum, a Născătoarei asemenea:

Cu taină se învață Preacurată prin dumnezeescul Duh prea înțeleptul Daniil, și mai 'nainte au însemnat prin credință cei trei tineri ai lui Avraam nașterea ta mai presus de fire; că fiind duple Dumnezeire Cuvântul nescris, din tine cu trupul s'a scris voind, Născătoare de Dumnezeu, în Vitleem născându-se, spre mântuirea oamenilor.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, Și acum, glas al 6-lea a lui Malaksa

Taina cea streină a Soarelui dreptății celui de gând, carele a vrut să răsară din pân-tece fecioresc, ca niște stele luminate pururea ne luminează nouă din cuptorul cel cu foc, tinerii cei întocmai cu numărul Treimii; printr'înșii mai 'nainte însemnând, dimpreună cu dâșii și Daniil proorocul cel prea luminat, mai înainte luminează marginile cu lumina proorociei, propoveduind pre Hristos piatra cea netăiată; carele a eșit din Fecioara, muntele cel umbros, spre mântuirea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulială, și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile pe 8. Din Canonul Proorocului Peasna a 3-a, pe 4; și din Canonul Tinerilor Peasna a 6-a, pe 4. Prochimen, glas al 4-lea, *Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi... Apostolul către Evrei: Fraților, sfinții toți prin credință au biruit împărății... Evanghelia dela Lucă: Ziș'a Domnul către Iudeii cari venise la dânsul: Vai vouă cărturarilor și fariseilor fățarnici.*

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

CADE-SE LA ȘTI:

De se va întâmplă proorocul Daniil, și sfinții trei Tineri în Duminica sfinților strămoși, cântăm slujba lor împreună cu slujba Învierii așa:

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu, după rânduială.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii trei, ale Strămoșilor trei și ale proorocului Daniil două glas al 4-lea, Podobie: Ca pre un viteaz... și ale Tinerilor două, glas același, Podobie: *Dat-ai semn... Slavă a Strămoșilor, glas al 6-lea: Pre toți părinții cei mai înainte de lege... Și acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod Prochimenul zilei. La Little, Stihira hramului și a proorocului Daniil: Pre cela ce șade pre scaunul... Glas al 4-lea, ce este la Stihioavnă, și a Tinerilor, glas același: De cuvântul înțelepciunii tale... scrisă la Doamne strigat-am, pe urmă. Și glas al 2-lea Duhovnicește pre noi credincioșii... care este Slava, tot acolo. Apoi Slavă, a Strămoșilor, glasul 1-iu: *Cu razele grădinei de Dumnezeu; Și acum, a Născătoarei: Iată s'a plinit proorocia Isaiei... La Stihioavnă Stihirile Învierii, Slavă a Strămoșilor glas al**

3-lea: *Veniți iubitorilor de praznic, Și acum a Proorocului, glas al 6-lea: Daniil bărbatul doririlor... La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de două ori; și al Strămoșilor odată; și citire la Faptele Apostolilor.*

VEZI: Iară de nu este priveghere; La Pavecerniță, zicem după Sfinte Dumnezeule, Condacul sfinților Strămoși.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii de două ori, Slavă al Tinerilor, Și acum, al Strămoșilor. După Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei, și citire, din Evanghelia cea cu tâlc a Duminicii rândului. După Polieleu, Troparele: Soborul Îngeresc, Ipacoi al glasului și Sedelnele Strămoșilor. Antifoanele și Prochimenul glasului. Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos... Psalm 50, și Stihira Învierii, Canonul Învierii cu Irmosul pe 4, al Proorocului și al Tinerilor amândouă pe 6. Și al Strămoșilor pe 4. Catavasia: *Hristos se naște... După a 3-a Peasnă, Condacul proorocului, Icosul și Sedelnele lui. Slavă, al tinerilor. Și acum, Ipacoi al strămoșilor. După a 6-a Peasnă, Condacul și Icosul Strămoșilor, După a 9-a Peasnă, Svetilna Învierii, și a Strămoșilor, Slavă, a Proorocului, Și acum, a Născătoarei: Soarele cel mare... La Hvalite Stihirile Învierii 4, și ale Strămoșilor 4, Slavă a Strămoșilor glasul al 7-lea: *Veniți toți cu credință să prăznuim... Și acum: Prea binecuvântată ești... Slavoslovla mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai. Deci Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasul întâu, Troparul Învierii, Slavă, al Strămoșilor, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Strămoșilor.**

La al 3-lea Ceas, Troparul Învierii, Slavă, al Proorocului, Și acum, al Născătoarei Ceasurilor. După sfinte Dumnezeule, Condacul strămoșilor. Asemenea și al șaselea Ceas, zicem troparele și Condacul Strămoșilor.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Strămoșilor, Peasna, 3-a pe 4 și din ale Pro-

orocului, Peasna 6-a, pe 4. După Vohod, Troparul învierii, al Strămoșilor și al Proorocului. Slavă, Condacul Proorocului, și acum, al strămoșilor, Prochimenul Părinților, și al sfinților. Apostolul și Evanghelia a Duminicii Strămoșilor, și a Sfinților; iară a Duminicii rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudați pre Domnul din Ceruri...* Altul: *Bucurați-vă dreptii întru Domnul...*

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfântul mucenic Sevastian, și cei împreună cu dânsul.

Vezi: Duminica dinaintea Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți, se începe din 18 ale lunii acestea, și se sue până la 24 de zile.

La Doamne strigat-am, Stihirile glasul 1-lu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici.

Cu vâpselele cinstitelor tale sângiuri Mucenice, ți-ai făcut porfiră de mult preț, cu carea împodobindu-te, locuești cu adevărat în împărățiile cele de sus, stând înaintea lui Dumnezeu Împăratului tuturor; pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Dimpreună cu Sevastian pătimește Zoî, Marco și Marchelin, și de Dumnezeu înțeleptitul Tiburtie, răbdând întreite valuri de dureri; și acum s'au sălășluit la odihna cea fără durere și dumnezească; întru carea se roagă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Nebiruiților mucenici, lăsând cele de pre pământ pământului, ați alergat către ceruri, fiind împodobiți cu ranele voastre, și împestriți luminat cu cinstitele patimi fericiților; pentru aceea rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Fecioară prea lăudată, Moisi cu ochi proorocești a văzut mai 'nainte taina ce s'a făcut cu tine, rugul aprinzându-se și nearzându-se; că focul Dumnezeirii, n'a ars pânțelele tău Curată. Pentru aceasta cerem dela tine, ca dela o Maică a Dumnezeu-lui nostru, să se dăruiască lumii pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei.

Văzând Fecioara junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, tânguindu-se strigă către tine: Fiule prea dulce! Cum mori fără dreptate? Cum stai spânzurat pre lemn, cela ce ai spânzurat pământul pre ape? Nu mă lăsa singură Făcătorule de bine, mult milostive, pre mine Maica și roaba ta, rogu-mă!

Troparul glasul al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octolh, și ai sfinților pe patru. Al căruia acrostih la Greci este acesta :

Dumnezească cinstire îți aduc Mucenice cu mintea.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glasul 1-lu, Irmos :

Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezească cuviință întru tărie s'a „prea mărit. Că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate „pre protivnici i-a zdrobit, „făcând Israiltenilor cale nouă „prin adânc“.

Luminându-te cu dumneze-eștile raze ale cinstitei Treimi pururea pomenite, cu rugăciunile tale, arată părtași luminii, pre cei ce cu credință cinstesc prăznuirea ta cea luminată și sfințită.

Având cuget luminat și priimitor de străluciri curate, ai dorit cu adevărat de cela ce este mai pre sus de toate, ca un înțelept Mucenic, purtătorule de chinuri, și cu credință l-ai dobândit.

Cu sudori îndumnezeite, adevărat ai întunecat cugelele trupului, cu sângiurile pătimirii ai uscat pâraele cele turbure ale mulțimii dumnezeilor, de Dumnezeu înțelepțite Mucenice prea laudate.

Slavă.

Cete de mucenici ai adus Ziditorului, surpând cu dumneze-eștile învățături tot cugetul muncitorilor, cu Darul sfântului Duh; cu carii dinpreună roagă-te, să ne mântuim noi.

Și acum, a Născătoarei :

Prunc ai născut pre Fiul cel ce este mai 'nainte de veci împreună cu Tatăl, înnoind legile firii sfântă Fecioară, Maică prea curată, prin cinstită, cea mai pre sus de fire, și dumnezească nașterea ta.

Peasna 3-a, Irmos :

Insuți cela ce știi...

Adunând cinstită oaste, întărită cu armele dumneze-eștei credințe, Mucenice nebiruite, toate taberile vrăjmașului, și vicleniile tiranilor le-ai surpat cu puterea Duhului.

Întărindu-ți picioarele pre piatra cea înțelegătoare a inimii tale, cu gând bine credincios Mucenice mult pătimitorule, nu te-ai spăimântat de măestriile vicleanului balaur, ci tuturor te-ai făcut întărire cu buna credință întru Duhul.

Slavă :

Impunsăturile săgeților cele cumplite le-ai răbdat, fiind legat și întins pre lemn Mucenice; iară cu dumnezească puterea lui Dumnezeu te-ai arătat

iarăși cu totul nevătămat, rușinând măestriile vrăjmașului.

Și acum, a Născătoarei :

Și fînțenie înțelegătoare te-ai arătat, celui ce toate le sfînțește, și locaș curat ceea ce ești fără prihană; că din tine s'a arătat Dumnezeu întrupându-se, și cunoscându-se de lume îndoit în fire și într'un Ipostas, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Insuți cea ce ești neputința „firii omenesti, și duple milostivire te-ai închipuit într'insa, „încinge-mă cu putere de sus, „ca să strig ție: Sfântă este „Biserica cea însuflețită a slavei tale celei nepovestite, iubitorule de oameni.

Sedealna, glas 1-u.

Podoble: Mormântul tău...

Având cuvântul strălucitor precum și viața luminată, ai tras cu sfînțenia mulțime de necredincioși către buna credință; cu cari dimpreună ai pățimit bucurându-te, suferind toată răutatea tiranilor. Pentru aceasta astăzi săvârșind prea sfântă pomenirea ta, te mărim.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Marie ceea ce ești cinstit locaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, a gre-

șelilor și a necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor, ajutoare și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

O minune înfricoșată! O taină nouă! Strigă Fecioara cea Curată, și fără prihană, dacă te-a văzut pre tine Doamne întins pre lemn: Cum te-ai osândit pre Cruce de judecătorii cei fărădelege, ca un vinovat, nefățarnice Judecătorule al tuturor Cuvinte.

Peasna 4-a, Irmos:

Munte umbrît cu Darul cel dumnezeesc, privindu-te „Avvacum, cu ochii cei departe „văzători, mai'nainte a vestit „pre Sfântul lui Israil ce vrea „să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră și înnoirea“.

Putere ți-a dat ție Dumnezeu Tiburtie, ca prin slăbiciunea trupului să biruești pre vrăjmași; că bărbătește ai intrat în foc arzător, viteazule Mucenice, și ai luat roua cea cerescă.

Împreunatu-te-ai cu puterile cele de sus o Tiburtie, ca un slujitor al lui Hristos, și ai înălțat jertfe curate întru Duhul, lucrătorule de cele sfinte, laudă mucenicilor; pentru aceea cu bucurie te cinstim.

Fiind spânzurat drept în sus,

și strujit cu fiare, încunjurat cu feluri de măestrii iuți ale muncilor, și băgat în groapă, întru aceleași priimind dumnezeesc sfârșit, viteazul Castul se veseleă.

Slavă :

Săvârșind vindecări cu sfântul Duh Fericite, spre luminarea poporului celui ce privea la tine, le-ai vestit cu bună credință mântuirea, cu dumnezească cuviință Sevastiane, și ți-ai săvârșit călătoria prin mucenie.

Și acum, a Născătoarei:

Numai pre tine din toate neamurile te-a ales Dumnezeu cel mai pre sus de ființă, și s'a înființat ca om pentru noi, Ziditorul firii omenești, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, cu totul fără prihană.

Peasna 4-a, Irmos :

Cela ce ai luminat cu lumina venirea tale Hristoase, și ai strălucit cu Crucea ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței Dumnezeirii tale, inimile celor ce te laudă cu dreaptă credință.

Căile tale și cărările ținând numai către unul Domnul, s'au abătut din căile cele strâmbe ale vrăjmașilor, și la mulți s'au făcut cale dreaptă și netedă, Mucenice a lui Hristos cu totul cinstite.

Ritoricești și prea cu înțelepciune, grăesc Marchelin, și Marco înaintea judecătorului, de venirea lui Hristos cea mântuitoare, și fiind legați amândoi, li se pironesc picioarele cu bolduri, mărindu-se ca niște mucenici.

Slavă :

Patimile celui ce a omorât patimile noastre, tare închipuind Marchelin și Marco, cu sufla se împung, și purtând cunună, se unesc cu cetele purtătorilor de chinuri.

Și acum, a Născătoarei.

Prea luminatul nor al Soarelui, ceeace ești cu totul fără prihană, gonește norii sufletului meu cu rugăciunile tale, și luminează-mi gândul cel întunecat de lenevire, ca să te laud pre tine Prealăudată.

Peasna 6-a, Irmos :

Inconjuratu-ne-au pre noi...

Cu tăria gândului prea cinstit, te-ai arătat neplecat când te băteau cu toege fără milă, și când te îboldeau cu multe săgeți, bucurându-te, pentru aceea te-ai mutat către lumina cea neînserată, Mucenice.

Te întărea pre tine Hristos când te nevoiai, și te luptai cu dracii, când te munciai cu

chinurile cele cumplite Sevas-
tiane, nebiruite Mucenice, și
când te uitați către dânsul cu
ochii inimii.

Slavă:

Cu zăvoarele cele tari ale
prea înțeleptelor tale cuvinte,
ai sfărâmat rătăcirea, și închi-
năciunile vrăjmașilor le-ai stri-
cat, și capiștele idolești le-ai
surpat, și pre tine însuși te-ai
ridicat locaș dumnezeescului
Duh.

Și acum, a Născătoarei:

Innoit-ai firea noastră cea
stricată prin călcarea poruncei,
născând pre cel ce a înnoit toa-
te numai cu dumnezeiasca
voire, ceea ce ești între femei
binecuvântată, de Dumnezeu
dăruită.

Imnosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi
„adâncul cel de desupt, și nu
„este apărător, socotitu-ne-am
„ca oile de junghiere; mântu-
„ește pre poporul tău Dum-
„nezeul nostru; că tu ești ce-
„lor neputincioși tărie și în-
„dreptare“.

CONDAC, glas al 4-lea.

Podobie: Cea ce te-ai înălțat...

Cu roșala sângiurilor tale
văpsindu-ți haina pătimirii,
te-ai îmbrăcat ca cu o porfiră
lăudate Sevas-tiane; pentru a-

ceasta te-ai și sălășluit dim-
preună cu Hristos întru împă-
răția cea de sus, și fără sfâr-
șit, și cu cei ce au pățimit cu
tine și cununi au priimit în-
țelepte; cu cari împreună dăn-
țuind, pomeneste-ne totdeauna
și pre noi.

Întru această lună în 18 zile, pomenirea
sfântului mucenic Sevas-tian și a celor dim-
preună cu dânsul: Zoi, Traghilin, Nicostrat,
Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul, Marche-
lin și Marco.

Stih: Lui Sevas-tian cel ce cinstirile înșelăciu-
nei a defăimat.

Trupul spre băta i s'a dat.
Sevas-tian în a optsprezecea zi,
De ciomege bătut se săvârși.
La înălțime fiind ridicată de cap Zoi,
De fum puturos de viață se săvârși.
Loviți-mă cumplit cu multe pietri așa, Tragh-
lin cu suspinare din inimă strigă,
Și pre cei cu Clavdie aicea trebuie puși.
Pre carii deși adâncul i-a cuprins,
Cerul la sine îi are strânși.
Capul dumnezeescului Tiburtie spre tăere l-a
dat,

Carele tu ești Dumnezeuul meu, o Cuvinte al
lui Dumnezeu a strigat.

Pre Castul îl trăgea în prăpastia pierzării,
Iară nesupuindu-se, s'a așezat în adâncul pă-
mântului.

În inimile vrăjmașului înfingându-vă ca sulite.
Marco și Marcheline vă împungeți cu sulite.

Dintru aceștia Sevas-tian eră unul din
sfetnicii sfatului, pe vremea împărăției lui
Dioclițian și Maximian, din orașul Medlo-
lanilor, carele a tras pre mulți la buna
credință. Iară Marchelin și Marco frații,
răbdând multă vreme la închisoare și puși
la multe feluri de munci, s'a rânduit să li
se taie capetele. Iară tatăl lor Traghilin și
Marchia maica lor, fiind Ellini, cu puțin de
nu i-a zăticnit cu lacrimile lor, a nu pă-
timi pentru Hristos, și poate că s'ar fi făcut
aceasta, de nu i-ar fi întărit fericitul Sevas-tian
grăindu-le cu mare îndrăzneală, nu numai
lor, ci și lui Traghilin, trăgându-i spre cre-
dința în Hristos, și iarăși Traghilin învăța
pre eparhul, după ce crezu; deci eparhul
îndată chemând la dânsul pre prea fericit-
ul și slăvitul Sevas-tian și pre Policarp pre-

otul, îi ruga să afle mântuire și să-l izbăvească de boala ce avea, din care se izbăvi și crezând cu tot sufletul în Hristos, sfărâmând și idolii ce avea în casa lui, și primind Botezul. Iară fericitul Gaie episcopul, pre Marchelin și pre Marco frații i-a hirotonit diaconi și pre tatal lor preot, iară pre fericitul Sevastian l-a făcut ecdec bisericii (adică judecător și îndreptător). După aceea pornindu-se goană asupra creștinilor, atunci împreună cu aceștia au fost prinși Nicostrat, Clavdie, Castor, Tiburtie, Castul și Zoi și în multe feluri muncindu-i, și-au luat sfârșitul vieții. Iară sfântul Sevastian fiind chemat iarăși de iznoavă de Dioclițian, s'a rănit cu dese săgeți și i-au zdrobit trupul cu toege și măcelărindu-i trupul bucăți, și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Evviot.

Stih: Nevătu-s'a Evviot până la sânziuri,
Iară sfârșitul vieții l-a aflat fără de sânziuri.

Acest sfânt Evviot, eră pre vremile lui Dioclițian și Maximian, din locul numit Opsichiu, născut fiind. Deci fiindcă întrebuișă viață plăcută lui Dumnezeu și lucra tot felul de bunătăți, pentru aceasta a suferit multe rele dela Ellini, purtându-se dela un loc la altul și legat fiind și bătându-se mai ales pătmea acestea, căci săvârșia multe minuni, și prin acestea mulți necredincioși întorcea la credința lui Hristos.

Odinioară după ce a fost zdrobit de Ellini cu lemne și cu pietre, a fost aruncat în foc, și rămânând nevătămat cu Darul lui Hristos. Mulți văzând pre slăvirea aceasta, și minunându-se au crezut în Hristos. Cari s'au și botezat la biserica de acolo, înnoita fiind de Pavel și Sila apostolii; iară despre aceasta înștiințându-se ighemonul Chizicului Leontie, trimițând au adus pre sfântul legat înaintea sa, și îndata a poruncit de l-a bătut pre el cu pietre peste gură, preste obraji și preste făci; apoi spânzurându-l de un lemn, și sfășiindu-i trupul cu lovirile, după acestea l-au dat pre el fiarelor să-l mănânce, dela care rămânând nevătămat, l-au aruncat pre el la închisoare. Deci mulți Ellini văzând asemenea minuni, au năzuit la credința lui Hristos, și s'au botezat; iară ighemonul a poruncit gelaților ca să tale pre sfântul, iară aceea fiindcă le venise întunecare de minte, se junghia unul pre altul. Ci sfântul rămânând de ei nevătămat, a fost aruncat iarăși în temniță. Iară după ce a trecut douăzeci și două de zile, s'a auzit o veste, de Dumnezeu trimisă și de bucurie, că marele Constantin, se suie către răsărit dela porțile Europei cele de către apus, ca să dea războiu tiranului Maximian. Deci Maximian temându-se, a poruncit să se sloboadă creștinii dela închisori și legături. Deci atunci și mult pătimitorul acesta Evviot slobozindu-se s'a întors la chilia sa. Și mai viețuind încă cinci ani, și multe minuni săvârșind, cu pace și-a dat sufletul său lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Flor episcopul Aminsului.

Stih: Osândirii cei de demult Flor se supune,
În pământ merge, căci pământ eră, și ce lucru de minune.

Acesta eră pe vremile împăraților Iustin, Tiberie și Mavrichie, fiu de părinte, și acela Flor numit și de maică Evfimia. Deci acesta a stătut deplin învățat, atât întru cele de afară ellinești, cât și întru cele din lăuntru a dumnezeieștii Scripturi. Și mai întâiu s'a făcut gramatic împărătesc, apoi s'a înălțat la vrednicia de patrichiu, și luând femei, s'a făcut și părinte de fii; dar fiindcă copii și femeea lui au murit de boala ciumii, pentru aceasta el s'a îmbrăcat în shima monahicească, liniștindu-se la o moșie a sa ce avea la Anaplu. Apoi pentru multa faptă bună ce avea, s'a făcut episcop Aminsului. Deci acolo mergând, și bine povățuind încredințata lui turmă, și minuni multe făcând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Focă și Ermil, cari prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Eu să fiu tăiat mai întâiu Ermil zice:
Ba, zice Focă, ci eu mai întâiu Ermile.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Zacheu diaconul, și Alfie Citețul, cari s'au muncit în Chesaria.

Stih: Zacheu, Alfie pentru a lui Hristos Dumnezeu Cuvântul dragoste,

Moartea cu bună cinstire alege.

Intru această zi, pomenirea sfintei făcătoare de minuni Sofiei.

Stih: Sofia pre înțelepciunea lui Dumnezeu iubește.

Pentru aceasta și Darul minunilor primește.

Întru aceasta zi, târnosirea sfintei biserici a Născătoarei de Dumnezeu din Târgul Aremiei.

Stih: Sfințesc acum locașul cu înnoirea,
Ceeace au înnoit cu firea omenirea.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosul părintelui nostru Mihail Singhelul mărturisitorul.

Stih: Nu este aceasta lucru străin, dacă Mihaile din viață te săvârșești.

Ci dacă murind viezi, precum cu adevărat du pre vrednicie viețuești.

Acesta a fost din sfânta cetate a Ierusalimului, fiu de părinți creștini. Deci după ce s'a învățat cu desăvârșire atât înțelepciunea de afară ellinească, cât și cea din lăuntru a noastră, s'a făcut monah, dar și maică-sa cu ficele sale, după ce a murit soțul ei, s'a tuns monahie la o mănăstire de femei. Deci dumnezeescul acesta Mihail bine și cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și supunându-se pre sine la tot felul de aspră petrecere; pentru aceasta s'a și hirotonisit preot. Apoi aflând o peșteră liniștită, a intrat într'însa când sfântul Teodor și Teofan mărturisitorii, și scrișii s'au făcut preoți, și mărturisitori Domnului, și s'au dus către cuviosul acesta, iară Mihail s'a făcut singhel de patriarhul Ierusalimului. Deci odată au fost trimiși de patriarhul Ierusalimului la Roma pentru o pricină de nevoe. Mai în urmă au fost trimiși și la Constantinopol, ca să arate cu trecere oarecare anaforale, atât la împăratul de atunci Leon armeanul și luptătorul de Icoane, cât și la patriarhul Constantinopolului Teodor. Deci aceștia trei cuvioși Mihail, Teodor și Teofan, făcând ascultare Patriarhului ce i-au trimis, au dat anaforalele, puind înainte și ei dela sine celor ce grăia împotriva, multe dogmaticești ziceri, pentru cari Teodor și Teofan au fost surghiuniți, de tiranul armean. Iară fericitul Mihail împreună cu fratele său Iov, au fost puși la închisoarea ce se zice a pretorilor. Apoi primind lanțuri grele la gât, dela împăratul Mihail cepeleagul, au fost surghiuniți împreună cu ucenicul său, la o mănăstire Aplusiadei. Deci din multa rea pătimire, a aflat ochii săi curgere, și trupul i s'a îngheboșat, cu toate acestea stă feri-

citul ca un diamant tare și neclătit; iară după ce au luat împărăția Teodora și Mihail fiul ei, și fieștecarele în privesc cinstea sfintele Icoane. Atuncia și cei ce se aflau prin surghiuniri erau chemați și se învredniceau de mare cinste. Deci în acea vreme și dumnezeescul acesta și mărturisitorul Mihail, eră îndemnat de împărăteasa Teodora să se facă patriarh Constantinopolei, dar nevrând, s'a făcut dumnezeescul Metodie, iară Mihail iară se face singhel și ia cea mai mare mănăstire de acolo, întru a sa stăpânire și odihnă. Deci cu blagocestie și plăcere de Dumnezeu petrecând cealaltă rămasă a vieții sale, și ajungând la vârsta de optzeci și cinci de ani, în douăsprezece zile a lui Decembrie, cu pace s'a mutat către Domnul.

Întru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Pământul carele poartă al Domnului mormânt,

Tine Modeste prea fericite și pre al tău mormânt.

Acesta s'a născut din părinți creștini, Evsevie și Teodula numiți, în cetatea Savației. Deci fiindcă maica sa eră stearpă, pentru aceasta prin rugăciunea părinților lui, li s'a dat lor fiu marele acesta părinte, în urmă de patruzeci de ani, a însoțirii lor. Deci după ce s'a născut acesta, a fost părint tatăl său ca creștin la Maximian. Și dar fiind legați, s'au pus la închisoare, despre care înștiințându-se femeia sa Teodula, s'a dus și ea la închisoare împreună cu fiul său acesta; iară acolo la închisoare aflându-se, s'au rugat amândoi lui Dumnezeu, și așa și-au dat sufletele lor în mâinile sfinților îngeri, și așa s'au făcut mucenici, după voință și plecare. Pre cari păzitori temniți aflându-i morți, iară pre copilul viu în mijlocul amândurora, luându-l pre el l-a dus la Maximian, de cinci luni atunci aflându-se. Iară Maximian văzându-l pre el curățel și frumușel, l-a dat la unul din singlitici, ca cu osârdie să se crească de către el, spre a se face vrednic spre slujirea lui Dia. Deci crescându-se lângă singliticul acesta fericitul Modest, s'a înștiințat că părinții săi au murit la închisoare pentru Hristos. Deci când a ajuns la vârstă de treisprezece ani,

atuncea a aflat pre un creștin, dela carele s'a învățat buna cinstire și cu totul s'a făcut apropiat și lipit ei, se mănnea însă căci se aduna cu Ellinii. Și odinioară când Maximian a propovedit, ca tot norodul să aducă jertfa dumnezeilor, atunci sfântul aflând voie s'a dus la mormântul părinților lui și-i ruga pre ei ca să-l sloboadă din mâinile Ellinilor, ca să se învrednicească de sfântul Botez. Deci aflându-l pre el un argintar ce era dela Atina și luându-l l-a dus la Atina (facând multe minuni pre cale) iară acolo ducându-l, l-a înfățișat Arhiereului și facându-l ca să se învețe credința mai cu deadinsul, s'a și botezet și când se boteză Sfântul, s'a întâmplat minune prea slăvită, căci se vedeă un stâlp de foc din Cer pogorându-se și care-și avea razimul preste capul celui ce se boteză. Și după botez cu singură rugăciunea și cu atingerea mâinei, a vindecat pre fratele argintarului, ce pătimea de o boală primejdioasă. Asemenea a vindecat un îndrăcit. Apoi fiindcă și argintarul și femeea lui au murit, au fost scris împreună cu fiii săi și sfântul acesta în diata lor, cîrionom averei lor. El însă dăruind partea sa de moștenire fiilor acelora, s'a dus la locurile cele mai adânci, ale pustiiului și acolo petrecea viața sa pustnicește. Iară fiii argintarului, nesuferind din pismă, să vază pre Sfântul cinstindu-se de către toți având a merge la Misir, pentru neguțatorie, a înduplecat și pre fericitul Modest, să se ducă împreună cu ei, și acolo ducându-se au vândut pre Sfântul ca pre un rob la un rău credincios, dela care a suferit multe necazuri în vreme de întregi șapte ani. Însă Sfântul prin fierbintea și stăruitoarea sa rugăciune, a izbăvit pre stăpânul său acela, din înșelăciunea relei credințe, și l-a înduplecat pre el ca să crează și să se boteze; încă și pătîmind el de grea boală, l-a făcut sănătos. Iară după ce a murit stăpânul său, s'a dus sfântul la Ierusalim ca să se închine purtătorului de viață mormânt, și de acolo s'a dus la muntele Sinaiului, și acolo liniștindu-se și numai la Dumnezeu cugetând, multe minuni a făcut. Deci murind atuncea patriarhul Ierusalimului, din dumnezeiască descoperire se hirotonisește patriarh Ierusalimului sfântul Modest, aflându-se atuncea de cincizeci și nouă de ani. A făcut încă atuncea

multe minuni, din care una este această următoare: Piereau vitele unui om Ierusalimnean, pentru că fântâna apei din carea bea, eră otrăvită de un șarpe prin lucrarea diavolului; deci mergând Sfântul la acea fântână și vitele pierite au înviat; și pre șarpe l-a omorât, iară pre diavolul l-a făcut de s'a arătat înaintea tuturor celor ce stau de față, carele se jură pre înfricoșat numele lui Dumnezeu, că nu se va apropia vreodată de locul acela, unde ar fi chemat numele sfântului Modest. Acest sfânt eră cu totul nepomenitor de rău, precum va arăta următoarea întâmplare: Căci fiii argintarului ce l-a vândut pre el s'au dus odată la Ierusalim, fără să știe ei că cel de ei vândut se află acolo Patriarh. Iară nepomenitorul de rău Modest nu numai că nu i-a pedepsit pre ei, spre răsplătirea răului ce-l făcuse, ci i-a primit cu dragoste și i-a găzduit cu osărdie, și le-a făcut bine cu dărnicie. Deci așa cu cuviosie petrecând, fericitul, și viețuind de toți anii săi nouăzeci și șapte, patriarhind ani treizeci și opt, s'a mutat la veșnicile locașuri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Pre tine Născătoare de
Dumnezeu, te cunoaștem
„credincioșii cuptor înțelegător;
„că precum a mântuit pre cei
„trei tineri cel prea înălțat, și
„pre mine tot omul în pântecel
„le tău m'a înnoit, Dumnezeuul
„părinților cel lăudat și prea
„slăvit“.

Cu puterea ta cea tare în-
tărindu-se pătimitorii tăi Hri-
stoase, au biruit pre vrăjmașul,
înșelăciunea au călcat, trupurile
ș'au dat chinurilor, cântând:
Dumnezeul părinților cel lău-
dat și prea slăvit.

Purtătorii de chinuri mucenicii cei luminați de Dumnezeu, Marchelin și lăudatul Marco, și Tiburtie, Castul înțeleptul nevoindu-se bine, s'au mutat către Cer, lăudând pre Dumnezeu cel lăudat și prea slăvit.

Bărbătește ai intrat în foc pătimitorule Tiburtie, ca și cei trei tineri, priimind de sus roua Duhului, și cântând cu osârdie: Dumnezeuul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Slavă:

Ca o mielusea spânzurându-te, ai sugrumat pre vrăjmașul cu strunele muceniceștelor tale osteneli prea lăudată, și după moarte viețuești muceniță Zoi, cântând: Dumnezeuul părinților cel lăudat, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Năstrapă de aur, prea sfântă masă a dumnezeestii pâini a vieții, te numim pre tine Curată, loc de sfințenie, scaun prea înalt, pre carele s'a odihnit Dumnezeuul părinților cel prea lăudat și prea slăvit.

Peasna 8-a, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam...

V oind a te omori lumii și tuturor celor din lume, te-ai invrednicit vieții ce va să fie, pururea cinstite, strigând cu osârdie: Binecuvântați toate

lucrurile pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pusu-te-au cei fărădelege în groapa cea adâncă îngropându-te, și omorându-te, pururea pomenite, Castule, pre tine cea ce cântai cu căldură: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fericită viață ai dobândit ca una ce ești în adevăr cu numele ei; că cu sugrumare silnică ai părăsit viața cea peritoare Zoi, cu osârdie cântând: Binecuvântați toatelucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumșetatu-te-ai, că ai născut pre Dumnezeu și Stăpânul cel frumos, carele luminează deplin neamul oamenilor, cu dumnezeeeștele raze, căruia strigăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Israil, ca „într'o topitoare, cu podoaba „bunei credințe, mai curat decât „aurul au strălucit grăind: Binecuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul, lăuda-

„ți-l și-l prea înălțați întru toți „vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Ca să te învrednicești dumnezeieștii lumini, slavii celei veșnice și frumseții, vrednicule de minune Sevastiane, vitejește ai răbdat chinurile, durerile și moartea; pentru aceasta toți te ferim.

Arătat-te-ai soare în mijlocul stelelor, între cei împreună pătimitori Mucenice, și acum se luminează dumnezească tărie a Bisericii cu prea slăvitele luminări ale sfințitelor tale pătimiri, și risipește toată trufia diavolului.

Iubind pre Hristos Tiburtie și Marchelin, Marco, Zoi și Castul, pătimesc dimpreună cu învățătorul lor de Dumnezeu înțeleptitul Sevastian, și iau întocmai cununile biruinții, rugându-se totdeauna pentru noi.

Slavă:

Ridicatu-s'au sălășluindu-se întru locașuri luminoase, ceata îndumnezeită a mucenicilor, și umblă în ceruri veselindu-se, pururea rugându-se Iubitorului de oameni pentru noi, cari îi ferim pre ei totdeauna.

Și acum, a Născătoarei:

Cutremură-se oștile cele de

gând, văzând strălucirea Tatălui cea dumnezească, că se ține nespus în mâinile tale, având închipuirea ta; ca să îndumnezească pre oameni, Fecioară Maică neispită de nuntă.

Irmosul:

Chipul nașterii tale celei „curate, l-a arătat rugul cel ce „ardea nears; și acum te rugăm, „ca să stingi cuptorul ispitelor „cel sălbăticit asupra noastră; „ca neîncetat să te slăvim pre „tine Născătoare de Dumnezeu.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulială și Otpustul.

Sâmbătă înaintea Nașterii.

LA LITURGHIE

Prochimenul, Aliluia, și Chinonicul zilei Iară de se va întâmplă vreun sfânt ce se prăznuște, zicem și alt Prochimen; se citește și doi Apostoli, mai 'nainte al Sâmbetei dinaintea Nașterii lui Hristos, apoi al rândului supt începere, și după aceea al Sfântului, de are; asemenea și două Evanghelii. Apostolul către Galateni: *Fraților văzând mai 'nainte Scriptura, că din credință îndreptează Dumnezeu pre neamuri...* Evanghelia dela Lucă: *Zis-au Domnul pilda aceasta, asemenea este împărăția cerurilor grăuntelui de muștar...* Chinonicul: *Bucurați-vă drepti întru Domnul...* Apoi a Sfântului.

Duminică înaintea Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmpla Duminica aceasta dinafară de 20 de zile ale acestei luni a

lui Decemvrie, adică, în 18 sau în 19, se pune slujba Învierii, și a sfinților Părinți, așa:

SÂMBĂȚĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie 3, și ale Sfinților 4, glas 6, Podobie: *Toată nădejdea puindu-și...* Slavă, a Părinților glas 6: *Daniil bărbatul doririlor...* Și acum, a Născătoarei glasului din Octoih. Vohod și Parimii trei. La Litie, o Stihiră a hramului, și a Părinților glasul 1: *Cu razele grăiei...* Slavă glasul al 3-lea: *Veniți Iubitorilor...* Și acum, a Născătoarei. *Pără sământă de la dumnezeescul Duh...* La Stihioavnă Stihirile Învierii, Slavă a Sfinților glasul al 2-lea: *Bucurați-vă prooroci cins îi...* Și acum: *O minune mai nouă...* la binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori, și al Părinților odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii de două ori, Slavă al Părinților, Și acum, al Născătoarei Învierii: *Toate tainele...* După Catisme, Sedelnele Învierii, ale Născătoarei, Polieleul, și Troparele: *Soborul ingeresc...* Ectenia, Ipacol al glasului, și Sedelnele Părinților, Antifoanele, și Prochimenul glasului, Toată suflarea, Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos văzând... După Psalm 50, Stihira Învierii, Canonul Învierii eu irmosul pe 4, al Crucii Învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al părinților pe 6. Catavasia: Hristos se naște... După a 3 Peasnă, Ipacol, gl. 8, *ingerul a răcorit...* și citire. După a 6 Peasnă Condac glas 6: *Chipul cel scris de mână...* Și Icosul. După a 9 Peasnă, Svetilna Învierii, Slavă a Părinților, Și acum, a Născătoarei. La Hvalite, Stihirile Învierii 3, a lui Anatolie 1, și ale Părinților 4, glas 5: *Bucură-te câmara...* cu Stihirile lor. Slavă a Părinților, glas 8: *Adunarea învățăturilor legii* Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovie cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai, Ecteniile, și Otpustul. Slavă,

Și acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Părinților, Peasna a treia pe 4. După Vohod, Troparul Învierii, și al Părinților, Slavă, Și acum, Condacul Părinților, Prochimen. Apostol dela Evrei, Evanghelia dela Matei, iară a Duminicii rândului se lasă. Chinonicul: *Lăudați pre Domnul din ceruri...* Altul: *Bucurați-vă dreptii întru Domnul...*

DUMINICA

Înainte Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți.

SÂMBĂȚĂ SEARA.

La Vecernia mică, Stihirile Învierii și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm cântăm: Fericit bărbatul... Catisma toată.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie 3, și ale Părinților 4, iară de este în lăuntru a 20 de zile, zicem Stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie 1, ale înainte prăznirii 3, și ale sfinților Părinți 3. Stihirile înainte prăznirii, glasul al 6-lea: Podobie: *Toată nădejdea...*

Soarele cel neapus din pân-tece fecioresc a răsări se grăbește, ca să lumineze toată partea cea de sub soare; de aceea cu ochii curați și cu cinstite fapte, să ne nevoim a-l întâmpina, și să ne gătim acum a primi pre cel ce vine întru Duhul la ale sale, strein născându-se precum bine a voit; ca pre noi cei înstreinați de petrecerea Edemului, să ne întoarcă ca un milostiv, născându-se în Vetleem.

Dumnezeu Cuvântul, cel ce se poartă pe umerile Heruvimilor, după Ipostas unindu-se cu trup, în pânțe fără prihană s'a sălășluit, și om s'a făcut, și vine să se nască în pământul Iudei; peșteră sfântă Impăratului a toate bine te gătește, ca un palat prea mare, și ieslea ca un scaun în chipul focului, întru carea ca un prunc Fecioara Maria va să culce, pre cea ce are să cheme la sine zidirea sa, precum a binevoit.

În ieslea dobitoacelor te-a culcat Fecioara, Cuvinte al lui Dumnezeu, cea ce ești fără început, pre tine cel ce ai luat început mai pre sus de cuget; că ai venit să dezlegi a mea dobitocie, ce am luat prin pizma șarpelui, și cu scutece te-ai înfășat, ca să rupi înfășurăturile și legăturile greșelilor mele, unule Bunule și iubitorule de oameni. Pentru aceasta te slăvesc laudându-te, și bucurându-mă mă închin venirii tale celei în trup, prin carea eu m'am mântuit.

Alte Stihiri ale sfinților Părinți glasul și podoabia aceleași.

Ărătat-u-s'a marginilor lumii pomenirea Strămoșilor cea plină de lumina cea adevărată, și cu razele Darului strălucește; că Hristos soarele cel luminat de sus strălucind, aduce de de-

parte mulțime de stele, împreună cu dânsul luminând, și nașterea lui Dumnezeu omul, se arată a fi înăuntrul Vitleemului; pentru care toți cu credință plensind în mâini, să dănuim aducând laudă mai 'nainte prăznuirei.

Cu slavă se înfrumșetează de împărtășirea cea dumnezească Adam, bucurându-se astăzi, ca o temelie și tărie a Strămoșilor celor înțelepți, și dimpreună dănuiește Avel, și Enoh se veselește, săltează Sit, și Noe dimpreună; cu patriarhii cântă Avraam cel prea laudat, și Melchisedec vede acum de sus naștere fără de tată. Pentru aceasta săvârșind și noi dumnezească pomenirea Strămoșilor lui Hristos, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Ștrălucit-a cu veselie treimea tinerilor celor din cuptor, al celor de Dumnezeu înțelepțiți, și nașterea lui Hristos o propoveduește pre pământ; căci ca o rouă cinstită pogorându-se Domnul pre ceea ce l-a născut, o a ferit nearsă, o a păzit fără prihană, și o îmbogățește cu dumnezești daruri. Pentru aceasta și priimitorul de Dumnezeu Daniil se bucură veselindu-se; că mai 'nainte a văzut arătat Piatra netăiată din munte, și

cu îndrăzneală se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă a Părinților, glasul al 6-lea:

Daniil bărbatul doririlor, piatră tăiată fără mână văzându-te pre tine Doamne, prunc născut mai presus de fire mai înainte te-a numit, pre tine Cuvântul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu cel neschimbat, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum, a înalnte prăznuirei, glas același; a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine purtând în pânțe prunc pre Hristos; iesle primește pre cea ce cu cuvântul ne-a deslegat de fapta cea necuvântătoare, pre noi pă-mântenii. Păstori fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și Maghii de la Persida, aur, tămâie și smirnă, Împăratului aduceți. Că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit, Mântuitorul meu și Dumnezeuule.

Iară de va fi afară de numărul a 20 zile. Și acum, a Născătoarei glasului ce se va întâmpla

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și citirile.

Dela Facere, citire.

Cap. 14, Vers 14.

Auzind Avraam că se luase în robie Lot feciorul fratelui său, numărat-a

slugile sale cele de casă trei sute optsprezece, și au alergat în urma lor până la Dan. Și a căzut asupra lor noaptea singur, și slugile lui cu dânsul, și i-au lovit pre dânsii, și i-au gonit până la Hoval, care este deastânga Damascului. Și au întors toată călărimea Sodomului, și pre Lot feciorul fratelui său l-a întors, și toată averea lui și femeile și poporul. Și a ieșit împăratul Sodomului întru întâmpinarea lui, după întoarcerea lui dela tăerea lui Hodologomor și a împăraților carii erau cu dânsul în valea lui Savi, carea era câmpul Împăratului. Și Melchisedec împăratul Salimului i-a adus pâine și vin, și era preot lui Dumnezeu celui prea înalt. Și a binecuvântat pre Avraam și a zis: Binecuvântat fie Avraam de Dumnezeu cel prea înalt, carele a făcut Cerul și pământul. Și binecuvântat fie Dumnezeu cel prea înalt, carele a dat pre vrăjmașii tăi sub mâna ta.

Dela a Doua lege citire.

Cap. 1, Vers 8.

Zis-a Moisi către feciorii lui Israil: Vedeți, am dat înaintea feței voastre pământul; intrați și moșteniți țara care s'a jurat Domnul părinților voștri, lui Avraam, lui Isaac și Iacov, să o dea lor, și seminției lor după dânsii. Și am zis vouă în vremea aceea zicând: Nu voiu putea singur să vă port pe voi. Domnul Dumnezeuul nostru v'a înmulțit, și iată sunteți astăzi ca stelele Cerului cu mulțimea. Domnul Dumnezeuul părinților voștri să vă adauge pre voi, ca să fiți cu miile îndoiti, și să vă binecuvinteze, dupre cum v'a făgăduit. Și am luat dintre voi oameni înțelepți, cunoscuți și pricepuți, și i-am pus să stăpânească preste voi, preste mij mai mari, și preste sute, și preste cincizeci, și preste zece, și dregători în semințiile voastre. Și am poruicit judecătorilor voștri în vremea aceea zicând: Socotiți între frații voștri, și judecați cu dreptul între om și între fratele lui, și între nemernicul lui. Să nu vă uitați în față la judecată; precum pre cel mic așa și pre cel mare să judeci, și să nu te rușinezi de fața omului; că judecata a lui Dumnezeu este.

Dela a Doua lege citire

Cap. 10, Vers 14.

Zis-a Moisi către feciorii lui Israil: Iată al Domnului Dumnezeului tău este Cerul, și cerul Cerului, pământul și toate câte sunt pe dânsul; însă pre părinții voștri mai mult a voit Domnul a iubi, și a ales seminția lor după dânsii, pre voi mai ales decât toate neamurile, precum se vede astăzi. Tăiați-vă dar împrejur învârtoșarea inimii voastre, și cerbicia voastră să nu o mai învârtoșăți, că Domnul Dumnezeul vostru, acesta este Dumnezeul dumnezeilor, și Domnul domnilor, Dumnezeu mare și tare, și înfricoșat, carele nu caută la față, nici ia dar; carele face judecată nemernicului și săracului și văduvei, și iubește pre cel nemernic, și-i dă lui pâine și haină. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, și lui unuia să-i slujești; de dânsul să te lipești și întru numele lui să te juri. Acela este lauda ta, și acela este Dumnezeul tău; cel ce ți-a făcut ție aceste lucruri mari și prea slăvite, care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE.

Stihira hramului, și ale Părinților, glasul 1-u.

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiți cu nume mare, pururea se fericesc, și rodind graiurile Duhului, nașterea cea nespūsă a lui Dumnezeu tuturor au propoveduit, și dupre lege sfârșitul ș'au luat, viețuind viață minunată.

Slavă, glasul al 3-lea a lui Ghermanò.

Veniți iubitorilor de praznic, să lăudăm cu psalmi adunarea Părinților, pre Adam strămoșul, pre Enoh, pre Noe, pre Melchisedec, pre Avraam, pre Isaac, și pre Iacov, și după lege pre Moisi și pre Aaron, pre Iisus al lui Navi, pre Samuil și pre David; cu carii împreună pre

Isaia, pre Ieremia, pre Iezechil și pre Daniil, și pre cei doisprezece; încă și pre Ilie, pre Eliseiu, și pre toți: pre Zaharia, și pre Botezătorul, și pre cei ce au propoveduit pre Hristos viața și învierea neamului nostru.

Și acum, a înainte prăznuirei, glas acelaș.

Bine te împodobește Vitleme, că s'a deschis Edemul, gătește-te Euftrato, că se înnoește Adam și Eva cu dânsul; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, și sufletele dreptilor bine se împodobesc; aducând cântare ca un dar haric în loc de mireazmă, luând mântuire sufletească și nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai înainte poruncește, să săvârșească cântare duhovnicească cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ție.

Iară de este afară de 20 ale lui Decemvrie,

Și acum, a Născătoarei.

Fără sământă dela dumnezeescul,,

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Invierii din Octoih, după Alfa Vita, iară de este 24 de zile, cântăm Stihovna aceasta a înainte prăznuirii, glasul al 2-lea, însăși Podobie.

Casa Eufratului, cetate sfântă, slava proorocilor, împodobește-ți casa, întru care cel Dumnezeesc se naște.

Stih: Dumnezeu dela amiază-zi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Singur glasul, a lui Chiprian.

Vitleeme pământul Iudei, viețuirea cea după trup, luminat împodobește dumnezeiasca peșteră, întru carea Dumnezeu trupește va să se nască, din sfânta Fecioară, carea nu știe de bărbat; ca să mântuiască neamul nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

A lui Andrei Pirul, asemenea.

Veniți toți mai 'nainte să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și prin gând puind 'nainte cântare, ca pre steaua aceea să strigăm slavosloviile maghilor și ale păstorilor. Venit-a mântuirea oamenilor din pântec fecioresc, chemând pre credincioși.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chiprian:

Bucurați-vă prooroci cinstiți, cari legea Domnului bine o ați așezat, și prin credință v'ați arătat stâlpi nemișcați și neclătiți; că voi mijlocitori v'ați arătat legii lui Hristos celei nouă, și mutându-vă la Cer, pre acela îl rugați, să împace lumea, și să mântuească sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirii, glas același a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre, gătește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască; împodobește-te Vi-

tleeme pământul Iudei și te veselește, că dintru tine a răsarit Dumnezeu nostru. Auziți munți și dealuri, și laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, să mântuiască pre omul pre carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Iară de este afară de 20 de zile. Și acum, a Născătoarei Invierei din Octolh.

O minune mai nouă decât toate...

La binecuvântarea pâinilor, Troparul:

Născătoare de Dumnezeu... De două ori.

Și al Părinților, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinții, în izvorul văpăei ca întru o apă de odihnă sfinții trei tineri s'au bucurat, și proorocul Daniil leilor păstor ca unor oi s'a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule miluește-ne pre noi. Odată.

Iară de se va întâmpla în 24 de zile.

La binecuvântarea pâinilor Troparul Părinților.

Mari sunt isprăvile... De două ori.

Și al înainte prăznuirii.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif...

Odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierei de două ori. Slavă al părinților, Și acum, a Născătoarei sau al înainte prăznuirii: apoi obișnuitele Stihologhii. Sedenle Invierei cu ale Născătoarei, și citire în Evanghelia cea tâlcuită.

Iară de va fi în 24 zile, zicem aceste Sedenle:

După întâia Stihologhie, Sedenla glasului al 4-lea.

Podoble: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prin părinți Dumnezeu cu taină mai 'nainte ai spus arătarea cea dumnezească și tainică din Fecioară, ceeace eră să fie pre pământ, a Fiului tău celui pre veșnic; în Avraam în Isaac, și în Iacov, în Iuda și în ceilalți, în Iesseiu și în David, și în toți proorocii, cu Duhul mai înainte vestind pre Hristos, că are să se arate în Vitleem, chemând pre toți cei din lume.

Slavă, Și acum, tot aceasta.
După a doua Stihologie, Sedealna, glas al 8-lea

Podoble: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Praznic de bucurie să prăznuim credincioșii, a părinților celor dumnezești, cinstind pre Adam și pre Avel; să ferim pre Sit și pre Enos; pre Enoh, pre Noe, pre Sim și pre Iafet să-i laudăm; pre Avraam, carele mai înainte de lege cu credință a strălucit, pre dumnezeescul Isaac, și pre Iacov, pre Iuda, pre Levi și și pre Iosif cel cu întreagă înțelepciune să-i laudăm, și cu credință să strigăm: Purtători de Dumnezeu Strămoși, rugați pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă, Și acum, tot aceasta.
După: Fericiți cei fără prihană...
Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov, cu cântări toți să-i laudăm, pre David cel prea blând, pre Isus, și pre cei doisprezece patriarhi, asemenea și pre cei trei tineri cari au stins para focului cu puterea Duhului; și să strigăm către dâșii: Bucurați-vă cei ce vitejește ați defăimat înșelăciunea împăratului celui nebun, și lui Hristos vă rugați, ertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră. De două ori.

Slavă, Și acum, asemenea.

Din sânurile părințești pogorându-te, cu nespusă umilință, cea ce pentru noi sărăcie ai luat mai pre sus de fire iubitorule de oameni, ai binevoit în peșteră a te sălășlui Doamne, și ca un prunc cu lapte te-ai hrănit, tu Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta de stea povățuindu-se filozofii, daruri îți aduc ca Stăpânului făpturii. Păstorii și îngerii se minunau strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce vine pre pământ să se nască ca un om.

Iară de va fi afară din 'nainte prăznuirei, se zice aceasta, asemenea

Laudă de mulțămită duple datorie, precum văduva aceea doi fileri, aduc ție Stăpână

pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperemânt și ajutorătoare, scoțându-mă pururea din ispite și din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie scăpând de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu; rugându-te Fiului tău și Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce se închină cu credință Nașterii tale.

Antifoanele, Prochimenul glasului și celelalte.

CANOANELE

Două ale sfinților Părinți cu Irmosul pe 8, Irmosul de două ori, și Troparele pe 6. În care apucă înainte două ale Invierei, pentru că în 24 de zile, Octoihul nu se pune.

Și al înainte prăznuirii pe 6.

CANONUL Invierei:

Peasna 1-a, glas al 6-lea, Irmos.

Pre cea ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, subț pământ „l-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iară noi ca fecioarele, să „cântăm Domnului, că cu slavă s'a prea slăvit“.

Cu frică s'au deschis ție porțile morții, și s'au sfărâmat încuetoarele cele veșnice; că cu cinstită pogorârea ta au înviat morții cei de demult, cu veselie laudând Hristoase învierea ta.

Înainte judecății lui Pilat a statut de voie Judecătorul ca un osândit, și de mâinile cele nedrepte preste obraz s'a lo-

vit Dumnezeu, de carele se cutremură cele cerești, și cele pământesti.

Vezi: De se va întâmplă Duminica sfinților Părinți afară de 20 de zile, punem Canonul din Octoih al Invierei cu Irmosul pe 4, al Crucii Invierei pe două, al Născătoare de Dumnezeu pe două și al Părinților de aicea se cântă pe 6.

CANONUL Părinților.

Peasna 1-a, glas și Irmos, același:

Astăzi adunarea dumnezeestilor Părinți mai 'nainte luminat prăznuește Nașterea lui Hristos, și o însemnează mai 'nainte prea măritul Dar; că Avraam și tinerii sunt chipul legii.

De demult sfințitul Avraam a priimit pre o Dumnezeire în trei fețe; iară acum Cuvântul cel de pe un scaun cu Tatăl, cu dumnezeescul Duh la tineri a venit, cel cu prea slăvire laudat.

Avraam s'a mântuit din mâna nedreaptă, iară dumnezeestii tineri din văpaia cuptorului oarecând, și Daniil prorocul de fiare și din groapă s'a mântuit. Pentru aceasta acum mai 'nainte de Nașterea lui Hristos se prăznuesc.

Tinerii cei cu numărul dumnezeestei Treimi și cu credința, nedumnezeirea biruind în cuptor, cu închipuiri au arătat lumii mai 'nainte Tainele lui Hristos cele ce erau să fie.

A Născătoare:

Ceeace ești plină de Dar Maică carea nu știi de nuntă, Fecioară nestricată, pre tine te ferim, că ai înflorit din neamul lui Avraam și din seminția lui David și pre Hristos ai născut, cel de prooroci propoveduit mai 'nainte.

CANONUL înainte prăznuirii.
De este afară de 20 de zile, se lasă.
Peasna 1-a, glas 1-u, Irmos

Hristos se naște slăviți-l..

Pre Hristos cel ce a fost prunc cu trupul, pre Hristos cel ce a săracit de bună voie, pre Hristos cel ce a fost văzut, a venit Fecioara acum în Vitleem să-l nască; Cerul și pământul să se bucure.

Munți și dealuri sălțați, dănuțiți prooroci cei de Dumnezeu grăitori, popoare și neamuri băteți în palme; mântuirea tuturor și luminarea s'a apropiat, a venit în cetatea Vitleemului să se nască.

A Născătoarei.

Sărac se face cel bogat, săraci făcând pre cei ce se îmbogățesc cu răutatea; om se cunoaște Dumnezeu din Fecioara ceea ce n'a știut de nuntă, și fără schimbare; toți cu cântări să-l laudăm că s'a prea slăvit.

Catavasiile:

Hristos se naște slăviți-l..
Peasna 3-a, Irmos

Pre tine cela ce ai spânzu-

,rat pre ape tot pământul „fără tinere, văzându-te făptura „spânzurat în locul căpățanei, „cu multă spaimă s'a cuprins „strigând: Nu este sfânt, fără „numai tu Doamne“.

În mormânt trei zile fiind, ai înviat cu scularea ta cea de viață începătoare pre cei morți din veac, și din osândă dezlegându-se, cu veselie s'au bucurat strigând: Iată izbăvire ai venit Doamne.

Slavă sculării tale Mântuitorul nostru, că din stricăciunea iadului și din moarte ne-ai scăpat ca un Atotputernic; pentru aceasta laudându-te grăim: Nu este sfânt afară de tine iubitorule de oameni.

Al Părinților.

Slava cea duple chip și duple asemănare a lui Dumnezeu păzindu-o tinerii, văpaea chipului celui de aur vitejește o au stins cu focul Duhului, cu credință strigând: Afară de tine Doamne pre altul nu știm.

Cu înțelepciune fiind îmbrăcați și cu puterea Duhului tinerii, pre înțelepții Vavilonului robindu-i i-au rușinat, și cu îndrăzneală au strigat: Nu este sfânt afară de tine Doamne iubitorule de oameni.

Bucură-se și împreună dă-

țuește cu tinerii legea și proorocii, și săltează astăzi înaintea dumnezeestii veniri a Domnului; și Avraam se bucură, că din sămânța sa a văzut pre Domnul întrupat.

A Născătoarei :

Zămislirea celui născut al tău a fost fără patimă, și întruparea mai pre sus de cuvânt; că taina cea mai pre sus de fire, cea vestită de prooroci s'a arătat nouă, Domnul carele este Cuvântul lui Dumnezeu.

Al înainte prăznului, Irmos

Fiului celui mai 'nainte...

Cela ce mai 'nainte de veci s'a născut din Tatăl, mai pre sus de gând, din Fecioară mai pre urmă s'a întrupat, precum însuși știe; vrând să înnoiască omenirea cea stricată de sfatul vicleanului șarpe.

Cela ce șade întru cei de sus împreună cu Tatăl și cu Duhul, văzând firea omenească împilată, Fiul lui Dumnezeu cel fără început, va să ia început, și să se nască cu trup ca un om.

A Născătoarei :

Cea mai sfântă decât îngerii, și decât toată făptura, pre Îngerul sfatului celui mare al Tatălui, acum îl naște cu trup, spre chemarea tuturor celor

ce-i cântă neîncetat : Sfânt ești Doamne.

Ipacoi, glasul al 8-lea :

Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor, iară acum a oprit plângerea femeilor, zicând : Pentruce aduceți mirul ? Pre cine căutați în mormânt ? Inviat-a Hristos Dumnezeu ; că este viața și mântuirea neamului omenesc.

Peasna 4-a, Irmos.

Deșertarea ta cea dumnezească pre Cruce, mai „nainte văzându-o Avvacum, „spăimântându-se a strigat : Tu „ai tăiat tăria celor puternici „Bunule, unindu-te cu cei din „iad, ca un Atotputernic“.

Dumnezească pogorârea ta în iad Hristoase Dumnezeule morților viață s'a arătat ; că tu pre vrăjmași jos i-ai legat Bunule, și cereasca cale oamenilor ai deschis.

N'au luat stricăciune, în groapă zăcând prea curat trupul Mântuitorului, ci ca un puternic a sfărâmat porțile iadului, și a înviat întru slăvire Hristos a treia zi.

Al Părinților :

Pre capii Părinților, pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov, să-i cinstim ; că din sămânța lor a strălucit Hristos,

întrupându-se din Fecioară, ca un Atotputernic.

Mai 'nainte însemnând cele ce erau să fie ale pogorării lui Hristos, Daniil pre fiare ca pre niște oi le-a arătat tuturor; că mai 'nainte a cunoscut ce-ace eră să fie, ca un prooroc al lui Dumnezeu.

Çătre veninul păcatului ne-fiind atrași tinerii, din văpaie au scăpat; ca mai cinstiți decât aurul fiind cu adevărat, în cup-torul înșelăciunii nu s'au topit.

A Născătoarei :

Çu mare glas se vestește așteptarea neamurilor, și mântuirea lumii, prin nașterea ta cea mai pre sus de fire Prea-curată, cinstită; pre carea o laudă astăzi adunarea Părinților.

Al inaintea prăznurii, Irmos :

Toiag din rădăcina lui Iesseiu.

Toiag din rădăcina lui Iesseiu ai odrăslit Fecioară, care ai înflorit floarea cea neveșejită, pre Făcătorul tuturor, cel ce a împodobit cu flori ca un Dumnezeu tot pământul, carele strigă lui: Slavă puterii tale Doamne.

Pre mine cel prădat prin mîncarea cea vicleană, și cu mintea alunecat, asemănându-

mă celor necuvântătoare, ai venit Cuvinte al lui Dumnezeu, iarăși să mă zidești, prunc făcându-te, și în ieslea dobitoacelor culcându-te; slavă puterii tale Doamne.

A Născătoarei.

Din muntele cel umbros lisuse, din Fecioară întrupat, Avvacum mai 'nainte te-a vă-zut sfărâmând munții cei răi și dealurile, și dând pierzării înălțările vicleanului, și taberile dracilor.

Peasna 5-a, Irmos :

Lumina cea neînserată a dumnezeestii arătării „tale Hristoase, ce-ace s'a făcut „spre noi, pentru milostivirea „ta, Isaia văzându-o, de noapte „mânecând a strigat: Invia-vor „morții, și cei din mormânturi „se vor sculă, și toți cei de pe „pământ se vor bucură“.

Strălucirea bucuriei închi-puind luminat ingerul, în mormânt purtător de lumină s'a arătat, vestind femeilor Invie-rea, și acestea lăsând plânger-rea, s'au bucurat vestind apos-tolilor.

Pentru milostivire cel prea bun luând chipul nostru, s'a pironit de voie pre Cruce, pen-tru mine cel ce din capul lo-cului am lepădat porunca cea

sfântă, și moare omeneste dăruindu-mi viață.

Al Părinților.

Pre începătorul Părinților ca pre un pricinuitor legii și al Harului, pre Patriarhul Avraam, astăzi adunându-ne cu credință să-l cinstim; căci ca un prooroc al lui Dumnezeu mai 'nainte a vestit pre Hristos din Fecioara, și a întâmpinat dumnezeiasca naștere a acestuia.

Mai 'nainte însemnând luminat venirea Domnului la noi, prin venirea îngerului, au stins cuptorul tinerii lui Avraam, și prefăcând focul în bură de rouă, prin credință au topit mărirea chipului celui de aur.

Incuiat-a gurile fiarelor cu Duhul Daniil în groapă; iară tinerii lui Avraam au stins tăria focului cu Darul. Și mântuindu-se de stricăciune, mai 'nainte au vestit pre Hristos din Fecioară, rugându-se ca Mântuitorului, pentru mântuirea noastră.

A Născătoarei:

Cu dumnezeescul Duh arătând intruparea ta cea fără patimă, Isaia a strigat Doamne, cugetând la legea Darului: Fecioara vine să nască duple trup, mai pre sus de fire pre

cel din neamul lui Avraam, și din seminția Iudei.

Al înainte prăznuirii, Irmos.

Dumnezeu fiind păcei...

Cela ce ești din fire Stăpân, desăvârșit între robi, Fiul lui Dumnezeu cel prea desăvârșit, bine ai voit a te chema și fiu omenesc, pentru milostivire, întru tot îndurate. Pentru aceasta de bună voie făcându-te sărac, mergi să te naști în peșteră prea bunule.

Cela ce ești din fire neîncăput Hristoase împărate, cum te va priimi înăuntru o peșteră mică? Cum va putea ieșea să te încapă Iisuse, pre tine cel ce vii cu trup întru ale tale din Maica carea nu știe de bărbat; ca pre cei ce se înstrăinase să-i mântuești Doamne.

A Născătoarei:

Mielușaua a venit să nască pre Păstorul; gătește-te sfântă peșteră; păstori alergați să vedeți pre Păstorul și Mielușelul cel ce s'a născut, maghilor pregătiți-vă cu daruri să vă închinați acestuia, ca unui Împărat intrupat.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin

„alergând, strig către tine:
„Scoate din stricăciune viața
„mea mult milostive!“

Morții omorîre, și iadului
surpare, te-ai făcut Bunule cu
îngroparea ta cea de trei zile,
și cu dumnezească cuviință
viață ai izvorît celor din lume,
inviind Iisuse Impărate. De două ori

Al Părinților

Obiceiu iubitor de streini și
credință înaltă Avraam având,
a priimit taina Treimii cu în-
chipuire, și s'a bucurat, și
'naintea lui Hristos alergând
acum, saltă.

Firea s'a supus acum prin
credința tinerilor, cu Darul Du-
hului; că focul cel a toate mân-
cător și fără rușine, s'a ruși-
nat de cei ce cinsteau pre fă-
cătorul focului, pre Iisus Hris-
tos.

Șalbătăcia lumii prin po-
runca lui Hristos s'a arătat
înscrișă, pentru dumnezească
pace, cu cuviință dumnezeea-
scă încuind Daniil proorocul
gurile leilor în groapă oare-
când.

Cela ce este unul nevăzut,
a voit a se vedea pentru noi
pre pământ ca un om, Zidito-
rul a toate, plinind ceeace a
făgăduit proorocilor de demult,
prin dumnezeescul Duh.

A Născătoarei:

Din pantece fecioresc ai
născut pre Hristos, Marie mai-
că mai pre sus de fire, pre ca-
rele l-a văzut proorocii duhov-
nicește; a căruia naștere mai
'nainte o prăznuesc dumneze-
eștii Părinți.

Al înainte prăznuirei, Irmos:

Din pantece pre Ionă

Cer nou fiind Stăpână, din
pantecele tău ca dintr'un nor
vii să răsari pre Hristos soa-
rele slavii, în peșteră cu trup;
pre cela ce cu strălucirile sale
vederos va să lumineze toate
marginile pământului, pentru
milostivirea cea nemăsurată.

Văzut-ai durerea noastră și
dosădirea îndurate Hristoase,
și nu ne-ai trecut cu vederea,
ci te-ai smerit pre tine însuși,
nedepărtându-te de Părintele,
și te-ai sălășluit în pantecele cel
neispitit de nuntă, care vine
să te nască în peșteră, fără
durere, cu trup.

A Născătoarei:

Munți și dealuri, câmpii și
vâi, popoare și seminții, nea-
muri și toată suflarea, strigați,
umplându-vă de dumnezeea-
scă veselie: Venit-a și a sosit
mântuirea tuturor, Cuvântul lui
Dumnezeu cel fără de ani, ca-
rele pentru milostivirea sub t
ani s'a născut.

De va fi această Duminică afară de numărul a 20 de zile, zicem Condacul acesta al Părinților, glas al 6-lea

Chipul cel scris de mână ne cinstindu-l, ci cu ființa cea nescrisă întrarmându-vă de trei ori fericiților, în lupta focului v'ați prea mărit, și stând în mijlocul văpăei celei nesuferite pre Dumnezeu ați chemat: Grăbește o îndurate și aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

icos

Ținde-ți mâna ta, dela carea oarecând au luat ispită Eghiptenii ce se oștiau, și Iidovii cei biruiți. Nu ne lăsa pre noi, ca să nu ne înghiță moartea ceeace însetează de noi, și satana carele ne urăște, ci te apropie de noi și te milostivește spre sufletele noastre, precum te-ai milostivit oarecând spre tinerii cei din Vavilon, cari neîncetat te slăveau și cari pentru tine s'au băgat în cuptor, și dintr'însul au strigat către tine: Grăbește o îndurate, și sârguește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți voind.

Iară de este înăuntru a 20 de zile, și la 24 ale acestei luni, zicem aceasta:

CONDAC, glasul 1-lu.

Podobie: Ceata îngerească...

Veselește-te Vitleeme; Eufrato gătește-te; că iată Mie-lușaua purtând în pân-tece pre

Păstorul cel mare, se grăbește să-l nască; pre carele văzându-l purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pre Fecioara ceeace l'a hrănit cu lapte.

icos

Lumina nașterii tale cea strălucită Fecioară, văzându-o Avraam iubitorul de Dumnezeu, și Isaac pururea slăvitul, și Iacov, și toată ceata cea de Dumnezeu aleasă a sfinților, se bucură, și făptura o a adus spre a ta întâmpinare cu cuvinte de bucurie. Că te-ai arătat pricinuitoare de bucurie tuturor, zămislind în pân-tece pre cel ce s'a văzut oarecând în Vavilon, și pre tinerii cei aruncați în cuptor fără dreptate, i-a păzit ne arși, mai pre sus de tot gândul. Pentru aceasta și cântă celui ce s'a văzut pre mâini de Fecioară, lăudându-te pre tine Fecioară, ceeace l'ai hrănit cu lapte.

În Duminică cea dinaintea Nașterii lui Hristos, avem datină dela sfinții și de Dumnezeu purtătorii Părinți, să facem pomenire tuturor celor din veac, ce au plăcut lui Dumnezeu, dreptilor Părinți. Dela Adam până la Iosif logodnicul prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, după neamuri, precum arată Evanghelistul Matei în Capitolul I al Evangheliei sale. Asemenea și a proorocilor și a proorocițelor, celor ce au propoveduit întruparea Domnului nostru Iisus Hristos.

Pomenirea celor întâi zidiți Adam și Eva.

Stih: Viețuind, laud pre morți începătorii neamului,

Vieții și morții mele pricinuitoare.

Pomenirea dreptului Avel fiul lui Adam.

Stih: Strigă lui Dumnezeu și fără de suflet sângele tău,

A căruia și ai morților și a celor mântuiți începutul a fost al tău.

Pomenirea dreptului Sit fiul lui Adam.

Stih: Sit nouă roada părinților în locul lui Avel, Om drept fiind precum era Avel.

Pomenirea dreptului Enos fiul lui Sit.

Stih: Enos arătându-se prea mare dela nădejde, La multe a lăsat răvnă spre nădejde.

Pomenirea dreptului Cainan fiul lui Enos.

Stih: Cainan cel în cartea lui Moisi scris, Și în cartea de față trebuie a fi scris.

Pomenirea dreptului Maleleil, fiul lui Cainan.

Stih: În rând alfe-se Maleleil la cuvântare, Fiul lui Cainan, de care s'a pomenit în cuvântare.

Pomenirea dreptului Iared fiul lui Maleleil.

Stih: Întru mulțimea dreptilor cu adevărat este drept,

A face pomenire și de Iared cel drept.

Pomenirea dreptului Enoh fiul lui Iared.

Stih: Arătat lui Dumnezeu Cuvântului bine plăcând,

Enoh întru nearătate locuri se află locuind.

Pomenirea dreptului Matusal fiul lui Enoh.

Stih: Enoh fiu pre tine Matusale pre tine știindu-te,

Spre știință altora te-am pus aicea scriindu-te.

Pomenirea dreptului Lameh fiul lui Matusal.

Stih: Doi Lamehi cunoscând, pre unul am socotit că trebuie a cinsti,

Nu pre ucigașul, ci pre Lameh carele de o numire s'a întâmplat a fi.

Pomenirea dreptului Noe fiul lui Lameh.

Stih: Adam prin lemn aduce oamenilor pierzare,

Iară Noe prin lemn, la tot neamul aduce mântuitoare scăpare.

Pomenirea dreptului Sim fiului lui Noe.

Stih: Sim părinteasca golire înțelepțește acoperind,

A aflat părințelele blagoslovenii spre acoperământ,

Pomenirea dreptului Iafet fiului lui Noe.

Stih: Ne puind Iafet rușinna părintească spre lăpșire,

Cu blagoslovenile părintești și-a luat vieții lungire.

Pomenirea dreptului Arfaxad fiului lui Sim.

Stih: Viu Domnul, eu viețuind, pre Arfaxad nu-l voi lăsa,

Căci de datorie este și pre acesta a-l cuprinde aicea scrierea.

Pomenirea dreptului Cainan, fiulului lui Arfaxad.

Stih: Nou Cainan nouă s'a ridicat,

Cu cel vechiu Cainan prin obiceiuri asemănat.

Pomenirea dreptului Sala fiului lui Cainan.

Stih: Cu acelor de un loc și a celor de un neam ceată,

Și pre Sala împreună leagă.

Pomenirea dreptului Ever fiului lui Sala, din care și Iudeii Evrei s'au numit.

Stih: Cu adevărat mare oarecarele a stătut Ever la Iudei,

Dela sine dând numirea, 'la tot neamul de Evrei.

Pomenirea dreptului Falec fiului lui Ever.

Stih: Prăznuesc și pre cel din Ever născut,

Căci precum Moisi zice Falec din ce s'a născut.

Pomenirea lui Ragav fiului lui Falec.

Stih: Iarăși dureri și iarăși naștere nouă.

Falec pre fiul său Ragav născându-ne nouă.

Pomenirea dreptului Seruh fiului lui Ragav,

Stih: Scriind ale celor vechi între ei nașteri, De voi uita pre Seruh voi păcătui.

Pomenirea dreptului Nahor.

Stih: Cunoscând că se află între cei mai de sus numărati,

Și pre Nahor din acel neam nu l-am depărtat.

Pomenirea dreptului Tarra fiului lui Nahor.

Stih: Fiu cu numele Tarra din Nahor a eșit, Și tată părinților a multe neamuri a stătut.

Pomenirea dreptului patriarh Avraam fiul lui Tarra.

Stih: Pre Avraam cum voi putea cu cuvinte a-l cinsti,

Carele s'a învrednicit chiar și pre ingeri a găzdui.

Pomenirea dreptului patriarh Isaac fiul lui Avraam.

Stih: Isaac spre junghiere aducându-se chip s'a făcut,

Cuvântului prea înalt, carele spre junghiere a venit de mult.

Pomenirea patriarhului Iacov fiului lui Isaac.

Stih: Iacov prin scara Fecioarei,

Vede pre Dumnezeu viind pre pământ înaintea nașterii.

Pomenirea patriarhului Ruvim întâiului fiu a lui Iacov.

Stih: Fiimei lui Iacov celui cinstit,

Incepătorie cinstită, pre dumnezeescul Ruvim am cunoscut.

Pomenirea patriarhului Simion al doilea fiu a lui Iacov.

Stih: Deși al doilea Simioane din naștere ești, Cu slava la noi însă nu al doilea ești.

Pomenirea patriarhului Levi fiului al treilea a lui Iacov, din carele este neamul leviților.

Stih: Dupăce slujitor dumnezeesc a prea marelui Dumnezeu ești,

O Levi! Carea mai mare slavă decât această voești?

Pomenirea patriarhului Iuda fiului lui Iacov, din a căruia neam este Hristos.

Stih: Pre Iuda cel mântuiri îl vor lăuda,

Căci Mântuirea Hristos este din Iuda.

Pomenirea patriarhului Zavulon fiului lui Iacov, a căruia neamul este pre țarmurile Mării.

Stih: Zavulon a ales a locui țarmurile,

Marginile pământului și a Mării într'una legându-le.

Pomenirea patriarhului Isahar fiului lui Iacov, al căruia neamul este lucrător de pământ.

Stih: Așezându-se pre sine Isahar spre oste-neală,

Își ține vieața, scoțând din pământ pâine spre hrană.

Pomenirea patriarhului Dan fiului lui Iacov a căruia seminție sunt judecătorii.

Stih: Limba stăpânirii Dan judecător de norod, Cu cumpăna dreptății toată judecata afară scoțând la norod.

Pomenirea patriarhului Gad, fiului lui Iacov, a căruia neamul este furându-se sau furând.

Stih: Gad prădându-se sau prădând aleargă. Cu biruințele însă pre toți tâlharii prin stăpânire leagă.

Pomenirea patriarhului Asir fiului lui Iacov, a căruia neamul este bogat spre holde purtătoare de grâu.

Stih: Asir zice pre cel gras îl îmbogățește spicul,

Și hrănește cu îmbelșugată pâine boerul.

Pomenirea patriarhului Neftalim, fiului lui Iacov a căruia neamul este multă mulțime.

Stih: Neftalim este ca o viță cu adevărat întinsă,

Seminția sa fiind intru mult neam întinsă.

Pomenirea patriarhului Iosif fiului lui Iacov, al căruia neamul este vestit și slăvit.

Stih: Tatăl tău Iosife zicându-te pre tine a fi sporit,

Slava numelui tău cu prescriere a zugrăvit.

Pomenirea patriarhului Veniamin, fiului lui Iacov, al căruia neamul din sălbatec se face blând.

Stih: Veniamin de dimineată ca un lup mândcând,

Dă mâncare îndeseară, arătându-se blând.

Pomenirea lui Fares și Zara, fiilor de gemene ai patriarhului Iuda.

Stih: Obștește laud seminția lui Iuda.

Pre fiii de gemene Fares și Zara.

Pomenirea lui Esrom fiul lui Fares.

Stih: Din Fares Esrom, ca din rădăcină odraslă,

Iară amândouă rădăcinilor dumnezeescul Avraam este odraslă.

Pomenirea lui Aram fiul lui Esrom.

Stih: S'a bucurat Esrom, pentru că nenașterea de fii n'a bolit,

Căci Aram este fiul său cel iubit.

Pomenirea lui Aminadav fiul lui Aram.

Stih: Aminadav din Aram născut se zice,

Căci a acestuia fiu Scriptura îl zice.

Pomenirea lui Naason fiul lui Aminadav.

Stih: Unul este și Naason din ceata Iuda,

Din Aminadav a neamului din Iudă.

Pomenirea lui Salmon, fiul lui Naason.

Stih: Sporit-a rândul neamului lui Avraam.

Salmon, ieșind din coapsele lui Naason.

Pomenirea lui Vooz fiul lui Salmon.

Stih: Evanghelistule, al acestui Salmon fiu, Pre carele scrii tu? Pre Vooz zice scriu. Pomenirea lui Ovid fiul lui Vooz cel din Rut născut.

Stih: Cu adevărat Ovid, din Rut s'a născut, cu neamul este Moavitean.

Iară din Vooz însă, arătat Israiltean.

Pomenirea lui Iessè, fiul lui Ovid.

Stih: Iessè naște, nască și odrasla ta.

Pânăce din ea, prunc marele Dumnezeu va avea Nașterea.

Pomenirea lui David împăratului fiului lui Iessè

Stih: Eu ce voi zice, Domnul mărturisind,

Pre David am aflat duple inima mea zicând.

Pomenirea lui Solomon împăratului fiului lui David.

Stih: Înțeleptul Solomon, întâiul între înțelepți vieții.

Având pre cea mai întâiu din bunătățile vieții.

Pomenirea lui Rofoam împăratului fiului lui Solomon.

Stih: Laudă ție Rofoame îți împletesc mare.

Zicând că este al tău strămoș David cel mare.

Pomenirea lui Avia împăratului fiului lui Rofoam.

Stih: Strigă Rofoam zicând către Avia,

Eu sunt părintele și tu îmi ești odrasla mae

Pomenirea lui Asa împăratului fiului lui Avia.

Stih: Pre Asa drept împărat.

Către cea cu patru titluri a împăraților l'a arătat,

Pomenirea lui Ioasafat împăratului fiului lui Asa.

Stih: Ioasafat duple toate eră bun în viață

Dela părinți aflând pricini de bună viață.

Pomenirea lui Ioram împăratului fiului lui Ioasafat.

Stih: Ioram nouă din Ioasafat s'a născut,

Fiu împărat din părinte împărat născut.

Pomenirea lui Ozia împăratului fiului lui Ioram.

Stih: Dat-a odraslă de bun neam pre Ozia,

Împăratul Ioram Ioasafat vița.

Pomenirea lui Ioatam împăratului fiului lui Ozia

Stih: Pre Ioatam, ca pe cel din Ozia prunc născut,

Cuibul împărăției l-a priimit.

Pomenirea lui Ahaz împăratului fiului lui Ioatam.

Stih: Stema carea capul lui Ioatam a încununat,

Bine potrivit și capul lui Ahaz a încununat.

Pomenirea lui Ezechia împăratului fiului lui Ahaz

Stih: Câștigă sfârșitul lăcrămând,

Atâta de mare putere curgerea lacrimilor avân.

Pomenirea lui Manasi împăratului fiului lui Ezechie.

Stih: Mântuitoare temelie spre pocăință,

Manasi pe noi rugăciune ne învață,

Pomenirea lui Ammon împăratului fiului lui Manasi.

Stih: Ammon născându-se în mijlocul porțirei,

Era și împărat și fiu împărăției.

Pomenirea lui Iosia împăratului fiului lui Ammon.

Stih: Iosia înaintea lui Dumnezeu este mare.
Pre carele cunoscând a-l lăuda mă tem să nu-i dau micșorare.

Pomenirea lui Iehonia împăratului fiului lui Iosia.

Stih: Se zice că pe când din Vavilon s'a mutat.

Iehonia în viață a intrat.

Pomenirea lui Salatiil fiului lui Iehonia.

Stih: Întâiul fiu după această mutare.

Salatiil a fost din Seminția ludei întru născare.
Pomenirea lui Zorovavel fiului lui Salatiil carele a ridicat biserica Ierusalimului fiad arsă.

Stih: Navuzardan biserica Domnului focului o a dat,

A căreea ardere prin ziduri Zorovavel o a ridicat.

Pomenirea lui Aviud fiului lui Zorovavel.

Stih: Aviud nadă, a căruia Zorovavel este odraslă.

Deci precum odrasla prescriu și aceea nadă.

Pomenirea lui Eliachim fiului lui Aviud.

Stih: Pre Eliachim a lui Aviud îl scrie fiu,
Mateiu de amărunitul nostru scriitor de fiu.

Pomenirea lui Azor fiului lui Eliachim.

Stih: Dumnezeuescul Azor din Eliachim s'a născut,
Dumnezeasca Scriptură zicând aceasta a adevărit.

Pomenirea lui Sadoc fiul lui Azor.

Stih: Azor născând pre Sadoc nu se tăinuiește,

Pre carele scriitorul cunoscându-l viața li tăgăduiește.

Pomenirea lui Ahim fiul lui Sadoc.

Stih: Celor ce pre fiul lui Sadoc caută,

Mateiu scoțând Cartea, pre Ahim arată,

Pomenirea lui Eliud fiul lui Ahim.

Stih: Născându-se din Ahim Eliud s'a arătat fiu,

Se va arăta încă și părinte hrănitor de fiu.

Pomenirea lui Eliazar fiul lui Eliud.

Stih: Iată născând și pre Eliud am cunoscut,

Pre Eliazar fiul, pre carele îl vei ști dacă ai vrut.

Pomenirea lui Mattan fiului lui Eliazar.

Stih: Eliazar, ascultă că pre Mattan a născut zice,

Cartea lui Mateiu. ce moașele învață.

Pomenirea lui Iacov fiului lui Mattan.

Stih: Și Mattan a adus fiu în viață.

Căci pe Iacov l-a născut în viață.

Pomenirea lui Iosif, logodnicul fiului lui Iacov

Stih: Logodnicul Iosif pre carele Duhul mai înainte îl apucă

Pomenitor al aceluia, pre ceea ce a luat în pân-tece arată.

Pomenirea dreptului Melhisedec.

Stih: Scriptura pre tine fără de tată și fără de mamă te are,

Inchipuind Melhisedec a lui Hristos naștere

Pomenirea dreptului Iov.

Stih: Iov nu ai trebuință de laudele mele cele pământești,

Aflând pre cel prea înalt, de carele duple vred-nicie lădat ești.

Pomenirea proorocului Moisi și Or și Aaron preoții.

Stih: Aaron împreună cu Or patima lui Hristos a însemnat,

Când amândoi cruciș pre Moisi a înălțat.

Pomenirea lui Isus fiului lui Nav.

Stih: A lăuda pre Isus care cuvânt va destoinici,

Carele împreună și cu Dumnezeu Cuvântul s'a învrednicit a vorbi.

Pomenirea sfântului prooroc Samuil.

Stih: Bland nouă pre ochiul lui Dumnezeu pune-ne,

Dumnezeescul ochiu, carele vezi și pre cele flitoare.

Pomenirea proorocului Natan.

Stih: Ascutită dojană fiind păcatelor Natan,
Celor ce am greșit, iertare le dai o Natan.

Pomenirea sfântului prooroc Daniil.

Stih: Și hiarele de rodul faptei bune se cutremură,

Cu lucrurile aceasta Daniil cel mare încredin-tează.

Pomenirea celor trei Coconi.

Stih: Și foc eră cuptorul focului și răcorire,
Către rău credincioșii foc, iară către Coconi răcorire.

Pomenirea deștei Sarrei soția lui Avraam.

Stih: Din amenințarea lui Dumnezeu și firea cea steapă se biruește.

Și martor este Sarra ceea ce prunc naște.

Pomenirea dreptei Sevecăi soției lui Isaac.

Stih: Și pre Reveca, cea între femei prea bună,
Cel ce între bărbați la bunătate avea întâimea pârtașă la pat o avură.

Pomenirea dreptei Llei soției cei întâiu a lui Iacov.

Stih: Feței Llei nedând Domnul Dar,

Dă spre naștere pântecelui Dar.

Pomenirea dreptei Rahilei a doue soție a lui Iacov

Stih: Pre părinteștii dumnezei Rahil îi fură cu dorul,

Iară în sfârșit dorește pre Dumnezeu Cuvântul.

Pomenirea dreptei Asintei soției lui Iosif celui prea frumos.

Stih: Cu frumsețea a întrecut soarele pre stele

Iară Asineta pre cele de sub soare fecioare.

Pomenirea dreptei Mariei surorii lui Moisi.

Stih: Să cântăm zice și iarăși Domnului,

Maria acum lovind în tâmpina rugăciunii

Pomenirea dreptei Devorrei, carea a judecat pre Israil.

Stih: Devorra este mai pre sus de femei cu-minte,

Judecând norodul Domnului cu adânc de minte.

Pomenirea dreptei Rut.

Stih: Neamul său și cinstirea Rut a părăsit.

Și de neamul și Dumnezeuul lui Moisi s'a lipit.

Pomenirea dreptei Saraftiei, la care a fost trimis Ilie

Stih: Nesemănată avea hrana Saraftia,

Nouă țărână având pre Ilie.

Pomenirea dreptei Sumanetidei carea a găzduit pre Elișeu.

Stih: Elișeu dezleagă ție încuitorile pântecului,

Căruia Sumanitido ai deschis încuitorile casei Pomenirea dreptei Iudit carea a omorât pre Olofern.

Stih: De carele tot omul se îngrozeă, cumplit oștean,

Femea Iudit a omorât pre Olofern. Pomenirea dreptei Estir, carea a izbăvit pre Israel de moarte.

Stih: Estir pre bărbații Israeliteni a scăpat, Cari dedemult cu grozăvia iadului s'ar fi îmbrăcat.

Pomenirea dreptei Annei maicei proorocului Samuil.

Stih: Născând fiul rugăciunii pre Samuil cel mare,

Anna biruește pre Fennana cea multă întru născare.

Pomenirea dreptei Sosannei.

Stih: Canon se pune înaintea celor întreg înțelepte în viață,

A Sosanei prea mult întreg înțeleaptă viață

Pentru ale căror rugăciuni, ne rugăm, să ne mântuim noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos.

Negrăită minune! Cea ce a izbăvit în cuptor pre „cuvioșii tineri din văpaie, în „mormânt se pune mort fără „suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine „ești cuvântat“.

O streină minune! Domnul cea ce șade întru cei de sus pre scaun, însuși, cu luarea trupului, moartea a răbdat; dar a înviat cu tăria Dumnezeirei împreună sculând pre morții cei din veac.

Tu tăria morții o ai scuturat, și ai înviat, dând sculare celor ce te slăvesc cu adevă-

rat pre tine Dumnezeu, și cu dreaptă credință îți strigă: Mântuitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Al Părinților.

Pre Hristos născând duple trup din credință, începătorule de neamuri părinte Avraame, te-ai arătat cu Duhul adevărat părinte al neamurilor, spre mântuirea noastră a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Sunetul cel neînsuflețit, care strigă în zadar, l-a tâmpit cântarea celor însuflețiți, și călcând tinerii cu trupurile fără vătămare, focul cuptorului celui ce ardea, au strigat: Izbăvitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Cu vederea Duhului privind de demult proorocul Daniil, mai 'nainte a închipuit a doua venire a lui Hristos, și cele înfricoșate de atunci, mai 'nainte le vestește strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Streină este minunea, ceea ce s'a vestit de prooroci și prin părinți de demult arătat, Fecioara cea Curată acum a venit vrând să nască, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule bine ești cuvântat.

Al înainte prăznuirii, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Vița cea dumnezească cocând Strugurul cel nestricat, se apropie și vine să-l nască, pre acela carele izvorăște vin de veselie și ne adapă pre noi, cei ce strigăm către dânsul: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Dumnezeiasca năstrapă, purtând în sine mirul cel cu miros, vine să-l deșerte în peștera Vitleemului, umplând de bună mireasmă de taină, pre cei ce cântă: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Vine cleștele care l-a văzut Isaia proorocul de demult, purtând pre Hristos cărbunele cel dumnezeesc în pânțec; carele arde toată materia păcatului, și luminează sufletele credincioșilor.

Peasna 8-a, Irmos.

Spăimântează-te înfricoșându-te Cerule, și să se clătească temeliiile pământului; „că iată se socotește între cei morți, cela ce locuiește întru cele înalte, și în mormânt mic ca un strein se primește „Pre acesta tineri bine-l cuvântați, preoți lăudați-l, popoare „prea înălțați-l întru toți vecii.

O nespasă umilința ta Hris-

toase cea pentru noi smeriții! Că iată moarte gustând Dumnezeu fără moarte fiind, în mormânt ca un om te-ai pus; ci ai înviat Cuvinte, împreună sculând pre cei de jos, carii te prea înalță întru toți vecii.

Spăimântatu-s'a tot auzul, cum cel prea înalt de bună voie vine pe pământ, să strice tăria iadului cu Crucea și cu îngroparea, și pre toți dimpreună să-i scoale strigând: Tinerilor bine cuvântați, preoți lăudați-l, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Al Părinților:

Ă ta junghiere mai 'nainte inchipuind Avraam, Hristoase, a suit pre Fiul său, pre carele născuse, plecându-se ție Stăpâne, în munte ca pre o oaie, vrând să-l junghie cu credință; ci și Isaac și bătrânul, s'au întors bucurându-se, prea înălțându-te întru toți vecii.

Văpaia cea ne ostenitoare a sfinților tăi tineri Hristoase, îmbrăcându-se întru tine focul cel dumnezeesc ca într'o haină, s'a stins îndată, și cu pogorierea ta a sunat roua celor ce cântă: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Datu-s'a leilor spre mâncare,

prin negrăite judecăți proorocul Daniil, dar a avut cu învățăturile înfrânării prin buna credință, pre fiare împreună postitoare întru adâncul groapei. Pentru ale căruia rugăciuni, ale lui Avraam și ale tinerilor, mântuește în pace Hristoase pre cei ce te laudă pre tine.

A Născătoarei:

Pre cel ce mai 'nainte l-a vestit prin credință prooroceștile glasuri, pre Iisus Emmanuel, carele a venit în chip de rob, Fiul și Cuvântul cel împreună fără început al lui Dumnezeu Tatălui, Fecioara Maria l-a născut dela Duhul sfânt, mai pre sus de fire, în cetatea Vitleemului.

Al înainte prăznuirei, Irmos :

Cuptorul cel răcorit...

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cu îngerii să strigăm întru veselie, Mântuitorul va să se nască, Stăpânul vine; pre acesta steaua îl arată, maghii aleargă să-l vază în iesle. Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Cu robii te-ai scris de bună voie Stăpâne, poruncii Chesarului supuindu-te; ca să scapi omenirea prin robia celui viclean, ca un Dumnezeu mult milostiv. Pentru aceasta bucu-

rându-ne cântăm: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

A Născătoarei:

Prunc mic mai presus de fire te port pre tine Cuvântul cel fără început, și ispită de bărbat nici cum n'am cunoscut, Fecioara a zis minunându-se: Pre cine-ți voi numi pre pă-mânt tată? Nu știu. Pentru aceasta împreună cu toți cânt ție: Bine se cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vocii.

Peasna 9-a, Irmos :

Nu te tângui Maică, văzându-mă în groapă pre „mine Fiul tău, pre carele m'ai „zămislit în pânțece mai pre „sus de fire; că mă voi scula, „și mă voiu prea slăvi și voiu „înălța întru slavă ca un Dum-„zeu, pre cei ce cu credință „și cu dragoste, neincetat te „slăvesc“.

Ce te tânguești făptură, văzând pre Cruce și în mormânt pre Stăpânul vieții și Dumnezeu? Că se va scula, luminat înoindu-te pre tine, cu scularea cea de a treia zi, iadul surpând și împreună ridicând pre cei morți, cari îl laudă.

Măcar de te-ai și pogorât

în mormânt ca un mort dătorule de viață, ci ai sfărâmat tăria iadului Hristoase; împreună ridicând pre morții pre cari mai 'nainte i-a înghițit, și ai dăruit înviere ca un Dumnezeu, celor ce cu credință și cu dragoste te slăvim.

Al Părinților:

Praznicul părinților celor mai 'nainte de lege săvârșind, cinstim pre Hristos cel dintr'înșii cu dumnezească cuvință; că Avraam împreună cu Isaac și Iacov, s'au arătat temelii proorocilor și legii, și Darului prin credință duhovnicești începători.

Dumnezeu cel ce a arătat lui Moisi cu foc în rug prin vedenie taina cea mai pre sus de minte, același în foc către tineri pogorându-se, cu focul cel firesc al Dumnezeirei sale, văpaia cuptorului roua o a arătat.

Cu Avraam adunându-se prea sfinții tineri și Daniil proorocul cel minunat al lui Dumnezeu, Isaac, Iacov, cu Moisi și cu Aron mai 'nainte de nașterea lui Hristos, dăntuesc cu credință, rugându-se neîncetat ca să ne mântuim noi.

A Născătoarei:

Împreună se bucură toată

făptura de nașterea ta Fecioară; că Vitleemul a deschis nouă Edemul; și iată de pomul vieții toți îndulcindu-ne prin credință, strigăm cu dragoste: Plinește Stapână rugăciunile noastre.

Al înainte prăznuirii, Irmos:

Taină streină văz...

Taine streine, infricoșate și prea slăvite! Domnul slavei a venit pre pământ, și în peștere a intrat săracind cu trupul, căutând să cheme pre Adam, și pre Eva din dureri să o izbăvească.

Cu scutecele tale dezlegi legăturile greșelilor, și cu multa sărăcie pre toți îi îmbogățești, îndurate; și puindu-te în ieslea dobitoacelor, scoți pre oameni din dobitocia răutăței, Cuvinte al lui Dumnezeu, ceea ce ești fără început.

A Născătoarei:

Propoveduirile proorocilor sfârșit au luat, că acela de carele au propoveduit că eră să vie la sfârșitul anilor, a venit, și s'a arătat, din curata Fecioară întrupându-se; pre acela cu gând curat să-l primim.

SVETILNA

Învierii, Slavă a Părinților

Pododie: Cu ucenicii să ne suim...

Cei mai aleși dintre patriar-

hi și părinții cei mai 'nainte de lege, cu credința mai 'nainte au strălucit, Avraam și Isaac și Iacov, ca niște luminători; că toți proorocii și dreptii dintr'înșii au strălucit, ca niște făclii luminoase, și toată făptura cu razele cinstitei proorocii o luminează, și se roagă cu deadinsul către Dumnezeu pentru lume.

Și acum, asemenea.

Mielușaua cea neîntinată, născând pre Mielușelul, pre Cuvântul cel fără de început, în vremile cele de apoi; această minunată a lui Adam nepoată și a lui David duple moștenire, a căreia naștere negrăită, mulțimea părinților mai 'nainte o prăznuește cu vrednicie.

Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem Svetilna Invierei, ci numai a Părinților acestea :

Din seminția lui Avraam și din dumnezeescul David al lui Dumnezeu părinte, se naște Cuvântul cel fără de început, carele pre tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, minunat i-a mântuit din văpae, prin pogorârea îngerului, și tânguirea femeilor întru bucurie o a prefăcut.

Slavă :

Cel mai aleși din patriarhi...
Vezi-o mai sus.

Apoi aceasta, Și acum :

Veselește-te Vitleeme, și tu Eufrato gătește-te, că Născătoarea de Dumnezeu vine în peșteră și în iesle, să nască pre Dumnezeu negrăit; o înfricoșată taină! A căruia acum dumnezeiasca naștere, Avraam și Isaac și Iacov și toți patriarhii și proorocii luminat mai 'nainte o prăznuesc și oamenii cu îngerii.

LA HVALITE.

Stihirile Invierei 4, și ale sfinților Părinți 4. Iară de se va întâmpla în 24 de zile, nu zicem ale Invierei, ci numai ale sfinților Părinți și ale înainte prăznuirei. Stihirile sfinților Părinți, glasul al 5-lea

Podobie: Bucură-te cămara...

Înalță glasul tău duple adevăr Sioane, dumnezeiască cetatea lui Dumnezeu, și propovăduiește dumnezeiască pomenirea părinților; cinstind împreună cu Avraam pre Isaac și pre Iacov pururea lăudatul; că iată împreună cu Iuda și cu Levi mărim pre marele Moisi și pre Aaron cel minunat; lăudăm împreună cu David pre Isus și pre Samuil. Înainte prăznuirea dumnezeieștii nașterii lui Hristos, cu cântări dumnezeiești prăznuind, cerem să dobândim bunătatea cea dela dânsul, și să dea lumii mare milă. De două ori.

Stih: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul Părinților noștri, și lăudat și prea slăvit este numele tău în veci.

Vino Ilie cela ce ai șezut oarecând în dumnezeiasca căruță de foc, și de Dumnezeu înțelepțite Elisee; cu Ezechie și Iosie, împreună vă bucurați voi cinstiți doisprezece prooroci însuflați de Dumnezeu; împreună dănțuiți întru nașterea Mântuitorului și întru cântări toți dreptii cântați. Tineri prea fericiți, cari cu roua Duhului ați stins văpaea cuptorului, rugați-vă lui Hristos pentru noi, cerând să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Că drept ești întru toate câte ai făcut nouă.

Ărătat-u-s'a pe pământ Fecioara cea din veac propovăduită de prooroci, Născătoarea de Dumnezeu, pre carea înțelepții patriarhi, și adunările dreptilor o vestesc. Cu carii împreună dănțuește și soborul dumnezeștilor femei, Sarra, Reveca, Rahil, Anna și laudata Mariam sora lui Moisi. Asemenea se bucură cu acestea împreună și marginile lumii, și toată făptura cinstește; că Ziditorul tuturor și Dumnezeu, vine să se nască cu trup, și să dăruiască lumii mare milă.

Slavă glasul al 8-lea:

Adunarea învățăturilor legei...

Iară de se va întâmpla în 24, rămâne Slavă și cântăm aceste Stihiri, lăsând ale invierii. Glasul al 4-lea.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat..

Glasul Isaiei se plinește, că iată Fecioara poartă pre cel necuprins, cuprins cu trupul în pânțele, și cu prea slăvire vine să-l nască. De Dumnezeu primitoare peșteră bine te înfrumusețează, Vitleemegătește-te, că Impăratul te-a ales pre tine spre locaș. Priimește iesle pre pruncul Hristos cel înfășurat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpâne, vrând să rupi zapisul greșelilor, și să scrii în cartea vieții pre toți cei omorâți prin furtul șarpelui; Fecioara te poartă, pre tine cela ce toate le porți, pre tine cela înfășurat cu trup muritor, carele și a te sălășlui în peșteră mică ai binevoit, carele după ce te-ai născut, cetele cele de sus îngerești te-au laudat, cu dumnezeștii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Norul cel luminos și însuflețit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ ca să adape fața lui. Primăvara Darului, rândureaua cea înțelegătoare, purtând în lăuntru în pânțele, cu cuvânt negrăit va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat și nespurcat,

pre Impăratul în peșteră îl aduce întrupat.

Slavă, glasul al 8-lea.

Ădunarea învățăturilor legii, arată dumnezească nașterea lui Hristos cea trupească, și pre cei ce mai 'nainte de lege au binevestit Darul, ca pre cei ce au fost mai pre sus de lege, prin credință. Pentru aceea, pre aceasta ca pre una ce a fost pricină mântuirii din stricăciune, sufletelor celor ce erau ținute în iad, mai 'nainte o au propoveduit, Doamne slavă ție.

Și acum :

Prea binecuvântată ești...

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule, Troparul Invierii.

Ecteniile și Otpustul.

Ceas întâi, și Otpust desăvârșit.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și din Canonul Părinților Peasna 3 pe 4. După Vohod, Troparul Invieții și al Părinților, Slavă, Și acum, Condacul părinților. Prochimen, glas 4: *Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri... Apostolul către Evrei: Fraților, prin credință a nemernicilor Avraam... Evanghelia dela Matei: Cartea neamului lui Iisus Hristos. Iară a Duminicii rândului se lasă.*

CHINONICUL :

Lăudați pre Domnul din Ceruri...

Altul :

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul mucenic Vonifatie, Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile glas al 4-lea.

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Poftit-ai buna numire mai 'nainte gătită muceniciilor, purtătorule de chinuri, mult pătimitorule, și dureri ai răbdat cu gând îndrăzneț, nădăjduind a te muta către odihna cea fără durere, căutând a lua daturile cele cerești, și odihna raiului, lumina cea neînserată, și viața cea veșnică, cu totul Fericite.

Dezrădăcinarea unghiilor, cumplita îmboldiri și înfierbântarea plumbului, tăerea capului, și durerile cele iuți ai suferit, și te-ai adaos la ceata răbdătorilor de chinuri, bucurându-te, mult pătimitorule. Pentru aceasta săvârșim pomenirea ta cea de preste an, mucenice Vonifatie, împreună vorbitorule cu ingerii.

Slugă trimițându-te întâi, te-a priimit dumnezeesc stăpân Aglaea, Vonifatie; că ai domnit preste patimi, și împărățind preste tiranul, ai surpat pre vrăjmași, încununându-te cu cununa biruinței. Pentru aceasta zidindu-ți ție biserică

sfântă și frumoasă, te-a pus într'ânsa, laudându-te pre tine sfințite.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Stăpână ceea ce ai născut pre Judecătorul cel prea drept, roagă-l Fecioară, să nu mă osândească la înfricoșata judecată cea viitoare, pre mine cel ticălos, carele am viețuit desfrânat, ci să mă pue dimpreună cu cei aleși, cari vor să stea deadreapta lui, pentru mila și bunătatea sa cea prea multă.

A Crucii, a Născătoarei:

Prea curată Stăpână, văzând pre Hristos omorându-se și omorând pre vicleanul, plângându-l ca pre un Domn laudat, pre cel ce a ieșit din pântecul ei, și mirându-se de îndelungă răbdarea lui strigă: Fiul meu prea dulce! Nu uita pre roaba ta și nu zăbovi, iubitorule de oameni, cea ce ești iubit sufletului meu.

Tropar glas al 4-lea:

Mucenicul tău Doamne Vonifatie...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, și al Mucenicului pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu credință te cânt Mucenice împodobite.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei părți ale sufletului, „înneacă-i, cea ce te-ai născut „din Fecioară, întru adâncul „nepătimirei rogu-mă; ca ție, „ca întru o alăută întru omorârea trupului, să-ți cânt cântare de biruință“.

Cu cuget osârdnic râvnind pătimitorilor celor viteji, te-ai nevoit cu tărie, și ai omorât pre șarpele cu nevoințele tale cele purtătoare de viață, pătimitorule Vonifatie, împreună vorbitorule cu sfinții îngeri.

Văzând înșelăciunea vrăjmașului tinsă pe pământ, viteazule pătimitorule, aprinzându-ți-se sufletul de dragostea cea dumnezească, ai intrat în privește cu cuget nespăimântat, de trei ori Fericite,

Slavă:

Luminându-te de dumnezească înțelepciune Fericite, ai nebunit pre vrăjmașii cei neînțelepți, vestind pre Hristos, carele s'a asemănat trupește, acelora la cari a vrut să se

arate, mucenice Vonifatie, mult
pătimitorule.

Și acum, a Născătoarei :

Muntele lui Dumnezeu, care-
le l-a văzut mai 'nainte Daniil,
pre cortul cel înțelegător les-
pedea cea cinstită, sfințenia
slavei, masa care a încăput
dumnezeasca pâine, pre prea
sfânta Fecioară să o lăudăm
cu cântări.

Peasna 3-a, Irmos :

Biserica cea stearpă...

Ca unul ce ai poftit slobozi-
rea cea de sus mărite,
ești slobod de jugul robiei,
râvnind patimilor celor cinstite,
ale celui ce s'a făcut rob pentru
milostivire, pururea pomenite.

Ărătându-te mai pre sus
de cugetele cele trupești, cu
schimbare dumnezească, fără
veste toată pornirea nevoilor
ai răbdat, veselindu-te mucenice
Vonifatie.

Slavă :

Lepădatu-te-ai de sineți, și
ai ieșit în priveliște, și ai alergat
către luptele vrăjmașului, fiind
întărit cu arma Crucii; și ca
un biruitor te-ai prea mărit, pu-
rurea pomenite mucenice Vo-
nifatie.

Și acum, a Născătoarei :

Deșertatu-s'a pre sine în
pântecele tău, nepărăsind să-

nurile părintești, Dumnezeu cel
mai pre sus de ființă, și s'a
făcut fiu al tău, Preacurată,
mântuind omenirea.

Irmosul :

Biserica cea stearpă a năs-
„cut din păgâni, și adunarea
„cea cu mulți fii a slăbit; mi-
„nunatului Dumnezeuului nostru
„să-i strigăm: Sfânt ești Doa-
„mne!

Sedealna, glas 1-lu.

Podobie : Mormântul tău Mântuitorule...

Cinstind pre Dumnezeu,
te-ai cinstit de dânsul podoaba
mucenicilor, fericite Vonifatie;
pentru aceia te-a și împodo-
bit pre tine cu cununa dum-
nezeștei măririi. Drept aceea
astăzi prăznuind prea sfântă
pomenirea ta, ne rugăm ție:
Roagă-te pentru noi Domnului

Slavă, glas al 4-lea.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Dupre lege ai pătimit ne-
voindu-te, și ai rușinat pre ti-
ranul și momelele lui; și întrar-
mându-te cu Crucea, ai suferit
chinurile cele cu dureri Ferici-
te, și ți-ai luat plată mărirea
cea cerească. Pentru aceasta
te rugăm, roagă-te să ne izbă-
vim noi.

Și acum, a Născătoarei :

Degrab priimește Stăpână
rugăciunile noastre, și le du

Fiului și Dumnezeului tău, Doamnă prea curată. Sfăramă supărările celor ce aleargă la tine, risipește năvălirile și îndrăznirile Fecioară, a celor ce se întrarmează acum asupra robilor tăi.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce înălțându-te, Maica ta ceeace nu știe de mire, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o maică tânguindu-se, zicea: Ce minune nouă și streină este aceasta Fiul meu! Cum tu viața tuturor te împreuni cu moartea? Vrând să înviezi pre cei morți ca un milostiv.

Peasna 4-a, Irmos:

Pentru dragostea chipului tău ai stătut milostive „pre Crucea ta, și s'au topit „neamurile; că tu ești iubitor „rule de oameni, tăria mea și „lauda mea“.

Fericind răbdarea celer ce se nevoiau cu râvna cinstitorilor patimi, te-ai asemănat lor, înțelepțite de Dumnezeu Fericite.

Mergând cu credință spre adunare de dumnezești mucenici prea fericite, pre sineți te-ai dat povară vrednică de minune celeia ce te dorea, de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă:

Curățindu-te Mucenice ca aurul în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat de cât aurul, răbdând închipuirea patimilor celui ce te-a zidit.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscându-ți fecioria pecetluită după naștere, Fecioară, cu credință ai slăvit pre Cuvântul cel neîncăput, carele s'a născut din pântecul tău.

Peasna 5-a, Irmos:

Luminarea ta Doamne trimite-o nouă, și scoate-ne „din negura greșelilor Bunele, pacea ta dăruindu-ne.

Ca o stea luminoasă ai răsărit dela apus, și apuind Mucenice pătimind vitejește, îndatăși răsari către apus, luminând marginile.

Novoit-te-ai mucenicește, răbdând dezrădăcinarea unghiilor, cu trestie ascuțită fiind împuns Mucenice, și prin credință ai tâmpit boldurile vicleanului, cu Darul.

Slavă:

Măestriile vrăjmașului s'au slăbit asupra ta, de Dumnezeu înțelepțite, că cu privirea către Dumnezeu cea neabătută, suferiai chinurile trupului, ca și cum ai fi fost fără de trup.

Și acum, a Născătoarei:

Spală de toată întinăciunea sufletul meu Fecioară, și mă mântuește Preacurată, ceea ce ai intrupat pe pământ pre Mântuitorul Dumnezeu cel adevărat.

Peasna 6-a, Irmos

Strigat-a mai înainte...

Fiind bătut preste ranele trupului, ai rănit pre cei fără Dumnezeu, cari fără vindecare boleau de necunoștință, și celor bolnavi te-ai arătat doctor, pătimitorule Vonifatie.

Înălțându-te către Dumnezeu fericite, cu adaosul pătimirilor ai surpat pre vrăjmașii cei nevăzuți, și celor căzuți te-ai făcut ajutor, purtătorule de chinuri.

Slavă :

Târându-te pe pământ ca o piatră de mult preț, pătimitorule, ai surpat zidul înșelăciunii, și inimile credincioșilor foarte mult le-ai întărit cu credința.

Și acum, a Născătoarei :

Rugul te însemnă pre tine mai înainte Prealăudată, arzându-se și nici cum mistuindu-se; că precum acela, asemenea și tu nu te-ai vatamat, intrupând pre Dumnezeu.

Irmosul :

Strigat-a mai înainte închi-

„puind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionă în chit „rugându-se, din stricăciune „mă scapă, lisuse împărate al „puterilor.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Podobie : Arătat-te-ai astăzi..

Jertfă fără prihană te-ai adus de voie, celui ce s'a născut din Fecioară pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înțelepte Vonifatie.

icos.

Precum a povățuit steaua dela răsărit pre maghii dela Persida, așa pre tine te-a îndreptat dumnezeiasca voie dela apus, cugetătorule de Dumnezeu, ca să te închini lui Hristos celui ce a bine voit să se nască în peșteră, ca unui Împărat a toată lumea, și să-i aduci daruri, ca tămâia, ca smirna și ca aurul, credință, dragoste și nădejde. Pentru aceasta te-ai adus tot pre sineți dar fără prihană, strigând către tiranul judecător cu îndrăzneală, și zicând: Rob al Hristosului meu sunt! purtătorule de cunună, înțelepte Vonifatie.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului mucenic Vonifatie.

Stih: Căutând Vonifatie oasele mucenicilor, S'a aflat pre sineși tăiat fiind în ceata mucenicilor.

In a nouăsprezecea zi, s'a tăiat de sabie, Grumazul lui Vonifatie.

Acesta a fost pre vremea împărăției lui

Dioclițian, rob unei femei mari, de cinste, anume Aglaea, fata lui Acachie Antipatului Romei, carele făcea păcate trupești cu stăpână-sa; eră și bețiv, eră și milostiv, și iubitor de străini, și dă cu osârdie la cei lipsiți milă, și se înfrângea cu inima, și i se făcea milă de nevoile oamenilor; asemenea și stăpână-sa era milostivă; și iubea pre mucenici. Deci într'una din zile, zise lui Vonifatie: Mergi la Anatol unde mărturisesc sfinții, și-mi adu moaște de sfinți, ca să le avem de ajutor, și de sufleteasca mântuire. Iară Vonifatie răzând zise: De vor aduce moaștele mele, primi-le-vei? Ea răsă, și-l numi bețiv. Deci învățându-l îl trimise cu bani, și mergând cu douăsprezece slugi și cu mulți galbeni la Cilicia, unde se munceau sfinții, află sfinții în munci, și le sărută legăturile și ranele. Apoi a statut de față înaintea ighemonului, mărturisindu-se că este creștin, și prinzându-l l-a spânzurat cu capul în jos, l'a strujit fără milă, și l-a bătut trestii ascuțite pe supt unghii; i-a dat plumb topit pe gură, și l-a băgat cu capul în jos într'o căldare plină de smoală ce fierbea, și ieșind nevătămat, pieriră cînzeci de ostași din străjuitori. Apoi tăindu-i-se capul curse lapte în loc de sânge; cu această ocazie au venit către Hristos cincizeci de oameni și s'au botezat. Iară slugile ce venise cu dânsul dela Roma, dacă văzură că se zăbovea, socotiră că el va fi umblând prin cărciume după beție, precum îi știă năravul; iară dacă au aflat de slujitori anume, de chinurile și muncile ce a răbdat, și că ș'a dat și sfârșitul, au umblat de i-au găsit moaștele, și căzând pre dânsul, și plângându-l și sărutându-l, cerea iertare, căci îl grăiseră de rău și-l hulise; și cumpărându-i trupul drept cinci sute de galbeni, l'a adus la Roma; de carele aflând stăpână-sa Aglaea cu amăruntul prin descoperire de inger, l-a întâmpinat și l-a primit cu mare cinste, și l-a îngropat aproape de cetate de cincizeci de stadii, și făcând o biserică pe numele lui, la casa ei în mijlocul orașului, l-a mutat acolo, unde în toate zilele iese izvor de tămăduiri; iară de atunci petrecând ea cu cuvîntă și plăcere dumnezească, cu pace ș'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Ilie, Prov și Aris.

Stih: Degrab urmează ție prin nevointă Prov mucenice Ilie,

Tăindu-i-se capul de sabie.

Răzoinic te-ai arătat cu adevărat Aris impropria focului,

Războinic gânditor având armele credinții.

Acești sfinți erau din Eghipt, și fiind creștini mergeau la Cilicia, spre cercetarea creștinilor ce mărturiseau acolo. Deci ajungând la Ascalon, au fost prinși și s'au adus înaintea judecătorului de acolo numit Firmilian, și mărturisindu-se creștini, au suferit multe munci. Sfântul Aris și-a săvârșit mucenia prin foc. Iară lui Prov și lui Ilie li s'au tăiat capetele, și se săvârșește pomenirea lor, în mucenicescul loc al sfântului Filimon.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timoteiu și Polievct.

Stih: Unde v'om pune pre Timotei cel pârjolit,

Căci a priimit prea cinstitul sfârșit.

Polievcte Chesariote carele este al tău sfârșit? Trecând prin foc am aflat doritul sfârșit.

Dintre aceștia, sfântul Timotei fiind prins și mărturisind pre Hristos, după multe munci, prin foc ș'a dat sfârșitul în Mavritania; iară Polievct cu feluri de munci fiind certat, în Chesaria fiind aruncat în foc, a priimit sfârșitul.

Intru această zi, sfinții mucenici Evtihie, Tesalonichi și cei dimpreună cu dânsii bărbați două sute, și femei șaptezeci, ce s'au săvârșit prin sabie.

Stih: Și tu Tesalonichi împreună cu Evtihie, Biruință ai aflat cu bună norocire prin sabie. Două zecimi de bărbați a omorât sabia, A omorât și femei de șapte ori zece.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Grighentie.

Stih: Grighentie legătura trupului a lăsat,

Și unde nu este locul trupurilor s'a mutat.

Acesta era dela Mediolan, carele ajungând în legiuita vârstă, s'a făcut ascultător și lucrător dumnezeescilor porunci ale lui Hristos, și duple dumnezeasca voie a priimit hirotonia în Diacon; de atunci și în urmă, s'a supus Fericitul la mai multe postiri și aspră viețuire. Pentru care apoi s'a învrednicit a lua Darul Duhului Sfânt, și a săvârșit semne și minuni. Deci întâmplându-se să

scrie împăratul Etiopiei Elezvaan, la Papa și Patriarhul Alexandriei Proterie cu numele, ca să-i trimită un Episcop desăvârșit (pre vremea împăratului Iustin), se mânia Patriarhul, că nu afla asemenea Episcop vrednic ca să trimită. Iară prin dumnezeasca descoperire, s'a arătat Patriarhului, Evangelistul Marcu, și i-a arătat care este vrednic acolo să se trimită Episcop; acesta era sfântul Grighentie, carele atuncea de curând mersese la Alexandria, din dumnezeasca pronie, și se găzduia de un creștin. Deci luându-l pre el Patriarhul cu multă bucurie, l-a Hirotonisit Episcop, și îndată l'a trimis la Etiopia, întărindu-l cu scrisori, și cu celelalte câte se cuvin Arhiereilor. Deci văzându-l împăratul cu totul vrednic de cinste și prea cucernic, și din scrisorile ce avea adevărindu-se, cu dulceață l-a priimit. Iară sfântul a hirotonisit în eparhia aceea preoți și diaconi, și au înnoit toate bisericile, pre cari atuncea de curând le zidise împăratul, și pre mulți evrei a botezat. Apoi înduplecând pre cei întâiu dascăli ai evreilor, atât prin cuvinte cât și din dumnezeștile Scripturi, iară mai ales, îmboldindu-i pre ei și cu minunile, așa i-a adus la adevărată credința lui Hristos; căci mai 'nainte acel neam, mai tot era Iudei. Ci și legi le-a rânduit lor Sfântul, și toată fapta plăcută lui Dumnezeu i-a învățat. Deci așa bine și cu cuvioșie păstorindu-și turma sa fericitul, și multe minuni săvârșind, s'a dat sfârșitul cu pace, dupăce a ajuns întru prea adânci bătrânețe

Intru această zi, sfântul mucenic Trifon.

Stih: Trifon cu trupul în răchită s'a suit,
Și cu duhul către mare cerească înălțime a înaintat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând
în Vavilon, văpaia cup-
torului au călcat cu laude stri-
gând: Dumnezeuul părinților
„noștri bine ești cuvântat“.

Neplecându-ți genunchele

celor ciopliți, te-ai aruncat în
mari primejdii, ca într'un cuptor,
Mucenice, întru carele răcorin-
du-te, strigai: Dumnezeuul pă-
rinților bine ești cuvântat.

Sârguindu-se cel cu cuget
viclean, să slăbească tăria
mărturisirii tale, fără milă varsă
plumbul fierbând în cele din-
lăuntrul tău, dar de față s'a
rușinat.

Slavă:

Tăindu-ți-se grabnic sfântitul
cap, ai tăiat capul cel cu multe
măestrii, al vicleanului vrăjmaș,
cu sabia bărbăției tale Muce-
nice al lui Hristos, de Dum-
nezeu înțelepțite.

Și acum, a Născătoarei.

Ca să te laud pre tine Fe-
cioară cu glasuri cuvioase,
scapă-mă de patimi cu rugăciu-
nile tale, de primejdii, de su-
părări, și de oamenii cei vicleni,
cari caută să-mi facă rău.

Peasna 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

De folos lucrându-ți Hristos
mântuirea ta Vonifatie,
mergând să cauți moaște de
ale sfinților biruitori mucenici,
te întărește pre tine, să te faci
ceeace cu credință însuți căutai.

Fericitei stăpâne, fericită
avuție te-ai dat Fericite, cu care
îmbogățindu-se, cântă cu inimă

veselă: Toate lucrurile binecuvântați pre Domnul.

Degrad ridicând sfințită biserică, pururealădatafemeie, te-a pus într'insa, pre tine carele ai fost locaș dumnezeștii Treimi, purtătorule de chinuri al lui Hristos, Vonifatie.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Omorându-te pentru dragostea celui ce te-a zidit, cu rugăciunea ta cea făcătoare de viață, vindecă pre cei ce cad în moartea patimilor, cari strigă: Toate lucrurile binecuvântați, și lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Preste tine cea Curată pogorându-se cel mai pre sus de Dumnezeire, s'a întrupat precum știe, Fecioară, și a îndumnezeit pre oamenii, cari cântă: Toate lucrurile binecuvântați, și lăudați pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm..

Izbăvitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce se țineau „de buna credință, în mijlocul „văpăei pogorându-te i-ai ro-
„urat, și i-ai învățat să cânte:
„Toate lucrurile binecuvântați
„și lăudați pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos;

Eva adică prin...

Văzându-te comoară sfințită, se veselia cea pururea

pomenită strigând: Trimițându-te pre tine rob Fericite, te-am priimit stăpân adevărat, mântuindu-mă prin tine de robia răutăților, cu rugăciunile tale cele bine primite.

Ca un crin ai înflorit în văile cele înțelegătoare ale mucenicilor, Vonifatie, ca un finic te-ai înălțat, ca un chedru mirositor te-ai cunoscut, ca un chiparis ales te-ai arătat, bine miresmind inimile noastre.

Ăstăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta pătimitorule, ca un soare strălucind cu dumnezeștile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă, gonind negura patimilor, Mucenice de Dumnezeu înțelepțite prea fericite.

Slavă:

Ca un soare ai răsărit de la apus, și ai ajuns până la cetatea răsăritului, unde te-ai și chinuit, și cu moarte apuind, către viață ai alergat, și ajungând la Roma cea lăudată, o ai întărit cu rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, ceeace ești fără prihană, pre mine carele sunt cuprins de întunerecul păcatului, Născătoare de Dumnezeu, și dă-mi a umbla întru ziua dumneze-

eștelor porunci, Mireasă a lui Dumnezeu; ca să te laud pre tine cea cu totul lăudată.

Irmosul:

„Eva adică prin boala neascultării, blestemul înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla ce ai purtat în pân-tece, „ai înflorit lumii binecuvântărea. Pentru aceasta toți te „slăvim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTA LUNĂ

ÎN 20 DE ZILE.

Înainte prăznuirea cea după trup a Nașterii Domnului; Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Și pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ignatie, purtatul de Dumnezeu.

VEZI: Căde-se a ști, că Octoiul nu-l cântăm, până la odovania praznicului arătării Domnului, adică din 20 ale lui Decembrie, până la 14 Ianuarie.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirii 3, și ale sfântului 3. Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-iu, singur glasul a lui Anatolie:

Mai 'nainte să prăznuim popoare Nașterea lui Hristos, și ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul, și să vedem pre Fecioara cu simțirile cele sufletești, mergând să nască în peșteră pre Domnul tuturor și Dumnezeul nostru; a căruia Iosif văzând mărirea minuni-

lor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfășat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Mai 'nainte să prăznuim noroadă Nașterea lui Hristos, și mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălțăm cu cugetul, și să vedem în peșteră mare taină; că s'a deschis Ede-mul, venind Dumnezeu, din curata Fecioară, desăvârșit fiind el în Dumnezeire și în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime Sfântă slavă ție.

Ăuzi Cerule, și ascultă pământule, că iată Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, merge să se nască din Fecioara carea nu știe de bărbat, cu bună voința celui ce l-a născut fără patimă, și cu împreună lucrarea sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme, că cel ce este deapururea, se face ceea ce nu a fost, și Ziditorul a toată zidirea cu strein chip se zidește; cel ce dă lumii mare milă.

Alte stihiri ale sfântului, glasul al 4-lea.

Podoble: Cea ce de sus ești chemat...

Cea ce te-ai chemat duple vrednicie de Dumnezeu purtat, când Stăpânul fericite Ignatie, ca un milostiv în brațe te-a luat, arătându-ți învățăturile filozofiei celei înalte, atunci ai luat raza cea mult luminoasă, ca și buretele apele, dintru adâncul luminărilor întru tine priimindu-le; pentru aceasta ai urmat după urma celui ce te-a chemat, a lui Hristos Dumnezeului nostru; pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Rănit fiind cu dragoste desăvârșit, când râvna cea arzătoare a aprins sufletul tău, prea sfințite, la stăpânul îndemnându-te a merge, părinte; atunci ai strigat acest pururea lăudat cuvânt: Grâul Zidtorului sunt; prin dinții fiarelor mi se cade să fiu cu totul măcinat, ca să mă arăt pâine prea curată, Cuvântului și Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Împreună te-ai răstignit cu Hristos, arătătorule de cele sfinte, când ai strigat acest cuvânt de Dumnezeu însuflat: Dragostea mea s'a răstignit, și foarte mă grăbesc a fi părtași patimii acestui; mânat de

aceasta Ignatie, ca și soarele dela răsărit, ai înconjurat pornindu-te spre apus, și ai luminat fericite, și cu stema împărăției te-ai împodobit, lui Hristos aducându-te. Pre acesta roagă-l, să mântuiască, și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

De Dumnezeu purtătorule Ignatie, în brațe priimindu-te, de doritul tău Hristos, ai luat plata lucrării de sfintenție a Evangheliei lui, ca să te sfârșești prin sânge. Pentru aceasta grâu făcându-te al lucrătorului de pământ celui fără de moarte, prin dinții fiarelor te-ai măcinat, și pâine dulce lui Hristos te-ai arătat. Roagă-te pentru noi pătimitorule fericite.

Și acum, glasul acelaș;

Priimește Vitleeme pre Mitropolia lui Dumnezeu, că vine să nască întru tine lumina cea neapusă. Ingeri minunați-vă în Cer, oameni proslăviți pe pământ, maghi dela Persida întreit sfânt dar aduceți, păstori fluerând, cântare întreit sfântă cântați: Toată suflarea să laude pre Făcătorul a toate.

VEZI: Iară de se va întâmpla înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos Sâmbăta, Vineri seara nu se cântă Dogmatica glasului. Asemenea și la înaintea prăznuirii dumnezeiești arătări.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas 2. Singur glasul, a lui Chiprian.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre; gătește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască. Vitleeme pământul Iudei împodobește-te și te veselește, că dintru tine a răsarit Dumnezeu nostru. Auziți munți și dealuri, și laturile cele de prin prejurul Iudeei, că vine Hristos, ca să mântuiască pre omul carele l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

A lui Andrei Pirul.

Veniți toți să prăznuim cu credință Nașterea lui Hristos, și duhovnicește cântarea ca o stea puind înainte, ca maghii să înălțăm cu păstorii slavo-slovie: Venit-a mântuirea oamenilor din pântece fecioresc, chemând pre oameni.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Insăși Podobie:

Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobește-ți casa, întru care cel dumnezeesc se naște.

Slavă, glasul 1-ii, a lui Studitu:

O sufletul tău cel tare și de diamant, vrednicule de fericire Ignatie! Că tu către cel dorit al tău cu adevărat neîntrerupt dor având, ai grăit: Nu este în mine foc iubitor de materie,

ci apă vie grăitoare este în lăuntrul meu, care-mi zice: Vino la Tatăl! Pentru aceasta fiind aprins cu dumnezeesc Duh, ai invitat fiarele să te despartă mai degrab de lume, și să te trimită la doritul tău Hristos. Pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, glas același:

Mai 'nainte să prăznuim noroadă Nașterea lui Hristos...

Caută la Vecernie Stihira întâia. Troparul sfântului, glasul al 4-lea:

Și pârtaș obiceiurilor...

Caută-l la sfârșitul cântii. Slavă, și acum, al înainte prăznuirii, glas același:

Gătește-te Vitleeme, deschisus-a tuturor Edemul, împodobește-te Eufrato; că pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară. Pentru că rai înțelegător pântecel aceleia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul pom, din carele mâncând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Tripeznețul glas 2, Irmos: Celui ce marea cea neumblată și cu valuri... De câte două ori, și Troparele pe 6, și apoi Irmosul în amândouă strânile. Iară unde sunt două Tripeznețe cu Irmoasele lor, cântăm Irmosul celei dintâi de două ori, și Troparele amândurora pe 6; apoi Irmosul Tripeznețului al doilea în amândouă strânile împreună. Așa cântăm și Irmoasele

și troparele și ale celorlalte pavecernițe celor dinaintea prăznirii Nașterii lui Hristos zicând Pripeala: Slavă ție Dumnezeu nostru, slavă ție.

VEZI: În știință să ne fie și aceasta: Cum că la pavecernițele cele din 'naintea prăznirii Nașterii lui Hristos, la Tripeznețe și la Canoane, la a 8-a Peasnă cântăm: *Să laudăm bine să cuvântăm...* Irmosul Pesnei 8, în amândouă stranile, și facem o închinăciune; și după Tatăl nostru, zicem Condacul înainte prăznirii: *Fecioara astăzi...*

VEZI: În știință să ne fie încă și aceasta: Cum că din 20 Decembrie până în 14 Ianuarie, până când iese prăznirea sfintei dumnezeiești Arătări, Octoihul nu se cântă, afară de singure Duminicile, în care se cântă slujba Învierii. Și Polieleul Duminica nu cântăm, afară de vreun sfânt mare. La Utrenie, după cei 6 Psalmi, cetim câte două Catisme. La Vecernie, Catisma cea de rând; Sedelele se zic ale înainte prăznirii, și ale după prăznirii. Și Mijloceasurile nu se cântă, și Canonul Născătoarei de Dumnezeu, la Pavecerniță nu se citește.

TRIPEZNEȚUL

Al căruia acrostih este: Cei de a doua.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Celui ce marea cea neumbată și cu valuri, cu dumnezeiască porunca sa o a uscat. „Și a trece pedestru printr'însa pre norodul Istrailtenesc l-a povățuit, Domnului să-i cântăm, că cu mărire s'a prea „slăvit“.

Pripeala.

Slavă ție Dumnezeu nostru, slavă ție.

Negrăita plecăciune a lui Dumnezeu Cuvântului, că însuși Dumnezeu și om Hristos se cunoaște, nu răpire a fi socotindu-se, vine luând chip de rob

din curata Fecioară dumnezeasca fiică.

Ca să slujească Hristos, vine de bună voie, lui Adam celui ce sărăcise, al cărui chip acum Ziditorul primește, bogat fiind cu Dumnezeirea; dăruindu-i streină înnoire și prefacere, ca un milostiv.

Peasna 8, Irmos:

Infrișatu-s'a de neîntinatul trup, cel într-o frumusețe „cu sufletul al tinerilor celor „cu bună credință, și s'a depărtat focul cel neostenitor, ce „se hrănise cu multă materie, și „văpaia cea pururea vie potolindu-se, cântare vecuitoare se „cântă: Pre Domnul toate lucrurile laudați-l, și-l prea înălțați într-o toți vecii.

Pre voi pre toți acum mie de aproape vă voi face, de veți păzi poruncile mele, zice oamenilor, Hristos cel ce a ieșit din pânțece curat; căroră pace dându-le, le rânduește a gândi de cele smerite; și Domn să-l cunoască pre el, și să-i cânte: Pre tine te prea înălțăm într-o toți vecii.

Improtiva rânduelii trupești este într-o tine Nașterea, Cuvinte a lui Dumnezeu, că nu sângele și trupul, sfânt trupul tău ți-au alcătuit; ci venirea

Duhului sfânt, și dumnezească umbrirea celui prea Înalt; și Domn pre tine știindu-te, te laudăm și te prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Irmos:

Poruncei muncitorului...

Somnul lenei să-l lepădăm dela noi, și cu priveghere sufletească pre Hristos carele va să se nască din Fecioară curată, să-l întâmpinăm strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Bogată să fie lucrarea cea bună a vistieriei noastre celei sufletești, ca cu luminată față, lui Hristos celui ce va să se nască, să-i cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Crescând talantul faptelor bune, ca niște daruri să aducem celui ce l-a dat, în loc de aur, de tămâie, și de smirnă lui Hristos celui ce vine să se nască din Fecioară dumnezească pruncă.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Poruncei muncitorului, ne-„supuindu-se cei trei cuvioși „tineri, în cuptor fiind aruncați, au mărturisit pre Dumnezeu cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Mărit-ai Hristoase pre Născătoarea de Dumnezeu ceea-„ce te-a născut pre tine, din „careia Ziditorul nostru te-ai „îmbrăcat, cu trup asemenea „nouă pătimitor; dezlegătorul „greșelilor noastre. Pre aceea-„sta fericindu-o toate neamurile, pre tine te slăvim“.

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie, cunoștință curată de venirea lui Hristos să luăm, pentru că fără întinăciune vine să poarte trup, și tuturor să dăruiască prin Duhul dumnezească înnoire.

Căutând la Hristos, cel ce s'a smerit, să ne ridicăm din patimile cele râvnitoare de cele de jos, și cu râvnă bună să nu gândim la cele de înălțare; prin credință învățându-ne cu Duhul a ne smeri; ca pre cel ce s'a născut, cu lucrurile înalte să-l prea slăvim.

Alt Irmos:

Ceeace ai încăput în pânțele...

Hristos poruncește a priveghea, celor ce cu bună înțelepciune se nădăduesc venirei aceluia din Fecioară, că iată vine să se nască.

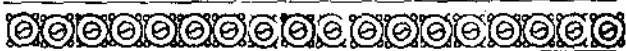
Întru a doua venirea ta

Hristoase, viețuitor oilor tale celor deadreapta mă fă pre mine, cel ce cinstesc venirea ta în trup.

Cu venirea cea dintâi Hristoase, ai mântuit pre Adam, iară cu cea de a doua mântu-ește pre cei ce cinstesc Nașterea ta.

Irmosul.

Ceeace pre Dumnezeu cel „neîncăput, în pântece l-ai în-„căput, și bucurie lumii ai năs-„cut, pre tine te laudăm Năs-„cătoare de Dumnezeu Fe-„cioară“.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul** înainte prăznirii de două ori, slavă al sfântul și acum, iarăși al înainte prăznirii. După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-lu. **Podobie:** Mormântul tău..

Veselește-te Vitleeme, Eufrato gătește-te, că iată Mielușaua merge să nască pre Păstorul cel mare, și maghii văzând mai 'nainte steaua, dumneze-ește se bucură întru dreptatea inimii.

Slavă, și acum.

Cel ce a plecat cerurile și în Fecioară s'a sălășluit, vine în peștera Vitleemului să se nască cu trup, precum este scris, și să se vază prunc, cel ce în-

viază pruncii în pântece. Pre acesta bucurându-ne, să-l întâmpinăm toți întru dreptatea inimii.

După a doua Stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină..

Fecioare începeți a cânta bucuriei Fecioarei, maicilor laudați înainte prăznirea Maicii lui Hristos Dumnezeuului nostru; maghilor cu îngerii, păstorii împreună cu noi; că vine Fecioara în cetatea Vitleemului, să nască pre Fiul, Dumnezeuul cel prea veșnic, izbăvind lumea din stricăciune.

Slavă, și acum, asemenea:

Bucură-te Sioane, Vitleeme înfrumsețează-te, că Țiitorul tuturor, mai 'nainte trimițând steaua, a vestit smerirea sa cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară neschimbat, unul iubitorul de oameni.

După Psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6.

CANONUL înainte prăznirii.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Iosif cântă acestea a înainte prăznirii.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, celui ce a făcut minunate minuni, cu braț înalt, și

„a mântuit pre Israil, că s'a
„prea slăvit“.

Să începem astăzi mai 'na-
inte a prăznui Nașterea lui
Hristos, celui ce s'a născut cu
trup din Fecioară Maică, în
peștera Vitleemului, pentru
milostivirea cea multă.

Din legăturile păcatului dez-
legându-mă, cu scutice se în-
fașă și în iesle se pune, prunc
văzut fiind Dumnezeu cel mai
'nainte de veci; slavă puterii
lui.

Edemul se deschide, năs-
cându-te tu Stăpâne din Fe-
cioară fiica lui Dumnezeu, cu
trup, în cetatea Vitleemului
Cu cântări slăvim înfricoșată
rânduiala ta.

Alt CANON, al sfântului Ignatie.
Facerea lui Andrei Criteanul.
Peasna 1-a, glas și Irmos același.

Luminat prăznuind, să ne
Bospătăm, mucenicul Igna-
tie cu sfîntenie chiamă Biserica
lui Hristos, la pătimirea lui cea
mult lăudată.

Slăvită pomenirea ta, toți
o cinstim prea fericite Ignatie,
și cu cântări lăudăm pre cel
ce a încununat prea cinstit
creștetul tău, de Dumnezeu
fericite.

Luminător prea luminos
Bisericii lui fiind Ignatie, stră-

lucești toate marginile pămân-
tului, și luminezi apusul, ve-
nind dela răsărit.

Primejdiilor lui Pavel celor
de prin multe locuri urmând
Ignatie, și fiind legat, nu ți s'a
supărat, întărind cu dese scrisori
Biserica lui Hristos.

Slavă:

Treimii mai pre sus de fi-
ință, o Dumnezeire, unime în
trei fețe, pre cei ce-ți strigă cu
credință: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești
Făcătorule, mântuește-i și-i
miluește.

Și acum, a Născătoarei:

Edeme împodobește-te, că
Eufrata Ziditorului s'agătit, celui
ce va să se nască din Fecioară
Maică, în peștera Vitleemului,
pentru milostivirea cea multă.

Peasna 3-a, Irmos:

Piatra pre care nu o au soco-
tit ziditorii, aceasta s'a fă-
„cut în capul unghiului. Aceasta
„este piatra, pe carea Hristos
„a întărit Biserica sa, pre carea
„o a răscumpărat din păgâni.

Cântare mai 'nainte de praz-
nic toată făptura să cânte, celui
se s'a născut din Tatăl mai 'na-
inte de luceafăr, și acum din
Fecioară negrăit a strălucit, și
s'a născut trupește în Vitleem;
pentru milostivirea cea multă.

Ăceastă întrupare a lui Hristos cunoscându-o Isaia cu Duhul Sfânt, luminat mai 'nainte a grăit: Prunc din Fecioară se va naște Domnul spre a noastră înnoire, a căruia stăpânia este pre umărul lui.

Steaua iată a răsărit din seminția Iudei, pre carea cunoscându-o împărații, au pornit dela răsărituri, și se silesc să ajungă, să vază pre Hristos în Vitleem cu trupul născut.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Chip sfințitei pătimiri te-ai arătat Fericite, stâlp răbdării și îndreptare bărbăției, turn Bisericii, razim credinții, și pildă de fapte bune; cu cinstite patimi încununându-te întru Hristos.

Cu adevărat cu purtarea numelui te-ai chemat de Dumnezeu purtat Părinte, că prunc încă fiind cu vârsta, purtat te-ai pus în mâinile Domnului, celui ce a strigat către noi: Să-mi fiți ca pruncul acesta!

Care loc nu s'a sfințit cu patimile tale? În care streinătate nu te-ai cunoscut Mucenic? Sau mai ales, care temniță nu te-a priimit pre tine legat mucenice a lui Hristos? Că la toate dumnezeiasca râvnă te-a îndemnat.

Grâu curat lui Dumnezeu fiind, ai strigat: Mă grăbesc să mă macin de fiarele sălbatice, să se sfărâme oasele mele, să misemănânce mădularele mele, și mâncare fiarelor să fiu; ca să mă arăt lui Hristos pâine curată.

Slavă:

Unei Dumnezeiri mă închin, ca unui început și sfârșit, al tuturor celor ce sunt și celor ce vor să fie, Tatălui celui reînăscut, Fiului celui născut fără de ani, și Duhului celui drept, carele din Tatăl purcede.

Și acum, a Născătoarei:

Vino Isaie de strigă, iată Fecioara are în pântec pre Mântuitorul lumii, și va să-l nască în peșteră. Și numele celui ce se va naște va fi Iisus: Dumnezeu este cu noi, Emma-nuil, Savaot.

Irmosul:

Piatra pe carea nu o au...

CNODAC, al înainte prăznuirii, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii, și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS

Sfințitele cuvinte ale proorocilor sfârșit iau; iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup în cetatea Vitleemului înlăuntru peșterei; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dăntuește; că Stăpânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpându-ne din stăpânia celui strein, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

Fiind preoțit de Hristos Dumnezeu, ai luminat sfințită haina ta, și mărturie cu adevărat ai câștigat, purtătorule de Dumnezeu; că fiarele le-ai întărit ca să te despartă de lume, asemănându-te lui Pavel apostolului celui minunat. Pentru aceasta și în Roma ai săvârșit Părinte mucenia duple vrednicie.

Slavă, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Dela răsărit luminând tu ca o stea, și cu razele cuvintelor strălucind, lumea ai luminat și întinericul ai gonit; și ca Pavel alergarea vitejește ți-ai săvârșit, răbdând nevoi între păgâni și în cetăți; încă și ca niște grâu de dinții fiarelor te-ai măcinat Fericite, spre a fi jertfă

Dumnezeului tău, de Dumnezeu purtătorule Ignatie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșeli să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznuirii.

Cela ce a strălucit din pântecel Tatălui mai 'nainte de veci fără stricăciune, Cuvântul lui Dumnezeu vine mai presus de fire, din pântecelul tău în anii ce mai de pe urmă, ridicând pre cel ce a căzut cumplit de demult; și la frumsețea cea dintâi aducându-l, ca un milostiv. Înaintea căruia la Naștere, oștile celor fără de trupuri luminat vor merge, și către oameni cântări de biruință, cu taină vor înălța, strigând: Slavă lui Dumnezeu, celui ce ne-a dăruit tuturor pace, și a sfărâmat păretele cel din mijloc al vrajbei, precum bine a voit.

Peasna 4-a, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte Avvacume, întrupa-rea Cuvântului, ai propoveduit, „strigând: Când se vor apropia anii te vei cunoaște, când „va veni vremea te vei arăta; „Slavă puterii tale Doamne.”

Munți și dealuri, și lemnele pădurilor, râuri și mări, și toată suflarea, cu veselie săltați; acum se apropie mântuirea, Iisus din

Fecioară vine să se nască în cetatea Vitleemului.

Ia-ți Davide Psaltirea, și cântă cu Duhul Sfânt arătat; că din Fecioară se naște fără amestecare cel mai 'nainte de luceafăr, carele din pântecul Tatălui a strălucit, Domnul slavei Hristos Dumnezeu.

Cum te va primi Cuvinte, pre tine cel ce vei să te naști cu trup, peștera cea prea mică și foarte proastă? Cum te vei înfășă cu scutece, cel ce îmbraci Cerul cu nori? Cum te vei culcă în ieslea necuvântătoarelor ca un prunc?

Alt Canon, Irmos acelaș :

Luminat-ai cu raza chinurilor tale pământul, sfințite Ignatie, legat arătându-te; că înconjurând ca soarele, cu razele muceniei tot apusul, dela răsărit strălucind, l-ai luminat.

Ca și Pavel legat fiind, împreună cu fiarele cele cuvântătoare ai alergat la Roma înțelepte Ignatie, dar n'ai încetat și legat fiind, a întări Biserica, îndemnând prin cetăți pre toți Arhierii lui Hristos să îndrăznească!

Al lui Hristos mă nevoesc a fi, de Hristos unul doresc, că cu totul al lui Hristos sunt, strigat-ai pătimitorule, după

dânsul merg, pre el mă duc să-l ajung. Pentru aceasta focul și sabia și fiarele, toate le rabd, ca să-l dobândesc pre el.

Săvârșit-ai lupta cu suflet arzător, Mucenice cel cu suflet răbdător, fiind rănit cu dorul celui dorit al tău; că Hristos ți-a fost ție dorirea, întru carele odihnindu-te și urmându-i, ai răbdat toate primejdiile cele grele.

Slavă.

Treimea întru Unime să o cântăm credincioșii, cu guri fără tăcere strigând către dânsa: Treime sfântă, căreia întru Unime ne închinăm, și întru Treime neamestecată ești laudată; slavă ție Treime întru o ființă!

Și acum, a Născătoarei :

În peșteră pământească a te naște pentru noi ai voit, Dumnezeu fiind, sărăcind Bunule cu a noastră sărăcie pentru milostivirea, și din Fecioară ieșind întrupat, ai rămas un fiu din tatăl și din mumă.

Peasna 5, Irmos :

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu; că afară „de tine alt Dumnezeu nu cunoaștem; numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor și al morților ești.“

Să stropească dulceață norii bucurându-se, că iată se apropie Domnul, să se nască ca un prunc din curata Fecioară, în iesle proastă.

Dumnezeeești prooroci ai lui Dumnezeu săltați acum, că vine Hristos adevărul, să plinească propoveduirile dumnezeeești voastre limbi, născându-se ca un prunc.

Edeme, cel ce mi-ai fost încuiat de demult, deschide-te acum, văzând pre Hristos cu trupul prunc fiind, și în cetatea Vitleemului născut, precum bine ai voit, din curata Fecioară.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Arhiereu ca acesta se cădea să fie nouă, înțelept, curvios, credincios, fără spurcăciune, fără de răutate, strigând Pavel, mai 'nainte a scris sfințitul chip al sfințitelor tale obiceiori.

Indreptare nestricăcioasă, și chip de bună cinste, având turnul vieții tale, către acesta Părinte ne aducem cei ce dorim să dobândim slava cea de demult.

Isprăvilor lui Pavel râvnind cu bună cinste, toate primejdiile lui ai răbdător sfințite Mu-

cenice, vrednicule de minune, lumina răsăritului și steaua apusului.

Legat fiind ca să pătimești, Arhiereule legatule al lui Hristos Ignatie, ai scris bisericilor și cetăților, întărind pre toți întru mărturisire.

Slavă.

O cinste a Treimii laud, și mă închin ei, o Dumnezeire nedespărțită întru o fire slăvind, în trei fețe și întru o ființă pururea cunoscută.

Și acum, a Născătoarei.

Dumnezeu asemenea oamenilor făcându-se din tine, prunc pentru noi s'a născut dumnezească Mireasă, și a rămas cu totul neschimbat, și în trup s'a văzut Dumnezeu, făcându-se om.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionă, urmând, strig: Scoate viața mea „din stricăciune Bunule, și mă „mântuește Mântuitorul lumii, „pre mine cela ce strig: Slavă „ție“.

Cer pre pământ s'a arătat astronomilor prin stea luminoasă, arătând pre cerescul Împărat, cel ce s'a născut pentru noi acum în cetatea lui David.

Frumos grăește și strigă

proorocul arătat: Tu casa Eufrațului Vitleeme, întru carea Hristos s'a arătat din Fecioară sălțază și dăntuește.

În peștera Vitleemului Fecioara naște arătat pre Domnul Făcătorul tuturor; și ca pre un om înfășindu-l cu scutece, în esle acum îl culcă.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Ca cea ce ai iubit adevărat și cu deadinsul pre cel dorit, și focul cel către dânsul l-ai aprins cu înțelegere Ignatie, ai avut în tine apă vie și vorbitoare.

De ai și băut paharul lui Hristos cel nou, dar ai rămas însetat a muri mai mult decât a trăi, și ai strigat: Nimica nu sunt mie acestea, față cu ceea ce am a dobândi, ca să viețuesc.

Mărturisirea voinței tale plinind nu te-ai îndestulat, văzând pornirile fiarelor, nu te-ai înfricoșat, pentru că ai voit să te macini ca niște grâu de dinții lor.

Oboselile tale cele depărtate, și cumplitele legături, rușerile cele din Roma, și focul gonacilor întru nimica le-ai socotit, sfîntite Mucenice, pentru cel dorit al tău.

Slavă:

Treime mai pre sus de ființă, prea bună Unime, Părinte și Fiule, și Duhule cel drept, miluește pre cei ce se închină dumnezezești stăpânirii tale.

Și acum, a Născătoarei:

Impodobește-te Vitleeme, gătește-te Euftrato, că cel fără mumă din tată, și fără tată din mumă, în pânțece se poartă și se naște, mântuindu-ne pre noi.

Irmosul:

Proorocului Ionă...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a nevoințelor tale celor luminate, mai 'nainte vestește tuturor pre cel ce s'a născut din Fecioară, că de acesta însetând, din dragoste ca să te îndulcești, te-ai grăbit să te macini de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

ICOS.

Avraam oarecând a dus spre jertfă pre fiul său, mai 'nainte închipuind junghierea celui ce cuprinde toate, și acum în peșteră merge să se nască. Iară tu de Dumnezeu înțelepte, pre tine însuți tot te-ai adus ca o junghiere, și fiarelor mâncare făcându-te,

grâu curat te-ai arătat Ziditorului tău; viețuind în jitițele cerești cu adevărat, și cu ceeace ai dorit desfătându-te. Pentru carele toată lumea lăsând prea fericite, de Dumnezeu purtător te-ai chemat, Ignatie mărite.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Ignatie purtătorul de Dumnezeu.

Stih: Pusu-te-ai ospăț inaintea leilor Ignatie, Părtaș tainicului ospăț ca un leu făcându-te. În a douăzecea zi. Ignatie în gurile leilor murl.

Acesta a fost următor scaunului apostolilor, făcându-se patriarh al doilea după Evod Bisericii Antiohiei; el a fost ucenic lui Ioan Teologul, împreună cu Policarp Episcopul Smirnei, și s'a adus la împăratul Traian, când mergea asupra Partilor, și pricinându-se mult cu dânsul, și dându-i a cunoaște neschimbatul său gând, din credința ce avea în Hristos, îndată a fost bătut cu măciuci de plumb, și i-a întins palmele mâinilor de i le-a umplut cu jeratic, și i-a ars coastele cu foc cu untdelemn, și l-a pus pe jăratec, de a stătut, și l-a strujit cu unghi de fier; și văzând că nu-i strică nimic cu acestea, l-a trimis legat la Roma cu zece slujitori, ca să-l dea să-l mănânce fiarele. Deci întărind el bisericile ce se aflau prin toate orașele pe unde trecea, în credința în Hristos, și sosind la Roma, s'a rugat să se mănânce de fiare, ca să mă fac, zice, pâine curată lui Dumnezeu. Deci puindu-l la locul cel de privesc, și slobozind lei asupra lui, l-au spart și l-au mâncat, numai oasele mai mari le-au lăsat, pre care strângându-le creștinii le-au dus la Antiohia. Fericitul acesta a fost de care spun, că pe când era încă prunc mic, l-a luat Domnul Hristos în brațe, și a zis: „Cine nu se va smeri pre sine ca pruncul acesta, nu va intra întru împărăția cerurilor, și cine ar primi pre unul din copii ca aceștia întru numele meu, pre mine primește”. Pentru aceasta s'a numit și de Dumnezeu priimitor. Pentru aceasta l-a cinstit cu laude și cel

dintru sfinți Părintele nostru Ioan gură de aur; și se face soborul lui în sfânta biserică cea mare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Filogonie, ce a fost episcop al Antiohiei.

Stih: Filogon legiuitorul viața a lăsat, Și pre calea legilor lui Dumnezeu a alergat.

Acest fericit dându-se pre sine la învățatura dumnezeestelor Scripturi, cu totul din pruncie s'a afierosit lui Dumnezeu; căci trecând prin toate învățăturile, ca pre una pre toate le-a isprăvit. Pentru aceasta a arătat viață strălucită, deși avea femei și fică; și prin dicasterii se purta, și ajută oamenilor celor strâmbătați, tinzându-le mână de ajutor. Acesta a strălucit mai mult de cât soarele, cătând îndată de acolo să se facă vrednic acestei dregătorii, și din dregătorie în dregătorie se mută. Și mai întâi era avocat, apoi i s'a încredințat turma lui Hristos. Și când s'a supt pe scaunul acesta, multă îi era greutatea, contenind de curând goana, și stând încă rămașițele prea cumplitei turburări. Dar și ridicarea ereticilor, de înțelepciunea sa se frângea și se surpă precum și Hrisostom, cinstindu-l pre el cu laude, mai pre larg, cele pentru el înțelepțește a arătat. Acesta cu plăcere de Dumnezeu păstorind încredințata lui turmă, și îngerește pe pământ viețuind, și vrednic arătându-se Arhieriei, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul mucenic Ioan cel nou carele era din Ostrovul Tasu, și a mărturisit în Constantinopol la anul o mie șase sute cincizeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor, Mântuitorule nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atuncea „acei trei, ca cu o gură cântau „și binecuvântau grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinților noștri.”

Ărătarea lui Hristos în trup

Ieremia văzându-o a strigat: Pe pământ Dumnezeu intru-pându-se s'a arătat, și a aflat toată calea științei, în Vitleem din Maică născându-se.

Iată din rădăcina lui Iesse a odrăslit toiagul, cel ce a crescut pre Hristos floarea, și preste acesta ce va să se nască acum în peșteră, se va odihni Duhul înțelegerii și al sfatului, și al dumnezeieștei cunoștințe.

Să auzim cuvinte sfințite: Domnul s'a născut prunc pentru noi, căruia stăpânia s'a pus pe umere și se chiamă Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, Domnul păcei Hristos.

Alt Canon, Irmos același:

N'ai avut în tine foc iubitor de materie Ignatie, ci mai vârtos apă vie, carea ți-a zis, vino la Tatăl; apă curgătoare carea ne trece din viață în viață.

Dinții fiarelor, ai zis, să-mi fie mie sabie, armă și junghieri, și mormânt să-mi fie pântecele leilor, și focul să mănânce mai 'nainte de strcăciune rămășițele trupului meu.

Ca să mai viețuesc în trup, nu-mi este drag, că cu Duhul doresc a viețui; mie a viețui este Hristos dumnezeiasca dragoste, către carele merg, pre

carele iubesc, și pre carele nădăduesc a-l dobândi.

Dulce-mi este moartea, ai zis sfințite, dulce-mi sunt toate durerile ostenelelor, fiarelor o bucurie, focul 'mi este roua! Pentru aceasta mă și grăbesc a muri, ca să viețuesc cu Hristos.

Slavă:

Să aducem cântare Treimii, slăvind pre Tatăl cel fără început, și pre Fiul, și pre Duhul cel drept, o singură ființă, pre carea întreit să o lăudăm strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Dumnezeuul părinților.

Și acum, a Născătoarei:

Cel de prooroci de demult proorocit, se apropie prunc din Fecioară născându-se. Bucurase Adam și strămoașa Eva, că de dureri s'a dezlegat, și împreună dănțuește David tatăl Fecioarei.

Peasna 8-a, Irmos.

De carele se înfricoșază ingerii, și toate oștile, ca de „făcătorul și Domnul, lăudă-„ți-l preoți, prea slăviți-l tineri, „bine-l cuvântați popoare și-l „prea înălțați întru toți vecii.“

Domnul vine între ale sale cu adevărat, cu străină naștere, ca pre cei ce se înstrăinase dela desfătarea raiului, iarăș

să-i aducă la sine; să-l priimim născându-se în peșteră.

Iată chemarea noastră vine, să glăsuim cântări de bucurie cu osârdie, și să cântăm versuri mai 'nainte de praznic, celui ce a încăput în peșteră prea mică.

Precum s'a jurat Domnul, iată a plinit; din seminția lui David dându-ne nouă pre a sa Maică Fecioară, din carea prunc cu trup s'a născut în cetatea Vitleemului, mai pre sus de cuvânt.

Alt Canon, Irmos același.

Lăudat să fie Ignatie, mai marele preot, îndoit încununându-se ca un mucenic și păstor; că pătimind acesta pentru dragostea lui Dumnezeu, dorind ca să fie iubit, nu s'a lepădat a pătimi.

Insetat fiind de paharul patimii lui Hristos, legat ai alergat înțelepte Ignatie, și ajungând la priveriște, n'ai încetat strigând: Insetez de moarte, ca să-mi fie sete de Hristos în veci.

Cu alergările credinții ca un soare pământul bărbătește ai încunjurat, dela marginile Cerului, și apuind fără apunere de pe pământ către Hristos, strălucești lumii lumina nestricăciunii.

Țărâna lepădând, fără materie către cel ce este, mintea ți-ai ridicat, dorind de cel dorit; că el este dorirea cea deapururea și cu adevărat viața și paza celor ce sunt.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Treimea ceeace este Unime duple ființă, să se laude; Unimea ceeace este Treime în fețe, să se cinstească; ca ceeace este una duple fire, și în trei fețe, nedespărțită și ne amestecată.

Și acum, a Născătoarei.

Steaua Hristos a răsărit din Iacov, și maghii împreună aleargă în cetatea Vitleemului, să laude, să cinstească și să se închine, celui ce s'a născut din pântecul curatei Născătoarei de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De carele se înfricoșază...

Peasna 9-a, Irmos:

Izvorul cel priimitor de viață, și pururea curgător, „sfeșnicul Darului celui de lumină purtător, Biserica cea „însuflețită, cortul cel prea curat, carea este mai desfătă „decât cerurile și de cât pământul, pre Născătoarea de „Dumnezeu, credincioșii o slă „vim.”

Cu Patriarhii, cu toți dreptii,

și cu sfinții prooroci să sălțăm; că Domnul Iisus se naște din Fecioară, Mântuitorul, lumina-rea, viața, mântuirea, acum în cetatea lui David.

Iată ușile cele dinainte ale dumnezeieștei întrupări Cuvântului, tuturor s'au deschis arătat; ceruri bucurați-vă! Ingeri sălțați! Și să se veselească pământul cu oamenii, cu păstorii și cu maghii, întru Duhul.

Alavastrul cel înțelegător Fecioara, poartă pre Hristos ca pre niște mir nedeșertat, și vine în peșteră cu Duhul să-l deșerte arătat, ca să umple sufletele noastre de bună mireazma lui.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Purtătorul de Dumnezeu ne-a ospătat pre noi, și ne-a pus înainte sfințitele sale patimi. Veniți iubitorilor de mucenici, cu sfințenie culegând flori de taină, din frumoase cântări, să ne încununăm capetele.

Sfințită haina ta prea sfințite, mai sfințită o ai făcut cu patimile; pentru aceasta și cunună îndoită luând, cu mucenicii și cu păstorii, lauzi sfințite Mucenice, pre Hristos Dumnezeuul nostru.

Grâu curat al lui Dumne-

zeu sunt, ai zis, și prin dinții fiarelor voi să mă macin; ca cu sfințenie sfârșindu-mă, să mă fac pâine curată lui Dumnezeu celui dorit, de carele dorind, nu mă tem de moarte.

Ca un nebăgător în seamă de cele de jos Ignatie, și slujitor tainelor celor de sus, ai săvârșit jertfa cea fără prihană, și săvârșindu-te, te-ai jertfit pre tine însu-ți prin mucenie, și la fiare și la foc te-ai gătit.

Slavă.

Lumina cea fără început, viața noastră, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, în trei fețe și într-o Dumnezeire mai pre sus de ființă, pururea să se slăvească, dumnezeiasca Treime, cea singură prin sine, cea de o ființă și întocmai cinstită.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curată cetatea lui Dumnezeu cea insufletită, întru carea Dumnezeu a încăpea bine a voit; că nelăsând cele de sus, la tine s'a pogorât ca ploaia pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, și în cetatea Vitleemului prunc s'a născut.

Irmosul:

Izvorul cel de viață...

SVETILNA înainte prăznuirii.

Podobie: Cercetatu-ne au pre noi...

Gătește-te Vitleeme, peșteră

împodobește, și primește iesle pre Dumnezeu cel necuprins, carele se cuprinde după trup; că vine să se nască, precum bine a voit.

Alta a sfântului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Grâu sunt, ai zis, al lui Dumnezeu și Mântuitorului, și mi se cade acum să mă macin prin dinții fiarelor, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; ca pâine dulce și curată să mă arăt sfintei Treimi. Căreia stându-i înainte, adu-ți aminte prea înțelepte, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe și Mucenice.

Slavă:

Ca un rănit cu rîvna dragostei Domnului tău: A mea dragoste Hristos, ai strigat, s'a răstignit voind; pentru aceasta însetez, ca să-mi fie sete, și viețuind doresc, ca să fiu dorit; al căruia ca să mă fac părtași poftesc, și patimii și împărăției lui.

Și acum, a înainte prăznuirii.

Cântări acum să aducem înainte prăznuirii Nașterii; că merge și se apropie Hristos în Vitleem să se nască ca un om din Fecioară, și să se arate prunc în scutece înfășat, cel ce este mai înainte de veci.

LA HVALITE

Stihirile înainte prăznuirii pe 4, după Alfa Vita, făcut de Roman cântărețul, glasul 6-lea, singură Podobia.

Îngereștile puteri mergeți înainte, cei din Vitleem bine gătiți ieslea; că Cuvântul se naște, înțelepciunea înainte merge. Primește închinăciune Biserica, și spre bucuria Nașcătoarei de Dumnezeu, popoare să zicem: Binecuvântat ești cel ce vii, Dumnezeul nostru slavă ție.

Munții să pice dulceață, că iată vine Dumnezeu dela amiază, neamuri plecați-vă, bucurați-vă prooroci, patriarhi săltați, oameni dănuțiți dumnezește; Domnul cel tare și mare, Hristos se naște, Împăratul cerurilor pe pământ vine.

De pe pământ înălțând pre oameni, Ziditorul vine, înoind iarăși chipul cel împărătesc; bucurați-vă împreună puterilor de sus, și cântați: Păretele cel din mijloc al vrajbii s'a stricat, venit-a cel ce se aștepta; că Dumnezeu om se face, Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Veniți credincioșilor să întâmpinăm pre Ziditorul, cel ce vine pre pământ să răsară din Fecioară; cu curăție să ne luminăm, cu fapte bune să strălucim, cu frică și cu bucurie să ne gătim; pre Hristos

prunc fiind, să-l vedem cu ochii minții; carele ne îndumnezește pre noi oamenii, pentru milostivirea cea multă.

Slavă, asemenea:

Se apropie Hristos, Vitleeme gătește-te, iată mântuirea neamurilor răsare; bine-ți împodobește ieslea, pre păstori adună, chiamă pre maghi de la Persida; oștile minților celor fără trupuri strigă: Impăratul cerurilor Hristos vine.

Și acum, asemenea.

Râvna și focul te va mânca pre tine cel fără minte, amăgitorule cu adevărat, și al legii clevețitorule; că iată Fecioara, precum Isaia mai 'nainte a zis, a avut în pânțele, și în iesle culcă pre Impăratul. Pentru aceasta toți puternicii cei din seminția Iudei, lipsesc.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas al 4-lea singur glasul.

Vitleeme împodobește-te, cântă cetate Sioane, bucură-te pustie, mai 'nainte vestind bucuria; că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască; și peștera primește pre cel neîncăput; și ieslea se gătește să primească viața cea veșnică. Acestuia toți să-i cântăm și să-i strigăm: Mântuește sufletele noastre, Iisuse Dumne-

zeule, cea ce te-ai întrupat pentru noi.

Stih: Dumnezeu dela amezăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime...

Hristos cel ce vine arătat Dumnezeuul nostru, veni-va, și nu va zăbovi, din Mireasă neispită de nuntă se va arăta; în peșteră și în ieslea dobitoacelor se va odihni; și pre carele nu-l încapă Cerul, primește-l pre acesta ce va să se înfeșe cu scutece întru tine; carele cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi din necuvântare. Steaua vestește, maghi se închină, păstori zic cu fluerile, minune înfricoșată văzând; și ingerii cântă pe pământ, văzând mântuirea neamului nostru.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Isaia dăntuește, și primește cuvântul lui Dumnezeu. Proorocește Fecioarei Mariei; rugul va să se aprindă, și de foc, de raza Dumnezeirei, nu se va arde. Vitleeme împodobește-te; deschideți ușa Edeme, și voi maghilor mergeți să vedeți mântuirea în iesle înfășată; pre carele steaua la arătat deasupra peșterei, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

Slavă a sfântului glas 1-a, a lui Studitul:

Stâlpul cel însuflețit și chipul

cel de Duhul însuflat, praznicul cel de preste an a sosit, purtătorule de Dumnezeu Ignatie; carele vestește învățăturile tale cele de taină, vitejiile tale și lupta cea pentru credință până la sânge. Fericitul acela și măritul glas, carele a zis: Grâu al lui Dumnezeu sunt, și prin dinții fiarelor voi să mă macin. Pentru aceasta următor patimei Hristosului tău fiind, acum roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznirii, glas al 6-lea a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine, prunc în pânțecă purtând pre Hristos; iesle primește, pre acela ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământeni de fapta cea necuvântătoare. Păstori fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și filozofi dela Persida, aur, tămâie și smirnă, Impăratului aduceți; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică Maică i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai sămănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu, și Dumnezeule.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduală și Otpustul.

La ceasuri, Troparul înainte prăznirii, Slavă al sfântului, Și acum, a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru, Condacul înainte prăznirii. Acelaș la toate ceasurile.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznirii, Peasna 3, cu Irmosul, pe 4 și a sfântului Peasna 6-a, pe 4, Prochimen glas 7: *Veselise-va dreptul de Domnul...* Apostol, către Evrei: *Fraților, aduceți-vă aminte de zilele cele de mai înainte...* Evanghelia dela Marcu: *În vremea aceea, venit-a Iisus și ucenicii lui în Capernaum...*

CHINONICUL:

Intru pomenire veșnică va fi...

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă Duminica sfinților Părinți, înăuntru înainte prăznirii, adică, în 20, 21, 22 și 23 Decembrie, cântăm slujba în acest chip.

SĂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirile Invierei, și ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE.

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei trei, a lui Anatolie 1, și ale înainte prăznirii trei, glas 6, Podobie: Toată nădejdea puindu-și... și ale Părinților trei, glasul și Podobie aceleași: Slavă: *Daniil bărbatul doririlor...* Și acum, a înainte prăznirii: *Peșteră bine te împodobește...* Vohod, Prochimenul zilei, și trei Patimii ale sfinților Părinți. La Litie, Stihirile înainte prăznirii la rând, a zilei a căreia Duminică aceasta se cântă cele de Stihioavnă, și a Părinților *Cu razele grăirei*. Slavă: *Veniți iubitorilor: de praznic...* Și acum a înainte prăznirii: *Bine te împodobește Viteeme...* La Stihioavnă, Stihirile Invierei, Slavă a sfinților: *Bucurați-vă prooroci cinstiți...* Și acum, a înainte prăznirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirii...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori, și al Părinților odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinților, și acum, al Înainte prăznuirii: *Gătește-te Vitleeme*. Deci obișnuitele Catisme, și Sedelnele Invierei toate cu ale Născătoarei lor. Apoi, fericii cei fără prihană, Troparele: *Soborul îngeresc...* Ipacol, Antifoanele și Prochimenul glasului. Toată suflarea să laude pre Domnul... Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos, și Stihira Invierei. Canonul Invierei cu Irmosul pe 4, al Înainte prăznuirii pe 4, și al Părinților pe 6. Catavasiile: *Hristos se naște slăviți-l*. După a treia Peasnă Ipacol glas 8: *Ingerul a răcorit cuptorul...* și citire. După a 6 Peasna, Condac glas 1 Podobie: *Ceata îngerească; Veselește-te Vitleeme...* și Icos. După a 9 Peasnă, Svetilna Invierei, Slavă a Părinților, și acum a Înainte prăznuirii. La Hvalite. Stihirile Invierei 4, și ale Părinților pe 4. Slavă a Părinților: *Adunarea învățăturilor legii...* Și acum: *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovie cea mare; Troparul Invierei numai. Ecteniile și Otpustul Slavă, și acum, Stihira Evangheliei. Ceasul întâi, apoi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, din Canonul Părinților Peasna 3 pe 4, și al Înainte prăznuirii, Peasna 6 pe 4 După Vohod Troparul Invierei, al Părinților, și al Înainte prăznuirii. Slavă Condacul părinților, și acum, al Înainte prăznuirii. Apostolul și Evanghelia părinților; iară a Dumineceirândului, se lasă. Chinonicul; *Lăudați pre Domnul din ceruri...* Altul *Bucurați-vă dreptii intru Domnul...*

VEZI: Pentru Înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos, ni se cuvine a ști că dela 20 Decembrie, se începe înainte prăznuirea. Deci postul este, iară metanii în Biserică nu se fac.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 21 DE ZILE.

Înainte prăznuirea celei după trup a Nașterii Domnului Dumnezeuului, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Și sfânta muceniță Iuliană cea din Nicomidia
La Doamne strigat-am. Stihirile Înainte prăznuirii glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va socoti altul spre dânsul, strigat-a proorocul cu duhul; acum a aflat toată calea științii, și după aceasta oamenilor se va asemăna, îmbrăcându-se în trup; că din Fecioara fiica lui Dumnezeu vine să se nască, apropiat făcându-mi-se, cel ce este cu firea neapropiat.

Stog de arie se cunoaște pântecetele tău, ceeace ești cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, carele poartă în sine negrait spicul cel nelucrat, mai pre sus de minte și de cuvânt, pre carele în peștera Vitleemului vei să-l naști; pre acela ce va să hrănească cu Darul toată făptura, prin dumnezeiești cunoștinți; și să scape omenirea din foametea cea stricătoare de suflet.

Mielușaua cea fără prihană, purtând în pântec pre Mielușelul cel hrănit, vine în sfânta

peșteră să-l nască cu cuvânt prea slăvit, și cu scutece să-l înfeșe ca pre un om, și să-l pue în iesle ca pre un prunc. Făptura mai 'nainte prăznuește cu bucurie, slăvind pre cea ce a lucrat pre pământ niște lucruri ca aceștea prea slăvite.

Alte Stihiri ale Sfintei, glas acelaș:

Podoble: Ca pre un viteaz...

Cu văpselele cele din sânge, haina mântuirii văpsindu-ți ție singură prea mărită și luminându-te cu Duhul, Domnului te-ai logodit, Impăratului celui fără de moarte, celui ce te-a păzit pre tine fără prihană și nestrictă, în veacul veacului în cămările cerești, ca pre o fecioară prea frumoasă și neîntinată.

Cu bătaile împreunându-te, și la foc aducându-te, și sdruncinăturile trupului răbdând, și înfierbântările căldărilor bărbătește suferindu-le, nu te-ai biruit la minte, nici chipurilor idolești n'ai jertfit; ci plecându-ți lui Dumnezeu grumazul prin muncă și sabie, purtând cunună, la ceruri te-ai suit.

Cu picăturile sângelui luminându-te, ai răsărit mai 'nainte arătat ca un soare prea lăudată, și ai gonit cu Darul întunerecul nedumnezeirii, mucenită Iuliano, și pre credin-

cioși i-ai luminat, pre cei ce cinstesc vitejeștile tale nevoi, și pomenirea ta cea purtătoare de lumină, și cu totul mântuitoare.

Slavă, și acum, a înainte prăznurii glas 6.

Sioane prăznuește, Ierusalime veselește-te, cetatea lui Hristos Dumnezeu primește pre Ziditorul, cel ce va să încapă în peșteră și în iesle; deschideți-mi ușile, și intrând printr'insele, să văz ca pre un prunc pre cel înfășat cu scutece, carele cu mâna sa ține făptura. Pre carele îl laudă îngerii cu glasuri neîncetat, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

LA STIHOAVNA

Stihirile înainte prăznurii, glas 2.

Podoble: Casa Eufratului...

Proorociile tuturor proorocilor se plinesc, că Hristos se naște în cetatea Vitleemului, din Curată fiica lui Dumnezeu.

Stih: Dumnezeu dela amezăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Slava pământenilor, lauda și cinstea, cinstite Vitleeme, Mitropolie dumnezească, primește pre Ziditorul tău.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Domne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Cuvântul Tatălui, prin carele toate s'au făcut, fără pătimire

și fără stricăciune, un Ipostas se vede din două firi.

Slavă, Și acum... glas 6, a lui Vizantie.

Ceeace nu știi de mire Fecioară, de unde ai venit? Cine este cea ce te-a născut? Cine este și maica ta? Cum pre Ziditorul l-ai purtat în brațe? Cum nu ți s'a stricat pântecul? Mari și prea slăvite și înfricoșate taine săvârșite pre pământ vedem întru tine prea sfântă; și mai 'nainte gătim ție ca vrednică datorie, pre pământ peștera, din Cer cerem steaua, și filozofii dela răsăriturile pământului la apusuri, vin să vază mântuirea oamenilor, purtându-se în brațe.

Troparul sfintel, glas 4:

Mieluşaia ta Iisuse Iuliana ..

Caută la sfrâșitul cărții.

Slavă, Și acum, al înainte prăznurii, glas acelaș.

Gătește-te Vitleeme, deschisus-a tuturor Edemul, împodobește-te Eufrato; că Pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară. Pentrucă raiu înțelegător pântecul aceleia s'a arătat, întru carele este dumnezeescul Pom, din carele mâncând vom fi vii, iară nu vom muri ca Adam. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Trel-cântări; Irmosul de două ori, și Troparele pe 6, și apoi iarăși Irmosul, în amândouă strănile.

Al cărula acrostih, la Greci este acesta

Celei de a treia...

Peasna 3, glas 2, Irmos:

Pre piatra credinții întărindu-mă, lărgit-ai gura „mea asupra vrăjmașilor mei, „că s'a veselit duhul meu a „cântă: Nu este sfânt ca Dumnezeu nostru, și nu este drept „afară de tine Doamne.“

În deșert adunarea lui Irod se adună, cu gând ucigaș ca să ucigă pre Domnul cel ce s'a născut; căruia toți cântăm: Tu ești Dumnezeu nostru, și nu este drept, fără numai tu Doamne.

Sfatul cel cumplit al lui Irod de suflet luptător, împotriva lui Dumnezeu fiind, socotește să ucigă împreună cu pruncii pre Stăpânul Hristos; căruia cântăm: Tu ești Dumnezeu nostru, și nu este drept fără numai tu Doamne.

Peasna 8, Irmos:

Cuvântul muncitorului pentru că biruiă, de șapte ori „cuptorul a fost ars oarecând; „întru carele tinerii nu s'au „ars, porunca împăratului căl- „când; ci au strigat: Toate lu-

„crurile Domnului pre Domnul
„lăudați-l, și-l prea înălțați în-
„tru toți vecii“.

Vărsând ca niște miruri lacrimi înaintea lui Hristos, celui ce s'a făcut cu trup pentru noi, întinăciunile trupului să ne curățim, către cel prea înalt, cu curăție apropiindu-ne și strigând: Toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu lacrimi de umilință, de lacrămile muncii celei înfricoșate ce va să fie, să fugim noi păcătoșii, urmelor lui Hristos urmând, celui ce s'a pus în scutece ca un prunc, și să strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Știind că mântuirea se sfințește din îndurările noastre, și din izvorul lacrărilor, prin mărturisire spălându-ne credincioșii, să ne apropiem la Hristos, cel ce s'a născut cu trup în peșteră, strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu suflete curate, și cu
buze nespurcate, veniți
„să slăvim pre cea neîntinată și

„prea curată Maica lui Emma-
„nuil, printr'aceasta aducând
„rugăciuni celui ce s'a născut
„dintru dânsa. Milostivește-te
„spre sufletele noastre Hri-
„stoase Dumnezeule, și ne
„mântuește pre noi“.

Necunăscător și viclean și pizmătăreț, nimenea să nu fie, din cei ce aduc acum lui Dumnezeu daruri priimate; în loc de smirnă, de aur și de tămâe, mireazmă de fapte bune; cântând lui Hristos celui ce s'a născut. Milostivește-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, și ne mântuește pre noi.

Zis-a Irod către maghii cei înțelepți cari veniseră: Mergeți de căutați pre Impăratul cel ce s'a născut acum, și aflându-l să-mi spuneți mie, gândind cumplitul spre ucidere, cu inimă ucigașă. Milostivește-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, și ne mântuește pre noi.

O îndrăznirea spurcatei ucideri cei impietrite! de vreme ce uitărei te-ai dat, că pre Dumnezeu niminea cu mâinile prinzându-l nu poate să-l uci-gă! Că prea înfierbântându-te cu mânia cumplit, pre prunci i-ai junghiat Iroade. Milostivește-te spre sufletele noas-

tre Hristoase Dumnezeu, și ne mântuește pre noi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele** după obicei.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 2-lea.

Podoble: Iosif cel cu bun chip...

Neapropiatul Dumnezeu, pentru milostivirea apropiat făcându-mi-se, de bună voie vine să se nască cu trup ca un om, în cetatea Vitleemului, din curata Fecioară; pre acesta să ne nevoim al priimi cu osârdie, strigând cu frică: Doamne slavă ție!

Slavă, Și acum, glas 1-lu.

Podoble: Mormântul tău...

Cela ce a plecat cerurile, și în Fecioară s'a sălășluit mai înainte, vine în peștera Vitleemului să se nască cu trup precum este scris; și să se vază prunc, cel ce înviază pruncii în pânțece. Pre acesta bucurându-ne acum să-l întâmpinăm toți cu îndreptarea inimii.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podoble: Cuvântul cel împreună...

Vitleeme gătește-te, ca să întâmpini pre Fecioara Maria și Maica lui Dumnezeu; că iată vine către tine aducând prunc pre Hristos, cel pururea fără început cu Tatăl și

cu Duhul; pre carele va să-l nască în peșteră, și după naștere Fecioară iarăș se va arătă.

Slavă, Și acum, glas al 3-lea.

Pododie: De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru în peșteră cu trup din Fecioară pentru noi vine acum să se nască, maghii cu daruri ca unui împărat vor să se închine, păstorii cu îngerii vor să-l preaslăvească; cu carii și noi să strigăm: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

CANOANELE

Al înainte prăznirii cu Irmosul pe 8, și al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznirii.

Al căruia acrostih la Greci este după Alfa Vita.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele trei puteri ale su-
„fletului, cela ce te-ai născut
„din Fecioară, întru adâncul
„nepătimirei înneacă-i rogu-mă;
„ca ție ca întru o alăută, în-
„tru omorîrea trupului, să-ți
„cânt cântare de biruință.“

Bucură-te Cerule și pământule te veselește; că Dumnezeu nostru făcându-se trup, din curata Fecioară s'a născut și cu scutece s'a înfășat, și a dezlegat legăturile greșelilor mele ca un milostiv.

Impărăteasa cea curată, pre Impăratul tuturor l-a născut mai pre sus de gând, pre cel ce a deschis credincioșilor împărăția cea de sus, și cu desăvârșit a pierdut păcatul cel ce împărăția pururea în noi.

Scripturile proorocești sfârșit iau, că iată Hristos pre carele mai 'nainte l-au vestit, se arată întrupat în cetatea Vitleemului; a acestuia Naștere mai 'nainte să o prăznuim astăzi, cu îndreptarea gândului.

Alt Canon al sfintei.

Al cărui acrostih la Greci este acesta:

Adaog a te rugă pre tine Muceniță, cu Darul lui Dumnezeu,

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas același, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Strălucind cu luminările muceniei, întru Dumnezeu te bucuri, cu curăția îndumnezeindu-te prea lăudată, și cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă.

Rănit-te-ai de dorirea cea prea dulce a lui Hristos prea lăudată, și părăsind dezmerdările cele trupești, și pre logodnicul cel pieritor, te-ai logodit cu Mirele tău, fecioară curată și nevinovată.

Slavă:

Luminându-ți cugetul cu podoabe luminate, Ziditorul

tuturor și Dumnezeu, te-a învrednicit pre tine cămărilor cerești, dânduind ca o fecioară Muceniță, de Dumnezeu înțeleptită.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara merge în peșteră să nască pre Ziditorul firei, carele mai pre sus de fire a luat dintr'însa trup duple Ipostas negrăit, ca să îndumnezească omenirea.

Peasna 3-a, Irmos:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; mi-
„nunatului Dumnezeuului nostru
„să-i strigăm: Sfânt ești Doam-
„ne!“

Daniil te-a văzut Cuvinte piatră tăiată din munte fecioresc, carele ai zdrumicat cu puterea ta capeștile idolești. Pentru aceasta cu frică te slăvim.

Maghii dela răsărit povățuiți fiind de stea, ție Impăratului tuturor daruri ți-au adus Hristoase, smirnă, aur și tămâe, minunându-se de smerenia ta.

Pre Spicul cel de viață purtător, țarina cea nearată îl duce să-l nască în cetatea Vitleemului Maria, carele hrănește sufletele tuturor celor ce strigă: Sfânt ești Doamne.

Alt Canon, Irmos :

Veselească-se de tine...

Făcutu-ți-ai sufletul prea sfânt locaș lui Dumnezeu, stăruiind la dumnezeiești biserici totdeauna cu laude și cu rugăciuni.

Poftind a dobândi daruri mari, prea cinstită, ai suferit durerile trupului ca în trup strein.

Slavă :

Cu picăturile sângiurilor tale ai stins focul nedumnezeirei, și cugetele credincioșilor le-ai adăpat Iuliano.

Și acum, a Născătoarei :

Ca să scape pre oameni, Mântuitorul se naște din cea Prea curată în Vitleem, priimind înfășări ca un prunc.

Irmosul :

Veselește-se de tine Biserica „ta Hristoase, strigând: Tu ești „puterea mea Doamne, scăparea, și întărirea.”

CONDACUL sfintei, glasul al 3-lea.

Podobie : Fecioara astăzi...

Cu frumsețile fecioriei împodobindu-te fecioară, și cu cununa muceniei acum încununându-te Iuliano, dăruiești tămăduiri celor ce sunt în nevoi și în boale, și mântuire celor ce se apropie către sicriul tău; că izvorăște Hristos dumnezeesc Dar și viață veșnică.

Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie : Cel ce te-ai înălțat...

Find înfrumusețată cu bunătați date dela Dumnezeu, și înflorită cu cinstita mucenie, toată frumoasă și fără prihană te-ai arătat cinstită. Pentru aceea Domnul ți-a iubit acum frumsețea, și te-a pus în cămară de mire prea luminoasă, întru carea dăntuești Iuliano cu mucenicii, slăvind pre Hristos.

Slavă, și acum, a înainte prăznului glas 3.

Podobie : De frumsețea fecioriei tale...

Împleți-vă de bucurie toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pre Împăratul a toate; o minune negrăită! Cel fără început se începe, și se întrupează cel fără de trup. Peștera priimește înlăuntru pre cel ce ține împreună toate; Vitleeme bucură-te, și dăntuește făptură întru această zi mai înainte de praznic.

Peasna 4-a, Irmos :

Cela ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirei, pe „nor ușor a venit Iisus cel mai „pre sus de Dumnezeire, prin „palmă curată, și a mântuit pre „cei ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale.”

Sfântul vas cel purtător de mir al cinstitei sfințenii, în cetatea Vitleemului vine să-l de-

șerte; pe acesta carele dă sfințenie nouă tuturor celor ce strigăm: Slavă Hristoase puterii tale.

Grăitorule de Dumnezeu Isaie, văzând împlinite cu lucrurile, proorociile tale, bucură-te și dăntuește; că Fecioara mai pre sus de fire a născut cu trup în peștera Vitleemului pre cel neîncăput.

Iisus cu trup se naște, și în ani cel fără de ani se vede prunc, dezlegând greșelile mele cele învechite, și cu negrăita sărăcie acum mă îmbogățește, pre mine cel ce am sărăcit cu călcări de lege făcătoare de stricăciune.

Alt Canon, Irmos.

Văzându-te Biserica înălțat...

Având gândul întins către Domnul tuturor, nici cum n'ai băgat seamă întinzându-ți-se trupul, și bătându-se cumplit, Iuliano frumoasă fecioară.

Biruit-a dragostea Stăpânului întunecarea trupului, prea lăudată Muceniță; drept aceea ai defăimat și averea șilogodnicul, și ai ales chinurile cele de multe feluri.

Slavă:

Pre tine Mielușaua cea nepurcată rumpându-te vrăjmașii ca niște lupi cu chinurile, Muceniță, te-a făcut dumnezească

jertfă, și junghiere fără prihană lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Văzându-și Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naștere, cuprinzându-se de mirare, strigă: Fiul meu! Cum te voiu înfășă acum, pre tine carele înfeși marea cu îngrădire de năsip?

Peasna 5-a, Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea slava ta Hristoase, dar „noi pre tine unul născut strălucirea Dumnezezei Tatălui, „de noapte mânecând te lăudăm, iubitorule de oameni.“

Din Fecioară s'a născut Dumnezeu Emmanuil, și în iesle culcându-se, a noastră de a doua chemare a lucrat voind; a acestuia Naștere cu bună credință mai 'nainte să o prăznuim.

Cuvântul Tatălui fiind fără început și de-o ființă, în ieslea dobitoacelor culcându-te, ne-ai dezlegat de necuvântare, pre noi cari mai 'nainte prăznuim cu bună credință a ta Naștere.

Fericită este rădăcina lui Ieseiu, ceea ce a odrăslit pre cea Curată, carea a purtat floarea cea dumnezească pre Hristos Domnul, a căruia Naștere mai 'nainte o prăznuim bucurându-ne.

Alt Canon, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Păriul nedumnezeirei celei păgânești-l-ai uscat Muceniță cu curgerile sângiurilor, care s'au vărsat fără dreptate, și au stins focul înșelăciunii.

Cu totul te-ai adus pre sineți lui Dumnezeu, roșeala fecioriei făcându-o mai luminată cu vâpselele sângiurilor.

Slavă:

De frumsețea ta o Stăpâne fiind rănit sufletul fecioarei, a desprețuit cele văzute, strălucind cu frumsețile pătimirii.

Și acum, a Născătoarei:

Minune cu cuviință nouă! Că Fecioara cea curată merge degrab în peștera Vitleemului, să nască pre Dumnezeu carele s'a făcut om.

Peasna 6-a Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării, și m'a înecat vi-
„forul păcatelor mele celor
„multe; ci ca un Dumnezeu
„scoate dintru adânc viața
„mea, mult milostive“.

Prunc tânăr nouă pe pământ născându-se, cel mai 'nainte de veci, din Tatăl negrăit a strălucit, și pre toți ne-a scăpat din călcarea poruncei celei de demult, ca un milostiv.

Streine și prea slăvite lucruri s'au auzit în cetatea Vitleemului, născându-te tu Cuvântul cel fără început; că păstorii cu îngerii ți-au adus cântare, ca unui Stăpân.

Steaua a vestit maghilor pre Soarele dreptății, cel ce s'a născut negrăit; a căruia cinstita Naștere mai 'nainte să o prăznuim veselindu-ne,

Alt Canon, Irmos:

Jertfi-voiul ție cu glas...

Fiind rănită de dragoste dumnezească, strigai: Pre Hristos mă grăbesc să ajung pre cel frumos cu podoaba; pentru aceea rabd chinuri neîncetate, veselindu-mă cu duhul.

Gonaciul cel viclean poruncia să se întinză fără milă și să se sfărâme mielușaua Domnului, fiind cu inima întinsă către Hristos soarele cel neapus.

Slavă:

Mănecat-ai către Hristos soarele cel neapus, și cu luminile lui ți-ai luminat sufletul și inima, de Dumnezeu înțeleptită, și te-ai mutat către lumina cea pururea fiitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a înfășat marea cu negură, de voie se naște Ziditorul din pruncă, și primește

înfășare ca un prunc, ca să mântuiască lumea.

Irmosul:

„Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDACUL înainte prăznirii, glas al 2-lea

Podoble: Cele de sus căutând...

În Vitleem văzând cu scutece înfășat pre cela ce ține tot pământul cu mâna sa, cântări de praznic mai înainte să aducem celeia ce l-a născut; că se veselește ca o maică, ținând în brațe pre Fiul lui Dumnezeu.

ICOS

Pre Fiul lui Dumnezeu Fecioara ținându-l în brațe, cu sărutări ca o maică sărutându-l, a grăit: Sămânță n'am cunoscut întru zămislire, și stricăciune n'am luat în naștere, și acum curată sunt, pre cum mai înainte, așa și după naștere. Pentru aceasta mă închin Fiule milostivirei tale celei multe, și slavei celei negrăite, carea ai arătat spre mine. Pentru care mă și bucur, ținând în brațe pre Fiul lui Dumnezeu.

Intru această Lună în 21 de zile, pomenirea sfintei mucenice Iuliane cea din Nicomidia.

Stih: Sabia este podoaba Iuliane.

Ca aceea ce i a pricinuit strălucirea cununei.

In a douazeci și una zi,
Sabia pre Iulian o sfârși.

Aceasta a fost în zilele lui Maximian împărat, fiică de părinți bogați, cari o au logodit cu oarecare Elersie boier mare de sfat, carele vrând să facă nuntă, sfânta n'a priimit, zicând: De nu te vei face mai întâi eparh al cetății, nu voi face nuntă cu tine, și dacă se făcu eparh, ea iarăși îi zice: De nu te vei întoarce din legea idolorilor la credința creștină, nu primesc nuntă cu tine. Deci el spuse tatălui toate, carele ne putând să o întorcă din credința ce avea în Hristos, o a dat pre seama aceluiași eparh și logodnic, ca să cerce duple legile lor. Deci el despoind-o și bătându-o cu șasesprezece bice de vine de bou crude, și spunzându-o de cosițe, o a ținut până i s'a dezlipit pielea de pe cap, arzându-i coastele cu fiare arse, și cu alt fier ars patruncându-i armurile; și legându-i mâinile pre lângă coaste, a poruncit de o a tras în temniță, și stând ea la rugăciune, i s'a arătat vrăjmașul tuturor în chip de înger, îndemnându-o să jertfească la Idoli, și să scape; iară sfânta gonindu-l, îl făcu de spuse fără voia lui cine era. Deci iarăși aducându-o la eparhul, și stând neschimbata din dragostea ce avea către Hristos, o a băgat într'un cuptor foarte ars, carele stingându-se minunat, a făcut de au crezut cinci sute de bărbați întru Hristos, cărora îndată le-au dat sfârșitul prin sabie, împreună cu o sută treizeci de femei. Iară Sfânta aruncată fiind întru o căldare fierbinte, i s'a făcut căldarea bae, care căldare topindu-se, și vărsându-se afară a stricat pre păgânii cei ce stau împrejur. Deci biruind sfânta Mucenica toate minunile, s'a priimit sfârșitul prin sabie. Și când s'a logodit cu Elersie, a fost de șasesprezece ani, iară când s'a făcut mireasă lui Hristos prin mucenie a fost de optsprezece ani.

Intru această zi, sfinții cinci sute de mucenici, cari s'au săvârșit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pământul Nicomidenilor tăiați văzură, Cinci sute de mucenici purtători de cunună. Intru această zi, sfințele o sută treizeci de femei, ce s'au săvârșit de sabie în Nicomidia.

Stih: Pus'au înaintea sabiei capetele împreună a două zecimi incincite,

Intreite zecimi a femeelor mucenice cinstite.

Întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Timistocleu.

Stih: Zgărieturile cele prin cue de fier ascuțite,

Lui Timistocles, ca și când ar fi fost altul oarecarele de fier, erau suferite.

Acesta eră pre vremea împărăției lui Dechie, din Mira Lichia, păstori de oi fiind Deci ighemonul Asclapie pornind goană asupra creștinilor și sfântul Dioscorid, căutându-se fiindcă fugise la munte, cei ce-l căuta pre el, au aflat pre Timistocles, pascând oile, și-l întrebară pentru Dioscorid, iară Timistocles, l-a ascuns pre acela, zicând că nu știe unde este, și s'a dat pre sineși mărturisindu-se că este creștin. Și propoveduind pre Hristos, înaintea ighemonului Asclapie, și stând cu îndrăzneală, fost-a bătut pre pân-tece până s'a spart. Și pre lemn a fost spânzurat. Apoi fiind târit preste bolovani de fier, de carele tot trupul i s'a pătruns și așa și-a dat duhul la Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a, Irmos :

Tinerii lui Avraam oare când în Vavilon, văpaia „cuptorului au călcat, cu laudă strigând: Dumnezeu pă-rinților noștri bine ești cuvântat“.

Cum te va încăpea peștera, pre tine carele vii să te naști pentru noi, celace ești neîncăput? Cum te va aplecă Fecioara, cela ce ești hrănitorul tuturor, milostive Iisuse?

Cuvintelor vrăjitorului Valaam urmând maghii, au alergat a se închină lui Hristos cu daruri, cunoscându-l pre dânsul Împărat a toată suflarea.

Fire omenească cea stea-

pă dă de toată fapta bună, bucură-te, și dăntuește! Că vine Hristos să se nască din Fecioară cu trup, ca să te arate pre tine bine roditoare de bunătăți.

Alt Canon, Irmos :

Tinerii în Vavilon...

Fără socoteală te aruncă nemilostivul judecător în căldare fierbinte, iară Domnul prin inger te păzește nevătămată, pre tine Muceniță carea l-ai cinstit pre dânsul.

Neîngrozindu-te, și mai vârtos cu minte vitejască îmbărbătându-te, prea cinstită Muceniță, te-ai suit pe jeratec, răcoreală simțind și strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă :

Tu Mirelui ca niște zestre ai adus adunarea și poporul cel ce a crezut întru Hristos, risipind negura înșelăciunii cu facerile tale de minuni cele strălucitoare.

Și acum, a Născătoarei :

Bucură-te loc al celui neîncăput Maică Fecioară; că vei să-l naști în peșteră, purtând trup, Preacurată; ca să îndrepteze zidirea mâinilor sale.

Peasna 8-a, Irmos :

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pre cei ce

„se țineau de buna credință,
„în mijlocul văpăiei pogorân-
„du-te i-ai rourat, și i-ai învă-
„țat să cânte: Toate lucrurile
„binecuvântați și lăudați pre
„Domnul“.

Pre mine, cel ce m'am fă-
cut pentru multe călcări de
poruncă peșteră tâlharilor
Hristoase, pentru milostivirea
cea negrăită mântuindu-mă,
ai binevoit în peșteră a te naș-
te din curata Fecioară.

Scriindu-mi iertare desă-
vârșit, te-ai scris cu porunca
Kesarului, tu Făcătorul făpturii,
împreună cu robii; laud mila
cea nemăsurată a milostivirii
tale Stăpâne.

Luminat palat Stăpânului,
cum ai intrat în peșteră prea
mică, să naști pre Împăratul,
Domnul cel ce s'a întrupat
pentru noi prea sfântă Fe-
cioară, dumnezească Mireasă?

Alt Canon, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Ăvându-ți ochiul și sufle-
tul tău sus către Dumnezeu,
cel ce poate mântui, cu dum-
nezeescul Dar al Duhului, ai
stins fierberile căldărilor Mu-
ceniță, strigând cu credință
cântarea tinerilor: Binecuvân-
tați toate lucrurile Domnului,
pre Domnul.

Ăscultând cuvintele tiranu-
lui vrăjmaș, cugetătorii deșer-
tăciunii cei ce erau vrednici
de foc, de vie te-au băgat în
foc Muceniță, de care nu te-ai
ars, fiind răcorită de dragostea
Mirelui, cugetătoare de Dum-
nezeu, Iuliano.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Stătit-ai înaintea judecăței
propoveduind pre Hristos
Dumnezeu nemuritor, carele
a răbdat răstignire și a omo-
rit ratăcirea, și a dat viață ne-
muritoare credincioșilor, celor
ce strigă: Toate lucrurile lău-
dați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Domnul, carele ș'a pus sca-
unul său pe nori, pe nor vine
să se nască nouă din Fecioară,
ca să risipească norii cei întu-
necați ai păcatului, de la su-
fletele noastre, cari strigăm
lui: Binecuvântați toate lucru-
rile Domnului, pre Domnul.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Da-
„niil, gurile leilor cele deschise
„în groapă le-a încuiat; și pu-
„terea focului au stins, cu bu-
„na faptă încingându-se, tine-
„rii cei iubitori de buna cre-
„dință, strigând: Binecuvântați
„toate lucrurile Domnului pre
„Domnul“.

Peasna 9-a, Irmos:

Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iară tu Fecioară „de Dumnezeu Născătoare, „prin odrasla ce ai purtat în „pântece, lumii binecuvântarea „ai înflorit; pentru aceasta „toți te slăvim“.

Să dănuim credincioșilor, să sălțăm, și cu un glas să strigăm: Vine mântuirea tuturor, se apropie să se nască Domnul, și să mântuiască pre cei ce cinstesc Nașterea lui cu dumnezească înțelepciune.

Ia-ți psaltirea și alăuta sfinte Davide, și dulce cântă: Casa Eufratului veselește-te, că acela pre carele Tatăl din pântece l-a născut, întru tine luminat s'a născut, din Fecioară întrupându-se

Ca picătura, ca ploae mare s'a pogorât Stăpânul în pântecele tău, și pământul cel uscat, adică uscăciunile nedumnezeirii le-a udat, și mărire înșelăciunii le-a uscat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Piatra cea netăiată...

De patimile purtătoarei de chinuri Iuliane, cele pentru credință, s'au mirat îngerii, în ce chip cu firea femească a

rușinat, pre cel ce a omorât pre strămoașa ei în rai.

Ca o muceniță împodobită și fecioară mărită, ți-ai împletit cununa dreptății după lege, călcând cu trupul pre cel fără de trup, și te-ai făcut purtătoare de biruință.

Pre tine rânduiea cea înțelegătoare, turturea cea nestricată, și porumbița ceea ce ai aripi poleite cu mucenia, carea ai zburat către Dumnezeu, și te-ai odihnit, te cinstim.

Slavă:

Inflorit-ai ca crinul în văile muceniei, purtătoare de chinuri Iuliano, și purtând fecioria ca un trandafir cu bun miros, te-ai făcut dumnezească mirosire Mirelui tău celui înțelegător.

Și acum, a Născătoare:

Purtând pre cea ce toate le poartă, vii către Vitleem Fecioară, ca să-l naști și să-l culci în iesle, ca pre un prunc; pentru ca cu deosebire să săvârșească ridicarea oamenilor.

Irmosul:

Hristos piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară, s'a tăiat, „adunând firile cele osebite;

„pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te slăvim.

SVETILNA

Podobie : Cercetatu-ne-a pre noi...

Credincioșilor, să aducem
acum cântări înainte prăznuirii
Nașterii cu credință; că merge
și se apropie Hristos de Vi-
tleem să se nască ca un om
din Fecioară, și să se arate
prunc cu scutece înfășat, cea
ce este mai 'nainte de veci.

Slavă, a sfintei, asemenea:

De cămara ta cea de mire
Cuvinte, dorind Mucenița, a
răbdat toată ispita chinurilor,
cu ajutorul tău; pentru rugă-
ciunile ei Dumnezeu, rugă-
mu-ne ție, milostivește-te spre
sufletele noastre, și ne mân-
tuește.

Și acum :

Vitleeme pământul Iudei
împodobește-ți intrările, că iată
întru tine Fecioara și Născătoa-
rea de Dumnezeu, vine să nască
în peșteră și în iesle, pre Domnul
meu și Dumnezeu.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glasul al 6-lea.

Podobie : Îngerești-le puteri...

Înțelepciunea cea ziditoare
acum vine, norii proorocești
se deschid, Darul înflorește,
adevărul a răsărit, încetează

vorbele cele întunecate ale
umbrei; ușa Edemului s'a des-
chis, Adame dăntuește; Zidi-
torul nostru Dumnezeu, de bună
voie s'a zidit.

Cuvintele proorocilor și ve-
deniile plinindu-le, s'a născut
cu trup, și Cuvântul s'a întrupat,
și în ieslea dobitoacelor năs-
cându-se s'a culcat. Aceasta
este smerenia cea desăvârșit,
aceasta este înfricoșata rându-
ială, pentru carea cântăm: Îm-
păratul lui Israil, Hristos, vine.

Ca să curățești de veninul
stricăciunei, și să înnoești chipul
meu cel dintâiu, te-ai întrupat,
culaptete-ai hrănit, și cu scutece
te-ai înfășat, cea ce cuprinzi
toate cu voința, Făcătorule de
bine Cuvinte; te laud Îngere
al sfatului părintesc, prin carele
eu mă fac nemuritor.

Din sânurile Tatălui nede-
părtându-te, om te-ai văzut, și
pe mâini feciorești fiind ținut,
pre maghi dela Persida prin
stea i-ai chemat, cari s'au în-
chinat ție Împăratului și Dum-
nezeu; ca să pierzi cu Duhul
buzelor pre domnii păgânilor
cei necredincioși, și să paști
pre poporul cel priimit.

Slavă asemenea :

Cuvântul cel ce este de o
ființă cu Tatăl, amestecare luând

din curat sângele fecioresc, s'a zidit și a crescut cu vremea, și după aceea s'a născut în peșteră. Minune mare! Ingerii se veselesc, oamenii cântă: Impăratul lui Israil Hristos vine.

Și acum, asemenea:

Proorociile vrăjitorului Va-laam se plinesc, că cei ce se țineau de înșelătoriile persești, strălucindu-se de lumina stelei celei neobișnuite, cu daruri au însemnat pre Hristos, soarele cel neapus, Dumnezeu Impăratul cel în Vitleem întrupat, și de bună voie mort.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Strălucește steaua acum în peșteră, păstorii cu ingerii, maghilor cu daruri, gătiți-vă a-l întâmpina.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Ca să se plinească proorociile proorocilor, în Vitleem s'a născut, și Edemul a deschis celor din Adam, Domnul.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Vnge cu mir Vitleeme ieslea cea sfântă, că întru tine Stăpânul, va să-și tinză razele Dumnezeirei sale.

Slavă, Și acum, asemenea:

Veniți pământenii cu un glas, să laudăm neîncetat pre Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu Maria; din carea Hristos s'a născut.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulă și Otpustul

INTRU ACEASTA LUNA

IN 22 DE ZILE.

Înainte prăznuirii Nașterii lui Hristos; și sfânta muceniță Anastasia mântuitoarea de otravă.

La Doamne strigat-am, Stihirile înainte prăznuirii 3, și ale sfintei 3, Stihirile înainte prăznuirii glasul 1-lu.

Podobie: Prea lăudaților Mucenici..

Tot pământul văzând pogorîrea lui Dumnezeu, se veselește, maghii daruri aduc, Cerul prin stea vestește, ingerii slavoslovesc, păstorii fluerând se minunează, ieslea primește ca un scaun în chipul focului. Bucură-te Maică văzând acestea!

Lumină spre descoperirea neamurilor ai venit, îmbrăcându-te cu asemănarea chipului meu, Fiul meu cel fără început; cea ce ești naștere negrăită din Tatăl cel fără început; că vii cu sărăcia întru carea te-ai îmbrăcat, să îmbogățești omenirea cea sărăcită; laud milostivirea ta Doamne.

Ca pre un prunc văzându-

mă odihnind în brațele tale Maică, veselește-te, că am venit să scap toată lumea, și pre Adam pre carele am zidit, cel ce cu sfatul cel rău al șarpelei a gustat din pom, și castricat a fost dat afară din desfătarea raiului.

Alte Stihiri, ale sfintei, glas 1-iu.

Podoble: Prea lăudaților mucenici...

Cât sunt de frumoase faptele tale Muceniță, cât sunt de lăudate nevoințele tale, cât este de vestită mărturisirea ta, cât sunt de multe minunile tale și nenumărate semnele, prin care te mărește în veci, acela pre carele l-ai slăvit prin pătimitoare mădulele tale.

Poftind curată buna laudă a celor ce se chinuesc, te-ai nevoit să te asemeni râvnei lor. Pentru aceea ai suferit dureri foarte iuți, și acum cu dumnezeescul Dar ușurezi toată durerea sufletelor și a trupurilor noastre, ale celor ce cinstim nevoințele și durerile tale, prea lăudată.

Strălucit-ai cu adevărat mai mult decât soarele săvârșindu-ți calea pătimirei tale, și cu razele multelor minuni ale tale, luminezi cugetele tuturor, celor ce cu credință se apropie de dumnezeescul tău sicriu; carele izvorăște ape dumne-

zeești, Anastasie muceniță cea cu nume mare.

Slavă, a sfintei, glas al 2-lea:

Darul învierii ai luat Anastasie prea lăudată, chinuri suferind în priveriște; că mulțimea dracilor ai pierdut, și adâncului mării i-ai dat, purtătoare de chinuri Muceniță, ceea ce ești vrednică de minune.

Și acum, a înainte prăznurii, glas al 4-lea

Vitleeme împodobește-te, cântă cetate Sioane! bucură-te pustie, mai 'nainte încredințând bucuria! Că steaua merge înainte în Vitleem, vestind pre Hristos cel ce va să se nască. Și peștera priimește pre cel neîncăput nicăerea, și ieslea se gătește să priimească viața cea veșnică. Acestuia toți să-i cântăm, și să-i strigăm: Mântuește sufletele noastre lisuse Dumnezeu, cea ce te-ai întrupat pentru noi.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile, glas al 2-lea

Podoble: Casa Eufratului...

Vine Hristos, pre cel viclean să-l sfărame, pre cei din întunec să-i lumineze, și să dezlege pre cei legați; mai 'nainte să-l întâmpinăm.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Cântați moștenirile neamu-

rilor, laudă și slavă, maghii cu daruri, păstorii fluierând, cu grabă alergați.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Munții și dealurile, văile și câmpii, riurile și toată făptura, slăviți acum pre Ziditorul cel ce s'a născut.

Slavă, a sfintei glas al 4-lea.

Numită fiind cu numele Învierii lui Hristos cei purtătoare de viață, în multe feluri ai urmat cinstita viață a chemărei. Și firea întărindu-ți, și îmbrăcându-te cu înțelepciunea, ți-ai țesut haină văpsită cu roșala sângelui tău; și împărătește fiind ca un sceptru Crucea, împărătești împreună cu Dumnezeu și Mântuitorul, Anastasio prea fericită. Pre acesta roagă-l, ca și pre noi să ne lumineze, cu dumnezeiască slava lui.

Și acum, a înainte prăznului, glas același.

Isaie dăntuește, pre Cuvântul lui Dumnezeu priimește; proorocește Fecioarei Mariei, că rugul va să se aprinză, și de foc, adică de raza Dumnezeirii, nu se va arde; Vitleeme împodobește-te, deschideți ușa Edeme, și voi maghilor mergeți să vedeți mântuirea în iesle înfășată. Pre acesta stea-

ua l-a arătat deasupra peșterei, pre Domnul dătătorul de viață, cel ce mântuește neamul nostru.

Troparul sfintei, glas al 4-lea.

Mielușiaua ta lisuse Anastasia...

Caută la sfârșitul cărtei.

Slavă, Și acum a înainte prăznirii asemenea

Gătește-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21 de zile. pag. 3/8

LA PAVECERNIȚĂ

Cântăm Canonul, Irmosul de două ori.
Troparele pe 6, și iarăși Irmosul, în amândouă strănile.

Al căruia acrostih la Greci este acesta.

Cei de a patra cânt...

Peasna 1-lu, glas al 6-lea, Irmos:

Cu tăiere s'a tăiat marea Roșie, și adâncul cel „hrănit cu valuri s'a uscat, „aceeași împreună făcându-se, „celor fără de arme trecută, și „celor prea întrarmați mor-mânt. Și cântare cuvioasă lui „Dumnezeu s'a cântat; că cu „slavă s'a prea slăvit Hristos „Dumnezeul nostru.”

Cea pricinuitoare de viață și atotstăpânitoare, înțelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, ș'a zidit eiși casă din curata Maică, care nu știe de bărbat; că în trupească casă îmbrăcându-se, cu slavă s'a prea slăvit Hristos Dumnezeuul nostru.

Taine învățând pre maghi, cei ce au fost pârgă din păgâni, îi cheamă înțelepciunea lui Dumnezeu, pre cei mai 'nainte necuvântători, ca să-i ospăteze în taină, în ieslea dobitoacelor fiind pusă masă de taină. La care aleargă cu daruri călătorind, steaua înainte strălucindu-le.

Să auzim acum graiurile proorocești, cele pline prin Duhul; că Fecioara luând în pânțe, vine să nască pre cel ce a fost mai 'nainte; pre carele maghilor Cerul l-a arătat, și păstorilor îngerii, ca pre cel ce s'a arătat ca un prunc.

Peasna 3-a, Irmos :

Domn fiind a toate și Ziditor Dumnezeu, zidirea luiși „o a unit, cel fără patimă să- „răcind; și ca un prunc fiind „purtat cu trup, în iesle să- „cească s'a culcat strigând: „Mâncăți trupul meu, și întru „credință vă întăriți.

Pre Hristos mântuirea, cel ce vine să-și verse sângele său acum pentru lume, Irod se sălbăticește să-l omoare mai 'nainte de vreme, nebunindu-se mai 'nainte de nebunia lui Pilat. Pentru aceasta cu îngrozitoare cruzime, mulțimea pruncilor a junghiat.

Bărbatul nebun a zis, nu

este Dumnezeu; acesta umplându-se de nebunia cea de istov, se bolnăvește pentru uciderea lui Hristos, și căzând în întunecata îndrăzneală, s'a înrmat spre uciderea pruncilor celor ce nu știau de răutate, și pământul cu sânghiurile l-a spurcat.

Peasna 4-a, Irmos :

Mai 'nainte văzând proorocul taina ta cea negrăită „Hristoase, a strigat: Pus-ai tare „dragoste de întărire Părinte îndurate; că pre Fiul unul născut „Bunule curățire în lume l-ai „trimis“.

Ca ploaia pe lână, și ca o picătură pe pământ, pogorându-te la ceea ce te-a născut Doamne, vii cu milostivire acum să te naști, și cu oamenii să locuești. Că pre tine unul născut, curățire în lume, Tatăl te-a trimis.

Impărtășindu-te trupului omenesc Hristoase, din sămânța lui Avraam, vii să dai Dar peste Dar și să mântuești chipul, și să-l faci fără stricăciune. Că pre tine unul născut, curățire în lume, Tatăl te-a trimis.

Băutura cea nouă, carea David de demult însetând a poftit să o bea, în peștera Vitelemului vine să izvorască, și să potolească setea din sufletul

lui Adam și a lui David; din cari după trup se naște Hristos.

Peasna 5-a, Irmos.

Cu legătura dragostei fiind legați, ca niște iubitori de „frați, să dăm slavă celui ce „stăpânește toate și lumea „foarte o iubește, celui ce a dat „mântuire pre Fiul său cel iubit, „celui ce dă pace tuturor“.

Celui ce ține apa cea din văzduh ne ținută, înțelepciunea lui Dumnezeu, carea oprește adâncurile, și înfrânează mările, ca ploaia pe lână pogorându-se, s'a sălășluit în pântecul Fecioarei.

Pre maghi, ucenicii vrăjitorului Valaam, îi cheamă Hristos spre cunoștință prin stea, și cel ce îmbracă Cerul cu nori, cu scutece se înfașă și în iesle se culcă, acela de carele se cutremură Heruvimii, și în peșteră încap, cel ce umple toate.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „și viforul ne mai răbdându-l, „ca Ionă strig către tine Stăpânul: Scoate-mă din stricăciune“.

Domn știindu-te cerurile, spun slava ta Mântuitorule, prin stea chemând acum pre maghi

cu daruri spre cunoștința ta, și spre dumnezeiasca închinăciune.

Intinăciunea de cine s'a atins, să o lepede, și așa curat fiind, de Hristos cel curat să se atingă, carele prunc s'a culcat în iesle, și curățește adâncurile inimilor.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpa-
ea cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpă-
„iei aruncându-se, fiind rouați,
„au cântat: Binecuvântat ești
„Doamne Dumnezeul părinților
„noștri“.

Clătind cu capul Irod, la cele rele mai 'nainte privind, s'a îndemnat, vreme potrivită căutând, să omoare pre Hristos, cel ce are putere preste vieață și preste moarte; pre Dumnezeu, carele este Domnul tuturor și Stăpân făpturei.

Câți din voi sunteți prieteni lui Hristos, fugiți împreună cu cel ce a fugit în Egipt, și acestuia drept să vă închinați cu dumnezeiască cuviință strigând, și cu un glas să-l prea slăviți.

Cela ce nu este cu mine, împotriva mea lucrează, zice Hristos, și cel ce nu adună cu mine, asemănatu-s'a celui ce risipește. Pentru aceasta să

ne înfricoșăm de trupească smerenia lui.

Peasna 8-a, Irmos:

Pentru legile părintești, fericirii tineri în Vavilon „mai 'nainte nevoie pătimind, „au scuipat porunca cea nebunească a celui ce împărăteă; și împreunându-se cu „focul, de carele nu s'au ars, „celui ce stăpânește vrednică „cântare i-au cântat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l „prea înălțați întru toți vecii.“

Cugetătorii de Dumnezeu cei împreună crescuți, în Vitteem mergând înaintea Cuvântului, cu îngerii și cu păstorii să vedem minune, înălțând slavă lui Dumnezeu celui ce este întru cei de sus; celui ce dă bună voire oamenilor, și pace. Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

De legea dragostei ținându-ne, voința iubirei de frați să o priimim; unul cu altul pace având, și una împreună înțelegând, că dătătorul de pace Hristos vine, ca să împace toate, și să mântuiască pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cinstit-a cu cuvinte înșelă-

toare Irod cel fărădelege, pre Hristos cel ce s'a născut; și către maghi s'a fățarnicit, ca și cum și el însuși ar fi vrut să se închine. Dar nu s'a rușinat gonind pre Dumnezeu cel ce se tăinuia, nici de prunci nu i-a fost milă, și nu s'a înțeleptit a strigă: Pre Domnul lăudați-l lucruri, și-l prea înălțați întru toți vecii

Peasna 9-a, Irmos:

Din ospățul Stăpânului, și din masa cea nemuri- „toare în peștera cea săracă „cu gânduri înalte, veniți credincioșilor să ne îndulcim, „cunoscând pre Cuvântul cel „ce s'a întrupat negrăit; pre „carele îl slăvim.“

Mergeți, zis-a Irod celor mai mari preste maghi, de căutați pre prunc, și dacă îl veți afla, degrab să mi-l spuneți; vicleșug în inimă meșteșugind. Dar s'a batjocorit înșelătorul, în deșert făcând fărădelege.

Făcătorul cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci, s'a născut din Fecioară, înțelepciunea și Cuvântul, și puterea lui Dumnezeu fiind. Pentru aceasta pre însuși Domnul îndoit știindu-l Dumnezeu și om, îl slăvim.

Pre cum om te-ai arătat cu

firea, iară nu după nălucire, așa Dumnezeu cu împărțirea răsplătirilor, pentru firea carea ai luat Mântuitorule. Pentru aceasta cinstind dumnezească venirea ta cea din Fecioară, pre tine te slăvim.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparele după oblceiu.**

După întâia Stihologie. Sedealna glasul 1-**u.**

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Făptura s'a luminat, că ziditorul mai 'nainte vine să se nască în peșteră, pentru milostivirea cea negrăită. Păstori întâmpinați-l cu grabă; maghi veniți văzând minune înfricoșată, daruri în mâini ținând, și zicând: Slavă Impăratului celui ce s'a născut, slavă celui ce ne-a înnoit pre noi; acestuia întrupat să ne închinăm ca unui Impărat al tuturor.

Slavă, și acum, glas al 4-lea.

Podoble: Degrab ne întâmpină...

Dumnezeeste se veselește făptura astăzi, că Hristos Domnul Fiul Dumnezeului meu, din curata Fecioară se naște, făcând tot neamul omenesc nemuritor, dezlegând și blestemul strămoșei Evei. Pentru aceasta ca Făcătorului de bine al nostru cântare să-i aducem.

După a doua Stihologie, Sedealna glas al 6-lea.

Podoble: Mormântul deschis fiind...

Din Persida împărații, aur, smirnă și tămâie, Impăratului celui ce s'a născut și Dumnezeu au adus de demult; iară noi acum mai 'nainte prăznuind Nașterea lui, cu bună cinstire, și din suflet să-i aducem nădejde, credință și dragoste, laudând pre Fecioara.

Slavă, și acum, glas al 3-lea.

Podobie: Fecioara astăzi ..

Pre Fecioara ceea ce a născut pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci; dreptul Iosif laudându-o, a strigat: Văzu-te pre tine Biserica Domnului, purtând pre cea ce a venit să mântuiască pre toți oamenii, și a arătat pentru milostivire, biserici dumnezești, pre cei ce-l laudă.

După psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6.

CANONUL înainte prăznuirii.

Peasna 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pre „gonaniul Faraon văzându-l „înneecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Din norul fecioresc Soarele cel mare ne-a răsărit nouă, Isus luminarea celor ce suntem întru

întunerec, să-i cântăm lui, carele s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Âșteptarea neamurilor, Împăratul păcei vine, să ucigă pre luptătorul. Să ne sârguim a-l întâmpina pre acesta, carele se naște în Vitleem spre mântuirea noastră.

Prooroceștile glasuri cele dumnezești se plinesc, înfricoșată arătarea lui Hristos mai 'nainte însemnând; că Mielușaua se apropie să nască pre Mielul, Mântuitorul și Domnul tuturor.

A Născătoarei :

Pre tine Porumbița Stăpânului cea curată, cea cinstită, fără prihană și frumoasă între femei, ca pre ceea ce ai născut pre Domnul tuturor, te ferim cu credință, de Dumnezeu Fericită.

Alt CANON, al sfintei.

Al cărula acrostih la Greci este acesta :

Te laud cu dragoste muceniță Anastasie.

Peasna 1-a 'glas al 8-lea, Irmos :

Cântare să înălțăm...

Laudă să trimitem lui Dumnezeu, carele va să se nască cu trup din Fecioară, în cetatea Vitleemului, și să se pue în iesle ca un prunc, ca să mântuiască neamul omenesc.

Numai frumsețea lui Hristos

cea dorită căutând slăvita Anastasie ai trecut cu vederea frumsețile lumii, cu tăria gândului, și te-ai învrednicit moștenirii celei nemuritoare, Muceniță.

Slavă :

Noaptea întunerecului rățării înțelepțește o ai trecut cinstită, luminându-te cu lumina Duhului; și acum te-ai sălășluit unde este lumina cea dumnezească a Treimeii celei nezidite.

Și acum, a Născătoarei :

Arătat-u-s'a Dumnezeu cel nevăzut născându-se din Maică Fecioară mai pre sus de fire, sărăcind cel bogat pentru multa milostivire, ca să îmbogățească pre oameni cu nemurirea.

Peasna 3-a, Irmos :

Nu este sfânt precum tu Doamne Dumnezeu meu, „carele ai înălțat cornul credincioșilor tăi Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pe piatra mărturisirei tale“.

Cela ce numai cu cuvântul ai întins Cerul, intri în peșteră să te culci în ieslea dobitoacelor Hristoase, vrând să ne scapi pre noi de dobitocie, pentru milostivire.

Strigă proorocul arătat: Dumnezeu nostru este acesta, și nimenea altul nu se va ase-

măna lui; aflat-a toată calea științii, cu oamenii unindu-se.

Nu sufăr a te privi Hieruvimii și cum te suferă ieslea, cea ce ești neîncăput cu firea? Pentru multa milostivire te naști din Fecioară pentru noi, iubitorule de oameni Doamne.

A Născătoarei:

Mai 'nainte te-a văzut pre tine munte oarecând Daniil proorocul, din carele piatra s'a tăiat, Născătoare de Dumnezeu, zdrumicând și sfărâmând capiştile idolilor, prea curată dumnezească Mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cea ce ai făcut...

Prunc înfăşat va să te vază pre tine Domnul cel nepipăit, culcat în iesle; săltați munților și dealurile îmbrăcați-vă cu dumnezească bucurie, umplându-vă de lumină.

Cu îndrăzneala bunei credințe, ai tâmpit săgețile cuvintelor, fiind îmbogățită cu mântuitorul cuvânt, Anastasie; și cu dumnezească dragoste îndreptându-ți mișcările sufletului.

Slavă:

Numai pre Domnul caut, strigai Muceniță, numai de dragostea lui mi-am legat sufletul, și de strălucirile lui cele

prea luminate, merg a mă lumina din destul, cu dreptatea gândului.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară neispită de nuntă, tu porți întrupat pre cea ce poartă în mâna lui toată lumea; carele născându-se il culci în iesle, văzându-se prunc cel mai 'nainte de veci,

Irmosul:

Doamne cea ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserica, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta; că tu ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, „unule iubitorule de oameni.

CONDACUL Înainte prăznuirii, glas al 3-lea

Podobie: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, laudă cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Sfințite cuvintele proorociilor sfârșit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Vitlemului, în lăuntrul peșterii; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dăntuește! Că Stă-

pânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpând din stapânia celui străin, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfintei, glasul 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca pre o mireasă a lui Hristos te laudăm fecioară, ca pre Tecla cea cinstită, duple vrednicie te cinstim; pentru că întru pomenirea ta se varsă izvoare de tămăduiri. Că tu ai luat Dar, ca ceea ce ai păzit poruncile Domnului, cu puterea Duhului.

Slavă, și acum, a înainte prăznuirii, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Nașterei lui Hristos săvârșindu-le, să prăznuim credincioșilor și duple vrednicie toți mai 'nainte să întâmpinăm, ca și maghii daruri aducând fapte bune, și să cântăm Dumnezeu-lui nostru cântare nouă îngească, celui ce s'a născut în Vitleem mai pre sus de fire, din Fecioara fiica lui Dumnezeu; pre carele toți îl slăvesc.

Peasna 4-a, Irmos:

Hristos este puterea mea
Dumnezeu și Domnul,
„cinstita Biserică cu dumne-

„zeească cuviință cântă, strigând: Din cuget curat întru „Domnul, prăznuind“.

Iată a răsărit steaua de departe din Iacov, care mai 'nainte s'a vestit de demult, om făcându-se Dumnezeu cel necuprins, și se vede înfășat cu scutece.

Domnul, mântuirea tuturor, se vede prunc, șezând în fecioreștile sânnuri, cel ce se odihnește în sânnurile Tatălui ca un fiu.

Inchizându-te mie oarecând Edeme pentru furarea mănăririi, deschide-te, cel ce m'ai despărțit de a ta neperitoare dulceață; că iată se naște acum cel ce se îmbracă întru mine.

A Născătoarei:

Proorocul Avvacum cu Duhul mai 'nainte te-a văzut pre tine Fecioară, munte dumnezeesc, umbrit cu bunătăți, din carele s'a arătat nouă cel ce luminează sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Ăcum se plinesc graiurile celor ce proorocesc prin dumnezeescul Duh; căci Fecioara merge să nască în peșteră, pre cel cu totul desăvârșit.

Căutând cu înfocată dragoste lauda mucenicilor, o ai aflat, strălucindu-te foarte tare, cu gând fără de îndoială, ceea ce ești cu suflet răbdător.

Slavă :

Imbrăcatu-te-ai cu haina cea țesută din Darul cel de sus, cu dezbrăcarea trupului, purtătoare de nevointă, Muceniță prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei :

Din pântecul tău cel purtător de lumină, iese purtând trup, Împăratul cel ceresc, culcându-se în iesle ca într'un scaun.

Peasna 5, Irmos :

Cu dumnezeiască strălucirea ta Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog luminea- „ză-le, ca să te vază Cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine ade- „văratul Dumnezeu, cela ce „chemi din negura greșelilor“.

Casa Eufratului Vitleeme, Domn va ieși din tine întru Israil, carele va chema neamurile cele lepădate, precum mai 'nainte a zis Miheea, cu Duhul fiind luminat.

Ca să pască turma sa cu tărie însuși Iisus, din Fecioară va să se nască, și până la

marginile pământului se va înălța, proorocul cel de Dumnezeu grăitor de demult mai 'nainte a vestit.

Cu Duhul înțelepciunii, Duhul lui Dumnezeu, Duhul tăriei și al sfatului, al științii și al înțelegerii, cu Duhul temerii de Dumnezeu, să mă umple Fiul cel ce s'a născut din coapsele tale.

A Născătoarei :

Dumnezeu oamenilor asemănându-se, a sărăcit trupește, ca să ne îmbogățească pre noi cu slava sa, și în peșteră s'a născut cel necuprins. Deci pre acesta cu gând drept să-l priimim.

Alt Canon, Irmos :

Mânecând strig către tine...

Răsărit-a steaua Iudei, pornind spre închinăciune, dela pământul Haldeilor pre cunosătorii de stele, precum este scris.

Dupre lege te-ai nevoit, biruind pre cel fărădelege, Muceniță pururea pomenită, cu puterea Duhului.

Slavă :

Învierea lui Hristos închipuești cu numirea surpând pre vrăjmașii cei nevăzuți, prea lăudată.

Și acum, a Născătoarei:

În peșteră subț pământ merge să se nască Hristos din Fecioară; veselească-se toată făptura.

Peasna 6-a, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea „mult milostive!“

Iată la ale sale vine Hristos, să ne lipim de dânsul credincioșilor prin Har și prin dumnezești fapte bune, și să-l primim fiind luminați la suflet și la inimă.

Rădăcină a odrăslit din Iesei, și dintr'însa a ieșit Dumnezeu nostru, nădejdea neamurilor, odihna și cinstea; precum de demult a proorocit Isaia, dumnezeeste fiind luminat.

Fășile păcatelor mele celor multe le dezlegi, prin înfășurarea scutecelor; mă îmbogățești lisuse al meu, pre mine cel cumplit sărăcit prin răutate, și sărăcești, născându-te.

A Născătoarei:

Învăluște viforul protivnicilor gânduri, smerită inima mea, prin bântuețele viclene-

lor duhuri; alinează-l cu mijlocirea ta de bine iubitoare Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Luând Milostivul firea noastră, se vede ca un prunc, cel ce zămislește în pântece pre prunci, și se înfașă și este culcat în iesle, și-mi dezleagă cu bunătatea sa lanțurile patimilor celor cu multe împletituri.

Cercând cu tărie nevoințele sfinților mucenici cele pentru Hristos, slujind la trebuințele lor, și spălându-le ranile, te-ai îmbogățit Cuvioasă cu buna laudă, care vedeai că strălucește pentru ei.

Slavă:

Picături de vindecări verși din ploile dumnezeștilor daruri, și râuri de patimi oprești, și ajuți celor ce se primejduesc cumplit, pururea pomenită Muceniță a lui Hristos, cea cu numele dumnezeștei învieri.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecând firea oamenilor cea strică, prin călcarea poruncei cea de demult, se naște prunc tânăr fără stricăciune, și șade în sânurile tale ca pe un scaun, ceeace nu știi de mire; fiind nedepărtat de părinteasca ședere a Dumnezeirii.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi văr-
„să către Domnul, și lui voi
„spune scârbele mele; că s'a
„umplut sufletul meu de rău-
„tăți, și viața mea s'a apro-
„piat de iad, și ca Ionă mă
„rog: Dumnezeu, scoate-mă
„din stricăciune“.

CONDACUL sfintei, glasul al 2-lea.

Podoble: Cele de sus căutând...

Cei ce sunt întru ispite și
în necazuri, la biserica ta a-
lergând, iau adevărate tămă-
duiri din dumnezeescul Dar,
cel ce locuște întru tine A-
nastasie; că tu, pururea izvo-
răști lumii tămăduiri.

ICOS:

Ceeace ești numită cu nu-
mele învierii lui Hristos, pre
mine cel căzut acum, înviază-
mă cu rugăciunile tale picând
în sufletul meu din minunile
tale Muceniță picături, și ar-
derea cumplitului păcat stin-
gându-o. Că lumea mântuești
totdeauna din multe feluri de
patimi, de care și eu sunt is-
pitiți; că tu tuturor toate dâ-
du-le, lumii izvorăști tămăduiri.

**Intru această lună, în 22 de zile, pomenirea
sfintei marelui mucenici Anastasiei izbăvi-
toarei de otravă.**

Stih: Anastasia și arsă fiind, mare doftorie
credincioșilor este,

Căci vindecând toată otrava, sănătate dăru-
ește.

In a douăzeci și doua zi,
Anastasia arsă în foc muri.

Sfânta și viteaza muceniță Anastasia
era în vremile împărăției lui Dioclițian,
în orașul Romei, fiică fiind unui Ellin, anu-
me Prepecsestat, și mamă sa Fausta crești-
nă fiind, și dându-o la dumnezeescul și bla-
gocestivul om, anume Hrisogon, de se în-
văța de dânsul sfânta carte, iară credința
în Hristos o învăța dela maică-sa, și o mă-
rită după un Ellin, anume Puplie, a căruia
împreunare suferea fără dragoste pentru ne-
credința lui, prefăcându-se pururea că este
bolnavă, și nu priimea a avea trupeasca
împreunare cu dânsul, și purta haine mai
aproape sărăcești; se aduna pururea cu fe-
mei lipsite, și sluja pre ascuns celor ce
se chinuiau pentru Hristos, intrând pe la
închisori, unde se aflau, scoțându-i din le-
gături, și ungându-le ranele cu untdelemn;
și dându-le bucatele bune, numai o slujnică
fiind cu dânsa. Deci pentru unele ca ace-
stea, întâi se băga la închisoare de bărbatul
ei, după ce-i pricepu gândul, și cele ce fă-
cea și de vreme ce acela avu cale a face
pre mare, se înneacă cu corabia. Iară sfânta
văzându-se slobodă, își împărți toată ave-
rea la săraci, și slujia mai fără grijă, celor
ce se chinuiau pentru Hristos, și dacă-și
luă sfârșitul vieții lor, îi luă și-i îngropă cu
cinste, și îndemnând pre mulți spre muc-
nicie, și pătîmind și la chinuri înaintea mul-
tor ighemoni și aruncată fiind în mare îm-
preună cu alte femei, mai pre urmă legată
fiind la pari, și băgată în foc a luat cu-
nuna muceniei. Și se face soborul ei la
mucenia sa, ce este aproape de intrările lui
Domnîn.

**Intru această zi, pomenirea sfântului mu-
cenic Hrisogon de sabie s'a săvârșit.**

Stih: Hrisogon grumazul spre sabie ș-a dat,
Cel ce cu Duhul de aur, iară cu puterea de
aramă s'a aflat.

Hrisogon mucenicul lui Hristos, se tră-
gea din Roma, pe vremea împăratului Dio-
clițian, eră om cinstit și temător de Dum-
nezeu carele a stăut și dascăl, pomenitei
mai sus sfintei Anastasiei, precum am spus,
atât la credința lui Hristos, cât și la sfintele
Scripturi. Deci fiindcă atunci s'a pornit
goană împotriva creștinilor dela Dioclițian
și Maximian, pentru care fiind prins și ace-
sta s'a pus la închisoare, și atunci a scris

către el ucenița sa Anastasia, ca să se roage pentru dânsa. Iară mai vârtos să se roage, că de se va face bărbatul său Puplie creștin, să trăiască și să se mântuiască; iară de nu se va face, să moară, și să nu trăiască ca să cheltuiască bogăția ei cu închinătorii de idoli; ci ea să o cheltuească întru ajutorul sfinților mucenici și spre mângâierea săracilor, care aceasta s'a și făcut, pentru că bărbatul său s'a înecat în mare, precum s'a zis mai sus. Ea însă cerceta pre sfinții mucenici, și cheltuia banii săi întru îngrijirea pentru ei și pentru săraci, și îmbrăcându-se cu haine săracești, mergea și sluja sfinților prin închisori. Atuncea și Dioclițian în Nicheia aflându-se, a scris la Roma să se omoare toți creștinii, iară Hrisogón să se aducă legat la Nicomidia, și aducându-se să se golească, și așa prin sabie să-și dea sfârșitul, care s'a și făcut, și tăindu-i-se capul, purtător de cunună s'a suit la Cer.

Intru această zi, pomenirea sfintei mucenice Teodotei, și a coconilor ei, cari în foc s'au săvârșit.

Stih: Teodota împreună cu prea iubiții săi fii suferă focul,

Cu dragostea lui Hristos, fierbând mai presus de cât focul.

Mucenița Teodota era din Nicheia Vitiniei, și auzind cele pentru sfânta Anastasia, s'a dus la ea, și petrecea împreună, având cu sine și trei copilași ai ei. Iară mai nainte sfânta aceasta a fost cerută spre însoțire de nuntă, de un boer oarecare Levcadie; ci nu s'a plecat, și vrând ca să scape de el, l a înștințat să o aștepte puțin, și apoi li va face voia sa. Și boierul așteptând, ea s'a împărțit averea sa la săraci, și sluja prin închisori sfinților. Deci auzind Dioclițian, că toate închisorile, și prăvăliile sunt pline de creștini, a poruncit, ca toți întru o noapte să se omoare; unii prin foc, alții prin apă și alții prin sabie. Atuncea Levcadie a dat pre sfânta Teodota și pre copiii ei oarecăruia Nichitie, ighemon Vitiniei, ca să o cerceteze pre ea. Iară Nichitie fiind muștrat de Evvod, întâiul ei fiu s'a mâniat; și aprinzând mare cuptor de foc, a poruncit să arunce pre Teodota cu fiii săi întrânsul; și așa săvârșindu-se, purtătorii de cunună s'au înfățișat la Stăpânul Dumnezeu,

căștigând fericirea cea veșnică și neîmbrătrănită.

Intru această zi, sfântul mucenic Zoil.

Stih: Lăsând Zoil viața trecătoare, în laturea celor vii a aflat viață stătătoare.

Intru această zi, deschiderea ușilor sfintei lui Dumnezeu bisericii cei mari,

Stih: Bărbați sfințiți porțile lui Hristos au ridicat

Și davidiceștile ziceri nouă ne-a însemnat.

Intru această zi, alergătura luminei bisericii lui Dumnezeu.

Stih: Luminele împrejurul bisericii astăzi alergând,

Drumul dumnezeștei lumini în totul, se află nouă însemnând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut ingerul, cuvioșilor tineri; iară pre Haldei „arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat ești „Dumnezeul părinților noștri“.

Cel cu totul desăvârșit s'a născut ca un prunc, cu scutece înfășindu-se; cel fără început a luat din Fecioara început, căutând a îndumnezei luarea. Să se bucure Cerul și să se veselească pământul.

Cu noi Dumnezeu va să se arate întrupându-se; înțelegeți neamuri și vă plecați, cei ce v'ați depărtat de viața noastră; iată chemarea noastră, prunc în ieslea Vitleemului va să se culce.

Ca cu o porfiră împărăteas-

că în trup îmbrăcându-se, vine acum din pântecele tău Impăratul păcii Fecioară, să sfărame pre vrăjmași ca un puternic, și să împace viața noastră cea împresurată.

A Născătoarei:

Din toate neamurile pre tine te-a ales palat nespurcat, Impăratul carele s'a sălășluit în pântecele tău Fecioară; căruia cântăm acum cu bună credință: Bine cuvântat ești Dumnezeu părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Sus slavoslovesc cetele cele fără de trup, și pe pământ oamenii ne închinăm, văzându-te asemănat cu noi și în iesle culcat, pre tine Hristoase Dumnezeu tuturor.

Focul înșelăciunii l-ai întors în cenușă, bărbătește arătând dragostea cea ferbinte carea aveai către Stăpânul și Mirele tău, de Dumnezeu înțeleptită.

Slavă:

Ploi de vindecări verși, încetând arsura boalelor, și totdeauna gătești pe popoare a cânta: Binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Minunea, care se săvârșeș-

te în tine Fecioară Maică, spăimântează tot cugetul; că vei să naști pre Dumnezeu, și să culci în iesle pre cel neapropiat de Heruvimi, și neîncăput cu firea.

Peasna 8, Irmos.

Din văpaie Cuvioșilor rouă ai izvorit, și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că „toate le faci Hristoase cu „singură voirea; pre tine te „prea înălțăm întru toți vecii.

Cuvintele proorocilor celor de Dumnezeu grăitori acum s'au plinit; Fecioara se apropie să nască pre Domnul. Tot pământul să se veselească dănuind, și să se bucure întru toți vecii.

Razele dumnezeescului Dar arătând și oprind umbra legii, dătătorul de lumină Iisus a răsărit; cei întunecați vedeți lumină mare!

Pre mine cel ce m'am făcut peșteră tălharilor, Doamne cel ce te-ai născut în peșteră, arată-mă casă a ta și a Tatălui, și a Dumnezeescului tău Duh ca să te slăvesc întru toți vecii.

A Născătoarei

Cereasca Stea din pântecele tău a răsărit, și pre astronomi i-a îndemnat să o vază, cari cu cunoștința ei s'au lu-

minat întru Duhul, prea curată
Fecioară pururea binecuvân-
tată.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Ăcela înaintea căruia slu-
jesc mii, și întunerece de mii
de îngeri îl poartă, pre carele
îl laudă toate, se naște în peș-
teră; bine-l cuvântați lucrurile
neîncetat ca pre Domnul.

Locaș Treimii te-ai arătat
Anastasia, zăbovind în loca-
șuri dumnezeiești, întru rugă-
ciuni și în posturi. Binecuvân-
tați toate lucrurile Domnului
pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Întărindu-te cu cuvintele
cele foarte tari ale luminatu-
lui Hrisogon, ai călcat semeția
cea fără putere a idolilor, ne-
voindu-te vitejește.

Și acum, a Născătoarei:

O de Dumnezeu dăruită
Fecioară, naște-vei prunc pre
Făcătorul veacurilor, Domnul
cel neschimbat, în cetatea Vi-
tleemului, pentru nespusa mi-
lostivire.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Tinerii cei grăitori de Dum-
„nezeu, în cuptor călcând vă-
„paia cea de foc, au cântat:

„Binecuvântați lucrurile Dom-
„nului pre Domnul“.

Peasna a 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeă nu
este cu puțință oameni-
„lor, spre carele nu cutează a
„căută cetele îngerești; iară
„prin tine Preacurată, s'a ară-
„tat oamenilor Cuvântul întru-
„pat, pre carele mărindu-l cu
„oștile cerești, pre tine te fe-
„ricim“.

Iată a venit Hristos che-
marea tuturor, curățirea, lumi-
na, mântuirea cea desăvâr-
șit; vistieria cea de mult preț
se ascunde înlăuntrul peșterei;
cu carea îmbogățindu-se ma-
ghii, aur ca unui Impărat aduc.

Păstorii lui Hristos prive-
ghiați, și veniți cu gândul în
cetatea Vitleemului, și lui
Dumnezeu întru cei de sus
strigați: Slavă și mărire celui
ce bine a voit a se arăta prunc
pentru noi, cu bunătatea

Cu trupul în scutece înfă-
șindu-te, cea ce înfășuri ma-
rea cu negura, lisuse al meu,
legătura răutății o ai rumpt, și
cu dreptatea ai legat pre toți
cei dezlegați din asuprelele
luptătorului.

A Născătoarei:

Cămară, și scaun Impăra-
tului, munte al lui Dumnezeu,

și cetate aleasă, raiule, norule cel cu totul luminos al Soarelui, luminează sufletul meu, gonind norul fărădelegilor mele celor multe, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Săltați munți cu veselie, și dealuri încingeți-vă cu bucurie; acum Fecioara se apropie să nască pre Domnul.

Zi de veselie îți săvârșește tie lumea Anastasie, mărindu-ți pomenirea Cuvântul, pre care l-ai prea slăvit cu sângiurile tale.

Slavă:

Cu lumină prea curată fiind strălucită acum, cere cu rugăciunile tale să ne luminăm de sus toți, Muceniță de Dumnezeu dăruită.

Și acum, a Născătoarei:

Toată zidirea să se veselească acum luminat, că Născătoarea de Dumnezeu merge să nască pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, om făcându-se

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, pre tine te mărturisim, prin tine fiind mântuiți Fecioară curată; cu ce-

„tele cele fără de trupuri slăvindu-te pre tine“.

SVETILNA.

Podoble: Cu duhul în biserică...

Cu bucurie și cu toată frica suflete și inimă gătește-ți intrarea, că iată la ușă Impăratul vine ca un om; cel fără început, început luând subțiri, firea cea căzută din Adam înnoind, ca un iubitor de oameni Dumnezeu.

Slavă, a sfinței:

Fecioară muceniță mărită, lauda purtătorilor de chinuri, Anastasie prea înțeleaptă, nu încetă a ruga pre cel ce din Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu cea curată, vine să se nască în peșteră și în iesle, ca să dea dezlegare de păcate, celor ce săvârșesc prea sfântă pomenirea ta, și te cinstesc cu dragoste.

Și acum, a înainte prăznurilor.

Nașterea lui Hristos cea din Fecioară mai înainte o vestește pomenirea ta cea de lumină purtătoare, muceniță Anastasie; în Vitleem pre maghii de la Persida chemându-i cu daruri; chemând acum și pre păstori cu îngerii spre cântare. Că tu singură ca niște aur și tămâie și smirnă te-ai adus Stăpânului tău, pătimind de Dumnezeu gânditoare.

LA HVALITE

Stihurile pe 4, glas al 6-lea.

Podoble: Ingereștile puteri...

Acum arătările cele de demult se dezleagă; că Fecioara a priimit în pânțece, și Piatra din munte s'a tăiat, și toiagul lui Iesseiu a odrăslit, și roua lui Ghedeon acum pe pământ s'a vărsat; popoare să strigăm: Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Intru streina naștere, streine lucrurile se văd; cum cela ce șade împreună cu Tatăl întru cele de sus, în ieslea dobitoacelor născându-se se culcă? Cum cel nepipăit se înfașă în scutece? Cum cel ce este pretutindenea, în peșteră încapă? Popoare să strigăm: Împăratul lui Israil, Hristos vine.

Cela ce a făcut minuni, și Eghiptul a bătut, cel ce a ploat mană poporului celui nemulțămitor, s'a întrupat, cu lapte s'a hrănit, și prunc văzut fiind, a fugit de Irod gonitorul, ca pre un nor de Maica Fecioară fiind purtat; precum Isaia cel văzător de Dumnezeu mai 'nainte l-a văzut.

Prunc se naște de bună voie, cela ce este Împărat mai 'nainte de veci, și fiu s'a dat nouă, auziți neamuri! Israile ascultă! Înțelegeți și vă plecați;

că cu noi este cel ce zdrumică și vântură de pe pământ împărăția și stăpânia, carea nu l-a ascultat,

Slavă, aceeași Podoble:

Toiag de taină odrăslind Marie, înflorit-a Curată din tine floare Stăpânul carele a zidit veacurile, și ține toate; pentru carele te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare. Deci la bucuria ta adunându-ne, strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Și acum, asemenea:

Astăzi popoare, se cheamă Eva din înșelăciunea cea întunecată a amăgitorului, că Hristos din Fecioară se întrupează ca om; carele și pre Adam chemând, a șters blestemul prin Fecioara; popoare să zicem: Binecuvântat ești cel ce vii Dumnezeul nostru, slavă ție.

LA STIHOAVNĂ

Stihurile glasul al 2-lea.

Podoble: Casa Eufratului...

Strălucește steaua acum în peșteră; păstorilor cu îngerii, maghilor cu daruri, a-l întimpina bine gătiți-vă.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Se apropie Hristos, steaua înainte strălucește, mulțimea

cerească privește, oastea puterilor celor înțeleghătoare.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Bucură-te Vitleeme, Păstorul a venit, cel ce mântuește pre Israil, nu vei mai fi mic între stăpânii Iudei.

Slavă, a sfintei, glas al 5-lea, a lui Vizantie.

Ăstăzi ziua cea mai 'nainte de praznicul întrupării lui Hristos Dumnezeu, și prăznuirea prea lăudatei mucenice Anastasiei, împreună au strălucit. Iară Fecioara merge în Vitleem să se culce în ieslea dobitoacelor prunc înfășat, pre cel ce ne-a scăpat din blestemul cel de demult, și a mântuit sufletele noastre.

Și acum, glas acelaș:

Nu te mâhni Iosife privind pânțele mele, că vei vedea pre cel ce se va naște din mine, și te vei bucura, și ca unui Dumnezeu te vei închina, grăia Născătoarea de Dumnezeu către logdnicul său, vrând să nască pre Hristos. Pre aceasta să o lăudăm zicând; Bucură-te cea plină de Dar, Domnul este cu tine, și prin tine cu noi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulă și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii Peasna 3, cu irmosul pe 4. Și al sfintei Peasna 6 a pe 4. Apostolul către Galateni: *Fraților mai înainte de venirea credinței...* Evanghelia dela Luca: *În vremea aceea, rugă pre Iisus oarecare din Farisei...*

CHINONICUL

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE.

Înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos și sfinții zece mucenici din Crît.

La Doamne strigat-am... Stihirile înainte prăznuirii 3, și ale sfinților 3.

Stihirile înainte prăznuirii glasul al 4-lea.

Podobie: Cel ce de sus ești chemat...

Glasul Isaiei se plinește, că iată Fecioara pre cel necuprins, poartă cuprins în pânțele cu trupul, și cu prea slăvire vine să-l nască; de Dumnezeu priimitoare peșteră bine te înfrumșetează, Vitleeme gătește-te, că Împăratul te-a ales pre tine spre lăcaș. Primește iesle pre pruncul Hristos cel înfășat, carele va să dezlege legăturile oamenilor pentru bunătate.

Norul cel luminos și însuflețit, carele poartă ploaia cea cerească, vine acum să o verse pre pământ, ca să adape fața lui. Primăvara Darului, Rându-neaua cea înțeleghătoare purtând în pânțele, cu cuvânt ne-

grăit, va să nască, risipind iarna nedumnezeirii. Palatul cel curat și nespurcat, aduce pre Împăratul în peșteră întrupat.

Scrisu-te-ai împreună cu robii Stăpână, vrând să rumpi zapisul greșelilor, și să scrii în cartea vieții pre toți cei omorâți prin viclenia șarpelui. Fecioara te poartă, pre tine cea ce toate le porți, pre tine cel înfășurat cu trup muritor, cea ce bine ai voit a te sălășlui în peșteră mică; pre tine care după ce te-ai născut, te-au lăudat cetele cele de sus îngerești cu dumnezeestii păstori, spăimântându-se de puterea ta.

Alte Sihiri, ale sfinților mucenici același glas și Podoble.

Zecimea cea de Dumnezeu chemată, candela cea cu zece lumini, care cu dumnezeestile străluciri luminează plinirea Bisericei, stâlpii cei nemișcați, stelele cele luminoase, cari au făcut pământul Cer, prin luminările nevoițelor celor mari, să se laude astăzi cu mare glas, cu laude sfințite.

Să se laude Teodul și Zotic, Pompie, Vasilid și Evpor, Agatopus și Satornic, Ghelasie și dumnezeescul Evarest, și dimpreună cu ei Evnichian; să se cinstească acum cu cântări, limanurile cele cu totul liniștite

ale celor ce sunt în furtuni; cari au înfruntat rătăcirea în priveliște și au luat cununile biruinții.

Pre odraslele Critului, întâririile Bisericei și înfrumsețările credincioșilor cele nevestite, cinstite florile raiului cele cu dulce miros, pre junghierele cele bine priimate ale lui Hristos și frumoase, pre darurile Bisericei cerești, să lăudăm pre nevoitori, pre zecimea cea sfântă a Treimei.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Chlpran.

Critul mai 'nainte prăznuște astăzi Nașterea lui Hristos, întru pomenirea purtătorilor de chinuri; pentru aceasta cu rugăciunile lor Doamne mântuește sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznulrii, glas acelaș.

Vitleeme pământul Iudei, viețuirea cea duple trup, luminat împodobește-ți dumnezeasca peșteră, în carea Dumnezeu va să se nască trupește, din sfânta Fecioară, care nu știe de bărbat; ca să mântuiască neamul nostru.

LA STIHOAVNA

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podoble: A treia zi ai înviat...

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, casă eiși mai pre sus de minte și minunată

din Fecioară și-a zidit, și în peșteră, și în ieslea dobitoacelor cu trup va să se nască, mai pre sus de gând.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Ărătat-te-ai proorocilor Hristoase, pre cât eră cu puțință a te vedea pre tine Ziditorul, și în vremile cele de apoi te-ai arătat tuturor oamenilor, în cetatea Vitleemului, om făcându-te.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Incunjurat-a steaua, vestind astronomilor pre Soarele slavei Hristos, în cetatea Vitleemului și îngerii acum bine vestesc păstorilor; cu cari împreună să alergăm, gânditorilor de Dumnezeu.

Slavă, glasul al 3-lea.

Prăznuirea mucenicilor cea mai 'nainte de praznic, astăzi a sosit, care mai 'nainte ne înseamnă nouă ziua cea de Naștere, și pre Soarele cel din soare pre Dumnezeu cel ce s'a arătat din Fecioară cu trup, mai 'nainte îl vestește, cei zece mucenici, cari în Crit tare au pățimit, și au luat din Cer, cununi de biruință; către cari să strigăm: Adunare sfântă aleasă, rugați pre Hristos sfinților mucenici, pentru cei ce săvârșesc

cu credință prea cinstită pomenirea voastră.

**Și acum, a înainte prăznuirii glas acelaș.
A lui Anatolie.**

Bine te împodobește Vitleeme, că s'a deschis Edemul, gătește-te Euftrato, că se înnoește Adam, împreună cu Eva; că blestemul s'a dezlegat, mântuirea în lume a înflorit, și sufletele dreptilor bine se împodobesc; și ca un dar bine priimit în loc de mireazmă aducând cântare, să luăm mântuire sufletească și nestricăciune. Că iată cel ce va să se culce în iesle, mai 'nainte poruncește să săvârșească cântare duhovnicească, cei ce strigă neîncetat, Doamne slavă ție!

Troparul, glasul al 4-lea:

Mucenicii tăi Doamne...

Tot aceasta glasul al 3-lea.

Pritul cel mult minunat să-l cinstim, cel ce a înflorit flori cinstite, pre mărgăritarii lui Hristos, stâlpările mucenicilor; că zece sunt cu numărul fericiții, și toată mulțimea dracilor au rușinat. Pentru aceasta și cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu suflet răbdător.

Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii glasul al 4-lea:

Gătește-te Vitleeme, deschisu-s'a...

Caută în 21. pag. 318

LA PAVECERNIȚA

Cântăm Tripeznițul, Irmosul de două ori,
și Troparele pe 6, apoi Irmosul în amân-
două stranele.

Peasna 5, glasul al 6-lea, Irmos:

La tine mânec, cea ce prin
milostivire te-ai micșorat
„pre tine neschimbat pentru
„cel căzut, și chip de rob din
„Fecioară ai purtat, Cuvinte
„al lui Dumnezeu; dă-mi pa-
„cea ta, iubitorule de oameni“.

Spălându-ne gândurile, și
mai înainte curățindu-le cu im-
părtășirea tainei înfricoșatei
rândueli, cu trupul și cu sufle-
tul la cetatea Vitleemului să
ne suim, și să vedem pre Stă-
pânul născându-se.

Vedeți prietini și nu vă te-
meți, că Irod cel fără de minte
în zadar se întărește, ca să u-
cigă pre Ziditorul, cel se s'a
născut; căci el, ca cel ce are
putere preste viață și preste
moarte, viază și mântuește lu-
mea ca un iubitor de oameni.

Peasna 8, Irmos:

Chipul răutății celei protiv-
nice lui Dumnezeu, dum-
„nezești tineri l-au defăimat;
„iară asupra lui Hristos întă-
„rându-se Irod se sălbătăceș-
„te, și se sfătuește cele de-
„șarte, și gândește a ucide pre
„cela ce ține viața în mână;
„pre carele toată făptura bi-

„ne-l cuvintează, slăvindu-l în
„veci“.

De la ochi somnul lenei
toți credincioșii să-l lepădăm,
și întru rugăciuni să priveghem,
gonind ispitele cele de la vi-
cleanul; și cu păstorii văzători
slavei lui Hristos, să ne ară-
tăm, celui ce s'a născut. Pre
carele slăvindu-l, îl laudă toată
făptura.

Cuvânt spurcat a ieși din
buze, să-l oprim noi credin-
cioșilor, și învățându-ne, cu-
vinte de laudă să le aducem
lui Hristos, celui ce ne-a dez-
legat pre noi din dobitoacie,
în ieslea dobitoacelor culcân-
du-se. Pre carele bine-l cuvîn-
tează toată făptura, slăvindu-l
în veci.

Adâncul înțelepciunii și al
științei Ziditorului, cine din
oameni îl va putea cercă? No-
ianul judecăților lui Dumnezeu,
care înțelept îl va ajunge? Căci
cerurile plecând, cu oamenii
purtător de trup a viețuit. Pre
carele bine-l cuvintează toată
făptura, slăvindu-l în veci.

Âne lepăda de patimile
trupești, și de somnul lenei,
să ne nevoim, și de grijile cele
duhovnicești să ne ținem, în-
țelepții lui Dumnezeu, vrednici
pre noi înșine puindu-ne cu

fapte bune înaintea Stăpânului, celui ce s'a născut; pre carele bine-l cuvintează toată făptura slăvindu-l în veci.

Peasna 9, Irmos:

Ceeace ești mai cinstită de cât Heruvimii, și mai slăvită fără asemănare de cât „Serafimii, carea fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut; pre tine cea „cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te slăvim“.

Porunca cea pierzătoare a vrăjmașului celui cumplit ce a turburat Nașterea lui Iisus, ucidere a făcut pruncilor celor fără de răutate; iară noi pre cel ce s'a născut, îl cinstim cu credință.

Begile cele firești stricându-le, și dumnezeieștile așezăminte lepădând cumplitul Irod, pre maice fărădelege le-a lipsit de fii, și pre prunci i-a omorât fără de vină, pentru viața tuturor.

Neamurilor s'a deschis ușa Edemului, născându-se în peștera Mântuitorul, și izvorul nemuririi celor însetați izvorăște, Domnul slavei pre carele îl cântăm.

Incunjurat-a îngerii ieslea ca pre un scaun de Heruvimi, că peștera Cer o vedeau, cul-

cându-se într'insa Stăpânul, și slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! au strigat.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznirii de două ori. Slavă al mucenclilor, Și acum, Iară al înainte prăznirii. După întâia Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Vitleeme gătește-te spre întâmpinarea Fecioarei Mariei, Maicei lui Dumnezeu; că iată vine la tine purtând prunc pre Hristos cel împreună fără început cu Tatăl și cu Duhul sfânt, pre carele în peșteră va să-l nască, și după naștere iarăși va rămânea Fecioară.

Slavă, Și acum, tot aceasta. După a doua Stihologhie, Sedealna, glasul al 6-lea.

Podobie: Îngereasca vedere...

Din Persida împărații, aur și tămâie și smirnă, Împăratului și Dumnezeu, celui ce s'a născut, i-au adus de demult. Iară noi acum mai nainte prăznuind Nașterea lui, cu creștinesc gând din suflet îi aducem: Credință, nădejde și dragoste, laudând pre Fecioara.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

CANOANELE.

Al înainte prăznirii cu Irmosul pe 8, și al sfântului pe 6. Canonul înainte prăznirii

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos :

Pre cea ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l „omoare. Iară noi cu maghii „să glăsuii: Domnului să-i „cântăm, că cu slavă s'a prea „slăvit“.

Domn din Iuda iată a lipsit, că acela carele se rânduise, precum mai 'nainte s'a scris, așteptarea neamurilor, Iisus Hristos a venit, și în peșteră se naște pentru milostivirea cea prea multă.

Vitleeme veselește-te cetatea Iudei, că întru tine se naște Hristos Domnul; lumea să săl-teze priimind mântuire; să dă-n-tuiască toată făptura, prăznuind.

Vrând să mântuiască cel prea bun neamul omenesc, în pântecul Fecioarei, carea n'a știut de nuntă, s'a sălășluit, și iată vine să se nască; acestuia să ne închinăm, că cu slavă s'a prea slăvit.

Alt CANON, al sfinților.

Peasna 1-a, glas al 3-lea Irmos :

Să cântăm Domnului.,

Să cântăm Domnului carele a unit pre sfinții mucenici cu credința cea fără prihană, și i-a intrarmat întru nădejde împotriva vrăjmașului celui începător de rele, și i-a

unit pre toți cu legătura dragostei.

Stelele cele nerătăcite ale Soarelui celui înțeleghător, ca unii ce au luminat dela răsărit, au mers înaintea călătoriei stelei lui Hristos celui ce s'a născut aducând luminată prăznuirea lor, ca un praznic înaintea Nașterii lui Hristos.

Filozofii cei din Persida au adus daruri lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem. Iară acum purtătorii de nevoie au adus celui născut jertfă mai 'nainte prăznuirii, ca smirna sângiurile, ca aurul credința, ca tămâia sufletele lor.

Cu credința lui Teodul, și cu dragostea lui Zotic, Pompe și Satornic, s'au încununat cu ei Evpor, Agatopus, Ghe-lasie, Evarest și Evnichiano, dimpreună cu ei și Vasilid cel împreună nevoitor.

Slavă, a Treimei.

Ființa cea mai pre sus de gând și neîmpărțită, se laudă în trei Ipostasuri osebite și întru o Dumnezeire neamestecată și nedespărțită; că aceiaș este și se numește Treime și Unime, neamestecată și nedespărțită.

Și acum, a Născătoarei :

In Vitleem se naște și des-

chide Edemul, Domnul carele s'a născut din Fecioară, netălcuit; ieslea și peștera se gătește Ziditorului, maghii își împodobesc darurile pentru Stăpânul Dumnezeu, și steaua mai 'nainte propoveduește lumina.

Peasna 3-a, Irmos:

Pre tine cea ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținare, făptura văzându-te născut în peșteră de „multă spaimă s'a cuprins strigând: Nu este sfânt, fără numai „tu Doamne“.

În chip de rob a te îmbracă ai voit, ca să mă izbăvești pre mine din robia celui viclean; slăvesc milostivirea ta Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl și de o ființă; slavă rânduiei tale.

Vine Fecioara să nască pre Domnul în peșteră, întâmpinându-l maghilor, păstori acum veniți, îngeri strigați cântare din înălțime: Arătat-u-s'a Izbăvirea oamenilor!

Căutându-mă pre mine cel ce am rătăcit, iubitorule de oameni, și peșteră m'am făcut tâlharilor prin fapte neroditoare, acum ai venit din Fecioară, să te naști Stăpâne; slavă Cuvinte venirii tale.

Alt Canon, Irmos:

Arcul vrăjmașului ai sfărâmat...

Luptă strașnică au săvârșit vitejii mucenici ai lui Hristos, și au biruit trufia tiranilor.

Luminătorii cei de gând ai Bisericei strălucind lumină cuvântătoare, luminează tâmpirea inimilor noastre.

Doamne cea ce ai întărit pre sfinți să rabde fără frică durerile, scapă de primejdii și de nevoi, pre cei ce te laudă pre tine.

Slavă, a Treime:

Ca Serafimii să laudăm Treimea, strigând dimpreună cu îngerii neîncetat: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Treime Dumnezeu.

Și acum, a Născătoare:

Priimind în pantecele tău pre unul din Treime, prea curată Născătoare de Dumnezeu, l-ai născut netălcuit, precum el singur știe.

Irmosul

Arcul vrăjmașului ai sfărâmat, și pavezele le-ai zdrobit, „cu tăria ta stăpâne Hristoase, „cela ce ești întărirea noastră; „sfânt ești Doamne“.

CONDACUL Înainte prăznirii, glas al 3-lea.

Podoble: Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, inerge

să-l nască în peșteră negrăit; dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

icos.

Sfințite cuvintele proorociilor sfârșit iau; că iată Fecioara va să nască pre Dumnezeu cu trup, în cetatea Vitleemului, înăuntrul peșterii; toată făptura îmbogățește-te, bucură-te și dăntuește! Că Stăpânul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, scăpând din stăpânia celui străin, pre noi cei supuși stricăciunii; și se vede ca un prunc înfășat în iesle, prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Sedealna sfinților, glasul 1-ii.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Păzitorii Critului cei luminați și cinstiți, tare pătimind, au biruit cu credință pre șarpele începătorul răutății, și după lege s'au încununat. A acestora astăzi pomenirea cea vrednică de laudă prăznuind, slăvim cu mare glas pre Domnul tuturor.

Slavă, și acum, a înainte prăznulri aceeași Podobie.

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobeste-te, atotțiitorul steaua înainte trimițând, a ves-

tit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară fără de schimbare, unul Dumnezeuul nostru.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioară mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se „a strigat: Tu întrupându-te „dela amiazăzi vei veni Mântuitorule, spre a chema pre „Adam cel lepădat“.

Norul cel luminos, vine să răsară din pânțece de maică pre Hristos soarele dreptății; carele a luminat tot pământul cu dumnezeieștile raze.

Dumnezeu oamenilor asemenea s'a arătat, în peșteră s'a născut și a săracit cu trupul, ca pre noi să ne îmbogățească. Pre acesta credincioșii cu gând curat să-l primim.

Iată Hristos se naște în cetatea Vitleemului, ca să ne deschidă nouă Edemul cel încuiat mai 'nainte prin neascultare, prin furtul șarpelui; să prăznuim dumnezeiește.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am auzul tău...

Sosit-a pomenirea mucenicilor înaintea praznicului,

însemnând mai 'nainte prăznuirea Nașterii Mântuitorului.

Pomenirea mucenicilor cea de peste an, a deschis mai 'nainte ușile cele dinaintea arătării Mântuitorului.

Aprinsu-s'a făclia cea de zece lumini a purtătorilor de chinuri, vestind steaua lui Hristos, carele s'a născut.

Slavă :

Prea lămurii s'au arătat sfinții în cuptorul durerilor, ca aurul în topitoare.

Și acum, a Născătoarei :

Maică prea curată, binecuvântată Fecioară, păzește de toată nevoia pre cei ce te laudă pre tine.

Peasna 5-a, Irmos :

La tine mânec, cela ce prin milostivire te-ai micșorat pre tine neschimbat pentru cel căzut, și chip de rob „din Fecioară ai purtat, Cuvinte al lui Dumnezeu; pace „dă-mi mie iubitorule de oameni“.

Toată inima pământenilor să sâlteze, să se veselească făptura! Domnul se naște din curata Fecioară în peștera Vitleemului, și maghii îi aduc daruri vrednice.

Poporule care ședeai de

demult în umbra morții, vezi lumina cea răsărită ție din Fecioară, și de multă veselie te umple; slăvind pururea pre Cuvântul cel ce a săracit.

În peșteră mică vii să încapi, cela ce ești neîncăput după fire; ca pre mine cel micșorat prin călcarea poruncei, să mă mărești pentru îndurarea cea nemăsurată. Închinu-mă milostivirii tale îndelung răbdătorule.

Alt Canon, Irmos :

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Mucenicii prin nevoia mărturisirii lor, propoveduesc în lume pre Hristos Soarele cel din Soare, carele s'a arătat nouă cu trup din Fecioară.

Vite ale lui Tit și ale lui Carp, v'ați arătat mucenicii ca cei ce ați odrăslit din sădirea lui Pavel, aducând lui Hristos din buzele voastre rodiri de mărturisiri.

Părtinitorii păcei și vrămași rășboinicilor, sfinților mucenici, faceți cu rugăciunile voastre să ni se dea tuturor pace și ferire de răutăți.

Slavă :

Fiind Biserica lui Hristos ca într'un rășboiu de noapte, v'ați arătat celor depre pă-

mânt ca niște luminători luminați, gonind noaptea necunoștinții, cu raza luminilor voastre.

Și acum, a Născătoarei:

Răsărit-a în Vitleem Hristos lumina tuturor, din Maică Fecioară, strălucind în lume lumina; care ca ziua strălucește credincioșilor, ca și steaua filozofilor.

Peasna 6-a, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat, „și viforul ne mai răbdându-l, ca „Ionă strig către tine Stăpânul: „Scoate-mă din stricăciune“.

Ăfară de legile trupești, Fecioara Doamna, vine să te nască în peșteră, și în iesle să te culce ca pre un prunc.

Pre mine cel ce m'am făcut înstreinat prin călcarea poruncei, cetățean raiului mă arată Dumnezeu cel prea înalt născându-se din Fecioară, carea n'a știut de nuntă.

Munți și dealuri, și văilor, veseliți-vă, că Hristos cu trup se naște, înnoind făptura cea stricăță prin relele călcărei de poruncă.

Al Canon, Irmos:

Pre cei ce au ajuns...

Filozofii au adus daruri,

iară mucenicii sângiurile, ție celui ce te-ai născut pre pământ din Fecioară, în cetatea lui David; și pătîmind strigau: Mântuește-ne Mântuitorule, precum ai mântuit pre prorocul din fiara mării.

Turburând tirănia vrăjmașului, valuri ca ale mării împotriva mărturisirii noastre, ca niște limanuri iubitoare de liniște, s'au veselit arătat nevoitorii, păzindu-și credința ca pre o corabie.

Slavă:

Indrăzneala lui Teodul, a făcut mai tare bărbăția cea de o râvnă a nevoitorilor celor dimpreună cu el; pentru aceea și strigă: Mântuește-mă Mântuitorule, precum ai mântuit pre prorocul din fiara mării.

Și acum, a Născătoarei:

La Vitleem s'a arătat stea, povățuind pre cei ce aduceau dela Persida daruri lui Hristos, celui născut din Fecioară Maică; căruia se și închină toată lumea, și pre un Dumnezeu îl laudă și-l slăvește.

Irmosul:

Pre cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor iubitorule de „oameni, și cu întreitele valuri „ale ispitelor sunt amenințați

„să se piarză, să nu-i treci cu vederea; pre cei ce strigă: „Mântuește-ne Mântuitorule, „precum ai mântuit din fiare „pre proorocul“.

CONDACUL sfinților glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Ca un luceafăr a strălucit cinstită pătimirea mucenicilor, care mai 'nainte luminat ne arată nouă, pre cel născut în peșteră; pre carele Fecioara mai presus de fire l-a născut.

ICOS.

Pre Hristos dătătorul de viață, cel ce s'a născut din Fecioară în peșteră pentru noi, iubindu-l vitejii, ceată luminată au ridicat asupra lui Veliar, și biruindu-l arătat, l-au surpat pre pământ, pre acela carele de demult fără măsură se lăudă. Pentru aceasta luminează celor din întunec ca niște raze de soare gânditor; că steaua de demult a stătut înaintea maghiilor, povățuindu-i în Vitleem cetatea Iudei; iară aceștia ne vestesc nouă prin munci, pre cel ce mai presus de fire l-a născut Fecioara.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea sfinților mucenici, ce au mărturisit la Crit.

Stih: Zece odrasle ale lui Hristos începătorului păstorilor,

Fiind tăiate au intrat în turma mucenicilor.

In a douăzeci și treia zi în Crit,
Zecimea de bărbați de sabie a murit.

Aceștia s'au nevoit pentru credință în zilele lui Dechie împăratul, în ostrovul Critului, și nu erau toți dintr'un oraș, ci din multe părți, că cinci erau din mitropolia Gortinei: Teodul, Satornic, Evpor, Ghe-lasie și Evnichian, iară dela Cnoson eră Zotic, iară dela Epinia Panormului, Agatopus, din Chidonia ce se zice Hania, Vasili-d, și din Iraclia, Evarest și Pompie. Aceștia s'au dat de păgâni la ighemonul Ostrovu-lui, și el porunci armașului să-i poarte pela capiştile idolilor și de nu vor vrea să jert-fească, să-i muncească în tot chipul. Deci purtându-se pedestri și gonindu-se treizeci de zile de acel fără ispravă ocărători și tâ-rându-i jos prin gunoaie, apoi șezând ju-decătorul la divan, fiindu-le lor firea și min-tea neschimbată. Măcar ca și bătuți au fost și cu pietre uciși și palmuiți și sculpați în obraji și târați prin gunoaie, iarăși stă-tură întăriți și neclătiți în credința lui Hris-tos. Deci chinuindu-se și muncindu-se și cu alte cumplite chinuri, li s'au tăiat cape-tele. Și li se face soborul lor la mănăsti-rea sfântului Ștefan, aproape de Plechidi.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel arhiepiscopul Neochesariei, unul din cei trei sute optspezece sfinți Părinți.

Stih: Cu adevărat Pavel, dupre Pavel aposto-lul se află,

Cel ce cu strein chip ranele lui Hristos în al său trup purtă.

Acest sfânt părintele nostru Pavel, a stă-tut vestit pentru faptele bune, în cât a ajuns și la urechile lui Lichinie, carele pe aceea vreme împărătea în Nicomidia, și după ce trimișii ca să ducă pre sfântul la scaunul împăratului, l-au dus față; tiranul mai în-tăiu cercă ca cu înfricoșeri să îngrozească pre sfântul; mai apoi și cu munci. Iară du-pă ce a început a-l bate, s'au înspăimântat to țide neasemănata lui răbdare, apoi lopată de fier roșindu-o în foc, o a pus în palma sfântului, și deasupra ei a pus pre cealaltă a lui palmă, și le-au legat pre ele strâns, pânăce s'a răcit fierul. Aceasta făcându-se, vinele cele mișcătoare a încheeturilor strân-

gându-se, au rămas moarte și nemișcate. Atuncea încunjurându-l, l-a dus pre el la cetățuia cea de pre țărmurile Eufратului și l-au închis pre el. Iară viind marele împărat Constantin dela Roma la Vizantia, toți cei de prin surghiunii și din închisori, se slobozeau și mergeau la ale sale fieștecarele. Atuncea și acesta slobozindu-se, și-a luat scaunul său strălucind ca și mai 'nainte. S'au adunat drept aceea și acesta împreună cu cei trei sute optsprezece Părinți (dinire ei unul fiind și el) la întâiul sobor cel din Nicheea și toți aceștia purtând pre trupurile lor ranele lui Hristos; și împodobiți fiind cu ele, și arătându-și între ei, unul adecă mâna tăiată, iară altul urechile, altul nasul, iară altul ochiul, altul arătând că-i lipsește altă parte de trup, iară alții zdumicările cu vine de bou și cu ciomege și zdrobiri și arsuri oarecare pre trupul lor, cari prin munci pentru Hristos au suferit. Asemenea și fericitul acesta Pavel, nu se află lipsit de acestea, căci avea și el zdrobirile de bătai și sfintele mâini de fier înfocat arse și nelucrătoare. Și fiindcă toți aceștia s'au adunat pentru rău credinciosul Arie, cu dumnezeasca voință pre acesta surpându-l, și anatimatisindu-l, s'au adunat împreună cu împăratul la Vizantia. Iară fericitul împărat Constantin cu însuși mâinile, fiind mâinile acestui fericit Pavel, și sărutându-le, și preste ochii lui puindu-le, și preste celelalte mădulări, strigă: Nu mă satur a sărută mâinile, cele ce pentru Hristosul meu s'au făcut moarte și nemișcate. Apoi așa fericitul acesta luându-și scaunul, și petrecând acolo câți-va ani, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, târnosirea sfintei lui Dumnezeu marei biserici Sofiei.

Stih: Cinstescu-te pre tine cu innoirile prin lăudătoarele cuvinte,

Ceece mai bună decât toate bisericile de pe pământ te afli.

Intru această zi, pomenirea sfântului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Naum, făcătorului de minuni, luminătorului și sfântit propoveduitorului Bulgariei.

Stih: Strălucești Naume prea fericite,

Tot pământul Bulgariei cu minunile, și cu ale tale cuvinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Shinon, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Nici pre tine mucenice Shinon te voi da uitării,

Ca cel ce nu te-ai tănuit intru tăierea capului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tnerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul văpăei aruncându-se, fiind ro-urați au cântat: Binecuvântat „ești Doamne Dumnezeuul părinților noștri“.

Cum o peșteră prea mică te va primi Cuvinte, pre tine cela ce cu multă sărăcie ai smuls sărăcia lui Adam, și pre oameni ai îmbogățit cu bogăția dumnezeescului Dar?

Graiuri streine auzind păstorii degrab au venit să vază Vitleemul, și în ieslea dobitoacelor, să se închine celui cea dezlegat de dobitocie pre toți.

Cu gura și cu inima să ne silim a slăvi pre Hristos, cel ce vine să se nască cu trup în peșteră, din curata Fecioară, și cu credință să i ne închinăm lui.

Alt Canon, Irmos:

Cei trei tineri în cuptor...

Sosit-a pomenirea mucenicilor, vestind ziua cea de Naștere a Mântuitorului, și o dată cu nevoința lor, ni se începe nouă praznic stăpânesc.

Neplecând genunchele mu-

cenicii la idoli, s'au ispitit cu focul chinurilor, strigând, cu credință: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă :

În mijlocul priverii se nevoiau mucenicii; iară acum purtând cununi, dăntuesc împreună cu tinerii strigând: Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Păstorii dimpreună cu filozofii văzând steaua, teologhesc dimpreună cu îngerii pe pământ, pre cel ce s'a născut din tine netâlcuit Născătoare de Dumnezeu Marie, ca să ne mântuiască pre noi.

Peasna 8-a, Irmos :

Pentru legile părintești, fericirii tineri în Vavilon mai „nainte nevoie pătimind, au „scuiat porunca cea nebu- „nească a celui ce împărățează; „și împreunându-se cu focul „de carele nu s'au ars, celui ce „stăpânește vrednică cântare „i-au cântat: Pre Domnul lău- „dați-l lucrurile, și-l prea în- „nălțați întru toți vecii“.

Pre unul Domnul cel mai pre sus de cuvânt intrupat și înbrăcat cu asemănarea ome- nească, Fecioara ținându-l în brațe și închinându-se lui, și

sărutându-l ca o maică, a zis: Fiule prea dulce! Cum te voiu ținea așa pre tine; cela ce ții cu mâna toată făptura, și o scapi din mâna robiei?

Gătiți-vă dumnezeiești în- geri, a mări pre cel ce s'a născut pe pământ! Maghilor povățuiți de stea, aduceți daruri; aler- gați păstori ca să-l vedeți șe- zând în brațe de maică ca un prunc, și strigați: Pre Domnul lăudați-l făpturile, și-l prea înăl- tați întru toți vecii.

Norule al luminii, cel cu totul fără prihană, cum cu scu- tece înfeși pre cela ce îmbră- că negrait cerurile cu nori? Cum în ieslea dobitoacelor culci pre Stăpânul, cel ce a scos din dobitocie pre oameni, pentru mila cea nemăsurată? Acestuia toată făptura se închi- nă cu frică, cu cântări slăvindu-l în veci.

Alt Canon, Irmos :

Pre cel ce s'a pogorit...

Stătut-au împotriva săbiilor, focului și morții, cei zece la număr; au purtat biruință împo- triva păgânătății, și acum îm- părătesc în împărăția lui Hristos.

Luând asupra lor toată în- trarmarea lui Hristos, bărbăte- ște s'au luptat împotriva vrăj- mașilor nevăzuți, și a stăpânito-

rului lumii, vitejii ostași, și au luat darurile cele de biruință.

Cei ce sunteți turnuri neclătite ale bunei credințe, și limanuri celor înviforați, rugați-vă neîncetat pentru toată zidirea, pentru împărați și pentru toată lumea.

Slavă, a Treime!

Binecuvântăm pre Tatăl..

Dimpreună ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Unime în Treime; și împreună cu îngerii strigăm din gurile cele de lut: Slavă lui Dumnezeu în Treime, celui dintru înălțime.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislind întru tot dumnezește din tine pre unul din Treime, Născătoare de Dumnezeu-l-ai născut, întrupându-se din sfântul Duh, și ai rămas Fecioară, precum ai fost mai 'nainte nașterii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pogorât în „văpae la tinerii evreești, cu putere dumnezească, pre Domnul cel ce s'a arătat, preoți bine-l cuvântați, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos:

Nu te miră acum, o Maică! văzându-mă ca un prunc,

„pre mine carele din pânțec
„mai 'nainte de luceafăr m'a
„născut Tatăl; că am venit să
„ridic și să preamăresc firea
„omenească cea căzută, care
„cu credință și cu dragoste pre
„tine te slăvește“.

Bucură-te locașul cel prea curat al bucuriei cei negrăite, că iată vii să naști în peșteră negrăit pre Stăpânul, cela ce va să înnoiască cu adevărat, toată făptura cea stricată mai de 'nainte, prin călcarea poruncei. Pre carele întru cântări laudându-l cu credință, pre tine te slăvim.

Sufletele dreptilor toate, și cele de desupt împreună bucurați-vă, că iată Mântuirea tuturor s'a arătat, născându-se în cetatea Vitleemului; și steaua îl vestește maghilor celor ce-l căutau cu bună credință; pre carele văzându-l în peșteră, de frică s'au umplut.

Ca pre un alt Cer te laudăm Fecioară, pre tine ceea ce vei să răsari nouă din pânțec prea sfânt pre Soarele dreptății; carele va să lumineze pre cei ce sunt întru întunericul morții și al stricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie cu laude pre tine te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine izvorul cel...

Comorile cele înțelegătoare ale Domnului, să se laude astăzi, cei ce pre mulți adună, și cari izvorăsc arătările lui Hristos și mulțimea minunilor.

Părtinitorii credincioșilor cei adevărați, și ajutătorii Treimeii, turnurile credinței cele nesurpate, rugați-vă pentru noi purtătorilor de nevoință, ca să ne mântuim.

Slavă:

Ceata cea sfântă a mucenicilor tăi, se roagă pentru noi ție sfântă Treime, să ne dăruiești pace veșnică.

Și acum, a Născătoarei:

Vitleeme deschide mai înainte Edemul, că cel ce vine din tine, reînnoește pre Adam, întrupându-se mai pre sus de fire. Pre acesta roagă-l Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Imnosul:

Pre tine izvorul cel nemuritor, carele prin sfinți dăruiești tămăduiri neamului omenească, te slăvim Hristoase; că „mântuești sufletele noastre“.

SVETILNA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Teudul să încununăm cu cântări bucurându-ne, pre Zotic, pre Agato-

pod, pre Satornic, pre Pompe, împreună cu Evnichian, pre măritul Vasilid, pre dumnezeescul Evpor, și pre lăudatul Ghelasie, și pre Evarest. Ca cu rugăciunile lor să ne izbăvim de greșeli, și să ne încununăm întru Hristos Mântuitorul.

Slavă, și acum, a înainte prăznuirii:

Spre fapta bună învățându-ne, să ne silim a ne omori patimile prin înfrânare, ca un dar din trei materii; cu păstorii și cu maghii, fapte de laudă și privire cuvioasă la cele de sus să aducem cu credință, celui ce va să se nască cu trup din Fecioară, lui Dumnezeu celui ce a bine voit mântuirea noastră.

LA HVALTIE

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie: Îngerești-le puteri...

Taina cea mai nainte de veci rânduită de Tatăl, și de prooroci mai înainte proorocită, acum mai pre urmă s'a arătat; Dumnezeu om s'a făcut, trup luând din Fecioară; zidește-se de bună voie cel nezdît; cel ce este pururea, se face; Împăratul lui Israil, Hristos vine!

Pre tine te laud Împărate cel înfășat cu scutece, că dezlegi legăturile greșelilor me-

le, și cu slavă nemuritoare și nestricată cinstindu-mă, Tatălui m'ai adus, zidindu-mă și înnoindu-mă. Pentru aceasta strig ție: Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Lumina ceeace ești din lumină, și din Fecioară a strălucit celor de pre pământ, prin stea văzându-o astronomii maghi, întunericul cel persesc au lepădat, și toată înșelăciunea cea din stele; și întru bucurie au cântat lui Dumnezeu celui ce s'a născut: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Iarba cea pruncească nebuște o a secerat Irod, de înțelepții maghi fiind batjocorit, și mână ucigașă a socotit a ridică asupra ta; ci ai venit gonind adâncul întunerecal Eghiptenilor, cu cari cântăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru slavă ție.

Slavă, aceeași Podoble:

Cântă noule Israile cântare nouă, cântă acea cerească cântare! Veselește-te și te bucură cu bucurie, dăntuește și adă luminat laudele tale; Dumnezeu dela amiazăzi cu trup s'a arătat, și voește a se spăla în apele Iordanului ca un om.

Și acum, asemenea:

Ărătat-te-ai pre pământ, și

cu oamenii ai locuit, din porunca lui Kesar împreună cu robii te-ai scris. Ziditu-te-ai, nu te-ai mutat, neschimbat rămânind, cu totul fiind Dumnezeu, măcar de te-ai și întrupat. Slavă rânduelii tale, cinste, laudă, mare cuviință, acum și în veci, amin!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile înainte prăznuirii, glasul 1-lu.

Podoble: Prea lăudașilor mucenici...

Tot pământul se veselește văzând pogorârea lui Dumnezeu, maghii daruri aduc, Cerul prin stea vestește, îngerii slăvesc, păstorii fluerând se minunează, ieslea mă priimește înlăuntru ca un scaun în chipul focului; bucură-te Maică văzând acestea!

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Lumină spre descoperirea neamurilor ai venit, îmbrăcându-te cu asemănarea chipului meu, Fiul meu cel fără început, cela ce ești naștere negrăită din Tatăl cel fără început; că vii cu sărăcia în care te-ai îmbrăcat, să îmbogățești omenirea cea sărăcită; laud Doamne milostivirea ta.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Ca pre un prunc văzându-mă odihnind în brațele tale,

Maică veselește-te; că am venit să scot pre Adam pre carele l-am zidit și toată lumea, care cu prea rău sfatul șarpei a gustat din pom; care s'a stricat și afară din desfătarea raiului a căzut.

Slavă, glas al 3-lea, a lui Studitul.

Vitejilor mucenici ai adevărului, pre voi nici asprimea muncitorilor, nici îmbunarea cea amăgitoare, nici tăerea mădulărilor, nici îngrozirile morții, n'au putut să vă despartă de dragostea cea dumnezească. Pentru această îndrăznire având către Hristos Dumnezeu tuturor, cereți o răsplătire ca aceasta, pentru chinurile cele cu durere, și pentru rugăciunile voastre, să luăm dela Hristos Dumnezeu mare milă.

Și acum, a înainte prăznuirii glas al 3-lea a lui Anatolie.

În Vitleem se naște Făcătorul a toate, și Edemul îl deschide Împăratul ce mai 'nainte de veci, arma cea de foc dă dosul, păretele cel din mijloc al vrajbei s'a stricat. Cereștile puteri se unesc cu cei de pe pământ; îngerii cu oamenii mare praznic săvârșesc; cei curați daruri aduc celui Curat; și pre Fecioara, ca pre un scaun de Heruvimi o vedem încăpând pre Dumnezeu

cel neîncăput nicăerea, și purtând pre acela pre care îl poartă Heruvimii cu frică, se roagă să dea lumii mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulă și Otpustul.

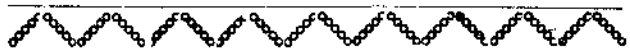

LA LITURGHIE.

Fericirile din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3-a cu Irmosul pe 4. Și al sfinților Peasna 6-a pe 4. Apostolul către Efesenii: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Evanghelia dela Luca: *Zis-a Domnul ucenicilor săi.. Păziți-vă de oameni...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 24 DE ZILE.

Înainte prăznuirea Nașterii lui Hristos. Și sfânta Cuvloasa mucenită Evghenia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale înainte prăznuirii 3, și ale sfintei 3.

Stihirile înainte prăznuirii, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

În chimvale să glăsuim, întru cântări să strigăm: Arătarea lui Hristos s'a ivit, propoveduirea proorocilor sfârșit a luat. Că acela de carele s'a zis că se va arăta oamenilor cu trup se naște în sfânta peșteră, și în iesle se culcă ca un sărac, și cu scutece se înfașă ca un prunc.

Să glăsuim cântări mai 'nainte de praznicul lui Hristos,

*Apusul
Sun. 24
Pusul*

cu îndreptarea gândului; că cea ce este împreună cu Tatăl și cu Duhul întocmai cinstit, pentru milostivirea îndurărilor, îmbrăcându-se în firea noastră, va să se nască în cetatea Vitleemului. A căruia nespusa Naștere, păstorii cu îngerii o laudă.

Vitleeme bine te gătește, Edeme deschide-te, și tot pământul Iudei bucură-te, acum! Cerurile să se veselească, să salte toți oamenii, în iesle Viața, în peșteră cel bogat vine, luând pentru mulțimea milei sărăcia lui Adam, fără schimbare și fără amestecare.

Alte Stihiri ale sfintei, glas al 2-lea.

Podoble: Când de pre lemn...

Când din dumnezeiasca purtare de grijă fiind cunoscută mai 'nainte, ieșind afară din cetate, ai părăsit dulceața lumii, și auzind cântarea cea dulce a Psalmilor, te-ai luminat cu lumina dumnezeieștei cunoștințe; zămisbind în pânțece frica cea dumnezească și mântuitoare, ai născut Duhul celor ce călătoreau împreună cu tine, cinstită.

Când te-ai logodit cu Hristos, de bună voie ai adus lui slugile ca niște zestre însuflețită, cari râvnind tăriei tale Evghenie, au strălucit arătat cu credința

și cu Darul, nevoindu-se a face toată bunătatea, ca niște adevărați mucenici, de Dumnezeu cugetători; propoveduind tuturor dreapta credință.

Cu lumina Duhului luminându-te arătat, ai adus lui Hristos ceată de fecioare, vânnându-le cu cuvântul înțelepciunii tale, și arătându-le calea cea dreaptă carea duce către locașurile de sus, le-ai plecat să se lumineze cu sânziurile mucenicilor, și dându-le împreună cu ele Muceniță, ai aflat acum dorirea cea cuvântătoare, desfătarea cea adevărată, ceea ce ești prea lăudată.

Slavă, și acum, glasul al 2-lea.

Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre; gătește-te, peșteră, Fecioara se apropie să nască; Vitleeme pământul Iudei împodobește-te, și te veselește; că dintru tine a răsarit Dumnezeuul nostru; auziți munți și dealuri, și laturile cele dimprejurul Iudeei, că vine Hristos să mântuiască pre omul carele l-a zidit; ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile glas 1-lu.

Mai 'nainte să prăznuim poare Nașterea lui Hristos, și ridicându-ne mintea spre Vitleem, să ne suim cu gândul,

și să vedem pre Fecioara cu simțirile cele sufletești, mergând să nască în peșteră pre Domnul tuturor și Dumnezeuul nostru; a căruia Iosif văzând slava minunilor, i s'a părut că vede om, ca un prunc cu scutece înfășat; dar l-a cunoscut din lucruri a fi Dumnezeu adevărat; cel ce dă sufletelor noastre mare milă.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime

Mai 'nainte să prăznuim popoare Nașterea lui Hristos, și mintea ridicându-ne spre Vitleem, să ne înălțăm cu cugetul și să vedem în peșteră mare taină; că s'a deschis Edemul, venind Dumnezeu din curata Fecioară, desăvârșit fiind el în Dumnezeire și în omenire. Pentru aceasta să strigăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început, Sfinte Tare, Fiule cel ce te-ai întrupat, Sfinte fără de moarte, Mângâitorule Duhule; Treime sfântă slavă ție.

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăimântat.

Ăuzi Cerule, și ascultă pământule, că iată Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, merge să se nască din Fecioara carea nu știe de bărbat, cu bunăvoința celui ce l-a născut fără patimă, și cu împreună lucrarea

Sfântului Duh. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme, că cel ce este deapurare, se face ceeace nu a fost, și Ziditorul a toată zidirea cu străin chip se zidește; cel ce dă lumii mare milă.

Slavă și acum glasul al 6-lea, a lui Vizantie.

Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine, purtând în pânțele prunc pre Hristos, și iesle primește pre cea ce cu cuvântul ne-a dezlegat pre noi pământeni de fapta cea necuvântătoare. Păstori fluerând, mărturisiți minunea cea înfricoșată, și filozofii dela Persida, aur, și tămâie, și smirnă, Împăratului aduceți; că s'a arătat Domnul din Fecioară Maică. Căruia și plecându-se, ca o slujnică, Maica i s'a închinat, și a zis către cel ce era în brațele ei: Cum te-ai semănat întru mine? Sau cum ai răsărit? Mântuitorul meu și Dumnezeule.

Troparul, glas al 4-lea.

Scrisu-s'a oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sâmbanța lui David, purtând în pânțele nașterea cea mai pre sus de fire; și a sosit vremea nașterii, și nu era nici un loc de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera împărătesei s'a arătat. Hristos se

naște, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

LA PAVECERNIȚĂ

Cantăm Canonul, Irmosul de două ori, și Troparele pe 6, și pe urmă iarăși, Irmosul, în amândouă stranele.

Al căruia acrostihul este acesta la Greci;

Astăzi cânt Sâmbăta cea mare.

Peasna, 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Pre cel ce a acoperit cu valul mării oarecând, pre „gonaciul tiran, în iesle fiind „acoperit, îl caută Irod să-l omoare. Iară noi cu maghii să „glăsuim: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a proslăvit“.

Doamne Dumnezeul meu, laudă de naștere, și cântare de praznic înainte voiu cântăție, celui ce cu nașterea ta dumnezească înnoire mi-ai dat, și la bun neamul cel din-tâi m'ai adus.

Sus pe scaun, și jos în iesle, cele mai pre sus de lume și cele de pe pământ cunoscându-te Mântuitorul meu, s'au spăimântat de puterea ta; că te-ai arătat mai pre sus de minte, îndoit în fire, Dumnezeu și om.

Ca să umpli toate de slava ta, plecând cerurile ai venit pe pământ; că te-ai pogorât ca

ploaia pe lână, în pânțele fecioresc; din carea acum vii să te naști îndoit, Dumnezeu și om.

Peasna, 3-a Irmos:

Pre tine cea ce ai spânzurat pe ape tot pământul fără ținere, făptura văzându-te în peșteră născut, de „multă spaimă s'a cuprins strigând: Nu este sfânt, fără numai tu Doamne.“

Chipurile întrupării tale celei negrăite arătându-le îndurate, ai înmulțit vedeniile, și proorociile ai însuflat; care acum venind le-ai plinit, născându-te cu trupul din curata Fecioară, în cetatea lui David.

Tins-a pământul spatele sale, și primește pre Ziditorul cel ce ia slavă dela îngeri, din Cer steaua, dela păstori laudă și dela maghi daruri, și de la toată lumea cunoștință.

Răspunsurile vrăjitorului Valaam, celui spuitor de cele viitoare acum se plinesc; că a răsărit steaua din Iacov, și a povățuit la Soarele slavei pre maghii împărați dela Persida, cei ce au adus daruri.

Peasna 4-a, Irmos:

Venirea ta cea din Fecioară mai 'nainte văzându-o „Avvacum, spăimântându-se a

„strigat: Intrupându-te tu, dela „amiazăzi vei veni Izbăvitoru- „le, spre a chema pre Adam „cel lepădat.“

Te apropie și vine acum Domnul, așteptarea neamurilor și mântuirea lumii; gătește-te peșteră și cetatea Vit-leemului, și împreună cu maghii, siliți-vă păstori a alergă.

Cu tăria Dumnezeirii, amestecându-te cu oamenii prin unire neamestecată, întru asemănarea trupului Mântuitorule, faci pre Adam fără stricăciune, și-l mântuești cu ridicarea.

Cuvântul trup arătându-se se îngroașă, și se sălășluște întru noi cu negrăită rânduială; veniți credincioșilor să vedem slava lui, slavă ca a unuia născut din Dumnezeu Tatăl.

Peasna 5-a, Irmos:

Lumina ta cea neînserată a dumnezeieștei arătări tale Hristoase, ceeace „s'a făcut spre noi pentru mi- „lostivire, Isaia văzându-o, de „noapte mânecând a strigat: „Iată Fecioara în pânțece va „avea, și va naște pre Cuvân- „tul intrupat; și toți pământe- „nii se vor bucură.“

Innoiești pre pământenii, pământean făcându-te Zidito-

rule; că ieslea și scutecele și peștera sunt chipurile smereniei tale; iară logodnicul Maicei tale carele se socotia a fi tată ție duple trup, închipu- este acum sfatul Părintelui celui ce te-a născut.

Prin smirnă moartea, prin aur puterea împărătească, iară prin tămâie stăpânia Dumnezeirii au arătat, împărații, căpeteniile neamurilor, daruri aducându-ți ție, celui ce te-ai născut în peștera Vit-leemului, din Maică mai presus de fire.

Din ceeace nu știe de bărbat ieșind Cuvinte al Tatălui celui împreună veșnic, trupește te-ai sălășluit în peșteră, având ca un scaun ieslea; și minunezi cu înfricoșată rânduiala ta pre maghi și pre păstori, și pre îngeri i-ai spăimântat, cari au strigat, slavă ție!

Peasna 6-a, Irmos:

Prins a fost, dară nu s'a ținut, în pânțelele chip-ului Ionă; că al tău chip „purtând, al celui ce te-ai nă- „cut și cu trup te-ai arătat, „ca dintr'o cămară din fiară „ieșind; că născându-te acum „dupre trup, în mormânt și la „moarte a merge ai voit, și „iarăși a învia a treia zi“.

Perit-a acum și s'a risipit

păretele cel din mijloc al vrajbei celei de demult, cu venirea ta în trup Hristoase, și sabia cea de văpaie dă dosul tuturor, și pomului celui de viață făcător al Edemului mă împărtășesc cu credință, arătându-mă iarăși lucrător pomilor celor nemuritori.

Impărățit-a iadul cu păcatul dela Adam până la tine; dar piere acum tirănia lui cea fără rușine, născându-te tu duple trup Mântuitorule din sămânța lui David, și pe scaunul împărăției lui șezând arătat, și în veci împărățind.

De prunci, iară nu de Hristos ucigător s'a arătat Irod cel cumplit, că deși a secerat amar pre prunci ca pre niște iarbă, dară pre Spicul vieții n'a putut să-l prinză și să-l omoare. Că dătător de viață fiind, s'a tănuit de către gonaciu ca un Dumnezeu, cu dumnezeasca putere.

Peasna 7-a, Irmos:

Negrăită minune! Cel ce a mântuit în cuptor pre cuvioșii tineri din văpaie, în iesle sărăcească prunc s'a culcat, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Rănit-u-s'a înșelătorul vrăj-

maș, pre Dumnezeu văzându-l ca pre un prunc culcat în iesle sărăcească, și întărit prin Dumnezească mâna cea puternică, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Fericită este ieslea, că întru sine priimind ca pre un prunc pre Ziditorul, s'a arătat ca un scaun de Heruvimi, spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Duple datina omenească, priimești înfășare în scutece, prunc arătându-te; prin care dezlegi legăturile greșelilor mele, dăruind slobozire celor ce strigă: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Vna este întru nașterea cea fără de început, și întru nașterea cea duple trup Dumnezeirea ta Hristoase, împreună cu Tatăl și cu Duhul spre mântuirea noastră celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos:

Spăimântează-te înfricoșându-te Cerule, și să se clătească temeliiile pământului; că iată cu scutece se înfașă cela ce toate le poartă cu mâna, și în iesle mică ca un

„strein se priimește. Pre a-
„cesta tineri bine-l cuvântați,
„preoți lăudați-l, popoare prea
„înălțați-l întru toți vecii“.

Dezlegatu-s'a Adam cel
legat, și izbăvire tuturor cre-
dincioșilor s'a dat, cu scutece
Mântuitorule înfășându-te tu,
și în peșteră mică și în ieslea
dobitoacelor puindu-te. Pen-
tru aceasta bucurându-ne, cân-
tare de Înainte prăznuire în-
tru a ta Naștere îți aducem
cu credință.

Încetat-a înșelăciunea per-
sească, că socotitorii de stele
împărații răsăritului, lui Hris-
tos Impăratului tuturor ce-
lui ce s'a născut daruri aduc,
aur, și smirnă, și tămâie. Pre
carele tineri bine-l cuvântați,
preoți lăudați-l, popoare prea
înălțați-l întru toți vecii.

O minune nouă! O bună-
tate! O nespusă răbdare! Că
iată ca un prunc se socotește
cel ce locuiește întru cei de
sus, și fuge de Irod, Dumne-
zeu de bună voie. Pre carele
tineri bine-l cuvântați, preoți
lăudați-l, popoare prea înăl-
țați-l întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Nu te miră acum, o Maică,
văzându-mă ca un prunc,
„pre mine carele din pânțece

„mai 'nainte de luceafăr, m'a
„născut Tatăl; că am venit
„arătat, a sculă și a prea slăvi
„firea omenească cea căzută;
„care cu credință și cu dra-
„goste pre tine te slăvește“.

Întru streină nașterea ta,
scăpând de dureri mai pre
sus de fire, m'am fericit Fi-
le cel fără de început; iată
acum văzându-te fugind de
Irod, cu arma întristării mă
turbur la suflet. Ci viază și
mântuește pre cei ce te cin-
stesc.

În pământul Eghiptului
merg, dară cele făcute de mâ-
nă ale Eghiptului, o Maică,
le voi surpă cu cutremur,
și pre vrăjmașii cari în deșert
caută sufletul meu trimitân-
du-i în iad, ca un puternic,
voiu ridica și voiu mântui pre
cei ce te cinstesc pre tine.

Să se bucure făptura, că
se zidește Ziditorul, și cel ce
a fost mai 'nainte Dumne-
zeu, acum din nou se cunoaș-
te împreună cu maghii păș-
torii să laude minunea cu
credință, și oamenii cu îngerii
să se veselească

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznuirii, de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 6-lea.

Podobie: Puterile îngerești...

Zicerile proorocilor acum s'au plinit, că Dumnezeuul nostru va să se nască mâine din Fecioara Maria, mai pre sus de cuvânt, care va să rămâe precum a fost mai 'nainte de naștere; adună-se maghii aducând daruri; flueră păstorii; să cântăm și noi: Căla ce te-ai născut din Fecioară, Doamne, slavă ție.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină

Cântările fluerilor celor păstorești, oprindu-le oastea îngerească, a strigat zicând: Inceți a flueră, cei ce sânteți mai mari peste turme; strigați cântând: Că s'a născut Hristos Domnul, carele bine a voit a mântui ca un Dumnezeu nea mul omenesc.

Slavă, Și acum tot aceasta.

După Psalmul 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul, pe 8, și al sfintei pe 4.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostih este la Greci dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui „Faraon puterea cea prea în- „trarmată, iară întrupându-se „Cuvântul, a pierdut păcatul „cel prea rău, Domnul cel prea „lăudat, că cu slavă s'a proslă- „vit“.

Scrisu-te-ai cu porunca Kesarului, vrând să scrii în cartea vieții pre om, Impărate al tuturor; strein ai venit întru ale tale, chemând la Cer pre cel ce rău se înstreinase de rai.

Vitleeme primește pre Hristos, că la tine vine întrupându-se, deschizându-mi Edemul; gătește-te peșteră, că pre cel neîncăput vrei să-l vezi încăput întru tine cu prea slăvire; carele acum a sărăcit pentru bogăția milostivirii.

Hristos vine să se nască, dăruind ca un bun streină înnoire celor din Adam; veselește-te pustie ceeace nu nășteai, saltă fire omenească toată; că a venit Stăpânul să te facă mult roditoare.

Alt CANON, al sfintei.

Al căruia acrostih la Greci este acesta

Mare lauda Evgheniei cu cântări mai pre sus cânt.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas același Irmos.

Evghenie muceniță a lui Hristos, dânduind acum

cu bucurie împreună cu oștile îngerilor, ca o fecioară fără prihană, și ca o purtătoare de cunună prea fericită, roagă-te să dea Har, celor ce cu dragoste te laudă pre tine.

Ăuzind dumnezeeești cântări de laudă, mireasă a lui Hristos Evghenie, ai zburat către viața cea veselitoare, strălucind în inima ta Teologia Duhului, ca o lumină, gonind toată nedumnezeirea.

Gândul tău uitându-și de firea femeiască, a alergat către lucruri bărbătești, îmbărbătându-se cu Darul, și veselindu-se întru Dumnezeu; cu mai 'nainte vederea, dumnezeiască muceniță Evghenie, ceeace ești numită cu numele dumnezeescului neam.

Slavă :

Luminându-te cu lumină înțelegătoare, ai făcut pre mulți a se împărtăși strălucirii înțeleptită de Dumnezeu; căreia învrednicește acum pre cei ce te laudă, scoțându-i din păcat cu rugăciunile tale, muceniță Evghenio cu totul fericită.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind omorâți de pomul cunoștinții, cu lemnul vieții ne-am ridicat noi credincioșii, prin cel ce a odrăslit din tine,

Curată mai pre sus de gând, Hristos Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu. Pre carele cu îndrăzneală roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Peasna 3-a, Irmos :

Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea „ta, întru carea s'a întărit inima „mea“.

Din legăturile răutăților, scăpându-mă Doamne, vii să te înfeși cu scutece ca un prunc iubitorule de oameni; închinu-mă umilinței tale celei dumnezeeești.

Pre tine cela ce te-ai făcut subț ani, carele fără de ani ai strălucit din Tatăl, vine Fecioara să te nască; pre cel ce ai dezlegat patimile cele învechite ale sufletelor noastre.

Căutându-mă pre mine cel rătăcit prin călcarea poruncei, peștera ca un Cer locaș o ai făcut, gătindu-mi locașurile celor de acolo, îndurate mult milostive.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Pe peatra credinții...

Ca o jertfă fără prihană te-ai adus Stăpânului, cu desăvârșit cuget, lepădând avuția cea pieritoare prea înțeleaptă, și strigând: Tu ești Dumnezeul

nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Cunoscutu-s'a curăția ta cea prea curată, strălucit-a tăria nevoițelor tale, că fapta o ai făcut vedere, către cel de sus strigând: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Dorind a te ține de întreaga înțelepciune, ai păzit lauda curățirii, făcându-te priimitoare înțelepciunii, și strigând lui Hristos: Tu ești Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Să laudăm noi înțelepții de Dumnezeu pe prea curata Maria Născătoarea de Dumnezeu, ca pre o pricinuitoare mântuirii noastre, strigând: Nu este curat, precum tu Preacurată, și nu este fără prihană, fără numai tu Stăpână.

Irmosul:

Pe piatra credinței întărin-
„du-mă, lărgit-ai gura mea
„asupra vrăjmașilor mei, că
„s'a veselit Duhul meu a cântă:
„Nu este sfânt ca Dumnezeuul
„nostru, și nu este drept afa-
„ră de tine Doamne.

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea.

Podobie: Arătat-ai astăzi...

De mărirea trecătoare a lumii fugind, pre Hristos ai iubit, păzind nevătămat bun neamul sufletului tău, muceniță de Dumnezeu înțelepțită, Evghenie prea laudată.

ICOS.

Cu viața, cu cuvânt curat și cu Darul pururea fiind împodobită fecioară, pre tine însăți jertfă te-ai adus, celui ce a luat din Fecioară pentru noi trup, și s'a născut pe pământ pentru milostivirea cea negrăită, și cu îndoite cununile slavei te-a împodobit cu bună cuviință Stăpânul. Că curăția ta ca și cum ai fi fost fără de trup păzindu-ți cinstită, ca o mireasă fără prihană, ai intrat împreună cu dânsul în cereasca cămară, toată arătându-te cu chinurile împodobită, muceniță de Dumnezeu înțelepțită, Evghenie prea laudată.

Sedealna înainte prăznirii, glas 1-ii.

Podobie: Mormântul tău...

Bucură-te Sioane, Vitleeme împodobește-te, Atotțiitorul trimițând steaua înainte, a vestit smerenia lui cea nemăsurată; că acela de carele se cutremură puterile cerești, cu adevărat se naște din Fecioară fără schimbare, unul Dumnezeuul nostru.

Slavă, Sedealna sfintei, glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înțelepciunea și Cuvântul

Nevoindu-te în ostenelele

pustnicești, te-ai prea slăvit în lupte mucenicești, pre mulți aducând mântuiți la Ziditorul tău; că cu dumnezească dragoste lăsând cele trecătoare, bărbătești vitejii ai săvârșit mărită. Pentru aceasta după sfârșit ai aflat viața cea fără de sfârșit, fiind împreună cu Mirele tău totdeauna, Evghenie ceea ce ești întocmai cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a înainte prăznurii, glas acelaș.

Podoble: Porunca cea cu taină...

Mai 'nainte prăznuirile Nașterii lui Hristos săvârșindu-le, să prăznuim credincioșilor, și duple vrednicie toți mai 'nainte să întâmpinăm, aducând ca și maghii daruri, fapte bune, și să cântăm Dumnezeului nostru cântare nouă îngerească, celui ce s'a născut în Vitleem mai presus de fire, din Fecioara fida lui Dumnezeu; pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger; ci tu însuși „Domnul te-ai întrupat, și m'ai mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ție: Slavă puterii tale, Doamne“.

Făptură, leapădă acum toată

vechitura! văzând pre Ziditorul zidindu-se, și înnoindu-te pre tine, prunc făcându-se și la frumusețea cea dintâi aducându-te.

Mirându-se de prea slăvită naștere, au stătut maghii povățuiți de dumnezească stea, și văzând pre Soarele cel ce a răsărit din feciorescul nor, daruri i-au adus.

Iată vine Fecioara ca o mielusa, purtând în pânțec pre Mielușelul cel hrănit, carele a șters păcatele lumii; să se bucure făptura prăznuind.

Propoveduirile proorocilor care au vestit arătarea lui Hristos, au luat astăzi sfârșitul cel mântuitor; că a venit Domnul trupestă să lumineze pre cei ce se chinuiau întru întunec.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Venit-ai întrupându-te din Fecioară cel ce ești prea înalt, logodindu-ți ție adunările fecioarelor, care numai pre tine te-au iubit, cunoscându-te Mire al lor.

Dezbrăcatu-te-ai de acoperământul nașterii celei trupestă, și te-ai îmbrăcat luminat prin Botez, cu îmbrăcăminte nașterii cei de a doua, Muceniță pururea pomenită.

Răsărit-a în inima ta razele cele luminoase, alungând negura cea întunecată a arătărei, cu lumina Darului, muceniță a lui Hristos Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă:

Cu podoabă și cu frumsețe ți-ai luminat viața, mai înainte veștejindu-ți patimile trupului cu sihăstria, și apoi cu mucenicia strălucind luminat, Evghenie.

Și acum, a Născătoarei:

Mai înaltă decât îngerii te-ai făcut prea lăudată, născând pre Ingerul sfatului celui mare al Tatălui, făcându-se om pentru multa milostivire, iubitorul de oameni.

Peasna 5-a, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule; că „prin tine Stăpâne, către Părintele tău începătorul luminii, întoarcere am aflat din „noaptea necunoștinții.”

Poporul cel ce ședeă oarecând în întunec, să vază lumina cea neînserată care a strălucit; pre carea steaua o a vestit de demult împăraților dela Persida, celor ce se închinau focului.

În peșteră mică vine să

între Împăratul cel mare, ca să mă mărească pre mine cel micșorat, și cu nemăsurată sărăcia sa să mă îmbogățească pre mine cel sărăcit, Dumnezeu cel prea înalt.

Acum din Iacov, precum a zis Valaam, se naște Hristos, și preste neamuri va domni; și se va înălța cu Darul, rămânând împărăția lui neschimbată.

Alt Canon, Irmos acelaș:

Calea ta văzându-o îndreptată către mântuire, șarpele cel pierzător de suflete, îți aprinde ispite de multe feluri, cercând a risipi râvna ta purtătoare de nevoițe, iar tu l-ai călcat curată de Dumnezeu cugetătoare.

Cu totul te-ai arătat frumoasă lui Hristos doritorului bunătăților, făcătorului de bine și Mirelui sufletelor, fiind înfrumusețată cu nevoițele sihăstriei, și strălucind cu nevoițele mucenicie, muceniță Evghenie, frumoasă fecioară.

Slavă:

Cununa darurilor s'a pus pre creștetul tău, că ai cinstit, dumnezeiasca înțelepciune, defăimând bogăția și mărirea părintească, și cu tărie ai urmat după doritul tău Mire prea cinstită.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine Născătoare de Dumnezeu răsărind viața lumii, pre cei ținuți de moarte mai de 'nainte, îi cheamă de adoua oară către împărtășirea vieții veșnice; pre cei ce strigă cu credință: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu cunoaștem.

Peansa 6-a, Irmos:

Intru adâncul greșelilor fiind încunjurat, chemă „dâncul milostivirei tale cel „neurmat; scoate-mă din stricăciune Dumnezeule!”

In chip de strein Hristos la ale sale vine; să ne înstreinăm pre noi de păcate și să priimim pre acesta ce locuiește în sufletele celor blânzi.

Nici cum mai mic nu vei fi Vitleeme între cetăți; că întru tine se naște Impăratul și Domnul, ca să pască pre poporul cel ales.

Cum te va primi o peșteră mică pre tine cel neîncăput în lume, cea ce ești necuprins cu mintea, cum te voi vedea prunc? Cea ce ești împreună cu Tatăl cunoscut fără început.

Alt Canon, Irmos același:

Somn n'ai dat genelor ta-

le, până ce ai omorât toată patima dulcetrii, și te-ai făcut locaș curat Ziditorului tău.

Urmând năravurilor Eghiptencei cea înnegrită, și cu lucrul și cu numele, să obraznicește a năpăstui cinstită viețuirea ta prea înțeleaptă.

Slavă:

Mare improtivire ai arătat, îmbogățindu-te cu Darul tămaduirilor, din bogăția credinței făcându-te mai mare adunării călugărilor.

Și acum, a Născătoarei:

Tăinuit se învătă toți prorocii nașterea ta cea netălcuită Precurată, duhovnicește însemnând și spuind mai 'nainte tuturor, cele ce vor să fie.

Irmosul:

Intru adâncul greșelilor...

CONDACUL înainte prăznirii, glas al 3-lea.

Podoble: Fecioara astăzi..

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii, și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS.

Cum nu mă voi minuna de Fecioara ceea ce a născut, și

de steaua ceeace a arătat pre cel născut? De pruncul cel înfășat cu scutece, de maghii cei ce s'au închinat cu daruri! Văz și ieslea prea proastă, și ingerii înconjurându-o, și lăudând cu cântări pre Stăpânul tuturor, și strigând: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, celui ce a voit a se naște prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Intru această lună în 24 de zile, pomenirea prea cuvioasei fecioarei mucenice Evgheniei și celor dimpreună cu dânsa.

Stih: Incununându-te mai 'nainte cu durerile Evghenie,

Te-ai vâpsit, vâpsea boită prin sabie.

În a douăzeci și patra zi, Evghenia de sabie se săvârși.

Această sfântă Evghenie a fost născută și crescută din Roma cea veche, din părinți arume Filip și Evghenia, cari luau într'un preț Alexandria dela împăratul, iară Evghenia furișându-se dela părinții ei fugi dela dânsii într'o noapte în taină numai cu două slugi, și îmbrăcându-se bărbătește, merse la un episcop, și luând dumnezeescul Boez, și tăindu-și părul își puse numele Evghenie, și mâncând foarte de noapte se duse la o mănăstire și petrecea acolo cu tot felul de bunătăți, cu ostenele, cu trude și cu nevoiță și cu stare de toată noaptea la rugăciune, și atâta străluci ca un mare luminător, că o rugăra soborul monastirei, să ocârmuiască și să ia grija monastirei asupra ei, întâmplându-se de a murit egumenul; carea smerindu-se de cuvintele lor, nu vrea, apoi silindu-se, a priimit, într'această chip, dară nu fie cum cuvântul și lauda a fost, ci adevărul a arătat pre Evghenie mare, și luminat întru toți, iară și fapta lui și min'ea numai trăgea pre toți minunat, ca magnetul pre fier, spre câștigarea bunătăților sale. Iară o femeie bogată anume Melantia, ce se tâlcuește negraia, neagră cu adevărat și la suflet (o

spurcată minte) dacă văzû pre Evghenie din fire frumos, cuprinzându-se de mare dragoste din vederea lui și găsind o mincinoasă și deșartă pricină, cum că are o boală îndelungată, și va să i-o spue cu taină, că nu este cu puțință într'alt chip a se izbăvi de dânsa, Evghenie fiind zdrobit cu inima și mahnit și supuindu-se din prostime, la viclenile și amăgitoarele cuvinte ale Melantie, se plecă de merse, necunoscând vicleșugul, ci crezând că este bolnavă și șezând lângă patul celeia ce bolia nu de boală ci de poftă trupească, iară Melantia căutând la fața Evgheniei, n'a putut mai mult a tăinui focul poștei cel ce se ascunde înăuntrul ei, a început a grăi cuvinte de curvie: cu nesuferită poftă, zicea, și cu nemăsurată dragoste sunt cuprinsă către tine, acestea și mai multe zicând Melantia, iară cuvioasa Evghenia se rușină de nerușinarea acei curve, și i-a răspuns ei groaznic: Taci o muere, taci, și nu te ispitii a ne vătăma pre noi cu otrava balaurului celui vechiu, văz că te-ai gătit pre sine-ți mare locaș diavolului, depărtează te dela slugile lui Dumnezeu ispititoare, acestea și mai multe zicându-i, iară ea umplându-se de nepusă rușine împreună și de mânie, s'a dus în cetate și mergând la eparhul pârând pre Evghenie igumenul, cum că minunatul igumen al cutăreia monastiri, amăgind cu cuvinte înșelătoare pre femeile cele curate, a venit și la mine, fiind îndrăzneț și sumeț curvar, (iară eparh eră tatăl sfintei Evgheniei). Deci el fiind judecător cetăț. i, dacă a auzit aceasta, mâniindu-se foarte, îndată trimise cu grabă la monastire, poruncind să aducă la judecată pre Evghenie, ca pre un igumen, ce eră al monastirei și pre călugări legați ca pre niște vinovați și mincinoși slujitori, sau mai vârtos a zice răi lucrători, ca să stea de față și să răspundă; deci dacă îi scoaseră la judecată și o parte și alta și începû a grăi Melantia, ocărând pre minunatul acela igumen, și batjocorindu-l și dosădindu-l cu multe cuvinte, și cu îndrăsnire strigând către toți și arătându-l prietenilor cu degetul, ca pre un lucrător spurcat, și pre cel de subt ascultarea lui ca pre niște curvari, strigând zicea: Ascultați toți, că adevărul grăesc, (o lungă îți este răbdarea Doamne Atotputernice!) Atuncea Ev-

ghenie îndatăşi rupându-şi haina lui, zise către cei ce erau de faţă cu multă îndrăsnire: s'ar cădea nouă să mulţămim şi să suferim şi ocări şi batjocuri şi munci pre trup, iară ca să nu se facă de răs chipul ce purtăm (adică cinul călugăresc) eu sunt femei la fire, fiică de tată eparh şi judecător al meu iubit şi doamna lui îmi este mumă, carea m'a născut, şi aceştia fraţi că nu le voiu zice slugi. Acestea zicând buna Evghenia, toţi se minunară, însă fieşte cine se va mira, auzind în ce chip a pedepsit dumnezeiasca judecată pre Melantia. Deci tatăl Evgheniei îndată lăsând şi slava şi bogăţia şi nălcuirea lumească, se boteză şi se făcu păstor credincios cetăţii, şi petrecându-se din viaţa sa cu mucenie, omorât cu săbii de necredincioşi, s'a dus la vesele cereştilor locaşuri, iară maică sa numai decât lăsând ţara cea streină şi dorind de moşia ei, se duse iară de locul acolo. Şi ieşind poruncă împărătească, ca să facă creştinii jertfă la idoli, au să li să dea morţi cumplite, deci Evgheniei, carea atâta strălucise făţişat către toţi pentru dorul ce avea către Hristos, îi legară de grumazi o p'atră mare şi o a dat în apă, şi ieşind minunat sănătoasă, îi tăiară capul cu sabia, luându-şi sfârşitul chinurilor sale, şi veselă zbură către adevăratul său Mire.

Intru această zi, sfânta muceniţă Vasilla, cea mărturisit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Cine nu te-ar băga pre tine în seamă tăiată fiind de sabie,

Muceniţă Vasilla, dumnezeieştii credinţe temelie.

Intru această zi, sfântul mucenic Filip tatăl sfintei Evgheniei, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Omoară pre Filip ascuţitul sabiei,

Carele cu adevărat eră sabie cu două ascuţite improtiva înşelăciunei

Intru această zi, sfinţii Protas şi Iachint fame-nii, ce au pustnicit împreună cu sfânta Evghenia, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Suferind Iachinte şi Protasie tăerea capetelor de sabie.

Cele întâi răsplătiri a mucenicilor lui Dumnezeu aveţi moştenire.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nicolae monahul, ce a fost ostaş.

Stih: Canon se pune inaintea celor întreg înțelepţi în viaţă,

A lui Nicolae întreg înțeleapta viaţă.

Acesta a slătit pre vremea împărăţiei lui Nichifor oştean cu meşteşugul. Deci oştindu-se împăratul împotriva Bulgarilor, a eşit şi el împreună cu oştile, şi trecând pre la un loc, seara fiind, a găzduit la o casă de streini şi după ce a cinat împreună cu gazda, şi a făcut rugăciunea s'a culcat să doarmă, iară ca pre la şase ceasuri din noapte fiica gazdei rănită de sataniceasca dragoste, s'a dus acolo unde dormea cuviosul, şi-l îmboldea trăgându-l pre el la ruşinata amestecare. Iară sfântul a zis către dânsa: Conteneşte o muere dela sataniceasca dragoste, şi nu voi ca şi tu să-ţi întinezi fecioria şi pre mine ticălosul să mă pogori în fundul iadului, iară ea depărtându-se puţin, iarăşi veniă şi supăra pre cuviosul; iară el o a depărtat pre ea şi a doua oară, certându-o şi muştrându-o pre ea tare. Iară ea depărtându-se, iarăşi s'a întors beată fiind de dragoste. Atuncea sfântul a zis către dânsa: ticăloaso şi neruşinată nu vezi că te turbură dracii ca şi fecioria ta să o strice şi sufletul meu să-l muncească? Şi duple urmare să te facă pre tine ris şi defăimare la toţi oamenii? Nu vezi că şi eu sârmanul, mă duc la neamuri varvare, la războiu şi vărsare de sânge cu ajutorul lui Dumnezeu? Deci cum să-mi spurc eu trupul meu în vremea când mă duc la războiu? Acestea şi altele asemenea înfruntătoare cuvinte zicând dreptul către femei şi depărtându-o pre ea s'a ridicat în sus şi după ce şi-a făcut rugăciunea, s'a dus la slujba sa. Iară în noaptea următoare îndată ce a adormit, a văzut că stă pre un munte înalt şi că lângă el stă un judecător, carele îşi avea piciorul său cel drept pus peste cel stâng şi a zis către el: Vezi oastea despre o parte a Romanilor şi despre alta a Bulgarilor? Iară Niculae a răspuns: Aşa Doamne, văz că romanii înfrâng şi biruesc pre bulgari. Atuncea iarăşi i-a zis: Caută la mine: Iară el întorcându-se către el a văzut, că piciorul cel drept îl avea pre pământ. Iară pre cel stâng preste cel drept. Apoi întorcându-şi ochii către oşti, a văzut că vrăjmaşii Bulgari tăiau pre Romani. Iară după ce a conţinut războiul, a zis judecătorul către Nicolae: Ia seama bine locul omorâtelor trupuri, şi spune-mi ce vezi. Iară Nicolae luând seama bine a văzut tot locul

acela plin de trupuri moarte a Romanilor căzuți; și între acelea vedea și un loc verde și frumos, ca și cât s'ar culcă un om. Atuncea judecătorul acela a zis către Nicolae: Și a cui socotești că este acel pat? Iară Nicolae a răspuns: prost și neînvățat sunt, Domnul meu. Zis'a către el iarăș acela: Patul carele vezi este al tău, și pre el era să cazi și tu împreună cu ceilalți oșteni ai tăi morți, dar fiindcă în trecuta noapte, ai azvârlit și ai biruit pre balaurul cel cu trei împletituri, adevă pre femeia ce ți-a dat războiu de trei ori, îndemnându-te la amestecare de rușine, pentru aceasta tu singur te-ai mântuit pre sineți din tăerea aceasta și din moarte și ți-ai mântuit și sufletul și trupul tău. Deci nici moartea firească te va stăpâni, de vei sluji cu curăție. Acestea văzându-le dreptul și înspăimântându-se s'a deșteptat, și sculându-se de pre pat și-a făcut rugăciunea. Apoi întorcându-se înapoi cale de o zi, s'a suit într'un munte și acolo cu liniște se ruga lui Dumnezeu pentru oastea Romanilor. Iară împăratul fiind că s'a dus la Clisura Bulgariei, s'au suit și Bulgarii pre munte lăsând spre paza locului ca la o mie cinci sute de oșteni pre care i-au tăiat Romanii. Deci mândrindu-se pentru biruința aceasta, s'au lenevit, și dar într'o vreme, ci toți Romanii dormiau fără de grijă și fără de pază, au venit noaptea asupra lor bulgarii, și mai pre toți împreună cu împăratul Nichifor i-au pus subț sabie. Atuncea dreptul Nicolae, aducându-și aminte de vedenia ce a văzut, a mulțămît lui Dumnezeu și s'a întors înapoi plângând și tânguindu-se. Apoi ducându-se la o monastire, a luat shima monahicească, și slujind cu curăție lui Dumnezeu ani destui, s'a făcut prea desăvârșit și mare părinte.

Intru această zi, sfântul mucenic Ahaic, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Ahaic toată întinăciunea sufletească a lepădat,

Și cu toată bucuria, capul sabiei și-a dat.

Intru această zi, prea cuviosul Antioh, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Urăciune eră lui Antioh toate grijile din viață,

Deși toată viața sa o a petrecut cu dulceață.

Intru această zi cuviosul Vitimion cu pace s'a săvârșit.

Stih: Dezbrăcându-și Vitimion trupul cel stricăcios,

Il va lua pre el la înviere nestrăicios.

Intru această zi, cuviosul Afrodise cu pace s'a săvârșit.

Stih: Foarte frumos Afrodise s'a aflat,

Ca cel ce a murit, și îndulcirile lumesti nu le-a gustat.

Intru această zi, cuviosul Grat, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Viețuind Grat, inger se nădăjduia a fi, Iar după moarte om se vădi a fi.

Intru această zi, sfântul nou mucenic Ahmed carele a mărturisit în Constantinople la anul o mie șase sute optzeci și doi, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Credința lui Hristos, decât toate mai mare a fi,

Ahmed strigând prea mare cunună priimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului „celui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hristos „a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, „cela ce bine este cuvântat și „prea slăvit.“

Să stropească apă de sus norii, că cel ce ș'a pus norii cu cinste spre suire, de norul Fecioara, fiind purtat, vine să străluciască lumină neînsărită, celor ce erau mai înainte întunecați și întru nevoi.

Oastea dumnezeestilor ingeri bine te gătește, a lăuda umilința Domnului cea negrăită; maghilor întâmpinați, păstori sânguiți, venit-a cel mai înainte zis, Hristos așteptarea și mântuirea neamurilor.

Ce este această prea mare și streină minune! cum te voi purta pre tine, cel ce porți cu cuvântul toate? Negrăită este nașterea Fiului meu celui fără de început! zis-a cea Preacurată, pre Hristos, în brațe purtându-l cu frică.

Alt Canon, Irmos același:

Descoperit-ai tuturor adevărul scripturilor celor de Dumnezeu date, îmbărbătând partea cea femeiască, și pre toți i-ai minunat prea cinstită; pre cari i-ai și adus crezând luminat în Hristos, prea fericită.

De față ai arătat nebunia idolilor, cu dumnezeieștile tale învățături prea lăudată, logodind mulțime nenumărată de fecioare, lui Hristos împăratului tuturor, luminându-se cu sângiurile mucenicilor.

Slavă:

Văzând viața ta cea purtătoare de lumină, mărita Vassila, dumnezeiește s'a logodit lui Hristos, părăsind toate desfătărilor trupești; și acum s'a învrednicit bucuriei mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Rana morții o ai tămăduit, născând mai pre sus de fire pre viața cea ipostatnică, Fecioară cu totul fără prihană,

Născătoare de Dumnezeu curată. Pentru aceasta veselindu-ne, te numim pre tine izvor al nemuririi.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările ș'a despărțit cu dumnezeiasca poruncă; pre Haldei arzând, iar pre credincioși răcorind, pre cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul.

De înălțimea tainei celei negrăite cu adevărat, acelui ce a acoperit cerurile cu cunoștința, Stăpâna cea fără prihană s'a minunat și a zis: Scaunul ceresc se aprinde, ținute pre tine, și în ce chip Fiul meu te voi purta eu?

Porți asemănare părintească Fiul meu, și cum săracind ai luat asemănarea robului? Cum te voi culca în ieslea dobitoacelor? Pre tine carele ai scăpat pre toți de dobitocie; slăvesc milostivirea ta.

Bucură-te tot pământul! Iată Hristos se apropie născându-se în Vitleem. Mare veselește-te, saltă adunarea proorocilor, văzând astăzi plinirea cuvintelor voastre, și toți dreptii vă bucurați!

Alt Canon, Irmos același:

În râu bărbătește și în foc cu răbdare te-ai ispitit; că cele protivnice firei cu tărie le-ai trecut, slăvind pre Hristos, și cu credință strigând: Bine te cuvintez pre tine Hristoase în veci!

Cu minunată cuviință arătându-se ție Hristos, fiind închisă în temniță te hrănește din destul, și prin nașterea sa te împreună cu oștile cele de sus, slăvindu-l pre el în veci. Cuvioasă.

Mirele tău cu cuviință te împodobește cu cununii îndoite, de Dumnezeu înțeleptită Evghenio, și cămară luminată ca unul ce este drept îți dă; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Darul lui Dumnezeu în chip luminat luminându-te pre tine acum, te împodobește în locașurile cerești; pre carele roagă-l neîncetat, ca să dobândim eretarea greșelilor, noi cei ce săvârșim pomenirea ta cugetătoare de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Izvor limpede de nemurire te știm pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pre Cuvântul Tatălui cel nemuritor; carele ferește de moarte pre toți, cei ce-l prea înalță pre dânsul întru toți vecii.

Irmos:

Să laudăm bine să cuvântăm...

Cuptorul cel cu foc...

Peasna 9, Irmos:

Fiul părintelui celui fără de început Dumnezeu și „Domnul, întrupându-se din Fecioară s'a arătat nouă; ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea prea laudată „o slăvim“.

Văzut-ai fost, pre cât era cu putință a te vedeă proorocii; iar în vremile cele mai de pe urmă om făcându-te, te-ai arătat tuturor oamenilor în Vitlem cetatea Iudei, steaua arătându-te pre tine, netâlcuit de cititorii stelelor.

Să cânte bucurându-se împărățiile a tot pământul, și moștenirile neamurilor să se veselească; munții și văile, râurile, marea și toată zidirea, pre Domnul cel ce s'a născut, acum să-l slăvească.

Iată la ale sale vine prea sfântul Cuvânt, în trup sfânt înstreinat cu streină naștere, aducând la sine lumea cea înstreinată; pre acesta să-l laudăm, carele pentru noi sărac s'a făcut.

❧ Fiule prea dulce! Cum te voi hrăni, pre tine cea ce dai

hrană? Cum te voiu țineă pre tine, cea ce ții toate cu voia! Cum te voiu înfășă pre tine, cea ce înfășori tot pământul cu negură? Strigat-a prea sfânta Stăpână; pre care cu credință o slăvim.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Locuind în locașurile cele cerești slăvită, acum te-ai învrednicit arătat desfătării raiului, cu fecioarele și cu mucenițele ca o muceniță adevărată, curată fecioară Evghenie prea fericită.

Dobândit-ai dorirea cea mai pre sus de gând și de cuget, stăruind luminat înaintea dorierei celei desăvârșit; și cu razele cele dătătoare de lumină ale Treimei celei stăpânitoare avea ai strălucit, de Dumnezeu înțelepțită Evghenie prea fericită.

Purtând mărito candela fecioriei nestinsă, te-ai împodobit cu cununa muceniei; și acum nu încetă rugându-te, ca cu rugăciunile tale să ne mântuim, cei ce cu bună credință și cu dragoste te cinstim, Evghenie pururea pomenită.

Slavă :

Către dumnezeescara coare ai ieșit acum, trecând cu vitejie prin focul chinurilor cel nesu-

ferit, și prin apa cea furioasă a supărărilor, muceniță Evghenio prea bună. Roagă-te lui Hristos să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei :

Ca o lână zămisbind în pânțele ploaia cea cerească, născut-ai pre cea ce dă nemurire celor ce îl laudă cu credință Preacurată, și pre tine cea fără prihană te slăvesc, ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Irmosul :

Fiul părintelui celui...

SVETILNA înaintea prăznuirii.

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Cela se locuește întru lumina cea neapropiată, și împreună ține toate pentru milostivirea cea negrăită, din Fecioară se naște, și cu scutece se înfașă ca un prunc în peșteră, și în ieslea dobitoacelor se culcă; să ne grăbim a veni în Vitleem la închinarea lui împreună cu maghii, aducându-i roduri de fapte cuvioase, ca niște daruri.

Slavă a sfintei.

Nici o sminteală nu s'a arătat spre nevoințele cele desăvârșit, slăbiciunea femească, întărită fiind cu nevăzută puterea ta Hristoase, prin care mucenița Eveghenia vitejește a biruit; a căreia prăznu-

ire o ai împreunat acum cu cinstită și de Dumnezeu purtătoare Nașterea ta, care ai luat Stăpâne din sfânta Fecioară.

Și acum, a înainte prăznurii.

Laudă să aducem credincioșilor Fecioarei Mariei, că iată acum vine în cetatea Vitleemului, să nască pre Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta alergați maghilor cu daruri cu steaua, ca să vă închinați împreună cu noi; și voi păstori grăbiți-vă a strigă cu îngerii: Slavă celui ce s'a născut în peșteră și în iesle.

LA HVALITE

Stihirile pe 6, glasul al 6-lea.

Podobie: Ingerștile puteri...

O mai pre sus de minte și negrăite minuni! Dumnezeu se naște pre pământ pentru milostivire, îmbrăcându-se cu chip de rob; ca să răpească din robia celui strein, pre cei ce strigă cu dragoste fierbinte: Binecuvântat ești Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Vino Israile cel impietrit la inimă, leapădă norul cel pus asupra sufletului tău; cunoaște pre Ziditorul, cel ce s'a născut în peșteră. Acesta este așteptarea neamurilor, acesta va strică prăznurile tale, fiindcă nu te supui a strigă: Impăratul lui Israil, Hristos vine!

Să mergem toți unde Hristos se naște, având în minte steaua credinței; acolo mergând cu gândul, să-l întâmpinăm; în Vitleemul Iudei îl vom vedea pre dânsul născându-se, și să-i aducem vrednice daruri, faptele cele bune.

Să dăm slavă lui Dumnezeu credincioșilor, celui ce pentru multa milostivire s'a întrupat, și cu sărăcia și cu smerenia sa a îmbogățit pre toți cei ce sărăcise mișelește; să lăudăm pre cel ce a dat frumsețea cea dintâiu, celor ce strigă cu credință: Binecuvântat ești Mântuitorule, unule iubitorule de oameni.

Soare Fiule! cum te voiu ascunde în scutece? Cum voiu hrăni cu lapte pre hrănitorul a toată făptura? Cum te voiu ținea pre mâini pre tine cela ce ții toate? Cum voiu căută spre tine cu îndrăzneală? Spre carele a căută nu îndrăznesc cei cu ochi mulți, ceea ce nu știe de nuntă, ținând pre Hristos, acestea a grăit.

Cu cântări nouă strigați păstorilor, lepădați astronomilor cuvintele cele vrăjitoarești, izvorâți munți și dealuri bucurie. Veniți fiicele împăraților, spre bucuria Născătoarei de Dum-

nezeu; să zicem popoare: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeu nostru slavă ție.

Slavă, aceeași Podoble.

Vino Vitleeme, gătește cele de naștere, mergi Iosife de te scrie cu Maria; prea cinstită iesle, de Dumnezeu purtătoare scutece, în voi Viața înfășindu-se, va rumpe legăturile morții, strigând pre oameni spre nemurire, Hristos Dumnezeu nostru.

Și acum, asemenea:

O fericit pântecul tău fiica lui Dumnezeu! Care cu înțelegere mai mare decât Cerul te-ai arătat; că acela pre carele nu-l încapă Cerul, tu îl cuprinzi purtându-l! O fericite țatele fecioarei, din care suge cel ce hrănește toată suflarea Hristos, cel ce trup s'a alcătuit din Fecioara, carea nu știe de bărbat.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podoble: Casa Eufratului...

Casă a tot ziditorului, te-ai arătat o Fecioară, că întru tine sălășluindu-se Domnul slavei, vine acum să se nască.

Stih: Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Prunc mic în Vitleem din

Fecioară, Dumnezeu cel mai înainte de veci, în ieslea dobitoacelor se naște, o minune!

Stih: Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Cetele îngerilor cele înțelegătoare, întru cei de sus cu păstorii strigați, și cu maghii, lui Dumnezeu celui ce s'a născut, slavă ție!

Slavă, glasul și podobia, aceiași:

Slavă ție Părinte și Fiule și Duhule, prin care s'a așezat taina cea înfricoșată, pentru a doua naștere a oamenilor.

Și acum, asemenea:

Bucură-te ceea ce ai născut viața lumii, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Duhul Sfânt, spre mântuirea tuturor.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmpla Duminica cea înainte Nașterii lui Hristos, a sfinților Părinți, în 24 Decembrie.

SĂMBĂTĂ SEARA.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Punem Stihirile Învierii 4. Slavă, Și acum, a înainte prăznuirii glas al 6-lea: *Peșteră bine te împodobeste...* La Stihioavnă, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei, Slavă, Și acum, a Născătoarei. Troparul Învierii, Slavă, și acum, al înainte prăznuirii. Ectenia mică și Ot-pustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm, cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toată, La Doamne stri-

gat-am, Stihirile pe 10, șase ale Părinților și patru ale înainte prăznuirii, Slavă a Părinților, glas același: *Dănil bărbatul doririlor...* Și acum, a înainte prăznuirii: *Peșteră bine te împodobește, că Mielușaua vine...* Apoi Vohod, Lumină lină, Prochimenul zilei, și citirile Părinților. La Litie, Stihirile înainte prăznuirii scrise la rând, la Doamne strigat-am, în 24. Slavă a Părinților: *Veniți iubitorilor de praznic...* Și acum: *Vitleeme bine te împodobește...* La Stihovă, Stihirile înainte prăznuirii însăși podobia: *Casa Eufratului...* Stih: *Dumnezeu dela aniazări va veni...* Apoi: *Vitleeme pământul Iudei...* Stih: *Doamne auzit-am auzul tău: Veniți toți să cinstim Nașterea lui Hristos...* Slavă: *Bucurați-vo prooroci cinstiți...* Și acum, a înainte prăznuirii: *Iată s'a apropiat vremea mântuirii noastre...* Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru, la binecuvântarea pâinilor, Troparul Părinților: *Mari sunt isprăvile credinței...* de două ori, și al înainte prăznuirii odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Invierei de două ori, Slavă al Părinților: *Mari sunt isprăvile credinței...* Și acum, a înainte prăznuirii: *Scrisu's-au oarecând...* După întâia Catismă, Sedealna Părinților: *Întru părinți Dumnezeule...* Slavă, Și acum, tot aceea. După a doua Catismă, Sedealna: *Praznic de bucurie prăznuim credincioșilor...* Slavă, Și acum, tot aceea. Apoi: *Fericiti cei fără prihană...* Troparele: *Soborul înțeleg...* Ectenia și Sedealna Părinților, glas al 8-lea: *Pre Avraam, pre Isaac și pre Iacov...* Slavă, Și acum, : *Din sâmurile părintești pogrându-te...* Apoi Antifoanele, Prochimenul glasului, Evanghelia Invierei, Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50, Stihira Invierei. CANOANELE: al Părinților pe opt: *Pre cel ce a acoperit cu valul mării...* de două ori, și Troparele pe 6. Și alt Canon al înainte prăznuirii pe 6: *Hristos se naște...* Într'amândouă strămile împreună. După a 3-a Peasnă, Ipacoi al Părinților: *Ingerul a răcorit cuptorul tinerilor...* După a 6 Peasnă, Condacul Părinților: *Vitleeme veselște-te. Eufrato bucura-te...* și Icosul, și citim Prologul. La a 9-a Peasnă, cântăm: *Ceea-ce ești mai cinstită...* Apoi Svetilna Părin-

ților: *Din seminția lui Avraam iese...* Slavă: *Cei mai aleși dintre Patriarhi...* Și acum, a înainte prăznuirii: *Vitleeme veselște-te și tu Eufrato buură-te...* La Laudări, Stihirile Părinților 3, și ale înainte prăznuirii 3, Slavă a Părinților: *Adunarea învățăturilor legii...* Și acum, *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovla mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierei numai, Ecteniile și Ot-pusul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri, Troparul Invierei. Slavă al Părinților, Și acum, a Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Părinților și al înainte prăznuirii le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Părinților, Peasna 3-a pe 4, și ale înainte prăznuirii, Peasna a 6-a pe 4. După Vohod, Troparul Invierei, al Părinților, și al înainte prăznuirii, Slavă, Condacul Părinților, Și acum, al înainte prăznuirii. Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Părinților, iară a Duminicii rândului se lasă.

Cade-se a ști, pentru Ciasurile care se cântă în ajunu Nașterii lui Hristos.

De se va întâmplă Nașterea lui Hristos Duminică sau Luni, Ceasurile le cântăm mai 'nainte Vineri; iară de se va întâmplă Nașterea lui Hristos Marți, sau Miercuri, sau Joi, sau Vineri, sau Sâmbătă, atunci Ciasurile le cântăm în ajun.

Să se știe iarăși: Când cade ajunul Sâmbătă sau Duminică, atunci Vineri Liturghie nu se face, ci numai Ceasurile și Vecernia la vremea ei.

RÂNDUIALA

CEASURILOR

Care se cântă în ajunul nașterii Domnului nostru Iisus Hristos.

La începutul Ceasului al doilea din zi, luând Paraclisiarhul binecuvântare, trage clopotul, și adunându-ne în biserică, se îmbracă Preotul în Felon, iară Diaconul în Stihar; apoi se pune Analoghiul în mijlo-

cul bisericeii, în dreptul ușilor împărătești, și iese Diaconul în mijlocul bisericeii, și închinându-se de trei ori, zice cu glas:

Binecuvîntează, Stăpâne!

Iară preotul stînd înaintea Sfintei Mese însemnează cu cădelnița cruciș spre răsărit, și zice:

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru...

Iară citețul zicînd Amin, începe:

Slavă ție Dumnezeuul nostru...

Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... **Și după vosglas**

Doamne miluește, **de 12 ori.** Slavă, Și acum Veniți să ne închinăm... **de trei ori.**

Și citețul citește înainte.

Iară Preotul cădește sfîntul Altar, și sfintele icoane, pe cel mai mare, pre frați, și pre citeț și toată biserica, mergîndu-i înainte diaconul cu lumînarea aprinsă.

Psalm 5-a:

Ceraiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea; ia aminte glasul rugăciunii mele, Impăratul meu și Dumnezeuul meu; căci către tine mă voi ruga Doamne. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi stă înaintea ta și mă vei vedea. Că Dumnezeu, cel ce nu voești fărădelege, tu ești. Nu va locui lângă tine cel ce viclenește. nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pre toți cei ce grăesc minciună. Pre bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul. Iară eu întru mulțimea milei tale voi întra în casa ta, închina-mă-voi spre sfîntă Biserica ta, întru frica ta. Doamne povățuește-mă întru dreptatea ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule; cază din cugetele sale; după mulțimea păgînatărilor lor, leapadă-i pre dînșii, că te-au amărât, Doamne. Și să se veselească toți cei ce nădăjduesc întru tine; în veac se vor bucura, și te vei sălășlui întru dînșii, și se vor lăuda întru tine cei ce iubesc numele tău. Că tu vei

blagoslovi pre cel drept, Doamne; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

Psalm, 44:

Răspuns-au inima mea cuvînt bun, grăesc eu lucrurile mele Impăratului. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab. Impodobit cu frumusețea mai mult decît fii oamenilor; vărsatu-s'au Darul în buzele tale, pentru aceasta te-a blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac. Incinge sabia ta, preste coapsa ta, Puternice. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta; și încordează, și bine sporește, și împărățește, pentru adevărul, și blîndețea, și dreptatea; și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite-s, Puternice, noroadele sub tine vor cădea, în inima vrăjmașilor Impăratului. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției tale. Iubit-a dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-ai uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeuul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult de cît pre părtașii tăi. Smirna și stacti și casia din hainele tale; din palaturi de piluri, din care te-au veselit fetele împărăților întru cinstea ta. Înainte a stănut împărăteasa, de-a dreapta ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită. Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pre norodul tău și casa părintelui tău. Și va pofti Impăratul frumusețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui. Și fata Tirului cu daruri: feței tale se vor ruga bogații norodului. Toată mărirea fiicei Impăratului din launtru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită. Aduce-se-voi Impăratului, fecioare, în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce ție; Aduce-se-voi întru veselie și bucurie. Aduce-se-voi în biserica Impăratului. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dînșii boieri preste tot pămîntul. Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

Psalmul 45:

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte. Pentru aceasta nu ne vom teme cînd se va turbura

pământul și se vor mută munții în inimile mărilor. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru țaria lui. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a locașul său cel prea înalt. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-a glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care a pus pre pământ; stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc. Indelețniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu; înălța-mă-voiu pre pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori, Doamne miluește de trei ori.

Slavă, Troparul glasul al 4-lea.

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pânțec nașterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu eră de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera împărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai nainte căzut.

Și acum:

Ce te vom chema, o ceea ce ești plină de Dar; Cer? că ai răsărit Soarele dreptăței; rai? că ai odrăslit floarea nestrăciunei. Fecioară? că ai rămas nestrăcată. Maică curată? că ai avut în sfintele tale brațe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre

acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Apoi Samoglasnicile acestea, facerea lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului, glas al 8-lea:

Vitleeme gătește-te, bine te împodobește iesle, peșteră primește; adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor din Fecioară s'a arătat, închipuindu-se ca și noi și îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam se înnoește, împreună cu Eva strigând: Pe pământ bună voință s'a arătat, ca să mântuiască neamul nostru. De două ori fără de Stih.

Apoi Stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Acum proorocia proorociilor vine să se plinească, care cu taină grăește: Și tu Vitleeme pământul Iudei, nici cum nu vei fi mai mic între Domni, mai 'nainte gătind peștera; că din tine va ieși mie duple trup povățuitor neamurilor din curata Fecioară, Hristos Dumnezeu, carele va paște pre poporul său noul Israil; toți să-i dăm slavă.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut; Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Iară aceasta, Apoi Slavă, glas al 8-lea:

Ăcestea a zis Iosif către Fecioara: Marie! Ce lucru este

acesta, care văz întru tine? Nu mă pricep, și mă minunez! Și cu mintea mă spăimântează. Ascunde-te dela mine degrab. Marie! ce lucru este acesta, care văz întru tine? În loc de cinste rușine, în loc de veselie întristare, în loc ca să mă laud, ocară mi-ai adus mie. Nu voi mai putea suferi defăimarea oamenilor, pentru că de la preoți din Biserica Domnului ca pre o nevinovată te-am luat, și ce este aceasta ce se vede?

Și acum, tot aceasta. Apoi proclamenul glasul al 4-lea:

Domnul a zis către mine, Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine și-ți voi da ție, neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

Din proorocia Miheel citire.

Cap. 5. Vers 2:

Acestea grăește Domnul: Și tu Vitle-eme casa Eufratului, au doară mic ești a fi întru miile ludei? Că din tine va ieși mie căpetenie, ca să fie întru Israil, și ieșirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta da-i va pre ei până la vremea întru carea Născătoarea va naște și rămășițele fraților lui se vor întoarce la fiii lui Israil; și va stă și va vede, și va paște turma sa cu tărie Domnul. Întru slava numelui Domnului Dumnezeuului său vor fi; că acum se va mari până la marginea pământului.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei, a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 1, Vers 1.

In multe feluri, și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind Părinților prin prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă, a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moștenitor tuturor, prin carele și veacurile a făcut. Carele fiind raza slavei,

și chipul statului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățire păcatelor noastre, a șezut deadreapta scaunului slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se de cât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai strălucit decât dâșii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voi fi lui Tată, și acela va fi mie Fiu. Și iarăși când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și către îngeri zice: Cela ce face pre îngerii săi duhuri, și slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăției tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeule Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre părtașii tăi. Și iarăși: Întru început tu Doamne ai întemeiat pământul, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâne, și toate ca o haină se vor învechi, și ca o îmbrăcăminte le vei înfașura, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împuțina.

Evangelia dela Mateiu:

Cap. 1-lu, Vers 18.

Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Că logodită fiind muma lui, Maria cu Iosif, mai înainte de a se aduna ei, s'a aflat având în pânțe din Duhul sfânt. Iară Iosif bărbatul ei drept fiind, și nevrând să o vădească, a vrut pre ascuns să o lase pre dânsa. Și acestea gândind el, iată îngerul Domnului i s'a arătat în vis, zicând: Iosife fiul lui David! nu te teme a lua pre Maria femeea ta, că ce s'a zămislit într'însa este din Duhul sfânt; și va naște fiu și vei chema numele lui IISUS; că acesta va mântui pre poporul său de păcatele lor. Iară acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: „Iată Fecioara în pânțe va avea, și va naște fiu, și vor chema numele lui Emmanuil, ce se tâlcuește: Cu noi Dumnezeu. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit îngerul Domnului, și a luat pre femeea sa. Și nu o a cunos-

cut, până ce a născut pre Fiul său cel dintâi născut, și e chemat numele lui IISUS,

Apoi zice citețul.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăvește mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile tale. Fața ta arată-o preste robul tău și mă învață îndreptările tale. Să se umple gura mea de lauda ta Doamne ca să laud slava ta, toată ziua mare cuviința ta.

Apoi: Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime...
Și după: Tatăl nostru...

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește, de 40 de ori. Și rugăciunea:

Cela ce în toată vremea și în tot ceasul, în Cer și pre pământ ești închinat și slăvit Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive și mult îndurate; carele pre cei dreپți iubești, și pre cei păcătoși miluești, carele pre toți chemi la mântuire, pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Insuți Doamne primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta, și îndreptează viața noastră spre poruncile tale. Sufletele noastre le sfintește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește; și ne izbăvește pre noi de tot necazul celor rele și al durerii. Ingrădește-ne pre noi cu sfinți tăi îngerii; ca cu mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței, și la cunoștința slavei tale celei neapropiate. Că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluește de trei ori: Slavă, și acum.

Ceace ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul.

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea:

Hristoase lumina cea adevărată, care luminezi și sfintești pre tot omul ce vine în lume, să se însemneze preste noi lumina feței tale, ca într'însa să vedem lumina cea neapropiată; și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor tale; pentru rugăciunile preacuratei Maicei tale, și ale tuturor sfinților tăi, Amin.

CEAS AL TREILEA

Veniți să ne închinăm... De trei ori.

Apoi acești Psalmi. Psalm 66.

Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne blagoslovește, luminează fața ta spre noi și ne miluește, ca să cunoaștem pre pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule mărturisească-se ție noroadele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întrtru dreptate, și neamurile pre pământ vei povățui. Mărturisească-se ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se ție noroadele toate. Pământul s-a dat rodul său. Blagoslovește ne pre noi Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagoslovește ne pre noi Dumnezeule, și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Psalm 86.

Temeleile lui în munții cei sfinți. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacob. Prea slăvite s'a grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine; și iată cei de altă seminție, și Tirul, și norodul Arapilor aceștia s-au născut acolo. Maică, Sionului va zice omul și om s'a născut într'însul, și însuși cel prea înalt l-a întemeiat pre dânsul. Domnul va povesti în scriptura noroadelor, și a boierilor acestora ce s'au născut într'însul. Precum al

celor ce se veselesc, tuturor le este locaşul la tine

Psalm 50.

Milueşte-mă Dumnezeu, duple mare mila ta. Şi duple mulţimea îndurărilor şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greşit, şi rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale, şi să birueşti când vei judeca tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate, şi cele ascunse ale înţelepciunii tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Înima curată zideşte întru mine, Dumnezeu, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda pre mine dela faţa ta, şi Duhul tău cel Sfânt nu-l lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învaţa-voi pre cei fărădelege căile tale, şi cei necredincioşi la tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sânjiuri Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda ta. Că de ai fi voit jertfă, ți-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umil; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne întru bună voirea tă, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunce bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunce vor pune pre altarul tău viţei.

Slavă, şi acum, Alilula de trei ori.

Slavă, Troparul, glasul al 4-lea.

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif, în Vitleem Maria, ca cea din sămânţa lui David,

purtând în pânţece naşterea cea mai presus de fire. Şi a sosit vremea naşterii, şi nici un loc nu era de sălăşuire; ci ca un palat frumos, peştera Impărătesei s'a arătat. Hristos se naşte, ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă rodul vieţii; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână împreună cu sfinţii apostoli, să miluească sufletele noastre.

Apoi aceste Samoglasnice, glasul al 6-lea:

Ăcesta este Dumnezeul nostru, şi nu se va socoti altul ca dânsul carele s'a născut din Fecioara, şi cu oamenii împreună a vieţuit. În iesle sărăcească Fiul unul născut culcându-se, se vede om; cu scutece se înfaşă Domnul slavei, şi steaua vesteşte maghilor spre a lui închinăciune; şi noi cântăm: Treime sfântă, mântueşte sufletele noastre.

De două ori, fără stih; apoi Stihul:

Dumnezeu dela amiazăzi va veni şi cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 8-lea.

Mai 'nainte de Naşterea ta văzând taina Doamne, cu cutremur oştile îngereşti s'au spăimântat, căci ca un prunc

mic a fi ai binevoit, cela ce Cerul l-ai împodobit cu stele; și în ieslea dobitoacelor te-ai culcat, cela ce ții cu mâna toate marginile pământului. Că cu o rânduială ca aceasta s'a cunoscut milostivirea ta Hristoase; mare este mila ta, slavă ție.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Tot aceasta. Apol slavă, glasul al 3-lea

Iosife spune nouă, cum pre Fecioara, care o ai luat din cele sfinte, având în pânțe, o aduci în Vitleem? Eu, zice, proorocii am cercat, și înștiințare luând dela inger m'am incredințat, că pre Dumnezeu va naște Maria nepovestit; la a căruia închinăciune maghii dela răsărit vor veni cu daruri cinstite. Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Doamne slavă ție.

Și acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Că prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă

Stih:

A căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui.

Din proorocia lui Varuh citire.

Cap. 3. Vers. 36.

Acesta este Dumnezeuul nostru, și nu se va adauge altul spre dânsul. Aflat-a toată calea științei, și o a dat lui Iacov slugei sale, și lui Israel celui iubit de dânsul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea carea este în veac. Toți cei ce se țin de dânsul au viață, iară cei ce o au lăsat

vor muri. Intoarce-te Iacove, și te apucă de dânsa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia lauda ta, și cele de folos ție limbei streine. Fericiți suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'au arătat nouă.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Galateni, a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 3, Vers 23.

Fraților, mai 'nainte de venirea credinței supt lege eram păziți, încuiați spre credința care era să se descopere. Pentru aceasta legea învățătoare ne-a fost nouă spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm. Iară dacă a venit credința, nu mai suntem supt învățător, că toți suntem fiii lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Și ori câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat. Nu este Iudeu, nici Elîn, nu este rob, nici slobod; nu este parte bărbătească, nici femeiască; că voi toți unul sunteți întru Hristos Iisus. Iară de sunteți voi ai lui Hristos, iată a lui Avraam sămânță sunteți, și duple făgăduință moșteni.

Evangelhia dela Luca.

Cap. 2, Vers 1.

In zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesarul August, să se scrie toată lumea, (Această înscriere întâi s'a făcut domnind. în Siria Kirineu). Și mergeau toți să se scrie, fiecarele în cetatea sa. Și s'a suit și Iosif din Galileia din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se numește Vitleem (pentru că eră din casa și din seminția lui David), să se scrie cu Maria cea logodită lui femeie, fiind grea. Și a fost când erau ei acolo, s'au împlinit zilele să nască; și a născut pre fiul său cel întâi născut și l-a înfășat, și l-a culcat în iesle, pentru că nu aveau ei loc în casă. Și erau păștori într'aceeași lature priveghind și păzind streji de noapte împrejurul turmei lor. Și iată, ingerul Domnului a statut înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor; și s'au înfricoșat cu frică mare. Și le-a zis ingerul: Nu vă temeți, că iată vă vestesc bucurie mare, care va fi la tot poporul: că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, carele este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și aces-

ta va fi vouă semnul: Aflaveți un prunc înfășat, culcat în iesle. Și îndată s'a făcut împreună cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pre Dumnezeu și zicând: Slavă întru cef de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, între oameni bunăvoie. Și au fost dacă s'au dus dela dânșii îngerii la Cer, au zis păstorii unii către alții: Sa mergem dar până în Viteem, și să vedem cuvântul acesta ce s'a făcut, care Domnul a arătat nouă. Și au venit degrab, și au aflat pe Maria și pe Iosif și Pruncul culcat în iesle. Și văzând au spus pentru cuvântul ce li se grăise de Pruncul acesta. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce li s'au spus de păstori. Iar Maria păzia toate acele cuvinte, strângându-le în inima sa. Și s'au întors păstorii, slăvind și laudând pre Dumnezeu, pentru toate ce au auzit și au văzut, precum li s'au vorbit.

Apoi zice citețul.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeuul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...

Și după Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci,

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea:

Cela ce în toată vremea...

Slavă, Și acum.

Ceea ce ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Pentru rugăciunile sfinților...

Și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Dumnezeule Părinte Atotputernice, Doamne fiule unule născut lisuse Hris-toase, și Duhule sfinte; o Dumnezeire, o putere, miluește-mă pre mine păcătosul, și cu judecățile care știi, mântuește-mă pre mine nevrednicul robul tău; că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Vezi: La Evanghelia Ceasului al treilea și al șaselea se cădește sfântul Altar, și icoanele, pre cel mai mare, și stranele numai, iară la al nou-lea Ceas, se cădește toată biserica ca și la Ceasul întâi.

CEAS AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm... **de trei ori.**

Apoi acești Psalmi.

Psalm 71.

Dumnezeule, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului. Să judece pre norodul tău întru dreptate, și pre săracii tăi întru judecată. Să ia munții pacea norodului și dealurile dreptate. Judecă-va pre săracii norodului și va mântui pre fiii săracilor, și va smer, pre cel clevetitor. Și va rămânea cu soarelei și mai înainte de luna neamului neamurilor., Pogorâ-se-va ca ploaea pre lână, și ca o picătură ce pică pre pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcei, până ce se va lua luna. Și va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumii. Înaintea lui vor cădea Eteopleanii, și vrăjmașii lui țărâna vor linge, împărații Tarsusului și Ostroavele daruri vor aduce; împărații Aravilor și Savva daruri vor aduce. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui. Că a izbăvit pre săracul dela cel puternic, și pre mișelul, căruia nu-i era ajutor. Nu se va îndura de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor se va mântui. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor. Și va fi viu și se va da lui din aurul Araviei, și se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pre dânsul. Fi-va întărire pre pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța, mai pre sus decât Livarnul rodul

lui. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui. Și se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pre el. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuși. Și bine este cuvântat numele slavei lui în veac și în veacul veacului. Și se va umplea de slava lui tot pământul; fie, fie!

Psalm 131:

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândetele lui, că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iacov: De voi intra în locașurile casei mele, de mă voi sui pe patul așternutului meu, de voi da somn ochilor mei, și genele mele dormitare, și odihna tâmpelor mele, până ce voi afla locul Domnului, locașul Dumnezeului lui Iacov. Iată o am auzit pre ea în Eufрата, aflatu-o-am pre ea în câmpii dumbrăvei. Intra-vom în locașurile lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele lui. Scoală-te Doamne, întru odihna ta, tu și sicriul sfințirii tale. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuviosii tăi se vor bucura. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău. Juratu-s'au Domnul lui David cu adevăr, și nu se va lepăda de dânsa; din rodul pântecelui tău voi pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea, care voi învăța pre ei, și fiii lor până în veac vor ședea pre scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pre el spre locaș luiși. Aceasta este odihna mea în veacul veacului, aicea voi locui, că l-am ales pre el. Vânătorul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pre săracii lui voi sătura de pâine. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuviosii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu. Pre vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, și preste dânsul va înflori sfințenia mea.

Psalm 90:

Cel ce locuște întru ajutorul celui prea înalt, întru acoperământul Dumnezeului Cerului se va sălășlui. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea,

Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul turburător. Cu spatele sale va umbri ție, și sub aripile lui vei nădăjdui. Cu armă te va încungiura adevărul lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie, și zece mii de a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropia. Inșă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că tu, Doamne, nădejdea mea, pre cel prea înalt ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele, și bătae nu se va apropia întru locașul tău. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale. Pre mâini te vor ridica, ca nu cândva să împedeci de piatră piciorul tău. Preste asipidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și preste balaur. Că spre mine a nădăjduit, și-l voi izbăvi pre el, acoperi-l-voi pre el, că a cunoscut numele meu. Striga-va către mine, și-l voi auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi pre dânsul și-l voi slăvi. Cu ungime de zile îl voi umplea pre el, și îl voi arăta lui mântuirea mea.

Slavă, Și acum, Alluia de trei ori, Doamne miluește de trei ori, Slavă, Troparul, glas al 4-lea:

Sscrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece nașterea cea mai presus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu era de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Împărătesei s'a arătat. Hristos se naste ca să ridice chipul cel mai 'nainte căzut.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală, pentru multe păcatele noastre,

tu pre cel ce s'a născut din tine roagă-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicei spre înlănțuirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată: Că milostiv este, și poate să mântuească cel ce a priimit a pătimi pentru noi.

Și îndată cântăm aceste Tropare, glasul 1-lea.

Veniți credincioșii să ne înălțăm dumnezeeste, și să vedem dumnezeiasca pogorâre de sus, în Vitleem la noi arătat, și mintea curățindu-ne, prin viață să aducem fapte bune în loc de mir, mai 'nainte împodobind prin credință intrările nașterii, din vistieriile sufletelor strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu celui în treime, prin carele între oameni buna voință s'a arătat, pre Adam mântuind din blestemul cel dintâiu, ca un iubitor de oameni.

De două ori fără stih; apoi cu stih.

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glasul al 4-lea.

Âuzi Cerule, și ascultă pământule, să se clătească temelile, să ia cutremur cele de desupt. Că Dumnezeu și Ziditorul în zidire trupească s'a îmbrăcat, și cela ce cu mână

tare a zidit făptura, din pân-tecele zidirei se vede. O adâncul bogăției, și al înțelepciunii, și al științei lui Dumnezeu! cât sunt de neajunse judecățile lui, și neurmăte căile lui.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

Iară aceasta; apoi slavă, glasul al 5-lea.

Veniți popoarele cele de Hristos purtătoare, să vedem minune, carea spăimântează, și cuprinde tot gândul, și cu bună cucernicie închinându-ne, cu credință să cântăm: Astăzi Fecioara în pân-tece având, la Vitleem vine să nască pre Domnul; și cetele îngerești înainte aleargă, și acestea văzând, a strigat Iosif logodnicul: Ce taină streină este aceasta întru tine Fecioară? Cum vei să naști, Mielușă? Ceea ce nu știi de nuntă?

Și acum, iar aceasta:

Prochimen, glasul al 4-lea.

Din pân-tece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Din proorocia Isaiei citire.
Cap. 7. Vers 10.

A daus-a Domnul în graiu către Ahaz, zicând: Cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău întru adânc, sau într-o înălțime. Și a zis Ahaz: Nu voi cere, nici voi ispiti pre Domnul. Și a zis Israil: Ascultați dară casa lui David, au doară

puțin va este vouă a da oamenilor împotrivire, pentruce va împotriviți Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o Fecioară în pânțece va lua, și va naște fiu, și se va chema numele lui Emmanuil; unt și miere va mânca mai 'nainte până ce va cunoaște el, ca să nu voiască răul și să aleagă binele. Pentruca mai 'nainte până ce va cunoaște pruncul binele, sau răul, lepăda-va răul, ca să aleagă binele. Și a zis Domnul către mine: Ia-ți fie o hârtie nouă mare, și scrie într'însa cu condeiul omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentruca sosește; și-mi fă mie mărturie oameni credincioși, pre Urie preotul, și pre Zacharia fiul lui Varahie. Și m'am apropiat de proorociță, și a luat în pânțece, și a născut fiu. Și mi-a zis mie Domnul: Chiamă numele lui, de sâng pradă, degrab la dobândă. Pentruca mai 'nainte până ce va ști pruncul a chema pre tatăl sau pre muma sa, se va lua puterea Damascului, și prăzile Samariei înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu înțelegeți neamuri și vă plecați, Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă; că de veți iarăși putea, și iarăși veți fi biruiți. Și ori ce sfat veți sfătul, risipi-l-va Domnul; și cuvântul ori carele veți grăi nu va rămâne într'u voi; că cu noi este Dumnezeu.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apostol Pavel, citire.

Cap. 1 Vers 10.

Intru început tu Doamne pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâne, și toate ca o haină se vor învechi, și și ca o îmbrăcăminte le vei înfășura, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împuțina. Și căruia din îngeri a zis cândva: Șezi deadreapta mea, până ce voiu pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale? Au nu toți sunt duhuri slujitoare, cari se trimit în slujbă, pentru cei ce vor să moștenească mântuirea? Pentru aceasta mai mult se cade nouă să ascultăm cele ce s'au auzit, ca nu cândva să cădem. Că de vreme ce a fost adevărat cuvântul ce s'a grăit prin îngeri, și toată călcarea de poruncă și neascultarea, a luat dreaptă,

răsplătire, în ce chip vom scăpa noi, negrijindu ne de atâta mântuire, care luând începere a se vesti dela Domnul, prin cei ce au auzit, s'a adevărit între noi.

Evanghelia dela Mateiu.

Cap. 2, Vers. 1.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul ludeei în zilele lui Irod împăratului, iată maghi dela răsărit au venit în Ierusalim, zicând: Unde este împăratul ludeilor cel ce s'a născut? Că am văzut steaua lui la răsărit, și am venit să ne închinăm lui. Și auzind Irod împăratul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dânsul Și adunând pre toți arhierii și cărturarii poporului l-a întrebat: Unde este să se nască Hristos? Iară ei au zis: În Vitleemul ludeei, că așa s'a scris prin proorocul: Și tu Vitleeme pământul ludei, nicidecum nu ești mai mic între domnii ludeei: că dintru tine va ieși povățuitor, carele va paște pre poporul meu Israil. Atunci Irod chemând într'ascuns pre maghi, a cercetat cu deamănuntul dela câșii de vremea în care s'a arătat steaua; și trimițându-i în Vitleem, le-a zis: Mergând cercetați cu deamănuntul pentru Prunc, și dacă îl veți afla, să-mi vestiți, ca să merg și eu să mă închin lui. Iar ei ascultând pre împăratul s'au dus. Și iată steaua pre care o văzuse la răsărit mergea înaintea lor, până a venit și a statut deasupra unde eră Pruncul. Iară ei văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte. Și intrând în casă, au văzut Pruncul cu Maria muma lui; și căzând s'au închinat lui; și deschizându-și visteriile sale, au adus lui daruri: Aur, tămâie și smirnă. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă către Irod, pre altă cale s'au dus la țara lor.

Apoi zice citețul:

Degradă să ne întâmpine pre noi îndurările tale Doamne, că am săracit foarte; ajută-ne nouă Dumnezeuule Mântuitorul nostru pentru slava numelui tău, Doamne mântuiește-ne pre noi, și curățește păcatele noastre pentru numele tău.

Sfinte Dumnezeuule... Prea Sfântă Treime...
Și după Tatăl nostru...

CONDAC, glasul al 3-lea

Fecioara astăzi, pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește de 40 ori, și rugăciunea:
Cela ce în toată vremea...

Doamne miluește de 3 ori.

Slavă, și acum:

Ceea ce ești mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule milostivește-te spre noi...

Și rugăciunea:

Dumnezeule și Doamne al puterilor și a toată făptura Ziditorule; carele pentru milostivirea milei tale celei neasemănate, pre unul născut Fiul tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, l-ai trimis spre mântuirea neamului nostru; și prin cinstita Crucea lui înscrisul păcatelor noastre l-ai rumpt, și ai biruit întru dânsul stăpânile și puterile întunerecului. Insuși Stăpâne iubitorule de oameni, primește și acestea ale noastre păcătoșilor rugăciuni de mulțămă și de cerere; ci ne ferește pre noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată, și de toți cei ce caută să ne facă nouă rău, văzuți și nevăzuți vrăjmași. Patrunde cu frica ta trupurile noastre; și nu plecă inimile noastre spre cuvinte și gânduri rele; ci cu dorirea ta rănește sufletele noastre. Ca spre tine totdeauna căutând, și cu lumina cea dela tine povățuiți fiind, la tine lumina cea neapropiată și pururea fritoare privind neîncetată mărturisire și mulțumită ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și unuia născut Fiului tău, și prea sfântului și bunului de viață făcătorului Duhului tău; acum și pururea și în vecii vecilor, Amin

CEĂSUL AL NOULEA

Veniți să ne închinăm... de trei ori.

Apoi acești Psalmi.

Psalmul 109.

Zis-a Domnul, Domnului meu: șezi de-a dreapta mea până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale. Totagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi. Cu tine este începătura în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi; din pân-tece mai înainte de luceafăr te-am născut. Juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec. Domnul este dedreapta ta, sfărâma-ta în ziua mâniei sale împărați. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Psalmul 110.

Mărturisi-mă voi ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și întru adunare. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut minunilor sale, milostivul și înduratul Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de dânsul, aduce-și-va aminte în veac de așezământul de lege al său. Tăria lucrurilor sale o a vestit norodului său ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrurile mâinilor lui: adevărul și judecata. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite, în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare. Izbăvire a trimis norodului său; poruncit-a în veac așezământul de lege al său, sfânt și înfricoșat este numele lui. Începătura înțelepciunii este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda lui rămâne în veacul veacului.

Psalm 85.

Pleacă Doamne urechea ta și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu. Păzește

sufletul meu, că cuvios sunt; mântuește pre robul tău, Dumnezeu meu, pre cel ce nădăjduște spre tine. Miluește-mă Doamne căci către tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului tău, căci către tine am ridicat sufletul meu. Că tu Doamne ești bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce te cheamă pre tine. Ascultă Doamne rugăciune mea, și ia aminte glasul cererei mele. În ziua necazului meu am strigat către tine, că mai auzit. Nu este asemenea ție, întru dumnezei, Doamne, și nu este după faptele tale. Toate neamurile câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta, Doamne, și vor slăvi numele tău. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuși. Povățuește-mă Doamne în calea ta, și voi merge întru adevărul tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele tău. Marturisi-mă-voiu ție, Doamne Dumnezeul meu cu toată inima mea, și voi slăvi numele tău în veac. Că mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu te-au pus pre tine înaintea lor. Și tu Doamne Dumnezeul meu ești îndurat, și milostiv, îndelung răbdător și adevărat. Caută spre mine și mă miluește, dă tăria ta slugei tale și mântuește pre fiul slujnicei tale. Fă cu mine semn spre bine, și să vază cei ce mă urăsc și să se rușineze, Că tu Doamne, mi-ai ajutat mie și m'ai mângâiat.

**Slavă, și acum, Allluia de trei ori, Slavă.
Troparul glasul al 4-lea:**

Scrisu-s'au oarecând cu bătrânul Iosif în Vitleem Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pânțe nașterea cea mai pre sus de fire. Și a sosit vremea nașterii, și nici un loc nu eră de sălășluire; ci ca un palat frumos, peștera Impărătesei s'a arătat. Hristos se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și Invierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta, arată iubirea ta de oameni Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu ceeace te-a născut pre tine, care se roagă pentru noi, și mântuește Mântuitorul nostru pre poporul cel desnădăjduit.

Apoi Samoglasnicile acestea glas al 7-lea.

Spăimântatu-s'a Irod văzând bună credința maghilor, și de mânie fiind biruit, a întrebat de lungimea vremei. Maicele de fii erau lipsite, și vârsta cea fără de vreme a pruncilor cu amar se secera, tățele se uscau, și izvoarele laptelui se opreau! Mare este răutatea! Pentru aceasta cu bună credință adunându-ne credincioșilor, să ne închinăm Nașterii lui Hristos.

De două ori fără de Stih; apoi Stih:

Dumnezeu dela amiazăzi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

Glas al 2-lea:

Când Iosif cu întristarea s'a rănit, Fecioară la Vitleem mergând, ai strigat către dânsul: pentruce te mâhnești și te tur-

buri văzându-mă având în pân-tece? Necunoscând nici cum înfricoșata taină, carea este în-tru mine. Leapădă dar toată fri-ca, și cunoaște lucrul prea slă-vit; că Dumnezeu s'a pogorât pe pământ pentru milă, în pân-tecele meu, și acum, trup a luat. Pre acesta născându-l eu, îl vei vedea, precum a binevoit, și de bucurie umplându-te, te vei închina lui ca Făcătorului tău. Pre carele îngerii îl laudă neincetat, și-l slăvesc împreună cu Tatăl și cu Duhul sfânt.

Stih:

Doamne auzit-am auzul tău și m'am temut, Doamne înțeles-am lucrurile tale și m'am spăi-mântat. **Tot aceasta.**

Apoi: Citețul stând în mijlocul bisericei, citește odată Stihira aceasta cu evlavie și cu mare glas. Apoi se cântă prin străni.

Slavă, glasul al 6-lea.

Ă stăzi se naște din Fecioa-ră, cea ce are în mână toată făptura; cu scutece ca un prunc se înfașă Dumnezeu, cel ce din fire este nepipăit. In iesle se culcă, cea ce a întărit ce-rurile de demult într-un început; din țate cu lapte se hrănește, cea ce a plouat în pustie mană poporului; pre maghi chiamă mirele bisericei, daru-riile acestora le priimește fiul Fecioarei.

Închinămu-ne Nașterei tale Hristoase... De trei ori.

Arată-ne nouă și dumneze-

ească arătarea Dumnezeirei tale. și acum tot aceasta.

Apoi Prochimenul, glasul al 4-lea:

Maică, Sionului va zice omul, și om s'a născut într'însul.

Stih:

Temeliile lui în munții cei sfinți; iubește Dom-nul porțile Sionului.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 9, Vers 6:

Prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă; a căruia stăpânie s'a făcut preste umărul lui, și se chiamă numele lui Înger de mare sfat, sfetnic minunat; Dum-nezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte-veacului ce va să fie. Pentru că va aduce pace spre domni, și sănătatea lor; mare este stăpânia lui, și pacea lui nu va avea sfârșit. Pe scaunul lui David și întru împă-răția lui va șede, să o îndrepteze pre ea, și să o apere, cu judecată și cu dreptate de acum și până în veac. Răvna Domnului Dumnezeului Savaot va face aceasta.

APOSTOL.

Din cartea cea către Evrei a sfântului apos-tol Pavel citire.

Cap. 2, Vers 11.

Fraților, cea ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintru unul sunt toți, pentru care nu se rușinează a-i numi pre dânsii frați, zicând: Spune-vou numele tău fraților mei, în mijlocul Bisericei te vou laudă. Și iarăși, eu vou fi nădăduindu-mă spre dânsul, și iarăși, iată eu și pruncii care mi i-a dat Dumnezeu. Deci de oarece s'au făcut părtași pruncii trupului și sângelui, și același asemenea s'a împărțit acelorași, ca prin moarte să surpe pre cel ce are stăpânia morței, adică pre diavolul, și să scape pre aceia câți cu frica morței în toată viața erau supuși robiei. Că nu pre îngeri cândva a luat, ci sămânța lui Avraam a luat. De unde dator eră întru toate a se asemăna fraților; ca să fie milostiv și credincios Arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curățească păcatele poporului. Că

întru ceeace a pătimit însuși, fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Evangelhia dela Matelu

Cap. 2. Vers 13.'

Iară dupăce s'au dus maghii, iată îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, zicând: Sculându-te ia pruncul și pre muma lui și fugi în Eghipt, și fii acolo, până îți voi spune; că vrea Irod să caute pruncul ca să-l piearză. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pe mama lui noaptea, și s'au dus în Eghipt. Și au fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se plinească ceeace s'a zis de Domnul prin proorocul ce zice: din Eghipt am chemat pre Fiul meu. Atunci Irod văzând că s'a batjocorit de maghi, s'a mâniat foarte, și trimițând a omorât pre toți pruncii cari erau în Vitileem și întru toate hotarele lui de doi ani și mai mici, după vremea care cercase dela maghi. Atunci s'a plinit ceeace s'a zis de Ieremia proorocul ce zice: Glas în Ramă s'a auzit, plângere și tânguire și țipet mult; Rachil plângându-și pre fiul săi, și nu vrea să se mângâe, pentrucă nu sunt. Iar dupăce a murit Irod, iată îngerul Domnului se arată în vis lui Iosif în Eghipt, zicând: Scoală-te, ia pruncul și pre mama lui, și mergi în pământul lui Israil, că au murit cei ce căutau sufletul pruncului. Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pământul lui Israil. Iară auzind că Arhelau împărătește în Iudeea, în locul lui Irod tatălui său, s'a temut să meargă acolo; și luând porunca în vis, s'a dus în părțile Galileei. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret; ca să se plinească ceeace s'a zis prin prooroci: că Nazarinean se va chema.

Apoi zice citețul:

Nu ne da pre noi până în sfârșit, pentru numele tău cel sfânt, și nu strică legătura ta, și nu depărtă mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău, și Israil sfântul tău.

Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime...

Și după Tatăl nostru...

CONDAC glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci, merge să-l nască în peșteră negrăit. Dănțuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii, pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Doamne miluește de 40 ori.

Cela ce în toată vremea...

Doamne miluește de trei ori. Slavă și acum.

Ceeace ești mai cinstită...

Întru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinților...

Și rugăciunea:

Stăpâne Doamne Iisuse H istoase Dumnezeul nostru, cela ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre, și până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi, întru carele pre lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine cunosător, intrare în Rai i-ai făcut, și cu moartea pre moarte o ai sfărâmat. Curățește-ne pre noi păcătoșii, și nevrednicii robii tăi; că am greșit și fărădelege am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri, și să primim la înălțimea Cerului; pentrucă am lăsat calea dreptății tale, și am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătății tale: iartă-ne pre noi Doamne, duple mulțimea milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru numele tău cel sfânt. Că s'au stins întru deșertăciuni zilele noastre; scoate-ne pre noi din mâna protivnicului, și ne iartă nouă păcatele, și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm, și ție să viețuim, Stăpânului nostru și făcătorului de bine. Și așa urmând poruncilor tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că tu ești cu adevărat veselia cea adevărată, și bucuria celor ce te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru și ție slavă înălțăm, împreună cu părintele tău cel fără de început, și cu prea Sfântul

și bunul și de viață făcătorul Duhul tău, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După aceasta Psalmul 102:

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui. Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui. Pre cel ce curățește toate fărădelegile tale, pre cel ce vindecă toate boalele tale. Pre cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pre cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pre cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut caile sale lui Moisi, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mâniă. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici duple păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Ca după înălțimea Cerului de la pământ a întărit Domnul mila sa spre cei ce se tem de el. Pre cât sunt departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre. În ce chip miluește tatăl pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de dânsul. Ca el a cunoscut zidirea noastră, adusu-s'a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Ca duh a trecut într'însul, și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iară mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de dânsul. Și dreptatea lui spre fii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al lui, și-și aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pre ele. Domnul în Cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pre toți stăpânește. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii lui, cei puternici la vîrtute, cari faceți cuvântul lui, a auzit glasul cuvintelor lui. Binecuvântați pre Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voia lui. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Slavă, Psalm 145.

Laudă suflete al meu pre Domnul. Lăuda-voi pre Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce voi fi. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mîntuire. Ești-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său. În ziua aceea vor pieri, toate gândurile lui. Fericit este căruia Dumnezeuul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeuul lui. Spre cel ce a făcut Cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într'însele. Spre cel ce păzește adevărul în veac, spre cel ce face judecată ce'or năpăstuiți, spre cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubește pre cei drepți, Domnul păzește pre cei nemernici. Pre săracul și pre văduva va primi și calea păcătoșilor o va pierde. Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, în neam și în neam.

Și acum:

Unule născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce ești fără de moarte, și ai îngăduit pentru mîntuirea noastră a te întrupa din sfânta Născătoare de Dumnezeu, și pururea Fecioara Maria, carele neschimbat te-ai întrupat și răstignindu-te Hristoase Dumnezeuule, cu moartea pre moarte ai călcat; Unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt; mîntuește-ne pre noi.

Fericirile:

Întru împărăția ta pomeneste-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția ta. Fericți cei săraci cu duhul, că acela este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mîngăia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc, și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoșiți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocări pre voi, și vă vor gonî, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră mințind pentru mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă, și acum :

Pomenește-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Stăpâne, când vei veni întru împărăția ta.

Pomenește-ne pre noi Sfinte, când vei veni întru împărăția ta.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Stih:

Apropiați-vă către dânsul, și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot: plin este Cerul și pământul de slava ta.

Slavă:

Ceata sfinților îngeri, și a Arhanghelilor, cu toate cereștile puteri, te laudă pre tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot; plin este Cerul și pământul de slava ta.

Și acum :

VEZI : De nu este liturghie, zicem : *Și acum...* Crezul ; Iară de este liturghie, lăsăm Crezul, și zicem *Și acum :* Slăbește, lasă...

Crez într'unul Dumnezeu Tatăl Atot-țiitorul, făcătorul Cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într'unul Domnul Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu uuul născut, carele din Tatăl s'a

născut mai 'nainte de toți vecii. Lumina din Lumina, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut. Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorît din ceruri, și s'a întrupat dela Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara s'a făcut om. Și s'a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont; și a pătimit, și s'a îngropat; și a înviat a treia zi după Scripturi. Și s'a suit la ceruri, și șade deadreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu mărire să judece viii și morții; a căruia împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt Domnul de viață făcătorul, carele din Tatăl purcede; cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, carele a grăit prin prooroci. Într'una sfântă sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și vieța veacului ce va să fie. Amin.

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule, greșelile noastre cele de voie, și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul; toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni.

Tatăl nostru carele ești în ceruri...

CONDAC, glasul al 3-lea.

Fecioara astăzi pre Cuvântul cel mai 'nainte de veci merge să-l nască în peșteră negrăit. Dăntuește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pre cel ce va să se arate prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Apoi Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta:

Prea sfântă Treime, stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților; binevoiește și pentru mine păcătosul, întărește, și înțelepțește inima mea, și șterge întinăciunea mea, luminează gândul meu; ca totdeauna să te slăvesc, și să te laud, și să mă închin ție, și să zic: Unul sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Apoi Cade-se să te fericim... și Otpustul zilei. Iară Vecernia se face cu Liturghia Marelui Vasile la vremea sa. Psalmul: Bine voi cuvânta pre Domnul... îl zicem la Liturghie după rugăciunea Amvonului; iară de nu este Liturghie, după *Prea sfântă Treime..* zicem îndată:

Fie numele Domnului... **De trei ori.**

Și îndată Psalm 33:

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; auză cei blânzi și să se veselească. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună. Căutat-am pre Domnul și m'a auzit, și din toate necazurile mele m'a izbăvit. Apropiati-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbări-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pre ei. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduște spre dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iară cei ce caută pre Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învâța pre voi. Cine este omul cel ce voește viața? carele iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta dela rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor. Iară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii, și Domnul l-a auzit pre el, și din toate neca-

zurile lor l-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduesc spre dânsul.

CADE-SE A ȘTI

Că dacă este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, facem Liturghia sf. Ioan Gură de-aur în ajun; iară Liturghia marelui Vasile, se face în însăși ziua praznicului. Iară când nu este ajunul Sâmbătă, sau Duminică, se face Liturghia marelui Vasile. Iară în ziua praznicului, se face Liturghia sfântului Ioan Gură de aur. Așa și la praznicul Arătării Domnului.

VEZI: De se va întâmpla Nașterea lui Hristos, sau arătarea Domnului Duminică, nimic de ale Învierii nu cântăm.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 25 DE ZILE.

Nașterea cea dupre trup, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În ceasul al 7 din zi toacă Paraeclesiarhul în toaca cea mare, și trage toate clopotele, și adunându-ne în biserică, începem Vecernia după obicei. Se binecuvintează, ca la Liturghie.

Apoi cel mai mare:

Impărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... **Și după:** Tatăl nostru... Doamne miluește, **de 12 ori.** Slavă, Și acum, Veniți să ne închinăm... **De trei ori.** Și Psalmul începător:

Binecuvintează suflete al meu...

După aceasta, Diaconul zice Ectenia cea mare și de este Sâmbătă seara, cântăm *Fericit bărbatul...* Catisma toată. Iară de este Duminică seara, cântăm numai cei trei psalmi dintâiu. Iară dacă este în altă zi, Catismă nu se citește, ci după Ectenie, îndată cântăm *Doamne strigat-am...* pe glas al 2-lea. Preotul face Procomidia și Diaconul cădește biserică după obicei; Iară cântăreții dela străni cântă:

La Doamne strigat-am Stihirile Praznicului

pe 8. Glas al 2-lea, singur glasul, a lui Ghermano.

Veniți să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, și Heruvimul se depărtează dela pomul vieții, și eu desfătărei raiului mă împărtășesc. Din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul ființei lui celei deapaururea, chipul robului primește, ieșind din Maică ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare; că ceeace a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; și ceeace n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Că te-ai născut din Fecioară Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

De două ori.
A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluierile, și maghii închinându-se, îngerii cântând. Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Împărăția ta Hristoase Dumnezeu, împărăția tuturor

veacurilor, și Stăpânirea ta întru tot neamul și neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, și din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă Hristoase Dumnezeu venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Că la ce ești și mai 'nainte ai fost, și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeu miluește-ne pre noi.

De două ori.

Ce vom aduce ție Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de tine, mulțamită aduce ție. Îngerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeu cea ce ești mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

De două ori.
Slavă, și acum, glas acelaș, a Caslanel:

August singur stăpânind pe pământ, mulțimea stăpânirii oamenilor a încetat; și tu întrupându-te din cea Curată, mulțimea dumnezeilor idolești s'a surpat. Supt o împărăție lumească cetățile erau, și întru o stăpânire a Dumnezei

neamurile au crezut. Scrisu-s'au popoarele cu porunca Kesarului, scrisu-ne-am credincioșii cu numele Dumnezeului nostru, celui ce te-ai intrupat. Mare este mila ta! Doamne slavă ție.

VOHOD cu Evanghelia. Lumină lină.

Prochimenul zilei, și citirile cu Tropicale și cu Stihurile lor.

VEZI: Dacă s'ar întâmplă ajunul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos Vineri, prochimenul zilei se lasă, și se cântă Prochimenul cel mare, Glas 7: Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeuul nostru... cu Stihurile lui care este spre 26 de zile.

pag. 425
Dela Făcere citire:
Cap. 1, Vers 1:

Intru început a făcut Dumnezeu Cerul și pământul; și pământul era nevăzut, și netocmit, și întunec era deasupra adâncului, și Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apei. Și a zis Dumnezeu: Să se facă lumină, și s'a făcut lumină, și a văzut Dumnezeu lumina că este bună, și a despărțit Dumnezeu între lumină, și între întunec, și a numit Dumnezeu lumina ziua, și întunecul l-a numit noapte. Și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, ziua a una. Și a zis Dumnezeu: Să se facă tărie în mijlocul apei, și să fie despărțind apa de apă, și s'a făcut așa. Și a făcut Dumnezeu tăria, și a despărțit Dumnezeu între apa care era deasupra tăriei, și între apa care era sub tărie, și a numit Dumnezeu tăria Cer; și a văzut Dumnezeu că este bine, și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apa de supt Cer într-o adunare, și să se arate uscatul, și s'a făcut așa. Și s'a adunat apa cea de sub Cer într-o adunare, și s'a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, și adunările apelor le-a numit mări, și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarba verde, care să semene sămânță după fel și asemănare, și pom roditor, carele să facă roadă, căruia să fie sămânța lui într'ânsul după fel pe pământ; și s'a făcut așa.

Și a dat din sine pământul iarba verde care seamănă sămânță după fel și după asemănare pe pământ, și pom roditor, carele face roadă, a căruia sămânță este într'ânsul după fel pe pământ; și a văzut Dumnezeu că este bine; și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață, ziua a treia.

Dela Numere citire:
Cap. 24, Vers 2.

Post-a Duhul lui Dumnezeu peste Valaam, și luându-și pilda sa a zis: Cât sunt de bune casele tale Iacove, și corturile tale Israile! Ca niște văi umbroase, ca niște grădini lângă izvoare, ca niște corturi care le-a înfipt Domnul și ca niște Chedri lângă ape. Eși-va un om din seminția lui, și va stăpâni neamuri multe, și se va înălța împărăția lui, și va crește. Dumnezeu l-a povățuit din Egipt; a căruia slavă este ca a inorogului; mânca-va neamurile vrăjmașilor lui, și grăsimea lor va suge, și cu săgețile sale va săgeta pre vrăjmași. Culcându-se a adormit ca un leu, și ca un pui de leu; cine îl va deștepta pre el? Cei ce te binecuvintează pre tine, sunt binecuvântați, și cei ce te blestemă, s'au blestemat. Răsări-va o stea din Iacov, și se va scula un om din Israil, și va zdrobi pre domniile lui Moav, și va prăda pre toți feciorii lui Sit. Și va fi Edom stăpânirea lui; și va fi moștenirea Isav vrăjmașul lui; și Israil a făcut putere.

Din proorocia Miheea citire.
Cap. 4, Vers 6.

In zilele acelea, zice Domnul, aduna-voi pre cea sfârâmată, și pre cea lepădată voi lua, și pre cari am lepădat. Și voi pune pre cea sfârâmată într-o rămășiță, și pre cea lepădată într-o neam tare. Și va împărați Domnul preste ei în muntele Sionului de acum și până în veac. Și tu Vitteeme casa Eufatei, au doară mic ești a fi într-o miile ludei? Că dintru tine va ieși mie căpetenie, ca să fie Domn într-o Israil, și eșirea lui din început, din zilele veacului. Pentru aceasta dai-va pre ei, până la vremea într-o care Născătoarea va naște, și rămășițele fraților lui se vor întoarce la fiii lui Israil. Și va sta și va vedea, și va paște turma sa cu tărie Domnul. Și într-o

slava numelui Domnului Dumnezeuului lor vor fi; pentru că acum se vor mări până la marginile pământului.

Apoi citețul cu glas mai înalt citește Troparul acesta:

In taină te-ai născut în peșteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule. Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Și îndată stratele cântă sfârșitul Troparului pe glasul al 6-lea:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Iară citețul citește Stihurile:

Temeliile lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov. Prea slăvite s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu. Aduce-voiu aminte de Raav și de Vavilon, de cei ce mă cunosc pre mine.

Și Pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Și iată cei de altă seminție, și Tirul și poporul Arapilor, aceștia s'au născut acolo; Maică, Sionului va zice omul, și om s'a născut întru dânsul, și însuși cel prea înalt l-a întemeiat pre dânsul.

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Stih: Domnul va povesti în scriptura popoarelor, și a boierilor acelor ce s'au născut întru însul; precum și al tuturor celor ce se veselesc, le este locașul întru tine.

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Slavă:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Și acum:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

Apoi citețul citește Troparul:

In taină te-ai născut în pe-

șteră; ci Cerul pre tine tuturor te-a arătat, puind înainte steaua ca o gură Mântuitorule.

Apoi însuși citețul cântă:

Și pre maghi i-a adus ție, cari ți s'au închinat cu credință, cu cari împreună miluește-ne pre noi.

**Și iarăși citirile mai departe.
Din Proorocia Isalei citire.**

Cap. 11, Vers 1:

✓ **A**cestea grăește Domnul: Ești-va to-
iag din rădăcina lui Iesseu, și floare
din rădăcina lui se va înălța; și va odihni
pre dânsa Duhul lui Dumnezeu, Duhul în-
țelepciunei și al științei, Duhul sfatului și
al puterei, Duhul cunoștinței și al bune cre-
dințe; Duhul temerei de Dumnezeu o va
umplea pre dânsa. Nu duple mărire va ju-
deca, nici duple graiu va mustra; ci va
judeca cu dreptate Judecata smeriților, și
va mustra cu dreptul pre marii pământului;
și va bate pământul cu cuvântul gurei sale
și cu duhul buzelor sale va omorî pre cel
necurat. Și va fi încins cu dreptate preste
mijlocul său, și cu adevărul invalite coas-
tele lui. Atuncea va paște împreună lupul
cu mielul, și pardosul va odihni împreună
cuedul. Și vițelul și leul și taurul impre-
ună se vor paște. Și un prunc mic îi va
paște pre ei; și boul și ursul împreună se
vor paște, și împreună fiii lor vor fi; și
leul ca boul va mânca pae, și un prunc
mic se va juca preste vizunia aspidelor,
Și pruncul întărcat, va pune mâna în așter-
nutul puilor vasiliscului, și nu-i vor face
rău, nici vor putea să piarză pre nici unul
în muntele cel sfânt al meu; pentru că s'a
umplut tot pământul a cunoaște pre Domnul,
ca apa multă ce umple mările. Și va fi în
ziua aceea rădăcina lui Iesseu care se va
scula să stăpânească neamurile; întru dâ-
nul neamurile vor nădăjdui, și va fi odihna
lui cinstită.

**Din proorocia lui Varuh citire.
Cap. 3, Vers 36.**

✓ **A**cesta este Dumnezeuul nostru, și nu
se va adauge altul spre dânsul.
Aflat-a toată calea științei, și o a dat lui
Iacov slugei sale, și lui Israil celui iubit

de dansul. Iară după acestea pe pământ s'a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu, și legea care este în veac. Toți cei ce se țin de dansa, au viață, iară cei ce o au lăsat, vor muri. Intoarce-te la cove, și te apucă de dansa; umblă prin strălucire în preajma luminei ei; nu da altuia mărirea ta, și cele de folos ție limbei streine. Fericiți suntem Israile; că cele ce plac lui Dumnezeu, s'a arătat nouă.

Din Proorocia lui Daniil citire.

Cap. 2, Vers 31.

Zis-a Daniil lui Nabuchodonosor: Tu împărate ai văzut, și iată un chip mare și chipul acela, și vederea lui stând înălțată înaintea feței tale, și vederea lui groaznică; chipul al căreia eră capul de aur curat, mâinile și pieptul și brațele de argint, pânțele și armurile de aramă; iară fluierile de fier; o parte a picioarelor de fier și o parte de lut. Văzut-ai până când s'a tălat o piatră din munte fără de mână, și a lovit chipul preste picioarele cele de fier și cele de lut, și le-a zdrumicat pre dânsule de tot. Atuncea s'a zdrumicat de odată lutul, fierul, arama, argintul și aurul, și s'au făcut ca praful cel din arie vară, și le-au ridicat pre dânsule mulțime de vânt, și loc nu s'a aflat lor. Iară piatra care lovise chipul, s'a făcut munte mare și a umplut tot pământul. Acesta este visul, și tâlcuirea lui voiu spune înaintea împăratului. Sculă-va Dumnezeu Cerului o împărăție, care în veac nu se va strică, și împărăția lui nu se va lăsa altui popor; zdrumică-va și va vântura toate împărățiile, iară aceea va stă în veci, în ce chip ai văzut, că din munte s'a tălat piatra fără de mână, și a zdrumicat lutul, fierul, arama, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a arătat împăratului cele ce au a fi după acestea, și adevărat este visul, și credincioasă este tâlcuirea lui.

Apoi citețul cu glas mai înalt citește Troparul acesta:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, soarele dreptății cel înțeleghător; și steaua te-a arătat

încăput în peșteră, pre tine cel neîncăput. Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Și cântă cântăreții dela străni sfârșitul Troparului, pe glasul al 6-lea:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Apoi citețul citește Stihurile.

Stih: Domnul a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat; îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins; pentru că a întărit lumea carea nu se va clăti. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac ești tu.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Stih: Ridicat-au riurile Doamne, ridicat-au riurile glasurile sale, ridică-vor riurile valurile sale, de glasuri de ape multe.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Stih: Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul; mărturiile tale s'au încredințat foarte. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Slavă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție,

Și acum:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Citețul citește Troparul:

Răsărit-ai Hristoase din Fecioară, Soarele dreptății cel înțeleghător; și steaua te-a arătat încăput în peșteră, pre tine cel neîncăput.

Apoi însuși citețul cântă:

Pre maghi i-ai îndreptat spre închinarea ta, cu cari împreună te slăvim dătorule de viață, slavă ție.

Și iarăși citire.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 9, Vers 6.

Prunc s'a născut nouă Fiul, și s'a dat nouă; a căruia Stăpânire s'a făcut preste umărul lui; și se cheamă numele lui Inger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcei, Părinte veacului ce va să fie. Pentru că va aduce pace spre domni, și sănătate lor. Mare este stăpânia lui, și pacea lui nu va avea sfârșit. Pe scaunul lui David și întru împărăția lui va ședeă, să o îndrepteze pre ea, și să o apere, cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac. Răvna Domnului Dumnezeu Savaot va face acestea.

Din proorocia Isaiei, citire.

Cap. 7, Vers 10.

Adaos-a Domnul a grăi către Ahaz zicând: Cere ție semn dela Domnul Dumnezeuul tău, întru adânc, sau întru înălțime; și a zis Ahaz: Nu voi cere, nici voi ispiti pre Domnul. Și a zis Isaia: Ascultați dar casa lui David, au doară puțin vă este vouă a da oamenilor împotrivire, și pentruce dați împotrivire Domnului? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn. Iată o fecioară în pânțece va lua, și va naște Fiu, și se va chema numele lui Emanuel; unt și miere va mânca, mai 'nainte până ce va cunoaște el ca să nu voească răul și să aleagă binele. Pentru că mai 'nainte până ce va cunoaște pruncul binele sau răul, lepădă-va răul, ca să aleagă binele, Și a zis Domnul către mine: Iați o hârtie nouă mare și scrie într'însa cu condeiu omenesc: Fă degrab pradă dobânzilor, pentru că sosește; și-mi fă mărturie oameni credincioși, pre Urie preotul, și pre Zaharia fiul lui Varahie. Și m'am apropiat către Proorociță și a luat în pânțece, și a născut fiu; și mi-a zis Domnul: Chiamă numele lui, *de sârg pradă, degrab ia dobândă*. Pentru că mai 'nainte până ce va ști pruncul a chema pre tatăl său, sau pre muma sa, va lua puterea Damascului și prăzile Samariei, înaintea împăratului Asirienilor. Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului; cei puternici plecați-vă! Că iarăși de veți putea, și iarăși

veți fi biruiți. Și orice sfat veți sfătul risipi-l-va Domnul, și cuvântul oricarele veți grăi, nu va rămâneă întru voi. Că cu noi este Dumnezeu.

După sfârșitul Parimiilor, se zice Ectenla mică, și după vozglas, cântăm: Sfinte Dumnezeule... Prochimenul Apostolului glas 1-u.

Domnul a zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Stih:

Cere dela mine, și voi da ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

APOSTOLUL către Evrei.

Cap. 1, Versul 1-u.

In multe feluri și în multe chipuri de demult Dumnezeu grăind părinților prin Prooroci, în zilele acestea mai de pre urmă a grăit nouă întru Fiul; pre carele l-a pus moștenitor tuturor, prin carele și veci s'au făcut, carele fiind strălucirea slavei, și chipul statului lui, și purtând toate cu cuvântul puterii sale, prin sine singur făcând curățire păcatelor noastre, a șezut deadreapta slavei întru cele înalte. Cu atâta mai bun făcându-se decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai strălucit decât dânsii. Căci căruia din îngeri a zis cândva: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu voi fi lui Tată, și acela va fi mie Fiu. Și iarăși: când duce pre cel întâiu născut în lume, zice: Și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu. Și către îngerii zice: Că ce face pre îngerii săi Duhuri, și slugile sale pară de foc. Iară către Fiul: Scaunul tău Dumnezeuule în veacul veacului, toiagul îndreptărei, toiagul împărăției tale; iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeuule Dumnezeuul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pre pătașii tăi. Și iarăși: Întru început tu Doamne ai întemeiat pământul, și lucrurile mâinilor tale sunt cerurile; acelea vor pieri, iară tu vei rămâneă, și toate ca o haină se vor învechi, și ca o îmbrăcăminte le vei înfășura, și se vor schimba; iară tu același ești, și anii tăi nu se vor împuțina

Alilula, glas al 8-lea

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta

mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi; așternut picioarelor tale.

Stih:

Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion.

Stih:

Din pânțele mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Evangelia dela Luca:

In zilele acelea, ieșit-a poruncă dela Kesaru August...

Sfârșitul:

Preeum ea zis către dâșii.

Caut-o la Ceasul 3.

Și pre rând dumnezeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de: Cade-se să te fericiim... cântăm: *De tine se bucură toată făptura..* Chironicul: *Lăudați pe Domnul din ceruri..*

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplă ajunul Nașterii lui Hristos Sâmbătă sau Duminică, post nu este. Și Troparele ceasurilor împărătești, cu citirile lor, Sâmbătă sau Duminică nu se cântă; ci Vineri mai 'nainte le cântăm după obicei, precum s'a arătat la rând: Zicem *Și Crez într'unul Dumnezeu...* Și Psalmul 33: *Bine voiu cuvânta pre Domnul...* Apoi otpustul. Iară Liturghie întru acea zi nu se face. Și cântăm Vecernia la vremea ei. Iară Sâmbătă și Duminică Liturghia se face a sfântului Ioan gură de aur; și după ieșire mâncăm câte o felie de pâine, și gustăm și nițel vin, apoi mergem fiecare la chilia sa.

Iară la ceasul al 7-lea din zi toacă paraclisiarhul în toaca cea mare, și trage toate clopotele. Și adunându-ne în biserică, începem Vecernia. Și de este Sâmbătă seara, cântăm: *Fericit bărbatul...* Catisma toată: iară de este Duminică seara numai starea I. La Doamne strigat-am, cântăm 8 stihiri glas al 2-lea, însuși glasul. *Veniți să ne bucurăm...* Și celelalte. Slavă, Și acum, glas același: *August singur stăpânind pe pământ...* Vohod cu Evangelia, Lumina lină, prochimenu zilei. Iar de este Sâmbătă seara, cântăm prochimenu: *Domnul s'a împărătit...*

Și citirile după rânduiala lor. După săvârșirea citirilor, Sfinte Dumnezeule nu cântăm; ci Ectenia cea mică, și după vosglas, prochimenu glas I: *Domnul a zis către mine, fiul meu ești tu...* Stih: *Cere dela mine...* Apostol către Galateni: *Fraților, după om grăesc...* Evangelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția Cerului grăuntelui de muștar...* Apoi Ectenia: *Să zicem toti... Invrednicește-ne Doamne...* Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... și vosglasul. Și după acestea diaconul zice: *Înțelepciune.* Corul: *Binecuvintează.* Și celelalte după obicei, și otpustul. Apoi aprind două sfesnice în mijlocul bisericii; și stând amândouă corurile împreună, cântăm Troparul praznicului. Slavă, Și acum. Condacul, și ieșim la masă și mâncăm. Pește nu mâncăm, ci untdelemn, și linte fiartă, sau grâu cu miere; bem și puțin vin întru slava lui Dumnezeu.

A ȘTI NI SE CUVINE:

Cum că în oricare zi se va întâmpla Nașterea Domnului, după Pavcernița cea mare să cântăm așa:

La un ceas din noapte toacă în toaca cea mare și se trag toate clopotele, și adunându-ne în biserică, se face începutul după rânduiala ce s'a arătat la ceasuri, asemenea și cădirea. Și gătit fiind Analoghiul în mijlocul bisericii; citețu', după binecuvântare zice: *Amin, Slavă ție Dumnezeu nostru...* Împarate ceresc... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Doamne miluește de 12 ori, Slavă, Și acum, *Veniți să ne închinăm...* de trei ori, și Psalmii: Când am strigat... și ceilalți. *Cu noi este Dumnezeu...* îl cântăm cu cântare. După întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul praznicului; după al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, cântăm Litia.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1-u.

A lui Ioan monahul, singur glasul:

Cerul și pământul astăzi după proorocie să se veselească.

ingerii cu oamenii duhovnicește să prăznuiască; că Dumnezeu în trup s'a arătat, celor ce ședeau întru întunec și în umbră, născându-se din Fecioară. Peștera și ieslea l-au priimit, păstorii minunea vestesc, maghii dela răsărituri în Vitleem daruri aduc. Iară noi laudă cu buze nevrednice, ca ingerii să-i aducem: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, că a venit așteptarea neamurilor; venit-a și ne-a mântuit pre noi, din robia vrăjmașului.

Cerul și pământul s'au unit astăzi, născându-se Hristos. Astăzi Dumnezeu pe pământ a venit, și omul la Cer s'a suit. Astăzi este văzut cu trup pentru om, cel din fire nevăzut. Pentru aceasta și noi lăudându-l, să-i strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pacea care ne-a dăruit nouă venirea ta, Mântuitorul nostru, slavă ție.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu! în Vitleem auzi astăzi dela cei fără de trupuri, pacea celui ce bine a voit a fi pe pământ. Acum Fecioara este mai desfătăată decât cerurile, că a răsărit lumină celor întunecați, și pre cei smeriți i-a înălțat, pre cei ce cântau ca în-

gerii: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Pre cel duple chip și duple asemănare, văzându-l Iisus stricat pentru călcarea poruncei, plecând cerurile s'a pogorît, și s'a sălășluit în pântecul Fecioarei fără schimbare; ca într'însa să înnoiască pre Adam cel stricat, carele strigă: Slavă arătării tale, Mântuitorul meu și Dumnezeule.

Slavă, glasul al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Maghii împărații Perșilor, cunoscând arătat pre împăratul ceresc, cel ce s'a născut pe pământ, de stea luminată fiind povățuiți, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: Aur, tămâie și smirnă, și căzând s'au închinat; că au văzut prunc culcat în peșteră pre cel fără de ani.

Și acum, glasul al 6-lea a lui Ghermanò.

Dăntuesc ingerii toți în ceruri, și se bucură astăzi și sălteză toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată înșelăciunea idolească și împărătește Hristos în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile samoglasnice glasul al 2-lea al lui Ghermanò.

Mare și prea slăvită minune s'a săvârșit astăzi; Fecioara naște și pântecul nu i se strică;

Cuvântul se întrupează, și de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slavoslovesc, și noi împreună cu dâșii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace.

Glasul al 3-lea.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut...

Astăzi naște Fecioara pre Făcătorul a toate, peștera aduce Edemul, și steaua arată pre Hristos soarele celor din întunec, cu daruri maghii s'au închinat, fiind luminați prin credință; și păstorii au văzut minunea, îngerii cântând, și zicând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Stih: Din pânțe mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

A lui Anatolie.

Domnul Iisus născându-se în Vitleemul Iudeei, dela răsărituri viind maghii, s'au închinat lui Dumnezeu, celui ce s'a întrupat; și deschizând vistieriele sale, cu osârdie daruri cinstite i-au adus: Aur lămurit ca Impăratului veacurilor; tămâe ca unui Dumnezeu al tuturor, și ca unui mort de trei zile; smirnă ca unui fără de moarte. Toate neamurile veniți să ne închinăm, celui ce s'a născut, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veselește-te Ierusalime, și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, șarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o au amăgit acum o a văzut Maică Ziditorului. O adâncul bogăției și al înțelepciunii, și al cunoștinței lui Dumnezeu! Ceeace a fost pricinuitoare morței a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa, Dumnezeu cel cu totul desăvârșit. Și cu nașterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; și cu pruncia a vindecat durerile Evei cele cu întristare. Deci să dănuiască toată făptura și să sâlzeze; că a venit Domnul să o înnoiască, și să mântuiască sufletele noastre.

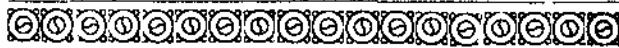
Și acum, glas acelaș, a lui Anatolie.

În peșteră te-ai sălăsluit Hristoase Dumnezeule; ieslea pre tine te-a priimit; păstorii și maghii ție s'au închinat. Atuncea s'a împlinit proorocirea proorocilor, și puterile îngerești s'au mirat strigând și zicând: Slavă umilinței tale unule iubitorule de oameni.

Troparul, glas al 4-lea.

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței că întru dânsa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învățat, să se închine ție Soarelui dreptății, și să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ție.

De trei ori.
Și obișnuta binecuvântare a păinilor, și citirea cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stilhologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Veniți să vedem credincioșii unde s'a născut Hristos; să urmărim drept aceea, unde merge steaua cu maghii împărați dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii flueră cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Și acum, tot aceasta.
După a doua Stilhologie, Sedealna glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul

cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedumerindu-o, fără bărbat sunt, și cum voi naște fiu? Naștere fără sămânță cine a văzut? Dar unde va Dumnezeu, se biruește rândueala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, Și acum tot aceasta.
După Polieleu, Sedealna glasul al 4-lea
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pântece? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum stă în brațe de Maică? cu adevărat precum a știut, precum a voit, și precum bine a tocmnit. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie. Și s'a făcut cel ce eră, ceea ce nu a fost, pentru noi, și nelipsind de fire, s'a împărtășit amestecării noastre; îndoit s'a născut Hristos, lumea cea de sus vrând să o plinească.

Slavă, Și acum tot aceasta.
Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.
Prochimen glasul al 4-lea:

Din pântece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Stih:

Zis'a Domnul Domnului meu, șezi de dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Toată suflarea...

Evangelhella dela Matei, Cap. 1. Vers 18.

Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost ..

Caută-o la Ceas 1-u.
După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se din Fecioară.

Și acum, asemenea:

Astăzi toate se umplu de bucurie, Hristos născându-se în Vitleem.

Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta și după mulțimea îndurărilor tale, curățește fărădelegile noastre.

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace; că astăzi primește Vitleemul pre cel ce șade pururea împreună cu Tatăl; astăzi ingerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut cu dumnezească cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

DOUA CANOANE.

Irmoasele amândurora câte de două ori, și Troparele pe 12.

CANONUL întâi.

Facerea lui Cosma:

Al căruia Stihul cel de pe margine la Greci este acesta:

Hristos om făcându-se, ceea ce a fost, Dumnezeu a rămas.

Peasna 1-a, glasul 1-u, Irmos:

Hristos se naște, slăviți-l; Hristos din ceruri întâmpinați-l; Hristos pe pământ, înălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul, și cu veselie laudați-l noroadelor, că s'a proslăvit.

Pre cel stricat pentru neascultare, pre cel făcut duple chipul lui Dumnezeu, și carele

eră tot în înjosire, căzând din cea mai bună viață dumnezească, iarăși îl înnoește înțeleptul Ziditor, că s'a proslăvit.

Văzând Ziditorul pre om pierind, pre cel ce l-a zidit cu mâinile, plecând cerurile s'a pogorît, și pre acesta, întrupându-se din dumnezeasca Fecioară, tot îl înființează cu adevărat, că s'a proslăvit.

Înțelepciunea, Cuvântul și puterea, Fiul Tatălui și strălucirea, Hristos Dumnezeu, tăinuindu-se de puterile cele mai pre sus de lume, și de câte sunt pe pământ, și întrupându-se, ne-a înnoit pre noi, că s'a proslăvit.

Al CANON IAMBICESC.

Carele are acrostihul acesta iambic, în stihuri eroice:

Aceste laude de cântări cu bună poezie, veselesc pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce se naște pe pământ pentru oameni; și carele dezleagă mult amărâte păcatele lumii. Ci tu Anno scapă din durerile acestea pre ritorii ce te laudă.

Facerea lui Ioan monahul.

Peasna 1-a, glas acelaș Irmos:

Mântuit-a norodul făcând minune Stăpânul, uscând oarecând valul cel umed al mării; iară de voie născându-se din Fecioară, cale umblată la ceruri ne-a pus nouă pre carele duple fire întocmai cu Tatăl, și cu oamenii îl slăvim.

Purtat-a pre Cuvântul sfințitul pântece, cel închipuit arătat în rugul cel nears, pre Dumnezeu cel amestecat cu chipul omenesc, carele a dezlegat ticălosul pântece al Evei, de amarul blestem cel de demult. Pre carele noi pământeii îl slăvim.

Ărătat-a steaua maghilor, pre tine cuvântul cel mai 'nainte de soare, carele ai venit arătat în peșteră sărăcească, să oprești păcatul; pre tine cel milostiv ce te-ai înfășat în scutece, pre carele aceia bucurându-se, te-au văzut și om și Domn

Catavasilile, Irmoasele a amânduror Canoanelor.

Peasna 3-a Irmos:

Fiul^{mi} celui născut fără stricare din Tatăl mai 'nainte de veci, și mai pe urmă „din Fecioară întrupat mai „presus de fire, lui Hristos „Dumnezeu să-i strigăm: Cela „ce ai înălțat cornul nostru, „sfânt ești Doamne“.

Cela ce s'a împărtășit în suflării celei mai bune, Adam cel din țărână, și la stricăciune s'a alunecat prin amăgirea femeii, pre Hristos din femeie văzându-l a strigat: Cela ce pentru mine ca mine te-ai făcut, sfânt ești Doamne.

Ăsemenea la chip făcându-te Hristoase cu amestecarea cea proastă din țărână, cu împărtășirea trupului celui mai prost părtașă o ai făcut dumnezeeslei firi, om făcându-te și rămâind Dumnezeu, și ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești Doamne.

Vitleeme veselește-te, fiind împărat domnilor Iudei; că cel ce paște pre Israil, cel ce este pe umerile Heruvimilor, din tine a ieșit Hristos arătat, și înălțând cornul nostru, preste toți împărătește.

Alt Canon, Irmos.

Vino spre cântarea robilor „tăi Bunule, smerind a vrăjmașului înălțata sprânceană, „păzind fericite Atotvăzătorule, pre cântăreți mai pre sus „de păcat, întăriți neclătiți pe „temeiul credinței“.

Ă prea curatei Mirese pre fericita naștere invrednicindu-se a o vedeă, mai pre sus de gând ceata păstorilor, s'a mișcat cu strein chip. Asemenea și oastea celor fără trupuri, cari lăudau pre Impăratul Hristos, cel ce s'a întrupat mai presus de fire.

Cel ce împărătește înălțimea cerurilor, se face ca și noi pentru milostivire, din Fe-

cioara ce nu știe de nuntă; și fără materie fiind mai 'nainte, mai pre urmă Cuvântul îngroșindu-se cu trup, trage la sine pre căzutul cel întâi zidit.

Ipacoi, glas al 8-lea.

Pre începătura păgânilor Cerul ți-a adus ție, celui ce te-ai culcat prunc în iesle, prin stea pre maghi chemând, pre cari i-au spăimântat nu scepturile și scaunele, ci sărăcia cea mare; că ce este mai prost decât peștera, și ce este mai smerit decât scutecele, întru care a strălucit bogăția Dumnezeirei tale, Doamne slavă ție.

VEZI: Când zicem Ipacoi, Sedealună nu zicem, precum am aflat în oarecare Tipice.

Sedealna, glas al 8-lea.

Podoble: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pământul, că s'a născut pre pământ Mielul lui Dumnezeu, dând mântuire lumii. Cuvântul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghii s'au spăimântat văzând că se naște în Vitleem ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, și acum, tot aceasta.
Peasna 4-a, Irmos.

Toiag din rădăcina lui Ieseiu, și floare dintr'insul „Hristoase, din Fecioară ai o-

„drăzlit cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă; venit-ai întrupându-te din cea neisпитă de bărbat, cel fără de trup și Dumnezeu, slavă puterei tale Doamne“.

Pre carele de demult mai 'nainte l'a zis Iacov așteptarea neamurilor, tu Hristoase din seminția Iudei ai răsărit, și puterea Damascului și dobânzile Samariei ai venit să le prazi, întorcând înșelăciunea întru credință cuvioasă lui Dumnezeu; slavă puterei tale Doamne.

Pre înțelepții ucenici ai cuvintelor proorocului Valaam celui de demult, cei socotitori de stele, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le tu Stăpâne stea din Iacov, pre cei ce se aduceau pârgă din păgâni, și i-ai priimit arătat, pre aceia cari ți-au adus daruri bine primite.

Ca ploaia pe lână te-ai pogorât în pântecul Fecioarei Hristoase, și ca niște picături ce pică pe pământ, Etiopienii și Tarsenii, și insulele Arabilor, Sava și cei ce stăpânesc tot pământul Midenilor, au căzut înaintea ta Mântuitorule; slavă puterei tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Înnoirea neamului omenesc „de demult, cântând proorocul „Avvacum, mai 'nainte o a vestit, învrednicindu-se negrăit „a-i vedeă închipuirea. Că prunc „tânăr din muntele Fecioara a „ieșit Cuvântul, spre înnoirea „noroadelor“.

Intocmai cu oamenii ai ieșit de bună voie prea înalte, trup luând din Fecioara, ca să curățești ca Dumnezeu, veninul capului balaurului, aducând pre toți din porțile cele fără de soare, la lumina cea de viață purtătoare.

Neamuri cele ce ați fost de demult cufundate în stricăciune, scăpând din pierzarea vrăjmașului, înălțați mâini cu cântări de laudă, pre unul Hristos cinstind, ca pre un făcător de bine, carele a venit la noi cu milostivire.

Din rădăcina lui Iesei odrăslind Fecioară, ai depășit hotarele firei omenesti născând pre Cuvântul Tatălui cel mai 'nainte de veci, precum însuși a binevoit a trece prin pânțece pecetluit, cu deșertare strelnă.

Peasna 5, lmos:

Dumnezeu fiind păcei, Tatăl îndurărilor, pre Ingerul sfatului tău celui mare, „dăruindu-ne pace l-ai trimis

„nouă. Deci povățuiți fiind la „lumina cunoștinții de Dumnezeu, de noapte mânecând, „te slăvim iubitorule de oameni“.

Cu robii te-ai scris, poruncei Kesarului plecându-te, și pre noi cei ce eram robi vrăjmașului și păcatului ne-ai liberat Hristoase, sărăcind cu totul pentru noi, și pre cel din țărână pentru singură unirea și împărtășirea, l-ai făcut Dumnezeu.

Iată Fecioara, precum s'a zis de demult, în pânțece zămislind, a născut pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, și a rămas Fecioară; prin care împăcându-ne noi păcătoșii cu Dumnezeu, pre aceasta ce este cu adevărat născătoare de Dumnezeu, cu credință să o laudăm.

Alt Canon, lmos:

Din noaptea lucrurilor întunecatei înșelăciuni, curățire ești nouă Hristoase, celor ce-ți aducem acum cântare cu priveghere, ca unui făcător de bine. Să vii dăruindu-ne și cărare lesnicioasă, pe carea umblând, „vom afla slavă“.

Cumplită vrajba cea către sine, Stăpânul tăindu-o de

tot cu venirea sa în trup, a pierdut pre stăpânitorul cel stricător de suflete, împreună lumea cu ființele cele fără de materie; puind pre născătorul apropiat făpturei.

Norodul cel mai 'nainte întunecat, după ziuă, văzut-a Lumina strălucirii celei de sus, și pre păgâni Fiul i-a adus moștenire lui Dumnezeu; dând Dar negrăit, acolo unde mai 'nainte păcatul a înflorit.

Peasna 6-a, Irmos:

Din pântece pre Ionă ca pre un prunc l-a lepădat fiara „mării, precum l-a priimit; „și în Fecioară sălășluindu-se „Cuvântul și trup luând, a „ieșit păzindu-o nestricată. „Că cel ce n'a pătimit stricăciune, pre ceeace l-a născut, „o a păzit nevătămată“.

Venit-a intrupându-se Hristos Dumnezeul nostru, pre carele din pântece Tatăl mai 'nainte de luceafăr l-a născut; și cel ce ține frânele prea curatelor puteri, în ieslea dobitoacelor se culcă; cu scutece se înfașă, și dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunc tânăr din amestecătura lui Adam s'a născut Fiul și s'a dat credincioșilor; ace-

sta este Părinte și Doamn veacului ce va să fie, acesta este și se chiamă Ingerul sfatului celui mare. Acesta este Dumnezeu tare, și carele ține cârmuirea făpturei.

Alt Canon, Irmos:

Petrecând Ionă întru adâncurile mării, se rugă să vie „și valul să alineze; iară eu „rănit fiind cu 'a tiranului săgeată, pre Hristos îl chem, „pierzătorul celor răi, degrab „să vie spre a mea lenevire.

Cel ce eră întru început la Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul, acum văzând firea noastră cea neputincioasă de demult, o întărește, ca să se păzească pre sine întru a doua împărtășire, arătându-o iarăși liberă de patimi.

Ca mijlocitor pentru noi din coapsele lui Avraam, pre cei căzuți cumplit întru întunerecul greșelilor, cari în jos se uită, ridică pre fiii tăi, cela ce în lumină locuești, și în iesle te pui cu micșorare acum; bine voind mântuirea oamenilor.

X **CONDAC**, glasul al 3-lea.

Însăși Podobla, **Facerea lui Roman**, dulce cântătorul.

Fecioara astăzi, pre cel mai pre sus de ființă naște; și pământul peștera, celui ne-

apropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, și maghii cu steaua călătoresc; că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

ICOS

Edemul Vitleemul l-a deschis; veniți să vedem, acolo am aflat desfătare tainică, veniți în lăuntrul peșterei, să luăm cele din Raiu. Acolo s'a arătat rădăcină neudată, odrăslind iertare, acolo s'a aflat puț nesăpat, din carele David mai 'nainte a dorit să bea. Acolo Fecioara născând pruncul, a potolit îndatăși setea lui Adam și a lui David. Pentru aceasta la dânsul să mergem, unde s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Intru această lună, în 25 de zile, cea după trup Nașterea Domnului Dumnezeu, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Dumnezeu este cel ce s'a născut,

Iară Maica Fecioara l-a născut.

Care mai mare lucru nou făptura a văzut?

În a douăzeci și cincea zi, Maria pre Dumnezeu a născut.

Văzând iubitorul de oameni Dumnezeu, neamul omenesc tranisindu-se de diavolul, s'a milostivit, și a trimis pre arhanghelul său Gavriil, să zică celei de Dumnezeu Născătoare: Bucură-te cea plină de Dar, cu tine este Domnul. Și îndată s'a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în cinstitul și prea curatul ei pântec. Și dacă a trecut nouă luni dela zămislirea ei, a ieșit poruncă dela Kesarul August, ca să se scrie toată lumea,

și s'a trimis oarecare Chirinie la Ierusalim și la Vitleem, ca să scrie. Deci s'a suit și Iosif păzitorul Născătoarei de Dumnezeu cu dânsa, ca să se scrie în Vitleem; și de vreme ce eră să nască Fecioara, neaflând sălaș pentru mulțimea oamenilor, a intrat într'o peșteră săracă, și acolo, a născut fără stricăciune pre Domnul nostru Iisus Hristos, și l'a înfășat ca pre un prunc, și a pus în ieslea dobitoacelor pre Ziditorul tuturor, cel ce vrea să ne mântuiască pre toți din dobitocle.

Pomenirea închinăciunii maghilor.

Stih: Închinându-se ție cuvinte adunarea neamurilor.

Arată viitoarea cinste către tine din partea limbilor.

Statut-a oarecare vrăjitor, cu numele Valaam, în pământul Perșilor, carele proorocind și altele multe, a spus și aceasta: Stea din Iacov va răsări, și va zdrobi stăpâniiile lui Moav. Având drept aceea ceilalți vrăjitori, asemenea proorocie, după tradiție o spuneau împăraților Perșilor, și a ajuns până la acești trei maghi; cari luau seama când vor vedea asemenea stea; și ca niște astronomi văzând steaua lui Hristos, că nu și făcea drumul ca celelalte stele, dela răsărit către apus, ci dela miazăzi către miazănoapte, au cunoscut că însemnează nașterea unui mare împărat; și urmând stelei, au aflat pre Hristos Domnul și căzând s'au închinat lui, și i-au adus daruri: Aur și tămâie și smirnă, și așa cu porunca Ingerului, s'au întors la pământul lor, neabătându-se pe la Irod. Iară Irod împăratul Iudeilor aflând dela maghi că împărat mare s'a născut, i au chemat întru ascuns și le-a zis: Mergând cercetați cu deamăruntul pentru prunc, și dacă îl veți afla, înștiințați-mă pre mine ca și eu mergând să mă închin lui. Iară aceasta o zicea ca să afle unde este el și să-l omoare. Apoi chemând cărturarii, i-au întrebat: Unde zice Scriptura că se va naște Hristos? Iară ei i-au spus: În Vitleemul Iudei. Atuncea a trimis oștile ca să omoare pre pruncii cei din Vitleem, dela doi ani și mai jos. Pentru aceasta trimis a fost Inger dela Dumnezeu, și a zis lui Iosif: Sculându-te ia pruncul și pre Mai-

ca lui, și fugi la Eghipt. Iară Iosif a făcut așa, și luând pruncul și pre Maica sa s'a dus la Eghipt.

Pomenirea Păstorilor cari au văzut pre Domnul

Stih: Păstorii turma lor au lăsat,

Și pre tine bunul păstor Hristos, să te vară au alergat.

A căruia este slava în veci, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credință fiind crescuți, păgâneasca poruncă nebăgându-o în seamă „de groaza focului nu s'au spăimântat, ci în mijlocul văpăei stând au cântat: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat“.

Păstorii fluerând, au dobândit cu spaimă arătarea luminei; că slava Domnului i-a strălucit, și ingerul, cântați a strigat! Că s'a născut Hristos; Dumnezeuul părinților, bine ești cuvântat.

Degrad împreună cu cuvântul ingerului, oștile cerești au strigat: Slavă lui Dumnezeu întru cei de sus, pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; Hristos a strălucit Dumnezeuul părinților cel binecuvântat.

Ce cuvânteste acesta? zis'au păstorii; veniți să vedem ceea ce s'a făcut, pre Dumnezeescul Hristos; și la Vitleem ajungând, s'au închinat lui, și celei ce l-a născut, cântând: Dumnezeuul părinților bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

De dragostea Impăratului a „toate fiind trași tinerii, au batjocorit păgâna limbă cea hulitoare, a tiranului celui ce „fără măsură se mâniă; căroră „s'a supus focul cel mult, celor „ce ziceau Stăpânului: În veci „bine ești cuvântat“.

Pre slugi cu mânie i-a ars, și a mântuit pre tineri, văpaia cea prea arzătoare, ce se înălțase cu mare pornire cu aprinderea de șapte ori, Domnul dându-le roua pentru buna credință.

Ăjutorule Hristoase, apărătoare având intruparea cea negrăită, pre protivnicul oamenilor l-ai rușinat, purtând bogăția Dumnezeirii, chip luând acum, pentru a căruia nădăjduire, de sus ai venit întru adâncurile întunerecului.

Cumplitul păcat al lumii ce se înalță neoprit, sălbătăcinduse și iuțindu-se fără rușinare, l-ai surpat cu puterea a toate, și pre cari i-a tras mai înainte, astăzi din curse îi mătuești, intrupându-te de bună voie făcătorule de bine.

Peasna 8-a, Irmos:

Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunei celei „mai pre sus de fire; că nu a

„ars pre tinerii pre cari i-a pri-
„imit, precum nici focul Dum-
„nezeirii pântecel Fečioarei
„în care a intrat. Pentru acea-
„sta cântând să strigăm: Bi-
„necuvinteze toată făptura pre
„Domnul, și să-l prea înalțe
„întru toți vecii“.

Trage la sine din Sion fata
Vavilonului, pre tinerii lui Da-
vid cei robiți, și trimite slugi
pre maghi purtători de daruri,
ca să se roage Ficei lui David
cele de Dumnezeu priimitoare.
Pentru aceasta strigând cântăm:
Binecuvinteze toată făptura pre
Domnul, și să-l prea înalțe întru
toți vecii.

Oprit-au organele cântarea
cea cu plângere, că n'au cântat
în pământ strein fiii Sionului,
și au stricat toată înșelăciunea
Vavilonului și tocmirea muzi-
cească, Hristos cel ce a răsă-
rit în Vitleem. Pentru aceasta
strigând cântăm: Bine să cu-
vinteze toată făptura pre Dom-
nul, și să-l prea înalțe întru
toți vecii.

Dobânzile împărătesei Sio-
nului, și bogăția cea prădată o
a luat Vavilonul. Iară Hristos
visteriile lui, și pre împărații
cei de stele semuitori cu steaua
povățuindu-i, în Sion i-a tras.
Pentru aceasta strigând cântăm:
Bine să cuvinteze toată făptura

pre Domnul, și să-l prea înalțe
întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei ocoliți de foc
„în legea veche, închipuit-au
„pântecel cel nestricat al Fe-
„čioarei, care mai pre sus de
„fire a născut, pecetluită fiind,
„și amândouă lucrând cu o
„facere de minune, pre popoare
„la cântare le ridică Darul.

Scăpând de pierdere cel
care eră să se facă prin înșelă-
ciune Dumnezeu, toată făptura
laudă ca tinerii pre Cuvântul
ce s'a deșertat, și-l slăvește
cu frică temându-se, fiind stri-
căcioasă, măcar că înțelepțește
așteptă.

Venit-ai să întorci la pășu-
ne, pre cea rătăcită în munții
pustiei, firea omenească cea că-
zută, cea ce ești ridicarea nea-
murilor; și care stingi puterea
cea silnică a ucigătorului de
oameni, om te-ai arătat și
Dumnezeu duple mai 'nainte
rânduială.

La Peasna 9-a:

Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm, mă-
car și Duminică de ar fi. Ci cântăm Pri-
pelele praznicului.

Strana întâia Pripeală.

Mărește suflete al meu pre cea mai cin-
stită și mai slăvită decât oștile cele de sus
pre Fečioara prea curată de Dumnezeu Năs-
cătoarea.

Irmosul:

Taină streină văz și prea „slăvită; Cer fiind peștera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „ieslea sălășluire, întru care s'a „culcat cel neîncăput, Hristos „Dumnezeu; pre carele lău- „dându-l îl slăvim.

Apoi a doua strană, cântă aceeași pripeală și Irmosul.

Apoi aceste pripele, și Troparele întâiului Canon.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Domnezeu, cel ce din Fecioară cu trup s'a născut.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Impăratul, cel ce în peșteră din Fecioară s'a născut.

Troparul :

Minunată mergere văzând maghii, a stelei celei nouă neobișnuite, ce s'a arătat acum, carele cerurile luminând pre Hristos Impăratul l-a însemnat pre pământ; pre cel ce s'a născut în Vitleem, spre mântuirea noastră.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre Dumezeu, căruia i s'au închinat maghii.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre cea ce de stea maghilor a fost vestit.

Troparul :

Vinde este pruncul cel de curând născut, Impărate, zicând maghii, a căruia stea s'a arătat? am venit să ne închinăm lui. Mâniindu-se Irod, s'a

turburat, întărâtându-se a omorî, pre Hristos de Dumnezeu luptătorul.

Pripeală :

Mărește suflete al meu, pre prea curata Fecioară, și una de Dumnezeu Născătoarea, care a născut pre Hristos împăratul.

Pripeală :

Maghii și păstorii au venit să se închine lui Hristos, celui ce s'a născut în cetatea Vitleemului.

Troparul :

Cu deadinsul a întrebat Irod de vremea stelei, prin a căreia povățuire maghii s'au închinat în Vitleem lui Hristos cu daruri; de carea la moșia lor fiind povățuiți, au lăsat batjocorit pre cumplitul ucigător de prunci.

Apoi iarăși strana întâia cântă pripeala Canonul al doilea.

Pripeală :

Astăzi Fecioara naște pre Stăpânul înălăuntrul în peșteră.

Irmosul :

○ Fecioară! mai lesne este de frică să iubim noi tăcerea, ca ceea ce este fără de primejdie; pentru că din dragoste a împleti cântări, cu osârdie alcătuite, nu este lesne. Ci o Maică! pre cât îți este bunavoință dă-ne și putere.

Asemenea și a doua strană pripeala :

Astăzi Stăpânul se naște ca un prunc din Fecioară.

Și iarăși Irmosul.

Apoi aceste pripele împreună cu troparele
Canonul al doilea :

Astăzi păstorii văd pre Mântuitorul în
scutece înfașat, și în iesle culcat.

Pripeala :

Astăzi Stăpânul cel nepipăit în scutece
se înfașă ca un prunc.

Pripeală :

Astăzi toată zidirea se bucură și se ve-
serește, că Hristos s'a născut din prunca
Fecioară.

Troparul :

Chipurile cele neluminate,
și umbrele văzându-le sfârșite,
o maică curată a Cuvântului
ce s'a arătat de curând din ușă
încuiată, și socotind a fi lu-
mina adevărului, duple vred-
nicie binecuvântăm pântecel
tău.

Pripeală :

Puterile cerești vesteșc lumii pre Mân-
tuitorul, Domnul și Stăpânul cel ce s'a nă-
scut.

În loc de slavă :

Mărește suflete al meu stăpânirea Dum-
nezei celei în trei lpostasuri și nedes-
părțită.

În loc de Și acnm :

Mărește suflete al meu pre cel ce ne-a
îzbăvit pre noi din blestem.

Troparul :

Dorul dobândindu-și, și ve-
nirea lui Dumnezeu încredin-
tându-se poporul lui Hristos
cel frumos, acum se roagă să-i
dai și Darul nașterii de a do-
ua cel de viață făcător Fecioa-

ră prea curată, ca să se închi-
ne slavei.

Apoi strana întâia cântă Pripeală Canonu-
lui și Irmosul :

Taină streină văz...

Și a doua strană asemenea cântă pripelele
Canonului al doilea, și Irmosul :

O Fecioară ! mai lesne este...

SVETILNA

Însăși Podobie :

Cercetatu-ne-a pre noi de
sus Mântuitorul nostru, Răsă-
ritul răsăriturilor, și cei dintru
întuneric și din umbră, am aflat
adevărul; că din Fecioară s'a
născut Domnul.

De trei ori.

LA HVALTIE

Stihirlie pe 4, glas al 4-lea, singur glasul ;
ale lui Andrei Ierusalimiteanul.

Veseliți-vă dreptilor, ceruri
bucurați-vă, săltați munți, Hri-
stos născându-se, Fecioara sa-
de asemănându-se Heruvimi-
lor, purtând în brațe pre Dum-
nezeu Cuvântul întrupat; pă-
storii slăvesc pre cel născut,
maghii aduc Stăpânului daruri;
îngerii cântând zic: Cela ce
ești neajuns, Doamne slavă
ție!

De Dumnezeu Născătoare
Fecioară, ceea ce ai născut pre
Mântuitorul, pierdut-ai bleste-
mul cel dintâiu al Evei; că
Maică ai fost bunei voințe a
Tatălui, purtând în brațe pre
Dumnezeu Cuvântul întrupat.

Taina nu suferă ispitire, numai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine și zicând: Ne-grăite Doamne, slavă ție!

Veniți să laudăm pre Maica Mântuitorului, carea după naștere iarăși s'a arătat Fecioară: Bucură-te cetate însuflețită a Împăratului și Dumnezeu, întru carea Hristos sălășluindu-se mântuire a lucrat; cu Gavriil să laudăm, cu păstorii să slăvim strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, maghii se închină, păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Slavă, glasul al 6-lea, a lui Ghermanò.

Când în vremea venirii tale pre pământ, întâia scrisoare lumii s'a făcut, atuncea ai voit a se scrie numele oamenilor cari cred nașterii tale. Pentru aceea o poruncă ca aceasta de la Kesarul s'a strigat. Că s'a înnoit veșnică împărăția ta cea fără început. Pentru aceasta și noi aducem ție în loc de dar de bani, bogăția teologiei ortodoxe, lui Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre.

Și acum, glasul al 2-lea a lui Ioan monahul.

Ă stăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, și Cuvântul se întrupă. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselește; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc. Iară noi ne încetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

După Sfinte Dumnezeule.. Troparul praznicului, Ecteniile și Otpusul. Și se face ungere tuturor cu untdelemn ce s'a sfințit la Litie. La cearsuri, Troparul și Condacul praznicului.

VEZI: De se va întâmpla ajunul Nașterii lui Hristos, Sâmbătă sau Duminică, Liturghia sfântului Ioan Gură de aur se face la vremea sa. Și la însuși praznicul Liturghia se face a marelui Vasilie. În loc *De tine se bucură*, cântăm Îrmosul Pesnei a 9-a.

LA LITURHGIE

Antifonul întâi Psalm 110, glas al 2, Stih 1.
Mărturisim-mă-voi ție Doamne cu toată inima mea,
spune-voi toate minunile tale.

Pripeală:

- Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule mântuește-ne pre noi.

Stih: În sfatul celor drepti și în adunare, mari sunt lucrurile Domnului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Căutate întru toate voile lui.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih: Mărturisire și mare cuviință lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..

Slavă:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

**Antifon al doilea: Psalm 111.
Glas al 2-lea. Stih 1-lu.**

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, intru poruncile lui va voi foarte

Pripeală:

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cel ce te-ai născut din Fecioară, pre Țel ce cântăm ție, Aliluia.

Stih: Puternică pe pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta:

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih: Slavă și bogăție în casa lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu ..

Stih: Răsărit-a intru întunec lumină dreptilor, cel milostiv, îndurat și drept.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Și acum.

Vnule născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, cela ce ești fără de moarte, și ai îngăduit pentru mântuirea noastră a te întrupă din sfânta Născătoarea de Dumnezeu, și pururea Fecioara Maria; carele neschimbat te-ai întrupat, și răstignindu-te Hristoase Dumnezeule, cu moartea pre moarte ai călcat; unul fiind din sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul sfânt, mântuește-ne pre noi.

Antifon al treilea, Psalm 109 Stih 1:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de dreapta mea.

Troparul, glasul al 4-lea.

Nașterea ta Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinții; că intru dansa cei ce slujiau stelelor, dela stea s'au învățat, să se închine ție Soarelui dreptății, și să te cunoască pre tine Răsăritul cel de sus, Doamne slavă ție.

Stih: Până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Stih: Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru..

Stih: Cu tine este începătura, în ziua puterii tale, intru strălucirile sfinților tăi.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

VOHOD Stihul:

Din pânțec mai 'nainte de luceafăr te-am născut; juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău; tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.

Apoi Troparul, cu glas mai înalt.

Nășterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...

Slavă, Și acum, Condacul.

Fecioara astăzi pre cel mai pre sus de ființă naște, și pământul peștera, celui neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc, și maghii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s'a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

In loc de Sfinte Dumnezeule.

///

VOHOD

X Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimen, glas al 8-lea.

Tot pământul să se închine ție și să cânte ție...

Stih:

Strigați Domnului tot pământul...

APOSTOL.

Din cartea cea către Galateni

Cap. 4. Vers 4:

Fraților, când a venit plinirea vremii...

Evangelhia dela Mateiu.

Dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeei...

Caută-o la ceas al 6-lea.

CHINONICUL.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

La masă se face mare mângâiere fraților, și citim cuvântul sfântului Ioan Gură de aur al căruia început este: Cele ce Patriarhii de demult... Și dezleagă mirenii la carne, ori în ce zi s'ar întâmplă; iară Monahii la pește, brânză și la ouă. Și mâncăm așa dela Nașterea lui Hristos, în toate zilele, până în ajunul Arătării Domnului.

În știință să ne fie încă și pentru aceasta.

Că dela Nașterea lui Hristos, până la sfânta Arătare a lui Dumnezeu, nicidecum nu este post, nici plecări de genuche se fac nici în biserici, nici în chilii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Soborul prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei. Și pomenirea sfântului mucenic Evtimie, episcopul Sardiiei. Slujba lui se pune la Pavecerniță în altă zi când va voi cel mai mare. Seara la Vecernie Catismă nu citim, fără numai de se va întâmpla Sămbătă seara.

La Doamne strigat-am, **Stihirile pe 6.**

Stihirile prăznuirii, glas al 2-lea.

Veniți să ne bucurăm de Domnul, această taină

de acum spuind, peretele cel din mijloc al zidului s'a stricat; sabia cea de foc dă dosul, și Heruvimul se depărtează dela pomul vieții, și eu desfătării raiului mă împărtășesc; din care am fost lepădat pentru neascultare. Că chipul cel neschimbat al Tatălui, chipul ființei lui celei deapănarea, chipul robului primește, ieșind din Maică ce nu știe de nuntă, ne-suferind schimbare; că ceea ce a fost a rămas, Dumnezeu fiind adevărat; și ceea ce n'a fost a luat, om făcându-se pentru iubirea de oameni. Acestuia să strigăm: Căla ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeu miluește-ne pre noi.

De două ori.

Domnul Iisus născându-se din curata Fecioară, s'a luminat toate; că păstorii zicând cu fluerile, și maghii închinându-se, îngerii cântând Irod s'a turburat; că Dumnezeu cu trup s'a arătat, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Împărăția ta Hristoase Dumnezeu împărăția tuturor veacurilor, și Stăpânirea ta întru tot neamul și neamul; cel ce te-ai întrupat din Duhul Sfânt, și din pururea Fecioara Maria te-ai făcut om. Lumină ne-a

strălucit nouă Hristoase Dumnezeule venirea ta; lumina cea din lumină, strălucirea Tatălui; toată făptura ai luminat, toată suflarea te laudă pre tine chipul slavei Tatălui. Cea ce ești și mai 'nainte ai fost, și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule miluește-ne pre noi.

Ce vom aduce ție Hristoase? Că te-ai arătat pe pământ ca un om pentru noi; că fiecare din făpturile cele făcute de tine, aduce ție mulțămită. Ingerii lauda, cerurile steaua, maghii daruri, păstorii minunea, pământul peștera, pustiuul ieslea; iară noi pre Maica Fecioara. Dumnezeule cea ce ești mai 'nainte de veci, miluește-ne pre noi.

Slavă, și acum, glas al 6-lea.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace; că astăzi priimește Vitleemul, pre cel ce șade pururea împreună cu Tatăl; astăzi ingerii slăvesc pre pruncul cel ce s'a născut, cu dumnezească cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD : Lumină lină...

Prochimenul glasul al 7-lea :

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu carele faci minuni.

Stih : Cunoscută ai făcut întru noroade puterea ta.
Cine este Dumnezeu mare...

Stih : Și am zis, acum am început : Aceasta este schimbarea dreptei celui prea înalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih : Adusu-mi am aminte de lucrurile Domnului

Cine este Dumnezeu mare...

Citețul :

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

Și cântă strana întâia :

Tu ești Dumnezeu carele faci minuni..

VEZI : De este Sâmbătă seara, cântăm Prochimenul : *Domnul s'a împărătit...* cu Stihurile lui, iară Prochimenul cel mare : *Cine este Dumnezeu mare...* cu Stihurile lui, se cântă atunci la Vecernia praznicului; iară Prochimenul zilei se lasă.

După aceasta Ectenia.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile glasul al 8-lea ale lui Ioan monahul, singur glasul :

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce nu a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

Stih : Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dreapta mea, pânăce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Doamne în Vitleem ai venit, în peșteră te-ai sălășluit; cea ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încunjură oștile ingerești, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântuești neamul nostru, ca un milostiv, slavă ție!

Stih : Din pânțece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Cum voi spune această taină mare? Cel fără de trup se intrupează, Cuvântul se îngroașă, cel nevăzut se vede, și cel nepipăit se pipăe, și cel fără început se începe; Fiul lui Dumnezeu, fiu omului se face; Iisus Hristos, ieri și astăzi, acestaș și în veci.

Slavă, și acum glasul acelaș :

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimi, și s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând, Doamne slavă ție.

Troparul praznicului.

Nașterea ta Hristoase Dumnezeul nostru.

LA PAVECERNIȚĂ

CANONUL sfințitului mucenic Evtimie.
Al cărula acrostihul este acesta la Greci.

Hristos născându-se, te incununează pre tine Părinte cu scutecele.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos :

Adâncul mării Roșie.

Domnului celui pururea fiitor, carele s'a născut și s'a înfășat cu scutece, cu bună credință te-ai închinat prin pătimire, și cu îndrăzneală ai mers către dânsul, Evtimie.

Domnul cel culcat în iesle, ca un dar de naștere a primit pâraele sângiurilor și ranele bătailor tale Fericite, mai

mult decât aurul, decât tămâia și decât smirna.

Născându-se Domnul, priimește dela filozofi aurul, iar dela tine sfinte Ierarhe priimește curăția dragostii tale ce ai către el, și întărirea răbdării tale celei neslăbite.

Slavă :

Cu moartea asemănându-te morței Stăpânului, cuvinte stăpânești strigai, rugându-te curat pentru cei ce te ucideau, arătătorule de cele sfinte, prea cinstite.

Și acum, a Născătoarei :

Din cea prea sfântă se naște astăzi cu trup omenesc Făcătorul a toată lumea, și se înfășă în scutece cel ce a înfășat marea cu negură, Maică pururea Fecioară.

Peasna 3-a, Irmos :

Veselește-se de tine Biserica...

Puroaie mucenicești în loc de aur și de tămâie și de smirna, ca un preot ai adus lui Hristos, celui ce s'a născut în Vitleem.

Cu tăria conștiinței și cu vitejia sufletului, ai înfruntat pre Leon cel cu credință rea, carele eră turbat în contra Mântuitorului.

Răvniitor te-ai făcut lui Ste-

fan întâiului mucenic al lui Hristos, Evtimie, rugându-te pentru mântuirea ucigătorilor.

Slavă :

Cu deadinsul ai păzit porunca Mântuitorului Cuvioase, și sufletul ți-ai pus pentru prietenii tăi Evtimie, Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Loc încăpător te-ai făcut Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l cu trup, ceea ce ești plină de dar Preacurată.

Peasna 4-a, lomos :

Ridicat pre Cruce văzându-te...

Bătându-te preste obraz, te-ai luminat cu dumnezeescul Dar și cu înțelepciunea cea de sus, și te-ai făcut partaș lui Hristos, Fericite, celui ce pentru noi a priimit palmuire trupește.

Nerușinându-se de cinstea preoției și de vârsta cărunțelor, și bătrânețele tale necinstindu-le nebunii, fără de milă te băteau, Evtimie.

Slavă :

Dar de mult preț ai adus părinte Evtimie, Mântuitorului celui înfășat și culcat în iesle, cinstitul tău sânge, care cu dragoste l-ai vărsat pentru dânsul.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce a zidit ființele cele fără materie, astăzi se naște trupește ca un om, din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă lui Hristos Dumnezeu, celui dintru înălțime.

Peasna 5-a, lomos :

Tu Doamne lumina mea...

Tie Mântuitorule se aduce chip însuflețit, cel ce a cinstit chipul prea curatului tău Trup, și însemnarea cea trupească.

Tie Stăpâne se aduce păstorul cel numit cu bun suflet, purtând întru al său trup ranele trupului tău.

Slavă :

Știns-ai focul mâniei celor fărădelege Evtimie, cu vărsările sângiurilor tale, care s'au vărsat fără dreptate, Fericite prea sfințite.

Și acum, a Născătoarei :

Curgerea stricăciunii a încetat, că Fecioara a născut fără de stricăciune, pre cea ce a slobozit din stricăciune firea oamenilor cea stricăță.

Peasna 6-a, lomos :

Jertfi-voiu ție cu glas...

Cu desbrăcarea râvnind goliciunea Mântuitorului tuturor Părinte, și răbdând dureri de bățai, ți-ai vărsat sângele tău pentru sângele lui.

Fiind îmbogățit de dragoste, de nădejde și de credință, de bunătățile care sunt stătătoare, în veac le aduci dar celui ce s'a născut din Fecioară, fericite Evtimie.

Slavă :

Dupre lege aducând lui Hristos dumnezeiasca sfințită slujbă a Cuvântului, Părinte grăitorule de cele dumnezești, ai luat pentru aceasta plata, săvârșindu-te prin sânge.

Și acum a Născătoarei :

Cela ce a zidit pre om dupre chipul său, pentru multa milostivire, din nou îl zidește din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin,

CONDAC, glas al 3-lea, Podobie ;
Fecioara astăzi...

Oamenii împreună cu îngerii laudăm pe sfințitul Mucenic, cinstindu-l Ierarhii, Cuvioșii și Mucenicii; că s'a arătat ca fără de trup în răbdare, și s'a văzut mucenic și Ierarh, și mult pătimind a câștigat cununi dela Hristos Dumnezeu.

Peasna 7, Irmos :
In Cuptorul persesc tinerii...

Yngerea preoției cea dată ție de Dumnezeu Ierarhe, amestecându-o cu sângele tău, o ai arătat prea sfinți-

tă, strigând: Binecuvântat ești Dumnezeul meu și Domnul.

Luat-ai Darul dumnezeescului întâiului mucenic căruia te-ai arătat râvnitor ales, răsplătind cu binecuvântare, celor ce te ucideau pre tine fără de milă, prea fericite Evtimie.

Slavă :

Intărindu-ți picioarele pre piatra credinții Cuvioase, ai rămas neștrămutat de toate ispitele nevoilor, strigând: Binecuvântat ești Dumnezeul meu și Domnul.

Și acum, a Născătoarei

Bucură-te sfințit dumnezeesc locaș al celui prea înalt; că prin tine Născătoare de Dumnezeu s'a dat bucuria, celor ce strigă: Binecuvântată ești între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8-a, Irmos :
Măinile întinzându-și...

Stătut-ai la Judecată nevoindu-te tare, părinte Evtimie; că te-ai învățat cu dea-dinsul hotărârea cea desăvârșită a dragostei, ca unul ce ai ales a muri pentru prietenii tăi prea fericite, cari strigă: Toate lucrurile laudați pre Domnul.

Fiind luminat cu fața, cu cuvântul, și cu gândul ai câș-

tigat și sufletul luminat. Iară acum mai luminat te-ai arătat, răbdând până la sânge, Evtimie; că împăraților celor urători de Dumnezeu, te-ai împotrivit, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pornitu-s'au asupra ta Fericite cei tari de pre pământ, ca să te omoare, lucrătorii cei fărădelege; dar tu uitându-te către Mântuitorul, carele s-a născut din Maică curată, ai strigat: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Iată acum cu adevărat a lipsit Domn și povățuitor din neamul Iudeii; că tu Preacurată ai născut pre Hristos cel gătit mai din 'nainte spre așteptarea neamurilor, căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Măinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat și puterea focului a stins, încingându-se cu buna faptă, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Pesna 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine multe cel netăiat Fecioară s'a tăiat, adunând firele cele osebite. Pentru aceasta veselinu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim“.

Mutatu-te-ai Părinte de aicea către limanul cel liniștit; că te-ai mântuit ca o pasăre din cursa celor ce te vânau, binecuvântând cu bun suflet pre cel ce te-a mântuit, sfințite Mucenice.

Fiind luminat de strălucirea care s'a arătat dela răsăritul cel de sus, și strălucit de arăturile luminii, din steaua care a răsărit acum mai pre sus de fire din Iuda, te-ai mutat către Stăpânul.

Slavă:

Acum te-ai invrednicit a umbla întru desfătarea Raiului, unde este bucuria fericirii cea luminată a sfinților priimindu-te ca pre un purtător de biruință, Evtimie.

Și cum, a Născătoarei:

Toiag ai răsărit din rădăcina lui Iesseiu, născându-ne nouă astăzi floarea Dumnezeirei; pre Hristos, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cel

ce este Dumnezeu neîncăput, iară acum prunc înfăşat s'a văzut.

Stihirile sfântului cele dela Vecernie, glas al 8-lea.

Podobie: O prea slăvită minune...

Încă fiind stropit cu amestecarea sângelui, şi pătat în sânge fierbinte aburind, ai statut înaintea lui Hristos, grăitorule de Dumnezeu Evtimie; aşa dar întinzând înaintea lui ranele tale, fă rugăciune Părinte fericite, pentru cei ce te laudă.

Adus-ai Cuvioase daruri lui Hristos, celui ce s'a născut şi cu trup s'a arătat, cărunteţe cinstite, împodobite cu darurile ierarhiei Părinte, şi roşite cu sângele muceniei tale; credinţă dreaptă, nădejde tare, şi dragoste înfocată şi nemişcată, prea cuvioase.

Limba ta fiind de Duhul mişcată, lămurit ai grăit învăţăturile adevărului, din care curge Darul cel de Dumnezeu luminat; trâmbiţă ai fost a buneii credinţe, grăitoare de Dumnezeu, temelie neclătită a ortodoxiei, gură curgătoare de miere, comoară de înţelepciune, şi grai Bisericii cu glas mare te-ai arătat Cuvioase.

Slavă, şi acum, glas al 4-lea.

În peşteră te-ai sălăşluit Hristoase Dumnezeule; ieslea

te-a priimit, păstorii şi maghii şi s'au închinat. Atuncea s'au plinit propoveduirea Proorocilor; şi puterile îngereşti s'au mirat strigând, şi zicând: Slavă smereniei tale, unule iubitorule de oameni.

CADE-SE A ŞTI

Că dela praznicul Naşterii lui Hristos, şi până la Dumnezeeasca Arătare, Pavcerniţa mică se cântă fără Canonul Născătoarei de Dumnezeu. La Pavcerniţa, spre 26, după sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru, zicem Condacul soborului Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* La Polonuşniţa citim obişnuita Catismă. După întâiul Sfinte Dumnezeule, în loc de *Iată Mirele vine...* zicem Troparul praznicului, *Naşterea ta Hristoase Dumnezeul nostru...* După al doilea Sfinte Dumnezeule... zicem Condacul Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apoi Doamne milueşte, de 12 ori şi otpustul. Iară rugăciunea: *Pomeneşte Doamne...* nu o zicem.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologie, Sedealna glas 1-lu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Îisus născându-se în Vitle-emul Iudei, s'a luminat făptura cunoscând pre Ziditorul său, şi cetele îngerilor s'au minunat, văzând pre Stăpânul pre pământ, că a luat chip de rob şi de Tatăl nu s'a despărţit întru nimica. Slavă întrupării

tale Doamne; slavă nașterii tale celei de pre pământ; slavă ție celui ce ai binevoit a mântui neamul nostru.

Slavă, și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glas al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Ce te minunezi Marie, ce te spăimântezi de lucrul ce este întru tine? Că pre Fiul cel fără de ani, supt ani l-am născut zice, zămislirea celui ce s'a născut nedomerindu-o, fără bărbat sunt, și cum voi naște fiu? Naștere fără sămânță cine a văzut? Dar unde vrea Dumnezeu, se biruește rânduiala firei, precum scrie. Hristos s'a născut din Fecioară, în Vitleemul Iudeei.

Slavă, și acum, tot aceasta

CANOANELE.

Ale praznicului amândouă, ca și în ziua de praznic. Irmoasele amânduror Canoanelor, de câte două ori, și Troparele pe 12. Catavasie, Irmoasele amândurora Canoanelor. După a 3-a peasnă Condacul și Icosul și Ipacoi al Praznicului.

După a 6-a Peasnă, Condac glas al 6-lea:

Cela ce mai 'nainte de lucea-făr din Tatăl fără mumă s'a născut, astăzi pre pământ fără tată s'a intrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevestește maghilor, și îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de Dar.

ICOS.

Ceeace ai odrăslit Strugurul cel nelucrat, vița cea de taină, ca o ramură în brațe l-ai purtat, și ai zis: Tu ești rodul meu, tu ești viața mea, de când am cunoscut că sunt ceeace am fost sunt. Tu ești Dumnezeuul meu; că pecetea fecioriei mele văzându-o nestricată, neschimbat te vestesc pre tine Cuvântul, cel ce te-ai făcut trup; nu știu de sămânță, știu-te pre tine pierzătorul stricăciunii; că tu ieșind din mine sunt curată, și precum ai aflat pântecul meu, așa l-ai lăsat. Pentru aceasta dăntuește împreună toată făptura, strigând către mine: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar.

Întru această lună, în 26 de zile, soborul prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Stih: Naștere fără prihană, ce n'a cunoscut bărbat,

Cu daruri fără prihană cinstesc prea arătat, Cânt cântare în prea curata zi a lunei de astăzi.

Pentru fugirea Născătoarei de Dumnezeu la Eghipt.

După ce a poruncit Irod să se ucigă toți pruncii Vitleemului, îngerul Domnului s'a arătat în vis lui Iosif, și i-a zis: Scoală-te, i-a pruncul și pe Maica sa, și fugi la Eghipt. Deci a fugit la Eghipt Născătoarea de Dumnezeu cu pruncul și cu Iosif, pentru aceste două pricini: Una să se plinească proorocirea proorocului care a zis: Din Eghipt am chemat pre Fiul meu, alta ca să se astupe gurile ereticilor: Că de n'ar fi fugit, ci ar fi rămas pruncul să-l fi ucis, s'ar fi împliedecat mântuirea oamenilor; lăra de nu s'ar fi ucis de sabie sau de altă moarte, ca să se plinească rânduiala, ar fi putut socoti cei mulți că s'a făcut cu

nălucire, și n'a purtat cu adevărat trup omenesc. A fugit în Egipt, și pentru ca să zdrobească idolii ce erau acolo, și să mântuească și toată lumea, la vremea mântuitoarei răstigniri și a învierii.

Intru această zi, pomenirea punerii cinstitei haine în sfânta raclă, a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, în Vlaherne.

Stih: Cutremură-te Egiptete, că este Dumnezeu, ascultă.

Că acest ce vine către tine și carele mai înainte te-a bătut, cugetă.

Intru această zi, pomenirea celui intru sfinți părintelui nostru Evtimie Episcopul Sardellor, mărturisitorul.

Stih: De trei ori fericite stând înaintea lui Hristos, Evtimie.

Te alți plin de nesfârșită bucurie.

Acesta a fost pe vremea împărăției lui Constantin și Irinei, și întâi a strălucit ca o stea luminoasă, la viața călugărească, deci dacă s'a făcut Arhieru, a surpat cu putere pre eretici la soborul al doilea ce s'a făcut la Niceea. Drept aceea împărații văzându-l, întru aceștia chip, l-au trimis în multe și deobște solii, și când stătu Nichifor împărat, se trimise sfântul împreună și cu alți episcopi pravoslavnici la Patalarea despre apus pentru oarecare fecioară, ce o călugărise. Deci de atunci până ce s'a făcut mărturisitor, nu s'a mai aflat în Mitropolia sa, trecând douăzeci și nouă de ani. Deci schimbându-se împărățiile, și apucând împărăția Leon cel cu numele de fiară, trimise de aduse pre sfântul dela izgonire, și-l întrebă, au închină-se icoanelor? Iară sfântul purtându-se cu obișnuita sa îndrăznire, și gură slobodă, și anatematizându-l, se mânia tiranul și-l trimise iarăși cu urgie la Ason. Deci ucigându-se vrăjmașul Leon de cel ce se puse după dânsul împărat, fu chemat fericitul acesta dela Ason, și se sili ca să nu dea cinst și închinaciune sfintelor icoane, iară el înfruntând și pre acesta cu cuvinte, și strigând de față: Cine nu se va închină Domnului nostru Iisus Hristos, cuprins cu scrisoarea în icoană, să fie anatema, pentru aceea fu bătut și izgonit la Acrita, și închis într-o întunecoasă temniță, deacea întins de patru inși și ucis multă vreme cu vine de bou crude, deci sfântul um-

flându-se foarte de nesuferite rane, a trăit numai opt zile după chinuire, și strălucind mai mult decât soarele, ș'a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Constantin cel din Iudei.

Stih: Dumnezeescul Constantin, și după moarte înflorește.

Trandafir, ca din spini din Iudei odrăslește.

Acest sfânt eră dela Sinada având părinți evrei. Deci foarte tânăr fiind urmă maica-sa. Și văzând un creștin, că după ce a căscat, ș'au închipuit preste gură semnul cinstitei cruci, de atunci și el făcu asemenea urmând creștinului, încă nu numai acestea; ci și celelalte fapte creștinești, le făcea și el cu fierbinte credință. Pentru aceasta i-a strălucit fața sa, cu Dumnezeiască strălucire, și s'a învățat dela Dumnezeu dogmele creștinești petrecând fără de hrană câteva zile. La sfântul acesta, a sărit odată o tânără jidoavcă cu chip curvesc, iară sfântul făcând chipul cinstitei cruci, o a arătat pre ia moartă, și iară o a înviat. Acesta povățuindu-se de un dumnezeesc nor, s'a dus la o monastire numită Fuvution întru care se află bărbați vestiți, având viața sihăstrească, a cărora bunătățile străluceă. Și povestind Igumenului monastirii cele pentru el, a poruncit Igumenul să aducă o Cruce, apoi a poruncit lui ca să i se închine și să o sărute. Și când fericitul acesta sărută partea cea de jos a Crucii, cu lrică și cu evlavie, atunci o minune! Toată Crucea s'a răzimat pre cuviosul său cap, și a tipărit pre el chipul Crucii, care a și rămas neștearsă pre capul său până la moartea sa, apoi luând sfântul Botez s'a numit Constantin. Atunci a urmat un lucru ca acesta vrednic de minune: Căci pre piatra aceea pre care a stătu picioarele sale, când a ieșit din sfânta Colimvitră, s'a tipărit cu prea slavire urmele picioarelor sale. După acestea a intrat întru atâtea lupte duhovnicești, încât se întreceă să covârșească pre toți monahii monastirii întru aspra viață și sihăstrie. Și lucra meșteșugul sfântului apostol Pavel. Adecă coseă piei, și făcea corturi. Când făcea rugăciune locul pre carele stă se umplea de miros. Când mergea

la biserică de sine se deschidea la el ușile bisericii. Și din multă curățenie ce avea, vedea gânditor ascunse cugetele fraților. Apoi ieșind de acolo s'a dus la muntele Olimbului și de acolo la Mira Lichia, și mai pre urmă la Chipru, și dela Chipru s'a dus la Atalia și acolo a trecut un riu cu picioarele sale, atât de adânc și de mare, încât trebuia caic ca să-l treacă. Și după ce a umblat multe alte locuri, s'a întors iarăși la Olimp, și acolo a petrecut patruzeci de zile nu flămând numai, ci și băgat într-o groapă până la mijloc. După acestea fără să voiască a primit hirotonie de Preot, apoi s'a dus la Atroa, fiind pururea aceleași lupte a pustniciei. Iară mai 'nainte de opt ani, a cunoscut adormirea sa, și așa după sfârșitul acelora s'a mutat către Domnul, arătând mai 'nainte prea curat lucrurile sale.

Intru această zi, pomenirea prea cuvlosului părintelui nostru Evarest.

Stih: Sărguitu-s'a Evarest cu fapte și cuvinte.

Până la sfârșit a bine plăcea ție Cuvinte.

Acesta era pe vremea lui Leon Armeanul luptătorul de Icoane, trăgându-se din eparhia Galatiei, și părinți vestiți având. Iară după ce luptătorul Leon s'a omorât prin sabie, a luat împărăția Mihail, numitul cepeleag, și fiindcă și acesta era prea urât, și asemenea la obiceiuri cu Leon, pentru aceasta a luat și acesta căzuta răsplătire. Iară după ce a ajuns sfântul la legiuita vârstă, a fost dat la învățătura sfintelor Scripturi, și din acestea învățându-se, se făcea tuturor toate cele bune. Adecă părinților săi era supus, prietenilor și megieșilor dulce, la streini și la cei de loc nemândru. Pre scurt arată cu faptele adevărată numirea sa, bine plăcută tuturor făcându-se. Deci fiindcă s'a rănit Cuviosul de dragostea vieții monahicești, pentru aceasta s'a dus împreună cu tatăl său la Constantinopol, și au fost găzduiți la un cetățean de acolo Brienie cu numele, rudă fiindu-le, și carele în urmă s'a cinstit cu cinul de Patriciu. Iară trecând puține zile a urmat o mare nevoie; pentru care a fost trimis sol la Bulgari, pomenitul Patriciu de împărăteasa Teodora, soția lui Teofil ico-

nomahul. Deci acolo ducându-se, a luat împreună și pre ruda sa acesta Evarest, și după ce au ajuns amândoi la locul numit Scopel, și s'a odihnit puțin de osteneala drumului, atunci fericitul Evarest, după oarecare dumnezească iconomie, a întâlnit un bătrân monah și dela acela după dorința sa tunzându-și perii capului, cu osârdie s'a supus grumazul supt jugul cel mântuitor al lui Hristos, adică s'a făcut monah. Aflând încă și o carte a sfântului Efrem Sirul, și citindu-o s'a umilit, și se silea ca prin fapte să se facă împlinitor învățăturilor acelei cărți. Iară bătrânul văzând râvna fierbinte a tânărului către fapta bună, l-a întovărășit pre el cu blagoslovenii și cu scrisori de recomandatie, și așa l-a trimis pre el la monastirea lui Studit. Deci primit fiind Cuviosul de Părinții de acolo, a intrat în nevoița duhovnicească, alegând pre un frate covârșitor celorlanți după fapta bună pre carele îl avea bătrân, și partași tuturor întâmplărilor vieții sale; și atâta postire și înfrânare avea, încât mănca numai odată în săptămână puțină pâine ce era făcută din făină de orz, și de țărâțe și de zeamă de ierburi. Iară mijlocul și gâtul său le avea legate cu două cercuri de fier, prea grele, care se strângeau unul către altul, alte două lanțuri petrecute pe umere și pieptul său. Deci așa cu plăcere de Dumnezeu viețuind, și anul al șaptezeci și nouă al vieții sale săvârșind, s'a dat duhul său la Dumnezeu. Iară cinstitul său trup s'a îngropat în monastirea ce se zice a lui Cocorovie.

Intru această zi, pomenirea noului sfințit mucenic Constantie Rusul, carele s'a nevoit în Constantinopol la anul o mie șapte sute patruzeci și trei.

Stih: Tu Constantie pre vrăjmașul carele te-a biruit de demult,

Il biruești și primești răsplătire în sfârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

La Peasna 9-a.

Ceeace ești mai cinstită... **nu cântăm; ci cântăm Pripelele, ca la însăși praznicul Nașterei.**

SVETILNA însăși podobie.

Cercetatu-ne-a pre noi de

sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei dintru întunec și din umbră, am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul,

De trei ori

LA HVALITE

Stihirile praznicului pe 4 glas al 4, singur glasul; ale lui Andrei Ierusalimeanul.

Veseliți-vă dreptilor, ceruri bucurați-vă, săltați munți, Hristos născându-se, Fecioara șade asemănându-se Heruvimilor, purtând în brațe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat; păstorii slăvesc pre cel născut, maghii aduc Stăpânului daruri; îngerii cântând, zic: cea ce ești neajuns, Doamne slavă ție!

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace ai născut pre Mântuitorul, pierdut-ai blestemul cel dintâiu al Evei; că Maică ai fost buneii voințe a Tatălui, purtând în brațe pre Dumnezeu Cuvântul întrupat. Taina nu suferă ispitire, numai cu credință toți o slăvim, strigând cu tine și zicând: Negrăite Doamne, slavă ție!

Veniți să laudăm pre Maica Mântuitorului, care după naștere iarăș s'a arătat Fecioară. Bucură-te cetate însuflețită a Impăratului și Dumnezeu întru care Hristos sălășluindu-se,

mântuire a lucrat. Cu Gavriil să laudăm, cu păstorii să slăvim, strigând: De Dumnezeu Născătoare, roagă-te celui ce s'a întrupat din tine, să ne mântuiască pre noi.

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s'a făcut, și Fecioara a născut pre Dumnezeu întrupat. Steaua vestește, maghii se închină, păstorii se minunează, și făptura se bucură.

Slavă, glas al 6-lea.

Astăzi firea cea nevăzută din Fecioară cu oamenii se împreună. Astăzi ființa cea nemăsurată, în Vitleem cu scutece se înfașă. Astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi la închinăciune îi aduce, mai înainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur și smirnă și tămâie; căruia cântăm: Cea ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule mântuește sufletele noastre.

Și acum, glas al 2-lea.

Astăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioară, astăzi cel fără început se începe, și Cuvântul se întrupează. Puterile cerurilor se bucură, și pământul cu oamenii se veselesc; maghii aduc daruri, păstorii minunea vestesc, iară

noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, între oameni bună voire.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ecteniile și Otpustul.

La Ceasuri, Troparul praznicului și Condacul Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce mai 'nainte de luceafăr...

La Liturhie Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 3-a și a 6-a. După Vohod.

Mântuește-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, cela ce te-ai născut din Fecioară; pre cei ce cântăm ție, Aliluia.

Așa cântăm până la odovania praznicului. Apoi Troparul praznicului, Slavă, Și acum, Condacul: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* Apostolul: *Fraților, cela ce sfințește...* Evanghelia dela Matei: *Și dacă s'au dus maghi*

CHINONICUL praznicului.

Mântuire a trimis Domnul norodului său.

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmplă praznicul Nașterii lui Hristos Duminică, atuncea nu săvârșim pomenirea sfinților Părinți în Duminica cea viitoare; pentru că ia început luna lui Ianuarie, și praznicul acesta este odovăit. Ci săvârșim această Duminică în 26 Decembrie, Luni, a doua zi după praznic, și cântăm slujba așa:

LA VECERNIE

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, glasul al 2, și ale sfinților 3. *Pre părintele Domnului...* Slavă, a sfinților, glas al 6 *Pomenirea săvârșim...* Și acum, a praznicului, glas același: *Slavă întru cei de sus.. Vohod, Prochimenul cel mare: Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu-ul nostru...* cu Stihurile lui. La Stihovăna, trei Stihiri ale praznicului, cu Stihurile lor. Slavă: *Pomenirea Arhiereilor...* Și acum, a prazni-

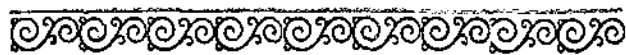
cului: *In Vitleem au alergat păstorii...* După *Acum slobozești...* Troparul sfinților, Slavă, Și acum, al praznicului. La Pavecernița după sfinte Dumnezeule, Condacul Părinților: *De veselie astăzi...* Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...*

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori. Slavă al sfinților, Și acum, al praznicului. După întâia și a doua Catismă, Catismalele praznicului. Canoanele, ale praznicului cel dintâu cu Irmosul pe 6, al doilea canon pe 4, și al sfinților pe 4. Catavasie, Irmoasele amândorura Canoanelor. După a 3 Peasnă, Condacul, și Icosul Născătoarei de Dumnezeu, și Sedealna sfinților, cea de Duminică după Naștere: Slavă, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul sfinților, și Icosul. La a 9 Peasnă, *Ceeace ești mai cinstită* nu cântăm, ci cântăm pripelele praznicului. Svetilna sfinților, de două ori. Slavă, Și acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile praznicului pe 4, Slavă a sfinților, glasul al 8, *Sângele, focul și fumegare...* Și acum a praznicului: *Astăzi Hristos în Vitleem se naște..* Slavoslovie cea mare; apoi Troparul sfinților, Slavă, Și acum, al Praznicului: Ecteniile și Otpustul. La ceasuri, Troparul praznicului, Slavă al sfinților, Și acum, al Născătoarei, Ceasului. După Tatăl nostru, Condacul Născătoarei de Dumnezeu: *Cela ce mai 'nainte de luceafăr...* și al sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canoanele Praznicului: Peasna a 3, pe 4, și din al sfinților, Peasna a 6, pe 4. După Vohod Troparul praznicului și al sfinților. Slavă, Condacul sfinților, Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, Apostol către Evrei, și altul către Galateni. Evanghelie, una a Născătoarei de Dumnezeu, și a sfinților dela Matei. Chinonicul Mântuire a trimes Domnul... și Bucurați-vă Dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ ZI

Pomenirea prea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Nicodim sfințitul și Arhimandritul, cel din Lavra sfintei monastiri Tismana.

Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Nicodim n'a fost în mineele bisericesti fără numai în osebită filadă; iară cu binecuvântarea înalt prea sfințitului arhiepiscop și mitropolit al Moldovei, D. D. Meletie (1846), s'a pus după slujba Soborului prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei; ca unde se va prăznui Sfântul și cei ce vor avea evlavie, să-i cânte slujba după cum este de față.

Seara facem priveghere după obiceiul, unde se va prăznui.

LA VECERNIA CEA MICĂ

Stihirele Sfântului pe 4, Glas, 1-Iul.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Sosit-a purtătorule de Dumnezeu praznicul tău cel mai luminat decât soarele, care strălucește pre cei ce vin la tine cu credință; cu nemurirea îi umple de bună mireasmă, și izvorăște sufletelor tămaduiri, prea cuvioase sfințite Nicodime, rugătorule pentru sufletele noastre.

Patimile trupului celei simțitoare biruindu-le, cu zăbalele înfrânării, lucrătorule de minuni sfințite Nicodime, și râvna celor fără de trupuri pre pământ arătând, toate poftetele trupesti le-ai supus Duhului. Drept aceea acum în locașurile cerești sălășluindu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Fericite sfințite Nicodime, puind temelie faptele bune, te-ai desbrăcat de omul cel

vechiu împreună cu poftetele lui, și te-ai îmbrăcat în Hristos cu adevărat. Drept aceea ai și muștrat taberile cele multe ale vrăjmașilor, îndreptător călugărilor fiind; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ca întru o cămară plină de lumină ai sihăstrit prin pustietăți, o prea sfințite! și într'însa ai pus ca niște slugi întrarmate faptele tale prea cuvioase, ca să oprească taberile patimilor. Și ai intrat în camera de mire cea dumnezească, fericite Nicodime, și stai acum cu îndrăzneală înaintea mirelui tău și Dumnezeului nostru, îndulcindu-te de frumusețea lui; pre acesta roagă-l să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor să lăudăm pre sfințitul Nicodim, că luând toată întrarmarea Crucii, cu rană de moarte a rănit pre stăpânitorul lumii, și pânditurile lui ca o pânză de păiajăn le-a stricat, și marea cea sărată a vieții veacului acestuia, cu dureri pustnicești o a trecut, ajungând la limanul cel ceresc. Pentru aceasta se roagă pentru noi, și pentru toată lavra sa, ca să viețuim cu pace, și să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a praznicului glas acelaș, Al lui Ioan Monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului glas al 2-lea:

Podobie : Casa Eufratului.,

Să ne adunăm cetele Părinților monahi, la pomenirea dumnezeescului și înțeleptului Nicodim, lăudând pre Domnul cel ce l-a prea slăvit cu faceri de minuni.

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Pre toți cei ce din suflet aleargă, către dumnezeesc locașul tău, prea fericite, mântuește-i din nevoi de Dumnezeu înțelepțite, sfințite Nicodime.

Fericit bărbatul carele se teme de Domnul.

Adunarea cea cinstită a părinților monahi, împreună cu ucenicii tăi adunându-se sfințite Nicodime, toți ne apropiem către cinstită racla sfintelor tale moaște, și sărutându-le, luăm mântuire sufletească.

Slavă, glasul al 5-lea.

Să lăudăm toți pre sfințitul Nicodim, cela ce bărbătește și vitejește a sihăstrit prin pus-

tietăți, carele a adunat și această turmă în cinstită lavra sa, și cu dragoste a ridicat casă Domnului întru pomenirea Adormirii Născătoarei de Dumnezeu, și toate i-a închinat ei. Căruia se și roagă pentru noi, ca să roage pre sfânta Treime, să dăruiască mântuire, tuturor celor ce cu credință săvârșim astăzi sfântă pomenirea lui.

Și acum, a praznicului glas 8, facerea lui Ioan monahul.

Doamne în Vitleem venind, în peșteră te-ai sălășluit; cela ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai pus; pre carele te încungiu-ră oștile îngerești, împreună cu păstorii te-ai smerit; ca să mântuești neamul nostru ca un milostiv, slavă ție!

Acum Slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul sfântului. Slavă, Și acum, al praznicului. Caută-le înainte la Vecernia mare, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 8, patru ale praznicului, și patru ale Sfântului Stihirile praznicului, glasul al 2-lea, adică.

Veniți să ne bucurăm de Domnul...
Domnul Iisus născându-se...
Impărăția ta Hristoase Dumnezeule.
Ce vom aduce ție Hristoase...

Caută înapoi în 25 ale acestei luni. Apoi Stihirile Sfântului glasul al 4-lea:

Păvnicitor lui Ilie cu obiceiurile asemănându-te, ai slujit lui Hristos cu dreaptă cre-

dință, și prin pustietăți locuind, jertfelnice dumnezești ai făcut părinte Nicodime; și privegheri lăcrămoase lucrând, ai întărit lavra ta cu rugăciunile tale. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască pentru tine sufletele noastre. De două ori:

Moștenitorule cu Hristos, slujitorul Domnului, prea sfințite Nicodime, duple numele tău îți este și viața; că împreună cu căruntețele a strălucit și cunoștința, și luminarea feței adeverea blândețile tale. Viața ta este mărită, și adormirea ta cu sfinții. Pentru aceasta ne rugăm ție. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre.

Grijile lumești lepădându-le, viața ta curată o ai adus lui Hristos, urmând toată fapta bună prea cuvioase, și întărindu-te în credința cea dreaptă. Deci acum împreună cu dânsul te cinstim părinte Nicodime, întemeierea părinților și lauda monahilor din cinstită lavra ta. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Strălucind luminat viața ta pre pământ, de Dumnezeu înțeleptite Nicodime, te-ai suit la ceruri în lumina tuturor sfinților. Și aicea întru bunătăți

locuind, acolo cu Hristos ai luat împreună moștenire, cu carele petreci bucurându-te. Pentru aceea, prea cuvioase Părinte, roagă-l acum ne încetat, să păzească în pace nemiscată, cinstită și prea mărită lavra ta. Iară lumii să dăruiască mântuire, și sufletelor noastre mare mila.

Slavă, glasul al 6-lea.

Pre cel duple chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele păgubitoare puindu-ți, spre cel duple asemănare cât este duple puțință te-ai suit. Că bărbătește silindu-ți firea, te-ai nevoit a supune pre cel mai rău celui mai bun, și pre trup a-l face rob Duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, și cetățean pustiei, celor ce bine călătoresc povățuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat; și acum în ceruri oglinzile dezlegându-se Fericite, vezi curat sfânta Treime. Rugându-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pre tine, prea cuvioase părinte sfințite Nicodime.

Și acum, a praznicului, glas acelaș.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace; că astăzi primește Vitelemul pre cel ce șade pururea

împreună cu Tatăl; astăzi îngerii slăvesc pre pruncul, cel ce s'a născut cu Dumnezeuască cuviință. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bună voire.

VOHOD: Lumină lină.

Prochimenul praznicului, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

Cu stihirile lui.

Apoi Parimille Sfântului.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu...

Drepții în veci vor fi vii...

Dreptul de va ajunge să se sfârșească întru odihnă va fi...

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.
Caută-le înapoi în 5 zile, la sfântul Sava.

LA LITIE.

Stihirile Sfântului, glasul 1-lea.

Fericite Părinte, pătimirile tale cele din sihăstrie cine le va spune, și cine va grăi nevointele tale? Luptele cu dracii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, de ger și de vânt chinându-te, și de soare arzându-te; în trup ca un fără de trup ai trăit; și acum veselești pre toți credincioșii cu pomenirea ta. Pentru carea roagă-te lui Hristos, să-i izbăvească de ispitele celui viclean, prea cuvioase sfințite Nicodime, cu rugăciunile tale.

Cele pământești toate ai lăsat, de cele stricăcioase și trecătoare n'ai băgat seamă, luminându-ți sufletul cu poruncile lui Dumnezeu Nicodime. Impodobitu-te-ai cu strălucirile minții, și în pustie ai voit a te sălășlui; pre Hristos, cu totul l-ai iubit, carele și viind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș au făcut întru tine, și Dar de vindecări și de minuni ai luat, și a mântui de duhuri-le cele vicleane; că Hristos Dumnezeu te-a prea mărit pre tine. Pre carele roagă-l prea cuvioase să mântuiască sufletele noastre.

De petrecerea cea împreună cu îngerii, și de lumina veșnicei vieți aducându-ți aminte, din lume ai fugit, și Crucea cu bucurie luând sfințite Nicodime, ai urmat celui ce s'a răstignit pentru tine, și prin arătare de înger biruință asupra dracilor ai purtat, săvârșind prea slăvite minuni, și acum întru lumina sfinților te veselești. Pentru aceasta mărand pomenirea ta, ne rugăm: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Prea cuvioase părinte Nicodime, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te,

te-ai făcut organ sfântului Duh ; și dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască desfătărilor. Și acum cu dumnezească lumină mai curat fiind strălucit, luminează și gândurile noastre, ale celor ce cu credință te laudăm pre tine, și cu dragoste ne închinăm sfintelor tale moaște.

Glasul al 5-lea :

Cuvioase părinte sfințite Nicodime, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat : Iubiți pre Dumnezeu și veți afla Dar veșnic ; nimic să nu cinstiți mai mult decât dragostea lui. Ca atuncea când va veni întru slava sa, să aflați odihnă cu toți sfinții. Cu ale căroră rugăciuni Hristoase, păzește și mântuește sufletele noastre.

Glasul al 3-lea :

Cât este de îndumnezeită viața ta, și sfârșitul tău cu totul sfințit, părinte Nicodime ; că la acesta adunându-se toată mulțimea călugărilor, împreună cu mulțimea a toată laturea creștinilor dreptcredincioși, în cinstită lavra ta ; dacă te-au văzut în pat fără suflare se jeleau, zicând : Dă cuvântul cel de pre urmă slugilor tale

Sfinte, spune-ne unde lași pre fiii tăi Părinte, pre cari i-ai miluit cu adevărat ca un tată milostiv și iubitor de fii ! Și măcar că aicea te acoperi în mormântul cel pregătit de tine mai 'nainte, în sfântă biserică lavrei tale, toți însă te avem sus părtinire către prea sfânta Treime, și rugător pentru mântuirea sufletelor noastre a celor ce cu dragoste te cinstim și săvârșim pomenirea ta.

Slavă, glasul al 5-lea :

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări, și cu glas de bucurie să cântăm luminat prăznuind. Că Darul Duhului sfânt cu glas mai frumos decât toată trâmbița, ne chiamă pre toți spre lauda și pomenirea cea de preste an a purtătorului de Dumnezeu Părinte. Domnii și boerii, împreună cu mulțimea a toată laturea credincioșilor, să se adune împreună cu noi, și să laudăm pre cel ce din pruncie până în sfârșit pristăvirii s'a arătat credincios lui Hristos Dumnezeu, și prin întrarmarea dumnezeescului Duh, a biruit stăpânirile și puterile stăpânitorului lumii, și puterea focului, prin trecerea sa. Pentru aceasta păstorii și învățătorii, împreună alergând, să laude pre păstorul și îndreptătorul turmii lui Hristos celei alese

cu adevărat, din cinstită lavra sa. Postnicii pre postnicul Domnului, politicii pre implinitorul legii, bolnavii pre doftorul și tămăduitorul a tot felul de boale. Cei cu duhuri necurate pre izgonitorul duhurilor celor rele, cei din primejdii pre ajutorul, cei din necazuri și din supărări pre Mângâitorul. Cei bătrâni, neputincioși și slabi pre sprijinitorul și ajutorul, cei săraci și lipsiți pre chivernisitorul lor; pre cel ce s'a făcut toate la toți, ca să câștige pre toți, sau pre cei mai mulți; lăudându-l să-i zicem: Lauda cea mare a monahilor, prea minunate Părinte, părtașule al părinților! Izvorătorule de mir Nicodime sfințite! Roagă pre Mântuitorul Hristos Dumnezeu să păzească în pace nemișcată, cinstită și vestită lavra ta, și lumii să dăruiască totdeauna mare milă, iară sufletelor noastre mântuire.

Și acum, glas același:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări; că necuprinsă este taina care s'a săvârșit astăzi în Vitleem. Cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașă, cel ce eră, se face ce n'a fost. Fecioara naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunu-

lui ceresc, dobitoacele însemnează starea înainte a Heruvimilor, păstorii se minunează, maghii daruri aduc; îngerii cântând, grăiesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, întru oameni bună voire, fără schimbare este Emmanuil cel mai 'nainte de veci, carele a voit a se naște pentru mântuirea lumii. Iisus Hristos ieri și astăzi, acestaș și în veci.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Cuviosului, glas al 8-lea.

Podobie : O prea slăvită minune...

Cinstită este cu adevărat înaintea ta moartea Cuviosului tău Hristoase; că iată alesul tău, cu Darul sfântului tău Duh, din tinerețe a izvorât minuni; carele și după moarte vindecă toate boalele, și gonește duhurile vicleniei, împotriva cărora încă fiind viu, a tăbărit până la sânge. Iară sufletelor noastre le mijlocește dela tine mare milă.

Stih : Cinstită este înainte Domnului, moartea Cuviosului lui.

Sicriul moaștelor tale prea înțelepte Nicodime, izvor de minuni și pârîu de daruri, l-a arătat Domnul oamenilor; căci vedere le-a dăruit și toate boalele le-a tămăduit, și pre cei cuprinși de duhuri necurate, îi scapă și-i face cu minte

întreagă, și sufletelor este pricinuitor de mântuire.

Stih ; Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

Bucură-te podoaba monahilor, steaua postnicilor și a sihastrilor, lauda păstorilor, și locuitorule împreună cu cuvioșii, părinte sfințite Nicodime! Bucură-te izvorul dragostei și al curăției! Bucură-te locașul prea sfintei Treimi! Bucură-te sfeșnice prea luminate al înțelepției! Bucură-te îndreptătorule prea drepte al tuturor creștinilor, chip al bunătăților, și stâlp însuflețit, și rugător pentru mântuirea sufletelor noastre.

Slavă, glas al 4-lea.

Părinte prea cuvioase sfințite Nicodime, făcându-te dascăl și povătuitor spre mântuire a toată lavra ta, și sihăstria, cu cuvinte și cu fapte pre toți ne-ai învățat, și ne-ai îndreptat către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta, și mutându-te către Iisus de carele doreai, să nu ne lași săraci până în sfârșit; ci împreună cu noi stând cu duhul totdeauna Sfinte, și nevăzut învățându-ne căile faptelor bune, vrednici ne arată cereștilor locașuri. Ca întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către dânsul: Iată eu și pruncii

cari mi i-ai dat Dumnezeuule! Și noi asemenea să strigăm: Acesta este Doamne îndreptătorul mântuirii noastre, și doritul Părinte, pre carele ni l-ai dat doftor sufletelor noastre. Cu carele împreună învrednicește-ne și pre noi Stăpâne Hristoase Dumnezeuule, să locuim în locașurile tale, cele pururea luminătoare și veșnice; ca să te slăvim pre tine, împreună cu Părintele tău cel fără început, și cu prea sfântul tău Duh, în veci, Amin.

**Și acum, a praznicului glas al 8-lea.
A lui Ioan monahul.**

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimi, și s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ție!

**La binecuvântarea pâinilor.
Troparul Sfântului, glasul 1-iu.**

Celui ce a răsărit din Fecioară, mai marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat părinte al nostru Nicodime. Cu postul, cu privegherea, și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm: Slavă celui ce te-a proslăvit pre tine. Slavă celui ce ți-a dat

ție putere. Slavă celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare. De două ori.

Și al praznicului, glas al 4-lea:

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu nostru...

Caută-l înapoi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de două ori, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului

După întâia Stihologhie, Sedealna glas al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Chiemărei Domnului tău ai urmat, și lepădându-te de lume și de toate cele frumoase și dulci ale ei, prea fericite sfințite Nicodime, suferit-ai cu dragoste toată greutatea pustiei, și taberile dracilor bărbătește le-ai rănit; pentru aceasta lăudăm cu credință, totdeauna prin cântări, pomenirea ta.

Slavă, glasul 1-iu.

Podobie: Mormântul tău...

Ca o stea luminoasă a călugărilor, ca o treaptă sigură și hotar înfrânării postnicilor, și oglindă luminoasă a socotinței te-ai arătat prea cuvioase; pentru care ne rugăm ție: Cere dezlegare greșelilor, celor ce cu bucurie prăznesc astăzi sfântă pomenirea ta, prea fericite sfințite Nicodime.

Și acum, a praznicului, glasul 1-iu, Podobie:

Iisus născându se în Vitleemul...

După a doua Stihologhie, Sedealna glasul al 5-lea.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Pre postnicul Domnului cu laude să-l cinstim că a omorât toate bântuelile patimilor cu adevărat prin înfrânare și prin multa răbdare, și foarte a rușinat pre vrăjmașul cel improprie luptător, și toată trufia lui și puterea a biruit. Și acum se roagă Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Din pânțe te-ai sfințit cu adevărat sfințite Nicodime, și pre pământ ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorât, râvnind duple vrednicie vieții îngerești și Treimei te-ai arătat slujitor Fericite. Pentru aceasta și spre râvna dumnezeieștii tale vieți, cete de călugări ai împreunat totdeauna, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeului nostru, iertare de păcate să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznesc astăzi sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glas și Podobie aceleași:

Ce te minunezi Marie?

Apoi Polieleu și Pripelele sfântului.
Pripeala:

Fericimu-te pre tine prea cuvioase părinte Nicodime, și

cinstim sfântă pomenirea ta, îndreptătorul călugărilor, și împreună vorbitorule cu îngerii.

Stihuri din Psalmii cei aleși:

Așteptând am așteptat pre Domnul, și a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

Altă Pripeală:

Veniți toate cetele călugărilor, să laudăm pre Nicodim cel sfințit, zicând: Pre îndreptătorul călugărilor.

Iată m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi aspre.

Cântați Domnului toți prea cuvioșii lui și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui.

Lăuda-se-vor Cuvioșii întru slavă, și se vor bucura întru așternuturile sale

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor lui.

Slavă:

Slavă ție Treime sfântă, Părinte, Cuvinte, și Duhule Sfinte, zicând: Slavă ție Dumnezeuule;

Și acum:

Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Aliluia de trei ori.

După Ectenia cea mică, Sedealna Sfântului glasul 1-lu.

Podoble: Mormântul tău...

Ingropat-ai toată săltarea patimilor, cu omorârea trupului sfințite părinte Nicodime; vieață fără sfârșit după moarte

ai luat. Drept aceea, astăzi Biserica lui Hristos, prăznuște pomenirea ta cea vrednică de minune, podoaba prea cuvioșilor, și lauda sihastrilor.

Slavă, glasul al 3-lea.

Podoble: De frumsețea fecioriei tale...

Văzând îngerii frumsețea sufletului tău celui pre sfințit, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieșirea ta din trup: Vino de te sue către Dumnezeu, de carele ai dorit, vino sfințite Nicodime, la praznicul cel veșnic; și lăsând cele de jos, sue-te sus și te bucură împreună cu îngerii, și cu toți sfinții.

Și acum, a praznicului, glasul al 4-lea.

Podoble: Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea.

Caută-o înapoi.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

Prochimenul, glasului al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului lui.

Stih:

Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evangelia dela Luca.

În vremea aceea stătut-a Iisus la loc șes...

Psalm 50.

Apoi Slavă, glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile cuviosului tău Nicodim sfințitul, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dum-

nezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule...

Și Stihira această, glasul al 6-lea.

Prea cuvioase Părinte Nicodime, străduitor te-ai arătat lui Hristos, și de dânsul întărit fiind Sfințite, ai supus patimile trupești. Pentru aceasta în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale, și în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat; și îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, dela carele luând cununa răbdărei, ți-ai întărit cinstită și prea lăudată lavra ta; în carea cu credință se săvârșește astăzi sfântă pomenirea ta. Mijlocește mântuire lumii prin sfintele tale rugăciuni, și sufletelor noastre pace și mare milă.

CANOANELE.

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, al doilea cu Irmosul pe 4, și al Sfântului pe 6. **CANONUL Sfântului.**

Peasna 1-a, glasul 1-*u* Irmos:

Hristos se naște slăviți-l.

Cela ce ai luat viață ne-
stricăcioasă și fericită,
prea cuvioase Nicodime, stând
înaintea lui Hristos totdeauna,
dă-ne luminare Sfințite; ca bu-
curându-ne să lăudăm prea
slăvită viața ta, că te-ai prea
mărit.

Lumea urând prea cinstite
părinte Nicodime, toată fapta
pustnicească ai iubit; întâiu
înfrânarea, apoi blândețele și
nevoința cea grea, rugăciunile
și lacrămile, și starea cea de
toată noaptea înaintea lui Dum-
nezeu.

Slavă:

Desfătărilor lumești, cele
arzătoare ca focul, le-ai stins
cu roua ostenelelor pustnicești;
pentru aceea ți-a răsărit Soa-
rele nepătimirei, lumina tămă-
duirilor, și raza cea neapusă
a darurilor Duhului sfânt, vred-
nicule de minuni, sfințite Nico-
dime.

Și acum a Născătoarei:

Lucruri prea slăvite s'au
grăit de tine, în neamurile nea-
murilor, ceeace ai primit pre
Dumnezeu Cuvântul în pân-
tele tău, și ai rămas curată,
Născătoare de Dumnazeu Ma-
rie. Pentru aceasta toți te cin-
stim pre tine, folositoarea și
mântuitoarea noastră după
Dumnezeu.

**Catavasilile praznicului, Irmoasele a amân-
dorur Canoanelor.**

Peasna, 3-a Irmos:

Fiului celui născut...

La razele Domnului, cu
credință privind cuvioase
părinte prea mărite și de Dum-
nezeu înțeleptite Nicodime, cu
lacrămi te-ai rugat să dobân-

dești dorirea. Pentru aceasta ai și dobândit nădejdea cu veselie.

Sufletul meu cel întunecat cu gânduri viclene, luminează-l iubitorule de oameni Cuvinte, cu rugăciunile cuviosului tău Nicodim, și scapă-mă de întunerecul cel neluminat, în ceasul judecății.

Slavă :

Cu trezvirea minții, frumsețile cerești nălucind, nu te-ai înălțat nici cum prin grijile trupești, ci cu aripile umilinții ușurându-te, cu totul te-ai înălțat la Cer, o prea fericite sfințe Nicodime.

Și acum, a Născătoarei :

Mai înaltă decât Heruvimii și decât Serafimii, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, că tu una pre Dumnezeu cel neîncăput, ai luat în pânțe. Pentru aceasta toți credincioșii cu cântări te ferim.

CONDACUL și Icosul praznicului. Alt Condac al Sfântului, glas al 8-lea.

Podobie : Apărătoarei Doamnei...

Apărătorului nostru celui din multe nevoi și primejdii, pentru scăparea și tămăduirea a tot felul de boale, și lucrarea a multe minuni, cu Darul sfântului Duh; laude cu mulțămiri aducem ție Sfinte, noi fiii tăi.

Ci ca cela ce ești mult milos-tiv și grabnic ajutător, celor ce vin la tine cu credință, slobozește-ne cu rugăciunile tale din toate nevoile, și de împlinirea cea rea; ca să strigăm ție: Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfințe, și pururea mărite.

ICOS.

Înger pământesc, și om ceteresc te-ai arătat, și ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, pre toată turma ta prea cu cuvioșie și cu blândețe o ai păstorit. Pentru aceasta noi fiii tăi, cu lacrimi și cu credință fierbinte, dintru adâncul inimii cu suflete smerite, strigăm către tine Părinte aceste cuvinte:

Bucură-te odraslă de părinte bine cinstitor, și stâlpăre de maică bine credincioasă, de neam împărătesc, crescut și ales!

Bucură-te că din pruncie pre Iisus Hristos iubind, din tinerețe lumea ai părăsit și o ai defăimat; și pre umerii tăi jugul cel bun și sarcina cea ușoară ai luat!

Bucură-te cel ce prin alegerea duhovnicescului tău Părinte, și prin punerea prea sfințitelor mâini de Arhiereu,

Preot sfințit, ales te-ai făcut lui Dumnezeu!

Bucură-te cel ce cu dragoste fierbinte ai slujit sfântului jertfelnic, și Dumnezeu din sfințitele tale mâini jertfa cea fără de sânge cu iubire o a priimit!

Bucură-te cetățeanule al pustiei cu totul înfrumșet; unde locașuri sfinte chinovii, Stăpânului Hristos Dumnezeu ai înălțat!

Bucură-te că întru aceste sfinte locașuri, mulțime de călugări ai adunat; și prin pilda smereniei tale, pre toți către mântuire i-ai îndreptat!

Bucură-te cela ce desfătărilor lumești de tot le-ai părăsit; și printr'aceasta toate săltările trupești de tot le-ai veștejit!

Bucură-te cela ce de darul lacrimilor te-ai umplut, și prin vărsarea acestora, locaș sfântului Duh te-ai făcut!

Bucură-te cela ce prin Darul sfântului Duh mare făcător de minuni te-ai arătat; în cât oarecând intrând în foc, nici cum văpaia de tine nu s'a apropiat!

Bucură-te cela ce prin minunea aceasta, pre domnitorul și pre toți cei ce priviau i-ai spăimântat; și pre aceia la dreapta credință, lui Hristos Dumnezeu i-ai câștigat!

Bucură-te cela ce te-ai ară-

tat și după moarte, mare făcător de minuni; tuturor celor ce au venit cu credință către sfințitele tale moaște cele izvorătoare de mir!

Bucură-te cela ce cântarea sfintei Treimi, cu bună credință ne-ai vestit-o; și Stăpânul Hristos Dumnezeu, în lumina cea întreit strălucitoare, a te desfătă te-a odihnit!

Bucură-te mare făcătorule de minuni, prea cuvioase părintele nostru Nicodime sfințite, și pururea laudate!

Sedealna Sfântului glas al 8-lea.

Podoble: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Pre pământ în trup ca un inger te-ai arătat, și ca un pom răsădit lângă apa înfrânării bine crescând, ai fost pusnicind. Pentru aceasta cu curgere lacrimilor tale, întinăciunea spălând, locaș dumnezeesc te-ai făcut, și de minuni făcător. Cela ce ai stins văpaia focului, care nici cum nu s'a atins de tine, oarecând cu minunea ta. Intru care Dumnezeu slăvindu-te, ai luat de la dânsul răsplătirea moștenirii celei de sus. Pre carele acum neîncetat roagă-l, să dea iertare de păcate, nouă celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă asemenea:

Ștrălucitul și luminatul praz-

nic al pomenirii tale, astăzi în biserica ta adunându-ne, îl prăznuim cu credință, chemând împreună cu noi la veselie toată laturea, și dănuind duhovnicește, ne bucurăm de trupul tău cel purtător de ostenele, ca de o vistierie mare prea fericite Părinte; că lăsând viața cea stricăcioasă, ai luat în Cer pe cea nestricăcioasă, și acolo aflând mărire, aicea minuni ai săvârșit, cuvioase sfînte Nicodime. Pentru aceasta roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de păcate, tuturor celor ce prăznuiesc cu dragoste sfînta pomenirea ta.

Și acum a praznicului, glas al 8-lea.

Podoble: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, să se veselească pămîntul, că s'a născut pre pămînt Mielușelul lui Dumnezeu, dând lumii mîntuire. Cuvîntul cel ce eră în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămînță, de carele maghii s'au spăimîntat, văzînd că se naște în Vitlem ca un prunc, acela pre carele îl slăvesc toate.

Peasna 4-a, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Tu pre calea cea strîmtă ai umblat prea cuvioase Părinte, tu cu postul trupul ți-ai topit mai presus de fire;

pentru aceasta adunarea vrăjmașilor, s'a minunat de răbdarea ta cea neclătită, sfînte Nicodime. Iară cetele îngerești au strigat: Slavă puterei tale Doamne!

Pre Dumnezeu cel bun și prea îndurat, cu lacrimi, și cu suspinuri, și cu inimă umilită, l-ai căutat sfînte Nicodime. Pentru aceea dobîndind dorirea, roagă-l prea cuvioase Părinte, să se milostivească spre sufletul meu cel dosădit, carele s'a alunecat în adîncul răutăților.

Slavă:

Brazdele sufletului tău, cu pâraele lacrimilor stropindu-le, sfînte Nicodime, ai sămănat cu adevărat sămînța faptelor bune, care bine lucrîndu-o cu ostenelele postnicești, ai secerat mănunchi, strîngînd rodiri în jitnițele tale, o prea fericite Părinte!

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești lauda creștinilor, ceeace nu știi de mire, folosi-toare și scăpare, zid și liman. Că duci rugăciunile către Fiul tău, prea nevinovată, și mîntu-ești din nevoi, pre cei ce cu credință te cunosc adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Dumnezeu fiind păcei...

Simțirile trupului înțelep-tește chivernisindu-ți turn

de bunătație-ai făcut prea fericite Nicodime; că mânie numai asupra șarpelui ai avut, iară toată dragostea ți-ai întors către Hristos Dumnezeu, Stăpânul cel iubitor de oameni.

Sluga ta Doamne, prea fericitul sfințitul Nicodim, lepădând grija cea de multe feluri, mintea sa neturburată o a făcut locaș ție, că iubind fericitele bunătați, s'a supus poruncilor Evangheliei tale, și luând Crucea ta, a urmat ție Stăpânului tuturor, bucurându-se.

Slavă :

Cu aripile smereniei ai sfărâmat cursele vrăjmașului, și arșița zilei purtând Părinte, bucuriei Domnului te-ai învrednicit. Pentru aceasta prea cuvioase sfințitule înălțându-te, te-ai făcut cetățean ceresc.

Și acum, a Născătoarei :

Sufletul meu cel ticălos și bolnav, pentru asuprelele lui Veliar, mă rog fă-l sănătos cu rugăciunile tale cele tari, Născătoare de Dumnezeu, și-mi trimite înmulțit de bucurie Darul tău Stăpână, prea curată Fecioară Marie.

Peasna 6-a, Irmos :

Pre Iona ca pre un prunc...

Nici asuprelele șarpelui n'au putut amăgi pe dumne-

zeescul tău slujitor Hristoase, nici focul ispitelor nu l-a înfricoșat; că viețuind pre pământ viață întocmai cu a îngerilor, cu dumnezești daruri l-ai împodobit, cu dreapta ta cea atotstăpânitoare.

Trasu-te-a pre tine sfințite Nicodime dragostea lui Dumnezeu, și lăsând desfătărilor trupești, acum te odihnești întru Hristos prea fericite; cu înfrânarea și cu rugăciunea, dragoste curată câștigându-ți, te-ai arătat oglindă neîntinată, și organ sfântului Duh.

Slavă :

Raza cea luminoasă și fără materie, luându-o în lăuntrul inimii tale, te-ai luminat sfințite Nicodime, pierzând toată negura patimilor; și trecând perețele cel din mijloc, te desfătezi prea fericite Părinte lângă sfânta Treime cea neizidită și nedespărțită.

Și acum, a Născătoarei :

Ceeace ai născut negrăit pre Hristos dătătorul luminii, carele s'a făcut trup, roagă-l Curată, cu oștile cele îngerești de sus, să-mi străluciască raza cea purtătoare de lumină, mie celui acoperit de păcate.

CONDACUL Sfântului, glas al 8-lea.

Ca cel împreună râvnitor

sfinților, și ca pre un Părinte mare, toată lavra ta cu credință te cinstește pre tine, sfințite Nicodime; pre carea cu rugăciunile tale, păzește-o Ferice, totdeauna nebiruită de toate nevoile, și neclătită, ca un cuvios Părinte, și pururea lăudat.

icos

Iubind prea cuvioase, poruncile lui Hristos cele dumnezeesti, și urând desfătarea lumii acesteia, cu grăbire ai trecut către acela, și te-ai făcut luminător, luminând marginile cu strălucire duhovnicească. Drept aceea, căzând înaintea ta, te rog: Luminează ochii mei cei sufletști, ca să laud nevoițele tale sfințite Nicodime, postirea și privegherea, lacrimile, chinurile și omorârea trupului, pentru fericită viața cea viitoare; în carea acum desfătându-te, roagă-te pentru noi toți, ca un cuvios Părinte și pururea lăudat.

Întru această zi, pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Nicodim sfințitul și Arhimandritul, din lavra sfintei monastiri Tismana.

Acest sfânt și prea cuvios Părinte, fost-a (dupre cum zic) de neam slavon, născut și crescut în buna credință; carele după ce a priimit sfântul și îngerescul chip al călugăriei și Darul preoției, a pustiicit prin multe și bogate locuri, adunând la sine toată buna faptă, prin iubire de os-

tenele și alte petreceri îmbunătățite. Și viind în părțile locului acestuia al Țarei Românești, multe trude și ostenințe sufletești a făcut, petrecând cu neîncetate rugăciuni prin pustiile pământului acestuia; (căci pe acele vremi foarte mari pustietăți erau). Și jertfelnice dumnezeesti a făcut, precum se povestește până în ziua de astăzi. Întâiu pe apa Motrului, unde acum este zidită mănăstirea ce se numește Motru; făcut-a și mănăstirea dela Vodița, pe numele sfântului Antonie cel mare, care a fost chinovie de mulți părinți și frați întru Hristos, întru care multă vreme a viețuit Sfântul. După aceea din descoperire dumnezească, a mers la locul ce se numește Tismana, unde din voia lui Dumnezeu, prin ale sale trude și ostenințe, a zidit jertfelnic lui Dumnezeu, și locaș de viață de obște, de mulți locuitori și dumnezeesti călugări. Cu cari călugări și frați întru Hristos, spre plăcere dumnezească viețuind și chip și pildă de fapte bune tuturor făcându-se, pre toți povățuindu-i la calea mântuirii i-a îndreptat. Și luând Sfântul dela Dumnezeu Dar de faceri de minuni, și putere asupra duhurilor celor necurate, multe și nenumărate minuni a făcut cât a trăit în viață, alungând dracii din oameni, și tămăduind toată boala și toată neputința. Se spune că și în foc a intrat și a ieșit nevătămat, încă nici de haine, nici de părul capului lui nu s'a atins focul; și alte minuni și nespuse lucruri cu puterea lui Hristos a făcut. Astfel ajungând până la adânci bătrânețe cu sfințenie, s'a mutat dintru această viață vremelnică, la viața cea cerească și netrecută, întru această lună în douăzeci și șase de zile. Și s'a îngropat cinstitele și sfintele sale moaște, în sfânta și dumnezească sa monastire Tismana, unde se face soborul și prăznuirea sa în tot anul; și mormântul său stă întru pomenire până în ziua de astăzi, cu candelă neadormită. Din care mormânt, după ce Dumnezeu l-a proslăvit moaștele sale cu mireasmă dumnezească de bun miros, și cu Dar de izvor de mir, și de facere de minuni și după sfârșit, scoase au fost și puse în sicriu, și așezate în lăuntru în sfânta biserică cu cinste, ca și moaștele sfântului Grigorie Decăpolitul în sfânta mănăstire Bistrița. Iară după trecerea a mulți ani, un Domn al ța-

rei aceștia, a vrut să ridice din mănăstirea Tismanei moaștele sfântului Nicodim, să le ducă în orașul București, ca să fie acolo stătătoare. Și nefiind voia Sfântului să se înstrăineze moaștele sale din locașul său, cu minune a făcut de s'a părăsit Domnul acela de acel sfat și lucru neplăcut Sfântului; și după aceea îndată s'a arătat în vedenie unuia din călugări, poruncindu-i să spue egumenului, să-i ascunză moaștele, și numai un deget să ia dela mâna sa, și să-l oprească pentru evlavia credincioșilor. Intru acest chip s'a arătat sfântul Nicodim și egumenului, poruncindu-i, precum și fratele acela îi spusese să facă. Și așa încredințându-se egumenul a luat un deget dela mâna Sfântului, și mir dela moaștele sale; care deget și sfântul mir în'un clondir de cositor, împreună și o Cruce de plumb, ce o purta Sfântul la grumazi, se află în sfânta monastire Tismana, până în ziua de astăzi, odoare duhovnicești cinstite și de mult preț; însă din sfântul mir nu este slobod nimănui a lua măcar cât de puțin, fără numai vasul a-l săruta și a se umplea de nespusă mireasmă dumnezească. În acest chip fiind ascunderea moaștelor Sfântului, multă vreme rămăsese de se știa numai din egumen în egumen, și de unul din frații monastirei. Iară mai pre urmă, din întâmplările vremilor, celor cu multe robii, au rămas moaștele Sfântului de tot tănuite și neștiute de nimenea până în ziua de astăzi. Poate că așa a fost voia Sfântului; măcar că destul sunt cele mai sus numite sfinte și cinstite odoare, spre mângâerea părinților mănăstirei, și a celorlalți locuitori creștini, prin care și acum se fac multe și nenumărate minuni. Duhurile necurate din oameni se alungă cu chemarea numelui Sfântului. Și vindecări de multe feluri de boale se dăruiesc, celor ce năzuiesc și aleargă cu credință către ajutorul Sfântului; apoi și păământul și țara aceasta se păzește cu rugăciunile și ajutorul sfântului Nicodim, de multe nevoi, precum și sfânta și dumnezească mănăstire Tismana, care ține și are în sine comoară de mult preț a sfintelor sale moaște, de multe bătăneli ale văzuților și nevăzuților vrăjmași este păzită și apărută totdeauna cu grabnică și călduroasă folosința sa. Pentru ale căruia sfinte rugăciuni, rugamu-

ne Hristoase Dumnezeuule, miluește-ne și ne mântuește pre noi Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii în buna credință...

Desfătărilor trupești omorându-ți și mânia înfrânându-ți sfințite Nicodime, ai luat răsplătirea moștenirii cei de sus, prea fericite Părinte, și îmbrăcându-te întru omorârea patimilor, ai mers la viața cea fără de sfârșit; unde acum cu bucurie cânti: Dumnezeuule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Ce cărarea cea dreaptă a faptelor bune călătorind, neabătându-te în lături prea Cuvioase Părinte, te-ai sălășluit în cetatea Edemului cea neștricăcioasă, unde acum cu veselie dulce cânti: Dumnezeuule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Slava prea sfintei Treimi cu bună credință vestindu-o, prea fericite Părinte, te-ai odihnit întru lumina cea întreit strălucitoare, sfințite Nicodime, unde acum cu bucurie cânti: Dumnezeuule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu ești Fecioară prea fericită, care din floare ai adus rodul

cel de mântuire, celor ce strigă cu credință Fiului tău: Dumnezeu al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna 8-a, Irmos :

Cuptorul cel răcorit...

Cela ce ești luminat cu fulgerile cele fără materie, ale luminii celei nespuse, sfințite Nicodime, scoate pe cei supărați de păcate, dintru întunerecul necazurilor. Și-i povățuește la lumina veseliei pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

Ziditorul patimilor, a zidit cumplit fărădelege pe spațele mele Mântuitorule, și nu pot eu robul tău a privi la tine. Ci pentru rugăciunile prea cuviosului tău Nicodim, Milostive milostivește-te spre mine păcătosul, și mă mântuește.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un râvnitor al lui Hristos, și slugă credincioasă, și împărțitor tainelor lui; îndreptător adevărat arătându-te sfințite Nicodime, ne rugăm ție, tămăduiește-ne patimile sufletelor și ale trupurilor noastre; ca să te laudăm în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre Hristos Fiul tău și Dumnezeuul nostru, să izbăvească pre cei supărați

de cumplite greșeli și să scape de amăgirile șarpelui, pre cei ce cântă: Binecuvântați pre Dumnezeu în veci.

La Peasna 9-a.

Ceea ce ești mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Pripelele cu Irmoasele praznicului, ca și ieri.

Peasna 9-a Irmos :

Taină streină văz...

Cela ce ești împreună cu sfintele cete ale tuturor sfinților, sfinte Nicodime, și împodobit cu dumnezească frumusețe prea cuvioase Părinte, ne rugăm ție: Roagă totdeauna pre Hristos Dumnezeu cel prea împodobit mai pre sus decât toată frumusețea, să împodobească inimile noastre cu dumnezeescul lui Dar.

Ca cela ce ești cu adevărat crin cu bun miros, al raiului celui înțelegător fericite Părinte, veselește tot sufletul cu rugăciunile tale sfințite Nicodime, și gonește imputiciunea patimilor mele; sănătate și Har mie dăruindu-mi prea Cuvioase

Slavă:

Adunarea călugărilor din cinstita lavra ta, bucurându-se te laudă, și totdeauna te ferici-m pre tine sfințite Nicodime, că cu cărmuirea Stăpânului tuturor ai ajuns la limanul vieții, prea cuvioase părinte; și te rogi lui Hristos Dumnezeu

să ne dea și nouă limanuri de mântuire și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Milostivește-te Doamne, milostivește-te, când vei vrea să judeci. Și să nu mă osândești pre mine atuncea în foc, nici cu mânia ta să mă cerți; pentru rugăciunile celeia ce te-a născut pre tine Hristoase Dumnezeu, și ale tuturor sfinților.

Catavasilie cu Pripelele lor.

SVETILNA Praznicului, însăși Podobia.

Cercetatu-ne-a pre noi de sus Mântuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei dintru întuneric și din umbră am aflat adevărul; că din Fecioară s'a născut Domnul.

Alta a Sfântului.

Inflorit-ai Părinte ca finicul precum zice David, și te-ai arătat locaș al prea sfântului Duh, și mărit te-ai arătat lumii; nu încetă dar rugându-te pentru noi, cari cinstim cu credință prea cinstită pomenirea ta, cuvioase părinte Nicodime.

Slavă:

Podobie: Cu duhul stând bătrânul.

Prea cinstită pomenirea ta a sosit astăzi, prea cuvioase Părinte, în cinstită lavra ta; chemând noi la veselie mulțimea a toată laturea credincio-

șilor, spre dănțuire de cântări, zicând către toți: Adunați-vă luminat, să prăznuim duhovnicește praznic de veselie și sfințit, lăudând și mărin cu psalmi și cu cântări, pre sfințitul Nicodim părintele nostru; cel ce se roagă Stăpânului Hristos, pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum, iar a Praznicului.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6; trei ale Praznicului și trei ale Sfântului.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea.

Veseliți-vă dreptilor...

De Dumnezeu Născătoare...

Veniți să laudăm pre Maica...

Caută-le înapoi la rând.

Alte stihiri ale Sfântului, glasul al 6-lea singur glasul.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Nicodime, toată înțelepciunea trupească o ai supus duhului; întărindu-te cu suferințele postirei, te-ai arătat strălucind ca aurul lămurit în ulcea, și te-ai făcut locaș prea sfântului Duh, adunând mulțimea călugărilor, și cu învățăturile tale i-ai chemat la înălțimea faptelor bune, ca pe o scară ce suela Cer. Adu-ți aminte Sfinte de noi cei ce cinstim pururea sfințită pomenirea ta, și te rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Strălucit-a astăzi prea luminată și întru tot prăznită po-

menirea ta, prea lăudate Nicodime, chemând adunarea cea numeroasă a pustnicilor și cuvioșilor, și îngerii împreună cu oamenii, către lauda celui în Treime închinat Hristos Dumnezeu nostru. Năzuind deci la sfințit sicriul moaștelor tale, luăm din destul daruri de tămăduiri, și prea slăvim pre Hristos cel ce te-a încununat pre tine; Mântuitorul sufletelor noastre.

De Dumnezeu purtătorule prea fericite Părinte, tu precum zice proorocul, cu lacrimi ai udat pământul, și n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătând dorul inimii către Hristos pre carele l-ai iubit; și așa te-ai făcut pildă călugărilor, și ai săvârșit tot felul de faptă bună. Pentru aceea te ferim, slăvind pre cel ce te-a prea mărit.

Slavă, glasul al 8-lea:

Pre cel ce este podoaba călugărilor și lauda sihaștrilor, izvorul minunilor și către Dumnezeu solitor nerușinat, adunându-ne o iubitorilor de praznic, să-l lăudăm cu laude de cântări, pre sfințitul Nicodim, zicând: Bucură-te îndreptătorule al călugărilor, închipuitorul și izvodul desăvârșit al vieții sihăstrești! Bucură-te luminătorul cel prea luminat, carele

luminezi pre toți cu luminile bunătăților! Bucură-te mângăitorul celor din nevoi, fierbinte părtinitor celor din primejdii, tămăduitor a tot felul de boale, și isgonitor duhurilor celor necurate, pentru toți cei ce aleargă la tine cu credință! Bucură-te cela ce cu trecerea ta prin foc, pre toți cei ce priveau i-ai spăimântat și pre cei rău credincioși către credința cea adevărată i-ai îndreptat! Pentru aceasta ne rugăm ție prea cuvioase Părinte nu încetă a te ruga Mântuitorului nostru Hristos Dumnezeu, pentru toată turma din cinstită lavra ta și pentru toți credincioșii, cari cinstesc cu laude și cu cântări prea sfântă adormirea ta, ca să câștige mântuire și mare milă.

Și acum, a praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi firea cea nevăzută, din Fecioară cu oamenii se unește; astăzi ființa cea nemăsurată în Vitleem cu scutece se înfașă; astăzi Dumnezeu prin stea pre maghi spre închinăciune îi aduce mai 'nainte vestind a sa îngropare cea de trei zile, adică prin aur și prin smirnă și tămâe; căruia cântăm: Cel ce te-ai întrupat din Fecioară Hristoase Dumnezeule, izbăvește sufletele noastre

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului Peasna 3 pe 4, și din canonul Sfântului, Peasna 6 pe 4. Prochimen: *Mărește suflete al meu pre Domnul... și al Sfântului: Cinstită este înaintea Domnului... Apostol către Evrei: Froților, cea ce sfințește... Altul către Galateni: Fraților, roada Duhului... Evanghelia dela Mateiu: Iară dacă s'au dus maghii... Alta a Sfântului tot dela Mateiu: Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu... Chinonicul praznicului, și al Sfântului: Intru pomenire veșnică va fi dreptul.*

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmplă sfântul Nicodim Duminică, să se mute în altă zi, când va vol cel mai mare. Iară de este hramul Sfântului, sau unde-i zac moaștele, să se cânte împreună cu a Învierii și cu a dumnezeieștilor Părinți.

VEZI: Acest tipic, s'a luat din tipicul cel mare, ce s'a tipărit în Iași din capetele cele pentru hramuri, cap. 18 pag 792.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La vecernia cea mică, Stihirile Învierii, 4, Slavă, a Sfântului, Și acum, a praznicului. La Stihioavnă, o Stihiră a Învierii, și a Sfântului, Stihioavna Vecerniei mari cu stihirile ei, Slavă a Sfântului, Și acum a praznicului. Troparul Învierii, și al dumnezeieștilor Părinți, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului. Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După Psalmul de seară, cântăm Fericit bărbatul, catisma toată; la Doamne strigat-am punem Stihirile pe 10; trei ale Învierii, patru ale Moșilor lui Dumnezeu cu cea de Slavă, și ale Sfântului trei. Slavă, a Sfântului, Și acum a Născătoarei glasului. Vohod. Prochimenul zilei, citirile Sfântului trei. La Litie Stihirile praznicului și ale Sfântului, Slavă, a Sfântului, Și acum a prazni-

cului, La Stihioavnă Stihirile Învierii, Slavă a Sfântului, Și acum, a praznicului. Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul, *Născătoare de Dumnezeu Fecioară*, odată, și al dumnezeieștilor Părinți, și unul al Sfântului; apoi binecuvântarea pâinilor. Fie numele Domnului... de trei ori, Slavă Și acum Psalm 33, și citire a Sfântului.

LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii odată și al dumnezeieștilor Părinți, Slavă al Sfântului, Și acum, al praznicului. După obișnuitele catisme, Sedelnele Învierii; apoi Polieleul și Psalmii cei aleși cu Pripelele Sfântului; Troparele Învierii, *Soborul ingeresc*, Ectenia și Ipacoi al glasului, și Sedelnele toate câte odată. Slava cea după Polieleu, Și acum a praznicului. Antifoanele glasului, Prochimen și Evanghelia Sfântului. Învieria lui Hristos văzând, și Psalm 50. Stihira Sfântului; Canoanele, al Învierii cu Irmosul pe 4, al dumnezeieștilor Părinți pe 4, al Sfântului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul dumnezeieștilor Părinți și Sedealna Sfântului; Slavă, a Părinților Și acum a praznicului, După a 6 Peasnă Condacul și Icosul Sfântului. La a 9 Peasnă cântăm: *Ceeace ești mai cinstită... Svetilna Învierii*, Slavă a Sfântului, Și acum a praznicului. La Hvalite Stihirile Învierii 4, și ale Sfântului cu Stihurile lor, 4. Slavă, a Sfântului, Și acum: *Prea binecuvântată ești... Slavoslovia cea mare*. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii numai, Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. Ceas 1, și Otpustul desăvârșit.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului, Peasna 3 pe 4, și a Sfântului, Peasna a 6, pe 4. Și cealaltă slujbă a dumnezeieștilor Părinți și a Sfântului.

VEZI: Sâmbătă după Nașterea lui Hristos, la Liturghie, Prochimenul, glas al 4: *Pomeni-voiu numele tău... Apostol către Ti-*

moteiu: Scoală-te Doamne întru odihna ta. Evanghelia dela Matei. Chinonicul: *Paharul mântuirii...*

DUMINICA

după Nașterea lui Hristos.

Facem pomenirea sfinților drepti, Iosif logodnicul, David împăratul și Iacov fratele Domnului.

Cade-se a ști, că după Nașterea lui Hristos, de se va întâmplă Duminica aceasta în 26, 27, 28, 29, și 30. Sâmbătă la Vecernia cea mică, Stihirile Învierii, și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE

După obiceiul Psalm, citim Catisma întâia toată.

La Doamne strigat-am, Stihirile Învierii trei și ale praznicului patru, cele ce sunt la însuși praznicul și ale sfinților trei, glas 1-lu. Podoble: Ceeace ești bucuria...

Pre părintele Domnului toți să-l laudăm, pre David împăratul, că dintru acesta a ieșit toiag Fecioara, și dintr'însa a răsărit floare Hristos, și pre Adam cu Eva din stricăciune i-a înnoit, ca un milostiv.

Proorociile proorocilor le-a văzut la bătrânețe arătat plinite cu adevărat Iosif logodnicul, învrednicindu-se logodirei celei streine, răspunsuri luând dela îngerii cei ce au strigat: Slavă lui Dumnezeu celui ce a dăruit pre pământ pace.

Pre fratele Domnului toți să-l laudăm, ca pre cel ce a

fost Arhiereu, și iarăși cu mucenia a strălucit vitejește. Pentru ale căruia rugăciuni lisuse Dumnezeu nostru, cel ce te-ai înfășat, și în peșteră și în iesle te-ai culcat, mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Slavă, glas al 6-lea.

Pomenirea săvârșim a lui David bine credinciosului împărat și prooroc, și a lui Iacov apostolului și întâiul Episcop. Că cu învățăturile lor izbăvind-ne de înșelăciune, slăvim pre Hristos cel ce a răsărit din Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, Dogmatica glasului. VOHOD, Prochimenul zilei. La Little, Stihirile praznicului le zicem ca la însăși praznicul, Slavă, Și acum:

Maghii Împărației perșilor...

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Învierii din Octolh.

Slavă, glas al 6-lea:

Pomenirea Arhiereilor, și stăpânire împăraților, și veselie a fost nașterea ta, și întru dânsa laudându-ne zicem: Tatăl nostru, carele ești în ceruri sfințească-se numele tău, iubitorule de oameni.

Și acum, glasul acelaș.

Dăntuesc toți îngerii în ceruri, și se bucură astăzi și săl-tează toată făptura pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem; că a încetat toată

înșelăciunea idolilor, și împărătește Hristos în veci.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de două ori, și al Sfinților, odată.
Iară unde nu este privilegie:

Troparul Învierii, Slavă, al Sfinților, glas al 2-lea:

Binevestește Iosife lui David dumnezeescului părinte minunile; pre Fecioara ai văzut născând, cu maghii te-ai închinat, cu păstorii ai slăvit, prin inger înștiințare ai luat. Roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a praznicului.

La Pavcerniță, după Sfinte Dumnezeule, Condacul dumnezeștilor Părinți, Slavă Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii, de două ori. Slavă, al Sfinților, Și acum al Praznicului.

După obișnuitele Stihologii, Sedelmele Învierii cu ale Născătoarei lor, și citire. Apoi Fericiți cei fără prihană, Soborul ingeresc. Ipacoi, Antifoanele și prochimenul glasului. Evanghelia învierii Învierii lui Hristos, Psalm 50, și Stihira Învierii.

CANOANELE.

Al Învierii cu Irmosul pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe două, al praznicului pe 4, și al dumnezeștilor Părinți pe 4.

Iară de este în 26 de zile, zicem Canonul Învierii, cu Irmosul pe 4, ale praznicului amândouă Canoanele pe 6, și al dumnezeștilor Părinți pe 4.

CANONUL Părinților.

Facerea lui Cosma monahul.

Peasna 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu ție Doamne Dumnezeul meu...

Cânt ție Doamne Dumnezeul meu, că din sfânt

pântecele Fecioarei îmbrăcându-te în om negrăit, l-ai înnoit ca un milostiv.

Ă stăzi păstorii teologhiesc împreună cu îngerii, cântând cântare luminată; și maghii daruri aduc, celui ce s'a făcut cu trupul prunc.

Slavă întru cei de sus! Cetele îngeresti au stătut în Vitlem înaintea păstorilor, zicând. Cu carii împreună să lăudăm pre cel ce a binevoit a se întrupa.

Slavă:

Căți săvârșim cele de naștere ale celui ce s'a întrupat pentru noi, cu bucurie să lăudăm pre Iacov fratele lui Dumnezeu, și pre David părintele Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

David al lui Dumnezeu părinte, laudă cu alăuta pre Cuvântul cel ce s'a întrupat din rădăcina lui Iesseiu, carele a tras la sine pre dreptul Iacov.

Calaavsie:

Hristos se naște slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Intărirea celor ce nădăjduesc...

Pre Hristos cela ce s'a născut cu trup din Feciora Maria, mai presus de fire, cu îngerii toți să-l lăudăm, strigând: Slavă întru cei de sus!

Să se veselească cerurile, să dănțuiască tot pământul, cântând astăzi celui ce s'a născut: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă :

Praznicul cel de toți prăznuit al celui ce s'a micșorat pentru noi, să-l cinstim împreună cu David și cu Iacov, cu cântări duple vrednicie.

Și acum a Născătoarei :

Ca un mire din camară din pânțele de maică va ieși Domnul, a zis David; pre carele acum împreună cu Iacov să-i laudăm.

Condacul, și Icozul praznicului.
Sedealna, glasul I-lu.

Podobie : Ceata îngerească.

Tatălui ceresc slujitor cu adevărat te-ai făcut Iosife, și tată te-ai socotit Fiului celui fără început, ce s'a făcut prunc cu trupul. Pentru aceasta astăzi prăznuim sfântă pomenirea ta întru veselia inimii, laudându-te cu credință.

Slavă, și acum.

Ceata proorocilor prăznuiește dumnezeiește minunea ce s'a făcut întru tine o Fecioară! că pre Dumnezeu întrupat pe pământ l-ai născut. Pentru aceasta îngerii cu păstorii cântă, și maghii cu credință împreună

cu Iosif, vestesc minunile, lui David dumnezeescului părinte.

Peasna 4-a. Irmos :

De venirea ta pre pământ Hristoase...

Cea negrăită smerirea Cuvântului lui Dumnezeu cu ochii minții mai 'nainte văzându-o Avvacum, a strigat: Dela amiazăzi va veni Dumnezeu, Mântuitorul nostru.

Înainte ieslei tale celei de Dumnezeu priimitoare, au statut oștile celor fără de trupuri, Fiule al lui Dumnezeu, slăvind nașterea ta cea mai presus de cuvânt, cu cutremur și cu spaimă.

Cu maghii Stăpânului să ne închinăm, cu îngerii și cu păstorii să dănțuim, strigând cu dumnezeiească cuviință: Slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu.

Slavă :

Cel ce împărătește preste toți împărații, Hristos, duple trup din sămânța lui David născându-se, pre Iacov cel ales l-a priimit frate, precum a binevoit.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce din Fecioara s'a arătat cu trup Dumnezeu și Domnul a proslăvit pomenirea voa-

stră sfinților, Iacove cel mai ales dintre apostoli, și Davide prea fericite.

Peasna 5-a, Irmos.

Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce din curata Fecioară ai binevoit a te naște Dumnezeu întrupându-te, slavă ție! Slavă ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai născut din Fecioară, și ai luminat pomenirea lui David și a lui Iacov, slavă ție! Slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Cela ce te-ai îmbrăcat în chip de rob Cuvinte, din pânțecă prea curat, slavă ție! Slavă ție Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Slavă:

Pre carele proorocul David ploaie pre lână l-a numit prin dumnezeiasca însuflare, Iacov, pre acela l-a propoveduit pre Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul îngerului aduce ție Fecioară, fără tăcere, făptura: Bucură-te prea curată Maica lui Iisus Fiul lui Dumnezeu.

Peasna 6-a, Irmos:

Strigat-a mai înainte...

Strigat-a cu prea slăvire cetele îngeresti, privind nașterea ta cea înfricoșată Doam-

ne: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, că s'a născut pre pământ acum.

Voit-ai a te naște din Fecioară ca un om, în vremile cele de apoi, cela ce din Tatăl mai înainte de veci te-ai născut ca un Dumnezeu; ca pre Adam cel stricat iarăși să-l zidești, ca un iubitor de oameni.

Șezut-ai precum te-ai jurat Doamne, pre scaunul proorocului tău David, eșind din rodul pântecelui lui, și lui Iacov scaunul Bisericii i-ai dat Hristoase.

Ștăut-au spăimântându-se cetele cerești înaintea peșterii, și au lăudat Nașterea cea prea curată, fără tăcere: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu cântând.

Slavă:

Impăratul David prooroc minunat, și strămoș dumnezeieștii întrupări s'a arătat, iară Iacov ucenic și întâiu Episcop s'a făcut.

Și acum, a Născătoarei:

Rugămu-ne, roagă-te pentru robii tăi Fecioară de Dumnezeu Născătoare, celui ce s'a întrupat din tine; că pre tine una folositoarea noastră te știm.

CONDACUL Sfinților, glasul al 3-lea:

Podoble: Fecioara astăzi...

De veselie astăzi se umple

dumnezeescul David, și Iosif împreună cu Iacov laudă aduce; pentru că luând cunună pentru înrudirea cu Hristos, se bucură; și pre cel ce s'a născut negrăit pre pământ, îl laudă, și strigă: Mântuește îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

ICOS.

Cu sfat negrăit se naște cu trup cel fără trup; se cuprinde acum cu trupul cel necuprins și păzește nemișcat amândouă firele; început ia cel din fire fără început, și unul cel mai pre sus de ani, prunc se vede, cel prea desăvârșit; pre mâini se poartă cea ce poartă toate. Pentru aceasta pre cei cinstiți cu neamul lui, îi încununează ca un Dumnezeu cu a sa naștere; pre care mărimdu-i cu credință, fără tăcere strigăm: Mântuește îndurate pre cei ce te cinstesc pre tine.

La Duminica după Nașterea lui Hristos, pomenirea sfinților și dreptilor ai lui Dumnezeu Părinți, Iosif logodnicul sfintei Fecioare, Stăpânei Noastre de Dumnezeu Născătoarei, a lui Iacov, fratele Domnului, și a lui David proorocul și împăratul.

Stih: Cinstesc pre Iosif logodnicul Fecioarei, ca cel ce singur s'a ales păzitor fecioriei ei,

Tu ești fiu tâmplarului, dar frate Domnului, carele pre toate le-a stolerit cu cuvântul Fericit.

Daide văzând acum duple trup pre Hristos din coapsele tale, sălțeară și te veselește.

David proorocul și împăratul eră fecior lui Iesseiu, pre acesta a învățat proorocul Natan legea Domnului, și a proorocit patruzeci de ani, și a apucat înainte de Intruparea lui Hristos, cu nouă sute nouă zeci și nouă de ani, și eră în Gavaa, și a văzut

Natan, că David vrea să se facă călcător legii cu Vîrsavia, și grăbind să meargă să-l spue, s'a zăticnit de diavolul, de vreme ce a aflat în drum zăcând un om mort, gol, junghiat, și a rămas acolo, ca să îngroape pre mort, și întru aceea noapte a cunoscut că a făcut David păcatul, și s'a întors înapoi plângând. Iară dacă a omorît David pre bărbatul ei, a trimis Dumnezeu pre Natan proorocul, ca să-l înfrunteze, și plângându-l mult David, și dacă a îmbătrânit foarte, a murit, și s'a îngropat la pământul său cu părinții săi. Și se face soborul lui la biserica cea mare, și în biserica sfântului apostol Iacov, fratele Domnului, înlăuntru în cinstita biserică a prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei din Halcopratia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a, Irmos:

Tinerii lui Avraam...

În Vitleem slăvind păstorii pre cel născut din Fecioară, au vestit pre Mântuitorul și Domnul, cel ce s'a arătat pre pământ, ca să mântuiască neamul omenesc.

De nașterea ce mai pre sus de cuvânt, a Născătoarei de Dumnezeu Mariei, cetele îngerești mirându-se au strigat: Slavă întru cei de sus Dumnezeului nostru, și pre pământ pace.

Decât Heruvimii mai înaltă te-ai arătat Fecioară, purtând în brațele tale pre cel ce se poartă de dâșii; pre carele nu încetă rugându-l pururea, cu să ne mântuiască pre noi.

Țăducătorul de mireasă Da-

vid, și dumnezeescul Iacov împodobitor fiind de cămară Bisericeii, a zis: Cea ce te-ai întrupat pentru noi Hristoase, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cea ce între prooroci ești împărat, și între împărați prooroc, cântă împreună cu Iacov de Dumnezeu înțeleptul, și cu noi: Cea ce pentru noi te-ai întrupat Hristoase, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

În rugul cel nears și în cup-torul cel răcorit mai 'nainte inchipuindu-te Maică prea curată, ai născut fără sămânță pre Dumnezeu întrupat, curată binecuvântată.

Peasna 8-a Irmos;

Pre Împăratul Hristos...

Pre Împăratul Hristos, pre carele l-au vestit în Vitleem păstorii, și steaua l-a arătat, în chip de rob; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos cel ce s'a născut, căruia s'a închinat maghii cu daruri, și Dumnezeu l-a cuvântat oștile îngerești; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre Hristos cel ce s'a în-

trupat, pre carele l-au propovedit puterile cerești, și pre carele cei cu ochi mulți neîncetat îl laudă; toate lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Hristos cel ce s'a întrupat, pre carele l-a proorocit David al lui Dumnezeu părinte, și popoarelor l-a propovedit Iacov; toate lucrurile lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii,

Și acum, a Născătoarei:

Pre Împăratul Hristos, pre carele l-a născut nouă Fecioara Maria, și după naștere a rămas Fecioară curată; toate lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Moisi în munte a văzut...

Pre Cuvântul și Fiul cel mai 'nainte de veci, negrăit născut din Tatăl, pre acestă în vremile cele mai de pe urmă cu trup astăzi Fecioara l-a născut; pre carele îl laudă păstorii cu îngerii strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu.

Steaua văzându-o maghii cu chip strein, la dânsul a venit, căutând pre cel născut. Pre carele aflându-l, cu daruri l-au

cinstit, cu aur și cu tămâe și cu smirnă, strigând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut.

Vitleeme acum te veselește, cetate făcându-te noului David, și tu Sioane mitropolia bisericilor vestește, privind acum veselia cea deobște a Impăratului tuturor, și a robilor lui.

Lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară, toată făptura cu cutremur i-a slujit: Cerurile cu steaua, pământul cu ieslea, muntele cu peștera, maghii cu daruri, păstorii cu minunea, îngerii aducându-i cântare.

Slavă:

Impărat din păstor de demult David s'a făcut, iară tu Iacove din seminția Iudei cea împărătească, păstor te-ai arătat turmei celui ce s'a întrupat, Mielului celui prea înalt, și Fiului lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Oștile îngerești te slăvesc pre tine de Dumnezeu Născătoare, și neamul omenesc neîncetat cu cântări te cinstește, că cu dumnezeiasca naștere ai unit pre pământeni cu cei cerești. Pentru aceasta pre tine te laudăm.

SVETILNA Invierei.

Slavă, a Sfinților.

Podoble: Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Iacov prea slăvitul fratele Domnului, să laudăm pre David al lui Dumnezeu părinte, și pre Dumnezeescul Iosif, logodnicul Născătoarei de Dumnezeu; că dumnezeieștii Nașterii lui Hristos au slujit cu dumnezeiască cuviință în cetatea Vitleemului, cu îngerii, cu maghii și cu păstorii; acelaia cântând cântare, ca unui Dumnezeu și Stăpân.

Și acum a paznicului:

LA HVALITIE

Patru Stihiri ale Invierei din Octoih, și patru ale paznicului cu silurile tot glasul al 4-lea.

Veseliți-vă dreptilor...

Slavă, glasul al 8-lea, a lui Anatolie.

Sângele și focul, și fume-garea de fum, minunile care mai 'nainte le-a văzut Ioil pre pământ; sângele este Întruparea, focul Dumnezeirea, iară fumegarea de fum Duhul sfânt, carele s'a pogorât preste Fecioară, și lumea a umplut de mireazmă. Mare este taina întrupării tale, Doamne slavă ție.

Și acum:

Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

SLAVOSLOVIA cea mare.

Troparul Invierei și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei, La Ceasuri, Troparul Invierei, Slavă, al praznicului, Și acum, al Născătoarei ceasului, și Troparul Sfinților,

le zicem schimbându-le. După Tatăl nostru, Condacul praznicului și al Sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului ale praznicului Peasna 3 a pe 4, și ale Sfinților, Peasna 6-a pe 4. După Vohod Troparul Invierei, al praznicului, și al Sfinților. Slavă, Condacul Sfinților, Și acum al praznicului. Apostol către Galateni: *Fraților, arăt vouă că Evanghelia care s'a binevestit de mine...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară dupăce s'au dus maghi, iată ingerul Domnului...* apoi a Duminicei rândului.

CHINONICUL.

Lăudați pre Domnul din ceruri...

Și al Sfinților.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

Arătare pentru Apostoli și Evangeliile care sunt ale Sâmbetei și ale Duminicei cei după Nașterea lui Hristos; și ale celeilalte Sâmbete și Duminici, înaintea dumnezeestei Arătări.

CADE-SE A ȘTI:

De se va întâmpla Nașterea lui Hristos Duminică:

Atuncea întru Nașterea lui Hristos și între dumnezeasca Arătare, este numai o Sâmbătă și o Duminică. Și cântăm Duminica cea după Nașterea lui Hristos, a doua zi Luni, Decembrie în 26 după cum s'a arătat Luni la rând, și citim la Liturghie Apostolul și Evanghelia Duminicei, celei după Nașterea lui Hristos; iară Apostolul și Evanghelia Sâmbetei cei după Nașterea lui Hristos, le citim Sâmbătă la odovania praznicului, întâi aceste, apoi a Sâmbetei celei din 'naintea dumnezeestei Arătări. Prochimenul, Aliluia și Chinonicul praznicului iară Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Duminicei înaintea dumnezeestei Arătări, le citim în ziua dintâiu a lui Ianuarie.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Luni.

Atuncea între Nașterea lui Hristos, și între dumnezeasca Arătare, este o Sâmbătă și o Duminică. Și Sâmbăta cea după Nașterea lui Hristos o punem Decembrie în 30. Și la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul le citim, mai întâiu ale Sâmbetei celei după Naștere, apoi Apostolul și Evanghelia Sâmbetei celei înaintea dumnezeestei Arătări. Și a Duminicei cei după Naștere, le citim la Liturghie în odovania praznicului. Iară a Duminicei înaintea dumnezeestei Arătări, le citim în Ianuarie întâiu, precum s'a arătat mai sus.

Iară de va fi Nașterea lui Hristos, Marți.

Atuncea între Nașterea lui Hristos, și între dumnezeasca Arătare, sunt două Sâmbete și o Duminică. Și Sâmbăta care este după Naștere, atunci este Decembrie în 29. La Liturghie, Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia și Chinonicul le cântăm mai întâiu ale Sâmbetei cei după Naștere, apoi ale pruncilor. Iară a Duminicei celei după Naștere cântăm slujba, în 30 Decembrie. Iară ale Duminicei înaintea dumnezeestei Arătări, Prochimen, Apostol, Aliluia, Evanghelia, le citim în 1 Ianuarie, mai întâiu ale înaintea dumnezeestei Arătări, apoi ale Taerei împrejur și ale marelui Vasile.

Iară de se va întâmpla Nașterea lui Hristos Miercuri, Joi sau Vineri:

Atuncea între Nașterea și între dumnezeasca Arătare, sunt două Sâmbete și două Duminici. Deci în Sâmbăta și în Duminica cea dintâiu, se citesc Apostolii și Evangheliile Sâmbetei și ale Duminicei după Nașterea lui Hristos; iară întru a doua Sâmbătă și Duminică se citesc ale Sâmbetei și Duminicei înaintea dumnezeestei Arătări.

Iată de este Nașterea lui Hristos Sâmbătă:

Atuncea între Nașterea și între dumnezeasca Arătare, sunt două Duminici și o Sâmbătă, și Duminica care este a doua zi după Naștere, o cântăm a doua zi după Naștere, Duminică, precum s'a arătat la rând. Iară odovania praznicului Nașterii se face Vineri, și cântăm slujba Nașterii lui Hristos, du-

pre cum s'a arătat la rând. Numai la Liturghie, Prochimen, Aliluia și Chinonicul praznicului, iară Apostolul și Evanghelia Sâmbetei celei după Nașterea lui Hristos și Apostolul și Evanghelia Sâmbetei, celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, le citim în întâia zi a lui Ianuarie, la Liturghie mai 'nainte ale Tăerei împrejur, și ale Sâmbetei celei din 'nainte Arătării lui Dumnezeu și pre urmă ale sfântului Vasilie. Iară a doua zi în Duminica cea de rând, la Utrenle citim Evanghelia Invierei. Iară la Liturghie, Prochimen, Apostol, Aliluia și Evanghelia, mai întâi a Duminicei celei mai 'nainte de Arătarea lui Dumnezeu, apoi a rândului, dacă nu este întoarcerea Evangheliilor, și pre urmă a Sfântului de rând. Chinonicul: Laudați pre Domnul din ceruri... și al Sfântului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul apostol întâiul mucenic și Arhidiacon Ștefan, și prea cuviosul părintele nostru Teodor însemnatul, fratele lui Teofan făcătorul de Canoane.

După obișnuitul Psalm, cântăm.

Fericit bărbatul... Starea întâia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, trei ale Apostolului și trei ale Cuviosului.

Stihirile Apostolului glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

✓ **C**u Darul Duhului luminându-ți mintea te-ai arătat la chip ca un înger Ștefane, strălucindu-ți trupul cu strălucirea cea din lăuntru, și arătând raza sufletului celor ce priviau; prin care ai dobândit și privirea la lumină, cerurile cu prea mărire deschizându-se ție, începutul mucenicilor și lauda.

✓ **C**a niște trepte și scări la cereasca suire, s'au făcut ție zvârliturile de pietre; prin care suindu-te, ai văzut pre Domnul stând deadreapta Tatălui, tinzându-ți ție dupre nume anume cunună, cu dreapta cea de viață purtătoare; înaintea căruia stai aproape ca un bun biruitor, și început al mucenicilor.

Cu semne și cu minuni și cu învățături strălucind, ai stins adunarea celor fărădelege, și de dânșii fiind ucis și cu pietre improșcat, te-ai rugat pentru iertarea celor ce te ucidău, urmând glasului Mântuitorului, întru ale căruia mâini ți-ai dat duhul, prea sfințite Ștefane.

Alte Stihiri, ale Cuviosului.

Glasul și Podobia aceeași.

Preste suferințele străinătății ți s'au adaus ranele isgonirei Cuvioase, din răutatea celui ce ocârmuiă fărădelege scaunul cel dupre lege, și cumplit turbură legile credinței; carele a surpat și icoana cea prea curată a Mântuitorului; pre carele cu dumnezeescul Dar l-ai rușinat Cuvioase, sluga lui Hristos.

Nici temnița, nici strâmtorairea, nici întunecul cel neluminos, nici bătăile, nici ranele,

n'au putut să te despartă pre tine Teodore, de dragostea lui Hristos; nici boala cea cumplită, îndelungată și nesuferită, nici lipsa hranei, grăitorule de cele dumnezeiești; ci vitejește le-ai răbdut, văzând mai 'nainte răsplătirile ostenelilor tale.

În loc de supărări odihnă, în loc de dureri desfătare, în loc de întunec lumină, ți-a dăruit ție puitorul de nevoițe cel drept, și în loc de scris pe fața ta, te-ai scris în cartea vieții, și în Biserica celor întâiu născuți împărtășindu-te întru cele de sus, ai mers cu bucurie către prăznuirea îngerilor.

Slavă, glasul al 2-lea, a lui Anatole:

Împăratului și Stăpânului tuturor, celui ce s'a născut pre pământ, cunună prea strălucită se aduce; nu din pietre scumpe făcută, ci din sânziurile sale înflorită! Ci veniți o iubitorilor de mucenici, flori de cântări culegând, capetele să ne încununăm, și cântări cântând să zicem: Cea ce cu înțelepciunea și cu Darul ți-ai luminat sufletul, întâiule mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cere nouă pace și mare milă.

Și acum. a praznicului, asemenea :

✓ **M**are și prea slăvită minune s'a săvârșit astăzi, Fecioara naște, și pântecele nu i se

strică; Cuvântul se întrupează și de Tatăl nu se desparte; îngerii cu păstorii slăvesc, și noi împreună cu dâșii strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace!

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei și citirile.

Din soborniceasca întâia carte a sfântului apostol Petru cetire.

Cap. 1, Vers 1:

Petru Apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei. Dupre cea mai înainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos, Dar vouă și pace să se înmulțească. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-a născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morți. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și nevestejită, păzită în ceruri pentru voi, carii sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire gata a se arată în vremea de apoi. Întru carea vă bucurați acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispile. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel peritor și prin foc lămurit să se afle spre laudă și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos, pre carele nevăzându-l iubiți, întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită. Luând sfârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor. Pentru carea mântuire au căutat și au cercetat proorocii, carii au proorocit pentru Darul ce eră să fie spre voi. Cercetând în carea și în ce fel de vreme le arată Duhul lui Hristos, carele eră întru dâșii, mai 'nainte mărturisind de patimile lui Hristos, și de slavele cele după aceea. Cărora s'au descoperit, că nu lor însuși, ci nouă slujia acestea, care acum s'au vestit vouă întru Duhul sfânt cel trimis din Cer, spre care doresc îngerli să

privească. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre Darul care se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fiii ascultării, ne prefăcându-vă cu poftele cele mai înainte ale necunoștinței voastre, ci după Sfântul carele v'a chemat pre voi și voi fiți sfinți întru toată petrecerea. Căci scris este: *Fiiți sfinți, că eu Sfânt sunt.* Și dacă chemați Tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor după lucrul fiececărui, întru frica vremii vieții voastre să o petreceți. Știind că nu cu argint sau cu aur, care se strică v'ați izbăvit de petrecerea voastră cea deșartă, carea eră dela părinți dată ci cu scump sângele ca al unui miel nevinovat și nespurcat al lui Hristos, carele eră cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dară s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi, cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu carele l'a înviat pre el din morți și i-a dat lui slavă, ca credința voastră și nădejdea să fie întru Dumnezeu curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, din inima curată iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul. Fiind născuți adouă oară, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu, și carele petrece în veac. Pentru că tot trupul este ca iarba și toată slava omului ca floarea ierbei. Uscatu-s'a iarba și flocirea ei a căzut. Iară cuvântul Domnului rămâne în veac, și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi. Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pizmele și toate clevetirile, ca niște prunci de curând născuți, să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul. Către carele apropiindu-vă, cela ce este Piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebagată în seamă, iară la Dumnezeu aleasă și scumpă, și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă zidiți casa duhovnicească, Preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos. Pentru că scris este în Scriptură: Iată pun în Sion Piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă. și cela ce va crede întru dânsa nu se va rușina.

Din soborniceasca Carte a sfântului apostol Petru citire.

Cap II, Vers 21:

Iubiților, Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Carele ocărându-se, împotriva nu a ocărit, pătimind, nu a îngrozit, ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele păcatele noastre însuș le-a ridicat în trupul său pre lemn, că păcatelor murind, să viețuim dreptății, cu a carula rană v'ați vindecat. Că erați ca niște oi rătăcite, și v'ați întors acum la Păstorul și păzitorul sufletelor voastre. Așijderea și femeile plecându-vă bărbaților voștri, că de și nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin vieața femeilor fără de cuvânt să se dobândească. Văzând vieața voastră cea dimpreună curată întru frică. A căroră podoabă să fie nu cea din afară a împletirii părului și a înfașurăturii aurului sau a îmbrăcăminții hainelor, ci omul cel ascuns al inimii, întru nestricăciunea Duhului celui blând și lin, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preț. Că așa odinioară și sfintele femei, cari nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților săi. Precum Sara ascultă pre Avraam, domn pre acela chemându-l, căreia v'ați făcut fii, făcând bine, și netemându-vă de nici o frică. Bărbați așijderea împreună locuind cu femeile sale cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste ca și celor împreună moștenitoare Darului vieții, ca să nu se curmeze rugăciuni voastre. Iară la sfârșit tot să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți, ne răsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci dimpotrivă, binecuvântând, știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

Dela înțelepciunea lui Solomon citire.

Cap. al 4-lea. Vers al 7-lea.

Dreptul de va ajunge să se sfârșască, întru odihnă va fi; că bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor, și căruntețele sunt înțelepciunea oamenilor, și vârsta

bătrânețelor viață nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, și viețuind întru păcătoși, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea minții lui sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune, și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârșindu-se preste puțin, a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s'a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății; și popoarele văzând și necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta, că Dar și mila este între cuvioșii lui, și cercetare întru aleșii lui.

LA LITIE.

Stihirile Sfântului, glas al 2-lea.
A lui Anatolie.

Pre întâiul mucenic, și viteazul slujitor al lui Hristos, pre Stefan întâiul diacon după vrednicie să-l cinstim; că acesta stând în mijlocul celor fărădelege, a văzut pre Fiul deadreapta Tatălui.

Glas al 4-lea, a lui Ioan Monahul.

Stefane mărite, cerescule cetățean și slugă a lui Hristos fericite, fă rugăciune pentru sufletele noastre.

Stefan începutul cel bun al mucenicilor cel plin de Dar și de putere, carele a făcut semne și minuni mari în popor, de cei fărădelege cu pietre s'a ucis, dar a strălucit ca un inger, și a văzut slava ta, a celui ce te-ai întrupat pentru noi deadreapta puterii, și cu Darul Duhului la ceruri s'a ridicat. Și pentru aceasta cu cetele îngerești sălășluindu-se,

se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Stefane dintre mucenici întâi pătimitorule, temelia ucenicilor, alesul apostolilor, strălucește pre cei ce săvârșesc luminatul tău praznic, cu lumină neapusă, alungând întunerecul păcatului; Dar și milă dă robilor tăi, și-i îndreaptă către veșnica viață, cu rugăciunile tale.

Cunună darurilor, creștetul tău Stefane mucenice al lui Hristos, după nume primind cunună, ca un gherdan de aur al bunătăților ai pus împrejurul grumazului tău; fost-ai prea înțeleaptă sălășluire a înțelepciunii pre care o ai cinstit, câștigându-o ție iubită; pentru care te-ai cinstit cu mărire și cu bun Dar.

Cunună cu adevărat cinstită, te-ai adus Împăratului și Dumnezeu, Apostole, cu improșcările pietrelor, cuvântător și mult cinstit, mai mult decât cu aur și cu pietre scumpe te-ai încununat cu mărire și cu bune daruri, Stefane prea cinstite, întâiule pătimitor al mucenicilor și dulce lucru și nume, pomeneste-ne pre noi, pre toți.

Slavă a Sfântului, glasul 1-lu.

Cunună mucenicească să

împletim credincioșilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta a pregătit calea mucenicilor, și cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Și acum, a praznicului, glas al 5-lea, a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firele se înnoesc, și Dumnezeu om se face. Ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nerăbdând nici amestecare, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului glas al 2-lea.

Podoble: Ceeace ești bucuria..

Pre cel ce mai 'nainte de veci din Tatăl a răsărit, și ca un fiu este pururea în sânul Părintelui, iarăși mai pe urmă în brațe de Maică ca pe un scaun a șezut, și acum închinat fiind de îngeri, de păstori și de maghi, să-l laudăm.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea, până voi pune pre văjmașii tăi așternut picioarelor tale.

În Vitleem adunându-ne credincioșilor, să vedem pre Făcătorul a toate culcat în iesle, și pre cei din pământul Haldeilor, ce i-a adus lui Dar bun de trei materii, ca unui împărat și Dumnezeu, și pen-

tru noi ca unui mort de trei zile.

Stih:

Din pânțele mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Din Fecioară te-ai născut în peșteră, și oștile îngerești au statut înainte strigând ție: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce s'a născut în chip de rob, și a înnoit lumea în pânțele Fecioarei și Maicei cele fără de bărbat.

Slavă a Sfântului, glasul al 6-lea, a lui Anatolie.

Întâiu între mucenici te-ai arătat și între diaconi, Stefane fericite, podoaba pătimitorilor, lauda credincioșilor și mărirea dreptilor. Cere celor ce prăznuesc cinstită pomenirea ta, ca cel ce stai înaintea scaunului lui Hristos Împăratului tuturor, ca să ne învrednicească curățirii de greșeli, și Împărăției cerurilor.

Și acum, a praznicului asemenea.

Dăntuesc îngerii toți în ceruri, se bucură astăzi și sălteză toată făptura, pentru Domnul Mântuitorul, cel ce s'a născut în Vitleem. Că toată înșelăciunea idolească a încetat, și împărățește Hristos în veci.

Troparul întâiului mucenic, glasul al 4-lea.

Cu nevointă bună te-ai ne-

voit întâiule mucenice al lui Hristos și Apostole, și păgânătatea tiranilor ai vădit; că cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus, și către Dumnezeu ai glăsuț, strigând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta.

Slavă al Cuviosului, glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

**Caută la sfârșitul cărțel.
Și acum al praznicului.**

Nașterea ta Hristoase Dumnezeu! nostru...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul praznicului odată, și al întâiului mucenic. Slavă al Cuviosului. Și acum, iarăși al praznicului. După întâia Stihologhie, Sedealna întâiului, mucenic, glas 1-iu.

Podoble : Mormântul tău...

Cetele mucenicilor cinstesc sfântă pomenirea ta, cu cântări și cu laude Apostole; că prin luminatul tău suflet, frumusețea lor o au priimit. Pentru aceea cinstita Biserică mărindu-te astăzi, proslăvește pre împăratul carele s'a născut, pre unul iubitorul de oameni.

De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului, glasul 1-lu.

Podoble : Piatra fiind pecetluită...

Cela ce șezi pre scaunul cel în chipul focului întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început, și cu dumne-

zeescul tău Duh, bine ai voit a te naște cu trup din Fecioara, ceea ce nu știe de bărbat, Iisuse. Pentru aceasta și steaua pre tine maghilor din Persida te-a arătat. Slavă sfatului tău celui prea bun; slavă arătării tale; slavă smereniei tale celei desăvârșit pentru noi.

După a doua Stihologhie, Sedealna întâiului mucenic glasul al 3-lea.

Podoble : Dumnezeștei credințe...

Piatra scumpă a Bisericei, păstrată în visteriile cerești ai fost, întâiule mucenice Stefane. Pre necredincioșii Evrei i-ai înfruntat, și paharul pătimirei, prin uciderea cu pietre, l'ai băut; întâiule pătimitor al mucenicilor, lui Hristos Dumnezeu roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă. **De două ori.**

Slavă, și acum, a praznicului glas al 4-lea.

Podoble : Spăimântatu-s'a Iosif...

Cel neîncăput nicăirea, cum s'a încăput în pânțece? Cel ce este în sânurile Tatălui, cum în brațe de maică se ține? Cu adevărat precum a știut, precum a voit, și precum bine a tocmi. Că fără trup fiind, s'a întrupat de bună voie; și s'a făcut pentru noi cel ce eră, ceea ce n'a fost, și nelipsind de fire, s'a împărțit amestecării noastre. Indoit s'a născut Hristos, vrând să îplinească lumea cea de sus.

După Poilleu, Sedaalna glasul 1-lu.

Podoble: Mormântul tău...

Ăpostole al lui Hristos, cel mai întâiu între diaconi, întâiule mucenice înțelepte, cununa mucenicilor, cea ce marginile lumii le-ai sfântit cu chinurile tale, și cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, scapă precei ce te cinstesc de toate nevoile, prea laudate Stefane.

De două ori.

Slavă, și acum, a praznicului glas al 3-lea.

Podoble: De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peșteră să se nască, cu trupul din Fecioară, pentru noi. Iară maghii să se închine cu daruri ca unui împărat, și păstorii cu îngerii să-l slavoslovească. Cu cari și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce pentru noi s'a făcut om.

Apoi Antifonul întâiu al glasului 4. Prochimen, glas al 4-lea.

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Toată suflarea...

Evanghella dela Luca

Zis-a Domnul către ucenicii săi: Păziți-vă de oameni...

După Psalm 50, Slavă glasul al 2-lea.

Pentru rugăciunile sfântului apostol, în-

tâiului mucenic și arhidiacon Stefan, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

și acum.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive...

Stih: Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta, și duple mulțimea... Și Stihira glas 6.

Întâiu între mucenici te ai arătat, și între diaconi...

Caută înapoi, Slavă dela Stihovă.

CANOANELE

Al praznicului cel întâiu, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților amândouă pe 8.

CANONUL Apostolului.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1-a, glas al 5-a, Irmos:

Calul și pre călărașul...

Veniți Biserica lui Hristos cu cântări să încununăm prea mărit pre Stefan întâiul mucenic; și cu dumnezeesc Darul lui fiind încununăți, cântare de biruință să cântăm.

Purtând gândul cel bun al Învățătorului, și smerenia cea din dragoste povățuitoare la înălțime, Stefan s'a făcut duple vrednicie mai mare diaconilor, și purtător de grijă văduvelor.

Spre ajutorul apostolilor lui Hristos duple vrednicie ai fost chemat, și ca un slujitor credincios numit cu nume de cunună Stefane, ai trecut prin sânge unde este Hristos.

A Născătoarei:

Tu Hristoase pentru oame-

ni în om din Fecioara îmbrăcându-te, ca un prunc te-ai înfășat. Iară întâiul mucenic al tău, cu zvârliturile de pietre fiind impresurat, de om s'a dezbrăcat.

Alt CANON al Cuviosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Titlul cinstitei tale fețe văzându-l Heruvimii, se depărtează dela pomul vieții și sabia cea de văpaie cu bucurie fuge de tine, prea înțelepte Teodore.

Titlul Impăratului Hristos eră deasupra capului scris pre lemnul Crucii, iară titlul tău prea înțelepte s'a pus pe fața ta, scriindu-se prea frumos.

Domnul s'a înălțat pre cruce, și s'a împuns în coastă; iară tu întinzându-te pre scaun, tare ai răbdat împunsăturile, junghiindu-te ca un miel ales, sfînte tainitorule.

Slavă:

Fiind împodobit cu tot felul de înțelepciune părinte Teodore, pre mai marele eresului celui rău l-ai înfruntat de față, și cu răbdarea muncilor, ai călcat sfaturile lui.

Și acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai priimitoare înțelepciunei celei mai pre sus de lumină, prea curată Născă-

toare de Dumnezeu; carea singură ești mântuirea și lauda credincioșilor. Că tu ne-ai născut tuturor dumnezească mântuire.

Catavasilie:

Hristos se naște, slăviți-l...

Peasna 3-a, Irmos:

Cela ce ai înfipt pe nimic...

Pentru lege ca un ostaș al lui Hristos, Stefan oștindu-se împotriva ucigătorilor Domnului, îmbrăcat fiind cu puterea lui cea nebiruită, a biruit tot eresul cel hulitor al călcătorilor de lege.

Cu râvna dragostei lui Hristos aprinzându-se și spre luptă dezbrăcându-se, plin fiind de credință și de dumnezeescul Duh, întâiul mucenic a adevărit tuturor propoveduirea pescarilor cea de Dumnezeu rânduită.

Ca un propoveduitor al vieții cei tainice cu adevărat și dumnezești, voind a arăta în faptă că a uitat această viață de acum, moartea a voit întâiul mucenic pentru adevărul cel de biruință purtător.

A Născătoarei:

În peșteră lumească Stăpânul pentru noi a intrat cu chip smerit, iară începătorul mucenicilor Stefan, iese din răuta-

tea omenească, împins fiind de dragostea Stăpânului.

Alt Canon, Irmos :

Veseleşte-se de tine Biserica ta...

Neputând grăi împotriva învățăturilor tale Cuvioase, cel plin de nebunia păgânescă, s'a întors spre chinuri.

Răbdat-ai cu tărie pentru Hristos bătăile cele pre spinare și pre piept, și palmuirile cele preste obraz, Părinte înțelepțite de Dumnezeu.

Cu înțelepciune duhovnicească, și cu învăpăerea gândului, ai rușinat pre necredinciosul Leon, cu dogmele tale cele prea sfințite.

Slavă !

Cu răbdări necurmate, și cu suferirea ranelor, ai zdrobit lipitoarea cea nebună, cu cutgetul duhului, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Ca un chivot te-a văzut pre tine în Vitleem David, cu ochi proorocești, Maică a lui Dumnezeu, purtând prunc pre cel mai pre sus de Dumnezeire.

CONDACUL ȘI ICOSUL praznicului.

Sedealna întâiului mucenic, glasul 1-lu.

Podoble : Mormântul tău...

Ăpostole al lui Hristos, cel mai întâi între diaconi, întâiule mucenice înțelepte, înălțarea

mucenicilor, cea ce ai sfințit marginile lumii cu chinurile tale, și cu minunile ai luminat sufletele oamienilor, apără pre cei ce te cinstesc pre tine de toate nevoile, prea lăudate Stefane.

Altă Sedealnă, glas al 4-lea.

Podoble : Spăimântatu-s'a Iosif...

Izvorul Duhului în inimă tainic câștigându-și cu adevărat întâiul mucenic al lui Hristos, a muștrat semeția iudovilor și le-a arătat lor pre Fiul lui Dumnezeu, cel ce a odrăslit din sămânța lui David, fiind plin slăvitul de plinirea înțelepciunii și a Darului. Ci o de trei ori fericite întâiule diacone Apostole! mântuește cu rugăciunile tale pre cei ce te cinstesc pre tine.

Slavă a Cuviosului glasul al 3-lea.

Podoble : Pentru mărturisirea...

Gură cu îndrăzneală având, semeția tiranică prea înțelepțește o ai rușinat, cu răbdarea chinurilor; că însemnat fiind în față Teodore, pentru cinstită icoana lui Hristos, ai adevărit tuturor să o cinstească și să o slăvească, cerând nouă mare milă.

Și acum, a praznicului, glasul al 3-lea.

Podoble : De frumsețea fecioriei tale...

Minune prea slăvită se vede aștăzi; că Mântuitorul nostru

s'a arătat în peșteră trupește din Fecioară pentru noi, precum însuș știe; maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, și păstorii cu îngerii l-au slăvit; cu cari împreună și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a întrupat pentru noi.

Peasna 4-a, Irmos:

Dumnezeiasca deșertarea ta...

Pârș și nedrept s'a arătat ucigătorul de oameni și tatăl minciunei, Stefane; ci însuș pre sine s'a biruit, întinzând curse asupra ta.

Răvnind vieții îngerești și cu chip îngeresc luminat împodobindu-te, vezi dumnezeiasca slavă și strălucirea ei.

Ca cel mai întâiu între mucenici Stefan, carele cale ne-a făcut nouă la intrarea muceniei, purtător de cunună dăntuește, cu cunună mucenicească fiind încununat.

A Născătoarei:

Strălucit-ai din Fecioară ca un soare Hristoase, și luminezi cu lumina ta pomenirea întâiului mucenic, care împreună a răsărit ca un luceafăr.

Alt Canon Irmos:

Văzându-te Biserica înălțat...

Fiind întins pe scândură, te-ai scris Teodore, de către sălbătăcirea și cumplirea cea

barbară; pentrucă te închini icoanei lui Hristos și a Maicei lui Dumnezeu.

Slujind din tinerețe Stăpânului, și neîncetat având către el dorire, prin sihăstrie te-ai împodobit Fericite, și cu sângele muceniei te-ai înfrumșețat mai luminat.

Slavă:

Pornitu-te-ai dela răsărit purtătorule de Dumnezeu, ca un soare luminat împrăștiind razele mărturisirii tale, și a împotrivirii celei cu mare înțelepciune și vitează.

Și acum, a Născătoarei:

Bine este cuvântat Dumnezeu Cuvântul, cel ce vine în Vitleem ca un milostiv, din pân-tecele tău cel neispitit de nuntă Preacurată. Pre carele roagă-l acum, să mântuiască pre cei ce aleargă la tine.

Peasna 5-a, Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina...

Strălucit-a ca un inger întâiul mucenic al tău Hristoase, făcându-se mai pre sus de sferile cerești, și de mărirea cea nespasă săturându-se, iubitorule de oameni.

Cât a fost de nebiruită îndrăzneala dumnezeiești răvne a întâiului mucenic, de vreme ce

până la sânge s'a oștit vitejește împotriva ucigătorilor de Dumnezeu.

Cu improșcările cele din gura cea de Dumnezeu grăitoare, a surpat pre spurcații ucigători întâiul mucenic, de la cari cu nenumărate zvârlituri de pietre ca un biruitor s'a încununat.

A Născătoare :

Pre cel ce a venit din Maica care n'a știut de bărbat, l-a văzut întâiul mucenic stând în ceruri întru Dumnezeirea și slava Tatălui cea neschimbată.

Alt Canon Irmos :

Tu Doamne lumina mea...

Locuind în pământ strein, pe lângă întristările streinătății, ai răbdător întristările izgonirii, și închisori cumplite, cea ce ești cu suflet răbdător

Te bucuri cu adevărat acum, primind încununări de biruință, întru această zi luminată, și aducătoare de lumină, a dumnezeescului întâiului mucenic.

Slavă :

Intemeierea bunei credințe, care ai avut din tinerețe, o ai păzit până la sfârșit, rămânând nestrămutat, nebiruite Teodore.

Și acum, a Născătoare :

Pre tine te punem înainte armă nebiruită împotriva vrăjmașilor, pre tine te avem întărire și nădejdia mântuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos :

Marea patimitor...

Slăvitul începător al ceteror mucenicilor Stefan, întrecând legele firei cu Darul, se luminează cu dumnezeasca slavă.

Următor prea ales fiind Stefan cinstitei tale patimi Stăpâne Hristoase, cu grăire de bine răsplătește ucigașilor săi.

Moare
Fapte spurcatei ucideri, neîmpărtașiți păzește Hristoase pre cântăreți, și-i învrednicește moștenirii întâiului mucenic, ca un milostiv.

Și acum **A Născătoare :**

Începătură mântuirii a toată lumea Stăpâne Hristoase, s'a făcut Nașterea ta, și mucenicilor temei de mărturisire cuvioasă lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos :

Jertfi voiu fie cu glas...

Încă picându-ți sudoarea nevointelor, ai statut înaintea puitorului de nevoie, celui ce ocârmuește toată zidirea, duple dreaptă judecată, purtătorule de Dumnezeu fericite Teodore.

Nimica nu te-a despărțit de dragostea lui Hristos; nici chinirea trupului, nici hotărârea morții cu care te îngrozeă, nici paguba averei, prea fericite Teodore.

Slavă :

Făcându-te fiu luminei Teodore, ai stătut plin de lumină lângă lumina cea dumnezească, care ziua și noaptea nu ți se împușină, de Dumnezeu priimitorule.

Și acum, a Născătoarei :

Numai pre tine în mijlocul spinilor aflându-te ca un crin foarte curat și ca o floare în mijlocul văilor, o Maica lui Dumnezeu! Se sălășluiește întru tine Mirele cel înțeleghător.

CONDACUL, Sfântului; glas al 3-lea.

Podoble : Fecioara astăzi...

Stăpânul a venit ieri la noi cu trup, iară sluga astăzi din trup a ieșit; ieri Împăratul nostru cu trup s'a născut, astăzi sluga cu pietre se ucide. Pentru carele se și sfârșește întâiul mucenic și dumnezeescul Stefan.

ICOS.

Ca o stea luminoasă astăzi a strălucit împreună cu Nașterea lui Hristos, întâiul mucenic Stefan, luminând toate marginile; numai a Evreilor a întunecat toată credința cea

rea, vădindu-i cu cuvintele înțelepciunii, vorbindu-le din scripturi și adevărindu-le lor pre Iisus, cel ce s'a născut din Fecioară, a fi Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu; și a rușinat a lor păgânească răutate, întâiul mucenic și dumnezeescul Stefan.

Intru această lună în 27 de zile, pomenirea sfântului întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, unul din cei șapte diaconi.

Stih : Cu cununile cuvintelor, ca cu pietri cinstite,

Incununezi pre Ștefan, cel incununat cu pietri mai înainte.

Pre Ștefan în a douăzeci și șaptea zi, Moartea cea prin pietri îl răpi.

Fericitul acesta întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan, făcându-se oare când întrebare între Iidovi și Saduchei și Farisei, și Ellini pentru Domnul nostru Iisus Hristos, și zicând unii că este prooroc, alții că este înșelător, alții că este Fiul lui Dumnezeu, a stătut într'un loc înalt și bine a vestit, și a dovedit tuturor pre Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: Bărbați frați! Pentru ce s'au înmulțit răutățile voastre, și este turburat tot Ierusalimul? Fericit este omul acela, carele nu s'a îndoit în Iisus Hristos, că acesta este acela ce a plecat cerurile și s'a pogorât pentru păcatele noastre, carele s'a născut din Fecioară sfântă și curată, și aleasă mai înainte de întemeierea lumii. Acesta a luat neputințele noastre și a purtat slăbiciunile noastre. De vreme ce a făcut pre orbi cu vedere, a curățit pre cei leproși și a gonit draci. Iară ei dacă auzi-
ră acestea l-au dus la adunarea sfatului la Arhieriei. Căci nu puteau să-i stea împotri-
va înțelepciunii și a duhului, cu carele grăia. Și intrând au pus pre niște bărbați cari au zis, că l-am auzit pre acesta grăind cuvinte de hulă împotriva sfântului locului acestuia și a Legii. (Și altele precum se cetesc la cartea sfintelor Fapte ale Apostolilor). Deci uitându-se, și văzând fața lui, ca fața îngerului și nesuferind ei rușinea căci s'au biruit,

ucigându-l cu pietri l-au omorât, rugându-se el pentru dânșii și zicând: Doamne nu le socoti lor păcatul acesta. Și zicând acestea a adormit.

Deci după ce dumnezeescul întâiul mucenic, a surpat pre împotivnicul luptătorul vrăjmaș, a adormit cu somnul cel dulce al muceniei, și s'au adus sfintele lui moaște de niște oameni evlavioși într'un sicriu de lemn de piersec, ce este un fel de pom, și încuindu-l l-au pus de laturea bisericii. Atuncea și Gamaliil învățătorul Legii, și fiul său Avelvus crezând în Hristos, s'au botezat de Apostoli. Și se face soborul lui la muceniceasca sa biserică, ce este aproape de locul ce se numește Constantiana...

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor Scrisul, fratele lui Teofan Poetul.

Stih: Are în ce se laudă și Teodor cel mărit,
Mutându-se dela pământ, ca cel ce se vede foarte rănit.

Acest sfânt Teodor împreună cu fratele său Teofan, erau pre vremile lui Teofil luptătorul de icoane, și tare s'au nevoit amândoi pentru cinstea și închinăciunea sfințelor icoane. Deci fiind bătuți fără milostivire, duple porunca lui Teofil, li s'au scris pre fruntea lor cu fier ars în foc, aceste stihuri iambicești:

Stih: Tuturor celor ce doresc a alerga la acea Cetate,

Unde picioarele lui Dumnezeu Cuvântului cele prea curate.

Spre întemeierea lumii au stătut,

La acel cinstit loc aceștia s'au văzut.

Vase viclene înșălătoare a deșertei credințe,

Acolo multe făcând din necredință.

Fapte rele de rușine cu cuget rău lucrând,

De acolo s'au izgonit ca niște turburători fiind.

Apoi la împărăteasca cetate au alergat,

Iară de nelegiuirile lor nebunii nu s'au lăsat.

Deci ca unor făcători de rele fețele scriindu-li-se.

Se osândesc iarăși izgonindu-se.

Deci după ce li s'au scris stihurile acestea au fost trimiși la surghiunie, unde marele biruitor acesta Teodor, s'a mutat către Domnul. Se zice însă, că, atunci când a adormit sfântul acesta s'a dus la el un mare bătrân, și a auzit pre sfinții îngeri, carii cântau cântări duhovnicești, cu carii împre-

ună a cântat și el. Deci Dumnezeu a arătat prin aceste cântări cât cinstea pre sluga sa Teodor.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teodor Arhiepiscopul Jarigradului.

Stih: Teodor s'a văzut prea bun păstor,
Ca cel ce marelui păstor a fost următor.

Acesta eră născut și crescut în Constantinopol, pre vremea împăratului Constantin Pogonatul, în anii șase sute șasezeci și opt. Și pentru multa sa evlavie și faptă bună, a fost hirotonisit preot prea sfintei mări biserici, apoi singhel și schevofilax. Deci Patriarhul Constantin cel de atuncea săvârșindu-se, și silit fiind el de tot singlitul și de însuși împăratul și mai ales de sfântul Sinod, i s'a încredințat cărmel bisericești, și bine chivernisindu o pre ea doi ani și trei luni, s'a mutat către Domnul; iară pomenirea sa o prăznuiește biserica cea mare în ziua Duminicii.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lucă Triglinul, sau din Muntanie cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lucă cu înțelepciune mai pre sus de pământ ridicându-se,

Acum arătat de vederea lui Dumnezeu este desfătându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Dumnezeul părinților...

Ca cu niște flori de multe feluri și frumoase Ștefane, cu pietre fiind împodobit, pre tine însuși te-ai adus lui Hristos dătătorului de viață, cântând: Binecuvântat ești Dumnezeule!

Cât eră de nebiruită împotivirea lui Pavel, când goniă el mai înainte pre plăcuții lui Hristos, cu atâta acum, aducând

pre păgâni la credință cântă
lui Hristos în veci.

Cu dinții scârșnind spre uci-
dere cei fărădelege, ca niște
fiare răpindu-l, au ucis pre Ste-
fan, carele dumnezeeste cântă:
Dumnezeule bine ești cuvântat!

Înălțat fiind cu Duhul sfânt
Stefane, negrăit ai văzut pre
Fiul împreună cu Părintele,
strigând Treimei: Dumnezeule
bine ești cuvântat!

A Născătoarei :

Tie celui ce ai răsărit din
dumnezeasca curata Fecioară,
s'a adus Stefan cunună însu-
fletită, ca unui împărat cântân-
du-ți dumnezeeste: Dumneze-
ule bine ești cuvântat.

Alt Canon, Irmos :

În cuptorul persesc tinerii...

Fiind înfierbântat de râvna
cea drept slăvitoare prea înțe-
lepte, cu îndrăzneală ai lepădat
bucatele cele spurcate; și cu
mare glas ai strigat: Binecu-
vântat ești Dumnezeul meu și
Domnul!

Cuvânt de înțelepciune, cu-
vânt de dogme, cuvânt de știin-
ță, cuvânt de învățăturile bunei
credințe ți-a dăruit ție părinte
Dumnezeu Cuvântul, strigând:
Binecuvântat ești Dumnezeul
meu și Domnul.

Slavă :

Răsărind ca soarele dela ră-
sărit, ai semănat pre pământ
raza bunei credințe, carea lu-
minează și învață închinăciu-
nea icoanei lui Hristos, părinte
Teodore.

Și acum, a Născătoarei :

Fiind împodobită prea slă-
vită, prea strălucită, cu lumina
fecioriei Maica lui Dumnezeu,
ai născut cu trup și ai înfășat
pre cel ce îmbracă pământul
cu negură.

Peasna 8, Irmos :

Tie Făcătorului a toate...

Veniți cu gândul, de mări-
rea lui Stefan fiind lumi-
nați, să cântăm lui Dumnezeu,
celui ce s'a întrupat: Toate lu-
crurile lăudați pre Domnul,
și-l prea înălțați în veci.

Arătat-u-s'a ție Hristos întru
slava Tatălui, vestindu-ți ară-
tat răsplătirile cele pentru nevo-
ințe; pentru aceasta ai strigat:
Pre Domnul lăudați, și-l prea
înălțați întru toți vecii.

Tie ca unui biruitor înșelă-
ciunei celei fărădelege, cunună
pentru nevoință ți s'a împletit
Stefane; pentru aceasta ai
strigat: Pre Domnul lăudați,
și-l prea înălțați întru toți vecii.

Intocmitu-ne-a nouă naște-

rea Stăpânului și pomenirea întâiului mucenic danț; pentru aceasta neîncetat pre Domnul lăudăm, și-l prea înălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei:

Pre tine ceea ce mai pre sus de minte, prin cuvânt cu dumnezească bărbăție ai născut pre Domnul, și ai rămas Fecioară, toate lucrurile te binecuvântăm, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Măinile întinzându-și...

Ca un leu îndrăznind prea fericite cu tăria sufletului, nu te-ai înfricoșat de pornirea celui ce bărfa, cel cu nume de nebunie, ci l-ai descoperit popoarelor, și strigai bucurându-te: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul!

Impodobindu-ți sufletul cu bărbăția Fericite, pofta cu curăția, și gândul fiindu-ți plin de înțelepciune, ți-ai cârmuit gândurile cu dreptate, și strigi: Toate lucrurile lăudați pre Domnul!

Binecuvântăm pre Tatăl...

Riul erezului cel pornit cu repejune l-ai uscat Părinte cu dogmele tale, cuvioase, stricând măestriile cele fără de credință, cu dovediri prea înțelepte, și

strigi: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu, cel ce a zidit firea oamenilor dintru început, se îmbracă cu ea din prea curat și sfânt pântecul tău Preacurată, născându-se astăzi în Vitleem duple proorocie. Drept aceea toți te binecuvântăm, Marie Mireasa lui Dumnezeu.

Peasna 9-a, Irmos:

Isaie dănuște...

Covârșit-ai Stefane toată măsura laudelor și în tot chipul porți biruințele; în cât nu poate toată firea omenească să-ți împletească vrednică cunună de laude.

O fericitul tău glas! carele ai grăit Stefane: Nu socoti Stăpâne Hristoase ucigătorilor fărădelegile; ci ca un Dumnezeu și făcător primește duhul meu, ca o jertfă bine mirositoare.

Cu prețul durerilor ai luat cunună de biruință, din dreapta cea atotputernică, și acum stând prea fericite înaintea Împăratului a toate, încununază cu Dar și cu mărire pre cei ce te laudă.

A Născătoarei:

Incepătură de fire vremel-

nică din Fecioară cu trupul a luat Fiul, cel ce este din Tatăl fără de ani; pentru aceasta ucis fiind acum următorul lui Hristos, Stefan, a moștenit începătura vieții veșnice.

Alt Canon, Imnos:

Hristos piatra cea netăiată...

Fiind biruit de dumnezeiasca dragoste, lesne ai răbdut asprimea goanelor, de Dumnezeu înțeleptite, și sălbătăcia gonaciului surpând, ai dobândit cununa nevoițelor Părinte.

Avuție cerească ai aflat Părinte, și casă stătătoare, în locul amarei izgoniri și a înstreinării; și acum te veselești întru desfătarea cea veșnică.

Slavă:

Aducând Stăpânului laudă Fericite, roagă-te lui neîncetat pentru slăbiciunea mea și pentru locuirea dimpreună a fraților; ca împreună locuind împreună să dobândim îndumnezeirea.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine Fecioară, ceea ce mai pre sus de gând și de cuvânt ai născut astăzi în Vitleem pre Dumnezeu Cuvântul, și l-ai înfășat în scutece, ca pre o adevărată fiică și Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA Sfântului.

Podoble: Cu ucenicii să ne suim...

Cel plin de dumnezeescul Dar și de putere cu adevărat, făcând minuni, a defăimat adunările ucigătorilor de Dumnezeu, cele ce se învățau deșertăciune, și teologhisind Stefan cu limba cea înalt grăitoare, a zis: Văz acum pre Fiul stând deadreapta Tatălui. La carele, cu pietre fiind ucis, purtător de cunună s'a suit.

Slavă, a Cuvlosului.

Podoble: Cercetatu-ne-a pre noi...

Cunună însuflețită ți s'a adus ție ca unui împărat, eșind acum din trup către Dumnezeu atotțiitorul, cel ce a venit cu trupul; pentru carele și lupta nevoițelor ai săvârșit cu bucurie.

Și acum, a praznicului.

Cuvântul cel ce este cu Tatăl și cu Duhul împreună veșnic, de o ființă și pe scaun șezător, s'a născut acum din Fecioară în Vitleem ca un prunc. Pre acesta întâiul mucenic Stefan arătat propoveduindu-l Dumnezeu mântuitor, cu pietre s'a ucis de mâinile spurcaților ucigători, și purtător de cunună s'a suit la dânsul cu mărire.

LA HVALITE

Stihirile pe 6; treizeale praznicului, și treizeale întâiului Mucenic.

Stihirile praznicului, glas 1-lu.

Podoble: Prea lăudaților mucenici...

Văzând cea Preacurată pre

Făcătorul ținut pe mâinile sale a zis: Fiule prea dulce, cum te văz pre tine prunc, și nu pot cunoaște acum smerenia ta cea nemăsurată? Laud puterea ta! Inchinu-mă milostivirei tale, pentru carea ai venit să mântuești lumea.

Ca pre un prunc văzându-mă odihnind în brațele tale, Maică, bucură-te! că am venit să mântuesc toată lumea și pre Adam cel întâi zidit, carele din sfatul cel rău al șarpelui a gustat din pom, din desfătarea raiului s'a scos, și stricăciunii s'a supus.

Pre tine cel prea desăvârșit, te văz prunc în iesle culcat, și nu pot pătrunde adâncul tainei cel negrăit; cum și după naștere nestricată am rămas, întrecând legile firei! Deci ce laudă voiu aduce ție? Cum te voiu mări? a grăit curata Fecioară.

*Alte Stihiri ale întâiului Mucenic, glas 1-lu.
a lui Chlprian.*

Cunună mucenicească să impletim credincioșilor purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor; că acesta mai nainte a gătit calea mucenicilor, și cu bucurie a strigat: Iată văz cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut.

Glas al 2-lea, ale lui Anatolie.

Intru sfințenie te-ai îmbrăcat Stefane fericite, întâiule mucenice și întâiule diacone; tu cela ce ești cu îngerii părtaș, solește și te roagă pentru noi, către Domnul Mântuitorul cel fără păcat.

Intâiu între diaconi, întâiu și între mucenici te-ai arătat prea sfinte Stefane, că te-ai făcut cale sfinților, și pre mulți mucenici ai adus Domnului. Pentru aceasta ție Cerul s'a deschis, și Dumnezeu ți s'a arătat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre

Slavă, glas al 5-lea, a lui Chlprian.

Intâiule mucenice apostole și întâiule diacone, ușa mucenicilor, slava dreptilor, lauda apostolilor; tu stând la judecată, ai văzut cerurile deschise, și pre Fiul lui Dumnezeu stând deadreapta Tatălui celui nevăzut. Pentru aceasta ca un înger strălucind la față, cu bucurie ai strigat pentru cei ce te-au ucis cu pietre: Nu le socoti lor păcatul acesta! Și acum cere celor ce te laudă pre tine cu dragoste, curățire păcatelor și mare milă.

Și acum, a praznicului, glas acelaș, a lui Ioan monahul

Necuprinsă este taina carea

s'a săvârșit astăzi în Vitleem; cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașe, și cel ce eră, se face ceea ce nu a fost. Fecioara naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunului ceresc, dobitoacele însemnează starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pre pământ pace, întru oameni bunăvoire; fără schimbare este Emmanuil.

SLAVOSLOVIA cea mare.

Ectenile și Otpustul.

Ceas întâu și cel desăvârșit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile Praznicului. Peasna 1 pe 4, și a întâiului mucenic, Peasna a 3 pe 4. Prochimenul praznicului și al întâiului mucenic, glas 8: *In tot pământul a ieșit vestirea lor...* Apostolul din Fapte: *In zilele acelea Stefan fiind plin de credință și de putere...* Evanghelia dela Matei. Zis-a Domnul pilda aceasta: *Un om eră stăpân al casei, carele a sădit vie...* Chinonicul praznicului, și al întâiului mucenic.

In tot pământul a ieșit vestirea lor...

CADE-SE A ȘTI

Că de va fi hramul întâiului mucenic sau de va vol cel mai mare a-i face privighere. La Vecernia cea mică, Stihirile praznicului și ale Apostolului, dupre obicei.

LA VECERNIA CEA MARE:

La Doamne strigat-am, Stihirile praznicului și ale Apostolului, le cântăm pe 8; iară

a Cuviosului mărturisitor, slujba se citește la Pavcerniță în altă zi.

Iară de se va întâmplă întâiul mucenic Duminică după Nașterea lui Hristos, atunci cântăm Stihirile trei ale Învierii, două ale praznicului, două ale dumnezeștilor Părinți și trei ale Apostolului. Slavă, ale dumnezeștilor Părinți, Și acum, a Născătoarei glasului. Vohod, Prochimenul zilei, și Parimiile Apostolului. La Litie, Stihira praznicului și trei ale Apostolului. Slavă, a Apostolului, Și acum, a praznicului. La Stihovă, Stihirile Învierii, Slavă, a Apostolului, Și acum, a praznicului. La binecuvântarea păinilor, Troparul praznicului de 2 ori, și a Apostolului odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii odată, și al dumnezeștilor Părinți odată, Slavă, al Apostolului, Și acum, al praznicului. După Catisme. Sedelnele Învierii, cu ale Născătoarei lor. După Polieleu, Ipacol al glasului, apoi toate Sedelnele Apostolului. Antifoanele, și Prochimenul Învierii Evanghelia Învierii, și Învierea lui Hristos văzând. Stihira Învierii. CANOANELE: al Învierii cu Irmosul pe 4, al praznicului pe 4, și al dumnezeștilor Părinți, cu al Apostolului pe 6. Catavasia praznicului, După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul și Sedelnele Apostolului. Slavă, a dumnezeștilor Părinți, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul dumnezeștilor Părinți. După a 9 Peasnă, Svetilna Învierii și a dumnezeștilor Părinți. Slavă a Apostolului, Și acum, a praznicului. La Lăudări, Stihirile Învierii 3, ale praznicului 2, și ale Apostolului 3, cu Pripelele: *In tot pământul a ieșit...* Și: *Cerurile spun slava lui Dumnezeu...* Slavă, a dumnezeștilor Părinți, Și acum, Prea binecuvântată ești... Slavoslovla mare; și celelalte dupre obicei și Otpust.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE.

Sfinții douăzeci de mii de mucenici, arși în biserica Nicomidiei.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, trei ale praznicului și trei ale mucenicilor.

Stihirile praznicului glas al 5-lea.

Podoble: Bucură-te cămara...

Porți închipuirea lui Adam cea ce ești prea desăvârșit chipul lui Dumnezeu, și voești a te ține în brațe, cea ce cu tăria ta ții în mână toată lumea, grăia Curata cea fără prihană zicând: Cum te voi înfășă în scutece ca pre un prunc? Cum te voi aplecă pre tine, cea ce toate le hrănești? Cum nu mă voi miră de sărăcia ta ce mai pre sus de gând? Cum te voi numi pre tine acum Fiul meu, fiind roaba ta. Te laud și te binecuvintez pre tine, cel ce dăruiești lumii mare milă.

Văzând cea cu totul fără prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'însa, ținându-l pe mâini, sărutându-l adesea și fiind plină de bucurie, grăia către el: Dumnezeule prea înalte! Impărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, și nu pot înțelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încap pre tine înăuntru o peșteră foarte

mică, și aceasta streină? Născându-te și nestricându-mi fecioria, păzindu-mi pântecul ca mai 'nainte de naștere, și dând lumii mare milă.

Ă ceste ca o roabă grăind cu frică Curata, văzând și auzind pre filozofi că stau înaintea peșterii, a zis către dânsii: Pre cine căutați? Că precum văz, voi veniți dela pământ strein, având chipul și mintea de Perși. Streină vedere și călătorie ați făcut, și degrab ați venit către cel ce s'a înstreinat de la înălțime, și minunat s'a sălășluit întru mine, precum știe; ca să vă închinați lui, celui ce dăruiește lumii mare milă.

Alte Stihiri ale mucenicilor, glas 1-lu.

Podoble: Prea lăudaților mucenici...

Douăzeci de mii de mucenici ai lui Hristos, cari v'ați adunat întru Duhul, cu Darul lui Dumnezeu; popor fericit, stele luminoase, cari ați risipit noaptea rătăcirii, v'ați mutat către lumina cea neapusă; și acum rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Mulțime mare cu totul s'au ars acum în foc, și de bun miros au umplut cele cerești, și au luminat adunarea cea aleasă a celor întâi născuți, și

acum au umplut de bună bucurie cele pământești; și se roagă să ne mântuim noi, cei ce săvârșim și mărim sfântă pomenirea lor.

Fecioare tinerele, mirosind din mirurile tale, au urmat după urmele tale, râvnind patimei tale celei purtătoare de viață și mântuitoare sufletelor, și s'au sălășluit întru învierea celor din morți; veselindu-se întru tine Făcătorule de bine, și îndulcindu-se de frumusețea ta. Slavă, și acum, a praznicului, glas al 4-lea, a lui Ioan monahul.

Veselește-te Ierusalime, și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul. Astăzi s'a dezlegat legătura cea de multă vreme a osândirei lui Adam. Raiul nouă s'a deschis, șarpele s'a surpat. Că pre carea mai 'nainte o a amăgit, acum o a văzut Maică Ziditorului. O! adâncul bogăției și al înțelepciunii, și al cunoștinței lui Dumnezeu! Ce-eace a fost pricinuitoare morții a tot trupul, organul păcatului, se face începătoare mântuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu; că prunc s'a născut dintr'însa Dumnezeu cel cu totul desăvârșit. Și cu nașterea fecioria a pecetluit, dezlegând cu scutecele legăturile păcatelor; și cu pruncia a vindecat durerile Evei

cele cu întristare. Deci să dănuțuească toată făptura, și să sălzeze; că a venit Hristos să o înnoiască, și să mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas al 2-lea.

Podobie : Casa Eufратului...

Cu totul îmbrăcându-te, cu cuviință dumnezească, în Adam cel dintâiu Hristoase, în peșteră te-ai născut din Fecioară, și în iesle te-ai aflat.

Stih : Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea până ce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Cântă Davide ca un prooroc, mișcându-ți canonul, că din coapsele tale, din care este Născătoarea de Dumnezeu, se naște astăzi Hristos.

Stih : Din pântec mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Laudă cuvioasă lui Dumnezeu, împreună cu filozofii, cu păstorii și cu îngerii, slavă să aducem credincioșilor, lui Dumnezeu celui ce s'a născut din Fecioară.

Slavă, și acum, glas 1, a lui Ioan monahul.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu; în Vitleem aud astăzi dela cei fără de trupuri pace, celui ce a binevoit a fi pre pământ. Acum Fecioara este mai desfătăată decât cerurile, că a răsărit lumină celor

întunecați, și pre cei smeriți i-a înălțat, pre cei ce cântau ca îngerii: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Troparul Sfinților, glas al 2-lea.

Mucenici ai Domnului fericiți este pământul, carele s'a adăpat cu sângiurile voastre, și sfinte locașurile, care au priimit trupurile voastre. Că în priveliște pre vrăjmași i-ați biruit, și pre Hristos cu îndrăzneală ați propoveduit. Pre dânsul ca pre un bun, pentru noi rugați-l să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului de două ori, Slavă, al Sfinților, Și acum, iar al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna glas al 8-lea.

Podobie: Fluerile păstorești...

Minunată este credincioșilor taina aceasta: Dumnezeu s'a născut din Fecioară precum știe. Cetele îngerilor spăimântându-se de pogorârea lui, strigă laudând: Că s'a născut Hristos Domnul, cel ce bine a voit ca un Dumnezeu să mântuiască neamul omenesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.
După a doua Stihologie, Sedealna glas și podoble aceeași:

Fluerile păstorești versuind

cântare, oastea îngerească a strigat zicând: Cântați povătuitorii oilor cântare dumnezească; strigați cântând, că s'a născut Hristos Domnul cel ce a binevoit să mântuiască ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cel al doilea cu Irmosul pe 8, și al Sfinților pe 4.

CANONUL Sfinților.

Al căruia acrostih este acesta la Greci.

Mulțimea bunurilor biruitori mucenici, mântuiește-mă pre mine.

Facerea lui Iosif ..

Peasna 1, glas 1-lu, Irmos:

Cântare de biruință...

Mulțime mare a cinstiților mucenici, ștergeți mulțimea relelor mele păcate cu mijlocirea voastră, și-mi dați cuvânt să laud prăznuirea voastră.

Luminători prea luminați ai Bisericei, bunilor biruitori mucenici, care ați prea slăvit pre Hristos în trupurile voastre, vă măriți acum întru pomenirea voastră cea purtătoare de lumină.

Slavă:

Mărturisind mucenicilor pre atotputernicul Dumnezeu, carele a luat trup și a pierdut moartea, cu moarte v'ați omorât, luând viață fără sfârșit.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudămu-te prea lăudată și binecuvântată, că ai născut cu trup pre Dumnezeu cel prea lăudat, carele a mărit pre purtătorii de chinuri, și pre vrăjmașul l'a biruit.

Peasna 3-a Irmos:

Să se întărească inima mea.

Poarte frumos fiind înfrântați de dragostea lui Hristos prea lăudaților, aprinzându-se focul nici cum nu v'ați îngrozit, ci într'insul săvârșindu-vă, împreună v'ați prea mărit.

Cu glas viu propoveduind pre Dumnezeu, nu s'au spăimântat de îngrozirile celor fără de Dumnezeu, tinerii prea lăudații ostași ai lui Hristos, ci dintr'un cuget mărturisind, s'au săvârșit.

Slavă:

Nu ne temem de focul care este rob ca și noi, strigau mucenicii cei cu suflet vesel; ne omorîm pentru tine Mântuitorule, carele ai murit și moartea ai încetat.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să îndumnezească omenirea Dumnezeu, s'a făcut om din tine Fecioară curată, mai pre sus de cuvânt și de cuget. Pentru aceasta cu un

glas te fericim pre tine credincioșii.

Irmosul:

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeu, carele preste ape ai întărit Cerul al doilea și ai întemeiat pământul Atotputernice“.

CONDACUL Sfinților glasul al 2-lea.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Cu suflet tare prin foc pătimirea priimind sfinții pentru credință, douăzeci de mii de pătimitori, au strigat celui născut din Fecioară: Priimește arderea de tot a noastră pentru tine, ca și darurile împăraților persești: aur, smirnă și tămâe, Dumnezeu cel prea veșnic.

Sedealna glasul 1-lu.

Podobie: Mormântul tău...

Oastea cea cu numărul de douăzeci de mii de mucenici, ca un luminător neapus răsare, luminând prin credință inimile credincioșilor. Că aprinzându-se cu dumnezească dragostea Stăpânului, a luat sfârșit sfânt prin foc vitejii cu suflet voios.

Slavă, Și acum, a praznicului.

În ieslea celor necuvântătoare te-ai pus pentru noi, îndelung răbdătorule, făcându-te

prunc de a ta voie Mântuitorule; și păstorii împreună cu ingerii te-au laudat, strigând: Slavă și laudă fie celui ce s'a născut pre pământ, și a îndumnezeit firea pământenilor, lui Hristos Dumnezeuului nostru.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău...

De dragostea ta și-a legat inimile purtătorii de chinuri Cuvinte, și fiind omorâți pentru tine ca niște miei fără prihană, următori patimei tale s'au arătat.

Îarmuindu-vă sufletele voastre Sfinților cu Duhul, către limanul mântuirii, ați scăpat de viforul nebuniei idolești, Fericiților.

Slavă:

Nestrămutați v'ați arătat întru nevointa muceniei, nemiscați, nespăimântați, biruind împotrivirea tiranilor cu dumnezeasca credință.

Și acum a Născătoarei.

Cu nașterea ta binecuvântată, scăpând de blestemul cel mai din 'nainte, am luat binecuvântare, viață și mântuire, noi cei ce te slăvim ca pre Născătoarea de Dumnezeu.

Peasna 5-a, Irmos:

Strălucește nouă lumină...

Luminat a strălucit lumina pătimitorilor tăi, și a lu-

minat marginile pământului, cu dumnezeștile împărțiri ale luminilor, Hristoase Dumnezeul nostru.

Lucrătorii de cele sfinte aducând jertfe, s'au adus pre sine-și junghieri, și ardere de tot desăvârșit, împreună cu alți mulți mucenici asemenea lor, slăvind pre Hristos.

Slavă:

Locaș lui Dumnezeu fiind Sfinților, împreună cu Botezul ați priimit cu toți sfinții sfârșit sfânt, în casa lui Dumnezeu, și v'ați suit către Biserica cea cerească.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să împreune Dumnezeu cu cei de sus, pre cei ce din călcarea poruncei s'au aluncat la mare prăpastie, s'a sălășluit în pânțele tale Curată, și s'a făcut trup.

Peasna 6-a, Irmos:

Proorocului Ionă urmând...

Căpetenie ai fost sfințitului popor, și pătimind l-ai trimis mai 'nainte cu bucurie în Cer, sfințite mucenice Antimecuvioase.

Ca aurul lămurit în mijlocul focului, s'a cunoscut bună credința voastră, pătimitori ai lui Iisus, strălucind mai mult decât soarele.

Slavă :

Omorându-vă trupește înțelepților, ați moștenit viața cea adevărată, fiind împreună cu Hristos cel ce v'a arătat pre voi mai tari decât chinurile.

Și acum, a Născătoarei:

După naștere cu adevărat ai rămas Fecioară, ca și mai înainte de naștere Marie, cu puterea lui Iisus celui ce s'a întrupat din tine, cu adevărat minune prea slăvită.

Irmosul :

Proorocului Ionă urmând „strig: Scoate viața mea din „stricăciune Bunule și mă „mântuește, Mântuitorul lumii, „pre mine cel ce strig: Slavă „ție“.

Condacul și ICOSUL praznicului, sau acesta, glas al 3-lea.

Podoble : Fecioara astăzi...

Cu scutecele Doamne înfășurându-te ca un prunc, sfințește mucenicește, pre cei vrednici Bunule, apropiat-ai prin munci pre jertfitorul tău, Cerul te-a arătat pre tine prin stea. Căci de tine s'a arătat preot mucenic cel cu suflet mare.

ICOS.

Moisi luând tablele poruncilor celor de Dumnezeu date, a arătat Scripturile cele aurite

scrise. Iară tu Sfinte cu dulceața cuvintelor, cu bunătatea obiceiurilor, ai fost de adoua chemare celor greșiți, cu mâna îndurării și cu blândețea cuvintelor tale, ai fost îndreptare păcătoșilor. Pentru aceasta, și după cuviință te-ai învrednicit cetelor mucenicești, pentru multa ta podoabă; căci nu măsurarea cuvintelor, ci lucrare priimind te-ai arătat preot cel cu suflet mare.

Intru această lună în 28 de zile, sfinții douăzeci de mii de mucenici ce l-au ars în Nicomidia.

Stih : Ca niște jertfe ție Mântuitorule jertfindu-se

Cei douăzeci de mii de mucenici în mijlocul bisericii arzându-se.

Focul în a douăzeci și opta zi,

Pre cei douăzeci de mii de bărbați li mistui.

Întorcându-se spurcatul împărat Maximian biruitor dela războiul, ce se oștise asupra Etiopilor, și vrând să facă jertfele cele de biruință la idoli, trimise în toate părțile cărți, ca să pornească pre toți la Nicomidia, spre închinare dumnezeilor ce aveă acolo, iară sfântul Antim, fiind episcop cetății aceleia, strângând pre norodul lui Hristos la biserica sa, că era și praznicul Nașterii lui Hristos atunci, și prăznuiă cu dânsii și-i învăță adevărata credință; deci aflând Maximian de aceasta, porunci să care gâteje, și de toată uscăciunea, și să pue împrejurul bisericii, și să-i dea foc, să arză creștinii. De care lucru aflând episcopul, grăbi de boteză pre toți chemații, și făcând sfânta Liturghie, a împărtășit pre toți creștinii cu dumnezeieștile și preacuratele Taine, și așa dând foc slugile împăratului, se săvârșiră toți de foc. Iară sfântul Antim fu păzit cu Darul lui Dumnezeu, de n'a ars, ca să folosească și altora, și aducându-i la Hristos prin Botez, s'a mutat și

el către dânsul prin multe ^{sfârșit} munci, de a luat împărăția cerurilor.

Intru această zi, sfinții mucenici cei din Singlit ce rămăsese afară din ardere și n'au ars și mai pre urmă s'au săvârșit prin fclurite munci.

Intru această zi, sfântul Indis aruncat în mare s'a săvârșit.

Stih: Aud că Indis sfârșitul vieții a primit,
Cel ce a ajuns adâncul mării, s'a sfârșit.

Intru această zi, sfântul Gorgonie și Petru, în mare s'au săvârșit.

Stih: Marea pre Gorgonie și Petru acoperind,
Însă pomenirea lor nu se acopere vremea trecând.

Sfântul mucenic Zinon, prin sabie s'a săvârșit.

Stih: Lui Zinon i se tae capul cu sabia,
Ne vrând a se închina idolului lui Dia.

Sfântul mucenic Mardonie prin foc s'a săvârșit.

Stih: Și pre Mardonie unul dintre mucenici cunoscând.

Pre Hristos iubind, și vâpaea focului stingând
Sfântul Doroteu Prepozitul, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Capul meu cel tăiat, zice Doroteu,
Dar îi aduc lui Dumnezeu.

Sfântul Teofil Diaconul, cu pietri improșcându-se s'a săvârșit.

Stih: Scrie în adunarea prietenilor lui Dumnezeu cea de sus.

Și pre Teofil carele cu multe pietri a fost ucis.
Sfântul Migdonie în groapă fiind băgat s'a săvârșit.

Stih: Migdonie deși în groapă este băgat,
Însă tuturor mucenic este cunoscut.

Sfântul Glicherie preotul prin foc s'a săvârșit.

Stih: Glickerie în foc fiind băgat zice:
Chipul sfârșitului îmi este dulce.

Dupăce spurcatul Maximian a dat hotărâre ca să se arză în lăuntrul bisericii acele douăzeci de mil de creștini, precum am zis mai sus, a poruncit să se omoare și câți creștini s'au aflat afară de foc și n'au ars. Deci sfinții Indis, Gorgonie și Petru legați fiind cu pietri, au fost aruncați în mare; iară voevodului Zinon, zdrobindu-i-se cu pietri obrazul și dinții, i s'a tăiat capul împreună cu Doroteu Prepozitul. Iară Mardonie prin foc s'a săvârșit, iară Migdonie băgat fiind în groapă s'a săvârșit. Iară Glicherie preotul prin foc s'a săvârșit. Iară Teofil Diaconul după ce mai întâu i s'a tăiat limba, a fost improșcat cu pietri în

câmp, asemenea și alții mulți în acea zi au luat cununile muceniciei.

Intru această zi, sfânta Domna tăinduându-i-se capul s'a săvârșit.

Stih: Unesc a șasea cu fecioarele cele înțelepte care cinci sunt.

Pre Domna cea tăeată prin vremelnice sfârșit.

Sfânta muceniță Domna eră pre vremea lui Maximian, în cetatea Nicomidiei, preoteasă capîștei cei din palat, carea avea doisprezece dumnezei. Deci aflând faptele sfinților Apostoli, și Epistoliile sfântului Pavel și din acestea luminându-i-se sufletul și învățând adevărata credință, a crezut în Hristos și s'a botezat de Chiril episcopul Nicomidiei, împreună cu famenul Indis și cu alții mulți, fiind de doisprezece ani. Apoi s'a mutat din vieață Chiril și cu amenințare dumnezească, s'a rânduit Antim. Și de atuncea orice luă dela palat Domna, dă la săraci. Deci cunoscându-se de mai marele famenilor și urmând a se pedepsi se prefăcea că este nebună, și a fost trimisă la Episcopul, ca să se vindece și petrecea împreună cu creștinii. Iară Maximian întorcându-se dela războiul cel împotriva Etiopilor, căută pre Domna, și ne aflându-o s'a amărît și a poruncit să se omoare toți creștinii care lucru s'a și făcut. Atuncea sfânta Domna rădică moaștele sfinților și le îngropă, și cunoscându-se, i s'a tăiat capul.

Intru această zi, sfântul Nicanor Apostolul cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mreja ta Nicanore, lui Dumnezeu Cuvântului celui iubit,

Pre mulți a vânat, cari și după sfârșitul vieții s'au păzit.

Sfântul mucenic Secund de sabie s'au săvârșit.

Stih: Secunde și tu mucenic prin sabie te fă,
Și răsplătirile mucenicești cele prea bune le ia.
Cuviosul părintele nostru Vavila, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Vavila toată greutatea materialnică aruncând,

Materialnic în nematerialnic loc este mergând,
Cuviosul părintele nostru Simon Izvorătorul de mir, ctitorul sfințitei monastiri ce se numește Simonopetra din Aton, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Obștească numire către Petru și piatra eră având,

Însă cu mirul Simone al pietrii, ești covârșind.
Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7-a Irmos :

De tinerii tăi cei din...

Vitându-vă numai la cele stătătoare de acolo Fericiților, cu puterea cea dumnezească v'ați arătat mai pre sus de foc, ca cei trei dumnezești tineri în Vavilon, luminându-vă cu dumnezeasca lumină.

, Defăimând cuvântul tiranului cel fără socoteală înțelepților, împreună și cu prea sfintele femei, și cu foarte mulți dumnezești prunci, adevărat v'ați adus prinoase întregi Împăratului a toată lumea.

Slavă :

Luminarea cunoștinței lui Hristos purtându-o înlăuntrul sufletelor voastre, cu toată cuceria ați trecut norul cel întunecos al nedumnezeirii cu adevărat, pătimitorilor, și v'ați mutat la lumina cea veșnică.

Și acum, a Născătoarei :

Mai înaltă te-ai arătat de cât cerurile, născând pre Stăpânul și Dumnezeuul tuturor, căruia nu încetă a te ruga cu deadinsul prea sfântă Curată, să mântuiască pre cei ce cu credință fierbinte întru cântări te laudă.

Peasna 8-a Irmos :

Pre cel ce ai mântuit...

Izvorăsc miruri cu bună mirează dumnezească de tămăduiri moaștele mucenicilor; care gonesc imputiciunea patimilor, celor ce cu credință te slăvesc cu cântări Hristoașe în veci.

Ărătat-v'ați purtători de chinuri ca niște trandafiri prea frumoși, umblând prin mijlocul focului și cu căldură strigând: Lăudați și prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Voinici și fecioare, bătrâni și tineri, prunci sfinți, și mulțime de femei, au dobândit moștenirea cea de sus, nevoindu-se dimpreună.

Și acum, a Născătoarei :

Izechiil te-a văzut pre tine ușă încuiată Fecioară, prin care a trecut Iisus, cel ce s'a sălășluit în pântecul tău, și s'a îmbrăcat cu trup din sân-giurile tale, fără amestecare.

Irmosul :

Să laudăm bine să cuvântăm...

Pre cel ce a mântuit în cuptor „pre tinerii cei cuvântători de „cântare, și cuptorul cel cu „văpaia ca de tunet, întru ră-„coreală l-a schimbat; pre Hris-„tos Dumnezeu laudați-l, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a Irmos :

Pre norul cel purtător...

Caniște miei de voia voastră junghiați, v'ați ars împreună, și ca o jertfă curată v'ați adus Stăpânului, celui ce s'a junghiat pentru noi pământenii, prea biruitorilor mucenici, și împreună ați luat cununile biruinței duple vrednicie.

Împreună cu sfinții prooroci, cu cinstiții apostoli, cu cetele celor aleși, și cu sfinții ingeri stând sfințita mulțime a mucenicilor cei cu bună laudă; rugați-vă Domnului să mântuiască de supărări și de primejdii, pre cei ce cu bună credință vă fericiți pre voi.

Slavă :

Sfințită pomenirea voastră strălucește pătimitorilor, mai mult decât lumina soarelui, totdeauna gonind întunecul dracilor, și luminând pre toți cei ce cu credință și cu dragoste, duple datorie, vă fericiți pre voi prea fericiților.

Și acum, a Născătoarei :

Ceeace ai născut lumina cea dumnezească care a strălucit din Tatăl, milostivește-te spre sufletul meu cel întunecat de înșelăciunile vieții, și care s'a făcut batjocură vrăjmașilor, și-l învrednicește la

lumina pocăinței cea mântuitoare, Preacurată, ceeace ești fără prihană.

Irmosul :

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpânul „tuturor din Cer ca ploaia pre „lână s'a pogorît, și s'a întrupat „pentru noi, făcându-se om cel „fără de început, să o slăvim „toți, ca pre o Maică curată a „Dumnezeului nostru.“

SVETILNA Sfinților.**Podobie :** Femei auziți glas...

Mulțimea de mucenici cu totul cinstită, și ceata de Dumnezeu adunată, a sfinților douăzeci de mii, rugați pre Dumnezeu cel ce s'a născut din Fecioară, să mântuiască de toate nevoile, pre cei ce vă cinstesc acum pre voi, și să-vârșesc pomenirea voastră cea strălucită, și cu totul luminată.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Pentru lăcomia cea de demult, vai mie! m'am lepădat de chipul cel mai bun, care luasem prin dumnezească lucrare; iară tu Hristoase ca un milostiv, împărtășindu-te mie negrăit, ai luat din partea cea mai rea, înnoindu-mă pre mine, Mântuitorule, din sânghiurile cele feciorești.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Vrând Stăpânul iubitorul de oameni să arate oamenilor bogăția bunătății sale, a luat frământătura lor, s'a născut cu trup și s'a sălășluit în peșteră, ca pre toți să-l facă cerești, înălțând pre cei ce laudă și slăvesc Nașterea lui cea netâlcuită.

Intărindu-vă cu puterea Impăratului tuturor, și tare intrarmându-vă, și imputernicindu-vă întru slăbiciunea firei, nebiruiților mucenici, ați biruit pre vrăjmașul, începătorul răutății; și vă rugați, să se dăruiască lumii pace, și credincioșilor mântuire, ca niște ajutători prea mari.

Intru cuvinte Filoteiu, și în lucrul Doroteu; dumnezeescul Mardonie, și Gorgonie împreună cu Secund, cu Petru și cu Indis, au făcut vitejie, și bucurându-se au biruit taberile vrăjmașului; și acum se roagă, să se apere de toate primejdiile, cei ce cu credință săvârșesc cinstita lor prăznuire.

Slavă, și acum, glasul al 6-lea, a lui Ioan monahul.

Necuprinsă este taina carea s'a săvârșit astăzi în Vitleem;

cel nevăzut se vede, cel fără de trup se întrupează, Cuvântul se îngroașe, și cel ce eră se face ceeace nu a fost. Feciora naște în peșteră prunc tânăr pre Ziditorul firei, ieslea se închipuește scaunului ceresc, dobitoacele înseamnă starea înaintea Heruvimilor; păstorii se minunează, maghii daruri aduc, îngerii cântând, grăesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, întru oameni bună voire; fără schimbare este Emmanuil.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Ingerestile puteri...

Prăznuște astăzi cu bucurie toată lumea, și cerurile se veselesc împreună cu noi, că intrupându-se Ziditorul din Fecioară, în iesle și în Vitleemul Iudeei, acum s'a văzut prunc cu prea slăvire; către carele să zicem: Bine cuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă ție.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Nou prunc te-ai arătat pentru noi lisuse, răsărind din Tatăl mai 'nainte de veci; vrând să înoești pre toți oamenii învechiți prin călcarea cea de demult; pentru aceasta toți cu mulțămită pururea strigă:

găm ție: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Stih: Din pântec mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Lăudat-au pre Hristos carele a venit din Fecioară, munții și dealurile, văile și câmpii, și steaua din Cer l-a arătat filozofilor, fiind culcat ca un prunc în peșteră, îmbrăcat cu trup de rob, căruia strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Slavă, glas și Podobie aceleași.

Ce este această multă și neasemănată sărăcie a ta, prin carea s'a îmbogățit Adam de cele dumnezeesti? strigă Fecioara, ținând în brațe pre Emmanuil Dumnezeu și Ziditorul, carele a luat trup dintr'însa; către carele strigăm: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție.

Și acum, a Născătoarei.

Prunc s'a născut de bună voie, cel ce este mai 'nainte Impărat veacurilor și Fiu ni s'a dat nouă. Ascultați limbilor, Israile ia în urechi; cunoașteți și vă biruiți, că cu noi este cel ce va suptia și va vântură de pre pământ toată împărăția și stăpânirea, care nu se va pleca lui.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rândulă și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 4-a și 5-a pe 6. Prochimen: *Tu Doamne ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac...*
Stih: *Mântuește-mă Doamne că a lipsit cel cuvios.* Apostolul către Romani: *Fraților, legea Duhului vieții întru Hristos Iisus...*
 Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată dau vouă putere...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfinții prunci patrușprezece mii cari s'au ucis de Irod în Vitleemul Iudeei, pentru Hristos: și prea cuviosul părintele nostru Marchel, egumenul monastirei celor neadormiți.

La Doamne strigat-am. **Stihirile** pe 6, glas al 4-lea

Podobie : Ca pre un viteaz...

Comoara cea ascunsă căutându-o cel prea fărădelege, astăzi a jertfit pre pruncii cei fără de răutate; și Rahil eră fără de mângâere, văzând junghiarea cea fără dreptate, și moartea cea fără vreme, și a plâns durându-o la cele din lăuntru; dar acum se veselește pentru ei, văzându-i în sânurile lui Avraam.

Pre Impăratul cel fără ani, carele s'a făcut supt ani, îl căută împăratul cel fărădelege, și neaflându-l să-l omoare, a

secerat mulțimea pruncilor, cari nu știau de răutate; pre cari i-a făcut mucenici și cetățeni împărăției celei de sus; cari surpă nebunia lui în veci.

Născându-te tu Doamne cel mai 'nainte de veci, din Fecioară, și pentru bunătate făcându-te prunc, ți s'a adus ție prin sânge ceată de prunci mucenici, fiindu-le sufletul luminat și neturburat; pre cari duple dreptate i-ai sălășluit în locașurile celor vii, pierzând răutatea lui Irod și nebunia lui cea crudă.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glasul și Podoble aceleași:

Pildă înfrânării călugărilor te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu Marche, izvod de nevoință și stâlp de smerenie ridicat dela pământ către Cer; adevărat păzitor curăției și liniștii celei adevărate; bărbăției stâlp însuflețit, și îndreptător adevărat spre bunătăți.

Indreptându-te spre socotința cea mai bună părinte Marche, ai trecut cu vederea toate cele pământești și trecătoare, și încă fiind cu trupul pre pământ, ți-ai agonisit viețuire fără materie, slăvind pre Hristos. Pre carele roagă-l să se mântuiască din stricăciune și din primejdii, cei ce cu credință să-

vârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Intraripatu-ți-ai sufletul și trupul cu dumnezeieștile bunătăți, o Marche, și te-ai făcut părtaș celor fără de trupuri, arătându-te neîmpărtășit cu cele de veselie ale pământului, pentru dragostea Ziditorului tău. Pre carele roagă-l, să se ferească de stricăciune și de primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă a Sfinților, glasul al 8-lea, a lui Andrei Griteanul.

Irod cel fărădelege văzând steaua în toată lumea mai minunată, se turbură, și răpiă prunci sugători de lapte din brațe de maică, iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugă pietrei, zicând: Priimește Maică cu prunc; și muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeă acea comoară, carea o a vestit steaua, filozofii se închinau, Doamne slavă ție.

Și acum, a praznicului asemenea: a lui Ioan monahul.

Prea slăvită taină se săvârșește astăzi; firea se înnoește și Dumnezeu om se face; ce a fost a rămas, și ce n'a fost a luat; nici amestecare răbdând, nici despărțire.

LA STIHOAVNĂ

Stihirele praznicului glas al 6-lea.

Podoble: A treia zi ai înviat...

Înfricoșată taină văz; că Dumnezeu carele cuprinde în palmă toată lumea, se cuprinde cu trup în ieslea celor necuvântătoare și se înfașe în scutece, cea ce înfășură marea cu negură.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

Dumnezeu cel neîntrupat se intrupează, și ia începere cel fără început, și cel plin acum se deșartă în peșteră mică din Fecioară; și prunc se apleacă cu lapte, cel ce hrănește toată suflarea.

Stih: Din pântece mai înainte de luceafăr te-am născut.

Saltă păstorii de Nașterea lui Hristos, și-l slăvesc împreună cu îngerii, și steaua vestește, filozofii se închină, și oamenii mântuindu-se, slăvesc pre Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă a Sfinților, glasul al 8-lea, a lui Andrei Criteanul.

Născându-se Iisus în Vitleemul Iudeei, stăpânirea Iudeilor a încetat; să salte pruncii, cari s'au junghiat; pentru Hristos, Iudeea să se tânguiască că în Ramă s'a auzit glas

de plângere. Rahil plânge pre pruncii săi precum este scris; că Irod cel fărădelege omorând pruncii plinește Scriptura, umplând Iudeea de sânge nevinovat; pământul se roșiă de sângele pruncilor, iară Biserica cea din limbi se curățeă tăinuit, și se îmbracă cu podoabă; că a venit adevărul, Dumnezeu s'a arătat celor ce șed în umbră, născându-se din Fecioară, ca să ne mântuiască pre toți.

Și acum a Praznicului, asemenea a lui Ioan monahul:

Doamne venit-ai în Vitleem, și în peșteră te-ai sălășluit; cea ce ai Cerul scaun, în iesle te-ai culcat; pre carele te încunjură oștile îngerești, împreună cu păstorii te-ai smerit. Ca să mântuești neamul nostru ca un milostiv, slavă ție.

Troparul Sfinților, glasul 1-lu:

Pentru durerile sfinților cari pentru tine au pătimit, fii milostiv Doamne, și toate durerile noastre le vindecă iubitorule de oameni, rugămu-ne ție.

Slavă, a Cuviosului, glas al 8-lea:

Intru tine Părinte cu osârdie...
Caută la sfârșitul cărții.
Și acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului și al Sfinților, Slavă, al Cuviosului.

Și acum, tot al praznicului.

După întâia Stihologie, Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mielușelul lui Dumnezeu, dând lumii mântuire. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele toate îl slăvesc.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologie, Sedealna glasul al 8-lea.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cer te-ai arătat mie astăzi pământule; că pe tine se naște Făcătorul, și în iesle se culcă în Vitleemul Iudeei; împreună cu îngerii îl laudă și păstorii neîncetat: Slavă întru cei de sus și lumii pace, că filozofii au văzut steaua călătorind, și degrab alergau înainte, ca să-și aducă darurile: aur, smirnă și tămâe, ca unuia ce este Dumnezeuul tuturor, Impărat veșnic și Ziditor a toată lumea; carele în peșteră s'a arătat oamenilor pentru îndurarea sa.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâlu cu Irmosul pe 6, al sfinților prunci pe 4, și al Cuviosului pe 4.

CANONUL pruncilor.

Al cărula acrostih la Grei este aceasta:

Incununez cu cuvinte pruncești jertfele lui Hristos,

Peasna 1-a, glas al 8-lea Irmos:

Celui ce a sfărâmat...

Cu vărsarea sângiurilor a împodobit astăzi Biserica lui Hristos, pruncii cei cu totul lăudați, fiind străluciți cu credința.

Biserica lui Hristos, culegând astăzi sângiurile ca niște flori bine înflorite, din ramurile cele de curând odrăslite, cu veselie se bucură de dânsule și se împodobește.

De față se înfruntează de prunci astăzi nebunia lui Irod; că fără dreptate a scos la iveală trufia răutăței lui.

A Născătoarei.

Roagă totdeauna Născătoare de Dumnezeu, pre cel întrupat din tine, cu economie negrăită, să mântuiască pre robii tăi de toate relele.

ALT CANON ale Cuviosului.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșii...

Luând viață cerească pre pământ, și părăsind toate ale pământului, te-ai unit cu cei fără de trup, și petreci în-

preună cu dânșii, și te îndulcești de privirea cea nematerialnică, și de bucuria cea veșnică.

Dela Dumnezeu luând cunoștință adevărată și negreșită Părinte, l-ai căutat prin viață cinstită, Marcheale, și i-ai slujit lui cu fapte bune îndumnezeite.

Slavă :

Noian bunătăților-te-ai arătat Cuvioase, umblând pre calea cea strâmtă, uscând cu postirea înecările patimilor, și neudându-te de păcate, ai intrat la liman neviforat.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezească întărire și părete nesfărâmat, pod înțelegător, și turn neclătit, anghiră și acoperemânt, prin care toți suntem păziți de primejdii, pre tine te știm arătat cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3-a, Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce...

Toți credincioșii să cinstim pre pătimitorii, ca pre cei de o vârstă și mucenici ai lui Hristos Dumnezeuul nostru, și ca pre niște surpători ai lui Irod și întărire credinței, și nouă zid nesfărâmat.

Veselească-se astăzi tainic Biserica, că se înfrumsețează

luminat cu sângele pruncilor, ca cu porfiră și cu vison; neîncetat slăvind pre Hristos biruitorul și Dumnezeu.

Picați norilor dulceață de veselie pre pământ, că din nor de lumină a răsărit Hristos în peșteră trupește, născându-se mai pre sus de tot gândul.

A Născătoarei :

Fecioară ai născut, ceea ce ești neispită de nuntă, și Fecioară ai rămas Maică fără mire, Născătoare de Dumnezeu Marie; roagă-te lui Hristos Dumnezeuului nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos :

Cela ce ai întărit tunetul...

In livedea ostenelelor cu minte ai intrat Părinte, și din florile bunătăților culegând cele mai alese, ți-ai arătat inima ca un fagur de miere strângător, cu postirea.

Ărătat-te-ai întru ajutor săracilor și ispitit întru milă, și risipind avuțiile cele nerisipite ale inimii tale, ai cules dreptate stătătoare, Marcheale.

Slavă :

Cu tăria sufletului întrarmându-te gânditorule de Dumnezeu, împotriva vrăjmașilor celor înțelegători, taberile lor

ai tăiat întru putere, și te-ai încununat cu biruință Marcheale.

Și acum, a Născătoarei :

Din tine s'a arătat fără de tată, Domnul, cel fără Maică, mai 'nainte de veci. Se zidește mai pre sus de fire, și dăruiește celor din Adam renaștere de îndumnezeire, Fecioară neispită de nuntă.

Irmosul :

Cela ce întărești tunetul și „zidești duhul, întărește-mă „Doamne, ca să te laud pre tine „adevărat, și să fac voia ta; „că nu este sfânt afară de tine „iubitorule de oameni.“

Condacul și ICOSUL* praznicului.

Sedealna sfinților prunci, glas al 4-lea.

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Celui ce s'a născut astăzi din Fecioară, ca unui Făcător și Impărat, se aduc acum junghieri bine priimate, oastea pruncilor jertfită, înaintea lui Hristos prin credință.

Slavă, a Cuviosului, glas al 4-lea.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu cărbunele curățindu-ți mai 'nainte sufletul, ți-ai întărit trupul spre puterea nepătimirei, părintele nostru Marcheale. Pentru aceea te-ai arătat locaș dumnezeesc, gonind boalele și luminând pre cei ce cu credință se apropie către tine și te laudă.

Și acum, a praznicului, glas al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'a împăratul Irod cel cumplit înțelegând și căutând pre cel ce s'a născut pre pământ, pre Impăratul cel nou Hristos; și fiind cuprins de frică și de multă temere, trimite oaste cu mânie, să ucigă pruncii în Vitleem, ispitindu-se să ucigă împreună cu ei pre Ziditorul, carele a sărăcit pentru milostivire. Că a venit din pantecele Fecioarei, vrând să mântuiască neamul nostru.

Peasna 4-a Irmos:

Auzit-am auzul tău Doamne...

Acum s'a plinit proorocia Ieremieii, carea a vestit mai 'nainte săvârșirea pruncilor în Ramă.

Acum vă veseliți în Rai sfinți prunci, arătându-vă sfârșitul prin sânge pentru Hristos.

A Născătoarei:

Maică fără prihană binecuvântată curată Fecioară, pre cei ce te laudă păzește-i de toată nevoia.

Alt Canon Irmos:

Auzit-am Dumnezeu auzul tău...

Întărir du-ți picioarele sufletului tău pre piatra bunătăților, ai împiedecat pașii patimilor Părinte și ai ajuns la calea păcii.

Slavă:

O ile cele cuvântătoare ale turmei tale, ca un izvor cu patru râuri din Edem, și ca o gârlă au străbătut, adăpând toată lumea prea fericite.

Și acum, a Născătoare!

Zămislind în pânțece pre dumnezeescul Cuvânt, ai născut cu trup pre cel veșnic, mai pre sus de cuvânt, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceea ca pre o Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Peasna 5-a, Irmos:

Din noaptea necunoștinței...

Născându-se cu trup în Vitleem Ziditorul și Împăratul veacurilor, a încununat astăzi pătimirile pruncilor cu cununi.

Creștința pruncilor astăzi a încetat nedumnezeirea cea veche a lui Irod, și turma lui Hristos o a luminat.

A Născătoare!

Ărătându-te mai cinstită decât Heruvimii, Fecioară prea lăudată, roagă-te Fiului tău, să mântuiască sufletele celor ce te laudă pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Răsari-mi mie Doamne...

Cei ce pătimesc în noianul boalelor celor nevindecate avându-te pre tine liman fără

valuri Marchele, scapă de furtună și se adăpostesc spre sănătate liniștită, cu credință.

Slavă:

Izvorât-ai untdelemn săracilor Cuvioase, și candela sufletului tău păzindu-o neadormită prin focul Duhului, ai ajuns la lumina și la viața cea de sus.

Și acum, a Născătoare!

Cu raza rugăciunii tale Născătoare de Dumnezeu curată, luminează întunecarea sufletului meu, ca ceea ce singură ai răsărit pre luminătorul Domnul, și Soarele slavei Hristos.

Peasna 6-a, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Lipsindu-se dela țâțele cele de maică sfinții prunci, s'au alcătuit cu Hristos, și au luat cununi nestricăcioase.

Veseliți-vă popoarelor duhovnicește, că s'a adunat ceață de prunci, nu cu lapte hrănită, ci cu credința lucrată.

A Născătoare!

Ceea ce singură prin cuvânt ai născut pre Cuvântul cu trup, rugămu-ne, izbăvește de cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Adâncul păcatelor...

Că un pom bine înflorit,

te-ai sădit în mijlocul Bisericeii Cuvioase prin postire, și prin dogme ai odrăslit roduri, prin care se ard până la cenușă neghinele lui Arie.

Slavă:

Lăudând pomenirea ta după vrednicie, cinstim mormântul tău; moaștelor ne închinăm, și țărâna o cinstim cu credință, prin carea cerem vindecarea boalelor Marcheale.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeescul tău Fiu prea sfântă, a tăiat blestemul carele a odrăslit în Raiu, și deschizând oamenilor cărarea lemnului vieții, le-a izvorit binecuvântarea.

Imnosul:

Adâncul păcatelor, și viforul greșelilor mă turbură, și „întru adâncul deznădăjduirii „celeil silnice mă surpă; ci tinde-mi și mie mâna ta cea „tare ca lui Petru, o Indreptătorule! și mă mântuește“.

CONDAC, glas al 4-lea.

Podoble: Arătat-te-ai astăzi...

Steaua pre maghi i-a trimis la cel ce s'a născut; și Irod nedreaptă oaste a trimis cumplit, gândind să ucigă pre cel ce s'a culcat în iesle ca un prunc.

Alt CONDAC glas al 6-lea.

Podoble: Plinind rânduiala...

În Vitleem la Impăratul cel ce s'a născut, maghi delă răsărituri cu daruri au venit, povățuiți fiind prin stea din înălțime; dar Irod s'a turburat, și a secerat pre prunci ca niște grâu, temându-se că stăpânia lui va cădea curând.

ICOS.

Ca un soare al dreptății ne-ai stălucit nouă, celor din întunerecul vieții; și născându-te Mântuitorule în Vitleem ca un om, ai arătat lumii stele noi, pre cei ce au strălucit cu raza luminei celei negrăite; că sfinții prunci strălucesc morți ca și cum ar fi vii. Pre cari cu dragoste lăudându-i cu cântări îi mărim, cinstind dumnezească pomenirea lor, și pre Hristos rugând, ca pre cel ce mântuește pre cei ce-i cântă cu credință

Intru această lună în 29 de zile, pomenirea sfinților patru sprezece mii de prunci, cari s'au ucis de Irod.

Stih: Prin sabie a omorât pre ai maicelor prunci,

Vrăjmașul Pruncului celui făcător de prunci.

In a douăzeci și nouă se tăiau,

Pruncii cei ce peltigau.

Poruncind Irod împăratul Iudeilor maghilor, ca să se întoarcă să-i spue pentru împăratul ce s'a născut, pre carele îl însemnă steaua cărea ei au urmat, ca să se închine și el cu dânșii, și zicându-le lor îngerul, să nu se întoarcă pre la Irod, și să

meargă pre altă cale în țara lor; și făcând ei așa, văzu Irod că fu amăgit de dânșii, și se mânia foarte, și socotind foarte cu amăruntul vremea stelei ce s'a ivit, și trimițând ostași, a omorât pre toți pruncii Vitleemului, și de prin prejurul lui, de la doi ani și mai mici, socotind în gândul său, că de va uide pre toți pruncii, fără de greșală va pieri și acela ce va să împărătească. Dar în zadar s'a trudit nebunul și nepriceputul, necunoscând că om nu poate să oprească șfatul lui Dumnezeu. Ci acelora se făcu pricină a moșteni împărăția cerurilor, iară lui își făcu pricină a moșteni munca de veci.

Intru această zi, pomenirea tuturor creștinilor fraților noștri, cei ce s'au săvârșit de foame și de sete și de sabie și de frig și se face soborul lor în Halcopratia la biserica prea sfintei Născătoare de Dumnezeu, unde este sfânta raclă.

Stih: Tu Mântuitorule a se mântui toți oamenii voind,

Spre aceasta chipurl prea înțelepte ești meșteșugind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchel, egumenul mănăstirii neadormiților.

Stih: Spre nedormire toată vremea vieții tale dând,

Marchele dormi puțin acum în mormânt.

Acest prea cuvios părintele nostru Marchel, eră din cetatea Apamia, carea se află în a doua Sirie, din neam slăvit și luminat. Care petrecu toată învățătura filozofiei, și ca o nimică socotindu-o, își lăsă moșia, și se duse la Efes, și priimindu-se acolo de niște creștini evlavioși; și intrând într-o mănăstire, și petrecând bine spre nevoință, se duse de afla pre sfântul Alexandru la mănăstirea neadormiților, aflând de cea dumnezească și înalta lui petrecere. Deci petrecând la cea mănăstire, și întrecând pre toți cu cea din toate zilele procopseală, ce făcea spre fapta bună, după ce a răposat Alexandru și Iacov, ce urmă aceluia ce fusese egumen, luă acesta păstoria mănăstirii, arătând și cu Darul lui Hristos multă putere de minuni, adormi într-o mănăstire, și se odihni în Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Tadeu mărturisitorul.

Stih: Și Tadeu tare împotriva înșelăciunii a stătut.

Ca cel ce mare mărturisitor s'a văzut.

Acest dintru sfinți părintele nostru Tadeu, s'a făcut mai întâi slugă cuviosului Teodor, care cu împărătească putere a luat mănăstirea Studiților, și o a făcut pre ea chinovie. Iară mai pre urmă l'a slobozit din robie; apoi tunzându-și perii capului său într-o aceeași mănăstire a Studiților, s'a făcut monah, și având petrecere plăcută lui Dumnezeu, a fost iubit de toți. Acesta se zăbovea în posturi și în multe privegheri. Avea înfrânarea limbei sale, avea luarea aminte la dumnezeieștile cuvinte, se culcă pe pământ. Eră foarte ascultător, și cu mare sărăcie, căci nimic alt avea fericitul decât hainele ce purta. Și fiindcă atunci după slobozirea lui Dumnezeu, împărătea rău credincioșii luptătorii de icoane împărați: Mihail zis Travlul, și fiul său Teofil; pentru aceasta toți pravoslavnicii episcopi și egumeni ai monastirilor, unii erau închiși prin închișori, iar alții prin izgoniri. Deci unul dintre aceștia eră și marele nevoitor Teodor, stăpânul și egumenul cuviosului acestuia Tadeu. Deci odată s'a dus împreună cu sfântul Teodor, și Cuviosul acesta la palatul împărătesc; și fiindcă s'a aprins de dumnezească râvnă, a muștrat pre rău credinciosul împărat, înaintea boerilor singlitului. Iară împăratul a poruncit, ca sfânta Icoana Mântuitorului să fie adusă acolo, și să o pue pre pământ; iară Cuviosul să fie ținut tare de bărbați vârtoși, și să fie pus preste sfânta Icoană, și așa stând acolo nemișcat să o calce și fără să voiască.

Deci aceasta făcându-se, vezi, a zis tiranul către Cuviosul: Vezi cum ai călcat în picioare icoana Hristosului tău; deci pleacă-te la cuvintele mele. Atuncea cel într-o adevăr luminat cu sufletul, a răspuns către el: Eu, prea rău credinciosule tirane și plinule de toată necurăția, n'am făcut aceasta din voința mea, să nu fie, căci aceasta a stătut aflare a vicleniei tale, și nedreptei judecați. Iară eu mai ales mă închin sfintei Icoane a Hristosului și Dumnezeului meu, și o sărut pre ea, și pentru ea aleg să mor

cu osârdie. Din cuvintele acestea mult s'a rușinat spurcatul tiran, și mai ales că s'a ocărat de un prost, și schit cu neamul. Deci a poruncit să se arunce Cuviosul pre pământ înaintea sa, și să fie bătut fără milostivire, și atâta de tare a bătut pre fericitul cu toiege groase, încât toți gândeau că a murit; pentru care l-a și târât pre el afară. Apoi legându-l de picioare, îl trăgeau ca pre un stârv și necurat prin tot târgul, și aruncându-l pre el lângă zidul cetății, spre partea ce eră fântână cu apă, s'au întors și s'au spălat, ca și când ar fi apucat lucru necurat. Iară fericitul Tadeu, toate cele mai sus, bărbătește și cu mulțămă suferindu-le, a mai trăit trei zile, și după aceasta s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, înnoirea bisericii sfinților patruzeci de mucenici aproape de Halcutetrapil.

Cuviosul părintele nostru Veniamin cu pace s'a săvârșit.

Stih: Cu cei ce în bătrânețe bune vieța și-au lăsat.

Și pre bunul Veneamin să-l împreună arătat.

Cuviosul părintele nostru Atinodor, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Lui Atinodor dela mine cuvântul este dăruire,

Căci dumnezeescului bărbat și mort i se cuvine cuvântare.

Cuviosul Gheorghe episcopul Nicomidiei, făcătorul oarecărora cântări, Canoane și Tropare, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Prăznuitorul lucrurilor celor mai pre sus de minte.

Gheorghe dănuiește acum, împreună cu îngerii, Cuvinte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos:

Cel ce ai mântuit...

Cela ce pre pământ ai minunat cu Darul pre sfinții tăi prunci, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Cela ce ai arătat pre prunci tari biruitori tirăniei vrăjma-

sului, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei:

Cela ce te-ai sălășluit în pântecul Fecioarei, și întru dânsa ai zidit din nou pre Adam, binecuvântat ești în veci Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Fulgeră luminat ca soarele pomenirea ta, luminând pre toți cei ce strigă: Binecuvântat cela ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă:

Călugărilor ești întărire și pildă, credincioșilor podoabă Cuvioase, celor ce strigă: Binecuvântat cel ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te limanul pocăinței cel ne înviforat, la care năzuind Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Binecuvântat cel ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Peasna 8-a Irmos:

Pre Impăratului slavei...

Pre cela ce a încununat din Cer pre prunci și pre Irod l-a umplut de rușine, lă-

udați-l preoți, popoare prea înălțați-l întru toți vecii.

Pre Cel ce a rumpt semeția lui Irod și a mântuit mulțimea pruncilor, laudați-l preoți, popoarelor prea înălțați-l întru toți vecii.

Născătoarei;

Ca pre ceea ce este scaun prea cinstit și prea înălțat, al celui prea înalt, să o laudăm popoarelor, pre ceea ce singură după naștere este Maică și Fecioară.

Alt Canon Irmos:

De carele se spăimântează...

Ca o lumină neadormită a postirei, să se laude cuviosul Marchel, ca un păzitor curăției și temelia rugăciunii; și ca un stâlp al smereniei prin care întărindu-ne toți strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să salte astăzi păstorii cei mai mari ai sihastriilor, să bată din mâini cu bucurie cetele călugărilor, să se veselească cetele cinstitei biserici, întru pomenirea lui Marchel, și să strige: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioara a născut pre cea

ce l-a spus mai înainte Isaia; toiagul lui Iesseiu a odrăslit fără sămânță, năstrapa a încăput pre cea ce a dat mana; că pre tine prea cinstită pruncă neispită de bărbat, însemnându-te mai înainte proorocii, te laudă ca pre o curată Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm...

De carele se spăimântează „îngerii și toate oștile, ca de „Făcătorul și Domnul, laudați-l preoți, slăviți-l tineri, bine-l cuvântați popoare, și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9-a, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Cu gând de bună voie făcându-te prunc Hristoase Dumnezeule, ai dăruit putere bărbătească pruncilor, ca să surpe semețiile vărjmașilor.

De toată veselia s'a umplut Efrata, și Rahil dăntuește cu credință, aducând lui Dumnezeu jertfă pre prunci, ca și Avraam.

A Născătoarei:

Binecuvântă-mu-te pe tine Dumnezeul lui Israil, carele te-ai arătat lumii din Fecioară, și ai înălțat cornul nostru.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel ce a arătat...

Având noian de milostivi-

re Marcheale, ai mântuit pre ucenicii tăi, cari pătimeau în vi-
forul patimilor, și i-ai adăpostit
la liniște cu rugăciunile tale.

Slavă :

Dăntuește oastea celor fără
de trup și neamul omenesc,
de Dumnezeu însuflăte, întru
pomenirea ta, povestind mul-
țimea bunătăților tale și minuni-
le cele înfricoșate.

Și acum, a Născătoarei :

Cu nașterea ta Fecioară
ne-am îndumnezeit credincioșii,
că porți ca pre un prunc și
aplecă pre Dumnezeu hrănito-
rul tuturor, pre cel de o slavă
cu Tatăl, o minune streină!

Irmosul :

Pre cel ce a arătat Dătă-
torului de lege, în munte și
„în foc, și în rug, nașterea pu-
rura Fecioarei, spre mântu-
irea noastră a credincioșilor,
„cu cântări fără tăcere să o
„slăvim“.

SVETILNA.

Podoble : Crucea este păzitoare...

Fiind Irod vrăjmaș lui
Dumnezeu, trimițând ticălosul,
a secerat holda cea verde a
pruncilor necoaptă; iară pre
Domnul, carele s'a născut, ne-
putând să-l omoare, se umple
de toată rușinea.

Altă Svetilnă :

Vitleeme nu te întristă, ci
te veselește pentru omorârea
sfinților prunci, că s'au adus
Stăpânului Hristos jertfă desă-
vârșit; că junghiindu-se pen-
tru el, împreună cu dânsul
împărătesc.

Slavă asemenea :

Săltările trupului prin toată
postirea le-ai adormit, purtă-
tătorule de Dumnezeu; și ai
rânduit la monastirea ta să se
săvârșească slavoslovie cu ne-
încetată priveghere în toată
noaptea Marcheale, spre lauda
lui Hristos, Părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Pre pământ pace și întru
oameni bună voire, s'a făcut
Născătoare de Dumnezeu. In-
gerii dănțuind strigă întru cele
din înălțime: Slavă ție celui
ce nespus te-ai născut, în Vi-
tleem din Fecioară.

LA HVALT'E

Stihirile pe 4. glas al 8-lea.

Podobie : O prea slăvită minune...

Vai de orbirea lui Irod! că
revoltându-se împotriva lui
Dumnezeu, carele s'a făcut
prunc cu trup, își varsă mâ-
nia asupra pruncilor Vitleemu-
lui, și pre toți îi dă sabiei omo-
rătorilor, socotind să lipsească
de viață pre pricinuitorul vi-
eței lor, cu sângele junghierei,

pierzătorul cel cumplit al neamului firei.

De două ori.

Maghii de la Persida ajungând la Ierusalim, au turburat pre Irod și nebunindu-se ticălosul, a junghiat pre prunci, și ca niște struguri s'au adus lui Hristos, măcar că s'au smuls dela țitele maicelor, tinerii mucenici cari au spăimântat pre Irod. Pentru aceea rugați-vă lui Hristos cu credință, să ne izbăvim noi.

Rahil își plânge pruncii, și în Ramă se aude mare glas, Irod se nebunește și se turbură cel fără Dumnezeu, Ioan fuge în munți, piatra priimește pre maică împreună cu fiul și Zaharia se omoară în biserică, iară Hristos fuge, lăsând pustii locașurile jidovești.

Slavă glas al 8-lea :

Irod cel fărădelege văzând steaua cea în toată lumea minunată, se turbură, și răpește pruncii sugători din brațele maicelor lor. Iară Elisaveta luând pre Ioan, se rugă pietrei zicând: Priimește maica cu prunc! Muntele a priimit pre Mergătorul înainte, iară ieslea păzeă comoara, care o vestește steaua; maghii se închinău, Doamne slavă ție.

Și acum, glas același:

La Vitleem împreună au alergat păstorii, vestind pre Păstorul cel adevărat, carele șade pre Heruvimiși s'a culcat în iesle, chip de prunc pentru noi luând; Doamne slavă ție.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Sfinților prunci, glas 1, a lui Chiriac.

La Nașterea ta cea prea curată Hristoase Dumnezeule, s'au făcut întâi pruncii jertfă; iară Irod vrând să te prinză pre tine cel nepipăit de mână, n'a cunoscut că aduce ție ceată de mucenici. Pentru aceea te rugăm, pre tine carele te-ai făcut om, să mântuești sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi.

Glas al 2-lea :

La urechile Domnului Savaot a intrat junghierea voastră cinstiților prunci, că pentru dânsul v'ați vărsat sângele, și în sânurile lui Avraam vă odihniți; și răutatea lui Irod în veac o ați lepădat, cu puterea lui Hristos celui ce s'a născut.

Stih: Sfinților celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale.

Glas al 3-lea :

Vrătă a fost uciderea de prunci a lui Irod, pentru vărsarea de sângiuri ce a făcut,

și cinstită este junghierea pruncilor, ca unii ce au fost de o vârstă cu Hristos, jertfindu-se mai 'nainte, și pătimind mai 'nainte junghierei celei nouă; nu plânge Rahil pre prunci, aducându-ți aminte de sânurile lui Avraam, unde este locașul tuturor, celor ce se veselesc.

Slavă, a Cuviosului, glas al 5-lea:

Cuvioase Părinte, n'ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul și trupul de patimi ți-ai slobozit, și pre tine însuși te-ai gătit lăcaș Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălășluire întru tine a făcut, și Treimei celei de o ființă slugă făcându-te propoveduitorule de lucruri mari Marcheale. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a praznicului asemenea a lui Ioan monahul.

Maghii împărații Perșilor, cunoscând arătat pre Impăratul ceresc, cel ce s'a născut pre pământ, povățuiri fiind de stea luminată, au ajuns în Vitleem, daruri alese aducând: aur, tămie și smirnă, și căzând s'au închinat, că au văzut în peșteră prunc culcat, pre cel fără de ani.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rândulială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 7, pe 4, și ale pruncilor, Peasna 6 pe 4. Apostol către Evrei: *Fraților, cela ce sfințește, și cei ce se sfințesc, dintru unul sunt toți...* Evanghelia dela Matei: *Iară după ce s'ou dus maghii...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfânta muceniță Anisia, și cuviosul Zotic preotul și hrănitorul de săraci.

Intru această zi, cântăm și slujba cuvioasei Melaniei, pentru că în 31 de zile, se odăvește praznicul Nașterii lui Hristos.

La Doamne strigat-am, Stihlile pe 6, glas al 4-lea.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu razele fecioriei fiind luminată prea slăvită, cu luptele muceniei, ai strălucit; că nesupuindu-te a te închină soarelui, ai suferit nedreaptă junghiere, și roșită fiind cu sângele tău, ai stătut înaintea lui Dumnezeu și Stăpânului, purtând cunună Anisie; fiind strălucită cu luminările cele ce se trimit de acolo.

Ărătând dragostea cea din inimă, udai pământul cu lacrimi de umilință, slăvită Anisie, și cu părul capului ștergeai cele de supt picioarele lui Hristos, socotindu-l ca și cum ar fi de față, văzând mai 'nainte pre acela de carele ai dorit, și cu

gândul atingându-te de picioare, cu vederea dumnezească, ți-ai luminat sufletul.

Și averea risipindu-o și preșăraci îndestulându-i, te-ai logodit prea curatului tău Mire nestricată, și ca o zestre ai adus lui pâraie de sânziuri prea slăvită, și râvnirea patimei care a răbdat însuș cel prea înalt; carele te-a sălășluit în dumnezeasca cămară, pre tine pururea pomenită Anisie, ca pre o purtătoare de nevoință și mucenită.

Alte Stihiri ale cuvloasei Melaniei, glas același.

Podobie : Cea ce de sus ești chemat...

Ceeace te-ai unit cu cetele îngerilor, când te-a aprins dorul cel dumnezeesc, și te-a plecat a zbură mai pre sus de cele văzute, prin nepătimire și curățire, atuncea ai vânat pre bărbatul tău cu cuvinte plecătoare spre Dumnezeu, ca să se lepede de turburarea vieții cea nestatornică și pieritoare; drept aceea dimpreună cu el ai aflat viața cea veșnică și desfătarea, Melanie; rugându-te Stăpânului, să se mântuească sufletele noastre.

Ceeace ai poftit viața îngerilor, când ai defăimat dezmiardarea cea îndulcitoare, petrecând întru postire, în priveghere, în zăcere pe pământ

și în curăție atuncea te-ai făcut vas prea curat al dumnezeescului Duh, împodobit de la El cu daruri luminate prea înțeleaptă. Drept aceea ai tras mulțimea către râvna cea dumnezească și o ai adus Melanie Stăpânului și Mântuitorului sufletelor noastre.

Ceeace ești înfrumșetată cu podoabele bunătăților, când ai plinit cuvântul cel de mântuire, risipind ai dat mulțimea aurului tău săracilor și lipsiților; atuncea ai luat bogăția cea cerească, îmbogățindu-te cu dreptatea în veac, cu nestricăciunea și cu mântuirea, prea cinstită. Pentru aceea cinstim adormirea ta, și cu dragoste te rugăm: Roagă-te Ziditorului, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a praznicului glas al 4-lea a lui Ioan monahul.

Să se bucure cerurile și pământul să se veselească, că astăzi cu adevărat s'a făcut o adunare îngerilor și oamenilor; o minune! cel nevăzut se vede, cel neîncăput se încape, cel fără început se începe Fiul, lui Dumnezeu se face fiu omului, Fecioară neispită de bărbat se vede Maică lui Dumnezeu și Maica după naștere se află Fecioară. Cuvântul Tatălui cel

ce s'a intrupat, este culcat în iesle, și păstorii binevestitori se fac părtași tainei, maghii dela răsărit au adus daruri, și povățuiți de stea, s'au închinat Mântuitorului celui ce s'a născut. Cu carii și noi dimpreună iubitori de praznic, deschizând cu râvnă comorile inimei, să aducem fapte bune, credință, nădejde, dragoste, ca aurul, ca tămâia și ca smirna, strigând către dânsul glasul celor fără de trupuri: Slavă lui Dumnezeu celui dintru înălțime și pre pământ pace, întru oameni bună voire; celui ce a venit să mântuiască neamul omenesc din stricăciune.

LA STIHOAVNĂ.

Stihurile praznicului, glas al 5-lea.

Podobie: Bucură-te cămara...

Maghii împărații răsăritului au adus daruri, închinându-se celui ce a strălucit din Fecioară Impărăteasă, Dumnezeul tuturor și Ziditorul, și Impărat adevărat; către carii spăimântându-se, zicea cea cu totul fără prihană: Spuneți-mi voi, cei ce vă închinați focului și soarelui, și umblați întru întunec, cum ați cunoscut că a luat trup, cel ce luminează toate mai pre sus de pricepere? Și se naște în peșteră pre pământ, și pentru milostivire dă lumii mare milă?

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dea dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmeșii tăi așternut picioarelor tale.

Răspuns-au filozofii către Curata: Noi urmând cuvintelor lui Valaam, păzeam să vie răsăritul unei stele luminoasă și curată; și deci văzându-o arătată de curând neobișnuită îndreptându-ne de ea, nune-am lenevit a face călătoria. Dar cine este acesta; pre care îl ții în brațele tale ca pre un prunc? Cum te-ai învrednicit să slujești la o taină ca aceasta, cinstită prea sfințită? Prin care lumea a aflat mare milă.

Stih: Din pânțele mai înainte de luceafăr te-am născut.

Voiu spune vouă, cari mă întrebați cele mai pre sus de cuvânt și de tot cugetul, a zis Fecioara către maghi: Pre voi vă văz că ați venit din porunca Pruncului meu. Nouă și minunate, precum vedeți, sunt lucrurile; că cel ce se înțelege împreună cu Tatăl fără de ani de bună voie s'a îmbrăcat cu sărăcia mea, ca să îmbogățească pre cei ce au sărăcit din neascultare, și au pierdut petrecerea din raiu, cea dumnezească. Insuș acesta este cel ce dăruiește mare milă.

Slavă, și acum, asemenea.

Văzând cea cu totul fără

prihană pre Dumnezeu cel mai 'nainte de veci, prunc întrupat dintr'insa țiindu-l pre mâini, sărutându-l adese și fiind plină de bucurie, grăia către el: Dumnezeule prea înalte Impărate cel nevăzut, cum te văz pre tine, și nu pot înțelege taina sărăciei tale celei fără măsură? Cum te încapă în lăuntru o peșteră foarte mică, și aceasta străină? Născându-te și nestrucându-mi fecioria, păzind pântecul ca mai 'nainte de naștere, și dând lumii mare milă.

Troparul Muceniței, glas al 4-lea.

Mieluşaua ta lisuse, Anisia...

Slavă, al Cuvioasei; glas al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie...

Caută la sfârșitul cărții.

Și acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, **Troparul praznicului și al Muceniței, Slavă, al Cuvioasei.**

Și, acum, iarăși al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1-lu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Pre Înțelepciunea și Mintea cea mai 'nainte de veci, pre Fiul cel ce este de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, carele a voit în vremile cele mai de pre urmă a se naște din Fecioară pentru noi ca să mân-

tulască lumea din suferința răutăței vrăjmașului, să-l lăudăm strigând: Slavă Nașterii lui celei dupre trup, slavă buneii voine a lui, slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin Nașterea sa.

Slavă, și acum, tot aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas al 8-lea.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure Cerul, pământul să se veselească, că s'a născut pre pământ Mieluşelul lui Dumnezeu, mântuire dând lumii. Cuvântul cel ce este în sânurile Tatălui, a ieșit din Fecioară fără sămânță; de carele maghii s'au minunat, văzându-l în Vitleem născut ca un prunc; pre carele îl slăvesc toate.

Slavă, și acum, glas al 3-lea.

Podobie: De frumsețea fecioarei tale...

Minune prea slăvită se vede astăzi; că Mântuitorul nostru vine astăzi în peșteră să se nască trupește din Fecioară pentru noi. Maghii cu daruri ca unui împărat s'au închinat, păstorii cu îngerii l-au docsologhit; cu carii și noi strigăm către dânsul: Slavă celui ce s'a făcut om pentru noi.

După Psalmul 50:

CANOANELE.

Al praznicului cel al doilea, cu Irmosul de 6
și ale Sfințelor două canoane pe 8.

CANONUL sfintei Anisiei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea, Irmos:

Adâncul mării Roșie...

Trimite-mi lumină, mie ce-
lui ce laud pomenirea ta
cea purtătoare de lumină, prea
lăudată, ceea ce stai înaintea
Tatălui luminilor, gonind cu
bucurie cu rugăciunile viforul
greșelilor mele.

Cu sihăstria ogorându-ți
arătura cea sufletească, lucre-
zi spicul muceniei, păstrându-l
în jîtnițele celui ce a suflat
putere întru tine, fecioară
Muceniță, vrednică de minune.

Cu mâna ta cea bogată
împărțind averea cea vremel-
nică, ai dobândit viață de bo-
găție, carea nici cum nu se
strică, și avuție nepieritoare și
slavă cerească Muceniță.

A Născătoarei:

Din tine cea neispită de
nuntă, astăzi se naște cu trup
Făcătorul a toată lumea, ase-
menea ca noi, și se înfașă în
scutece, cel ce a înfășurat ma-
rea cu negură, Maică pururea
Fecioară.

Alt CANON al sfintei Melaniei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1-a, glas al 4-lea Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Piind înnegrit de negrea-
la patimilor, luminându-
mă, curățește-mă inbitorule de
oameni, cu rugăciunile cele
dătătoare de lumină ale cuvi-
oasei Melaniei, și vrând să o
laud, dăruește-mi mie cuvânt.

Cu ferbințeală ai urmat ce-
lui ce pentru tine a răbdat
răstignirea cea de bună voie,
purtând prea fericită pe umă-
rul tău Crucea ta cu dragoste
și ai păzit îndreptările lui.

De dragostea părinților și
de dulceața trupului cu totul
te-ai lepădat, îndrăgind numai
frumsețea cea nepieritoare a
lui Hristos, de carele doresc
toți a se împărțăși Cuvântului,
de Dumnezeu înțeleptită.

Slavă

Lepădând lanțul viețuirii
celei trupești, ai plecat pre
soțul tău a purta pre grumazi
jugul cel dumnezeesc impre-
ună cu tine, și a umbla pre
calea care duce la locașurile
cele fără materie.

Și acum, a Născătoarei:

Cel bogat a săracit, imbo-
gățindu-mă cu Dumnezeirea,
pre mine carele rău am sără-

cit pentru neînfrânarea cea dintâiu, și cel fără de început iată că a luat început, născându-se acum din Fecioară curată.

Peasna 3-a, Irmos :

Veselește-se de tine Biserica ta...

Iubindu-ți Făcătorul frumsețea sufletului, te-a lăgodit pre tine luiși mireasă, frumoasă și fără prihană Muceniță.

Iubind patima celui fără de patimă, carele pentru noi s'a omorît cu moartea, cinstită Muceniță mori cu moarte mucenicească.

Ca o junghiere duhovnicească și ca o jertfă curată desăvârșit s'a adus ție Dumnezeu ceea ce a iubit Crucea ta.

A Născătoarei:

Loc te-ai făcut încăput Ziditorului celui neîncăput, încăpându-l pre el cu trup, ceea ce ești plină de Dar, și cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos :

Nu întru înțelepciune...

Depărtându-te de dorirea celor de jos, toată dorirea voînței tale, cu bună credință, o ai tins numai către cele stătătoare și veșnice, mărită.

Și grăind și tăcând, te-ai arătat învățătoare celor neînțăriți, pildă și întărire sihastriilor; pentru aceea te laudăm pre tine, prea mărită Melanie.

Slavă:

Cu neconținerea rugăciunilor ți-ai îndreptat simțirile cu razele Duhului, și cu totul te-ai făcut în chip de lumină, râvnind viața cea fără materie, fiind în trup Melanie.

Și acum, a Născătoarei.

Cela ce îmbracă Cerul cu nori, de a sa voe se înfașă ca un prunc pre mâinile Fecioarei, vrând să mă răpească din mâna luptătorului.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în „putere și în bogăție ne „laudăm, ci întru tine înțelepciunea Tatălui cea ipostatică „Hristoase; că nu este sfânt „afară de tine, iubitorule de „oameni.”

Condacul sfintei Melaniei, glas al 4-lea.

Podoble: Cel ce te-ai înălțat...

Luminându-ți-se sufletul cu luminările celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit întru bunătăți, ceea ce ești pururea laudată; că risipind avuția ceea ce se strică în pământ, ai dobândit avuția cea cerească, și în sihăstrie ai

strălucit luminat. Pentru aceea cu dragoste te cinstim pre tine Melanie.

ICOS.

Fugind de cele veselitoare ale lumii, ai risipit bogățiile de zeci de mii de aur, puindu-le în mâinile săracilor cu bună credință, și dumnezeieștile locuri încunjurând, tuturor toate ai fost, petrecând viață întocmai cu îngerii; tuturor împărțind untuldelemn al facerei de bine, ți-ai luminat sufleteasca candelă și intrând cu Hristos, te desfătezi întru dumnezeiasca cămară a împărăției lui. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste Melanie.

Sedealna sfintei mucenite, glas al 4-lea.
Podoble: Cel ce te-ai înălțat...

Preste patimile trupului împărățind, ai împărățit prin suferinți făcătoare de viață, văpsindu-ți din sângele tău prin buna credință haină nestricată cinstită Anisie. Drept aceea te-ai arătat mireasă fără de prihană Impăratului tuturor. Scapă dar de necazuri, pre cei ce săvârșim cu credință sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuvioasei, glas al 4-lea
Podoble: Degrab ne întimpină...

Dumnezeieștile porunci săvârșind, cu dragoste risipind, ai împărțit mulțimea aurului la

săraci, și ridicând pe umere Crucea ta Melanie, ai mers împreună cu bărbatul tău cu credință, după Hristos Dumnezeuul nostru carele s'a născut cu trup.

Și acum, a praznicului, glas același.
Podoble: Spăimântatu-s'a Iosif...

Veniți să vedem credincioșii unde s'a născut Hristos; să vedem drept aceea, unde merge steaua cu maghii împărăției dela răsărit; îngerii cântă neîncetat acolo; păstorii flueră cântare vrednică: Slavă întru cei de sus zicând, celui ce s'a născut astăzi în peșteră, din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea în Vileemul Iudeei.

Peasna 4-a Irmos:
Ridicat pre Cruce văzându-te...

Urmând urmelor tale celor purtătoare de viață, roaba ta Stăpâne Hristoase, se rănește cu sulița în coaste, și de sabia carea se învârtește, trece nevătămată, laudându-te pre tine Stăpâne Hristoase.

Strălucind cu razele muceniei, și încununându-te cu cununa nestricăciunei, stai bucurându-te înaintea lui Hristos Mirelui tău, mucenită Anisie prea laudată.

Cu improtivirile cele mucenești răsturnând, ai surpat pre cel ce a îndrăznit cu în-

șelăciune la călcâiul Evei cea dintâi, arătându-l neputincios, și bucurându-te, strigai: Slavă puterei tale Doamne!

A Născătoarei:

Cela ce a zidit ființele cele fără materie, astăzi se naște cu trup ca un om din tine Maica lui Dumnezeu, căruia cântăm: Slavă puterei tale Doamne!

Alt Canon Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Cu înfrânarea omorându-ți poftete trupului, ai avut locuind întru tine însăși Viața tuturor prea cinstită; către carele mutându-te de pre pământ, te-ai sălășluit, îndulcindu-te de împărăția cerurilor.

Mulțimea aurului tău ai împărțit săracilor, și l-ai pus în vistieriile care nici odinioară nu se învechesc, ci-ți păstrează starea prea deplin în veci.

Slavă:

Ăverea milostivirii tale s'a făcut ca un riu, pururea pomenită, adăpând inimile săracilor, spălând întinăciunea mizeriei, și pricinuindu-ți în ceruri bogăție nerisipită, care nu se deșartă.

Și acum, a Născătoarei:

Supuindu-mă pornirilor pa-

timilor ca un necuvântător, fiind cuvântător m'am asemănat cu animalele. Ci tu ceea ce ai născut pre Cuvântul cel veșnic, nu mă trece pre mine carele totdeauna pătimesc.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Pre tine Doamne știindu-te mucenița ta izvor de mântuire, a băut paharul muceniei cu inimă neîndoită.

O mielușă a lui Hristos! O jertfă bine primită de Dumnezeu, pentru carele ai pățimit! Roagă-te să ne mântuim noi.

Lumină mai luminată te-ai făcut apropiindu-te de lumina cea mare, și luminezi pre cei ce prăznuesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină Anisie.

A Născătoarei:

Curgerea stricăciunei a încetat, că Fecioara a născut mai pre sus dn fire pre cel ce a scos din stricăciune firea oamenilor, cea stricăță.

Alt Canon Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea...

Chipurile patimilor celor urâte până la sfârșit ștergându-le dela suflet, Curată, ai zugrăvit în el chipurile postirei, curăția și dragostea nefățarnică.

Es o oglindă luminoasă fiind

cinstită, ai priimit feluri de daruri luminate ale Duhului lui Dumnezeu, mărită, și pre credincioși i-ai luminat cu lumina vieții tale.

Slavă :

Cu postirea stingând pârjolul patimilor, ai aprins făclia sufletului, carea te luminează în toată viața și gonește întunecările dracilor.

Și acum, a Născătoarei :

Fecioara a născut pe Dumnezeu Emmanuil în peștera Vitleemului, pre acela carele a deschis Edemul, care-mi era închis de demult pentru neoprirea mîncărei, prin înșelăciunea șarpelui.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voiu ție cu glas :

Luând cuget bărbătesc în trup femeesc, ai ieșit mucenită către lupta vrăjmașilor celor fără de trup, și i-ai omorît cu sabia răbdărei.

Cu vărsarea sîngelui ai uscat marea relei credințe, iară Biserica lui Hristos o ai adăpat cinstită Anisie fecioară, lauda pătimitorilor.

Neînnecată și neudată ai trecut furtuna nevoințelor, ocărmuindu-te de mâna celui ce toate le-a făcut cu cuvântul,

și ai ajuns fecioară la limanul mîntuirii.

A Născătoarei :

Cel ce a zidit duple chipul său pre om, pentru multa milostivire îl zidește din nou din tine Fecioară Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-se cu el deplin.

Alt Canon Irmos, același.

Cu scînteile dragostei tale celei fierbinte către Domnul, s'au ars toate săgețile cele arzătoare ale păcatelor, și răutatea dracilor s'a pierdut până în sfârșit.

Slavă :

Gîndul tău cu unirea cea către cel mai bun îndumnezeindu-se s'a despărțit de dragostea trupului cu voia Atotțitorului; pentru aceea ai purtat toate ostenelele sihăstriei..

Și acum, a Născătoarei :

Indumnezește-mă, Domnul născându-se din Fecioară, se înfașă dînd dezlegare păcatelor mele, și încapă în peșteră cel neîncăput în toate.

Irmosul :

Jertfi-voiu ție cu glas de
„laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sîngele dracilor curățindu-se, cu sîngele

**„cel curs prin milostivire din
„coasta ta“.**

Condacul și ICOSUL Praznicului.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfintei mucenițe Anisia din Tesalonic.

Stih: In coasta dreaptă de moarte impun-
gând

Pre Anisia, odrasla coastei lui Adam fiind,
Sulița a împuns pre Anisia,
In coastă în ziua a treizecea.

Aceasta a fost în zilele împăratului Maximian, din Tesalonic, având părinți credincioși și bogați, cari săvârșindu-se, ea însăși se află și cu viața și cu fapta plăcută lui Dumnezeu, care mergând la biserică duple obicei, oarecarele ostaș închinător de idoli, o apucă de o trăgea la capişte, și şilind-o ca să jertfească dracilor, ea mărturisă pre Hristos. Ostaşul acela pornindu-se cu mânie, (căci îl scuipase în obraz sfânta muceniță), scoase sabia și o înfipse în coastele ei, și așa fericita muceniță își primi fericitul sfârșit.

Intru această zi pomenirea cuvioasei Teodorei celei din Chesaria.

Stih: De legătura trupului Teodora s'a dez-
legat,

De care și mai înainte a se dezlegă a dorit.

Această cuvioasă s'a nevoit în monastirea sfintei Annei, ce se zice Righidion; și era pre vremea împărăției lui Leon, tatăl lui Constantin Copronim, fiind de neam strălucit și slăvit; având tată cu numele Teofil, patriciu cu dregătoria, iară maică-sa Teodora. Această Teodoră întru mulți ani tânguindu-și sterpiciunea sa, și rugând pre Dumnezeu și pre prea curata de Dumnezeu Născătoarea, ca să-i dăruiască fil, a auzit Dumnezeu rugăciunea ei și i-a dat darul ce cerea prin mijlocirea sfintei și cinstitei Annei, maicei Născătoarei de Dumnezeu. Deci născându-se prunca și ajungând le măsura vârstei, s'a adus la Biserica sfintei Annei, și a fost primită în monastire ca un dumnezeesc dar, și după ce cu blagocestie s'a rânduit de către stareța, s'a învățat și sfințitele Scripturi. Iară cinstita tânără bine viețuind, n'a suferit vicleanul diavol a se vedea de dânsa călcat,

ci a îndemnat pre luptătorul de Dumnezeu Leon împăratul, să o ia femeie lui Christofor fiului său, pre carele îl proclamase Cesar. Și cu silă și tiranie, smulgându-o din monastire o a silit a merge la Constantinopol. Și adusă fiind, s'a săvârșit cele pentru nuntă și cămara acestela s'a gatit; și scopul lui Leon acesta era. Iară Dumnezeu carele oarecând a îngrozit pre egipteanul cel ce turbase împotriva Sarei, și a biruit pre Tiridat, pentru Ripisimia, acesta și pre aceasta neîntinată, o păzește de împărtășire și de amestecare cu logodnicul. Căci nenădăduit Sciții ostășindu-se în părțile apusului, cu grăbire fu trimis mirele, ca să se împotrivescă barbarilor, carele și la cea întâi lovire, a fost dat morței. Atuncea luând deplin încredințare, nestricata mieușă Teodora și pre taină despre toți cei din palat luând aur și argint, mărgăritare și haine scumpe, și intrând în corabie, s'a întors la monastire bucurându-se și mulțumind Dumnezeului a toate. Iară după ce s'a vestit cea pentru ea, viind al doilea fiu al celui cu numele de fiară Leon, și aflându-o tunsă și cu haină zdrențuroasă îmbrăcată, pronia lui Dumnezeu ajutând o a lăsat. Și luând desăvârșit voie și libertate, atâta de mult și-a omorât trupul, în cât i se vedea și închieturile oaselor sale. Și hrana ei era o unție de pâine și aceasta îi era pe două sau trei zile, și alt nimic. Iară haină avea una, ce era de lână. Iară patul ei deasupra era acoperit cu o treanță de lână, sub care erau așternute pietri, și așa își săvârșă chinuțul ei somn. Adese ori însă și nopți întregi petrecea fără somn. Nu s'a îndestulat numai cu luptele acestea, ci și înfășurându-și trupul ei cu lanțuri de fier. Așa nevoindu-se întru toate faptele bune, cu toată fapta și cugetul, întru mulți ani, s'a mutat către viața cea neîmbătrânită și fericită.

Intru această zi, pomenirea sfântului martir Fileter.

Stih: Fileter după legea nevoitorilor a pătimit,
Deși din viață nu ca un nevoitor s'a prăvălit.

Vind odinioară împăratul Dioclițian la Nicomidia, în anii două sute opt-

zeci și șase, i s'a făcut lui cunoscut de oarecari Elini, pentru un creștin cu numele Fileter; iară împăratul a trimis îndată și l-a adus înaintea sa, și văzându-l pre el, s'a înspăimântat numai din singură vederea, căci eră sfântul mare cu trupul și frumos. Iară perii capului și a barbei sale erau luminați și străluceau mai mult decât aurul; deci din spaima sa, Dumnezeu, și nu om l-a numit pre el Dioclițian. Și a zis către dânsul: Spune nouă, de unde ești, cum îți este numele, și care-i meșteșugul tău? Iară sfântul a răspuns: În cetatea aceasta a Nicomidiei sunt născut și crescut, și sunt fiu de eparh, sunt și creștin cu credința; iară numele îmi este Fileter.

Atuncea împăratul chemând pre sfântul pre nume, îl măgulea căutând să-l despartă de credința lui Hristos; și încă a început să și vorbească cuvinte hulitoare împotriva Domnului nostru Iisus Hristos. Iară sfântul auzindu-le, îndată s'a ridicat ochii săi spre Cer, și a zis: Ingrădească-se gura aceea care vorbește hule împotriva Hristosului meu! Și o minune! Indată cu cuvântul, s'a făcut un atât de înfricoșat tunet și cutremur, în cât împăratul cu toți cei ce erau împreună cu el s'au înspăimântat. Apoi duple porunca tiranului, s'a aprins un cuptor cu foc, și întru acela a fost aruncat nevoitorul lui Hristos; întru carele făcând rugăciune sfântul, a împrăștiat focul cuptorului, și cu totul l-a stins, din care cuptor a eșit nevătămat. Această minune văzându-o împăratul, s'a cucerit de sfântul, de frumsețea lui, și de strălucirea neamului său iară mai mult de minunea mai sus zisă. Deci l-a lăsat să trăiască slobod unde va vrea.

Iară când împreună cu Dioclițian au împărățit ginerile său Maximian, în anii două sute optzeci și opt, a fost pârît sfântul către el. Și din poruncă aducându-se înaintea lui, a mărturisit pre Hristos Dumnezeu adevărat, și făcător a toate. Deci mai întâiu a fost bătut cu toege atât de tare, în cât ostașii cei ce-l băteau, au obosit și au căzut pre pământ morți pre jumătate. Iară mărturisitorul adevărului, întărit fiind de Hristos, atât de vitejește stă, în cât se părea că pătimeste în trup strein și nu al său. După aceea spânzurându-l din poruncă, a fost

sfâșiat atât de tare, în cât muncitorii cei sfășiau au obosit și au căzut pre pământ. După acestea a fost dat fiarelor spre mâncare, iară fiarele o minune! se tăvăleau la picioarele sale ca niște oi blânde. Apoi a fost adus la capiște ca să se închine idolilor, dar el prin rugăciunea sa l-a zdrobit pre el. În sfârșit a hotărît împăratul ca să-i taie capul, și îndatăși s'a uscat mâna gelatului ce eră să-i taie capul. Deci luând alt gelat sabia, și ridicându-o ca să-l lovească, asemenea a pătimit și acela.

Deci a fost aruncat sfântul la închisoare și iarăși de acolo s'a adus spre cercetare. Și fiindcă sfântul a arătat vederat că cu cercarea muncilor nici odată nu se va lepăda de Hristos, pentru aceasta a fost legat cu lanțuri și a fost surghiunit la Priconison (care acum se numește Marmara). Deci purtându-se cu lanțurile făcea pre cale nu puține minuni: izgonind draci, leproși curățind, tot felul de boale vindecând, idoli cu singur cuvântul surpându-i și în țărână și apă prefăcându-i. Apoi ducându-se la Nicheea legat, îndată ce numai s'a atins de o vestită capiște idolească, au căzut toți idoli pre pământ și s'au zdrobit. Deci prin asemenea minuni mulți au crezut în Hristos, împreună cu cari eră și comitul cetății și șase ostași ai săi.

Deci dar ajungând sfântul la părțile Sigrianei, care se află la Midia, multe minuni a făcut și acolo. Iară cei ce se aflau acolo, au înștiințat pre sfântul că, acolo lângă ei se află un om creștin, Euviot cu numele, carele a suferit adică feluri de pedepse și de munci, dela boerul pentru credința lui Hristos, însă a fost păzit nevătămat și nebiruit ca un diamant și a făcut înfricoșate și mari minuni. Deci acestea auzindu-le sfântul Fileter, a voit să vază pre Euviot, pentru aceasta înțelul Domnului, a mers la Euviot, și a zis lui: Ieși puțin din chilia ta, și du-te la cutare loc, ca să întâmpini pre sfântul Fileter cel împreună cu tine mucenic. Deci Euviot a ieșit din chilia sa, și se pogori de pe muntele Sigrianei. Iară sfântul Fileter, povățuit fiind de un om de loc calea ce mergea la chilia sfântului Euviot, se suea pe acelaș munte al Sigrianei împreună cu comitul ce crezuse și cu cei șase

ostași ai săi. Deci suindu-se puțin, a văzut pre fericitul Euviot că se pogoră către ei. Pentru aceea heritisindu-se unul pre altul și de bucurie multă umplându-se, s'au suit toți împreună la chilia sfântului Euviot, și acolo ei zăbovindu-se șapte zile, a adormit fericitul Fileter somnul cel dulce și dorit și s'a mutat către doritul său Hristos, dându-și sufletul său în mâinile lui, pre carele l'a îngropat sfântul Euviot la chilia sa. Asemenea și comitul și cei șase ostași ai săi, au adormit și aceștia după unsprezece zile a mergerei lor acolo, și s'au îngropat și aceștia lângă mormântul sfântului Fileter, iară cele pentru sfântul Euviot, s'au scris mai înainte în optsprezece zile ale acestei luni.

Intru această zi, sfinții cei ce prin sfântul Fileter au crezut în Hristos, comitul și cu dansul șase ostași cu pace s'au săvârșit.

Stih : Pre calea ce le-au stătut înainte spre bun sfârșit.

Cei șapte pre aceasta în ceruri au sosit.

Intru această zi prea cuviosul Leon arhimandritul, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Hristoase, Leon din viața aceasta curgătoare mutându-se,

Te vedeă pre tine puiu de leu din Iuda, bucurându-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7-a Irmos :

Cel ce ai mântuit...

Casa cea de gând Muceniță, fiind întărită pe mărturisirea lui Hristos, porbindu-se pâraele muceniei, nici cum nu o au mișcat, ci strigai: Dumnezeu bine ești cuvântat!

Știind pre Soarele dreptății Muceniță, nu ai vrut să jertfești soarelui duple porunca răului credincios tiran; ci cântai: Dumnezeuul nostru bine ești cuvântat.

Din sfințite sângiurile tale văpsindu-ți ție haină mohorâtă, ți s'a incunurat capul cu cunună de biruință Muceniță; și acum stai înaintea lui Dumnezeu, Impăratul cel nemuritor, veselindu-te.

A Născătoarei :

Cela ce înfășură Cerul cu nori, și pământul cu negură, născându-se din pântecul tău cu scutece se înfașă și se culcă în iesle, Maică a lui Dumnezeu fără prihană, mântuind din supărarea greșelilor pre cei ce te știu pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaș :

Dimpreună cu bărbatul tău purtând jugul lui Hristos, purtătoare de Dumnezeu v'ați ogorit sufletele cu plugul rugăciunilor voastre, și arătura bunătăților lucrându-o, vă îndulciți de mărirea cea de sus în veci.

Ca maslinul sădindu-te în casa lui Dumnezeu, duple cum zice psalmistul, cu untul de lemn al ostenelelor tale, ungi tăi nuit inimile și fețele celor ce cu credință laudă suferințele tale Cuvioasă.

Slavă :

Cu roua postirei stingând cuptorul patimilor, a izvorit cu ploaia rugăciunilor tale noianuri

de vindecări, care înneacă su-
părarea patimilor, ale celor ce
te cinstesc pre tine Melanie.

Și acum, a Născătoarei:

Până te-a numit David Prea-
curată, ca una ce ai priimit
ploaia cea cerească, care usucă
pâraele nelegiuirei, și adapă
cugetele credincioșilor cele în-
țelenite în păcate.

Peasna 8, Irmos:

Măinile întinzându-și Daniil...

Săracilor și văduvelor, lipsi-
ților și tuturor celor ce
au trebuință, ai împărțit averea,
iubind poruncile cele nestră-
mutate ale Atotțiitorului, și
căutând să afli cinstitul pahar
al muceniei, bându-l ai încetat
a mai dori cinstită fecioară.

Ca o zestre ai adus lui Hris-
tos postirea, lacrămile, omorâ-
rea patimilor, vărsarea sângelui,
și împungerea coastei. Pentru
aceea și el ți-a dat cunună
care nu se învechește, și cămara
ce nu se strică, și mărire ne-
muritoare.

Dimpreună cu îngerii locu-
ești în lumină, cu cetele fecioa-
relor și cu adunările mucenicilor
împreună prăznuești, văzând
fața Mirelui tău, și împărtășin-
du-te de mărirea cea lumina-
tă, strigi bucurându-te: Toate
lucrurile laudați pre Domnul.

A Născătoarei:

Iată acum a lipsit domn și
povățuitor din neamul Iudei;
că tu cea fără prihană ai năs-
cut pre cel mai 'nainte proo-
rocit, pre Hristos așteptarea
neamurilor, căruia cântăm: Bine
cuvântați toate lucrurile pre
Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioși.

Săvârșindu-ți inima și trupul
locaș Treimei celei mai pre sus
de Dumnezeire, ai zidit case
dumnezești, vrednico de laudă
în care ai adunat cete de fe-
cioare și coruri și ai întrunit
adunări, care cu un glas laudă
și slavoslovesc pre Hristos în
veci.

Strălucind cu înțelepciunea,
cu bărbăția, cu curăția și cu
dumnezeiasca dreptate, ai
avut umilința ceea ce duce la
înălțime, care te-a înălțat pre
tine către Cer și prin care ai sur-
pat pre șarpele cel mult lăudă-
ros, Cuvioasă. Pentru aceea
te cinstim ca pre o adevărată
purtătoare de biruință.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu milostenia ai câștigat milă
că risipind ai dat celor lipsiți;
dreptatea ta rămâne în veci,
și dobânda cea de la dânsa
rămâne neînvechită, cuvioasă

Melanie purtătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta te cinstim ca pre o adevărată purtătoare de biruință.

Și acum, a Născătoarei:

Intreitele valuri ale patimilor mă turbură, adâncimea deznădăjduirii mă înneacă; mântu-ește-mă Maică ceeace ești fără prihană, care ai purtat în pân-tece pre Mântuitorul Domnul, cel ce s'a născut ca un prunc în iesle; pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul.

Să lăudăm bine să cuvântăm

Pre tinerii cei bine credin-
„cioși în cuptor, Nașterea Năs-
„cătoarei de Dumnezeu i-a
„mântuit; atuncea fiind închi-
„puită, iară acum lucrată; pre
„toată lumea ridică să-ți cânte
„ție: Pre Domnul lucrurile lău-
„dați-l, și-l prea înălțați întru
„toți vecii“.

Peasna 9-a, Irmos.

Hristos piatra cea netăiată...

Cei ce dau închinăciune pie-
trelor, iar nu Ziditorului,
nesuferind a te vedeă plecată
lui Dumnezeu, mărită, te-a tăiat
cu sabia, logodindu-ți prin
moarte dumnezeeeasca nemu-
rire.

Cetatea Tesalonichenilor se
laudă cu scutecile și cu nevo-

ințele Muceniță, iară Biserica
cea de sus a celor întâi năs-
cuți, are pre dumnezeescul
tău Duh, veselindu-se cu dreptii.

Tămâe și aur și smirnă, au
adus filozofii cu credință celui
ce s'a născut în Vitleem; iară
nevointa Anisiei a adus chinu-
irea cea prin sânge, rugându-se
lui pentru noi.

A Născătoarei:

Toiag ai odrăslit din rădăci-
na lui Iesseiu Născătoare de
Dumnezeu, născându-ne nouă
astăzi floarea Dumnezeei, pre
Hristos Preacurată, pre
cela ce ca un Dumnezeu este
neîncăput, iară acum ca pre un
prunc înfășat cu scutece, îl
slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu adevărat la înălțimea
desăvârșirii celei curate te-ai
sui fericită Melanie, și ai ajuns
cetele celor fără materie, câș-
tigându-ți dorirea cea adevă-
rată, unde te veselești de iz-
vorul bunătăților; pentru aceea
toți te ferim.

Impreună cu cetele sihastri-
lor te veselești, carii s'au postit,
și patimile ș'au omorât; și vezi
frumusețea lui Dumnezeu, cu
față luminată care mai 'nainte

o aveai curată, prin curăția minței, Melanie pururea laudată.

Slavă :

Țmblând pe cărarea cea strâmtă, ai ajuns la lățimea cea desfătă a raiului, unde este bucuria celor ce prăznesc, unde este lemnul vieții; neîncetat adu-ți aminte de noi cari săvârșim praznicul adormirii tale.

Și acum, a Născătoarei :

Cela ce se poartă minunat pe umerile Heruvimilor, acum șade în brațe de Fecioară curată, și cu scutece se înfașă, dezlegând legăturile răutăților noastre, și ca un prunc cu lapte se hrănește, cela ce hrănește toată suflarea.

Irmosul :

Eva adevă prin boala neascultărei, blestem înlăuntru „a adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla care ai purtat în pân-tece, lumii binecuvântarea „ai înflorit. Pentru aceasta toți „te slăvim“.

SVETILNA

Podobie : Femei auziți glas...

Sicriul moaștelor tale, izvoarăște mir de bun miros, vindicând boalele oamenilor fecioară mucenită mărită Anisie. Pentru aceea prăznuind pomenirea

ta cea purtătoare de lumină, te rugăm: Roagă-te lui Hristos pentru cei ce te laudă.

Slavă, a Cuvioasei, asemenea :

Melanie pururea pomenită, lauda călugărițelor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, curățește-mă luminându-mă pre mine, carele despre amândouă părțile m'am negrit cu negreala patimilor; ca să te cinstesc luminat, și să prăznesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Și acum, a praznicului asemenea :

Dumnezeu cel ce a fost pururea mai 'nainte de începere și este împreună cu Tatăl, acum din Duhul sfânt se naște negrait din tine Fecioară, în Vitleem, în dumnezeiasca peșteră, și înfășându-se este culcat în ieslea celor necuvântătoare, dezlegând legăturile greșelilor mele.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glas al 6-lea.

Podobie : Îngereștile puteri mergeți înainte...

O ce taine mai pre sus de minte și negraite! Cum cel neîncăput înfășându-se în scutece este culcat în ieslea celor necuvântătoare, ca un prunc! mântuind pre toți de necuvântare, și suindu-ne la ceruri, pre noi cari strigăm lui: Bine

cuvântat ești Dumnezeuul nostru
cela ce te-ai născut, slavă ție!

De două ori.

Pre Emmanuil carele s'a născut în peșteră, steaua l'a vestit de sus filozofilor, fiind el Soare al dreptăței necuprins, și în iesle cuprins, fiind îmbrăcat cu trup material; către carele strigăm: Binecuvântat ești Dumnezeuul nostru cel ce te-ai născut slavă ție.

Ăcum pre pământ s'a arătat prunc cela ce din Tatăl s'a născut mai 'nainte de veci. Bucură-te toată zidirea! Cerurile să se veselească, văzând pre cei amăgiți mai 'nainte, iarăși uniți cu Dumnezeu și strigând lui: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru slavă ție.

Slavă.

Voind te-ai pogorât plecând cerurile Doamne, și te-ai sălășluit negrăit în pânțece fecioresc, și prunc te-ai cunoscut născându-te în peșteră, și te-ai amestecat cu oamenii, arătând calea aleasă celor ce strigă ție: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru slavă ție!

Și acum, asemenea:

Nestricată, curată, cunoscându-se pre sineși Fecioara după

minunata și netâlcuita ei naștere, strigă: Necuprinsule de cuvânt Doamne! Prunc înfășat te țin pre tine, și te slavoslovesc împreună cu păstorii, strigând cu credință: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție!

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas al 6-lea.

Podobie: Ingerștile puteri...

Cu toiag de fier te vei păstori jidove, ca un neascultător și protivnic proorocilor, că Fiului carele s'a născut îi dă Tatăl în moștenire neamurile și stăpânirea a tot pământul; iară pre tine te va lepădă vărsătorule de sânge, că nu te pleci a strigă: Impăratul lui Israil Hristos a venit.

Stih: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi dreapta mea, până ce voi pune pre vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale...

Strigă o Davide, strămoșule și prooroace, pre cine numești Stea luminoasă, care a strălucit înaintea luceafărului? Pre cel ce s'a născut mai presus de fire din Fecioară, căruia strigăm popoarele întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă ție!

Stih: Din pânțece mai 'nainte de luceafăr te-am născut.

Grăește de față o Isaie: Iată

o Fecioară va lua în pânțece fără de bărbat, și va naște fără de sămânță pre Ziditorul și Stăpânul tuturor veacurilor. Căruia strigăm întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu, cântând luminat: Binecuvântat ești cel ce te-ai născut din Fecioară, Dumnezeul nostru slavă ție!

Slavă, și acum, glas al 5-lea:

Văzându-te toată zidirea că te-ai născut cu trup în Vitle-em, pre tine lucrătorul și ziditorul tuturor, se înnoește iarăși și se zidește din nou. Soarele și-a întins lumina, și pământul se veselește, și filozofii împărații dela Persida, din stea pricepându-se; păstorii spăimântându-se foarte, se miră, și se închină lui Dumnezeu, dimpreună cu ceeace l-a născut cu trup; o minune! Hrănitorul se hrănește din Maică prea curată, pentru mântuirea și zidirea lumii.

Și cealaltă slujbă a Utreniei duple rândulă și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 8-a, pe 6.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE.

Pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melaniei Romana.

Slujba ei s'a pus mai înainte în 30 de zile, pentru că aicea în 31 de zile, odovăindu-se praznicul Nașterii lui Hristos, se cântă toată slujba a înșuș praznicului, afară de Vohod și de Parimii. Iară după a 6 Peasnă punem și Sinaxarul sfintei Melaniei.

Intru această lună, 31 de zile, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Melaniei Romana.

Stih: Nu cu mână materialnică și cerneală Melanie,

Ci Dumnezeu, de și ai murit, între cei vii te scrie.

In treizeci și una cu adevărat, Melania din lume a zburat.

Aceasta a fost pe vremea împărăției lui Onorie, de neam slăvit și luminat, care a iubit pre Domnul Hristos din tot sufletul ei, și a vrut să-și păzească fecioria, iară părinții ei, și fără voia ei o au măritat-o, și s'a făcut maică a doi copii; apoi murindu-i și părinții, și copiii, și ea părăsind cetatea, se află într'un locușor afară din cetate, și primea străinii ce mergea acolo, și căuta pre cei ce erau la închisori și la urgii. După aceea vânzându-și toate averile și moșiile, și tot ce a avut, cari erau multe, a strâns aur miriade, adică o sută douăzeci de mii de galbeni, care îi cheltui pe la mănăstiri și pe la biserici, și mănca în două zile odată, de aci a cincina zi, apoi numai sâmbătă și Duminică gusta hrană, și scria foarte iscusit și cu meșteșug. Deci aflându-se șapte ani în Africa, și ușurându-se de cea multă avuție ce avea, se duse la Alexandria, și de acolo la Ierusalim, unde închizându-se într-o chilie, și strângând nouăzece de fecioare, le ținea în cheltuală ei, de toate câte le trebuia. După aceea cuprinzându-se de durerea coastelor, se bolnăvi foarte rău, și chemând pre Teofil episcopul Eleterupolei, și primind dela dânsul dumnezeiasca împărtașire, și șezând surorile, le zise cuvântul cel de apoi: «Precum Domnului i s'a părut, așa a și făcut», și îndată și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zotic, hrăntorul de săraci.

Stih : Pre Zotic mulari sirepi târându-l aleargă saltând.

Incepând calea dela pământ, și în ceruri săvârșind.

Acesta era din Roma cea veche, de neam cinstit și luminat, și pedepșindu-se din copilărie cu tot felul de învățatura înțelepciunii, și fiindcă era om cu minte, se mută de acolo, și se duse la Constantinopol, cu voea și cu porunca celui dintru împărați marelui împărat Constantin, și se cinsti de către acela cu vrednicia maghistrianului, viind împreună cu dânsul și alți oarecari boeri de la Roma la Constantinopol, adică cel ce era preste arme maghistrian, și Pavlin nepotul acestuia. Pe lângă aceștia și Olimvrie și Viros, Sevir și Marian, Antim, Urvichie, Isidor, Calistrat, Florentie, Euvul, Sampson, și Studie, și minunatul acesta Zotic, cu acăror nume se răspunde și până astăzi cinstitelor locașuri.

Și se povestește că întru acea vreme a intrat boala cea mare în Constantinopol, și cum împăratul a dat poruncă, să se arunce în mare, cel ce va cădea într'acea boală, care moarte neputând vedea sau a auzi cinstitul acesta om, și arzându-se de dragoste ce avea către Dumnezeu, merse la împăratul, și zise: Să dea împăratul slugii sale aur mult, și voiu cumpără mărgăritare și pietre scumpe luminoase, întru slava și cinstea împărăției sale, că foarte sunt eu cunoscător de acestea; și îndată porunci împăratul să se facă aceasta. Iară el ca un iubitor de Dumnezeu, și iscusită slugă ce era lui Dumnezeu, dacă luă aurul ieși afară vesel; și dând o seamă de preț, răscumpără din moartea aceea a înecării, pre cei ce se dă de către eparhul la pierzare, și-i luă de-i duse de cea parte de Vizantia, în muntele ce se chemă pe atunce Eleon. Și făcând corturi și colibi, i-a odihnit într'însele. Această câștigată de Dumnezeu neguțatorie nu s'a ascuns de cei mulți, de vreme ce le da mult ajutor în toate zilele, că erau mulți, care făcându-se, putea să aducă mare foamete în cetate. Iară după moartea marelui și deapănarea pomenitului împărat Constantin, luând toată îm-

părăția răsăritului, fiul său Constantie nu cu blagocestie, de vreme ce era arian, muncit-a cu multe feluri de munci pre mulți din blagocestivi, căruia îi era urât și fericitul Zotic, căci era pravoslavnic, însă se sfiă pentru dragostea sfântului Constantin tatălui său, ce avea către Sfântul. Ci aflând bună pricină, îl hulea, că prin mijlocul lui venise în cetate boala leproși. Și se întâmplă de căzu într'acea boală și fiica împăratului care o a dat tatăl său pe seama eparhului, ca să o înece în mare. Iară sfântul Zotic dând slujitorilor obișnuita plată după obicei, o cumpără și o puse cu ceilalți leproși.

Deci făcându-se foamete ce așteptă după lăsarea lui Dumnezeu, și viind cetatea la lipsă de bucate, împăratul cerca să afle pricina foametei, deaceia găsind vreme năpăstuiitorii, și pizmașii adevărului, pârăra pre sfântul, și adevără că el era pricina; căci da de prisos hrană la cei leproși, cari erau mulțime nenumărată. Iară împăratul auzind aceasta, și contenindu-și oarece mânia, se sfiă puțin de Sfântul, și se trăgea înapoi, că doară va lua mărgăritarul și pietrele scumpe; însă fiind invitat de oamenii voitori de rău, porunci să-l prinză, iar Sfântul aflând, grăbi de intră pe ascuns în palatul împărătesc, și se ivi înaintea împăratului, și împăratul îi zise cu blândețe de față: Venit-a Maghistriane corabia, care aduce mărgăritarele și pietrele cele scumpe? Cuviosul îi răspunse: A mea împărate, a venit. Pentru aceasta de-ți este voia vino cu robul tău, și o vei vedea adevărat. Deci îndată împăratul neputind vreme la mijloc, purcese a merge, iară fericitul Zotic alergând mai 'nainte la Eleon, porunci să iasă din colibi frații întru Hristos, împreună cu fiica împăratului, să-l întâmpine cu lumânări aprinse. Deci sosind împăratul la locul acela, și văzând pre leproși cu lumânări aprinse, mirându-se de mulțime, zise: Ce sunt aceștia? Iară el arătând cu degetul, zise: Aceștia sunt o împărate pietrele cele fără de preț, și mărgăritarii cei luminoși, care le-am cumpărat cu multă trudă; iară împăratului părându-i-se lucru de batjocură, se aprinse de mânie, și porunci de-l legară fără de nici o milă de mulari sălbateci, ca trăgându-l, îngrab să-l lipsească de viață, ru-

pându-i-se mădularile pe pietre. Deci îndată făcându-se aceasta, stând împăratul și privind îmboldind slujitorii mularii cu bolduri, trăgea pre sfântul cu alergătură silnică, dela deal la vale, de care i s'a risipit mădularile tot bucăți, și i-a sărit ochii. Și în locul ce s'a întâmplat acestea, îndată a izvorât izvor de apă curată, și adăpătoare, care tămăduiește toată boala și slăbiciunea, întru lauda și slava și cinstea iubitorului de oameni, Dumnezeu, și slugii sale. Deci dar fiind fericitul așa târît și-a dat sufletul la Dumnezeu, în care loc îndată stătură și mularii neclătiți, măcar că-i băteau slujitorii și-i sileau; și nu numai aceasta, ci o prea slăvită minune! că și cu glas omenesc, strigară auzind toți, muștrând nemilostivirea și cruzimea împăratului făcându-l orb și nesimțit, și ziseră: Aicea să se îngroape Sfântul. Acestea văzând, și auzind împăratul, și minunându-se se rugă lui Dumnezeu cu amare lacrimi și suspinuri, și cu zdrobită inimă strigând: Că din necunoștință a fost cele ce a făcut, și îndată porunci de îngropare trupul Sfântului cu mare socotință, și cu nespuse cinste, și cu mare osârdie făcu casă leproșilor cu cheltueli împărătești, dând acolo de pomană multe sate și venituri. Iară cinstitele moaște ale sfântului Zotic, de atunci pînă în ziua de astăzi cu Darul iubitorului de oameni Dumnezeu, nu încetează a lucra minuni nepovestite. Și se face soborul lui în sfânta biserică a sfântului apostol Pavel, ce este la Orfanotrofion, adică hrănitoarea de săraci.

Întru această zi, sfântul Ghelasie, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Ghelasie până la sfârșitul vieții viind, Rădea de viață, vrednică de răs fiind.

Întru această zi, sfintele zece fecioare din Nicomidia, străpungându-li-se ochii, și strujindu-li-se coastele, s'au săvârșit.

Stih : Pentru străpungere și strujire indoită răsplătire cu adevărat.

Cunosc pre ceata fecioarelor cea de două ori cinci că au luat.

Întru această zi, sfânta mucenită Olimpiodora în foc s'a săvârșit.

Stih : Olimpiodora pentru nevoința focului are daruri,

Laude, iară nu Olimpiecească cunună de flori.

Întru această zi, sfântul Gaie, cu pace s'a săvârșit.

Stih : Dumnezeescul Gaie multe dureri în viață a suferit,

Și acum strălucite răsplătirile durerilor a dobândit.

Întru această zi, sfânta mucenită Nemi de sabie s'a săvârșit.

Stih : Bărbat purtător de sabie pre Nemi nu o îngrozește,

De ar și muri de sabie, încă mai mult se veselește.

Sfântul mucenic Vusiris împuns cu bolduri de către femei s'a săvârșit.

Stih : Trupul lui Vusiris împuns ca pânza prin bolduri s'a văzut,

Prin care țesătură nouă Domnului s'a țesut. Pomenirea sfântului mucenic Gaudentie.

Stih : Nu de tot luptei nevoitorilor neînvațat, Gaudentie de și nu prin luptă duhul s'a dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

La Vecernie Stihirile pe 6, Stihovna și celelalte. La sfârșit pomenim numele sfintei Melaniei. La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul, Troparul Praznicului de trei ori și Sedelnele praznicului. Canonul praznicului cel întâiu cu Irmosul pe 8, și al doilea cu Irmosul pe 6. Catavasiile: *Hristos se naște...* și celelalte ca la însuș praznicul. La Liturghie Fericirile din Canoane, Peasna a 9, pe 8. Prochimen și Chinonicul Nașterii. Iară Apostolul și Evanghelia, a zilei.

A ȘTI NI SE CUVINE

Că de se va întâmpla odovania praznicului Nașterii lui Hristos Duminică.

SÂMBĂTĂ SEARA.

La Vecernia cea mică, Stihirile Invierei și ale Născătoarei de Dumnezeu după obicei.

LA VECERNIA CEA MARE:

Catisma întâia Fericit bărbatul...

La Doamne strigat-am, Stihirile Invierei 3, ale praznicului 4, glas 2: *Veniți să ne bucurăm Domnului...* și ale Sfinților trei. Slavă a sfinților, glas 6: *Pomenirea săvârșim...* Și acum, a praznicului, glas 2: *August*

singur stăpânind... Vohod, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, Slavă, glas 5: Maghii împărații Perșilor... Și acum, glas 6: Dăntuesc îngerii toți... La Stihovă, Stihirile Învierii, Slavă, a Sfinților, glas 6: Pomenirea Arhiereilor... Și acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu... de două ori, și al Sfinților odată: Bine vestește Iosife...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Învierii de două ori. Slavă, al Sfinților, Și acum, al praznicului. După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele Învierii, cu ale Născătoarei lor; Apoi: *Fericți cei fără prihană...* cu Troparele Învierii. *Soborul îngeresc...* Ipacol al glasului și cetirea praznicului. Antifonul, Prochimenul glasului, și *Toată suflarea*. Evanghelia Învierii: *Învierea lui Hristos văzând...* După Psalm 50 Stihira Învierii. CANOANELE: al Învierii, cu Irmosul pe 4, al sfinților pe 4, și ale praznicului, amândouă Canoanele, pe 6. Catavasiile praznicului: *Hristos se naște...* După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul Sfinților și Sedelna lor; Slavă, Și acum, a praznicului. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul praznicului. La a 9 Peasnă: *Ceea ce ești mai cinstită...* Exapostfilaria Învierii. Slavă a sfinților, Și acum, a praznicului. La Lăudări,

Stihirile Învierii pe 4, și ale praznicului 4: *Veseliți-vă dreptilor...* cu Pripelele lor. Slavă a Sfinților, glas 8: *Sângele și focul...* Și acum *Prea binecuvântată ești...* Slavoslovla cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul Învierii numai. Ecteniile și Otpustul. Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. La Ceasuri Troparul Învierii, Slavă, al praznicului și al Sfinților pe rând. Și acum, a Născătoarei ceasului, Condacul praznicului și al Sfinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 4, ale praznicului întâiul Canon, Peasna 9, pe 4, și al sfinților, Peasna 6, pe 4. După Vohod, Troparul Învierii, al praznicului și al Sfinților Slavă, Condacul sfinților, Și acum, al praznicului. Apostolul către Galateni: *Fraților, arăt vouă Evanghelia care s'a binevestit de mine...* Evanghelia dela Mateiu: *Iară după ce s'a dus Maghii, iată îngerul Domnului...* chinonicul: *Lăudați pre Domnul din ceruri...* și al praznicului.

VEZI: De se va întâmplă după praznicul sau ieșirea Nașterii lui Hristos sâmbătă, Vineri seara, La Doamne strigat-am: slavă, Și acum, a praznicului; iară a Născătoarei, cea dintâiu a glasului ce se întâmplă, nu zicem.

Sfârșitul lunii Decembrie și lui Dumnezeu slavă

TROPARELE SFINȚILOR

CELE MAI DE OBȘTE DIN LUNA LUI DECEMBRIE

LA UN PROOROC

Tropar, glas al 2-lea.

Ă Proorocului tău Doamne (N) pomenire prăznind, printrînsul te rugăm mântuește sufletele noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glas al 4-lea.

Indreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrînărei te-a arătat pre tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, părinte Ierarhe (N), roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Tropar, glas al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor, și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând, și cu credință răb-

dând până la sânge, sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevointele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeu nostru. Că având tăria ta, pre ~~șii~~ ^{chinuitorii} au surpat, zdrobit-au și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuește sufletele noastre.

LA UN MUCENIC.

Tropar, glas al 4-lea.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeu nostru. Că având tăria ta, pre ~~mucenici~~ ^{chinuitorii} a surpat, zdrobit-a și ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuește sufletele noastre.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glas al 4-lea.

Mielușaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine Mirele meu te iubesc, și pre tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, primește-mă pre mine ceeace cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glas al 8-lea

Al ~~proslăv~~ ^{ortodoxiei} îndreptătorule, al unei credințe învățătorule și al curăției; al lumii luminătorule, podoaba Cuvioșilor cea de Dumnezeu, în-suflată, (N) înțelepte cu învățăturile tale pre toți i-ai luminat, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glas al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale nerodirea pustiului o ai lucrat,

și cu suspinurile cele dintru adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glas al 8-lea.

Întru tine Părinte, cu osârdie s'a mântuit cel duple chip că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet de lucru cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură Părinte (N) duhul tău.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glas al 8-lea.

Întru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel duple chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură Cuvioasă (N), Duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul...glas 1-iu.

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, faptura se bucură; că ai zămislit fără sămânță, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedea nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te Mireasă nenunțită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sămânță pre Domnul, izvorul vieții; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te slăvesc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de Maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA.

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul. glas 1.

Ata folosință agonisind, Preacurată, și

cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, duple datorie pre tine toți cu bună credință te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul...glas 1-iu.

Ceea ce ai zămislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 1-u.

Ata folosință agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sămbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 1-iu.

Gavrii zicând ție Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine s'ciul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătată de cât

cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău Slavă celui ce s'a sălăsluit întru tine; slavă celui ce a ieșit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 2-lea

Ceeace ești izvorul milei, îndurării, ne învrednicește pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul, cel păcătos. Arată, precum deapănarea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te ca oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai Marele Voevod.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul. glasul al 2-lea.

✓ Fieri cei dumnezeeești ne-am făcut părtaş prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta duple datorie, pre tine toți cu bună credință te ferim.

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul. glas al 2-lea.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară pre tine te laudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul, și moartea s'a omorât și noi cei morți ne-am sculat, și

vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeuul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârșitul Utreniei, glas al 2-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim, strigând: Bucură-te tolagul, din care fără de sămânță Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas al 2-lea.

Fieri cei dumnezeeești ne-am făcut părtași... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Pre tine te slăvim Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA.

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 2.

Prea slăvită fiind Născătoare de Dumnezeu... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sămbătă la Dumnezeu este Domnul, glas al 2-lea

✓ Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea mărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită, și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credință te slăvim.

Iară de se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glas al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Dreptilor, cari bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznește având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă :

P omenește Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum :

Maică sfântă a luminei cei negriți...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 3-lea.

De frumsețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Ce te voi numi pre tine? Nu mă pricep și mă minnez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strigă ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas al 3-lea.

Fieciine, unde se mântuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SERA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glasul 3.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutoare lumii, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glas al 3-lea.

Fieciine, unde se mântuește...

Vezi mai sus.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glasul 3.

Proorocii au propovedit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut: că tu ești cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și slăvim nașterea ta cea negriită.

La sfârșitul Utreniei.

Fieciine unde se mântuește.

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul. glasul 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău.

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Ceeace ești scăparea și puterea noastră...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul. glas 3.

Pre tine ceeace ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propovedit, Apostolii au învățat... **Vezi mai sus.**

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfințelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinată feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, și: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, Bucură-te prea slăvită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei, Glas al 4-lea.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te laudă după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevointă să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrguește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deșerți, că pre tine una nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei, Glas al 4-lea.

Pre tine te slăvim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu ești rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul și Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu încetă rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei Glas al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te slăvim, strigând: Tu ești muntele din care negrăit s'a tălat piatra și porțile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas al 4-lea.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeu nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat laudându-te pre tine, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas al 4-lea.

Pre tine cea decât toată făptura mai înaltă... **Vezi mai sus.**

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas al 4-lea.

Fecioară cu totul fără prihană..

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glas al 4-lea.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te slăvim... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sămbătă la Dumnezeu este Domnul.. glas al 4-lea.

Taina cea dinveac ascunsă, și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată și Crucea de bună voie pentru noi prilem prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glas al 4-lea.

Pre tine te slăvim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas al 5-lea.

Cu îngerii cele cerești, cu oamenii cele pământești, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te ușa cea mai desfătă decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucu-

ră-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea.**

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila, arată-le spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte, Curată liniștește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că știu Fecioară, știu că poți câte și voești.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creștinilor, mântuește ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și Mercuri la Dumnezeu este Domnul. **glas al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor, toată s'a surpat, și tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioșii, după datorie pururea te laudăm și bine te cuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu, într'adevăr mărturisindu-te, te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas al 5-lea.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

MERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... **glasul al 5-lea.**

Taina cea străină a Fecioarei, lumii s'a arătat mântuire; că dintr'însa te-ai născut mai pre sus de fire și cu trup te-ai arătat fără de stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ție.

La sfârșitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea.**

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Și Sâmbotă la Dumnezeu este Domnul... **glas al 5-lea**

Bucură-te ușa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul și acoperământul, celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel nevi-forât și neispită de nuntă; ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău și Dumnezeu; nu lipsi a te ruga, pentru cei ce laudă, și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumii...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... **glas al 6-lea**

Începătură mântuirii, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! și n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci așa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei

Ingerescul cuvânt ai luat și tron de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas al 6-lea.

Nădejdea lumii cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce ești una binecuvântată,

La sfârșitul Utreniei, glas al 6-lea.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia Dar spre folosul cererei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas al 6-lea.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voință pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sânziurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate înal 'nainte de sfârșit.

MIRCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul. glasul 6.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătaței lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 6-lea:

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre

Hristos, dătătorul de viață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei glasul al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 6.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zămislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorât, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, și ai odrăslit fără de sămânță, pământule sfinte, lumii mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas al 6-lea.

Pre cel ce s'a născut.

vezi mai sus.

DUMINICA SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșale mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas al 7-lea.

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserică dumnezească te-ai arătat binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

Bucură-te, aducem ție de Dumnezeu Născătoare, că de cât ingerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei, glas al 7-lea.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieața noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ție.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas 7.

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glasul al 7-lea.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi; că altă nădejde credincioșii nu avem fără numai pre tine, și pre Dumnezeu cel ce s'a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul, glas al 7-lea.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea porocilor și a legii; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștința slăvindu-te, cu bună credință te laudăm.

La sfârșitul Utreniei, glas al 7-lea:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiească Mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu limba slăvindu-te, credincioșii te laudăm.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul, glas 7.

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... **Vezi mai sus.**

La sfârșitul Utreniei.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare...

Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 7.

Ca ceea ce ești vistieria învierii noastre, pre cel ce se nădăduesc spre tine prea laudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșalelor; că tu, pre cei vinovați păcatului i-ai

mântuit, ceea ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și după naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecul tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul, glas 8.

Bucură-te ceea ce prin inger ai primit bucuria lumii; bucură-te ceea ce ai născut pre Făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glas al 8-lea.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul, glas 8.

Întărirea credinței cea neclătită și cinstitul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioșii. Bucură-te ceea ce Piatra vieții în pântecul tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați; bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas 8.

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură,

luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta ; care pentru toți o rabzi Fiule și Dumnezeuul meu.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legii ; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință laudându-te, cu bună credință te slăvim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Ușa vieții cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi ; ca să slăvim prea sfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată, mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus...**

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Pre Mielul și Păstorul și Mântuitorul...

Vezi mai sus

La sfârșitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... **Vezi mai sus.**

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul...glas 8.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai rădat Bunule ; carele cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu ; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni Milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace te-a născut pre tine ; carea se roagă pentru noi ; și mântuește Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârșitul Utreniei.

Fecioară prea curată mântuește-ne pre noi... **Vezi mai sus.**

Sfârșitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Membrii Comisiunii însărcinați de Sfântul Sinod cu revizuirea cărților de ritual : 1) I. P. S. Arhiepiscopul Guriei al Chișinăului, 2) P. S. Platon Ploșteanul, Vicarul Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei, 3) P. S. Arhiereu Ilarion Băcăuanul. P. S. Platon a revăzut textul acestui volum, care s'a editat de Tipografia Cărților Bisericești, condusă de d-nul Pavel Suru. Imprimarea prezentului volum s'a făcut la Tipografia din M-rea Cernica, sub îngrijirea tehnică a d-lui Gh. Moraru ; Corector fiind preotul hagi G. D. Cruceanu, doctorand, Parohul Bisericii Cernica-Ilfov.

